

Giới thiệu Nam Chính Né Ra Xa

Bạn đang đọc truyện Nam Chính Né Ra Xa của tác giả angel581992, truyện tình yêu nói về nữ chính của chúng ta vì đắc tội nhỏ bạn thân nên bị tổng vào thịt văn NP mà nhỏ viết... Chẳng còn đường lui, đành phải đấu tranh giành đường sống a. Tốt nhất là tránh xa nam chính~"Oa hahaha.... Không... không có a~" xong rồi... xong rồi. Tiểu Ngưng Ngưng thật đáng sợ a~ "Không?" Nạp Lan Tử. Người coi ta là bị mù sao? "Tiểu Ngưng Ngưng. Tuy là nữ xứng nhưng mà cậu không làm gì tội ác tày trời a~ Cậu làm mọi chuyện trả thù nữ chính vì nàng ta hại bạn thân của cậu là nữ phụ a~" Tiểu Ngưng Ngưng thật đáng sợ. Con mắt ấy như muốn ăn tươi nuốt sống cô. Không muốn đâu~ Thật sao? Doãn Y Ngưng mở laptop ra đánh tên truyện vào mục tìm kiếm. Sau đó lác một trang toàn những lời bình luận về "Bạch Liên báo oán." "Nếu nữ xứng tốt như vậy vậy tại sao phải chết một cách tức tưởi như vậy?" Cứ nghĩ mà xem một người cùng tên với mình bị luận đến chết, gia đình thì đi hướng diệt vong. Nạp Lan Tử. Người được lắm. Thật giỏi a. Lại còn được hạng nhất. Xem đọc giả đang nói gì nữ xứng kia... chắc chắn... toàn là những lời đường mật ngôn tình "khen" hoa mỹ a~ "Nữ xứng là ngu ngốc sao? Vì bạn thân khiến mình bị mất mạng." Làm ơn. Trên đời này ngoại trừ tình thân, tình yêu vẫn còn có thứ gọi là tình bạn đó. Doãn Y Ngưng gào thét trong lòng khi đọc bình luận của đọc giả nào đó.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Xuyên Qua Sách.(Đã Chỉnh Sửa.)

Hôm nay là một ngày đẹp trời.... Trời xanh ... mây trắng Nắng hồng ... cùng cơn mưa nhẹ lướt qua một cách nhanh chóng.

Một ngày đẹp trời như vậy rất thích hợp để đi dạo ... để ngắm mưa ... và để ... làm vài nhiệm vụ thật lãng mạn ...

Doãn Y Ngưng nhu nhu cái đầu nhỏ của mình về mặt nhăn nhó. Nạp Lan Tử người thật đáng ghét ta sẽ nguyên rửa người ăn cơm bị sặc ... bị sặc và bị sặc.....

Doãn Y Ngưng cau cau mũi nhỏ vừa nguyên rửa nhỏ bạn vừa ngắm nghía căn phòng mình đang nằm.

Ngô~ Cũng không tệ. Tuy không xa hoa bằng căn phòng cũ của cô nhưng cũng không có vẻ quá nghèo.

Một căn phòng màu tím ngọt ngào cùng chiếc giường công chúa có tấm màn sa màu tím rủ xuống. Phía đầu giường là một hàng những chú gấu Teddy đủ loại lớn nhỏ đa số là số lượng bán. Dưới chân giường là một chiếc rương nhung màu tím đậm, bên trên lại là một dãy những chú gấu nhỏ đủ màu. Có thể thấy cô chủ của căn phòng này cũng như cô.

Một kẻ cuồng Teddy.

Cô nàng kéo tay con gấu Teddy to đứng rồi từ từ bò xuống dưới giường bắt đầu chuyến thám hiểm của mình. Muốn hỏi vì sao phải bò sao?

Vì Doãn Y Ngưng cô chỉ mới 5 tuổi. Đây là điều khiến cô muốn khóc và nguyên rửa Nạp Lan Tử.

Lại nói lý do cô hiện diện tại nơi này thì là đây....

"Tiểu Ngưng Ngưng. Xem này... xem này. Đây là tác phẩm dự thi của ta ngar~" Nạp Lan Tử vẻ mặt đáng đánh đòn chạy tới ôm cổ Doãn Y Ngưng vừa khoe tác phẩm của mình.

"Àn. Hạng mấy?" Y Ngưng vừa đánh đàn vừa ghi vào quyền phở nhạc những nốt mới. Ừm... thêm một chút nữa là được.

"Ngô~ Được giải nhất ngar~" sau đó là vẻ mặt lấp lánh như muốn nói *mau khen ta đi, mau khen ta đi* bộ dáng.

Doãn Y Ngưng dùng bút ngẩng đầu lên sau đó đưa tay sờ sờ đầu cô nàng hợp thời khen khích lệ.

"Tự Tử giỏi quá." Sau đó lại tiếp tục công việc sáng tác của mình.

Nạp Lan Tử không chút nào mất hứng kể từng chi tiết câu truyện cô được giải nhất. Hóa ra đây là một cuộc thi viết truyện NP. Nói tóm lại là một nữ nhiều nam.

Nữ chủ là một tiểu thư con nhà giàu nhưng lại là con riêng nên từ nhỏ đã chịu phải sự ghẻ lạnh của gia tộc. Cô đã phải dùng khuôn mặt ngây thơ cùng vẻ thánh thiện của mình để từng chút một giành giật hạnh phúc từ em gái cùng cha khác mẹ của mình, đưa con đích nữ báo oán của gia tộc.

"Mô tuyền bạch liên hoa cùng thánh mẫu?" Doãn Y Ngưng nghi hoặc nhìn bạn mình.

Nạp Lan Tử gãi đầu ngượng ngùng gãi gãi.

"Biết sao được. Thời buổi bây giờ bạch liên hoa rất được ưa chuộng."

"Àn. Sau đâu?" Doãn Y Ngưng cúi đầu nhấp ngụm trà rồi hỏi.

Sau đó bạch liên hoa trên con đường trả thù gia tộc đã gặp rất nhiều người. Nam chính, nam phụ, nam xứng, nữ phụ, nữ xứng..... cuối cùng kết NP.

Doãn Y Ngưng gật gù thuận tay lật cuốn truyện đoạt giải của cô bạn. Chỉ lướt sơ qua nàng đã xanh mặt.

"Nạp Lan Tử~ Ngươi dám cho ta làm nữ xứng?" Lại còn cái kết bi thảm thế kia.

"Oa hahaha.... Không... không có a~" xong rồi ... xong rồi. Tiểu Ngưng Ngưng thật đáng sợ a~

"Không?" Nạp Lan Tử. Ngươi coi ta là bị mù sao?

"Tiểu Ngưng Ngưng. Tuy là nữ xứng nhưng mà cậu không làm gì tội ác tày trời a~ Cậu làm mọi chuyện trả thù nữ chính vì nàng ta hại bạn thân của cậu là nữ phụ a~" Tiểu Ngưng Ngưng thật đáng sợ. Con mắt ấy như muốn ăn tươi nuốt sống cô. Không muốn đâu~

Thật sao?

Doãn Y Ngưng mở laptop ra đánh tên sách vào mục tìm kiếm. Sau đó là cả một trang toàn những lời bình luận về "Bạch Liên bảo bối."

"Nếu nữ xứng tốt như vậy vậy tại sao phải chết một cách tức tưởi như vậy?" Cứ nghĩ mà xem một người cùng tên với mình bị luân đến chết, gia đình thì đi hướng diệt vong. Nạp Lan Tử. Ngươi được lắm. Thật giỏi a. Lại còn được hạng nhất.

Xem đọc giả đang nói gì nữ xứng kia ... chắc chắc... toàn là những lời "khen" hoa mỹ a~

"Nữ xứng là ngu ngốc sao? Vì bạn thân khiến mình bị mất mạng." Làm ơn. Trên đời này ngoại trừ tình thân, tình yêu vẫn còn có thứ gọi là tình bạn đó. Doãn Y Ngưng gào thét trong lòng khi đọc bình luận của đọc giả nào đó.

"Nữ xứng bị gian chết là đáng. Dám hại nữ chủ của chúng ta." Máu từ từ dồn hần lên đầu.

"Nữ phụ có bạn như thế thật đáng giá. Hy sinh tính mạng vì bạn mình. Ta cũng muốn có người bạn như vậy." Phù. Doãn Y Ngưng khẽ thở dài nhẹ nhõm. Ít ra có một số người đồng tình với cô.

Nhưng là trời không chịu lòng người con giận của ai kia đã lên tới đỉnh điểm rồi...

"Sao nữ xứng chết đơn giản như vậy chứ? Luân gian mà chết. Sao chết nhẹ nhàng thế? Con tiện nhân Doãn Y Ngưng đó phải bị ngàn nhân ky, vạn nhân gian, băm thây cho chó ăn. Gia đình tán gia bại sản mới xứng đáng."

Doãn Y Ngưng nhẹ nhàng đóng lại laptop của mình khi đọc bình luận trên mạng về cuốn truyện đoạt giải của Nạp Lan Tử sau đó cô cười nhẹ nhàng nhìn sang toàn thân đang cứng ngắt Nạp Lan Tử.

Nạp Lan Tử rơi lệ đầy mặt nhìn phía đang trong cơn bão Doãn Y Ngưng. Thật sự là cô không cố ý. Cô chỉ là bị bí tên nên mới làm liều... ai cứu cứu cô a~

"Nạp Lan Tử. Ngươi xong đời!" nói xong Doãn Y Ngưng nhào tới Nạp Lan Tử bắt đầu hành hạ cô bạn....

"Cứu mạng a~" *\$\$-

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 2: Thiên Thần Bé Bỏ.

Huyền Vu đại lục.

Nạp Lan gia tộc ở Huyền Vu đại lục mang trong người dòng máu của Minh tộc nơi Minh giới, họ vừa quản lý những linh hồn chốn nhân gian, vừa có thể đem người vào bất kỳ câu chuyện nào mà họ muốn.

Tam đại gia tộc của Huyền Vu đại lục gồm Nạp Lan gia tộc cai trị linh hồn, Doãn gia cai quản nhân sinh con người cùng Đàm Đài gia tộc quyết định luân hồi.

Trở lại với cô nàng xấu số thì Doãn Y Ngưng đã xem hết từng góc ngách trong căn phòng mới của mình, cô chợt cảm thấy không thú vị lại leo lên

giường trùm kín chắn bắt đầu tiêu hóa mọi việc.

Ân. Xuyên qua rồi... xuyên thật rồi. Hơn nữa lại không về được. Tại sao đây?

Đơn giản vì quy định của Nạp Lan gia tộc cho việc xuyên không là:

1. Khi mở ra cánh cổng thời không không thể đóng lại giữa chừng. Bởi vì sẽ gây ra sự loạn lưu giữa các thời không khác với nhau. Dẫn đến việc mở ra hố đen vũ trụ có thể gây nguy hại cho phạm vi bán kính 10 cây số.
2. Người mở ra cánh cổng thời không phải đạt được cấp A và chỉ có thể di chuyển một người. Nếu tinh thần lực thấp hơn A cấp sẽ bị phản phệ gây nguy hiểm tính mạng.
3. Muốn đem người qua cổng thời gian trở lại hiện tại phải đạt S cấp cả về pháp lực cho tới tinh thần lực. (Ghi chú: Người nào đem đi ... người đó có nhiệm vụ đưa về. Không thông qua trung gian.)

Thấy điều thứ 3 sao? Thấy sao? Doãn Y Ngưng thật sự rất muốn khóc. Nạp Lan Tử là người đưa cô xuyên. Đúng vậy... Và quan trọng nhất là... Pháp lực S cấp. Tinh thần lực A cấp. Là A cấp đó.

Trong lúc Doãn Y Ngưng đang than thở cho bản thân thì .

Cách!

Lỗ tai tiểu Y Ngưng giật giật sau đó cô nghe được một giọng nói truyền tới từ phía sau lưng.

"Bảo Bảo... Con tỉnh rồi sao?" Cánh cửa mở ra một giọng nói ngọt ngào từ một người phụ nữ vang lên một cách lo lắng. Sau đó bà bối bối đóng chắn lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn của bé con.

Đưa tay sờ sờ trán cô bé rồi thở dài nhẹ nhõm "Bảo Bảo con làm mẹ lo chết đi được." con gái bà đã sốt suốt hai ngày làm cách nào cũng không hết sốt được khiến cả nhà thật lo lắng. Giờ thì ổn rồi.

Doãn Y Ngưng ngược mặt lên, đôi mắt long lanh khẽ đánh giá người phụ nữ.

Mái tóc bông bành màu vàng dài tới lưng được tết lại bởi chiếc nơ vải to màu trắng, đôi mắt xanh dương lấp lánh tuyệt đẹp. Mũi thon và cao khiến khuôn mặt bà như một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ nhất. Làn da trắng hồng mịn màng không lộ chân lông.

Người phụ nữ đó mặt trên người một chiếc đầm dài nhã nhặn lại không mất nét đẹp quý phái.

Đôi tay mềm mại nhẹ nhàng vỗ về khuôn mặt bầu bĩnh của cô, đôi mắt ánh lên vẻ sùng nịch cung chiêu.

Liễu Nguyệt cười cười nhìn con gái bảo bối đang ngơ ngác nhìn mình, cô đưa tay búng nhẹ trán cô bé rồi nhẹ nói.

"Bảo Bảo ngoan ngoan ngar~ Lau mình xong chúng ta sẽ xuống nhà ăn cơm được không a~"

Doãn Y Ngưng mơ màng gật đầu rồi nghiêng đầu nhìn người được xưng là mẹ kia bận rộn lấy quần áo, bận rộn lau người... bận rộn thay đồ cho cô.

Đến khi Doãn Y Ngưng cảm thấy bản thân cô đã đủ thơm tho thì cả người bỗng nhiên bay lên không trung sau đó rơi vào cái ôm hương hương ấm áp.

"Bảo Bảo thật thơm ngar~"

Nói rồi bà ẵm cô bé vào lòng và ra khỏi phòng. Doãn Y Ngưng một tay ôm cổ mẹ tay còn lại kéo theo chú gấu bông to đùng.

Ra khỏi phòng đập vào mắt là cái gương to được treo bên tường ngoài hành lang. Trong gương là một tiểu thiên thần đang được một người phụ nữ xinh đẹp ôm ấp. Cô bé có mái tóc bạch kim dài ngang vai, mái tóc uốn lượn như dòng suối mềm mại ôm sát khuôn mặt tròn bầu bĩnh. Cặp mắt xanh dương như viên pha lê trong suốt không một tia tạp chất đầy linh động, cánh môi hồng như đoá anh đào khẽ mở lâu lâu lại chụm vào nhau khiến đôi gò má khẽ phồng.

Doãn Y Ngưng khẽ chép miệng thở dài ... Đây là một tiểu mỹ nhân... lớn lên sẽ là một con siêu cấp bại hoại đại mỹ nhân.

Nạp Lan Tử đáng ghét. Nữ xứng mà đẹp hơn nữ chính thì bị hại chết là đúng rồi a~ Nha đầu kia. Người đây là đang muốn hại chết ta tiết tấu. Mổ nữ ai oán rửa thắm cô bạn vô lương tâm.

Sau đó lại nhắm mắt làm ngơ. Mắt không thấy tâm không phiền... Đầu không nhớ ... tay không ngứa ... không nhớ quá cảm dao đâm vai phát vào người con bạn tốt. Nạp Lan Tử. Người lo mà rèn tinh thần lực lên S cấp. Nếu để ta đợi quá lâu trong quyền truyện này thì.... Hừ hừ!

Người sẽ chết... sẽ chết thật thảm....thật thảm...

Doãn Y Ngưng nghiêng răng nghiêng lợi nguyên rửa cô nàng Nạp Lan Tử mà không hề hay biết nơi thời không bên kia. Một người nào đó đang chạy bán sống bán chết để giải cứu cho cái mộng đáng thương của mình. Mà cho dù có biết đi nữa thì Doãn Y Ngưng cô cũng chỉ nhàn nhạt nhếch mép sau đó

nói hai từ "Xứng đáng".

P/s: Vote cho ta với... like cho ta với.... cho ta xin cái cmt ý kiến nha

~Cầu phiếu phiếu cầu like like.... cầu lưu trữ a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Khởi Động Hệ Thống.

Lại nói về Huyền Vu đại lục.

Sau khi mọi việc đã xảy ra thì ở Nạp Lan gia tộc đang trình diễn một trò chơi vận động ngàn năm có một. Chỉ thấy Nạp Lan Tử miêu mảo chạy trốn còn Nạp Lan Tín xách roi đuổi theo.

"Ba ba. Nhân gia không cố ý a~ Ô ô ô..." cô thật sự không cố ý ngấm xurong. Cô chỉ là thuận miệng đọc câu pháp thuật đó thôi mà... Có ai lại ngờ nó lại thành công đâu chứ.

Pháp lực mở ra cánh cổng thời không tuy đã được học từ khi lên cấp A nhưng cô chưa bao giờ được thực hành. Vì gia chủ Nạp Lan Hậu, gia gia đáng yêu của cô đã cấm cô mở ra vị diện mới trong bất cứ cuốn sách nào khi bản thân cô chưa được S cấp tinh thần lực.

Gia gia nói "Nếu chẳng may lỡ đưa phải người của Doãn gia hay của Đàm Đài gia tới thời không khác mà không thể đưa trả về thì lão già này cũng không sống được với hai lão hồ ly kia." (Kết thúc hồi tưởng.)

Gia gia.... Ngài có cần phải nói như vậy sao? Cháu gái bảo bối của ngài không ngờ miệng ngài lại "Linh" như vậy a~ Nói hên thì không thấy đâu. Nói xui lại cái nào cũng trúng. Nạp Lan Tử vừa chạy vừa kêu rên trong lòng.

Xung quanh là gia chủ của tam đại gia tộc đang về mặt xem kịch vui bộ dáng.

"Người không cố ý nhưng Y Ngưng nha đầu thì đang bị kẹt trong cái cuốn truyện cái gì N N H H gì gì đó." Nạp Lan Tín thở hển hển rượt đánh cô con gái út đang miêu mảo chạy trốn.

"Ba ba. Đó là truyện NP a~ có thật văn." Nạp Lan Tử về mặt đứng đắn giải thích. Ba ba thật là lạc hậu.

Nạp Lan Tín đứng lại tiêu hóa từng lời con gái nói sau đó gật gù. Có vẻ mới lạ...

Ba vị gia chủ cũng đi theo gật gù. Chỉ có lớp trẻ đứng sau xanh mặt đỏ mồm hồi nhìn phía gật gù các vị trưởng bối.

Muốn chết. Đề Lãnh điểm mỹ nhân xuyên vào NP coi như xong. Vậy mà còn xuyên thịt văn. Nạp Lan Tử tiểu thư. Người xong rồi. Cuộc đời này của người chỉ chờ đợi Lãnh điểm mỹ nhân trở về chà đạp.

Đàm Đài Văn Hạo về mặt bắt đầu nhìn Nạp Lan Tử. Nha đầu này chắc chắn sẽ bị đòn một trận. Chỉ hy vọng Y Ngưng tiểu nha đầu sẽ không bị thảm như trong truyện không thôi Doãn Hiền kẻ điên kia sẽ làm Nạp Lan gia gà chó không yên a

~

"Doãn Minh chuyện này..." Nạp Lan Hậu cười khò nhìn phía ảm đạm lão hữu.

"Aiz. Là phúc không phải họa... là họa tránh không thoát a. Là kiếp. Là kiếp.." Doãn Minh bắt đầu đi lác đầu. Cũng đến lúc rồi.

Đàm Đài Vũ nhìn hai lão hữu ưu sầu về mặt cau mày suy nghĩ. Như nghĩ ra cái gì ông chợt đập bàn một cái rồi cười khò. Sao lại quên vật đó chứ. Thật là hồ đồ a.

"Họ Đàm Đài. Người chán sống?" Dám cười trên sự đau khổ của hắn? Doãn Minh gân xanh đầy trán nghiêng răng nghiêng lợi nhìn lão hữu đang cười một cách dễ tiện.

Đàm Đài gia chủ chợt dạ làm lành "Khụ... Minh, Hậu các người quên sao? Nghìn năm trước Nạp Lan lão tổ đã cùng Doãn lão tổ cùng lão tổ nhà chúng ta vì chơi đùa, khi còn trẻ đã tạo ra một hệ thống..."

Sau đó tặc hề hề đầy thần bí nhìn phía hai lão già kia. Ánh mắt như đang nói *không nhớ sao? Là nó đó...* đầy bí ối.

Doãn Minh cùng Nạp Lan Hậu cau mày suy nghĩ sau đó người mặt đỏ người mặt xanh nhìn phía cười đáng khinh Đàm Đài Vũ.

"Người... người...." Doãn Minh xanh mặt run run chỉ về phía bi ỏi lão bằng hữu. Không muốn a~

Cháu gái bảo bối sẽ giết hán mất.

"Hào!" Nạp Lan Hậu hưng phấn đỏ mặt sau đó thở dài nhẹ nhõm.

"Tốt. Để ta khởi động nó." Y Ngưng nha đầu. Ba lão già chúng ta làm vì tốt cho người a

~

"Không~~~~~"

Mọi người phía bên ngoài thở dài Doãn gia chủ. Tiếng kêu của ngài thật đáng thương.

Thôi bỏ qua đi. Trở lại quyền sách của chúng ta nào...

Sau khi đánh giá trong gương khuôn mặt nguyên chủ Doãn Y Ngưng cau mày úp hân khuôn mặt nhỏ nhắn vùi vào cổ mẹ cô.

Nữ xứng Doãn Y Ngưng trong truyện là một người trọng tình trọng nghĩa. Cô có thể vì những người quan tâm mình mà hy sinh rất nhiều. Nhưng với những người được xem là kẻ thù thì cô rất tàn nhẫn. Cũng vì vậy mà khi nữ chính hại chết Hàn Diệp San cô đã hung hăng bỏ thuốc khiến nữ chính xem chút nữa bị luân gian.

Vì lẽ đó dàn hậu cung của nữ chính đã trả thù cô rất thâm hiểm khiến cô bị người luân gian cho đến chết. Sau đó lại đăng clip H của cô lên mạng khiến khi chết rồi cô còn bị người đời phỉ nhổ. Cũng từ đó Doãn gia từ từ xuống dốc một thời gian sau phải đi tha hương vì ở quốc nội không thể tồn tại.

Dù vậy nhưng cho tới lúc kết thúc Doãn gia lại chưa bao giờ bỏ rơi cô. Có lẽ điều này cô nên cảm ơn Nạp Lan Tử. Ít ra khi ở nơi xa lạ này cô vẫn còn có người thân.

"Ma ma~ Đói."

Liễu Nguyệt nghe bảo bối bên tai nức nở kêu đói thì bước đi nhanh hơn xuống dưới nhà.

"Ngao bảo. Đợi chút xíu nữa." đưa tay vuốt nhẹ tóc con bé bà hôn hôn trán cô cười nói.

Hết hành lang dài là cầu thang hai bên, phía giữa hai cầu thang là cái cầu tuột lượn vòng. Doãn Y Ngưng cau mày vẻ mặt khinh thường trong mắt là hai chữ "ngây thơ" sau đó cười khanh khách ôm gấu bông tụt xuống cầu thang. Khi tiếp đất cô mới giật mình định thần lại.

Cô vừa mới trượt cầu tuột sao? Cô lại chơi cái trò ngây thơ đó. Doãn Y Ngưng nhăn mặt liếc xéo cái cầu tuột đầy vẻ oán giận rồi giẫm chân một cái với vẻ tức tối. Xuyên rồi cô lại trẻ con như vậy sao? Không muốn đâu. Trả lại vẻ cao lãnh cho cô... Bé con nào đó gào thét trong lòng.

Liễu Nguyệt thấy con gái trẻ con như vậy lại rất buồn cười. Mọi khi còn chê cầu tuột rất ngây thơ nhưng lần nào cũng chơi rất vui vẻ. Từ từ đi lại bà xoa đầu bé con đang cau có rồi nắm tay cô dẫn vào phòng ăn.

Trong phòng ăn bầu không khí âm ỉ bao trùm. Chiếc bàn dài bày đầy những món ăn nhưng những vị có mặt ở đây không ai muốn động đũa. Biết làm sao được bé con của họ vẫn chưa khỏi bệnh thì ai còn tâm trí ăn a.

"Gia gia. Ba ba. Ca ca." giọng nói mềm mại vang lên khiến ba vị đang ngồi lên tinh thần hẳn.

"Bảo bối a~ Hết sốt rồi sao? Có mệt ở đâu không nha?" Khuôn mặt hồng hào lão đầu chạy lại đưa cháu gái bảo bối xem xét kỹ cả người con bé coi có chỗ nào không ổn sau đó ẵm tiểu nha đầu lên đùi vẻ mặt thỏa mãn.

Ôi. Lo chết cái thân già này.

Hai vị được xưng là ba ba cùng ca ca lại cười khỏ nhìn như lão đầu nhi đang uy thực cháu gái.

"Ba ba/ gia gia thật quá đáng." họ vẫn chưa được ôm a

~

Bất quá nhìn tiểu nha đầu đang ăn một cách sung sướng kia họ cũng cảm thấy thỏa mãn. Đã hết bệnh là tốt rồi. Hết bệnh là tốt.

Dài hơn 400 từ @@. Ta thật giỏi. 3 chap liền ta up trong 2 ngày nhá... tới chap 4 sẽ up từ từ hàng tuần. Tuần nào viết nhiều up nhiều...

Cho ta xin tí động lực bằng cách like hay cmt nhá....

Sao sao đất~ Moah

Ta up và viết bằng đt. Các nàng thương xót bỏ qua lỗi chính tả của ta nếu có.

Thân ái~

(Đây là hình của Nạp Lan Từ nha..)

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 4: Hệ Thống Biến Thái.

Dự định là tuần sau sẽ up. Nhưng ta ngứa tay a~ viết đề xó rồi đợi thời gian up ta sẽ lười mất. Sẵn sàng thì up lun ... tới đâu hay tới đó.

Sau bữa ăn kết thúc ai về phòng nấy Doãn Y Ngưng ngồi một mình trong phòng vẽ mặt cau có. Còn hai tháng nữa nam chủ thứ nhất sẽ xuất hiện. Đó cũng là lúc Hàn Diệp San phải lòng nam chính sau đó đã xảy ra biết bao chuyện về sau. Cô nên làm sao bây giờ?

Rối bời với mớ suy nghĩ hỗn loạn Doãn Y Ngưng chợt thiếp đi.

Bóng tối bao trùm xung quanh cô chỉ thấy linh hồn cô như chập chờn giữa không trung nó trong suốt như một làn khói. Sau đó...

TING~

"Hệ thống "Tiết tháo chạy tung tăng" đòi thứ 3 xin chào kí chủ."

"Đề thoát khỏi bóng đen xin vui lòng ký khế ước."

(A: Đồng ý) (B: Không đồng ý)

P/s: Không đồng ý ký khế ước hình phạt "hồn phi phách tán". Kí chủ có thể không quan tâm tới ghi chú này. (Một dòng chữ đỏ hiện lên sáng lấp lánh.)

Doãn Y Ngưng hắc tuyến nhìn phản ghi chú. Nàng có thể bỏ qua sao? Có thể không ký sao? Rõ ràng là không ký sẽ chết a. Hồn phi phách tán ai không hiểu chứ nàng hiểu rất rõ a~

Con người có tam hồn thất phách với nam và tam hồn cửu phách với nữ. Chỉ cần nhất hồn nhất phách mất đi cũng gây ra hậu quả nghiêm trọng. Huống chi là hồn phi phách tán ... ngay cả luân hồi cũng không có khả năng. Cho dù có Đạm Đài gia gia có thể đi cửa sau nhưng điều kiện tiên quyết là còn hồn phách a.

Doãn Y Ngưng cắn môi nghiền răng nghiền lợi bấm A: Đồng ý . Trong lòng không biết lại chửi bao nhiêu biến hệ thống biến thái này.

"Yêu cầu không nguyên rửa hệ thống. Cho dù kí chủ có nguyên rửa hệ thống cũng không dính rửa"

Tiếng máy móc trầm thấp vang lên trong bóng tối.

"Đã ký đồng ý khế ước"

Ting~ Hệ thống hoạt động.

Tính danh kí chủ: Doãn Y Ngưng.

Tuổi: 5 tuổi (Loli)

Giới tính: Nữ

Nhan sắc: 40 (Loli)

Trí lực: 70

Khí lực: 20

Độ bền: 10p (giới thiệu sau.)

Độ miễn cảm: 50

Danh khí: không

Đặc trưng: không

Kỹ năng: đàn dương cầm (cao cấp)...

Giá trị phân phối: 0

Giá trị kinh nghiệm: 0

(P/s: Điểm cao nhất của từng thuộc tính: 100 điểm mãn phân. Giá trị kinh nghiệm có thể đổi đồ trong cửa hàng.)

Doãn Y Ngưng chớp chớp mắt to nhìn to dùng những dòng thuộc tính của bản thân trong đầu là hàng loạt những dấu chấm hỏi.

Độ bền? Độ miễn cảm? Danh khí? Đây là cái gì cùng cái gì a~??? Vì sao nàng lại có dự cảm không lành thế này?

Doãn Y Ngưng mím môi phồng má nhìn phía bao đồ cho tân thủ góc dưới cùng. Nhấp đồng ý nhận.

Ting~ Nhận được quà tân thủ.

Tặng giá trị phân phối 10 điểm.

Tặng giá trị kinh nghiệm 1000 điểm.

(P/s: Yêu cầu tự hành phân phối. Đề nghị: nên phân phối độ miễn cảm trị.)

Doãn Y Ngưng nhiu mày đem 5 điểm thuộc tính phân vào nhan sắc. 5 điểm còn lại vào độ miễn cảm.

Ting~ Cập nhật thuộc tính kí chủ.

Tính danh kí chủ: Doãn Y Ngưng

Tuổi: 5 tuổi (Loli)

Giới tính: nữ

Nhan sắc: 45 (tinh xảo loli)

Trí lực: 70

Khi lực: 20

Độ bền: 10p (giới thiệu sau)

Độ miễn cảm: 55

Danh khí: không

Đặc trưng: không

Kỹ năng: Đàn dương cầm (cao cấp)...

Giá trị phân phối: 0

Giá trị kinh nghiệm: 1000

Ting~

Nhiệm vụ tuyến chính:

Nhiệm vụ đầu tiên: Gặp Ca ca Doãn Mặc.

(Phần thưởng:

Thưởng cho 5 điểm phân phối.

Thưởng cho 100 điểm kinh nghiệm.

Thưởng cho đặc trưng: mùi thơm cơ thể 1.

Thưởng cho độ bền: 15p)

(A: Đồng ý) (B: Không đồng ý)

Doãn Y Ngưng nhìn phía nhiệm vụ tuyển chính ngân ngơ một lúc sau mới bấm đồng ý. Này này là sao a? Chỉ gặp thôi mà được thưởng cho nhiều vậy? Tiêu Y Ngưng cảm thấy mình hoang mang quá.

Nàng đồng ý là Doãn gia ở Huyền Vu đại lục cũng làm như thế này này... cũng là dùng hệ thống để thay đổi nhân sinh con người. Nhưng đa phần là thay đổi bản chất cũng cách hành xử của người đó. Về phần độ bền, miễn cảm, danh khí gì gì đó 20 năm cuộc đời nàng chưa gặp bất kỳ cái hệ thống nào như vậy. Mấy cái đó là dùng để làm gì a~

"Kí chủ chưa đủ kinh nghiệm để biết. Điểm kinh nghiệm cần biết: 1200 điểm."

"Ngươi đọc suy nghĩ của ta?" Doãn Y Ngưng đánh mặt chất vấn rước lấy sự cười khê của hệ thống.

"Kí chủ cùng hệ thống có chung một bộ phận hoạt động là não bộ. Cho nên kí chủ ... ngươi biết"

Chuẩn bị truyền tổng trở về

Đếm ngược:

5

4

3

2

1

Hoàn thành.

Doãn Y Ngưng mở to mắt lên nhìn xung quanh một lúc. Xác định là đã trở về phòng thì nghiêng răng nghiêng lợi một lần nữa nghiền rủa cái hệ thống đáng ghét kia.

Hôm nay là thứ hai ca ca Doãn Thần đã đi học, ba ba thì đi làm, ma ma thì đang chuẩn bị buổi trưa cho... ừmk cho ai a?

"Ma ma. Của ai a?" Doãn Y Ngưng nhảy tót lên ghế chia chia phía hộp com mà mẹ cô đang chuẩn bị. Trong đó có một phần lớn cùng một phần nhỏ vừa đẹp mắt lại vừa dinh dưỡng.

"Bảo bảo ngoan. Mấy ngày này ma ma phải tới nhà hát Pru's có công việc, ngày mai ba ba cùng gia gia phải tới quân khu, ca ca ngươi lại ở nội trú cho nên hôm nay bảo bảo sẽ tới chỗ Doãn Mặc ca ca chơi vài ngày được không?" Liễu Nguyệt đưa tay xoa xoa đầu con gái nhẹ giọng hỏi.

Ca ca Doãn Mặc sao? Nhiệm vụ chính tuyển của cô. Đi gặp cũng tốt. Nhưng tên này...ừmk.... A~ Cô nhớ.

Nạp Lan Tử đã viết gia đình họ Doãn gồm gia gia Doãn Thiên Minh, ba ba Doãn Thiên Hữu, ma ma Liễu Nguyệt, đại ca Doãn Mặc, nhị ca Doãn Thần. Trong đó đại ca là con của một người bạn đã mất vì tai nạn của ba ba cách đây mười hai năm trước. Khi đó đại ca mới được 9 tuổi. Đại ca bây giờ đang làm cho công ty ba ba vì hôm nay không có tiết học nên cả ngày đều sẽ ở công ty.

Muốn hỏi vì sao tới qua không gặp đại ca sao? Vì đại ca là một người rất tự lập nên năm ngoái đã xin gia đình ra ở riêng. Thật giỏi ngar~

Cô cảm thấy mình đang rất sùng bái vị đại ca chưa gặp mặt này.

"Vâng." Tiêu Y Ngưng ngọt ngào gật đầu đồng ý.

Hình chap 4 này là hình Doãn Y Ngưng sau khi lớn nhá. Có điều tóc Y Ngưng sẽ dọn sóng 1 cách bông bênh ngar~

Like hay cmt cho ta nhá mấy nàng.... cô lên.... hôm nay cô lên tới chap 10 thôi =]]

Ta đang mơ đó =]]

Mấy nàng cho ta hỏi có bị sai thứ tự chap 3, 4, 5 không? Hay có lỗi gì không để ta sửa.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5: Nhiệm Vụ Chính Tuyến: Gặp Ca Ca Doãn Mặc.

Tập đoàn tài chính Prosela là một công ty đa quốc gia do lão tổ của Doãn gia thành lập năm mươi hơn năm trước.

Chi nhánh chính được đặt tại thành phố Ruby nước Nanly. Đây cũng là đất nước Doãn Y Ngưng cô xuyên qua.

Nơi đây cũng giống Huyền Vu đại lục đều chia ra rất nhiều quốc gia. Nhưng đại lục này không có người quyết định sinh tử luân hồi như tam đại gia tộc của Huyền Vu đại lục mà nó vận hành theo một cách hoàn toàn khác.

Con người sau khi mất đi, linh hồn sẽ đi thẳng xuống Địa phủ. Cái được gọi là Địa phủ là nơi thu thập tất cả các loại linh hồn của người đã mất, sau đó phân chia giữa thiện và ác.

Người tốt mất đi sẽ được ban cho bát canh Mạnh Bà thang với đầy đủ các vị tượng trưng cho Hỉ, Nộ, Ái, Ố của con người. Sau đó linh hồn đó sẽ được bước qua cầu Nại Hà bên dòng sông Vong Xuyên để đi đầu thai.

Người xấu mất đi thì lại khác. Họ sẽ bị đưa vào 18 tầng Địa ngục để trừng phạt và sám hối cho tội lỗi của mình. Hình phạt cao nhất của một linh hồn tội ác tày trời là Hồn phi phách tán, mãi mãi không được siêu sinh.

Doãn Y Ngưng vừa ngồi xe tới chỗ công ty Doãn Mặc vừa hứng thú cảm quyền sách đọc. Cô cảm thấy những điều ở thế giới này hết sức là thú vị.

Chơi có vẻ rất vui~ Thật thú vị.

Chiếc xe màu bạc dừng lại ở một tòa nhà lớn với vài chục tầng lầu ... Khung cảnh thật hùng vĩ ngar~

Tiểu Y Ngưng ngửa cái đầu nhỏ của mình ngắm nghía tòa nhà khổng lồ đang hiện diện trước mắt cô sau đó cái đầu nhỏ cứ lắc lư... lắc lư.. Tiểu nha đầu vội nhắm mắt lại cho bớt chóng mặt sau đó tay cầm gấu to tay cầm hộp com, vai đeo balo con thỏ lon ton chạy vào đại sảnh.

Thật đông... thật đông người... Oa... to lớn quá... Tất cả đều thật hiện đại. Cô nhóc lon ton chạy tới sờ sờ chút cái này, mò mò lấy cái kia về mặt hiếu kỳ. Quầy tiếp tân vài cô nhân viên cũng đang nhìn phía chạy lon ton bé cảm thán

"thật đáng yêu".

Doãn Y Ngưng đang sờ sờ cái màn hình 6 chiều một cách hưng phấn thì một bàn tay đặt nhẹ lên vai cô.

"Bé con. Con tới đây tìm ai nha?" cô tiếp tân xinh đẹp mắt sáng long lanh nhìn tiểu cô nương trước mắt mình. Cô bé này cứ như con búp bê bằng sứ vậy.

Cái mặt tròn tròn hồng hào cái miệng nhỏ khê mở kèm theo là đôi mắt như pha lê đang tò mò nhìn mọi thứ xung quanh thật linh động. Trên đầu là hai búi tóc bạch kim được buộc nơ xanh biển, kết hợp với chiếc đầm công chúa xanh biển bông bèo. Thật đẹp...

"Tìm ca ca."

"Ngô. Vậy ca ca con tên gì nha?"

Doãn Y Ngưng đầu đầy hắc tuyến tự khinh bỉ mình, mắt mặt... thật quá mắt mặt... Nếu là Doãn Y Ngưng cô lúc trước thì sẽ về mặt bình thản tới thẳng quầy tiếp tân tìm người mà không phải trẻ con như bây giờ...

Nạp Lan Tử. Sao cậu không viết nữ xứng tính cách cao lãnh từ lúc nhỏ chứ? Như vậy cô sẽ đỡ xấu mặt hơn bây giờ.

"Ca ca Doãn Mặc."

"A~ Là CEO Doãn sao? Ừm... tầng 27 nha bé con. Đến. Con đi thang máy này sẽ có người giúp con bấm nút." Cô tiếp tân vừa kéo tay tiểu Y Ngưng vừa dắt cô bé tới thang máy riêng của CEO Doãn.

Ting~

Tầng 27 tập đoàn Prosela chỉ có vài phòng làm việc dành cho cấp lãnh đạo nên ở đây rất yên lặng. Doãn Y Ngưng tay ôm gấu bông tay lại giữ chặt bịch com vừa đi vừa nhìn lên cửa. Đây là phòng Tổng Giám, phòng Thư ký, phòng Phó giám.... Lạch bạch lạch bạch chạy tới căn phòng phía trước tiểu Y Ngưng toét miệng cười "CEO Doãn Mặc".

Doãn Y Ngưng đứng trước cửa phòng CEO thì thấy cửa phòng khép hờ. Cô định gõ cửa thì nghe phía trong phòng một tiếng nói vang lên.

"Ân~ Doãn... Doãn ... em muốn ngài." tiếng thờ dóc của một người phụ nữ kiều mị vang lên.

"A~.. har~.. Doãn người ta... muốn ... muốn côn thịt của ..của ngài.. ah~..."

"A~ Tiểu ..tiểu tao huyết... muốn ngài ar~.... thao... thao ta...."

Chốc lát sau một giọng nói lạnh lùng tà tứ lên tiếng.

"Ngar~ chỉ cần em tự sướng tới cao triều trước mặt ta. Ta sẽ cho em. Như thế nào? Ân~"

Doãn Y Ngưng cho dù có ngây thơ cách mấy cũng biết ý nghĩa của từ tự sướng là gì. Đừng có mà coi thường cô. Doãn tiểu thư cô rất là thông minh.

Thật đáng ghét. Đây là đang trong giờ làm sao lại làm việc đó. Sao lại có thể làm chuyện đáng xấu hổ như vậy chứ..

"Ar~ Doãn... xin anh... xin anh cho em~ ah~ Người... người ta... uh... không chịu nổi... har~..."

Tiếng kêu kiều mị từ trong phòng truyền ra, tiếng thờ gấp càng lúc càng rõ rệt. Tiểu Y Ngưng gân xanh hiện trên trán, nghiêng răng nghiêng lợi đập một phát thật mạnh vào cánh cửa gỗ khép hờ.

RẦM!

Con gấu bông được cô bé nắm trong tay run lên từng chập thể hiện rõ sự tức giận mãnh liệt của tiểu nha đầu. Ánh mắt cô đỏ bừng rung rung nước mắt. Cái mũi nhỏ đỏ đẫy về bực bội.

Đại ca là bại hoại! Đại ca là xấu đản!

Bắt gian tại trận rồi... oa~ sắp có phim coi =]]

Ủng hộ ta cái cả nhà oi.... cầu like... cầu cmt.... =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Chương 5B

Doãn Y Ngưng mếu máo lên án đại ca nhà mình.

"Ca ca. Ngươi thật xấu. Muốn tự sướng cũng phải tự sướng với Ngưng Nhi." ca ca thật xấu tính. Lâu rồi không về nhà xem cô, đã vậy chụp hình tự sướng cũng không thèm rủ cô chụp chung.

Doãn Y Ngưng giận dữ bước vào lại còn lớn giọng lên án đại ca lên cô chụp mình một mình. Trong văn phòng hai người đang đối thoại kia như hóa đá.

Chỉ thấy tiểu nha đầu chỉ tay vào người phụ nữ kia về mặt khinh thường "chụp hình tự sướng mà chảy nước miếng... thật xấu hổ." sau đó trước sự ngỡ ngàng của người nam nhân nào đó tiểu nha đầu kéo kéo tay đại ca nhà mình lớn giọng tuyên bố.

"Da không trắng, ngực không to, mông không có, bụng nhiều mỡ, phần trang điểm từng lớp rơi xuống... KINH TỒM~" Sau đó úp mặt vào lòng đại ca nhà mình như sợ bị bắt mắt.

Đừng trách nha đầu này ngây thơ. Ở Huyền Vu đại lục, có lần Y Ngưng tiểu nha đầu thấy ba mẹ chơi hôn nhẹ sau đó lại cãi đồ... mẹ nàng còn bị ba nàng áp dưới thân... tiểu Y Ngưng lúc đó 10 tuổi tò mò hỏi mẹ thì ba nàng rất ư là hăng hái nói.

"Ba ba cùng mẹ mẹ đang chụp hình tự sướng. Con xem mẹ con có ngực, có mông, eo lại thon mặt không trang điểm... rất xinh đẹp có phải hay không?"

Tiểu Y Ngưng sau khi suy nghĩ về lời ba ba nói nên đã gật đầu còn luôn miệng nói mẹ mẹ xinh đẹp.

Sau đó trong một lần qua nhà Đàm Đài ca ca chơi. Lại vô tình nhìn thấy anh cả nhà họ Đàm Đài cùng cô vợ đang làm những việc ba mẹ từng làm. Cô đã tự động phiên dịch ra là chụp hình tự sướng.

Ta nói Doãn ba. Xem ngươi dạy hư con gái của ngươi... như vậy thật sự được sao?

Thật không biết đây là ngây thơ hay ngu ngốc nữa.

Quần áo chỉnh tề Doãn Mặc cười run cả người khi nghe muội muội bảo bối nói chuyện sau đó ánh mắt lóe lên một tia sáng tinh quang rồi nhanh chóng biến mất.

Ting~ Nhiệm vụ chính tuyến: gặp ca ca Doãn Mặc hoàn thành.

Phần thưởng:

Thưởng 5 điểm phân phối.

Thưởng 100 điểm kinh nghiệm.

Thưởng đặc trưng: mùi hương cơ thể 1.

Thưởng độ bền 15p.

Yêu cầu ý nghĩ: Xác Nhận và phân phối.

Xác nhận

*Phân phối 2 điểm vào nhan sắc. 2 điểm vào miễn cảm. 1 Điểm vào thể lực."

"Yêu cầu kí chủ kích hoạt đặc trưng."

Mùi thơm cơ thể 1: Kích hoạt

Trong óc Doãn Y Ngưng hiện lên toàn bộ thuộc tính.

Tính danh kí chủ: Doãn Y Ngưng

Tuổi: 5 tuổi (Loli)

Giới tính: Nữ

Nhan sắc: 47

Trí lực: 70

Khi lực: 21

Độ bền: 15p

Độ miễn cảm: 57

Danh khí: không.

Đặc trưng: Mùi hương cơ thể 1.

Kỹ năng: Đàn dương cầm (cao cấp)

Giá trị phân phối: 0

Giá trị kinh nghiệm: 1100

Doãn Mặc vòng tay ôm lấy muội muội đáng yêu nhà mình sau đó bắn ánh mắt sắc bén về phía đang khóa thân nữ nhân kia lạnh lùng ra lệnh "Cút đi!"

"Doãn...tông." Người phụ nữ kia vẻ mặt đã hồng thỏ hồng hên đầy tình dục khê cần môi, ánh mắt diễm đạm đáng yêu nhìn người trong lòng của mình.

CEO Doãn Mặc tuy trẻ tuổi nhưng làm việc lại quyết đoán vang dội. Hơn nữa anh còn là người thừa kế hợp pháp của Doãn thị, phía sau lại là cả tương lai tươi sáng. Là một con rùa vàng chính hiệu. Chỉ cần mang thai đứa bé của Doãn Mặc thì việc biến từ diễn viên hạng 3 lên đại thiếu phu nhân tập đoàn Prosela chỉ còn là vấn đề thời gian. Vậy mà...

Người phụ nữ cup mắt xuống che giấu sự ác độc lẫn việc không cam lòng liếc nhìn cô bé đang trong lòng Doãn Mặc.

Doãn Y Ngưng chợt cảm thấy rung mình, cô bé cố dúi sát cả người vào lòng đại ca tìm kiếm sự che chở.

"Cút!" Doãn Mặc trầm mặt nói ra một từ rồi ôm tiểu Y Ngưng lại bàn làm việc và đặt cô bé lên đùi.

Người phụ nữ kéo lại trang phục rồi lui ra ngoài, cánh cửa dần khép lại nhưng ánh mắt độc ác như rắn độc vẫn khiến Doãn Y Ngưng hoảng sợ.

"Ca ca. Ngưng nhi cũng muốn chụp ảnh tự sướng với ca ca." tiểu Y Ngưng nhỏ giọng lầu bầu một cách oán niệm sau đó ngửa đầu nhìn đại ca nhà nàng.

Doãn Mặc khẽ mỉm môi như đang suy nghĩ sau đó khóe môi cong lên một cách tà tử "Hảo!"

Bảo bối. Đây là điều muội muốn ngar~ Muốn hỏi hận thì cũng không kịp rồi. Buông tha muội một lần... ta sẽ không thả tay lần nữa.

Doãn Mặc nắm cằm Doãn Y Ngưng đưa lên cao rồi cúi đầu áp môi lên cánh môi cô, khẽ đưa lưỡi liếm nhẹ một vòng lên cánh môi mềm sau đó ầm cô lên cao đặt miệng tiểu Y Ngưng lên chiếc bàn làm việc.

Doãn Y Ngưng bị hôn cho choáng váng chỉ nghe đại ca cô khàn giọng thì thầm.

"Bảo bối. Ngoan ngar~ há miệng. Ần~"

Doãn Y Ngưng khẽ nhếch môi thì một vật gì đó mềm mại, ướt át chạy tọt vào miệng cô rồi càn quét từng góc ngách, cái lưỡi bé nhỏ của cô bị đùa cho tê rần rồi cùng đùa giỡn với nó. Sau đó cô lại nghe bên tai tiếng chắc chắc nhẹ nhẹ...

"Ngô~"

Dục vọng trong đôi mắt màu trà của Doãn Mặc như bị khơi mào, anh khẽ buông miệng cô bé trong lòng ra rồi ôm cô thật chặt.

Bảo bối của hân.

Chúng ta có nên chơi điều giáo loli hay không nhar~ Hân thật rất mong chờ.

Doãn Mặc ầm muội muội bảo bối vào phòng nghỉ ngơi sau đó lại tiếp tục làm việc. Có lẽ như tiểu nha đầu không biết thờ lúc thân ái nhar~ nên mới bị thiếu dưỡng.

Nhưng mà không sao đâu. Đại ca sẽ giúp muội quen dần với nó. Bảo bối... muội là của ta a~

Ta cảm thấy ta thật biến thái... khụ...khụ....

Mấy nàng chắc tò mò nữ chính của ta sao ngây thơ như vậy.... ta có thể nói vì khụ... lúc nhỏ... có một đoạn thời gian ... ta nghĩ anh họ ta nói đúng vì baby sinh ra từ rốn....

Đây là do cách giáo dục sai lầm a~

Chương này sao các nàng? Like ta phát....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 7: Nhiệm Vụ Chính Tuyển 2.

Ting

~

Nhiệm vụ tuyển chính 2: Ca ca điều giáo.

Lưu ý: Nghe ca ca trong mọi lời nói.

(Phần thưởng:

Thưởng cho điểm phân phối 5

Thưởng cho điểm kinh nghiệm 200

Thưởng cho danh khí: nước non lành lạng.

Thưởng cho độ bền: 20p)

Vì kí chủ đang ngắt nên tự nhận nhiệm vụ

Doãn Y Ngưng dụi dụi mắt đôi mắt xanh biếc vốn trong suốt nay chỉ toàn sương mù khiến gương mặt thiên thần trong đêm đậm đáng yêu khiến nhiều người muốn chà đạp.

Doãn Mặc nghe tiếng động trong phòng nghỉ liền đẩy cửa tiến vào đập vào mắt là hình ảnh tiểu tinh linh đang lạc vào phạm trần, ánh mắt mơ hồ chưa có tia tiêu cự.

Doãn Mặc khẽ cười rồi đi tới bên giường ấm bảo bối vào lòng nhẹ đỡ. Một tay đỡ hông cô, tay còn lại đưa vào váy xoa xoa cái bụng nhỏ nhắn.

"Đói?"

Doãn Y Ngưng tỉnh tỉnh mê mê gật đầu không hề hay biết bản thân đang bị xỏ sòng.

"Ngô~ Tay ca ca thật ấm." Tiểu Y Ngưng ánh mắt vô thần nói ra suy nghĩ của mình khiến tên nam nhân nào đó cười run cả người. Ấm sao~ Quả là bảo bối a

~

Bàn tay xấu xa nào đó thuận thế đưa lên phía trên di chuyển đến khi chạm phải hạt đậu bé tí thì dừng lại khẽ vân vê nói. Doãn Mặc khẽ thổi khí nóng sau tai bé con rồi nhẹ hỏi "Thích không?"

Giọng nói trầm khàn khàn đầy ma lực khiến người ta muốn trầm mê trong nó mà không tự thoát ra được.

"Ấn~ thích.." Tiểu Y Ngưng hít sâu rồi nói.. Ô cô cảm thấy thật lạ. Có cái gì đó rất kỳ lạ đang tác quái trên người cô, cái cảm giác hít thở không thông vừa khiến người ta ghét lại vừa muốn trầm mê trong nó.

"Ca.. ca ca~ thật nhột." Thật sự rất nhột a~ cứ như có cả ngàn con kiến đang từng chút một cắn nát cả người cô. Vừa tê tê lại vừa nhột nhột. Thật khó chịu. Cả người cô như nhũn ra.

Doãn Mặc cảm thấy nỡ n�n rồi mới đem tay lấy ra sau đó ẵm muội muội của mình đi rửa mặt.

Đến khi Doãn Y Ngưng tỉnh táo lại thì cô nhận ra mình đang nhai những món ăn ma ma làm lúc trưa. Tiểu Y Ngưng ngược đầu nhỏ lên đánh giá cái người đang ụy mình.

Tóc hạt dẻ cắt tỉa một cách gọn gàng, lại bông bông khi tia nắng chiếu vào. Ánh mắt màu trà khẽ cúp nhìn cô một cách sùng nịch, mày kiếm cánh môi bạc ánh lên nét nghiêm nghị. Rất đẹp trai

~

"Bảo bối. Há mồm~" cả giọng nói trầm ấm cũng rất lôi cuốn... Doãn Y Ngưng vừa ăn vừa YY cái người mình gọi là đại ca mà không hề hay biết một kế hoạch điều giáo đang dần dần hình thành.

Doãn Mặc nhìn muội muội đang dùng ánh mắt mê gái nhìn mình khoe môi khẽ nhếch một cách đầy hứng thú. Anh khẽ cúi người hôn chụt vào má cô khiến Doãn Y Ngưng tròn tròn mắt nhìn.. sau đó dâng một cái mặt đỏ hồng. Tiểu Y Ngưng cúi đầu đầy xấu hổ sau đó giả vờ bình tĩnh nhắm mắt ăn tiếp.

"Hàr..." Doãn Mặc thấy hành động đáng yêu của cô thì phì cười một cách sung sướng. Bảo bối... thật đáng yêu.

"Ca ca. Ngưng nhi buồn ngủ a~" Doãn Y Ngưng vừa dụi mắt vừa nũng nịu sau đó ngửa người dựa vào ngực Doãn Mặc. Doãn Mặc điều chỉnh tư thế ngồi cho bảo bối sau đó dùng tay xoa đầu cô nhẹ đỡ

"Ngủ ngon bảo bối."

.....

"Doãn tổng. Kế hoạch của công ty....."

"Chỉ tiêu đề ra của"

"Đã ký được hợp đồng của...."

"Đã biết. Giải tán đi."

Doãn Mặc ẵm tiểu Y Ngưng ra khỏi phòng họp rồi ra thẳng bãi đậu xe để về nhà.

Căn nhà của Doãn Mặc nằm ngay trung tâm thành phố, cách công ty nửa tiếng chạy xe. Căn phòng số 605 nằm ở tầng 6 của khu chung cư cao cấp Venus.

Ting

~

"Ca ca. Nhà ca ca có mấy phòng a?"

Doãn Y Ngưng vẻ mặt háo hức tò mò. Ở Huyền Vu đại lục không có trang thiết bị hiện đại như ở đây. Không có chung cư đồ sộ hay những tòa nhà cao tầng ngập trời. Người dân Huyền Vu đại lục cũng sống trong nhà nhưng chỉ là những căn nhà trệt. Căn nhà cao nhất cũng chỉ mười tầng trở xuống.

Nghèo sao? Không đâu. Vì họ sử dụng ma pháp không gian nên dù cho chỉ là chiếc hộp bé nhỏ chỉ vài mét vuông thì bên trong không gian là những căn phòng xa hoa bậc nhất.

Đó là cách khắc phục đất đai cho người dân. Vì Huyền Vu đại lục có số dân cư rất đông nên nếu xây nhà theo cách thông thường thì sẽ không có nơi sinh sống.

Cả hai dừng lại trước cánh cửa màu trắng số 605. Doãn Mặc quét thẻ từ rồi cánh cửa bật mở, bên trong gian phòng là một không gian thoáng đãng trong lành. Giữa phòng là một bộ salon trắng bằng nệm, giữa phòng là một tấm vải nhung trắng tuyết.

Doãn Y Ngưng hưng phấn chạy xung quanh đi thám hiểm. Thật thú vị a~

"Ca ca. Ngưng nhi phải ngủ ở đâu a~" trong đây có một phòng ngủ, một toilet, một thư phòng và... một nhà kho? Đáng ghét. Đáng lý ra phải là 1 phòng ngủ và 1 phòng khách a

~

Tiểu Y Ngưng hiếu kỳ nhìn phía đại ca nhà mình. Nàng không muốn ngủ dưới đất đâu...

Doãn Mặc bật cười nhìn phía tiểu cô nương sau đó ẵm cô thẳng vào phòng.

"Tất nhiên muội sẽ ngủ chung với ta." nếu không thì sao ta lại phải sai người dọn phòng ngủ cho khách để sửa thành nhà kho chứ.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Lần Đầu Điều Giáo (Vi H).

"Oa ca ca~ Ca cũng chơi trò chơi nữa sao?" Doãn Y Ngưng chạy tới cầm máy chơi game từ từ bật máy. Ngô~ Nên chơi game nào a

~

"Bảo bối. Chúng ta chơi đua xe được không?" Doãn Mặc ánh mắt hiện ra từng tia ám quang sau đó nhếch miệng cười. Doãn Y Ngưng như chìm vào nụ cười nửa miệng tà tử kia chỉ ngốc ngốc gật đầu.

Ca ca hảo đẹp mắt a~ Nghĩ vậy cô nhóc nào đó chồm người lên hôn nhẹ lên khóe môi ai kia sau đó vẻ mặt say mê liếm liếm khóe môi. Thật ngọt. Ngô~ Cô thích.

Doãn Mặc ánh mắt càng trầm hơn sau đó ôm cả người cô nhóc nào đó đặt ngồi trên đùi mình và bắt đầu bật game.

"Bảo bối. Chúng ta chơi cá cược được không a~"

Doãn Y Ngưng dựa sát lồng ngực Doãn Mặc sau đó gật đầu. Rất thú vị ngar

~

"Ân~ Nhưng mà cá gì a~" Bé ngốc nào đó bắt đầu phân vân về vụ cá cược mà không hề hay biết một con sói nào đó đang đào sẵn hố chỉ chờ cô nhảy vào.

"Người thua sẽ làm theo những gì mà người thắng yêu cầu.. Bất cứ việc gì." Doãn Mặc cười cười khi thấy con mồi ngốc nghếch đang từ từ hướng cái hố khiêu xuống.

Ân~ Bảo bối thật ngoan. Chỉ cần một bước nhỏ nữa là được. Bảo bối... tới đây với ca ca ngar

~

"Tốt. Ca ca. 3 ván định thắng thua được không ngar?" Doãn Y Ngưng vẻ mặt bưng bưng hưng phấn kéo kéo áo ca ca cô , ánh mắt sáng lấp lánh đầy vẻ tò mò muốn thử.

"Được."

Ting~ Con mời sắp bày.

Bảo bối thật ngoan. Lúc nào cũng nhảy vào cái bày ca ca đã đào sẵn.

1 tiếng sau.

Doãn Y Ngưng uể oải cần môi ánh mắt ngập nước xem ca ca Doãn Mặc. Ca ca thật xấu, không chịu nhường muối muối một tí nào. Hức... Ca ca là bại hoại.

Doãn Mặc cúi đầu nhìn phía đang mếu máo muối muối mà cảm thấy buồn cười. Ngốc nha đầu... sao ca ca có thể thua muối được chứ.

"Ngar~ Bảo bối muốn quyết nợ?" Doãn Mặc có hứng thú nhìn phía cau có tiểu muối cảm thấy hôm nay thời tiết thật đẹp.

"Không có. Ngưng nhi thua rồi."

Nàng là bé ngoan. Sẽ không chơi xấu... sẽ không quyết nợ. Bất quá nếu cô nhóc này biết điều gì sắp xảy ra với mình thì có chơi xấu cách mấy nàng cũng lựa chọn quyết nợ.

Doãn Mặc gạt gù một cách tà ác...

"Đến. Ca ca giúp ngươi tắm. Tắm hương hương sẽ ngủ thật ngon ngar~"

"Ngưng nhi tắm một mình không được sao?" Nàng không muốn a~ Ca ca là xấu đản. Muối muốn tắm một mình a

~

"Bảo bối muốn quyết nợ?"

Uy hiếp. Giọng của ca ca rõ ràng là đang uy hiếp muối. Không chịu đâu.....

"Không có. Bảo bối là bé ngoan."

Trong phòng tắm.

Doãn Mặc giúp tiểu Y Ngưng cởi đồ sau đó thả tiểu nha đầu vào bể nước ấm. Doãn Y Ngưng bì bõm trong bể nước đó một cách hứng thú sau đó khi ngược đầu nàng lại cứng đờ người.

Ca ca... ca ca của cô sao cũng cởi hết đồ a~

Bất quá... đáng người tốt a

~

Làn da đồng khỏe khoắn, cơ bắp không phải loại cuộn cuộn nhưng cũng rất đẹp a~ cả sáu múi cơ bụng... sau đó là... ân ...

Doãn Y Ngưng lấy tay che mũi. Đáng ghét, nàng bị chảy máu cam a

~

Doãn Mặc cười cười nhìn phía đưa lưng về hướng hần. Nếu hần thấy không nhầm thì cô nhóc này vừa bị chảy máu mũi... vì nhìn thấy cơ thể hần sao? Thật thú vị!

Bước chân vào bể tắm Doãn Mặc ý vị thâm trường nhìn bóng lưng cô nhóc. Sau đó nhấc cơ thể bé nhỏ ngồi vào lòng mình. Bắt đầu quá trình tắm rửa.

Doãn Mặc lấy xà phòng chà nhẹ lên lưng cô bé, sau đó cho chút nước lên phần lưng rồi xoa cả cơ thể cô. Thình thoảng lại có ý chạm vào vùng ngực bé nhỏ chưa phát dục của cô nhóc khiến hạt đậu bé nhỏ khẽ cứng lên rồi run rẩy từng đợt.

"Ngô~ Ca ca... thật khó chịu."

"Bảo bối ngoan ngar~ Phải chà khắp người mới hương hương nhar."

Doãn Mặc vẻ mặt đứng đắn nói chuyện với cô nhóc nếu như bỏ qua vật đang từ từ phồng lên to lớn và đỉnh phía sau mông cô.

Tiểu Y Ngưng đưa tay ra phía sau lưng nắm lấy vật đang chọt chọt sau lưng cô. Ngơ~ Cứng cứng ... Ấm ấm... Ngơ~ Cái gì a?

Chỉ thấy Doãn Mặc khẽ hít một ngụm khí sâu đầy vẻ thoải mái sau đó nhẹ nắm tay cô di chuyển từ từ mạnh hơn.

"Ấn~ Bảo bối ... thật thoải mái~"

"Ca ca~ Ngươi không khỏe sao?" Tiểu Y Ngưng nghe tiếng hít thở nặng nề sau lưng cứ nghĩ là ca ca mình bị bệnh nên vô cùng lo lắng.

"Ấn~ Bảo bối nhu nhu ca ca... chỉ cần nhu nhu ca ca sẽ không sao~" Doãn Mặc trầm thấp khẽ dụ dỗ.

Cho đến khi một lúc lâu sau cô cảm thấy tay mình càng ngày càng chua xót mới nức nở nói.

"Ca ca. Ngưng nhi tay thật mềm a~" cái tay cô vừa phải đưa ra phía sau lại vừa phải vận động liên tục khiến nó đã mềm như.

"Ấn~" Doãn Mặc quyết định tăng thêm lực nhanh hơn ... nhanh hơn nữa sau đó một dòng sữa phụt ra hòa vào bể tắm.

Doãn Mặc ôm chặt thân thể bé con khẽ hít một hơi cho bình tĩnh sau đó khẽ nở nụ cười.

"Bé con thật ngoan. Đền~ ca ca giúp ngươi thoải mái có được hay không?"

Doãn Y Ngưng thần thờ gật đầu đáp ứng. Giọng nói của ca ca thật mê người.

Doãn Mặc đưa tay xoa sạch bọt xà phòng trên người cô bé sau đó liếm nhẹ vào vành tai nhỏ nhắn cảm. Tiểu Y Ngưng như bị điện giật cả người lại bắt đầu ngứa ngáy.

Doãn Mặc đưa một bàn tay xoa nhẹ xuống vùng bụng cô nhóc rồi chạm nhẹ vào vùng kín bí ẩn của cô.

Sau đó khẽ vuốt ve nó. Doãn Y Ngưng vận vận cơ thể trong tiếng cười khẽ của Doãn Mặc. Bảo bối thật nhạy cảm a

~

Ngón tay thon dài chạm nhẹ vào hạt đậu nhỏ nơi u cổ. Tiểu Y Ngưng nức nở ra tiếng.

"Ca ca~ ca ca~ Ngưng nhi thật khó chịu. A~" ô ô ô... ca ca thật xấu...

"Ca ca~ Ngưng nhi mắc tè~"

"Ngaoan bảo bối. Không sao ngar~ Rồi muội sẽ thích cảm giác này ar~" Doãn Mặc nhanh hơn động tác trên tay, một tay chạm hạt đậu đang sưng đỏ vì bị kích thích tay còn lại xoa nhẹ hạt đậu nơi ngực nhóc con.

Doãn Mặc cúi đầu hôn cánh môi đang run run vì những khoái cảm đầu tiên của cuộc đời cô bé, chiếc lưỡi dài quét lấy mật ngọt nơi miệng phát ra những tiếng chặc chặc dâm mỹ.

Tiểu Y Ngưng ánh mắt đầy sưng mù, cái mũi lại đỏ bừng thò ra từng hơi thở nóng rực. Ca ca~ Ngưng nhi nhớ quá muốn tè a

~

Ca ca

~

Doãn Mặc như nhìn thấy giới hạn của bảo bối nhà mình nên một cái hơi hơi dùng sức khiến tiểu Y Ngưng khóc thét lên rồi ngất lịm.

"Ar~"

Phần bụng dưới của cô bé nóng lên rồi một dòng nước mạnh mẽ phụt ra hòa vào trong nước.

Lần cao trào đầu tiên của cuộc đời Doãn Y Ngưng đã ngắt xui cho lần triều thủy mãnh liệt.

Doãn Mặc nhìn phía đang ngắt xui bảo bối nhỏ khẽ ôm cô vào lòng rồi bế cô ra khỏi phòng tắm.

"Bảo bối của ta. Ngày chỉ mới là bắt đầu. Ngươi phải chuẩn bị tinh thần ngar~"

Nói rồi Doãn Mặc ôm cô đi vào giấc ngủ.

Một đêm hảo miên.

H nhe nhá... lần đầu điều giáo ... ta cảm thấy tiểu Y Ngưng thật ngây thơ... nên ta muốn bắt nạt con bé =]]].

Thích hok các tênh êu?

Thích thì like hay cmt cho ta nhá =]]

1400 từ đó nha =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 9: Bài Học Đầu Tiên Của Cuộc Đời.

Doãn Y Ngưng cau mày sau đó cặp mắt dần dần hé mở. Cái đầu nhỏ của cô vẫn dụi dụi vào lồng ngực ấm áp của ca ca sau đó ngáp một cái, sương mù đôi mắt dần dần rõ ràng hơn.

Tiểu Y Ngưng ngẩng đầu nhìn phía ca ca của mình bắt đầu lần nữa đánh giá một cách tỉ mỉ. Cô đưa ngón tay bé nhỏ lên phác họa khuôn mặt yêu nghiệt của ca ca mình.

Mũi cao, mày kiếm sau đó đưa ngón tay mềm chạm nhẹ lên hàng mi dài cong vút hơi run run của Doãn Mặc.

Từ lúc cô nhóc này giật mình tỉnh giấc anh cũng đã thức dậy chỉ là ánh mắt lửa nóng của cô khiến anh dừng lại những hành động của mình.

Doãn Y Ngưng sờ sờ đôi gò má của anh như sờ một vật cô yêu quý, nhẹ nhàng lại cẩn thận. Sau đó lại đưa tay phác họa cánh môi mỏng của anh. Môi ca ca rất ngọt a~ Y Ngưng thật thích. Nghĩ nghĩ cô nhóc lại nhón lên cái đầu nhỏ rồi bẹp một ngụm rõ to.

Doãn Mặc trong lòng mừng thầm nhưng anh lại vẫn nằm bất động. Có lẽ cô nhóc này sẽ cho anh thêm vài điều bất ngờ nữa... Tỷ như bây giờ...

Như nhớ lại việc tu nhân tối qua Doãn Y Ngưng đỏ hết mặt mũi. Tuy cô không biết việc đó đại biểu cho cái gì, nhưng cô lại cảm thấy hết sức xấu hổ. Trong thâm tâm cô lại biết không nên như thế, việc đó không nên xảy ra nhưng vì sao lại không nên xảy ra cô lại không biết.

Sau đó Doãn Y Ngưng lại ngira đầu hôn anh một cái rồi như quyết tâm việc gì cô nhỏ giọng lầu bàu.

"Ca ca là của Y Ngưng. Y Ngưng ... thích ca ca. Thật thích... thật thích."

Doãn Mặc trong lòng mừng rỡ như điên nhưng vẫn rất tỉnh táo để phân xét mọi việc. Ra vẻ cô nhóc này vẫn chỉ đến mức thích thôi. Các yêu còn quá lâu dài. Nhưng anh sẽ đợi. Sẽ đợi bảo bối chính mệnh nói ra cô yêu anh.

Bất quá... nói gì thì nói điều giáo vẫn phải tiếp tục a

~

Nghĩ nghĩ Doãn Mặc mở mắt ra bình tĩnh nhìn chú rùa rút đầu nào đó đang vui vào ngực anh ánh mắt lóe lên vẻ dung túng, sủng nịch.

Tay nắm cầm cô nâng lên sau đó cánh môi bạc áp nhẹ lên đoá anh đào mềm mại một nụ hôn buổi sáng. Dường như vẫn chưa thỏa mãn, anh dùng đầu lưỡi cạy miệng cô ra rồi tàn sát trong đó. Đến khi Doãn Y Ngưng xụi lơ trong lòng anh mới buông cô nhóc ra.

Cả khuôn mặt cô bé như quả đào chín sáng bóng đầy mê người, cánh môi hồng bây giờ đã đỏ hồng vì vừa bị chà đạp, ánh mắt ngập nước khiến cô càng thêm mê người. Doãn Mặc khẽ rên một tiếng rồi ôm chặt lấy cô, chốc lát sau khi bầu không khí ái muội ban nãy tan đi anh mới bắt đầu làm vệ sinh cho cả hai người.

Bữa sáng ấm áp được hoàn thành trong sự đồ dẫn của cô lẫn vẻ sủng nịch của anh. Người uy người nuốt bất diệc nhạc hồ.

Khi đến công ty đồng hồ đã tới 8h. Mọi người chỉ nhìn thấy ánh mắt sủng nịch từ CEO Doãn của họ dành cho cô búp bê nằm trong ngực.

Thời gian Doãn Mặc đi họp là khoảng thời gian buồn chán nhất của Doãn Y Ngưng. Cô nhóc lén lút chạy ra văn phòng của ca ca sau đó thẳng tiến đến thang máy và vù một cái biến mất khỏi cánh cổng tòa nhà Prosele.

Quảng trường Rubie thành phố Ruby.

Trên quảng trường Rubie rộng lớn tấp nập là một tiểu thiên thần đang ôm trong lòng một chú gấu bông to đùng. Cô bé khuôn mặt bầu bĩnh tò mò nhìn xung quanh đây về hiếu kỳ.

Từ khi đến thế giới này, lần đầu tiên Doãn Y Ngưng tự mình bước đi khám phá cả thế giới xung quanh cô một cách tự do như vậy. Thật sự rất tuyệt.

Con đường Rainbown đầy những cửa hàng tuyệt đẹp, từ những cửa hàng quần áo rực rỡ sắc màu, đến những cửa hàng kẹo cùng cửa hàng đồ chơi.

Đôi mắt linh hoạt của cô bé chợt sáng lên một cách kì lạ sau đó bé con nhanh chân bước vào cửa hàng gấu bông to lớn.

Ở đây là một thế giới tuyệt vời. Thiên đường ngọt ngào của những chú gấu Teddy xinh xắn.

Điều thu hút cái nhìn của cô là chú gấu màu nâu nhỏ đang mặc trên người chiếc đầm hoàng cung thời xưa. Trông nó thật sang trọng. Đây là chú gấu số lượng bản mà cô đang thiếu. Thật tuyệt

~

Hơi ngắn tý nhá. Cỡ 855 từ thôi...

Chúc các nàng ngủ ngon nè ...

Moak....~

Cho ta like hay cmt nhá..... good night~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Chương 8B

Tâm hình chap này là của Bạch Liên Kiều lúc trưởng thành... nó hơi.. sexy tí ... khụ...

Mãi mê nhìn chú gấu Doãn Y Ngưng không để ý đến xung quanh, một bàn tay chợt đẩy cô làm Doãn Y Ngưng té bịch xuống đất.

"Né ra!" một giọng nói nhu nhu từ phía sau vang lên.

Tiểu Y Ngưng định thần lại ngẩng đầu lên thì thấy một cô bé với mái tóc màu nâu cam, đôi mắt màu xanh lá đầy ghen tỵ nhìn phía cô.

Doãn Y Ngưng chợt thất thần trong chốc lát, không phải ngăn người vì cô bé trước mặt quá xinh đẹp mà cô ngăn người vì hệ thống đột ngột vang lên.

Ting~

Nhiệm vụ ngoại tuyến chính: Đả bại Bạch Liên Kiều.

(Phần thưởng:

Thưởng cho 5 điểm phân phối.

Thưởng cho 100 điểm kinh nghiệm.)

Nhiệm vụ chính tuyến 3: Sự hảo cảm của Long Ngạo Thiên.

(Phần thưởng:

Thưởng cho 5 điểm phân phối.

Thưởng cho 200 điểm kinh nghiệm.

Thưởng cho đặc trưng: mùi hương cơ thể 2.

Thưởng cho độ bền +5p.)

Yêu cầu nhiệm vụ: Hoàn thành cả hai nhiệm vụ cùng lúc.

Nhiệm vụ thất bại: phạt giam phòng tối 200 năm.

(A: Đồng ý) (B: Không đồng ý)

Doãn Y Ngưng khẽ cau mày nhìn phía nhiệm vụ sau đó bấm đồng ý.

Tiểu cô nương kia thấy con nhóc tóc bạch kim té xuống đất thì cảm thấy rất đặc ý, nó làm cho cô có cảm giác bản thân cô là nàng công chúa cao cao tại thượng còn cô bé kia chỉ là thứ bình dân hăm mộ dõi theo cô.

Doãn Y Ngưng chống tay định đứng lên thì một bàn chân nhỏ đập mạnh lên mu bàn tay cô khiến cô nhóc cả khuôn mặt trắng bệch. Thật đau quá...

Doãn Y Ngưng mắt rơm rớm nhưng vẫn cố nén nước mắt về mặt quật cường khẽ cắn môi, sau đó giọng run run nghẹn ngào nói.

"Thả chân ra!"

Đáp lại tiểu Y Ngưng là cái đập mạnh hơn, rồi như dùng sức cô bật người dậy thật mạnh khiến cô bé kia trượt chân té bịch trên mặt đất.

Một tiếng khóc thảm thiết chợt ré lên, chỉ thấy Doãn Y Ngưng lom côm ngồi dậy một tay ôm gấu bông tay bị giẫm lại giấu sau lưng cúi cúi vào làn váy.

Một người phụ nữ dẫn theo người bảo tiêu từ đằng xa lật đật chạy lại đỡ cô bé kia. Chỉ thấy cô bé gây chuyện khi nãy chỉ tay vào Doãn Y Ngưng với ánh mắt oán độc cùng ghen tỵ. Sau đó:

Bốp!

Một tiếng vang lớn vang lên, chỉ thấy đôi gò má hồng hồng của Y Ngưng một bên sưng đỏ, mọi khóe miệng còn chảy ra một tí máu.

"Đồ dã loại. Không có giáo dưỡng." Người phụ nữ mặc một chiếc đầm bó sát người màu đen lộ ra thân hình bốc lửa cùng vẻ sang trọng. Chỉ đáng tiếc khuôn mặt xinh đẹp lúc này đã vụn vỡ một cách dữ tợn.

"Ma ma~ Húc... con tiện nhân này làm Liên Kiêu té... húc~" tiểu cô nương được gọi là Liên Kiêu kia vừa thút thít lại vừa cáo trạng, trong ánh mắt lại lóe ra sự đặc ý cùng hả hê. Xinh đẹp hơn cô thì sao chứ? Còn không phải là nghèo hèn. Đến cả con Teddy nhỏ mặc đầm cũng không mua được. Hừ!

Tiểu Y Ngưng tay khẽ chùi khóe miệng dính máu của mình, tay kia ôm thật chặt chú Teddy quen thuộc.

"Y Ngưng không làm sai." Doãn Y Ngưng về mặt quật cường gần từng chữ. Cô không hề làm gì sai hết. Tiểu Y Ngưng chợt cảm thấy mình thật ủy khuất rất muốn... rất muốn ca ca đòi lại công bằng cho mình.

Ô ô... Ca ca~ Y Ngưng nhớ quá muốn người a~

Húc!

Phía bên tòa nhà Prosele.

Cả tòa nhà như bị bao vây bởi cơn bão áp suất cực thấp. Bởi vì CEO Doãn của chúng ta sau cuộc họp trở về văn phòng thì phát hiện ra một cô nhóc nào đó bị mất tích. Doãn Mặc cảm thấy bản thân mình như điên mất rồi. Anh chạy từng tầng để tìm cô nhóc đó nhưng vẫn không tìm được.

Lần đầu tiên anh cảm thấy thế giới của mình như đang sụp đổ. Đáng chết! Rốt cuộc bé con đã chạy đi đâu?

Doãn Mặc như bất cưỡng đập phá đồ đạc trong văn phòng. Cho đến khi một cuộc điện thoại vang lên. Doãn Mặc cảm thấy tim mình như hoạt động trở lại.

Chính là lần này anh đã vui mừng quá sớm.

Doãn Mặc vội vàng chạy ra khỏi văn phòng sau đó dùng hết tốc lực của mình chạy như bay đến khu quảng trường Rubie.

Đợi đến khi anh bước vào cửa hàng gấu bông thì tìm anh đột nhiên cảm thấy đau nhói.

Chỉ thấy muội muội bé nhỏ của anh đang đứng trong đám người, cả người đều đầy bụi một cách chật vật. Một bên mặt lại sưng lên hiện rõ năm dấu tay to đã sưng lên và tím lại rõ rệt, khóe miệng lại dính vệt máu khô như bị quệt lau.

Doãn Mặc điên cuồng chạy lại ôm thân hình bé bỏng vào lòng sau đó vuốt nhẹ nhẹ lưng cô an ủi. Doãn Y Ngưng ánh mắt vô hồn chợt cảm thấy thân thể mình thật ấm áp, hơi thở đầy mùi cô bao bọc lấy thân mình nhỏ nhắn của cô khiến cô cảm thấy thật an toàn. Tiểu Y Ngưng ngược khuôn mặt đỏ dần nhìn phía người nam nhân đang ôm mình thều thào nói.

"Ca ca~ Y Ngưng không có sai."

Trước khi chìm vào cơn mê cô chợt nghe tiếng vang quen thuộc.

Ting~

Nhiệm vụ ngoại tuyến chính: Đả bại Bạch Liên Kiêu hoàn thành.

(Nhận thưởng:

Điểm phân phối 5 điểm

Điểm kinh nghiệm 100 điểm.)

Ting~

Nhiệm vụ chính tuyến 3: Hảo cảm của Long Ngạo Thiên . Hoàn thành.

(Nhận thưởng:

Điểm phân phối 5 điểm

Điểm kinh nghiệm 200 điểm.

Đặc trưng: mùi hương cơ thể 2.

Độ bền: 20p.)

Vì kí chủ ngắt xiu nên tự động nhận thưởng. Kích hoạt đặc trưng: mùi hương cơ thể 2.

Các nàng đừng hỏi vì sao chưa xử lý những người kia nha... để từ từ ta viết... tiểu Y Ngưng chỉ mới 5 tuổi nên việc trả thù gì đó thì ở thời gian sau.

Oa hahaha ~ ta up đây... để viết tiếp...

Cầu like ~ moak

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Đối Thủ.

Nhìn muội muội bảo bối ngắt đi trong lòng Doãn Mặc ôm cô thật chặt rồi chạy thẳng tới bệnh viện gần nhất, quãng đường đi tới bệnh viện đối với anh bây giờ mà nói thật dài... thật dài...

"Vũ chuẩn bị gấp phòng bệnh cùng bác sĩ cho ta. Vài phút nữa ta sẽ tới."

Tút... tut....tút....

Bên kia điện thoại một người nam nhân nào đó đang chết trân vẫn chưa hồi phục được tinh thần. Hắn vừa bắt máy sau đó nghe được một câu gì đó... Ủm... ra về rất... lạnh lẽo... âm trầm... lo lắng...

Tên Vũ nam nhân cầm điện thoại nhìn phía cuộc gọi vừa nảy để xác định người gọi thì xanh cả mặt.

Muốn chết~

Tên nam nhân nào đó vội vàng đeo kính, khoác vào chiếc áo trắng dài mẫu mực bay nhanh ra khỏi văn phòng của mình chạy đi chuẩn bị phòng bệnh rồi lôi kéo đội ở cửa bệnh viện một đội ngũ các bác sĩ và y tá.

Thật hiếm thấy khi nào tên kia mất bình tĩnh như bây giờ. Hắn rất tò mò xem CEO Doãn có bao nhiêu biểu tình thú vị của loài người.

Là một người bạn tốt Đông Phương Vũ có thể nói là một người rất lo lắng cho vấn đề giữa người ... và cảm thụ của bạn mình. Không phải hắn muốn xúc phạm bạn tốt mà có thể nói đây hoàn toàn là sự thật.

Đông Phương Vũ khi còn học đại học Jose'h đã từng được xưng là cảm thụ trong mắt đàn anh đàn em trong trường. Đơn giản vì hắn có thể nghiên cứu một hạng mục nào đó suốt ba ngày không ăn uống ngủ nghỉ. Khi đó hắn đã cảm thấy bản thân mình rất biến thái.

Con người có cực hạn của mình nếu không ăn vẫn sẽ nhờ uống nước mà cầm cự được một khoảng thời gian nhất định. Nhưng nếu không ăn không uống không ngủ nghỉ suốt một ngày thôi cũng đã rất khó để chịu đựng. Chứ đừng nói gì mà còn giữ được đầu óc tỉnh táo để nghiên cứu.

Nhưng kỉ lục đó của hắn lại dễ dàng bị phá hủy bởi một tên họ Doãn... học ngành tài chính chứng khoán... tên đó... cái tên cảm thụ không phải người đó

hắn vừa tính toán vừa lên kế hoạch lại vừa khảo sát suốt năm ngày không ăn uống ngủ nghỉ mà mặt vẫn tỉnh bơ như cơ thể này được làm bằng máy móc. Điều đó khiến Đông Phương Vũ cảm thấy lòng tự tin của hắn đã bị dả kích một cách triệt để.

Doãn Mặc rõ ràng là một con cầm thú...

Nói về Doãn Mặc thì Đông Phương Vũ hẳn có thể kể ba ngày ba đêm rằng tên kia về học tập cầm thú như thế nào, về rèn luyện lại cầm thú ra sao... hay từ chối lời tỏ tình của một... đám con gái thẳng tay quyết đoán như thế nào... có thể nói tên kia là một con rõ đầu rõ đuôi lãnh huyết cầm thú.

Phòng bệnh 014 VIP.

Doãn Mặc xanh cả mặt khi nghe lời bác sĩ nói, ánh mắt càng ngày càng âm trầm, xung quanh căn phòng như có vài con bão lớn đang đổ bộ nơi này, khí trời lại giảm nhanh một cách đáng kể. Đông Phương Vũ xê dịch từ từ thân mình vào sát cửa ra vào, lúc này hắn mới cảm thấy hơi thở thông thấu.

Đông Phương Vũ hẳn dám nói, chỉ cần hắn ở gần con cầm thú kia thêm một giây nữa thôi thì hắn đã có thể trở thành một cái xác đông...

Không tin? Cứ nhìn về mặt tím tái vì đông lạnh của vị bác sĩ đáng thương nào đó sẽ biết.

Bất quá có thể làm Doãn Mặc quan tâm đến vậy thì chắc là một người rất quan trọng với hắn... rất quan trọng sao? Doãn Mặc... hóa ra tên kia cũng có nhược điểm... thật thú vị...

Ting~

Nhiệm vụ tuyển chính 4: Sự hảo cảm của Đông Phương Vũ.

(Phần thưởng:

Thưởng cho 5 điểm phân phối.

Thưởng cho 200 điểm kinh nghiệm.

Thưởng cho đặc trưng: mùi hương cơ thể 3.

Thưởng cho độ bền +5p)

Kí chủ vẫn chưa tỉnh. Hệ thống tự chấp nhận nhiệm vụ.

Doãn Y Ngưng cảm thấy đầu mình thật đau, tay cũng thật đau, cả người đều đau ê ẩm. Trong bóng tối cô lại nhìn thấy những người thân ở Huyền Vi đại lục. Cô thấy gia gia, thấy ba mẹ và ca ca rồi cô thấy một người đang châu đầu nhìn chăm chăm vào quyển sách sau đó tắt tắc một cách phản khởi.

"Tiểu Ngưng Ngưng... không ngờ Lãnh diễm mỹ nhân như cậu cũng có lúc ngây thơ đến như vậy. Cái gì mà chụp hình tự sướng chứ... chắc... thiệt thòi cậu nghĩ ra được... Bất quá... cậu nói gặp cảnh Đạm Đài ca ca cùng đại tẩu XXX sao? Lãnh diễm mỹ nhân~ Cậu thật xấu. Xem sông đông cung cũng không biết rù mình."

Nha đầu nào đó đang vừa xem sách vừa lầu bầu lên án mà không biết người cô lên án đang hiện diện phía trên đỉnh đầu mình.

Doãn Y Ngưng như gặp kích thích, cô thêm roi xuống đất đập cho Nạp Lan Tử mấy phát vì cái tội nhanh mồm nhanh miệng.

"Nạp Lan Tử. Ngươi đợi đó. Ta sẽ trở về."

Một luồng sức mạnh nào đó giựt mạnh khiến Doãn Y Ngưng phút chốc tan biến.

Nạp Lan Tử bên tai bỗng nhiên nghe được giọng nói quen thuộc chọt xanh hết mặt mày trong lòng thâm niệm *Lãnh diễm mỹ nhân... mình không có đọc truyện H của cậu... mình không có thấy cảnh H của cậu cùng Doãn Mặc... nên cậu mau về lại trong sách đi a~*

Gào khóc

"Doãn Y Ngưng... Mình sẽ không giành Teddy với cậu... sẽ không dùng tên cậu làm nữ chính viết H lần nữa... sẽ không... khụ... khụ... làm hư cây đàn dương cầm cậu thích nhất... sẽ không... lỡ tay làm rách con Teddy số lượng bán mà cậu yêu nhất... sẽ không... thôi bỏ đi... Nên cậu đừng ám mình a~ Mình hứa sẽ rèn tinh thần lực lên S cấp. Mình hứa mà~"

Nếu Doãn Y Ngưng còn ở lại đây chắc chắn cô sẽ biết được rất nhiều sự thật mà cô bạn tốt làm sau đó sẽ là một trận hành hạ cùng bị chà đạp. Nhưng rất tiếc Lãnh diễm mỹ nhân lại không biết, bởi vì cô nhóc nào đó đang hứng chịu cái lạnh cóng của mùa đông

Ai đoán ra chưa? Nam chính 2 a~ là một tên bác sĩ biến thái. Điều giáo nếu chỉ 1 người sẽ không vui ngar~ thân ái.

Hình ảnh chàng Đông Phương Vũ rất man phải hum =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 12: Trừng Phạt (Vi H).

"Doãn Y Ngưng. Muội thật giỏi a~ Dám trốn khỏi công ty. Còn để bản thân mình chật vật như vậy?" Doãn Mặc hí hóp mắt nhìn phía đang cúi đầu hồi lỗi Doãn Y Ngưng đầy mắt xẹt qua tia thương tiếc cùng đau lòng.

Xong rồi... xong rồi... ca ca tức giận. Hức... ca ca ... không muốn ghét Ngưng nhi... Tiểu nha đầu rũ xuồng cái đầu nhỏ, tay nhỏ bé xoắn xuýt vào nhau một cách chột dạ.

Doãn Mặc nửa muốn đánh đòn, nửa lại không đành lòng chỉ trách một câu rồi tự phát ra khí lạnh ngồi xuống ghế đầu giường.

Tiểu Y Ngưng xoắn xuýt một hồi mới quyết tâm ngửa đầu lên, ánh mắt ngân ngấn nước mắt, cánh môi lại cắn vào nhau khiến đôi môi sưng đỏ lên đầy vết... ngon miệng. Khuôn mặt trắng hồng vẫn còn mơ hồ dấu sưng do bị đánh lúc trước. Cả người bé con toát ra khí chất ngọt ngào... cầu bị chà đạp.

Tiểu nha đầu xé dịch thân mình rồi từ từ nhích về phía Doãn Mặc.

Cái móng nhỏ nhích từng tí một một cách cẩn thận, lê lê một lúc rồi ngửa đầu xem phản ứng của ca ca mình. Thấy ca ca đang khép mắt lại nha đầu này đánh bạo nhích móng nhanh hơn.

Doãn Mặc khép hờ đôi mắt nhưng vẫn biết nhóc con này đang làm gì. Trong lòng hần lúc này đang cười phì...bảo bối của hần thật sự là rất đáng yêu. Khiến hần lại nổi lên phản ứng.

Tiểu Y Ngưng leo qua phần ghế trống chỗ ca ca đang ngồi, sau đó bò từ từ lên đùi ca ca rồi choàng tay qua ôm tay Doãn Mặc kéo ra trước người cô nhỏ giọng thì thầm.

"Ca ca~ Ngưng nhi sai rồi." giọng nói mềm nhũn khiến tim hần như có một dòng nước ấm cuốn qua, vừa ngửa ngửa lại vừa mềm mại.

Sai rồi? Ân~ cô nhóc nghĩ nói vậy anh sẽ lập tức tha thứ cho cô sao? Không a~

Muội muội bé bỏng của hần thật quá ngây thơ rồi. Nếu dễ tha thứ như vậy hần sẽ không là Doãn Mặc. Hần là ai chứ? Hần là một người kinh doanh. Một thương nhân, mà thương nhân thường xem trọng chỉ có lợi ích. Cho nên.... Muội muội bảo bối... người nên làm cho ta cảm thấy nên như thế nào trừng phạt người đâu?

Doãn Mặc tay nâng cằm nhóc con bắt cái đầu nhỏ xoay lại rồi như trừng phạt tính cần nhẹ vào cánh môi hồng hần luôn khao khát.

Tốt nhất cách trừng phạt là thịt thường... không phải sao bảo bối..

"Ân~" Doãn Y Ngưng khẽ kêu một tiếng, cái miệng khẽ mở làm cho đầu lưỡi Doãn Mặc thuận lợi dò đường đi vào. Hần thô lỗ càn quét từng nơi trong chiếc miệng nhỏ của cô, treu đùa chiếc lưỡi dính hương của cô rồi một tay xốc lên chiếc đầm trắng trong bệnh viện.

Doãn Y Ngưng chợt thấy cả người chợt lạnh nên khẽ run người rồi cả người thu sát vào ngực Doãn Mặc. Thấy phản ứng nhỏ bé của cô, Doãn Mặc cảm thấy rất hài lòng.

Bảo bối không ngoan ngar~ Nên ca ca phải trừng phạt a~ Sẽ khiến muội thật... thoải mái~

Doãn Mặc một tay xoa người Y Ngưng, tay còn lại vói vào chiếc quần nhỏ hình dấu tây nhẹ nhàng đưa nhẹ ngón tay xuống khe rãnh nhỏ nhỏ từ từ mà sát nó.

Tiểu Y Ngưng khẽ vận vận cơ thể của mình, cảm giác đó lại tới thật kỳ lạ. Ừm~ Ca ca~

Như nhận thấy cô nhóc đã động tình Doãn Mặc đưa tay ra khỏi u cổ của cô kéo theo đó là một loại chất lỏng hương vị ngọt ngào. Nhìn hai ngón tay ướt đầm vì chất dịch Doãn Mặc chợt thấy nể nham.

Nhìn xem~ Bảo bối muội muội của hần đang động tình. Tiểu tâm oa của hần a~ Động tình khi mới 5 tuổi. Thật thú vị ngar~

Đưa một ngón tay vào miệng Doãn Mặc cảm thấy thật ngọt lại rất thơm, cứ như hần đang được nhấm nháp một lại cam lộ đặc biệt.

Doãn Mặc trầm thấp cười khẽ giọng khàn khàn thỏ thẻ bên tai cô nhóc.

"Bảo bối thật ngọt. Có muốn nếm thử một chút hương vị của muội không ...a~" Doãn Y Ngưng khuôn mặt ửng hồng, ánh mắt mơ màng nhẹ gật đầu.

"Ân~ Muốn a~" cô không biết mình vừa đáp ứng việc gì, cô chỉ biết giọng của ca ca thật mê người... cô thật thích...

Ngón tay Doãn Mặc đút vào miệng cô, nhẹ nhàng khoáy cái lưỡi nhỏ và chơi đùa với nó. Nước bọt rất nhiều lại không kịp nuốt làm khóe môi bé con thoáng chốc bị nước bọt tràn ra ướt đầm. Doãn Mặc nhìn hình ảnh đầm mỹ trước mặt ánh mắt dần u ám.

Doãn Mặc cúi người ngậm lấy cánh môi sưng hồng của cô dùng sức liếm mút phát ra những âm thanh chắc chắc say lòng người.

Một bàn tay xoa khắp hai bên hạt đậu trước ngực, hết vân về rồi lại nheo nheo.

Rồi hần cúi người ngậm nhẹ, một bên dùng sức bú mút nó, một bên vẫn xoa bóp nhẹ nhàng.

Một bàn tay khác lại lần mò xuống nơi u cóc đang ẩm ướt vì những khoái cảm, hần dùng ngón tay kim nhẹ hạt trần châu nhỏ đang dần sưng cứng lên.

"Ân~ Ca ca~ Ngưng nhi mắc tè~ hức... ca ca~"

"Umk~"

Khó quá nhớ đi tè a~

Ca ca~ Ca ca~ Y Ngưng không chịu nổi nữa a~

Ca ca~

Doãn Mặc nhanh hơn tốc độ của mình, kim lại hạt trần châu nhỏ dùng sức ma sát nó thật nhanh, thật mạnh không một chút tạm dừng.

Bàn tay trên ngực véo thật mạnh hạt đậu cứng ngắt theo đó hần lại cắn mạnh vào hạt đậu đang trong miệng hần.

"A~" tiểu Y Ngưng thét lên một tiếng yêu kiều rồi cô cảm thấy bụng căng phồng sau đó một thứ gì đó như phụt ra từ nơi bí ẩn.

Đôi mắt đầy sương mù nhỏ xuống một giọt nước mắt, cả người cô giật giật vì những khoái cảm khi cao trào quá mãnh liệt. Doãn Mặc nhìn muội muội xui lơ tron lòng mình cảm thấy mỹ mãn.

"Bảo bối. Đây là trừng phạt ngar~" cho nên đừng khiến ta phải lo lắng như vậy. Ngươi không biết khi đó tìm ta rất đau... rất đau... nó như bị ai bóp lại và giày xéo. Bảo bối... đừng như vậy... đừng khiến bản thân mình chật vật ... bởi vì ta không biết mình phải như thế nào để bình tĩnh..

Khụ... thấy sao? Vừa H vừa có tình cảm phải không??? =]]

Chặc... chap kể tên là "Phát hiện." (có thể thay đổi tên mới)

=]] cho ta xin like hay cmt nha mấy nàng...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Bí Mật Bị Phát Hiện.

Đông Phương Vũ vui vẻ huýt sáo bước nhanh qua dãy hành lang dài vắng vẻ. Hần cảm thấy trong lòng như có một con ác ma kêu gào một cách mãnh liệt.

Cướp lấy nó... chỉ cần thứ hần xem trọng ngươi phải cướp lấy nó...

Không phải ngươi rất muốn thắng sao? Đây là lúc để ngươi chiến thắng a~

*Chỉ cần cướp đi nó... ngươi Đông Phương Vũ sẽ là người chiến thắng."

Không được cướp... ngươi không thể làm hành động vô si như vậy... Hần rất tin tưởng ngươi không phải sao?

Ngươi là người hần tin tưởng... nên ngươi không thể phản bội hần...

Không thể...

Không thể.....

Không thể.....

Vấn phòng âm u là một tiếng cười trầm thấp vang lên khiến cho người ta có một cảm giác rợn người.

Không thể sao?

Nếu như hần biết bí mật của hần bị phát hiện thì sẽ là một khung cảnh như thế nào a

~

Máu chảy thành sông?

Thấy phơi thành núi?

Hay là... hần sẽ cầu xin ta giữ kín bí mật này?

"Hàr...hàr...."

Thật tò mò đâu. Đến cùng thì một người như thế nào mới khiến hần phải lo lắng như vậy?

Đông Phương Vũ đẩy mắt âm u lướt qua một tia hứng thú. Sau đó hần cầm lấy cây phi tiêu nhỏ và...

Vút... phập

Tấm bản đồ thu nhỏ bị mũi phi tiêu đâm thủng một lỗ nhỏ chỉ thấy phía bị lung trang giấy là phòng VIP 014.

Doãn Y Ngưng tỉnh dậy thấy trong căn phòng bệnh chỉ có một mình mình thì cảm thấy rất thất vọng. Bé con loay hoay trên giường một lúc sau thì thấy một tờ giấy nhỏ để dưới ly sữa ấm. Doãn Y Ngưng cầm cốc sữa vừa uống vừa đọc dòng chữ cứng cáp bên trong.

"Bảo bối ngoan. Ca ca đi họp gấp trưa sẽ về sớm thăm ngươi."

Thương ngươi bảo bối."

Doãn Y Ngưng khổ cau cau cái mũi, cái đầu nhỏ lại nghiêng nghiêng suy tư, gia gia và ba ba thì bị vây ở trong quân khu chưa về được... mà ma thì đã đi lưu diễn tới Senshara. Nhị ca lại học nội trú tháng sau mới về... còn đại ca lại đi họp....

Thật nhàm chán.....thật nhàm chán a

~

Cách!

Là Vũ ca ca.

"Vũ ca ca. Chùng nào Ngưng nhi mới được xuất viện a?" Doãn Y Ngưng bò xuống giường chạy tới ôm đùi Đông Phương Vũ. Chỉ thấy ánh mắt hần lóe lên về u ám sau đó gang tay ôm thân hình bé nhỏ vào lòng mới lắc đầu nói.

"Chưa được a~ Đầu muối còn máu bầm nên phải đợi nó tiêu hết mới có thể xuất viện." Vừa nói vừa thuận tay ẵm cô bé ngồi trên giường bắt đầu giờ trò... "đôi bại"...

"Đến... Tiểu Y Ngưng. Chúng ta ăn sáng thôi."

Đông Phương Vũ vừa nói vừa xé nhỏ miếng bánh sandwich kẹp thêm thịt bò vụn bỏ vào cái miệng đang há ra của Doãn Y Ngưng. Rồi nhìn cô bé nhai nhóp nhép như chú sóc con. Những khi đó hần lại cảm thấy mình là một... bảo mẫu chuyên nghiệp.

Thật là... rõ ràng nói muốn cướp vật nhỏ cho Doãn Mặc phát điên nhưng khi nhìn gương mặt ngây thơ này hần lại không hạ thủ được.

Trong lòng hần vang lên từng hồi chuông cảnh báo. Nó kêu hần phải dừng lại... càng sớm càng tốt... nếu không hần sẽ trầm luân. Nhưng mà... aiz... thật khó nghĩ.

"Vũ ca ca~ Ăn a~"

Tiểu Y Ngưng cũng xé miếng bánh nhỏ đưa vào miệng hần, Đông Phương Vũ vì mãi suy nghĩ nên không để ý lắm, đến khi định thần lại thì thấy lưỡi hần đang liếm phải một cái gì đó mềm mại lại hương hương.

Doãn Y Ngưng cũng không nghĩ nhiều, cô thấy Vũ ca ca ăn xong miếng bánh lại toét miệng ra cười toe toét. Ngô~ Vũ ca ca thật ngoan.

Đông Phương Vũ ánh mắt lóe ra tia sáng kì lạ rồi chợt biến mất sau đó hần ôm tiểu Y Ngưng một cái thật chặt.... thật chặt như muốn khảm cô nhóc này vào cơ thể hần rồi hần bật cười khanh khách khi thấy cô nhóc mặt đỏ ửng vì không hiểu ra sao.

Doãn Y Ngưng xù lông nhào lên cắn lấy ngón tay của tên nào đó một cái thật mạnh rồi không thèm nhả ra nữa...

Phù phù~ Vũ ca ca thật đáng ghét, xem tí nữa Y Ngưng ngộp thở chết rồi. Hừ hừ!

Đông Phương Vũ ánh mắt càng ngày càng âm u khi đầu ngón tay được bao quanh cái miệng nhỏ nhắn ướt át. Khẽ nhúc nhích ngón tay trong khoang miệng bé nhỏ hẳn chợt cảm thấy sự thoải mái chưa từng có... nhiều hơn... hẳn muốn nhiều hơn nữa...

Muốn cô bé nở rộ ra vì hắn... thờ hờn hờn vì hắn... rên rỉ vì hắn... cao triều vì hắn...

Đông Phương Vũ lại nhớ tới hình ảnh vài ngày trước của anh em nhà họ Doãn. Thật sự là rất dâm mỹ a....

Bé con khuôn mặt đỏ hồng vì động tình... từng hơi thở dồn dập... tiếng rên rỉ nho nhỏ như chú mèo con muốn tìm bắt mồivà còn... dòng nước dịch thơm ngát phun ra lúc cao triều...

Đứng ngoài cửa hắn có thể thấy rất rõ từng biểu cảm đáng yêu của cô... hơn nữa hắn có thể thấy rõ tiểu hoa huyết bé nhỏ nở rộ trong tay Mặc... tuyệt đẹp... hạt trân châu bé nhỏ sưng cứng nằm kề khe suối ướt át...

Nếu là hắn.. hắn chắc chắn sẽ chơi đùa đến khi bé con ngất đi.. đến khi bé con cầu xin hắn tha thứ... đến khi tiểu hạt châu đỏ hồng như máu...

Nghĩ nghĩ Đông Phương Vũ chợt rùng người... Hắn lại có phản ứng với cô nhóc này... thật không ngờ a

~

Tiểu Y Ngưng lại lần nữa rầu rĩ. Đây đều là cái gì cùng cái gì a~ Đầu lưỡi cô tê quá... lại rất ngứa...

Lại thêm 1 con sói đội lớp người... ta cảm thấy chỉ số biến thái của ta ngày càng tăng rồi... vì ta đang muốn Đông Phương Vũ biến thái đối xử với Y Ngưng...

Các nàng nói ta có nên làm vậy không a~

Vì là điều giáo nên ta muốn càng ngày càng tăng cấp lên... sau đó sẽ là 3p 4p 5p gì gì đó.... haiz... cho ta ý kiến với.....

Có lẽ một thời gian lâu nữa mới trưởng thành a

~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 14: Bắt Gian Tại Giường.

Đông Phương Vũ liếm nhẹ khóe môi, ánh mắt lại thâm sâu như đáy vực, trong đôi mắt ấy dần dần hiện lên tia dục vọng. Hắn muốn nha đầu này... muốn cô... muốn đem thiên sứ nhỏ chặt ra từng khúc... rồi nhét vào bụng..

Ting~

Nhiệm vụ tuyển chính 4: Sự hảo cảm của Đông Phương Vũ hoàn thành.

(Nhận thưởng:

Điểm phân phối: 5

[tổng điểm phân phối hiện có:15]

Điểm kinh nghiệm: 200

Đặc trưng: mùi hương cơ thể 3.

Độ bền: +5p.)

Yêu cầu kí chủ phân phối cùng kích hoạt.

Doãn Y Ngưng đang bị trêu đùa một cách mơ màng thì nghe bên tai tiếng kêu hoàn thành nhiệm vụ. Ngó~

Phân phối: 5 nhan sắc...3 mẫn cảm... còn lại vào thể lực. Kích hoạt đặc trưng.

Đã phân phối. Yêu cầu xem lại thuộc tính.

Tính danh kí chữ: Doãn Y Ngưng.

Tuổi: 5 tuổi (Loli)

Giới tính: Nữ

Nhan sắc: 52 (thiên thần Loli)

Trí lực: 70

Khí lực: 28

Độ bền: 30p

Độ mẫn cảm: 60

Danh khí: Không.

Kỹ năng: Đàn dương cầm (cao cấp)

Đặc trưng: mùi hương cơ thể 3.

Điểm phân phối: 0

Điểm kinh nghiệm: 1600

Đặc trưng: mùi thơm cơ thể nghĩa là sao?

Giải thích thắc mắc của kí chủ: Mùi thơm cơ thể ở mỗi giai đoạn sẽ khác nhau trở nên càng ngày càng thơm, càng ngày càng xa... cấp 4 của đặc trưng là Vạn dặm mùi thơm. Mẫn phân là Tinh linh hoa. Yêu cầu kí chủ cố gắng.

Doãn Mặc sau khi họp xong thì đi thẳng tới bệnh viện trên đường đi lại ghé cửa tiệm bánh kem Barbee xếp hàng mua bánh. Tiểu Y Ngưng rất thích ăn bánh kem dâu số lượng có hạn bán tại tiệm này. Hắn còn nhớ vài ngày trước nhóc con vừa tỉnh lại đã khóc rất nhiều.

Hắn biết những chuyện cô bé xảy ra... cũng biết cô rất ủy khuất nên hắn đã nhờ người mua bánh kem tới để dỗ cô. Doãn Mặc thật may mắn vì bảo bối của anh khi đó đã nín khóc, cứ nghĩ tới cái báo cáo chuẩn đoán hắn lại sôi máu lên.

Chấn thương não nhẹ... bàn tay bị trật khớp.

TMD..... Con bà nó.... Người phụ nữ độc ác kia lại lấy cái túi xách của ả đập vào đầu bảo bối nhà hắn... xem đoạn ghi hình trong cửa hàng bán gấu bông hắn cảm thấy máu của hắn tăng rồi. Nhất là khi ả bế con trên tay, mùi máu phía đỉnh đầu của con bé làm hắn muốn giết người.

Nếu không phải vì chăm sóc bé con làm bị trẻ vài ngày, đến khi sau khi điều tra hắn mới biết Hàn Mạnh Long đã nhanh tay tiễn đưa con riêng cùng con đàn bà đó sang nước ngoài thì hắn nghĩ hắn sẽ tìm người thù tiêu cả hai mẹ con ả.

Dã loại sao? Bạch Liên Ngọc dã loại là hài tử của người Bạch Liên Kiều mà không phải tiểu bảo bối nhà chúng ta.

Bạch Liên Ngọc, Bạch Liên Kiều.... Mọi chuyện vẫn chưa kết thúc đâu.

Doãn Mặc cầm hộp bánh nhỏ bước đi trên dãy hành lang dài khúc môi câu lên nụ cười ranh mãnh. Bảo bối a~ xem ca ca mua gì cho muội này... muội báo đáp ca ca sao đây nhar~

Lại nói nơi phòng bệnh, một bầu không khí ái muội đang lan tỏa ngày một dày đặc. Chỉ thấy Đông Phương Vũ đang đuổi đầu lười liếm láp vành tai mềm mại ngọt ngào, ngón tay vẫn còn chơi đùa với đầu lười đỉnh hương.

Doãn Y Ngưng mơ mơ màng màng cảm thấy cả người như nhũn ra không còn chút sức lực, cái lười của cô tê dại đến gần như mất cảm giác. Khóe miệng chảy ra từng sợi tơ ái muội, ánh mắt thất thần đầy sương mù....phía bên tai cô bị liếm láp tới đỏ bừng truyền ra từng trận run rẩy.

Như hải lòng với tác phẩm của mình, Đông Phương Vũ càng thêm ra sức trêu đùa cái miệng nhỏ nhắn, ngón tay thon dài ra sức trêu đùa cô đút vào đây ra đùa bắt diệp nhạc hồ.

Hắn rất muốn chơi trò ...khẩu tâm a~

Xem cái miệng bé nhỏ vừa ướt át lại vừa mềm mại. Đây thật sự là trời sinh dân oa. Đông Phương Vũ nổi lên hứng thú đẩy tay nhanh hơn, cánh môi bé nhỏ chum lại phối hợp ngón tay giao hợp tạo nên hình ảnh dân mị.

Khi Doãn Mặc mở cửa phòng tìm hân như ngừng lại sau đó như có gì đó thôi thúc lại đập nhanh với tần suất đáng sợ.

Đáng chết. Muội muội hân đang bị con sói nào đó khinh bạc a~

Đông Phương Vũ khoe miệng cười cười nhìn Doãn Mặc sau đó làm đưa ngón tay lên miệng làm động tác giữ im lặng rồi chỉ phía đang mơ màng Doãn Y Ngưng như đang nói *nhìn xem... bảo bối của chúng ta đang rất hưởng thụ a~*

Doãn Mặc nhìn phía bằng hữu thì nghiêng răng nghiêng lợi nhưng khi nhìn phía đang bị trêu chọc đến mơ màng Doãn Y Ngưng thì hân khẽ mím môi. Trong lòng lại dâng lên từng đợt sóng mãnh liệt gào thét *làm nằng... trêu đùa nằng... cùng nhau làm tiểu dân oa phải khóc xin tha thứ.*

Tiểu Y Ngưng cái miệng nhỏ nhắn như bị đùa tới sưng lên đỏ hồng như máu, máu trong cơ thể cô đang sục sôi một cách mãnh liệt. Cô cảm thấy bản thân ngày càng nóng thần trí ngày càng mơ hồ. Sau đó không còn biết gì hết.

Ting~

Nhiệm vụ chính tuyến 5: Đông Phương Vũ điều giáo.

(Phần thưởng:

Thưởng cho điểm phân phối 5.

Thưởng cho điểm kinh nghiệm 200.

Thưởng cho đặc trưng: Vạn dặm mùi hương.

Thưởng cho độ bền: +5p.)

Tự động nhận nhiệm vụ.

Các nàng có đề ý hay không. Cứ mỗi lần nhận nhiệm vụ điều giáo tiểu Y Ngưng của chúng ta đều đang ngắt xiu... sau đó hệ thống mới thông báo nhiệm vụ.

Hệ thống là có ý như~

Nói chứ các nàng thấy chương này ra sao?

Khúc khích... vài chương nữa mới có Vi H nhà... lúc đó chắc có 3p =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 15: Thỏa Thuận.

Hành lang bệnh viện.

Đông Phương Vũ tà tứ mỉm cười nhìn phía Doãn Mặc, nụ cười khiêu khích đắc thắng khiến Doãn Mặc như muốn điên người.

Tên này đúng là thật biết lợi dụng thời cơ. Ba ngày trước thấy hân ngày nào cũng tới chơi với bảo bối hân đã ngờ ngợ nhưng vẫn không đề phòng gì. Bây giờ thì hay rồi... muốn đề phòng cũng đã không kịp.

Doãn Mặc cảm thấy chưa bao giờ hân phạm cấp thấp sai lầm đến vậy. Cái đầu thương nhân của hân mọi khi rất khôn lanh, mưu mẹo vậy mà đến bây giờ hân mới biết cái con sói nào đó đang vung vẩy đuôi lại đảo hàm cho hân khiêu từ mấy ngày trước.

Cái gì mà "Mặc, người tới văn phòng viện trưởng đi, lão già nhà ta có chuyện muốn nói với người. Tình trạng bệnh của Tiểu Ngưng."

Khi hân trở lại thì thấy con sói đuôi to ấy đang cho bảo bối muội muội của hân ăn, còn dỗ cô ngủ...

Rồi thỉnh thoảng hân lại tìm cách sai anh đi đây, đi đó để một mình gần gũi với muội muội... Nằm tào... bây giờ nghĩ lại Doãn Mặc cảm thấy hân ngu đến cỡ đó, cứ bị tên sói đội lốt người này chi đến chi đi như con dê.

Doãn Mặc cảm thấy đây có lẽ là vết nơ của cả đời hắn. Nhưng hắn lại không biết đây không phải là vết nơ cuối cùng. Người ta nói "Nơ nơ càng khỏe mạnh" không phải sao?

"Đã bao lâu?" Đông Phương Vũ trầm giọng hỏi.

"Năm trước." Doãn Mặc mím môi trả lời.

"Ta muốn hỏi bắt đầu điều giáo đã bao lâu?" Đông Phương Vũ khẽ cau mày. Doãn Mặc dọn ra khỏi Doãn gia vào năm ngoái nên nói là hắn nhận ra tình cảm của mình dành cho cô mười mười không cùng huyết thống này vào năm ngoái?

"Một tháng trước bắt đầu điều giáo." Doãn Mặc lắc đầu cười khỏ..

"Ngô~ Mặc a~ Ta không ngờ ngươi lại... lầy như vậy." Đông Phương Vũ khanh khách nở nụ cười. Chắc... chỉ mới vừa bắt đầu điều giáo thôi sao? Ar~ Thật thú vị.

Doãn Mặc cau mày nhìn phía cười dễ tính bạn tốt cảm thấy càng ngày càng không ổn. Không phải như hắn suy nghĩ như vậy đi? Bất quá cảm giác bất an này là cái gì a hờn ậm.

"Ta cũng muốn tham gia." Đông Phương Vũ quăng ra một quả boom rồi ánh mắt khiêu khích nhìn Doãn Mặc như đang nói *ngươi có thể nói từ chối thử xem... khi đó... ngươi biết tính ta*

Doãn Mặc nắm chặt tay đập mạnh vào tường ngửa đầu ưu thương... Hắn có thể nói không sao?

"Mặc. Ngươi cũng biết thế giới này tỷ lệ dòng máu thuần như thế nào. Tiểu Ngưng sẽ không chỉ có chúng ta. Bởi vì dòng máu cao quý đang chảy trong người nàng là thứ nhiều kẻ đang nhòm ngó."

Doãn Mặc khẽ nhắm mắt khóe môi run lên một cách bất lực. Phải rồi... sao hắn lại quên chứ? Dòng máu thuần... chỉ có thể chia sẻ mà không thể độc chiếm. Hắn nên nói hắn là may mắn hay là bất hạnh? Hay là nên nói là hạnh phúc bởi vì Ngưng nhi của hắn sẽ là một cô bé hết sức ưu tú. Khiến cho rất nhiều người muốn giành giật.

[Dòng máu thuần: Mỗi gia đình đều sẽ có một người phụ nữ mang dòng máu đó. Nói ví dụ như nhà ngoại của Doãn Y Ngưng.

Ông bà ngoại cô sinh ra tam nam nhị nữ nhưng trong hai nữ nhi đó chỉ có mình mẹ cô mang dòng máu thuần còn người chị kia thì không.

Nói nôm na dòng máu thuần là dòng máu bao gồm tất cả những ưu điểm của cả cha và mẹ, không hề có khuyết điểm.

Nam nhân tóc đen cùng nữ nhân tóc đỏ sẽ có ba loại trường hợp sản sinh:

1. Hai tử có thể sẽ là tóc đen
2. Hai tử có thể sẽ là tóc đỏ

Đó là những hai tử mang dòng máu bình thường. Nhưng hai tử mang mái tóc màu nâu đỏ sẽ là hai tử có dòng máu thuần. Và trường hợp dòng máu thuần chỉ thuộc về nữ hai. Trong gia tộc chỉ có duy nhất một nữ hai mang dòng máu thuần. Và nữ hai đó được xem là bảo bối của gia tộc.]

Đông Phương Vũ lần đầu tiên gặp mặt đã biết nha đầu kia chính là dòng máu thuần. Vì Doãn ba có mái tóc màu trắng, trong khi Doãn mẹ lại là mái tóc vàng óng. Nên đầu tóc bạch kim của cô bé là điều dễ nhận ra nhất.

Bất quá.... Dòng máu thuần sẽ đưa tới rất nhiều ong bướm bay xung quanh.

"Ta biết. Vũ hợp tác vui vẻ." Doãn Mặc đưa tay ra trong đôi mắt lại là vẻ cam chịu.

"Hợp tác vui vẻ."

Phòng bệnh, một cô nhóc nào đó đang ngủ một cách ngon lành vẫn không hề hay biết kế hoạch điều giáo của ca ca đang có sự thay đổi, thêm vào đó là một bản điều giáo khác ...hoàn toàn mới của người mà nàng gọi là Vũ ca ca.

Khụ... dòng máu thuần trong truyện sẽ khác hẳn ... hay nói là trái ngược với bên ngoài nha... ở ngoài chúng ta sẽ gọi họ là con lai.... nhưng có rất nhiều màu tóc ta yêu thích nên ta sẽ chỉnh sửa định luật giữa lai và thuần.

KHi đọc yêu cầu không chửi tác giả =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Đông Phương Vũ Điều Giáo (Vi H)

Doãn Y Ngưng hôm nay cảm thấy rất thích ý bởi vì cô bé có thể đi tham quan khắp các nơi trong bệnh viện. Cả tuần nay cô cảm thấy bản thân mình bức rức lại rất bức bối ... muốn hỏi tại sao ư?

Đơn giản vì mỗi lần cô nhóc lén trốn xuống giường bệnh là y như rằng ca ca sẽ từ nơi nào đó xuất hiện sau đó sẽ căn nhắc...căn nhắc và căn nhắc...những khi đó cô nhóc rất muốn khóc. Ca ca thật xấu... chỉ biết khi để Ngưng nhi.

Nhưng hôm nay thì khác vì ca ca sẽ đi công tác suốt cả một tuần lễ vì lễ đó tiểu Y Ngưng thuộc quyền giám sát của Đông Phương Vũ. Nha đầu này vẫn không hề hay biết một sự thật rất ư là đáng sợ đó là cô nhóc vừa tránh thoát khỏi móng vuốt hồ ly nhưng lại vừa lúc rơi vào tay sói.

Đông Phương Vũ nhếch môi nhìn cô nhóc đang tung tăng nơi vườn hoa sau đó về mặt tò mò chỉ hướng ngôi nhà kính trong khoảng đất trống kéo tay hân hỏi.

"Vũ ca ca... đó là nơi nào a~?"

Đông Phương Vũ khẽ mím môi cười cười, nụ cười mà nụ đầy ẩn ý chợt hiện ra rồi biến mất rất nhanh khiến người ta cứ có cảm giác vừa rồi nụ cười kia chỉ là ảo giác.

Đang sau cặp kính mắt một tia sáng chợt lóe ra chỉ thấy Đông Phương Vũ giang tay ẵm bé con nào đó vào lòng rồi xải bước đi tới căn phòng kính cô vừa hỏi.

Doãn Y Ngưng mở to mắt tò mò nhìn khung cảnh càng ngày càng gần.

"Là nơi sẽ cho muội thật thoải mái~ bảo bối sẽ rất thích nhar~"

"Ngưng nhi sẽ thích sao?" nhưng mà... sao giọng của Vũ ca ca lại ... gian như thế a~ Không muốn đâu~

Đông Phương Vũ bước chân vào căn phòng kính sau đó khóa cửa lại rồi ẵm tiểu nha đầu đi tham quan xung quanh.

Đây là một căn phòng ...không nói đúng hơn là một khu vườn nhỏ tuyệt đẹp... trong vườn cây cối bao quanh xung quanh khiến từ xa nhìn lại chỉ như là một quả cầu màu xanh tươi mát. Ở chính giữa khu vườn là một hồ nước nhỏ, nơi giữa hồ có một cái đình xinh xắn cùng một chiếc giường to.

Doãn Y Ngưng cảm thấy cô thật thích nơi này. Nhất là chiếc giường có bốn cây cột nơi góc giường, trên những cây cột đều có một dải幔 sa làm cho người ta cảm giác bồng bênh, huyền ảo.

Đông Phương Vũ đặt cô bé nằm lên chiếc giường nhỏ rồi lấy từng dải幔 sa cột tay và chân cô vào bốn góc cột. Doãn Y Ngưng nghiêng đầu tò mò nhìn đang bận rộn Vũ ca ca liền há miệng hỏi.

"Vũ ca ca sao lại cột Ngưng nhi nha~?" ách... tư thế này khiến cả người cô bị cố định không thể nhúc nhích được. Ngô~ nếu bị muỗi chích thì phải làm sao nha?

"Ngao ngoãn tiểu Ngưng ... chúng ta sẽ chơi một trò chơi được không a~?" Đông Phương Vũ cười cười hỏi ý kiến cô nhóc... nếu bỏ qua cái nụ cười tà từ nửa miệng của hân thì có lẽ sẽ đáng tin hơn. Bất quá Y Ngưng của chúng ta không biết là được.

"Hào~" oa... chắc sẽ rất thú vị.... Cô thích chơi trò chơi a~

Đông Phương Vũ cúi người hàm trụ đôi môi anh đào hân mong nhớ ngày đêm, mềm mềm lại ngọt ngào khiến hân muốn ngừng mà không được.

Bàn tay nhẹ bao trùm lên hạt đậu nơi ngực cách lớp áo nhẹ xoa nắn. Tiểu Y Ngưng há miệng thở dốc rước lấy chiếc lưỡi nhanh chóng đưa vào. Chơi đùa được một lúc Đông Phương Vũ dòi miệng mình ra chỗ khác kéo theo sợi tơ dài mỏng nơi khóe môi tiểu Y Ngưng.

Tiểu nha đầu lúc này đã cảm thấy mơ hồ, cô há miệng thở hổn hển khiến Đông Phương Vũ rất hài lòng. Thật là nhạy cảm tiêu gia hỏa.

Bàn tay hân vừa xoa nắn cơ thể bé bỏng của cô vừa cời đi từng chiếc cúc áo, chỉ chốc lát sau cả cơ thể nhỏ bé của cô chỉ còn chiếc quần lót bé nhỏ.

Hân cúi đầu hôn nhẹ từng tấc da thịt trên người cô để lại từng dấu đầu tây đầy mê người. Làn da trắng nõn của cô trở nên hồng hào lại tỏa ra hương hoa thơm ngát khiến Đông Phương Vũ cảm thấy tiểu đệ của mình như phồng lên.

Với tay lấy cây kéo tia cây gần đó Đông Phương Vũ từ từ cắt đi vật duy nhất còn sót lại trên người cô sau đó hân đưa tay sờ nơi u cóc bé nhỏ Đông Phương Vũ nhẹ nhàng xoa nắn, lại miết lại chà xát khe huyết cô bé. Chất dịch từ từ chảy ra mùi vị càng thêm ngọt ngào...

Vũ ca ca~

"Ấn~ Vũ ca ca~"

Tiểu Y Ngưng bỗng nức nở khi thấy Đông Phương Vũ vùi đầu vào nơi bí ẩn giữa hai chân cô. Sau đó là một cảm giác tê dại truyền tới, cả người cô khẽ run nhẹ rồi một thứ gì đó ẩm ướt lại ẩm áp lướt nhẹ qua hạt trần châu đang cứng dần.

"Ar~ Vũ ca ca~ Không muốn~ Y Ngưng muốn đi tè~ Ô...ô...~"

"Vũ ca ca~"

Đông Phương Vũ ngẩng đầu nhìn ánh mắt vô thần bảo bối của hân khê cười, cánh môi hân bóng loáng đầy chất dịch ngọt ngào... cô có vẻ ngon miệng hơn những gì hân nghĩ...

"Bảo bối~ Ngươi có thể tè nha~ sau đó ... Vũ ca ca sẽ giúp muội liếm sạch ... Ân~"

Đầu lưỡi linh hoạt liếm nhẹ khe huyết rồi xoắn tròn hạt châu sau đó nhẹ tách lấy cánh hoa rồi đuổi chiếc lưỡi dài ra vào hoa huyết ẩm áp.

"Vũ ca ca~ Y Ngưng không chịu nổi nữa a~ Muốn tè... ô ô... Vũ... Vũ ca ca~ Ar~"

Vũ ca ca~ Y Ngưng tè thật rồi... ô ô~

Một dòng nước ẩm áp phun ra đầy mặt Đông Phương Vũ khiến hân cảm thấy đầy cảm giác thành tựu. Thật thơm lại ngọt a~ Thật là cái bảo bối~

Lại hôn một cái miệng nhỏ anh đào Đông Phương Vũ cảm thấy muốn nghe một cái gì đó thật kích thích...

Một tay vừa xoa tiểu huyết đang run rẩy vì vừa qua cơn cao trào, một tay lại vân về nhũ hoa bé bỏng Đông Phương Vũ đuổi cái lưỡi liếm lấp vành tai nấn cầm của cô nhóc.

"Bảo bối thoải mái không a~?" giọng nói khàn khàn tà ác vang lên khiến Y Ngưng nức nở thành tiếng... cơ thể cô kì lạ quá....nó cứ nóng nóng lại rất bức rứt a~

"Bảo bối ngoan trả lời Vũ ca ca a~" bàn tay lại đẩy đưa trong hoa huyết sâu dần nhưng vẫn né tấm màng mỏng. Ngón tay bị bao bọc một cách ẩm áp khiến hân cảm thấy thật kích thích.

"Ân~ thoải... thoải mái~ ar~"

Doãn Y Ngưng khẽ lắc đầu một cách vô thức, cô cảm thấy cơ thể mình như bay bổng giữa những đám mây... bỗng bênh không nơi dừng lại.

"Ngar~ nói cho Vũ ca ca biết ta đang sờ nơi nào trên người muội nhar~"

Đang sờ nơi nào? Không biết~ Y Ngưng không biết a~

Thấy tiểu nha đầu lắc đầu một cách mờ mịt Đông Phương Vũ càng cảm thấy hứng thú. Ta sẽ dạy muội ar~

"Ta đang sờ vào tiểu hoa huyết của muội ar~"

"Ân~ Tiểu hoa... huyết của Y ...Ngưng~"

"Bảo bối thật ngoan~ ta còn đang liếm nhẹ nhũ hoa bé nhỏ của muội ar~"

"Ar~ Nhũ hoa ...của muội~"

Tiểu dâm oa... muội làm ta càng thêm muốn khi dễ muội a~

"Vũ ca ca~ sờ hoa huyết... nó...nó thật ngứa...hức~"

Ngứa sao? Muốn được cơn ngứa của Vũ ca ca thao sao? Không được ngar~ Muội còn quá nhỏ... từ từ sẽ tới nhar bảo bối~

Khục ...khục... cuối cùng cũng xong chap cuối của ngày hnay... vì H nha~...

Ai không thích cứ nói nhá....

=]] ngủ ngon các nàng...

Sao sao đất~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Chương 14B

Doãn Y Ngưng cố gắng vận vẹo thân mình như vô dụng, cô cảm thấy khắp nơi trong cơ thể cô thật ngứa... thật muốn có một thứ gì đó nhồi vào... hung hăng nhồi vào cô để cơ thể này bớt đi cảm giác trống rỗng... nhưng mà cái gì nhồi vào mới được a~

Tiểu nha đầu nức nở thành tiếng ... cô cảm thấy bản thân mình hít thở không thông... nhớ quá muốn bị nhồi a

~

"Vũ ca ca~ Y Ngưng muốn... nhồi vào ar~" nhớ quá muốn nhồi vào a~ ô ô

~

Đông Phương Vũ hài lòng nhìn phản ứng dâm dăng của bé con nào đó khẽ gạt đầu rồi đưa thêm một ngón tay nữa vào hoa huyết bé nhỏ.

"Ân~ thật chặt ... bảo bối thật giỏi quá~ ra thật nhiều dâm thủy a~"

Sau đó đưa tay đánh mạnh vào mông cô một phát lớn tiếng nói.

"Nói ar~ Xin Vũ ca ca nhồi vào tao huyết dâm dăng của tiểu Ngưng ar~"

Tiểu nha đầu thoáng chốc chống cự... không muốn~ không muốn đâu~ cô cảm thấy không thể nói như vậy ... tuyệt đối không thể nói

~

Phản kháng sao? Thật thú vị~

Đông Phương Vũ liếm mép rồi đánh một phát thật mạnh vào mông cô khiến tiểu Y Ngưng khóc nức lên.

Ô ô ô~ Vũ ca ca thật xấu~ ô ô... Y Ngưng đau quá.... Đau quá a

~

"Nói ngar bảo bối~ Không nói sẽ bị đánh đòn ar~" Đông Phương Vũ tà ác cười nhìn đang khóc nức nở tiểu nha đầu.

"Nói ar~ xin Vũ ca ca nhồi vào tao huyết dâm dăng của tiểu Ngưng~" Bảo bối ngoan ngoãn ar~ muội không muốn lại bị trừng phạt chứ?

Dùng tay bóp chặt hạt trên châu sung đỏ như máu Đông Phương Vũ liếm nhẹ vào nhũ hoa bé nhỏ của nhóc con cùng chờ đợi.

Hàm răng khẽ nhay nhay nhũ hoa khiến nó sung cứng rồi hân mới liếm nhẹ xung quanh hạt đậu nhỏ.

Tiểu nha đầu khẽ ưỡng người đưa cả nhũ hoa vào miệng hân, cô cảm thấy làm vậy cô sẽ thoải mái hơn. Sau đó nức nở lặp lại dâm từ của hân.

"Ô ô~ Xin...xin Vũ ca ca... nhồi...nhồi vào..hức...tao huyết... huyết dâm dăng ...của tiểu Ngưng~"

Đông Phương Vũ bật cười hài lòng rồi nói.

"Xin Vũ ca ca cắn hư nhũ hoa của tiểu dâm oa~"

Tiểu Y Ngưng mơ hồ ánh mắt lúc này đã tràn đầy dục vọng. Cô muốn thoát khỏi nó... thoát khỏi trói buộc này, cánh môi khẽ nhếch câu nói dâm dăng thoát ra từ miệng cô bé...

Cô muốn thoải mái hơn~

"Xin Vũ ca ca~ cắn...cắn hư..nhũ hoa~ của tiểu dâm oa~" Ân~ muốn Vũ ca ca cắn đậu đậu ... đùa huyết huyết phía dưới nữa a~ ô ô ô...

"Thật ngoan." Đông Phương Vũ hài lòng xoay nhẹ hai ngón tay nơi cửa huyết khiến tiểu nha đầu lại run rẩy... Y Ngưng cảm thấy một luồng điện chạy khắp cơ thể mình sau đó phản bưng dưới lại te ra như những lần trước khiến cô nhóc đỏ hốc mắt. Cô cảm thấy mình thật đáng xấu hổ.

Nhìn tiểu hoa huyết phun một dòng suối nhỏ làm ướt đầm góc giường hân cảm thấy cô nhóc này ra một bảo bối. Chỉ mới 5 tuổi mà có thể cao triều rất nhiều lần, tiếng rên rĩ lại khiến bất cứ nam nhân nào đều muốn chà đạp.

Nếu có thể hân rất muốn chơi tiểu huyết bé nhỏ ấy cho tới khi nó lại phun ra vài lần nữa. Cho đến khi cô ngất xỉu vì sung sướng nhưng mà như vậy thì không tốt lắm. Hơn nữa hân chợt nhận ra một điều. Trong vòng 1 tuần tới hân có thể dạy cô thêm nhiều thứ nữa... cái hân có chính là thời gian.

Đông Phương Vũ cảm thấy điều giáo nhiều đó đã đủ rồi, dù sao mục đích của hắn cũng đã đạt tới nên tháo mạn sa ra khỏi cơ thể cô.

Doãn Y Ngưng được giải thoát liền ngồi bật dậy nhào vào lòng Đông Phương Vũ khóc nức nở. Ánh mắt hắn lóe lên tia thương tiếc sau đó nhẹ ôm cô vỗ về rồi vội tay lấy thuốc mỡ xoa cái mông nhỏ bé của cô.

Tiểu Y Ngưng nghẹn ngào trong ngực Vũ ca ca mà quên mất là ai khiến cô bật khóc. Tiểu nha đầu mếu máo thút thít như chú mèo nhỏ khiến lòng ai kia cảm thấy mềm mại hơn.

"Vũ ca ca... Ngưng nhi vừa lại tè bậy a~ hức hức~" Làm sao bây giờ a~ cô cảm thấy xuyên qua rồi bản thân cô còn ngốc nghếch hơn khi chưa xuyên nữa. Đến cả tạt dãi dâm cũng là xuyên qua rồi mới xuất hiện lại còn xuất hiện trước mặt hai vị ca ca.

Đông Phương Vũ nghe tiểu nha đầu mếu máo cảm thấy rất buồn cười "tè bậy" sao? Tiểu Ngưng... sao muội có thể đáng yêu như thế được chứ~ Làm sao bây giờ... Vũ ca ca rất muốn cho muội lại tè bậy lần nữa a

~

"Tiểu Ngưng trước mặt đại ca cùng Vũ ca ca có thể tè bậy nha~ cho nên muội không có gì phải xấu hổ cả."

Một kẻ vô sỉ nào đó dạy dỗ ngây ngốc tiểu nha đầu khiến mọi người giận sôi lên... gì mà không sao chứ? Dãi dâm là đáng xấu hổ có hiểu hay không a~

Bất quá Cao triều thì nên xảy ra thường xuyên hơn... vì dù gì đây cũng là thịt vắn mà...

Ta chợt nhớ ra chưa hoàn chap 14 nên lại phải nhảy vào lần nữa...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 18: Phòng Thí Nghiệm Bí Mật.

Phía bên kia đại dương nơi đất nước Rasha trù phú đầy những khung cảnh thiên nhiên tuyệt đẹp với bãi cát trắng bạt ngàn... với bãi biển xanh lơ trong suốt thỉnh thoảng ánh lên những tia sáng rực rỡ khi ánh mặt trời chiếu vào. Một khung cảnh tuyệt vời tượng trưng cho tự do...cho sự hưởng thụ.

Công ty chi nhánh Prosele được xây cất nơi thành thị giữa đại dương này. Thành phố trung tâm Redxas phồn hoa xinh đẹp.

Tầng 30 đang tòa nhà chi nhánh Prosele.

Một vị đại ca nào đó đang có một cuộc hội nghị giữa các đối tác thì chợt nghe tiếng vang từ chiếc laptop Soft màu đen của mình.

Doãn Mặc cau mày nhìn từng dòng email mà gân xanh nổi đầy mặt sau đó lỗ tai lại đỏ ửng lên.

"Mặc~ xem thử bảo bối của chúng ta đảm đảm như thế nào a~" kèm theo đó là một tấm hình khiến hắn muốn phụt máu mũi. Doãn Mặc cảm thấy nếu hắn không nhanh chóng rời đi căn phòng này hắn nhất định sẽ rất mất mặt.

Cũng may cho CEO Doãn, vào lúc này hội nghị kết thúc. Hắn khách sáo nói vài câu sau đó vội vã chạy về phía khách sạn mình đang tạm thời trụ.

Phù~ Đông Phương Vũ... cậu được lắm... dám gửi cho tôi hình ảnh dâm loạn như vậy... bất quá... khuôn mặt kiều mị của bảo bối làm hắn nhớ quá muốn khi dễ nàng...

Bật ra email Doãn Mặc từ từ thường thức tấm hình chỉ thấy trên chiếc giường đỏ một cô bé lỏa lồ cả thân mình, làn da trắng hồng lấm tấm những giọt mồ hôi, khoe miệng bóng bóng ẩm ướt vì nước bọt, cánh môi sưng đỏ vừa bị chà đạp....ánh mắt cô lại đầy sương mù của dục vọng... mái tóc bạch kim buông rơi phía trên giường. Nơi bốn góc giường còn bị cột chặt cả tay chân.

Trông cô bé như chú bướm nhỏ bị mắc kẹt trong đám tơ nhện... đây về kiểu mỹ cùng... ngon miệng...

Hắn còn có thể nhìn thấy nơi nhũ hoa đang căng cứng của cô nhóc... nơi dưới mông lại ẩm ướt và lầy lội... sau đó Doãn Mặc lại thấy một đoạn clip được đính kèm ghi chữ "Điều giáo 1"

Doãn Mặc khuôn mặt đỏ hồng bấm vào clip nhỏ... hắn cảm thấy hắn muốn điên mất rồi... nơi u cổ của Ngưng nhi một dòng chất lỏng phun ra theo đường cong chảy xuống tằm ra giường... hắn còn thấy tên sói đuôi to đang đưa tay hứng thứ chất lỏng đó rồi nhấm nháp vào trong miệng, ánh mắt lại khiêu khích như muốn nói *Mặc a~ bảo bối của chúng ta thật ngọt đâu.. có muốn hay không nếm thử ar~*

Đông Phương Vũ... nguoi được lắm. Ta mới đi có một ngày mà nguoi lại ... khoái nhạc như vậy... thật bỉ ổi... đề tiện... hạ lưu... vô sỉ...

Bất quá làm sao bây giờ a~ hần cũng rất muốn khi dễ bảo bối.... Thật sự là rất... rất không công bằng...

Vị đại ca nào đó bỗng nhiên tỉnh trẻ con bộc phát gào thét trong lòng. Thật may mắn vì không ai thấy khuôn mặt ai oán này ... không thôi người đó chắc chắn sẽ bị thủ tiêu mất.

Lại nói về con sói đuôi to Đông Phương Vũ, hần đang một lần nữa thưởng thức tác phẩm của mình... sau đó lại xuýt xoa khen lấy khen để rồi ánh mắt càng ngày càng sâu thẳm sau đó biến thành một con lóc xoáy. Hần lại nghĩ ra cách điều giáo mới.

Bảo bối của ta~ ta sẽ biến em thành tiểu dâm oa ngar~ tiểu dâm oa sẽ lại cảm thấy thật thoải mái... thật sung sướng... như... hôm nay~

"Hà...hà..."

Trong căn phòng tối, ánh sáng từ chiếc vi tính lóe sáng lên phượng mặt ma mị của Đông Phương Vũ. Hần không đeo nữa cặp kính mắt hàng ngày mà thay vào đó đôi mắt sâu thẳm như con mắt của ác ma lúc nào cũng muốn kéo người khác vào địa ngục. Nụ cười tà mị lại xuất hiện rồi nhưng nghĩ ra điều gì đó hần bật dậy và đi thẳng lại giá sách bên hông cánh cửa. Sau đó....

Két....két...~

Một cánh cửa bí mật được mở ra.. sau đó là một chiếc cầu thang dài và hẹp phía sau chiếc giá sách. Đông Phương Vũ với tay xoa nhẹ nút bấm trên vách tường sau đó chỉ thấy những ngọn đèn hai bên cầu thang vụt sáng.

Men theo cái quanh co xuống tới cuối thì có một cánh cửa gỗ được đóng chặt. Hần dùng tay gõ vài nhịp điệu quen thuộc thì thấy cánh cửa di chuyển qua hai bên vách đá... chừa lại lối đi giữa cho chủ nhân.

Đông Phương Vũ bước vào trong thì phía bên ngoài cánh cửa tự động khép lại.

Phía bên trong căn phòng là một căn phòng thí nghiệm đồ sộ... đây ... bình.. ống... lọ thủy tinh... những thứ chất lỏng đủ màu sắc... có những ống chất lỏng lại đang sôi sùng sục.

Đông Phương Vũ đi đến một chiếc tủ lạnh và lấy ra một lọ huyết thanh... sau đó mày mò cân đo đong đếm... Và bắt đầu pha chế.... Hơn mười loại chất lỏng phối chế với nhau sau đó đun sôi.... Nấu lại....về tròn rồi...một vài viên kẹo màu hồng xuất hiện....

Chắc... thành công a~ thật thơm... lại ngọt ngào... như muối... bảo bối nhar~ muối sẽ thích những viên kẹo ngọt ngào này...

Ánh mắt Đông Phương Vũ lóe lên những tia sáng kì lạ sau đó hần thuận tay lôi ra thêm vài lọ huyết thanh và... điều chế tiếp....

Trong phòng bệnh 014. Một tiểu cô nương nào đó đang say giấc nồng mà không hề

hay biết bản thân mình sắp sửa bị biến thành một chú chuột trắng nhỏ...yêu kiều...ngon miệng...

Doãn Y Ngưng mím mím môi rồi chếp miệng vài cái... cánh tay ôm chặt chú gấu Teddy to đùng cô yêu quý.

Chỉ số biến thái của Đông Phương Vũ tăng rồi nha

~Khụckhục....

Like hay cmt cho ta nhá... các nàng đoán thử xem kẹo này gì nà.... ta nghĩ chắc 90% các nàng sẽ đoán được ==]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 19: Nhiệm Vụ Kì Lạ.

Doãn Y Ngưng cảm thấy cô đang bay bổng ở một nơi nào đó trong vũ trụ...cả cơ thể nhẹ tênh như làn khói sau đó ...

Ting

~

Nhiệm vụ chính tuyến (phụ 1): Ăn kẹo Đông Phương Vũ cho. (5 lần)

(Phần thưởng:

Thưởng cho điểm phân phối 10.

Thưởng cho điểm kinh nghiệm 500.

Thưởng cho danh khí: mùi thơm nơi u cốc.

Thưởng cho độ bền: +10p.

Thưởng cho nhan sắc đặc biệt: thủy linh làn da.)

(Giải thích: thủy linh làn da là làn da trắng hồng, nõn nà không tỳ vết lẫn lỗ chân lông, đặc biệt độ đàn hồi hoàn mỹ... khi trung niên cũng sẽ không để lại nếp nhăn...mềm mại, khi khấp vào yêu thích không buông tay thủy nộn... thủy nộn làm người ta muốn cắn một ngụm.)

Nhận nhiệm vụ:

(A: Đồng ý.) (B:Không đồng ý.)

Doãn Y Ngưng nhìn phía sáng nhấp nháy yêu cầu nhiệm vụ thời điểm cảm thấy dường như mắt cô nhìn lầm rồi. Chỉ là ăn kẹo thôi mà cũng có nhiệm vụ nữa sao? Thật kỳ lạ.

Lạ hơn nữa là phần thưởng... nó thưởng cho một cách nhiều bất ngờ. Nhiệm vụ này... cô nghĩ thấy một mùi vị sặc âm mưu. Doãn Y Ngưng hí hửng nhìn kỹ lại nhiệm vụ lần nữa quyết định sẽ không làm..

Cô nhóc đưa tay định bấm (B: Không đồng ý.) thì nút B tự nhiên biến mất sau đó tiếng nhắc nhở vang lên.

Yêu cầu kí chủ bấm đồng ý. Nhiệm vụ này là nhiệm vụ đặc biệt không hề có một chút âm mưu như kí chủ suy nghĩ. Cho nên nút không đồng ý là nút dư thừa. Hệ thống tự động thu hồi nút B.

Doãn Y Ngưng xanh mặt nhìn phía nhấp nháy lờ lờ nút "Đồng ý" mà nghiêng rằng nghiêng lợi. Nếu không có âm mưu thì tại sao phải giấu nút B a~? Không có âm mưu mới có quỷ đầu. Hồn đạ

~

Yêu cầu kí chủ không nghĩ xấu hệ thống. Bản hệ thống "Tiết tháo chạy tung tăng" đời thứ 3 là phần mềm hệ thống trong sáng nhất. Không hề có một tia âm mưu.

Không âm mưu cái mao a~ rõ ràng là có âm mưu nên mới không cho nàng sự lựa chọn khác. Còn trong sáng... tỷ khinh!

Bản hệ thống vô mao ...kí chủ muốn danh khí bạch hổ chỉ xuất hiện khi kí chủ đủ 15 tuổi.

Tiểu Y Ngưng cảm thấy mình thật tổn hại thừa lời với hệ thống quân. Rõ ràng biết rằng có âm mưu lại phải tự nguyện nhảy xuống hố. Đây là cái gì cùng cái gì a

~

(Đồng ý.)

Ting

~

Đã nhận nhiệm vụ.

P/s: Bản hệ thống sử dụng là dương mưu mà không phải âm mưu. Kí chủ Doãn Y Ngưng là ngu ngốc.

Sau đó vèo một phát một lực hút khiến cô nhóc bị đá bay ra khỏi khoảng không gian đen ngòm.

Nơi hệ thống quân xuất hiện bây giờ là một cậu nhóc ước chừng 10 tuổi với mái tóc màu nâu đỏ bông bông... đôi mắt đỏ ruby mê hoặc cùng nụ cười tà nhìn phía bị đá bay Doãn Y Ngưng.

Kí chủ ngốc nghếch. Chúng ta sẽ sớm gặp lại nhau... sau đó....biến mất..

Tiểu Y Ngưng mở ra đôi mắt xanh biển trong suốt của mình nhìn khung cảnh quen thuộc của phòng bệnh. Cô cảm thấy mình mau tức chết rồi. Lần đầu tiên cô gặp một cái phần mềm hệ thống....lây đến vậy... hệ thống của người ta thì chỉ nêu nhiệm vụ lại hay an ủi kí chủ.

Còn hệ thống của cô chỉ biết sử dụng âm... à không...dương mưu với cô... là còn công khai nói cô là ngu ngốc...

Nhắc mới nhớ. Hệ thống phải có người khởi động mới sẽ trao cho kí chủ ký khế ước.... Như vậy... cái hệ thống đáng chết này là ai đã khởi động cho cô a~?

Đoãn Y Ngưng hí cập mắt to tròn của mình một cách nguy hiểm.... Loại hệ thống này cô đã được học.... Nó khiến cô cảm thấy rất ...quen thuộc... nó....

Cạch!

"Bảo bối. Muội tỉnh rồi sao?" Đông Phương Vũ mở cửa phòng, đập vào mắt anh là cô nhóc nào đó đang thân thờ nhìn ngoài cửa sổ. Anh đi lại xoa xoa cái đầu nhỏ của cô, ánh mắt là vẻ sùng nịch, dung túng..

Sau đó như chợt nhớ tới điều gì, đôi mắt nâu sâu thẳm sau cặp kính mắt lóe lên tia sáng kì lạ. Đông Phương Vũ rút tay vào túi áo lấy ra viên kẹo bọc giấy bạc xinh xắn ra, rồi hần thuận tay mở giấy góisau đó thuận tay dứt viên kẹo vào cái miệng khẽ nhếch của cô.

Tiểu Y Ngưng chỉ cảm thấy trong miệng mình viên kẹo tròn ngọt ngào tan ra thành nước rồi chạy tuột vào cuống họng cô để lại một mùi thơm ngát dịu nhẹ. Cô tròn mắt toét miệng cười sau đó ngửa đầu nhỏ nhìn Vũ ca ca rồi ôm anh thật chặt thủ thủ...

"Vũ ca ca~ Kẹo thật ngon a~ Ngưng nhi muốn nữa.." sau đó chớp chớp mắt to bán manh nhìn anh.

Đông Phương Vũ bật cười trầm giọng dỗ.

"Bảo bối ngoan. Kẹo này lâu lâu mới được ăn a~ Nếu ăn nhiều quá một lúc sẽ không tốt đâu."

"Đến... chúng ta cùng đi ăn sáng sau đó sẽ đi chơi... chịu hay không a~"

"Tốt nhá~ Ngưng nhi thích Vũ ca ca nhất..."

Các nàng thật dễ sợ a~ thuốc tăng trưởng... rồi xuân dược... kích thích...

Gào khóc Sao không ai nói thuốc gì dễ thương tí xiu... một loại thuốc rất rất đáng yêu....

Đoán lại nào... chap sau sẽ vi H nhá =]]

"Kế hoạch điều giáo 2 của Đông Phương Vũ"

Hình này là hình hệ thống quân khi trưởng thành. Máu tóc cùng mắt đậm hơn tí nhá...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 20: Thuốc Biến Hình.

Đi chơi cả một ngày tiểu Y Ngưng cảm thấy rất vui, nào là được ăn vặt, nào là được đi dạo khắp nơi trong thành phố. Thật là tuyệt...

Bất quá đi suốt cả ngày cô cảm thấy cả người đều mệt lả... Đông Phương Vũ hôm nay nổi hứng ẵm cô nhóc này vào phòng nghỉ riêng của anh. Vì sao ư? Đơn giản vì đêm nay viên kẹo ngọt sẽ có tác dụng và anh muốn là người đầu tiên nhìn thấy cô nhóc này biến hình.

Đoãn Y Ngưng cảm thấy cả người nóng ran lên, máu trong người cô như sôi sùng sục lúc thì tê dại vì ngứa lúc lại nóng rát làn da. Thật khó chịu...

Sau đó cô nhóc cảm thấy phần đầu cùng sau mông rất ngứa....rất ngứa... rồi không chịu nổi sự dằn vặt này cô ngứa xiu.

Đông Phương Vũ tháo kính mắt nhìn phía đang u lên hai cục nhỏ phía trên đầu hần dùng ngón tay xoa nhẹ, xoa nhẹ như an ủi...sau đó phần u dần xẹp xuống lộ ra đôi tai mèo trắng muốt như bông... nó nhỏ nhắn nhìn thật đáng yêu.

Đông Phương Vũ lại đưa tay xoa nhẹ khối u lớn phía sau mông cô, từ nơi đó mọc ra một chiếc đuôi dài màu trắng thả xuống tằm ra giường màu đen tuyệt đẹp.... Như hài lòng với tác phẩm của mình hần dùng điện thoại chụp vài tấm làm kỷ niệm sau đó ôm thân hình bé nhỏ vào lòng ngủ.

Ngày mai sẽ là một ngày bận rộn.

Trên chiếc giường đen là hai thân ảnh đang ôm nhau ngủ một cách ngọt ngào. Tiểu nha đầu giật mình tỉnh dậy, cái mũi nhỏ ngửi nhẹ mùi bạc hà sau đó dụi dụi đầu vào lồng ngực ai đó. Đông Phương Vũ mở mắt ra nhìn cô nhóc trong ngực, cúi đầu hôn nhẹ đỉnh đầu cô, đôi tay giờ lên vút ve vại cái vào đôi tai mèo nấn cảm khiến nó run rẩy.

Tiểu Y Ngưng cảm thấy một dòng điện xoẹt qua khiến cô rùng mình. Cô nhóc ngồi bật dậy sờ sờ cái tai mèo nhỏ nhắn sau đó mặt đỏ ửng ra... ngô~ nó mềm mềm... có lông... sờ vào rất thoải mái...rồi cô chợt thấy bắp chân nhón nhột nên đưa tay nắm lấy vật gì đó đang ngoe ngoắt sau mông.... A~ Đuôi mèo a

~

Nhưng mà Vũ ca ca không nuôi mèo được trong bệnh viện ar~

"Meo~ Vũ ca ca?"

Oa~ sao cô lại kêu meo ar~ tò mò quá

~

Đông Phương Vũ ngồi dậy ôm cô nhóc thả ngồi trên đùi mình lấy tay chơi đùa với chiếc đuôi dài kiến tiểu Y Ngưng cảm thấy thật nhột. Cả người cô như mất hết sức lực xụi lơ trên đùi hắn.

Con sói đuôi to nào đó cảm thấy một cảm giác thành tựu nảy sinh trong lòng mình. Ánh mắt ôn nhu nhìn cô khẽ hỏi.

"Thích không bảo bối?"

Tiểu Y Ngưng nghe hỏi chợt tỉnh người sau đó hồng mặt hưng phấn gật đầu.

"Thật thích...thật thích...mèo~"

Oa~ nhìn này... cô có tai a~ Lông trắng mịn lại rất đáng yêu... cũng có cái đuôi nữa... Meo

~

Tiểu nha đầu vội vã chạy vào toilet ngắm nghía mình qua chiếc gương sau đó bật cười khanh khách ngoắc ngoắc cái tai lại vung vẩy cái đuôi.

Oa~ thật đáng yêu ... thật đáng yêu...

Đông Phương Vũ tay cầm bộ đầm loli màu xanh biển vào phòng tắm thì bật cười. Xem hắn đang nhìn thấy cái gì kia... tiểu nha đầu sờ tai tới nỗi khuôn mặt đỏ ửng hân hoan. Thật là cô ngốc. Cô nhóc không biết tai cùng đuôi là thứ rất hấp dẫn cảm sao?

Hắn đưa tay sờ cô vào lòng giúp cô làm vệ sinh cá nhân rồi thuận tay thay cho cô bộ đồ mới.

Doãn Y Ngưng cảm thấy cái đầu mình càng ngày càng mơ màng cho đến khi nghe tiếng leng keng vang lên, cô nhóc mới như bừng tỉnh.

Đưa tay sờ sờ lên tai mèo cô thấy mỗi bên đã được buộc ruy băng cùng màu chiếc đầm, kèm theo đó là hai chiếc chuông nhỏ mỗi bên. Tiểu Y Ngưng hưng phấn vẩy đuôi thì thấy chiếc đuôi vốn dĩ màu trắng của cô đã được buộc thêm chiếc nơ xanh đính một chiếc chuông to ngay giữa nơ.

Cứ mỗi lần vung vẩy là lại phát ra những âm thanh dễ nghe.

Cô đưa mắt sừng sững nhìn phía Đông Phương Vũ. Mà không hề hay biết con sói nào đó đang dần dần trở nên biến thái hơn... và việc làm cô có tai cùng đuôi cũng là có mục đích của riêng hắn.

Hắn muốn biết nếu cứ vuốt đuôi cùng tai càng nhanh càng mạnh thì cô có thể hay không cao trào.

Cứ nghĩ tới bé mèo nào đó rên hừ hừ trên giường mà hắn cảm thấy...thật...hưng phấn.

Hắn có nên chế thêm vài loại thuốc để chơi đùa? Bộ não tà ác của ai kia lại lần nữa hoạt động. Bất quá hắn phải chứng kiến vẻ cao trào của chú mèo nhỏ này sau đó gửi một clip nhỏ cho Doãn Mặc coi.

Cái tên cuồng muội kia sẽ phải làm gì khi muội muội của hắn trở nên càng ngày càng...mê người...

Bé mèo ngoan ngar~ tới Vũ ca ca trong tay... Vũ ca ca sẽ làm muội thật... thoải mái a

~

Đông Phương Vũ ôm lấy tiểu Y Ngưng lên cao, để cô nhóc ngồi lên cánh tay của hắn rồi rời khỏi căn phòng..

Khụ... loại thuốc ta thích nhất...

Các nàng muốn Y Ngưng hóa thành con vật nào nha~

Cmt cho ta để ta tham khảo =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 21: Long Ngạo Thiên.

Địa điểm đến đầu tiên của bé mèo là cửa hàng bán đồ cho thú cưng.

Doãn Y Ngưng ôm trong lòng chú gấu bông cái đầu nghiêng tới nghiêng lui tò mò nhìn ngó. Meo~

Cửa hàng này thật đáng yêu. Trong đây bán đủ các loại thú cưng, từ chó, mèo cho tới các loại chim, bò sát... có cảrắn....cô nhóc xanh mặt quay đầu sang chỗ khác thì thấy bên trong cửa hàng có một chỗ để khách chơi với bầy mèo... thật dễ thương.

Tiểu Y Ngưng lắc lắc người đòi xuống. Đồng Phương Vũ nhìn thấy hành động của cô nhóc cũng biết cô đang muốn làm gì, hấn ôm cô bé tới hàng rào rồi thả cô nhóc vào trong hàng rào với lũ mèo sau đó mới quay sang chọn đồ cần thiết...

Ting~

Nhiệm vụ chính tuyến (phụ 2): Nụ hôn của Long Ngạo Thiên.

(Phần thưởng:

Thưởng cho điểm phân phối: 5.

Thưởng cho điểm kinh nghiệm: 200.

Thưởng cho độ bền: +5p.)

Nhiệm vụ tự nhận.

Doãn Y Ngưng lúc này cũng không quá để ý nhiệm vụ nêu lên bởi vì cô nhóc bây giờ đang bị lũ mèo bao quanh... sau đó là cuồng liếm....

Phía góc nơi chú mèo batur trắng muốt đang nằm một cậu nhóc 12 tuổi đang khẽ vuốt ve bộ lông mềm, ánh mắt màu tím nhìn bé mèo vừa xuất hiện. Ngô~ là búp bê tóc bạch kim lần trước.

Long Ngạo Thiên cup cặp mắt tím xuống khẽ suy tư sau đó đứng dậy đi tới sau lưng cô nhóc. Nhìn phía đang thờ hồn hên nhóc con Long Ngạo Thiên cảm thấy chơi thật khá... sau đó gợn tay ẵm bé con vào lòng. Phía dưới đám mèo thấy cô nhóc không còn liền lon ton chạy ra chỗ khác, vài con khác lại ngược đầu nhỏ nhìn bị ôm vào lòng Doãn Y Ngưng sau đó như lên án kêu meo meo~

Phía ngoài hàng rào, một loạt hắc y nhân khỏe mắt bắt đầu rút gân, khỏe miệng lại giật giật nhìn cậu chủ nhà mình đang ôm một con nhóc. Trong lòng họ lại gào thét liên hồi, như nhìn thấy hàn khí tỏa ra, lũ thuộc hạ cúi đầu xuống như không phát hiện cậu chủ kiêu phách nhà mình ôm cô nhóc con.

Long Ngạo Thiên hài lòng khi nhìn cúi đầu bọn thuộc hạ cảm thấy mỹ mãn... Ân~ trẻ nhỏ dễ dạy.. nghĩ nghĩ cậu cúi đầu đánh giá bé mèo trong lòng, ánh mắt mơ hồ, khuôn mặt ửng đỏ, cái miệng có vài sợi chỉ bạc...

"Tên gì?"

Doãn Y Ngưng nghe hỏi thì định thần lại, cô nhóc như bị mê hoặc nhìn vào đôi mắt tím sau đó giật giật người.

"Meo~ Doãn Y Ngưng a~"

Long Ngạo Thiên gợn tay xoa nhẹ đầu cô như thưởng cho, sau đó khỏe mắt chăm chú nhìn vào đôi tai đang run rẩy... Tài thật? Rồi thuận tay cầm lấy đuôi mèo của cô bé khẽ vuốt.

"Meo~"

Doãn Y Ngưng khẽ kêu một tiếng rồi giật bắn người lên sau đó xụi lơ. Long Ngạo Thiên cau cau mày đánh giá... cả đuôi cũng là thật... nhưng lần trước gặp cô nhóc này vẫn là một đứa trẻ bình thường?

Thật kỳ lạ....

Nghĩ nghĩ hần cúi đầu liếm nhẹ khóe môi cô bé, như chưa cảm thấy đủ hần cắn nhẹ môi bé mèo khiến cô tròn tròn mắt nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc.

Long Ngạo Thiên cảm thấy cô nhóc thật ngọt nên đưa lưỡi vào miệng cô mút một cái. Sau đó hần thấy trong lòng trống trơn, một cảm giác mất mát lan tỏa trong lòng khiến hần khẽ cau mày.

Đông Phương Vũ đang bận rộn chọn đồ, khi xoay người về khu hàng rào hần chợt sững người lại... Tên nhóc kia tại sao lại ở đây a~ lại còn ôm bảo bối của hần...

Đáng chết. Tên nhóc đó lại dám hôn tiểu Ngưng nhà hần. Đông Phương Vũ cảm thấy mình không thể nhìn hay nhìn được nữa nên sai bước tới hàng rào sau đó xách cô nhóc đang kinh ngạc đó ôm vào lòng mình, ánh mắt sắc bén nhìn phía đang thần thờ Long Ngạo Thiên.

"Anh họ."

"Chào biểu thiếu gia."

Đông Phương Vũ híp cặp mắt nâu nhìn phía em họ nhà mình rồi mím môi cảnh cáo.

"Tránh xa con bé ra."

Sau đó tới quầy tính tiền rồi đi mất.

Long Ngạo Thiên cúi đầu sau đó nhìn hình bóng đang chạy trốn trời chết kia thì bật cười.

"Thật thú vị a~ Anh họ~ thì ra là vì thuốc của anh." giờ thì hần đã hiểu vì sao cô nhóc đó lại có tai và đuôi. Thật thú vị~ Đây là sở thích của anh sao anh họ?

Chắc... thật là biến thái~

Bất quá nếu hần đoán không lầm thì cô nhóc họ Doãn đó là muội muội bảo bối của CEO Doãn bạn thân của ông anh nhà mình... mà màu tóc xinh đẹp đó lại là....dòng máu thuần a~

Anh họ nha~ Anh nên biết một điều.... Dòng máu thuần là của chung a~

Cho nên... Anh trai yêu quý... em sẽ không muốn để đứa em họ này mách mẹ của anh chứ... hay hần nên mách gia gia về tội độc chiếm dòng máu thuần của anh nha~

Ân~ Cũng nên là xét nghiệm a~ phải khám thân thể định kì... không thôi sẽ rất dễ chết vì không biết bệnh để trị kịp lúc...

Ngô~ Hần nên tới bệnh viện nào khám đây?

Dừng đường như có bệnh viện thì phải...

Quyết định rồi... mai sẽ tới bệnh viện khám...

"Đi thôi."

"Là."

Tên biến thái thứ 3 xuất hiện.... ta sẽ điều giáo... điều giáo và điều giáo... oa hahaha....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 22: Điều Giáo 2: Trừng Phạt (Vi H).

Ting

~

Nhiệm vụ chính tuyến (phụ 2): Nụ hôn của Long Ngạo Thiên hoàn thành.

(Nhận thưởng:

Điểm phân phối: 5

Điểm kinh nghiệm: 200

Độ bền: +5p)

Phân phối sau.

Doãn Y Ngưng ngoan ngoãn ngồi yên trong lòng Đông Phương Vũ cái tai cụp xuống một cách buồn rầu, cái đuôi cũng không có hứng thú để ngoe ngoáy. Cô có cảm giác bất an a~

"Meo~?"

Đông Phương Vũ lơ cô nhóc nào đó bước nhanh về phòng nghỉ của mình sau đó ném tiểu Y Ngưng xuống chiếc giường màu đen rồi nằm đè lên người cô nhóc. Bàn tay nắm chặt cái cằm bé nhỏ khẽ nâng lên, tiểu Y Ngưng nhìn vào đôi mắt nâu sâu thẳm cảm thấy hít thở không thông.

Vũ ca ca đang tức giận... làm sao bây giờ a

~

Chỉ nghe *cách* hai tay bé con bị khóa lại ở hai góc giường. Trong tình trạng này tiểu Y Ngưng bắt chợt muốn khóc thét lên...khuôn mặt nhăn nhó như lấy lòng Đông Phương Vũ, hần nhìn thẳng mắt cô nhẹ nói.

"Gặp ai cũng có thể động dục a~?"

Doãn Y Ngưng chợt sững người... động dục? Cô sao?

"Vũ ca ca~ Y Ngưng không có~" rõ ràng là cô không có động dục... hức

Đông Phương Vũ nghe giọng nói nghẹn ngào của cô nhóc nào đó lại cảm thấy mềm lòng. Bất quá...

"Nhưng ta thấy khi được hôn muối rất thích a~"

Không có rất thích được không... Rõ ràng là cô đã rất ngạc nhiên nên đã tròn tròn mắt.

"Không có thích~ meo~"

"Không thích sao? Vậy..." như để xác định cô nhóc nào đó có thích hay không hần cúi đầu hôn cánh môi hồng sau đó thô lỗ cắn xé cho đến khi đôi môi sưng đỏ lại toát ra mùi tanh của máu.

Doãn Y Ngưng cảm thấy môi mình đau quá, cô biết môi mình bị rách da rồi... còn chảy máu nữa... Vũ ca ca thật đáng sợ...

"Oa~ Vũ ca ca làm Ngưng nhi bị thương rồi... meo~ ô...~"

Đông Phương Vũ thấy cô nhóc khóc thê thảm như vậy hần thấy tim mình như nghẹn lại, cánh môi khẽ hôn lên khuôn mặt cô, liếm khô hạt nước mắt còn vurun trên lông mi sau đó mới liếm nhẹ nhàng vào cánh môi sưng đỏ.

Tiểu Y Ngưng lúc này khẽ đuối ra cái lưỡi thơm tho trực trức đáp lại anh. Cô chạm nhẹ lưỡi mềm của anh rồi giật mình rụt lại sau đó lại đưa lưỡi vào miệng anh khẽ thăm dò. Đáy mắt Đông Phương Vũ lóe lên tia vui vẻ.

Bàn tay to nhanh chóng thoát đi y phục cô nhóc sau đó lại thoát luôn y phục của bản thân. Tiểu Y Ngưng bị hôn cho hồ đồ, đến một lúc sau cô nhóc mới nhận ra bản thân mình trần như nhộng. Y Ngưng định lấy tay che chắn cơ thể mình nhưng lại quên mất hai tay đang bị khóa.

Đông Phương Vũ đỡ nhóc con ngồi dậy sau đó bản thân mình đi xuống giường tìm đồ. Hần cầm chiếc máy quay phim chỉnh góc độ nhắm ngay phía giường sau đó kệ chiếc ghế đặt máy quay lên nó.

Doãn Y Ngưng hồng hóc mặt mếu máo nhìn về mặt cười đề tiện ai kia ai oán lên án. Sao lại để máy ở đó a

~

Đông Phương Vũ cười nhìn đang mếu máo nhóc con dụ nói.

"Quay lại gửi cho Mặc a~ Đại ca muối rất thích nha~"

Gửi cho ca ca? Nhưng mà... nhưng mà.. Y Ngưng không có mặc đồ a

~

"Vũ ca ca~ ...Tất... tất nó đi.. meo~"

Tất sao? Làm sao tất được... hần muốn lưu trữ từng hình ảnh dâm dăng của cô, tương lai sẽ có lúc cần nó ngar~ Hảo chờ mong.

Doãn Y Ngưng tìm đập thỉnh thoảng nhìn dáng người hoàn mỹ Đông Phương Vũ... sau đó nhìn từng khối cơ bụng săn chắc rồi cô thấy cái vật dài dài đang run lên...run lên một cách hưng phấn...

Doãn Y Ngưng cảm thấy cả người cô đột nhiên nóng ran sau đó phía phần bụng ảm dần rồi nơi dưới bụng như có một thứ gì đó muốn tràn ra. Cô nhóc khép chân lại một cách nhanh chóng nhưng vẫn không kịp. Đông Phương Vũ mà mị nọ nự cười...thật là nhạy cảm... chỉ mới nhìn thôi mà đã chảy nước rồi.

Hần leo lên giường đi tới phía sau lưng cô nhóc ôm trọn cô vào lòng rồi đưa tay tách hai chân cô ra, banh về phía máy quay.

"Mặc nhìn xem... bảo bối của chúng ta đang chảy nước a~ rất ngọt."

Hần dùng ngón tay quẹt vào khe nhỏ thần bí rồi đem sợi tơ bóng đưa lên miệng liếm láp. Tiểu Y Ngưng đỏ thắm mặt, cô cảm thấy như vậy là không đúng... cô không nên như vậy... cái eo nhỏ vắn vẹo thỉnh thoảng ma sát còn thịt cứng rắn của con sói sau lưng.

Đông Phương Vũ bế thân mình cô ngồi lên chiều dài côn thịt sau đó nhấc người cô ma sát làm cho nước dịch dính đầy cả từ phần gốc đến phần đầu côn thịt. Tiểu Y Ngưng nhìn hình ảnh dâm mỹ qua gương liền khóc thút thít... chính là khi đó cô cảm thấy dòng điện xoẹt qua người..

Phía dưới tiểu huyết cùng hạt trần châu bị ma sát đến đỏ hồng, phía trên đầu đôi tai mèo lại bị liếm láp khiến người cô run rẩy. Tiểu Y Ngưng từ từ chìm sâu vào dục vọng.

Đông Phương Vũ cảm thấy hoa huyết của cô đang tham lam hôn lấy chiều dài côn thịt của hần..... từng chút một... rồi hần đẩy nhanh tốc độ ma sát. Chỉ thấy hoa huyết nước dâm càng ngày càng nhiều rồi cả người cô nhóc run rẩy... một dòng nước ảm phụt ra tưới lên đỉnh côn thịt hần rùng người rồi bắn lên lưng cô.

Đông Phương Vũ cảm thấy lần đầu tiên xuất tinh của mình quá nhanh thậm chí ai oán trong lòng sau đó hần nâng người cô ngồi lên đùi hần tiếp tục chơi hoa huyết bé nhỏ.

Ta up hơi lâu nhá. Khe ...lo viết hăng say nên quên up... thông cảm cho ta... giờ up lun 2 chap nhá... =]] Ta cảm thấy nam chính đang từ từ tăng thêm..

[Tiểu Y Ngưng thần thờ nhìn mỗ tác giả ...sau đó ôm hai tai mèo chạy tới góc phòng run cầm cập.... "Ác ma... người là ác ma... người đang phá hoại mầm non của đất nước."

Mỗ nữ nhìn run rẩy mèo con cười khẩy "mầm non là gì? Có ăn được không?" Sau đó phui mông bước đi.]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Chương 19B

Doãn Mặc vừa tắm xong đang lấy khăn vò đầu thì nhận được một cuộc gọi từ bạn tốt hần leo lên giường rồi bắt máy thì chột cứng người...

"Ca ca~ tiểu hoa huyết... thật ngứa... meo~"

"Y Ngưng... uhm~ Y Ngưng... muốn ~ ca ca ... côn thịt... Meo~"

"Ca...ca~ tiểu huyết.... Mau bị sáp hư rồi~ meo...ô~"

Doãn Mặc thề nếu hần có thể mở ra đường hầm không gian hần sẽ phóng ngay tới chỗ tiểu dâm oa này....

"Mặc~ Cảm thấy sao a~ Thật dâm dăng phải không? Ân~" Đông Phương Vũ bật cười khanh khách nghe từng tiếng thở hổn hển của bạn tốt. Khẽ thở dài... từ khi quen anh em nhà họ Doãn hần cảm thấy càng ngày mình càng biến thái...

"Vũ. Người muốn chết." Doãn Mặc cảm thấy hần điên rồi nên mới để điện thoại bật lớn loa để nghe bên kia những tiếng kêu dâm dăng của muội muội hần. Hần còn vì vậy mà cảm thấy hưng phấn mới chết. Đông Phương Vũ... người là cảm thú mà....

Cứ nghe tiếng thở dốc nghẹn ngào của bé con là biết tên biến thái kia đang làm gì... đồ con sói đuôi to đáng chết.

"Hà... Hà... muốn xem trực tiếp không? Ta đang bật phần mềm LTD nha~ Phòng VIP 01"

(Giải thích: Phần mềm LTD có thể xem hình ảnh, chat, nghe nhạc, xem phim, chơi game tùy người chơi... giống phần mềm YY TQ.)

Doãn Mặc mắt sáng lên lục lọi cái phần mềm bị bỏ xó từ kiếp nào trong thư mục ổ D. May mắn là khi dọn dẹp laptop hắn không xóa... không thì mệt rồi...

Phòng VIP 01 phần mềm LTD.

Trong màn hình là một cô nhóc xinh xắn như thiên thần đang bị chà đạp một cách....dâm dăng... chỉ thấy người nam nhân phía sau đang liếm mút vào hoa huyết cô nhóc tay kia lại cầm đuôi mèo vuốt ve... Doãn Mặc bật âm thanh lớn thì nghe tiếng mút chắc chắc vang lên rồi cả tiếng rên rỉ nhỏ nhỏ như tiếng mèo kêu...

Có lẽ vì bị đùa bỡn trong thời gian quá dài nên cô nhóc không còn sức để gọi chỉ khóc thút thít làm người ta đau tiếc.

Cái tên cảm thú này.... Bất quá... tại và đuôi ở đâu ra a

~

"Vũ. Người cho bé con cosplay?" Doãn Mặc tò mò cầm lên điện thoại hỏi.

"Làm sao có thể? Người quên ta là ai sao Mặc?" Đông Phương Vũ lần đầu tiên cảm thấy bản thân mình bị đả kích, hắn tức giận véo mạnh vào hạt trên châu bé nhỏ của cô bé.

"Meo~" lại là một lần cao triều. Doãn Y Ngưng cảm thấy chóng mặt... hôm nay cô đã tè rất nhiều lần... hoa huyết cũng hơi đau rồi... hức... Vũ ca ca... tha cho Ngưng nhi đi~ ô ô...

Doãn Mặc thầm rửa tên bạn tốt một câu khi thấy dòng suối phun tuyệt đẹp nơi u cổ của muội muội.

"Thời hạn?" không biết lúc hắn về tại và đuôi của cô nhóc có còn hay không... thật muốn sờ sờ nó....

"Người đoán..."

"1 tuần?"

"No...No...No... Mặc người quá coi thường ta rồi... là hai tháng cơ." Ar~ Mặc... có phải hay không cảm thấy rất kinh hi a

~

"Hai tháng? Khục~ Vũ... người làm vậy bảo bối của chúng ta sẽ khóc ngar~ bất quá... ta cảm thấy rất vui... Vũ"

Ting

~

Ác Ma tham gia phòng chat.

Sad tham gia phòng chat.

Hai con hồ ly cùng sói đang trò chuyện vui vẻ mà không hề hay biết phòng chat đã thêm hai người.

Long Ngạo Thiên đồ dẫn nhìn khung cảnh dâm mị trước mặt sau đó cả khuôn mặt đỏ lên, hắn nhanh tay lấy điện thoại quay lại sau đó khòe môi khẽ nhếch.

"Anh họ~ thật là rất hưởng thụ đầu... tội nghiệp bé mèo con a~ Ra vẻ đã mệt là... bất quá... ra vẻ dòng suối kia rất thơm ngon... anh họ a~ giành ăn một mình là không tốt đâu.Làm sao đây? Rất muốn đem về nhà vòng dưỡn a~ Điều giáo nên có thêm em nhah anh họ đáng kính~"

Tút...tút...tút...

"Đây là Long gia . Xin hỏi vị ấy."

"Là ta. Gia gia ta đâu?"

"Thiếu gia. Xin ngài đợi một chút."

"Ngạo Thiên a~ Có việc gì sao?"

"Gia gia... ta kiếm cháu dâu cho ngài có được hay không a~?"

Lão nhân nào đó chợt sững sờ sau đó vuốt chòm râu cười hề hề...

"Tốt... tốt a~... Bất quá là đứa bé nhà ai a~?" ông rất tò mò là nha đầu gia đình nào khiến đứa cháu nội khiết phích của hắn đòi cười...

"Doãn gia. Thật xinh xắn.."

"Hào...hào...hào~ bất quá...Ngạo Thiên~ cháu gọi cho ta?" Đừng tưởng lão già này lắm cầm... rõ ràng là có việc cần nhờ mới gọi hắn..

"Cô bé đó... Khụ... là con dâu nuôi từ bé của anh họ." tên nhóc nào đó đáp ứng...

"Khụ... của Vũ? Arg~ Mấy đứa tự giải quyết đi.

Tút...tút...tút..." chớ đùa... tên nhóc đó là ác ma a~ nhắc tới cháu ngoại hắn cảm thấy rùng mình... bất quá xem ra sắp có kịch vui để xem a

~

Tút...tút...tút... Long Ngạo Thiên xanh hết cả mặt. Lão già... ông được lắm... đợi đó cho ta... để xem ta đâm thọt ra sao với mỹ nhân nãi nãi..

Ở một nơi khác của thành phố khác.

"Ar~ Xem hắn nhìn thấy gì này... điều giáo sao? Ra về cô nhóc chỉ mới 4,5 tuổi... chắc... thật là thú vị ngar~ Ta có nên tham gia bữa tiệc này? Ân~ Dạy dỗ tiểu mèo con ... ra về đôi tai này cùng chiếc đuôi cũng là thật arg~ thật muốn lộng hư nó đâu~"

Tạch... tạch... tạch...

Ánh mắt màu xám khẽ cười một cách đầy thích thú.. ra về... chúng ta sẽ gặp nhau sớm thôi... mèo nhỏ...

Chương tạ lỗi đây... up liên tiếp nhá.. =]]

Giờ ta đi ăn cơm đây... khục... khục....

Hình chap là của nhân vật có id Sad =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24: Tái Ngộ Long Ngạo Thiên.

Sau hai tuần nằm viện hết ăn lại nằm, cô nhóc nào đó đã có thể chạy lon ton khắp bệnh viện, hôm nay ca ca sẽ đi công tác về sau đó sẽ tới dẫn Ngung nhi đi chơi một vòng ... tuy là ở bên Vũ ca ca cũng rất vui nhưng nhớ tới những lúc tu nhân cô vẫn cảm thấy thẹn thùng..

Oa... muốn chết

~

Tiểu nha đầu nghiêng đầu dựa vào ghế, đôi tai mèo cụp xuống đáng vẻ rất là uể oải. Hôm nay lục lại ký ức cũ cô chợt phát hiện ra một việc rất...rất ...rất quan trọng. Cái tên phần mềm hệ thống "Tiết tháo chạy tung tăng" là phần mềm NP thêm vào là H H H và H.... NP thì khỏi phải nói... H là thịt a~ thịt tươi a

~

Đừng hỏi cô vì sao biết H là thịt... hãy nhìn xem ai là bạn thân của cô a~ đó là Nạp Lan Tử... là Nạp Lan Tử đó.

Ngần năm trước ba vị lão thái gia đáng kính vì buồn chán đã tạo ra phần mềm thời kỳ đầu với mục đích là xem ai ...tán gái nhiều hơn. Thật đáng khinh. Bất quá phiên bản cũ chỉ có một tí xiu gọi là thịt... như thân ái... nắm tay...ôm ấp và hết... theo đúng nghĩa của từ trong sáng..

Nhưng cái hệ thống đời thứ 3 lại là hoàn toàn ngược lại... đi đâu cũng làm những việc tu nhân... nhắc tới mới nhớ... việc ba mẹ cùng làm với nhau lúc trước thì ra là tu nhân a

~

Ba ba thật đáng xấu hổ... gì mà chụp ảnh tự sướng chứ... có chụp ảnh mà mặt mũi như vậy sao?

Nói tới một mối cô nhóc nào đó quảng luôn về hệ thống mà bắt đầu chuyển qua chế độ than vãn...

Vũ ca ca thật xấu... quay lại những lúc người ta đi tè... thật đáng xấu hổ... còn ...còn bắt Ngưng nhi nói những lời đó....

Sau ngày đó cho tới bây giờ... Ngưng nhi vẫn còn thấy rất đau... lại mệt nữa...

"Meo~"

Long Ngạo Thiên khám xong tổng quát thì đi xung quanh mang danh là tham quan nhưng thật ra là để tìm kiếm con mèo nhỏ nào đó. Hắn đang cảm thấy rất bức bối vì bấy giờ tìm cũng lâu rồi mà không thấy cô.

Không ngờ đang lúc muốn bỏ cuộc hắn lại nghe tiếng mèo kêu khe khẽ... trong bệnh viện cấm nuôi mèo...cho nên chỉ có một con duy nhất chính là....

"Tiểu Ngưng Ngưng... thì ra muội đang ở đây như~" Long Ngạo Thiên bước nhanh tới xoa xoa cái đầu nhỏ sau đó thuận tay vâng về vài lần cái tai mèo xinh xắn.

Thật mềm mại lại đáng yêu. Hắn muốn sờ từ lần gặp cô trong cửa hàng thú cưng rồi, khi đó vừa mới xẹt qua nên hắn vẫn chưa cảm nhận được vẻ mềm mại của nó. Hôm nay gặp lại hắn quyết định sẽ sờ cái đủ.

"Meo~? Đại ca ca." Ngạo~ là cái người đã ôm cô ra từ đám mèo a~ Là ân nhân đó~ Lần đó nếu không phải có vị đại ca tốt bụng chắc chắn cô đã bị ngộp chết.

"Ta gọi Long Ngạo Thiên... Tiểu Ngưng Ngưng phải kêu Thiên ca ca ngạo~" Long Ngạo Thiên vẻ mặt chín chắn nói. Ra về cô nhóc kêu anh họ là Vũ ca ca thì phải. Ừm... phải kêu hắn là Thiên ca ca ...như vậy mới công bằng.

"Meo~? Đã biết...Thiên ca ca~" tiểu Y Ngưng toét miệng cười, đôi mắt cong cong hàm răng nhỏ nhắn có vài chiếc răng nanh nhỏ nhắn thật đáng yêu... chắc là do tác dụng của viên thuốc mà anh họ chế ra.

Long Ngạo Thiên ánh mắt tò mò sau đó đưa tay xoa xoa chiếc răng nanh trong miệng cô nhóc.

"Meo~ Arg~"

Nhóc con giật bắn người khi bị sờ răng... lại cảm giác này... cảm giác tê dại như bị sờ đuôi vậy...hức...

"Nhóc con đang làm gì?" Doãn Mặc vừa về tới sân bay là đón xe chạy thẳng tới bệnh viện, cả tuần không gặp hắn nhớ bé con của hắn kinh khủng. Nhất là khi xem đoạn clip dâm mỹ hắn lại càng muốn con bé nhiều hơn.

Chính là vừa bước vào hành lang dài hắn lại xanh mặt phát hiện một tên nhóc đáng khinh nào đó đang sờ sảng muội muội hắn. Còn tiểu Y Ngưng của hắn lại thờ hồn hèn rồi hồng cả ánh mắt như vừa bị bắt nạt.

Long Ngạo Thiên ảo não nhìn phía đột nhiên xuất hiện Doãn Mặc cảm thấy hôm nay xuất môn chưa xem hoàng lịch nên cứ giữ chừng là lại xuất hiện một hai cái bóng đèn.

Đang mơ màng tiểu Y Ngưng chợt nghe giọng nói quen thuộc mà cô luôn mong nhớ, khuôn mặt hồng hồng kích động chạy tới như chú bướm bay lại ôm chầm lấy ca ca mình.

"Ca ca~ Ngưng nhi nhớ người a~"

Doãn Mặc vốn đang tức giận nhưng khi thấy hành động cùng câu nói nhớ tên luyến muội cuồng nào đó cảm thấy rất phấn khởi. Hắn giờ tay ôm chầm cô nhóc và đưa lên cao sau đó hôn hôn khốc mỗi cô nhóc.

Long Ngạo Thiên thấy thế ánh mắt chợt tối sầm lại... lại một tên tình địch. Đáng chết.... Hắn nên làm sao đây a~ có nên sai người bắt cóc cô nhóc đó về vòng dường hay không a~ trong lòng ác ma đang kêu gào....

Ta cảm thấy từ khi viết truyện này ta rất chăm a~

Up liên tục và liên tục.

Viết liên tục và liên tục...

H liên tục và.... thôi bỏ đi... ngồi viết truyện tiếp đây =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Lăn Đầu Gặp Mặt.

Buổi nhạc đệm qua đi, bây giờ là hình ảnh hai anh em nhà họ Doãn cùngmột cái đuôi mang tên Long Ngạo Thiên đang đi dạo ở quảng trường Rubie.

Doãn Y Ngưng như nhớ tới một việc rất quan trọng, cô nhóc thả tay Doãn Mặc chạy vù tới cửa hàng gấu bông lúc trước thì ...

Ting~

Nhiệm vụ chính tuyến 6: Sự hảo cảm của Sad.

(Phần thưởng:

Thưởng cho điểm phân phối 5.

Thưởng cho điểm kinh nghiệm 200.

Thưởng cho độ bền: +5p)

Nhiệm vụ bắt buộc. Tự động chấp nhận.

Doãn Y Ngưng vừa chạy vừa nghe hệ thống thông báo nhiệm vụ, một cái không để ý đã đụng phải một bức tường thịt ...

Bịch!

Tiểu Y Ngưng nhắm mắt lại chờ đợi cơn đau đến với mình nhưng đợi một lúc vẫn không thấy gì cả mới len lén mở mắt ra.

Đập vào mắt là một đôi mắt màu xám đầy ý cười, mái tóc màu vàng được buộc phía đuôi tóc....trong đầu Y Ngưng hiện lên hai chữ "Yêu nghiệt."

Thật đúng là có duyên a~ Mèo con... không ngờ lại gặp em ở đây....

"Có sao không?" Hân nhẹ nhàng xoa bóp mũi ửng hồng của cô sau đó khẽ thổi vào đó.

"Vù vù sẽ không đau ngar~ Cái đau mau bay đi... mau bay đi." giọng nói ôn nhu khiến cô nhóc dễ dàng buông tất cả phòng bị.

Doãn Y Ngưng như bị mê hoặc bởi sự ôn nhu đó nên đã vòng tay qua ôm cổ nam nhân kia. Dúi dúi cái đầu nhỏ vào cổ người đó khẽ phát ra tiếng hừ mềm nhũn.

Nam nhân lại bật cười.. thật là bé mèo nhỏ cần vuốt ve a~

"Bé con. Ta gọi là Âu Dương Hân. Không được quên a~" nói rồi Âu Dương nam nhân nhét vào lòng tiểu Y Ngưng một bọc đồ được đóng gói một cách tinh xảo. Hân nhẹ thả cô nhóc xuống đất sau đó ngồi xổm xuống hôn nhẹ vào trán cô, đôi tay ấm áp xoa nhẹ đỉnh đầu cô rồi sờ sờ lỗ tai mèo sau đó đi mất.

Doãn Y Ngưng ôm món quà thần thờ đến khi Doãn Mặc cùng Long Ngạo Thiên hốt hoảng chạy tới cô mới giật mình tỉnh lại.

"Tiểu Ngưng Ngưng có sao không a~?" Long Ngạo Thiên xoay quanh người cô nhóc như xác nhận điều gì sau đó thở dài nhẹ nhõm. May mà bé con không sao...

Chỉ có Doãn Mặc nhìn phía rồi đi bóng lưng Âu Dương Hân như có điều suy nghĩ. Từ đằng xa hẳn đã thấy tên đó đang ẵm bảo bối của hân... hơn nữa nhìn bóng lưng đó hẳn cảm thấy rất quen thuộc... rất giống một người.... Là... Sad. Thân Hacker No.1 của công ty hợp tác Sadylan.

Và là tên đáng ghét gia nhập vào phòng chat lần đó. Sao hẳn lại quên phần mềm LTD là phần mềm Sad thích tham gia nhất chứ. Thật là đáng chết mà... xem ra lại có thêm một con ruồi đáng ghét bu quanh chiếc bánh ngọt ngào.

Xem cách cư xử của hân thì ra về tên kia sẽ đi phương hướng ôn nhu a~ Đùa... tên mạt quỷ đó lại theo con đường ôn nhu... không thể tin được...

Bất quá nói gì thì nói bọn hân cũng nên đề phòng.

Ting~

Nhiệm vụ chính tuyến 5: Sự hảo cảm của Sad hoàn thành.

(Nhận thưởng:

Điểm phân phối 5.

[Tổng điểm cần phân phối 10.]

Điểm kinh nghiệm 200.

Độ bền: +5p.)

Ách! Đây là cái gì cùng cái gì a~ cô nhân nhiệm vụ cùng hoàn thành lúc nào sao cô không biết? Tiểu Y Ngưng cảm thấy hảo hoan mạng bất quá nhìn phía đóng gói tinh xảo bạch quả tìm cô nhóc đập thành thích....cô có cảm giác đây là vật cô rất muốn...

Gói quà tinh xảo được mở ra, cô nhóc bật cười khanh khách rồi ôm nó vào lòng... là chú Teddy số lượng bản cô hằng mơ ước a~ Tuyệt quá..

Doãn Mặc cùng Long Ngạo Thiên thấy cô nhóc vui vẻ cũng nở nụ cười bất quá cứ nghĩ tới món quà này là của người đàn ông khác tặng, Doãn Mặc cảm thấy bị dả kích một cách nặng nề.

Cách đó không xa, trên chiếc xe màu đen, cánh cửa sổ hơi hơi bị kéo xuống một đôi mắt màu xám như đang mỉm cười... xem ra cô nhóc rất thích chú gấu này... nhóc con phải luôn luôn mang theo nó bên mình a~

Có lẽ một thời gian nữa chúng ta mới có thể gặp lại nhau... mèo con~

"Đi thôi." Âu Dương Hàn lạnh giọng nói cứ như vừa ôn nhu người kia không phải bản thân hắn. Ôn nhu của hắn chỉ có thể để cho vài người... cho gia đình hắn và cho...cô.

Thật là lạ... hắn có cảm giác cô nhóc này rất quen thuộc... khuôn mặt rất quen thuộc... tính cách cũng có vài phần nhưng rất nhỏ... Ân~ là ai đâu?

Thật đầu đầu... bất quá... có lẽ sẽ nhớ ra nhanh thôi...

"Là. Thiếu chủ chúng ta nên đi thẳng về nhà hay tới công ty?"

"Công ty." có một số việc hắn cần phải giải quyết. Giải quyết xong mới có thể đến gặp bé mèo...của hắn...

"Là."

Chiếc xe phóng đi như một làn gió chỉ để lại một vệt khói chứng tỏ nó vừa dừng lại nơi đây.

UP a~.... không biết viết 1 chap nữa có kịp không nữa ... nếu kịp ta sẽ up luôn... không thì mai up tiếp...

Khanh khách

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 26: Quá Khứ Đã Qua.

Tiểu Y Ngưng ôm chặt chú gấu bông trong lòng một cách cẩn thận, cô có cảm giác chú gấu này có lẽ sẽ cứu mạng cô không chỉ là một lần... cảm giác là một thứ đáng sợ...nhất là với những người có giác quan thứ sáu mạnh mẽ như cô.

Cô còn nhớ năm mười tuổi của mình đã một lần cô từng xem bị giết con tin. Doãn gia ở Huyền Vu đại lục là người có thể giúp con người thay đổi số mệnh vốn có để họ trở nên thành công hơn. Nên có rất nhiều người muốn thay đổi nhân sinh mà kết bạn với Doãn gia.

Đương nhiên bên cạnh những người muốn kết bạn thì lại có rất nhiều kẻ thù muốn tìm cách giết đi những hậu duệ của Doãn gia. Họ nghĩ chỉ đơn giản rằng sinh tử, luân hồi có thể thay đổi nếu biến tốt xấu nhưng vận mệnh của con người nhất định phải do thiên định.

Có lẽ là đúng... cũng có lẽ là sai.

Nói ví dụ như: trong cùng một vấn đề nào đó sẽ có rất nhiều cách giải quyết nó. Có thể người chọn cách này ... cũng có thể người sẽ chọn cách khác... khi đó có thể kết quả sẽ giống nhau... nhưng có một thứ khác nhau là.... hậu quả...

Có những người phạm hạ lỗi lầm nhưng họ lại quay đầu lại sám hối cho những hành động sai trái của mình thì Doãn gia là người sẽ giúp họ. Nhưng... lại có những người vẫn không nhận ra hành động sai trái của mình những khi đó cho dù họ có cầu xin như thế nào Doãn gia vẫn sẽ không giúp.

Vì lẽ đó một trong những kẻ thù của Doãn gia đã bắt cóc đi năm đứa bé được xem là kẻ thừa kế của gia tộc.

Một người là ca ca của cô Doãn Hiền 14 tuổi, hai anh em sinh đôi là anh chị họ của cô Doãn Thanh cùng Doãn Ngọc 13 tuổi, một người là người bạn thuở nhỏ của cô (họ hàng bên họ ba) Doãn Hàn 11 tuổi và nhỏ nhất là cô Doãn Y Ngưng 10 tuổi.

Cô còn nhớ lúc đó khi thấy anh chị mình đòi đi khu vui chơi, khi đó cô đã có cảm giác rất bất an nên đã gây sự với anh chị để họ ở nhà nhưng những đứa trẻ trong thời kỳ trưởng thành thì luôn bướng bỉnh và thích làm theo ý mình. Và họ cũng vậy...

Cô bị các anh chị kéo vào khu mê cung chơi đùa ... sau đó... không có sau đó...

Cô thấy anh chị mình đều bị cột vào nhau, bọn chúng đánh đập ca ca Doãn Hiền của cô cả người đều là máu. Khi đó cô rất hoảng sợ, tiếng la khóc vang lên bên tai... đối với những đứa trẻ lúc nào cũng sống trong lồng kính thì đây là địa ngục.

Cả năm bị nhốt trong căn phòng suốt ba ngày thì cái ngày định mệnh đó lại đến...

Doãn Y Ngưng trông thấy gần bên cô là miếng thủy tinh vỡ, thế là cô nhóc con khi đó đã cầm lấy nó tự giải cứu cho mình cùng anh chị... sau đó cả bọn chia ra hai đường rồi bỏ trốn. Vì ca ca bị thương nên Doãn Thanh cùng Doãn Ngọc phải đỡ lấy thân thể đầy máu ấy.

Cô cùng Doãn Hàn chạy theo đường nhỏ để tranh thủ thời gian cho anh chị mình. Rồi ...

Đùng...

Một phát súng vang lên... khắp mặt cô là một màu đỏ ảm áp... Doãn Hàn ôm lấy cơ thể cô rồi cả hai lăn xuống sườn dốc. Cô vẫn còn nhớ thứ chất lỏng màu đỏ đó chảy ra rất nhiều, ướt đầm chiếc đầm trắng cô đang mặc... ướt cả khuôn mặt cô. Rồi cô thấy anh cười... nụ cười thật nhẹ...thật ảm áp... sau đó...lần nữa mở mắt ra là trong bệnh viện.

Doãn Hàn đã mất... đáng lý ra viên đạn đó phải ghim hẳn vào tim cô mà không phải anh. Bởi vì khi phát súng phát ra anh đã ôm cả người cô vào lòng.

Sau ngày mất của Doãn Hàn cô đã chạy tới Đầm Đài gia để xem sổ luân hồi, rồi lại chạy tới Nạp Lan gia tìm kiếm linh hồn của Doãn Hàn nhưng không có. Hoàn toàn không có một chút gì sót lại. Cứ như người tên Doãn Hàn chỉ là một cái xác vô hồn.

Không phải như vậy ... làm sao có thể là một cái xác không hồn. Doãn Hàn của cô là một người lạnh lùng nhưng lại có một nụ cười ảm áp. Sao có thể không có linh hồn cho được a~

Cô không tin mình không thể tìm được anh... cô không tin linh hồn anh đã bốc hơi khỏi Huyền Vu đại lục.

Khi đã khỏi bệnh cô đã trốn nhà ra đi, cô lang bạc khắp nơi để tìm hình bóng quen thuộc nhưng không có. Hoàn toàn không có... 18 tuổi cô trở về nhà sau tám năm tìm kiếm vô vọng. Lạnh lùng, vô tâm mới là con người thật của cô.

Khi đó Nạp Lan Tử đã nói có lẽ Doãn Hàn đã đến một thế giới khác.... Cô cười khẩy rồi nói "cũng có lẽ là không." bởi vì không tìm được linh hồn nên có thể là "Hồn phi phách tán."

Ngủ thôi các nàng... khuya rồi a~

=]]

Chúc mọi người ngủ ngon ngar =]]

Đây là hình Doãn Hàn.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 27: Hàn Diệp San.

Doãn Y Ngưng vừa ôm gấu bông vừa đứng bất động, hơi thở bị thương bao trùm cô, nó làm cô có cảm giác hít thở không thông. Cô chợt nhớ tới lời Nạp Lan Tử từng nói ... linh hồn là một thứ kỳ diệu, họ có thể đi tới bất cứ nơi đâu họ muốn, có thể hôm nay xuất hiện ở nước Y ngày mai lại là nước Z. Không cố định.

Cũng có một số linh hồn ngoại lệ, nó có thể xuyên qua cả thời gian cùng không gian để tới một vị diện khác... một thế giới khác... cho nên Y Ngưng có thể Doãn Hàn đã sống lại trong thân thể một người khác cũng nói không chừng... cho nên Y Ngưng... tìm người là ảm áp... tìm người là của Doãn Hàn dùng sinh mệnh đổi lấy...

Nụ cười của người là điều Doãn Hàn muốn thấy... 19 tuổi năm ấy... Doãn Y Ngưng lại lần nữa nở nụ cười... vì Doãn Hàn.

Bất quá tính cách lại không dám khen tặng.... Lúc lạnh lẽo vô tình, khi lại như đứa trẻ không hiểu tí gì về tình cảm.... (=>Đây là diễn hình của một nhân cách phân liệt loại nhẹ. =]])

"Ngưng Ngưng... Ngưng Ngưng..."

Bỗng nhiên một cô nhóc con chạy tới ôm chầm cô lại sau đó thút thít một cách ủy khuất. Tiểu Y Ngưng tròn tròn mắt nhìn phía đang khóc lóc tiểu nha đầu. Sau đó cô đưa tay đẩy khuôn mặt đầy nước mắt kia ra khỏi chú gấu bông mình đang ôm.

"Bản~ meo~"

Tiểu cô nương nghe tiếng kêu chột sững người... Ngưng Ngưng đang ôm chú mèo sao?

Sau đó thả tay ra khỏi người cô rồi tìm kiếm. Không có~ nhưng mà rõ ràng là có tiếng mèo a~

Bất quá.... Tiểu cô nương tròn to đôi mắt ruby của mình nhìn bạn. Oa~ Ngưng Ngưng hóa thành mèo rồi.... Sau đó lại nhảy xồm ôm chầm lấy tiểu Y Ngưng đưa tay xoa xoa đôi tai mèo....

"Mèo Ngưng Ngưng a~"

"Meo~?" mái tóc màu xám... đôi mắt ruby đỏ... nha~ là Hàn Diệp San a~

"San San~ con đâu rồi?"

Hàn Diệp San nghe tiếng kêu quen thuộc thì vẫy vẫy tay sau đó la to để báo cho người đó biết nơi cô đang hiện diện. Sẽ không buông tay Ngưng Ngưng... khó khăn lắm mới thấy mặt Ngưng Ngưng... nếu buông ra sẽ không thấy đâu nữa...

Một người phụ nữ xinh đẹp vội vàng đi lại, cô có mái tóc màu trắng lại thất bím thả xuống bên vai. Khuôn mặt đầy nét quý phái cùng vẻ tao nhã. Là một...đại mỹ nhân...

"Nga~ Là tiểu Ngưng sao?"

"A di~" A di tên là Tử Diệp dòng họ Tử là dòng họ thư hương cao quý... rất nhiều các thế hệ những nhà chính trị đều là một tay Tử gia tài bồi. Trong đó có ba ba của San San là Hàn Mạnh Long.

Nghe tên của mình Y Ngưng cũng ngọt ngào đáp lại. Nguyên chủ rất thích mẹ của San San... bà ấy lúc nào cũng xoa xoa đầu nhỏ của cô sau đó lại cho cô rất nhiều kẹo....

Cũng giống như bây giờ ...bất quá giờ lại xoa thêm một cái nữa là đôi tai mềm mại của cô. Hừ...hừ... thật là thoải mái a~

Doãn Mặc cùng Long Ngạo Thiên cau cau mày nhìn phía nheo mắt thoải mái tiểu Y Ngưng khề lắc đầu... hành động của cô nhóc này càng ngày càng giống một chú mèo nhỏ.... Bọn hắn rất tò mò có khi nào dùng một cái cô nhóc sẽ biến thành một chú mèo trắng hay không a~?

Hai mẹ con Diệp San cảm thấy rất thích thú... người xoa tai, người lại xoa cằm con bé như đang nựng một chú mèo con thật sự... rồi như suy nghĩ tới điều gì bà ầm luôn Doãn Y Ngưng vào lòng và nắm tay Diệp San đi mất.

Doãn Mặc cùng Long Ngạo Thiên lúc này đã xanh mặt.... Có cần phải trắng trợn như vậy không a~ bắt cóc con nít mà còn ra vẻ thần nhiên như vậycông lý đang ở đâu?

Sau đó lại lắc đầu cười khở...xem ra hắn phải xa bảo bối một đoạn thời gian a~ mỗi lần đến Hàn gia là cô nhóc lại đi suốt nửa tháng.... Cứ như cô là con gái của Hàn gia vậy. Thật là...

Về phần Doãn Y Ngưng, cô cũng đang rất hoang mang.. không phải chỉ nựng thôi sao? Sao lại ầm luôn về nhà thế này? Bất quá ...ra về chỉ còn đoạn thời gian nữa nam chính sẽ xuất hiện trước mặt San San... đi theo họ cũng tốt... chắc ca ca sẽ không nói gì đâu a~

Nhưng mà ca ca đâu rồi? Cả Thiên ca ca nữa?

Như nhận ra cô nhóc đang tìm người Tử Diệp cười khẽ... "Ngưng Ngưng ngoan ngar~ tới nhà chơi với San San một thời gian được không a~ sắp tới Diệp a đi phải rất bận rộn nên sẽ không có thời gian nhiều ở bên con bé... cho nên Ngưng Ngưng chơi với San San được không?"

Doãn Y Ngưng đầu đầy hắc tuyến nhìn phía đang làm...nữ Diệp a đi rồi lại cúi xuống nhìn ánh mắt cún con của Diệp San cô gật gật đầu.

"Hảo~" người thì cũng ầm...đi thì cũng đã xa... ca ca cùng Thiên ca ca cũng đã không thấy bóng dáng. Cho nên có không đồng ý thì cũng vô hiệu.

Tử Diệp hài lòng thả nhẹ Y Ngưng xuống đất sau đó mỗi tay lôi kéo một cô nhóc. Bất quá cô nhóc nào cũng rất đáng yêu đặc biệt là cô bé đang cosplay thành mèo.

Doãn Y Ngưng dưới cái nhìn của mọi người xung quanh rất thoải mái bước theo San San vào cửa hàng bán quần áo trẻ em sau đó hai đứa nhóc thay nhau đổi đồ.... Cô cảm thấy bản thân mình như trong một cuộc biểu diễn thời trang vậy...

Tử Diệp hai mắt sáng lên nhìn hai con búp bê xinh đẹp xoay tới xoay lui trong chiếc đầm mới... bà cảm thấy rất mãn nguyện a~

Khụ... có nàng tò mò tuổi trước khi xuyên của Y Ngưng nha... Trước khi xuyên Y Ngưng 20t. Sau xuyên là 5.

Về tính cách chap 2 hay 3 gì đó ta cũng có nói là do cách viết của Nạp Lan Tử đã viết Doãn Y Ngưng thành một cô nhóc cực kỳ ngây thơ... cho nên khi xuyên qua sách độ ảnh hưởng tính cách nhân vật là 99% nếu muốn thay đổi phải trải qua một thời gian rất dài.

Vì xuyên qua sách mà không phải xuyên tới thế giới khác nên có rất nhiều chuyện phải dính theo nguyên tác.... cho nên 5 tuổi bắt đầu điều giáo là nguyên tác đang dần dần bị thay đổi.

Thân ái ~

(P/s: có ai hiểu lòng ta?) =]]

Hình này là của Hàn Diệp San.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 28: Hàn Gia.

Hàn gia là một gia đình theo chính nên cả tòa nhà nằm chễm chệ trên con đường Polimer dành cho những nhà chính trị gia... từ nghị sĩ... thượng nghị sĩ... phó tổng thống đều trụ trên con đường này...

Hai bên là những hàng cây xanh ngắt phía sau nó sẽ là những tòa nhà lớn như những tòa lâu đài. Chiếc xe màu trắng chạy thẳng vào ngôi nhà số 27 của con đường sau đó dừng lại ở gara.

Căn nhà mang một phong cách hiện đại... cánh cổng tự động mở bằng vân tay, đài phun nước tự động... máy cắt tia tự động.... Ngay cả phòng vệ sinh cùng phòng tắm cũng là tự động Bể chứng là cái vòi sen tự phun ra một quả cầu bong bóng nước to đùng... lơ lửng giữa không trung... sau đó hai đứa nhóc cả người đều dính xà phòng sẽ bước chân vào cái bong bóng đó... cảm giác như đang ở biển vậy...

Y Ngưng chớp chớp mắt to boi xung quanh bên trong quả cầu nước... Ô~ cô thử được cả trong nước này... bất quá khuyết điểm của vòi sen là không thể massage a

~

Tắm rửa xong San San lôi kéo Y Ngưng chạy thẳng xuống phòng ăn.

Một người đàn ông với mái tóc màu đen đang ngồi cúi đầu đọc báo. Nghe tiếng lạch bạch chạy tới ông khéps tờ báo lại rồi giang cả hai tay ôm lấy Diệp San.

Doãn Y Ngưng nghiêng đầu đánh giá người đàn ông... chỉ thấy một tay ông khẽ kéo tay cô rồi ông ôm cô vào lòng.... "Ngưng Ngưng nha~ Ta xin lỗi..." Xin lỗi vì đã để cho con đàn bà đó khiến con phải nhập viện... haiz... thật là nghiệp chướng mà...

Rồi ông ôm hai đứa nhóc lại ghé ngồi kêu người làm chuẩn bị cơm tối.

Trong nguyên tác của Nạp Lan Tử thì cha của Hàn Diệp San là một nhà chính trị tài giỏi lại rất chung tình. Ông quen biết mẹ Diệp San là Tử Diệp ở nhà người thầy của mình. Từ đó vị sư huynh nào đó bắt đầu mặt dày theo đuổi tiểu sư muội. Vì cả hai gia đình môn đăng hộ đối cho nên họ nhanh chóng kết hôn với nhau.

Bất quá khi sống với nhau được một năm thì Hàn Diệp Hạo được sinh ra cũng trong khoảng thời gian đó ông bị người âm hại. Ngày đó trở về Hàn Mạnh Long tự giam mình trong phòng không ăn uống. Hắn cảm thấy không còn mặt mũi để nhìn thể tử của mình.

Nhờ tới việc bị bỏ thuốc hán chỉ muốn giết à tiện nhân đó. Chính là khi đã xong việc người đàn bà kia đã mất tích.

Tử Diệp lúc đầu cũng rất phần nộ nhưng bà lại càng đau lòng. Bà đau lòng cho sự tự trách của ông. Ông nói nếu có thể quay lại ngày đó ông thà bị nhát thương bắn chết chứ quyết không trốn đi.

Bất quá ông trời không chịu lòng người... không... phải nói là Nạp Lan Tử muốn lôi kéo thù hận giá trị nên đã cho người đàn bà đó cùng cô con gái riêng

xuất hiện. Đó là nữ chính. Bạch Liên Kiều.

Hàn Mạnh Long rất căm ghét hai mẹ con ả bất quá khi đó người trong gia tộc tuy cũng không thích gì tiểu tam nhưng ả ta lại sinh ra một nữ hài nên họ quyết định giữ lại. Đợi đến hai năm sau đó Diệp San đã ra đời. Gia tộc lúc này mới cảm thấy nhẹ nhõm. Ít ra người mang dòng máu thuần là của Từ phu nhân.

Sau sự ra đời của công chúa nhà họ Hàn... Bạch Liên Kiều cùng mẹ cô ta bị đuổi ra khỏi nhà. Bắt đầu sống cuộc sống kham khổ. Hàn Mạnh Long nề tình lúc trước ả cứu ông một mạng nên khi xảy ra chuyện của Y Ngưng. Ông đã thẳng tay đuổi cả hai xuất ngoại này đã xem như cứu hai mẹ con kia một mạng.

Đối với người họ Hàn mà nói hai mẹ con họ Bạch là một vết nhơ...không thể xóa nhòa.

Hàn Mạnh Long càng thương Diệp San bao nhiêu thì lại càng hận Bạch Liên Kiều bấy nhiêu. Ông cảm thấy có một người chị là con riêng đối với cô là một sự mất mặt... hơn nữa đứa con riêng lúc nào cũng giả tạo cứ như bảo bối của ông điều ngoa...cay nghiệt cô ta.

Ông nhớ có một lần vào buổi sinh nhật 8 tuổi của Diệp Hạo, cô ta bận chiếc đầm bạc màu tới chúc mừng, sau đó khi gặp Diệp San lại làm ra vẻ rất hoảng sợ.

Ông đã rất tức giận khi mọi người xung quanh chỉ trỏ Diệp San. Ông còn nhớ lúc đó con bé khóc rất nhiều... nó chỉ mới 4 tuổi và chưa hiểu gì về sự chỉ trích nặng nề của người lớn. Hơn nữa con bé không làm gì sai cả. Sau chuyện đó ông đã đuổi thẳng mẹ con cô ta ra khỏi nhà và cấm bước chân vào Hàn gia.

Ta có cảm giác tốc độ đang chậm dần... không nên a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Gặp Nam Chính Trong Nguyên Tắc.

Mọi thứ diễn ra đối với Y Ngưng lúc này là rất yên ả cho đến khi con trai người bạn thân của Hàn Mạnh Long xuất hiện.

Ông dẫn cậu về nhà chăm sóc vì bạn ông cùng thê tử của hắn phải tới Secvey đào mộ.... Khu... ý ông là ngành khảo cổ.

Mộ Đình Phi là một cậu trai 9 tuổi rất trầm tính và trưởng thành sớm... có cảm giác như là một ông cụ non... San San vừa thấy có anh trai xinh đẹp thì cảm thấy rất thích thú... cô nhóc con này lúc nào nhìn phía Mộ Đình Phi cũng... chảy nước miếng... những khi đó Y Ngưng cảm thấy có người bạn mê trai như vậy thật mất mặt...

Sau đó cô sẽ lại một lần nữa sỉ nhục tác phẩm của Nạp Lan Tử. Nữ phụ cùng nữ xứng một mê trai một ngu ngốc vậy mà cũng có thể diễn vai phụ được lại còn được giải nhất. Nữ chính thì giả tạo... nam chính thì...như một cục than... lại thêm nảo tảo... cứ thấy nữ chính nói gì thì nghe theo đó... không có một chút chủ kiến...

Thật hết sức vô lý...

Doãn Y Ngưng cảm thấy giới hạn chịu đựng của cô đã chạm hết khi con nha đầu Diệp San kia bay tới hôn chụt một phát vào má Mộ Đình Phi. Là bay mà không phải chạy... nói chính xác hơn là phóng bay lại... bỏ nhào vào và.... "nhóc con xấu xí." Mộ Đình Phi cảm thấy hai con nhóc này được sinh ra một là tai họa... một là khắc tinh của hắn...

Doãn Y Ngưng như bị tạc mao nắm lấy cổ áo của Hàn Diệp San lôi hắn vào phòng....

Rầm!

Rồi bắt đầu dạy dỗ.

"Hàn Diệp San. Không được mê trai... Không được chảy nước bọt... không được đụng ngã người khác... không được nhào vào hôn.... Đặc biệt là né xa Mộ Đình Phi... vì hắn sẽ khiến cậu... chết rất thê thảm....a~" Kèm theo sau đó là một lời đe dọa...

Chết thảm sao? Hàn Diệp San tròn to cặp mắt ruby đỏ về phía Y Ngưng bắt đầu hoảng sợ... cô sẽ chết sao??? Sẽ chết thật á?

"Oa~ San San không muốn chết đâu... Ngưng Ngưng... San San không muốn chết....Ô ô ô~"

Có thể chứ. Một cô nhóc nào đó cảm thấy cách dạy bảo của mình rất là thành công sau đó thêm mắm dặm muối tiếp tục giáo dục.

"Mộ Đình Phi là một người rất...rất xấu.. Người không thấy ánh mắt hằn nhìn người đầy sự chán ghét sao?" Mộ Đình Phi nếu nghe được sẽ cảm thấy rất oan uổng vì ánh mắt ghét bỏ đó hẳn dành cho nước miếng của cô.

Diệp San vừa nghe quân sư của mình nói thì cái đầu nhỏ chợt suy diễn lại hình ảnh ban nãy sau đó tin sái cổ "Phải a~ Đình Phi ca ca ghét bỏ San San..."

Cá cấn câu tiếp theo là "cho nên khi một người quá...quá mức ghét bỏ người đó họ sẽ hại người đó thật.. thê thảm..."

"Thật sao? Sẽ hại San San á?" oa~ Đình Phi ca ca thật đáng sợ a~

"Đặc biệt là nếu người bị ghét chạm vào đồ vật của hần như đồ ăn...đồ dùng... kể cả bạn bè của hần a~ Rất đáng sợ." cho nên người phải né xa Mộ Đình Phi ra... đó là nam chính trong truyền thuyết chỉ thuộc về duy nhất một người... là nữ chính a~

"Chạm vào cũng không được sao?" ngay cả chạm vào cũng không cho á???

"Nếu người ăn hay uống đồ hần đưa người sẽ bị đau bụng và tiêu chảy suốt ba ngày ba đêm a~ lúc đó San San sẽ chết vì bị mất nước..."

Hàn Diệp San xanh mặt... không muốn đâu... Đình Phi ca ca thật đáng sợ... San San sẽ chết vì thiếu nước mất...

Có một lần cô nghe ba ba nói chuyện với ma ma nói là một người mất nước quá nhiều vì... tiêu chảy cấp.... Gì gì đó khi chết sẽ rất đáng sợ.... Ma ma còn nói cả người người đó sẽ héo queo... cứ như....miếng chanh bị vắt hết nước vậy ... thật xấu.... Thật xấu....

Trong đầu tiểu San San lúc này là làm cách nào để mình tránh xa Đình Phi ca ca~ đi đường vòng? Không được... đây là nhà San San nha... sao San San lại phải né?

Trốn vào trong phòng Cũng không được. Ba ba nói bữa ăn phải ngồi ngay ngắn trên bàn ăn....

Chạy đi chơi suốt một ngày? Không được a~... xung quanh đây vắng vẻ như vậy... ma ma nói San San sẽ bị bắt cóc mất....

Doãn Y Ngưng hài lòng nhìn Diệp San đang nghĩ cách né xa nam chính ra thì thầm nhủ....trẻ nhỏ dễ dạy a~

A có~ San San sẽ cách Đình Phi ca ca 3m. Như vậy sẽ rất an toàn... Quyết định như vậy.... 3m... 3m.. Ân~ San San thật thông minh... Bất quá.... 3m là khoảng cách bao nhiêu a~?

"Ngưng Ngưng... 3m là bao xa a~" Ngưng Ngưng rất thông minh nên chắc chắn sẽ biết.

Một cô nhóc nào đó rất đồng dạng... "3m là như vậy nè.... Sau đó bước đi 10 bước chân như để đo khoảng cách." lần này xem ra San San nghĩ sai rồi... hỏi gì thì cũng được chứ đừng bao giờ hỏi khoảng cách bao xa... bởi vì Y Ngưng là một con nhóc mù số liệu đo đạc thực tế....

Đi ăn cơm đây =]]

Hình này là của nam chính Mộ Đình Phi trong nguyên tác nhá....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Mộ Đình Phi Quyết Định.

Kể từ sau lần bị con nhóc đánh lên Mộ Đình Phi cảm thấy hần như đang ở chung với ác ma vậy... không phải một mà là hai... nhất là con mèo ngu ngốc đó. Hần có cảm giác con mèo đó là oan gia của hần.

Bởi vì chỉ cần hần vừa thấy mặt hay sợ ý đụng trúng Diệp San là y như rằng con mèo ngu ngốc đó bay tới đập hần qua một bên sau đó chạy lại an ủi đang thút thít Diệp San còn không quên dùng ánh mắt cảnh cáo hần.

Đùa... hần mà cần cô cảnh cáo mới tránh xa nhóc con ở bản kia sao? NEVER....

Bất quá gần đây hần phát hiện một việc rất kỳ lạ... con nhóc ở bản không lại gần hần như mấy ngày đầu tiên mà cách hần cỡ 10 bước chân. Cho dù cô có đi đâu mà sợ ý đụng hần thì cũng là cách mười bước chân...

Có vài lần hần cố ý rút ngắn khoảng cách lại thì con nhóc kia đã lúng túng hồng hộc mặt rồi dùng tốc độ nhanh nhất để kéo xa khoảng cách... việc này xảy ra một thời gian rất dài.... Đến ngày thứ tư thì hần không chịu được nữa.

Con nhóc đó tránh hẳn cứ như tránh tà vậy.... Không được.... Tiểu mỹ nam có mị lực như hẳn sao lại có thể bị ở bản con nhóc ghét bỏ chứ. Bất quá... cô nhóc Hàn Diệp San lúc không chảy nước miếng nhìn rất đáng yêu...

Khuôn mặt hồng hồng...cái miệng nhỏ khẽ chúm lại làm hai bên má phồng phồng, mái tóc màu xám được thả ra ngang vai, trên đầu là chiếc ruy băng màu đỏ....cộng thêm ánh mắt ruby đỏ xinh đẹp... như con búp bê bằng sứ...

Đương nhiên con mèo đáng ghét kia cũng rất xinh nhưng tất nhiên là không bằng San San của hẳn.

Ách~ của hẳn sao? Không nên.... Không nên.... Sao hẳn lại thích con nhóc ở bản được a

~

Nhưng mà làm sao bây giờ, nhìn thấy San San ăn ly kem con mèo ngu ngốc đó cho còn cười híp mắt lại thỏa mãn.... Hẳn thấy người mình đang nóng lên....rất muốn thay thế vị trí con mèo ngu ngốc đó.... Để xoa đầu cô...

Đáng ghét... con mèo ngu ngốc kia đang vuốt tóc San San của hẳn còn ném ánh mắt khinh bỉ lẫn khiêu khích về phía hẳn nữa aaaa

~

Rất muốn San San dùng ánh mắt sùng bái nhìn bản thân mình...

Lần đầu tiên trong cuộc đời... hẳn cảm thấy ghen tị với một ai đó...

Lần đầu tiên trong cuộc đời hẳn muốn chiếm hữu sự sùng bái của một ai đó....

Lần đầu tiên trong cuộc đời hẳn cảm thấycó lẽ lúc trước đối xử không tốt với cô nhóc con đó là sai rồi...

Mộ Đình Phi thần thờ ngồi suy nghĩ... lần đầu tiên hẳn gặp cô là vào năm ngoái... trong buổi tiệc sinh nhật của Hàn gia đại thiếu gia Hàn Diệp Hạo. Khi đó hẳn trông thấy một cô bé xinh xắn với mái tóc nâu cam mặc trên người chiếc đầm dạ bạc màu....hẳn cảm thấy thật lạ...

Buổi tiệc sang trọng sao lại có người ăn mặt một cách thất lễ như thế... rồi hẳn chú ý tới cô dùng ánh mắt hoảng sợ lại run rẩy nhìn một đứa bé gái.

Nó làm hẳn trở nên thật tò mò... cô nhóc 7 tuổi sao lại sợ đứa con nít chỉ có 4 tuổi??

Khi thấy Hàn gia chủ đuổi cô bé kia đi rồi chạy tới đỡ dành cô nhóc đang khóc đột nhiên hẳn lại cảm thấy cô nhóc 4 tuổi đó thật chán ghét.

Hẳn cảm thấy bạn thân của ba hẳn cũng vô cùng chán ghét.... Rồi hẳn nghe ba hẳn nói cô bé mặc chiếc đầm bạc màu kia là con gái riêng. Khi đó hẳn lại nghĩ con riêng thì sao chứ? Không phải đều là con sao? Sao một đứa đôi xử như hoa trong nhà kính còn một đứa lại như ngọn cỏ bên đường như vậy?

Có lẽ từ giây phút đó hẳn cảm thấy chán ghét cô.

"Nghe nói tiểu tiểu thư năm ngoái mới vừa xuất viện sao?"

"Phải a~ Trước đó cũng xem tí bị mất mạng."

"Không phải chứ? Sao lại nghiêm trọng như vậy?"

"Còn không phải đứa con riêng kia bắt nạt...."

"Con riêng? Người nói nhị tiểu thư Bạch Liên Kiều sao?"

"Nhị tiểu thư? Hừ... cô ta không xứng."

"Chắc... cô ta làm gì người mà người hận cô ta như vậy a~?"

"Haiz... Lúc trước hai mẹ con cô ta ở đây khiến ngôi nhà này như cái địa ngục. Người không biết khi đó tiểu tiểu thư mới có ba tuổi... cô ta nở lòng nào đẩy tiểu tiểu thư xuống cầu thang. Người không biết lúc đó lão gia rất tức giận. Vì chuyện đó mà hai người kia bị đuổi khỏi nhà...lão gia còn xem tí quãng đứa con riêng đó xuống lầu."

"Người đang đùa ta sao? Rõ ràng là đứa bé đó mới 6 tuổi sao lại độc ác như vậy a?"

"6 tuổi. Người không biết ánh mắt đứa trẻ kia lúc đó đâu... rất...rợn người... Ta cứ có cảm giác như đó là một con rắn độc. Ta thấy rất rõ nha...cô ta nhìn tiểu tiểu thư nằm trong vũng máu còn nở nụ cười."

"Kinh dị thật. Bất quá ta nghe nói sau chuyện đó cô ta còn dám tham gia sinh nhật của đại thiếu gia. Thật là da mặt dày...."

"Sau buổi sinh nhật đó tiểu tiểu thư lại lại nữa nhập viện... chỉ mới khỏe lại nửa năm trước... thật là... Bác sĩ đã nói tiểu tiểu thư còn sót lại di chứng lúc trước nên sẽ rất yếu ớt... Ông trời thật không công bằng a~ Người tốt thì lúc nào cũng gặp chuyện xấu... người xấu lại khỏe phây phây...."

Mộ Đình Phi cứng đờ cả người khi nghe thấy câu chuyện.... Hắn không ngờ người mình có hảo cảm cùng đồng tình lại là người như thế... trong khi người bị ủy khuất hẳn lại ghét cay ghét đắng.

Nhớ viết nhiều lắm mà ta??? Sao lại chỉ có 1000 từ hơn.... Đả kích a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 31: Chương 26B

Mộ Đình Phi quay qua nhìn phía trong nhà còn tiếp tục ăn kem Hàn Diệp San hẳn chợt cảm thấy nhói lòng... Cách cư xử gần đây của cô nhóc đó mang đây về đề phòng... không còn vậy xung quanh hẳn chuyện như lúc trước....

Cậu nhóc con 9 tuổi lần đầu tiên cảm thấy mình thật thất bại... hẳn cảm thấy 9 tuổi học hết cấp hai hẳn là thiên tài... nhưng ai nói cho hẳn biết đây là chuyện gì a~

Con mèo ngu ngốc kia đưa kem thì cô ăn... còn hẳn đưa kem cho cô thìcô cho con mèo ngu ngốc đó...

Nói thật chứ nhìn về mặt lý lòng nhưng thất bại của Mộ Đình Phi cô nhóc Y Ngưng cảm thấy rất hả hê.... Nhưng mà không ăn mà đưa cho cô ăn này là như thế nào a~ đã vậy còn ngồi nhìn cô ăn??? Không ăn thì phải bỏ chứ....

Không lẽ mai một hẳn bỏ thuốc cho San San cô nhóc này cũng sẽ đưa cho Y Ngưng cô ăn sao?

Đùa.... Cô xinh chứ cô không ngu a~

Bất quá hũ kem này rất ngon... Ân~

Mộ Đình Phi cảm thấy khoảng cách mười bước chân của cô nhóc đó thật xa xôi. Nó xa như... cái hũ kem hẳn đưa cho cô lại chuyển hướng vào thẳng cái bụng của con mèo ngu ngốc kia vậy....

Hắn rất muốn hét lên đây là kem hẳn mua cho San San của hẳn a~

Cứ mỗi lần như vậy là hẳn lại cùng con mèo ngu ngốc có một trận cãi nhau và San San lúc nào cũng về phe cô ta... thật không thể nào chịu đựng được nữa... hẳn phải nghĩ cách để con mèo ngu ngốc đó đi ra chỗ khác.... Phải giành lại lòng tin của San San... hẳn quyết định phải Cười San San.... Ngô~

Phải gọi điện thông báo cho ba mẹ... dù sao họ cũng rất thích ý có đứa con dâu này...

Bất quá... việc quan trọng nhất cần phải làm là... nhờ bỏ cái định đáng ghét đó... chỉ có tổng con mèo đó đi hẳn mới có thể dụ dỗ tiểu San San... Ân~ Quyết định như vậy...

Dường như lần này ông trời đã đứng về phía Mộ Đình Phi.

Long Ngạo Thiên sau những lần thất vọng nặng nề hẳn cảm thấy bản thân nên tiên hạ thủ vi cường.... Hắn điều tra cô nhóc Hàn Diệp San rồi tới thẳng nhà cô nhóc đó để.... Bắt người.

Bởi vì lần này Doãn Mặc đang bận rộn cho cuộc họp cuối năm, anh họ Đông Phương Vũ đáng kính lại đang vui đầu vào nghiên cứu vài dự án nên chỉ có mình hẳn là đang rảnh rỗi.

Mấy ngày nay hẳn cũng không thành thời gì... chủ yếu là đi mua vài cuốn truyện tranh về điều giáo... sau đó đi mượn rất nhiều sách cùng phim về lĩnh vực này... hẳn cảm thấy thật may mắn vì cái thế giới nơi hẳn ở rất nhiều người có sở thích điều giáo này....

Như hàng xóm của hẳn... cần biệt thự to đừng chỉ có năm nam nhân và một cô nhóc mười tuổi. Nghe nói cô bé đó đã được điều giáo từ năm lên 3.

Việc này cũng rất dễ hiểu với tỷ lệ nam nhiều nữ thiếu hiện nay thì dòng máu thuần khi sinh ra là rất ít. Những nhà có dòng máu thuần một là đã có vị hôn phu hai là đã bị nhiều gia đình định ra trước. Mà tóc càng bóng thì dòng máu càng thuần.

Cô bé hàng xóm đó cũng là dòng máu thuần với mái tóc xanh rêu tuyệt đẹp. Nhưng làm sao đẹp bằng bé mèo nhà hẳn....

Mộ Đình Phi đang nghĩ cách tổng khư cục nợ mèo ngốc đi thì hẳn thấy một người đang bước về phía hẳn sau đó hẳn biết ...cơ hội của hẳn tới rồi.

"Xin lỗi. Ta muốn gặp Doãn Y Ngưng." Long Ngạo Thiên nhìn cậu nhóc tóc xanh trước mắt cười nói.

Mộ Đình Phi đứng bật dậy sau đó chạy vào phòng ôm con mèo đang ôm gấu bông ngủ đi ra rồi quăng hẳn vào lòng tên thiếu niên kia. Long Ngạo Thiên chợt cảm thấy có vật gì đó bị quăng lại nên đưa tay ôm lấy... Ân~ Mềm mềm... hương hương... lại có đuôi.

Ách~ Là Ngưng Ngưng của hần.

Mục đích đạt tới cũng không cần ở đây nữa.

"Ta tên Long Ngạo Thiên. Còn nữa... cảm ơn."

Nói rồi ẵm bé mèo xoay người đi mất. Mộ Đình Phi thấy tên kia vừa đi chạy tới điện thoại cho Hàn Mạnh Long thông báo tin tức sau đó mỹ tư tư chạy vào phòng San San ôm cô ngủ.

Mềm mềm.. hương hương a~ Thật thích... cảm giác thấy trái tim đầy áp... một niềm hạnh phúc chợt nâng lên trong lòng. Nếu có thể mãi mãi ôm cô như vậy thật tốt quá... San San... người là của ta a~ Ta không cần biết tương lai người sẽ có bao nhiêu người... ta chỉ biết người ta muốn cưới là người.... San San... xin lỗi a~ Thật sự thật xin lỗi...

Doãn Y Ngưng giật giật thân mình thì thấy cảm giác là lạ. Cô nhớ cô đang ngủ trên giường a~ Sao cái giường lại trở nên cứng như vậy chứ?

Long Ngạo Thiên nhìn đang dụi mắt bé con cảm thấy vừa buồn cười vừa đáng yêu. Hần cúi người hôn hôn đỉnh đầu cô rồi đem khuôn mặt cô đặt lên vai hần, một cánh tay đỡ hông cô, tay còn lại hết vuốt tai rồi lại sờ đuôi. Doãn Y Ngưng cảm thấy thật thoải mái nên nhắm mắt lại ngủ tiếp... thảnh thơi thoát ra từng tiếng hừ hừ.

Long Ngạo Thiên bật cười nhìn cô nhóc cảm thấy cô thật dễ lừa... vuốt ve vài cái là ngủ ... thật ngốc a~ Không có cảnh giác một chút nào... như vậy là không được nha~ bởi vì con sói hung ác sẽ làm thịt chú mèo con bất cứ lúc nào a~

Mấy nàng thấy không hợp lý chỗ nào nhớ nói ta nhá... để ta kịp thời chỉnh sửa a~

Ta đột nhiên lại muốn điều giáo ... haiz ... hok biết nên hok nữa...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 32: Long Ngạo Thiên Điều Giáo (Vi H).

Ting~

Nhiệm vụ chính tuyến 6: Long Ngạo Thiên điều giáo.

(Phần thưởng:

Thưởng cho điểm phân phối 5.

Thưởng cho điểm kinh nghiệm 200.

Thưởng cho danh khí: Bạch hổ.)

Vì ký chủ không nghe nên tự hành nhận nhiệm vụ.

Doãn Y Ngưng mơ mơ màng màng cảm thấy có một tiếng thều thào nào đó vang lên trong đầu sau đó im bất... thật kỳ quái..

Long Ngạo Thiên đang loay hoay với mớ đồ chơi bé nhỏ thì phát hiện bé mèo của hần đã tỉnh dậy, ánh mắt mơ hồ nhòm ngó xung quanh....

Đây là đâu a~ San San đâu?

"Tiểu Ngưng Ngưng... tỉnh rồi sao? Đến... Thiên ca ca dứt ngroi ăn..."

Tiểu Y Ngưng tỉnh hẳn dậy... ách~ cô không phải đang ngủ ở nhà San San sao? Sao lại nhìn thấy Thiên ca ca rồi a~

Ngô~ Trái Cherry a~ lại còn là loại không hạt.... Ngon quá... Long Ngạo Thiên cười cười nhìn cô nhóc đang nhắm nuốt cherry rồi như nghĩ đến điều gì hần vừa cảm vài trái bỏ thêm vào miệng cô... bắt quảcàng dứt càng nhiều...

Tiểu Y Ngưng cái miệng nhét đầy trái cherry có trái còn lòi ra ngoài hơn phân nửa thì khẽ lắc đầu... nhiều quá... nhiều quá... Y Ngưng không nhai được a

~

Long Ngạo Thiên hài lòng nhìn kiệt tác của mình sau đó dùng dây ruy băng to màu đỏ buộc chặt hai cổ tay cô nhóc lại với nhau rồi kéo lên chiếc móc trên đầu giường.

Tiểu Y Ngưng cảm thấy không ổn nên vận vẹo thân mình thì bị Long Ngạo Thiên đánh một phát vào mông.

"Tiểu Ngưng Ngưng ngoan ngoan nhai hết trái cây trong miệng a~ nếu rút một trái ra ngoài Thiên ca ca sẽ đút vào hai trái nữa... rút hai trái ra ngoài sẽ bỏ vào bốn trái.... Cho nên bảo bối... muội phải ngoan ngar~"

Doãn Y Ngưng khó khăn nhai cả miếng cherry, nước trái cây quá nhiều khiến cô nhóc không kịp nuốt. Long Ngạo Thiên nhìn đang chảy ra khóe miệng vệt nước đỏ thơm tho hẳn cảm thấy mình thật khát...

Tiểu Y Ngưng lúc này hốc mắt và cả cái mũi nhỏ đều hồng hồng.... Ô ô ô~ cô cảm thấy cả đời này mình cũng không muốn liên quan đến cherry nữa... hức... nhiều quá đi...

Nhìn thấy tiểu nha đầu ủy khuất con mắt đầy nước mắt hẳn cảm thấy hình ảnh này thật đẹp.... Rất muốn....rất muốn lưu lại làm kỷ niệm.

Nghĩ gì làm đẩy con sói nhỏ đuôi to hí hửng cầm điện thoại quay lại hình ảnh dâm mĩ này... Tiểu Y Ngưng rất muốn nhả đồng trái cây này ra nhưng nhớ tới lời đe dọa của ai kia thì đành ngoan ngoan nuốt vào....

Hình ảnh đó cứ như chú sóc đang cắn hạt thông vậy, hai gò má căng phồng cái miệng chum lại dính đầy nước...hai bên má hàm răng hoạt động hết công sức.

Long Ngạo Thiên vừa đặt điện thoại lên bàn vừa canh phạm vi máy quay khi cảm thấy mỹ mãn mới leo lên giường ngồi ngó cô nhóc đang cau mày bực tức dùng sức nhai... thật là thú vị... nghĩ vậy tên nhóc ác ma nào đó lại thuận tay nhét vào miệng nhỏ của cô nhóc thêm vài trái nữa...

Bàn tay hắn bắt đầu xoa xoa tai mèo của cô nhóc.... Tay còn lại vuốt vuốt cái đuôi mèo..

"Umk~ Umk~... grừ~..."

Đang nhai trái cây tiểu Y Ngưng chợt giật bắn người sau đó cô cảm thấy vùng bụng dưới của mình chợt nóng lên... rồi thứ gì đó lại tuôn ra... cô nhóc rên nhẹ nhẹ khiến những mảnh vụn của cherry rơi ra khỏi miệng.

Long Ngạo Thiên cau mày không hài lòng sau đó kê miệng lại ăn những mảnh vụn đó... thật ngọt a~ như cảm thấy ăn ngon hẳn lại cho cherry vào miệng cô nhóc. Lần này cho rất nhiều vào... khiến cái miệng cô cảm thấy thật mới... cố gắng hàm chứa chừng ấy trái cherry cô lại hoạt động khoang miệng của mình.

Long Ngạo Thiên nhìn phía chất lỏng màu đỏ chảy xuống ướt cổ áo cô thì cảm thấy không vui nên cời sạch chiếc đầm cô nhóc đang mặc...

Nước cherry không có chỗ ngăn nhều thẳng xuống ngực cô nhóc... Long Ngạo Thiên cảm thấy thật đẹp a~ Nghĩ về đoạn clip của anh họ cùng bé mèo khi ở trong phòng chat. Hẳn cảm thấy càng thêm hưng phấn.

Long Ngạo Thiên với tay xuống giường lôi lên bịch đồ nghề mình mới mua. Hắn lấy ra năm sáu cái trứng rung nhỏ tí thuộc loại điều giáo trẻ em và bật lên...

Trứng rung dành cho trẻ em rất được ưa chuộng vào thời gian này vì độ run của trứng không thay đổi độ mạnh yếu, nó chỉ thay đổi kích thước và vật liệu để thích hợp cho các bé gái. Vừa cho nữ hài cao triều lại vừa không ảnh hưởng đến miếng màng mỏng manh. Hắn cầm lấy một quả trứng rung nhét hẳn vào cửa hoa huyết đã đầy nước của cô nhóc.

Chỉ thấy đuôi và tai mèo của cô nhóc dựng hẳn lên, ánh mắt ngập nước vì ủy khuất ban nãy đã được thay thế bằng ánh nhìn sưng mù đầy dục vọng...

Những trái cherry vụn rút xuống rất nhiều trên ngực cô... Long Ngạo Thiên cảm thấy hài lòng vô cùng sau đó chạy đi kiểm laptop bật phần mềm LDT rồi bấm nút quay.

Doãn Mặc đang ngồi xem tài liệu doanh thu cuối năm thì nghe tiếng vang của phần mềm, hắn nhàm chán bật phòng chat vào xem thì chợt cứng người... này...này là cái gì a~?

Đang trong buổi thí nghiệm thành quả Đông Phương Vũ càng thêm không xong... *RẮC!* ...ly cà phê bị bóp nát tung tóe lên mu bàn tay những vệt màu đen ướt át....

Âu Dương Hàn càng không bình tĩnh... bé mèo của hắn bị một thằng nhóc... khinh bạc? Không đúng... còn hơn cả khinh bạc...

Bất quá cả ba nam nhân đều có một suy nghĩ... Mẩu trứng rung đó mua ở đâu a~? Ra về cô nhóc rất thích bị đối xử như vậy.... Nhìn xem khuôn mặt ửng hồng, khóe môi tràn đầy đồ ăn khê nhếch từng dòng chất lỏng màu đỏ chảy ra khắp người... lỗ tai run rẩy... cái đuôi dài bị vuốt ve đến nổi khê run run rồi xụi lơ.

"Xem.. bảo bối của chúng ta đang rất thỏa mãn a~" Long Ngạo Thiên đọc thêm lời bình luận khiến ba nam nhân nào đó ghen tỵ đến phát cuồng.

Sau đó ba nam nhân lại thấy tên nhóc kia dán thêm hai quả trứng rung lên hai hạt đậu trước ngực cô nhóc. Khiến hai hạt đậu sưng cứng và đỏ bừng.

Dường như còn cảm thấy chưa đủ kích thích tên sói con đó lại cầm một trứng rung nữa chà xung quanh hoa huyết nhỏ rồi dừng lại nơi hạt trần châu đã đỏ sưng như máu.

Khung cảnh dâm nữ tuyệt đẹp.

Tiểu Y Ngưng cảm thấy điên rồi... cô thật muốn hét lớn một tiếng nhưng không được, cứ mỗi lần trái cây còn một ít miệng cô lại bị tắc tràn đầy. Rồi một ngón tay đút vào cái miệng nhỏ đầy đồ ăn của cô rồi còn khuấy tròn trong đó... sau đó là hai ngón tay...ba ngón tay... chúng chơi đùa khắp khoang miệng cô rồi bóp lấy cái lưỡi nhỏ của cô trên choker...

Những căn ngón tay đút vào đầy ra như đang giao hợp trong khoang miệng cô khiến xác cherry rơi đầy trên cổ, trên ngực.

Những cơn khoái cảm từ những điểm mẫn cảm nhất của cô cùng nhau xuất hiện... nó khiến từng giọt máu của cô như kêu gào...

Mạnh hơn nữa...cô muốn mạnh hơn nữa...chơi đùa Ngưng nhi đi....thô bạo chơi đùa Ngưng nhi a

~

Muốn chết~ Ngưng nhi muốn chết

~

"Ư~ meo~"

Rồi tiểu Y Ngưng đột nhiên bất động... cô thấy đầu óc mình trống rỗng...như có một căn tuyến nào đó đứt đoạn....

Qua màn hình ba nam nhân cảm thấy bản thân mình mau điên rồi... chưa bao giờ bọn hắn cảm thấy kích thích đến như vậy...

Long Ngạo Thiên thất thần nhìn hai dòng nước phun lên cao rồi đáp xuống giường... hắn chợt giật mình rồi....bật cười ha ha... bé mèo a~ Vừa cao triều lại vừa tè như thế là không ngoan ngar~ Bất quá... Thiên ca ca thật thích... thật thích a~

Điều giáo cho các nàng... ta viết hưng phấn đến nỗi được 1489 từ =]]

Tỷ thật biến thái a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 33: Chương 27B

Long Ngạo Thiên cảm thấy vẫn chưa mỹ mãn, hắn cảm thêm một quả trứng rung bé tí nữa đẩy vào hoa huyết cô nhóc sau đó lấy một quả lớn hơn bôi lên nó chất nhờn của hoa huyết khiến cho nó ướt sũng rồi hắn nhét vào cúc hoa của cô.

Tiểu Y Ngưng cảm thấy có thứ gì đó trong hậu huyết của mình nên cảm thấy rất khó chịu...cái mông nhỏ vận vẹo rồi bé con khóc nức nở... cô nhóc cảm thấy mình thật ủy khuất... cái miệng thì mở như... hoa huyết cùng hậu huyết lại bị tắc đầy... cảm giác vừa tê dại lại vừa đầy khiến cô không quá thoải mái.

Nhìn qua màn hình thấy cảnh bé con khóc nức nở ... ba nam nhân cảm thấy đặc biệt khó chịu. Tên nhóc Long Ngạo Thiên này không biết chừng mực một chút nào... con bé còn nhỏ như vậy không nên điều giáo như thế...

Cái họ muốn không phải là cô khóc nức lên một cách khó chịu.. họ muốn là cô quen dần với những cơn khoái cảm mà bọn hắn cho cô... cái bọn họ muốn không phải là sự hoảng sợ mà là cơn nghiện...

"Long tiểu tử. Lấy ra trứng rung ở hậu huyết bé con đi. Vẫn chưa đủ tuổi để điều giáo hậu huyết.... Để một trứng rung tí hon trong hoa huyết là được.... Hôm nay nhiều đó là đủ rồi."

Đông Phương Vũ ra lệnh một tiếng rồi cúp máy... khiến Long Ngạo Thiên muốn bắt cuồng....này đều là loại người gì a~ Anh họ điều giáo thì không sao cả... còn hắn điều giáo thì bị giận... không phải chứ....

Tiểu Y Ngưng bị lấy ra gần hết đồng tròn tròn rung rung trên người thì rất thoải mái. Bất quá lại có một cái bé tí đang chuyển động trong hoa huyết làm cô cảm thấy rất ngứa bất quá lại không cảm thấy quá phản cảm... cô nhóc nhìn phía đang thay đồ cho mình Thiên ca ca cảm thấy giận hết sức.

Cô quyết định sẽ không nói chuyện với Thiên ca ca nữa... cho đến khi ca ấy xin lỗi cô... hừ hừ....

Long Ngạo Thiên thấy cô nhóc không thèm quan tâm đến mình thì cảm thấy rất buồn...khóc... nhìn phía đang nghệt mũi vì khóc Doãn Y Ngưng hẳn cảm thấy... vừa nãy bản thân mình hơi quá đáng... xem ra bé mèo là ghét hẳn thật rồi.... Phải làm sao đây a~?

"Bảo bối~" Long Ngạo Thiên kêu một tiếng rồi quan sát phản ứng của cô.

Tiểu Y Ngưng quyết định không quan tâm ai thì cô nhóc sẽ làm đến cùng. Cho nên... không phản ứng.

"Bảo bối a~" Long Ngạo Thiên lại ai oán kêu một tiếng.

Không quan tâm...Hừc...

"Bảo bối Y Ngưng a~" Long Ngạo Thiên đánh bạo giựt đuôi mèo của cô nhóc. Bất quá tiểu Y Ngưng lần này phản ứng đặc biệt đại..

"Meo~" cô nhóc giật bắn người sau đó há miệng cắn một phát vào cái tay đang nắm đuôi cô sau đókhóc lớn....

"Meo~.....meo....ô..Y Ngưng đau quá....Ô ...ô...."

Đông Phương Vũ đang đứng đầu bên kia hành lang thì nghe một tiếng mèo kêu thảm thiết, hần xanh mặt chạy vội tới cánh cửa cuối hành lang, xong rồi *RẦM~*

Cánh cửa bị bật ra, ánh vào mắt hần là tên nhóc nào đó đang luống cuống tay chân ôm cô nhóc mèo luôn mồm xin lỗi.

"Bảo bối a~ Thiên ca ca xin lỗi có được hay không? Thật xin lỗi...thật xin lỗi... không nên giật đuôi muội... có đau hay không a~" sau đó luôn tay xoa nhẹ phía sau mông cô nhóc.

Long Ngạo Thiên đang dụ dỗ bé mèo thì đột nhiên nghe một tiếng *RẦM!* thật mạnh.... Sau đó cánh cửa bật ra rồi hần thấy ông anh họ đáng kính mặt đờng đờng sát khí nhìn hần.

Doãn Y Ngưng vừa thấy Đông Phương Vũ thì đột nhiên khóc lớn lên trông rất tức tưởi sau đó bò bò lại mép giường leo xuống....rồi kéo chân trần nhào vào ôm đùi hần. Đông Phương Vũ chợt cảm thấy lòng mình mềm mại hẳn... hần cúi người ẵm cô nhóc lên tay rồi vuốt nhẹ lưng cô cho cô dễ thở. Sau đó nhìn phía đang xanh mặt Long Ngạo Thiên gần từng tiếng.

"Quân huân 1 năm." rồi xoay người đi mất.

"Không~~~~~" Không chịu đâu... không chịu đâu.... anh họ ... người là ma quỷ a~ Là ma quỷ.... Hần xong rồi.... Lần này hần xong thật rồi..

Long Ngạo Thiên kêu rên một cách thảm thiết.... Sau đó cúi đầu nước mắt nước mũi tèm lem nức nở... tương lai của hần xong rồi... hần cảm thấy chỉ toàn là màu đen a~

Anh họ... anh được lắm... ta sẽ quay lại và trả thù...bất quá... 1năm quân huân a~ Lần này Long Ngạo Thiên hần xong thật rồi.

Gào khóc

Nhóc con... dám làm cho tiểu nha đầu khóc thảm thương như vậy thì nên gánh hậu quả a~ nếu tên nhóc kia có đuôi Đông Phương Vũ hẳn chắc chắn sẽ cầm đuôi hần quay vài vòng... không biết đuôi mèo rất yếu ớt sao...Hừ!

Lại cúi xuống hôn hôn đỉnh đầu tiểu Y Ngưng chỉ thấy cô nhóc chồm lên ôm chặt cổ hần không buông sau đó nhỏ giọng nói.

"Vũ ca ca~ hoa huyết có cái gì đó~ làm Y Ngưng mắc tè Hừc~"

Đông Phương Vũ cả người chợt căng thẳng sau đó lại hôn hôn cô giọng an ủi...

"Bảo bối ngoan ngar~ cứ để nó trong đó... từ từ sẽ quen a~" ngoan nào bé cưng~ rồi muội sẽ quen thôi... có khi lại muốn thêm một cái nữa.... Bất quá từ từ sẽ đến nha~ chúng ta không gấp....

Tạm thời chúng ta sẽ ngưng H nhá... có nàng hy vọng ta tập trung vào tình cảm... ta cũng cảm thấy nên có chút tình cảm cho nó ngọt ngào 1 tí=]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 34: Gặp Lại Âu Dương Hàn.

Hôm nay tiểu Y Ngưng lại tới chơi ở Prosele... lần này cô nhóc rất phấn khởi bởi vì ca ca nói hôm nay cô có nguyên cả căn phòng gấu bông trong căn phòng của ca ca...

Vì sao ư? Đơn giản vì lần đầu tiên đến công ty mọi người đều có ấn tượng tốt đối với cô em bảo bối của CEO Doãn. Tấm hình thiên sứ mặc đầm xanh được truyền tay nhau khắp nơi trong công ty... chưa kể một vài cô nàng nào đó đã up hẳn một tấm hình cô bé thiên sứ lên mạng... còn bình luận hân hoan....

"Thiên sứ lạc xuống Prosele"

Sau đó... tấm hình đó đã được down về với một số lượng chóng mặt... một số lớn còn đặt hình làm hình ảnh đại diện.... Số khác khoa trương hơn là tải hình về sau đó làm thành một tấm áp phích lớn...

Những việc này bé con đương nhiên là không biết... cô nhóc này có khi nào lên mạng đâu chứ....

Doãn Y Ngưng nắm tay ca ca Doãn Mặc tung tăng bước đi. Kể từ ngày bị Thiên ca ca khi dễ rồi còn bị bỏ vào tiểu huyệt cái đồ tròn tròn rung rung gì đó... hôm nay cô được đặc xá không cần phải mang theo trên người nên bây giờ cô nhóc cảm thấy rất thoải mái

~

Những cô nàng tiếp tân đang nghiêm túc ngồi ghi chép tên khách hàng chợt nghe tiếng leng keng vang lên... sau đó họ bỏ dở hết công việc bu lại xem bé mèo con...

Hôm nay cô nhóc được diện một chiếc đầm tím xinh xắn, từng làn váy bông bênh bênh điểm những đóa hoa nhỏ... làn váy xòe ra như những cánh hoa đang khoe sắc. Trên đầu là đôi tai mèo được buột chuông, cái đuôi mèo lại được trang trí thêm cái nơ màu tím to đùng. Mái tóc xòa tung nhìn cô nhóc như mộttinh linh mèo... đáng yêu không chịu được...

Đám tiếp tân bu lại rồi đẩy cái người được gọi là CEO Doãn ra ngoài sau đó xuyết xoa cung nựng cô nhóc Lốp xoa đầu... lốp hun hít rồi chụp hình....

Một người bạo gan lên tiếng đuổi người... "CEO Doãn a~ Ngài bận rộn thì cứ đi trước... để tiểu thư nhỏ lại cho bọn thuộc hạ là được rồi-" sau đó xuy tay như đuổi ruồi bọ.... Chỉ thiếu điều cầm cây đập ruồi quất thẳng..

Doãn Mặc cảm thấy địa vị trong công ty của hắn đang xuống dốc không phanh... còn cô nhóc nào đó chỉ bằng khuôn mặt xinh xắn mà bắt hết đám tim của lũnhân viên phản bội này... thật là phản rồi

~

Doãn Y Ngưng cảm thấy ca ca bị nhân viên mình xua đuổi như ruồi bọ thì cười khanh khách khiến người xung quanh mãi xuyết xoa.. xong cô nhóc vẫy vẫy tay tạm biệt ca ca nhà mình. Dù gì đã đến chơi thì cô muốn đi tham quan khắp nơi cho thỏa thích... cho nên... "Ca ca~ lát gặp lại a~"

Doãn Mặc thấy muội muội đuổi người chỉ cảm thấy bất đắc dĩ... hần sờ sờ sống mũi thở dài sau đó lớn tiếng nói.

"Nhớ canh chừng con bé cho cẩn thận a~ Đừng cho cô nhóc ra khỏi công ty."

"Hảo a~ CEO Doãn ngài mau đi đi~"

"Tái kiến a~"

"Bye bye~"

"CEO Doãn ngài nhanh đi đi..."

Kèm theo đó là hàng loạt tiếng xua đuổi khác... Doãn Mặc chợt cảm thấy mình trả lương cho đám người kia thật là quá oan ức a~ Không biết xem trọng lãnh đạo tí nào....

Doãn Y Ngưng được tiếp tân ôm đi khắp nơi để chụp hình... nào là đại sảnh kế bình hoa.....nào là kế hình chiếu 6 chiều... nào là trong nhà vệ sinh cái này cô nhóc cảm thấy rất khoa trương... trong nhà vệ sinh có gì đẹp cơ chứ? Người ôm cô vừa chụp hình vừa nói "Bởi vì trong này đủ ánh sáng a~...Đến cực cùng~ SMILE~" Y Ngưng cảm thấy bản thân mình bị tia sét~ đánh trúng...

Sau đó là bị bế lại quầy tiếp tân và đặt ngồi thẳng trên mặt quầy...cô nhóc có cảm giác mình là một chú mèo cầu tài của công ty.

Ca ca mà biết hình tượng công ty bị hủy sẽ không trách cô chứ?

Một vài vị khách hàng thấy cô nhóc xinh xắn cũng bu tới chụp hình... có khách còn khoa trương hơn up hẳn tấm hình vừa chụp lên trang cá nhân của mình với lời bình "Mèo cầu tài tổng công ty Prosele. Moe

~~"

Âu Dương Hàn cảm thấy hôm nay là ngày may mắn của mình khi gặp phải cô nhóc con hắn mong nhớ, nửa tháng trước xem cảnh điều giáo của cô nhóc

hắn vừa thương vừa tức lại cảm thấy rất kích thích... nhưng mọi cảm giác đều không bằng sự ghen tỵ trong lòng hắn... hắn cảm thấy tên nhóc kia chết tiệt chứong mắt...

Bắt quá nghe đồn tên ôn con kia đang ở quân doanh.... Như vậy hắn sẽ không khách khí a~ Đăng ký 1 năm quân huấn sao? Như vậy sao được chứ... đã vào đó là phải 3 năm a

~

Ở một nơi của quân khu nào đó Long Ngạo Thiên chợt cảm thấy rung mình. Sau đó vào một ngày đẹp trời nào đó... hắn chợt nhìn thấy thời gian đăng ký quân huấn của mình thì sùi bọt mép ngất xỉu.

3 năm...3 năm... 1 năm hắn đã đủ muốn chết... đăng này lại là 3 năm... người ta nói là Âu Dương Phong thượng tá ra mệnh lệnh thay đổi lịch tập huấn.

Lại nói về Doãn Y Ngưng, cô nhóc con đang nhàm chán đưa tay vẫy vẫy như chú mèo cầu tài thực thụ nhìn phía cửa ra vào...chợt cô nhóc mắt sáng lên đứng thẳng lên bàn tiếp tân khiến các nhân viên tiếp tân xanh mặt đứng hết lên để canh chừng cô nhóc...

Nói đùa~ Tuy ban nãy xua đuổi CEO Doãn nhưng đó chỉ là đùa giỡn... nếu cô bé này mà té xuống là bọn họ xong đời... Ai cũng biết Doãn tổng bảo bối cô nhóc ra sao, hơn nữa họ cũng đặc biệt biết rõ....đỉnh núi tuyết rơi xuống Prosela lạnh lẽo như thế nào...áp lực của mọi nhân viên từ thủ trưởng cho tới người dọn vệ sinh là rất lớn khi cô nhóc bị mất tích.

Lần đó nghe nói cô bé còn phải nhập viện... Nên lần này cứ 3s họ lại nhìn cô nhóc một lần để canh giữ. Cho nên nói chỉ có người bị thương...cho dù gãy tay gãy chân cũng không sao...công ty còn sẽ khen thưởng người...nhưng còn mèo cầu tài của Prosela thì không được rụng một sợi lông nào.... Khụ... sợi tóc nào...

Tiểu Y Ngưng giang tay về phía vừa xuất hiện Âu Dương Hàn luôn mồm hô "Ôm ôm...mèo~"

Không biết vì sao cô rất thích vị đại ca này... từ đáy lòng cô lúc nào cũng muốn hắn xuất hiện ở bên người.... Tim cô từ khi gặp hắn vẫn luôn nói hắn là người cô đang tìm kiếm... bắt quá... phải hay không còn cần chờ một thời gian mới xác định.

Tăng năng suất làm việc đây các nàng... sao sao đất~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 35: Chương 28B

Âu Dương Hàn dẫn theo trợ lý, luật sư cùng vài vị bảo tiêu vào đại sảnh. Hắn nhìn thấy cô nhóc đang toét miệng cười ngọt ngào rồi đưa tay đòi hắn bế. Âu Dương Hàn cảm thấy trong lòng thật ấm áp cũng rất ngọt ngào... hắn bước nhanh lại phía quầy tiếp tân...

Doãn Y Ngưng nhìn phía đang bước tới Âu Dương Hàn thì gấp gấp nhún nhún...sau đó cô nhóc bước trượt chân, cả người nghiêng ngã.... Nhân viên quầy tiếp tân xanh cả mặt có người đưa tay định tiếp nhưng vẫn không kịp.

Âu Dương Hàn chạy như bay lại tiếp kịp thời cô nhóc. Hắn thở dài nhẹ nhõm sau đó hôn trán cô một cái, một tay đỡ hông cô nâng lên một tay lại khẽ bóp mũi cô nhóc một cách dung túng cùng sung sủng nịch... "Bướng bỉnh~"

Bé ngọc này làm hắn xanh cả mặt... chỉ tí xíu nữa thôi... chỉ tí xíu nữa là bắt không kịp... thật là đầy dọa trái tim mỏng manh của hắn quá... khi thấy cô nhóc té tim hắn như ngừng đập...rồi như phản xạ bình thường... hắn dùng nhanh nhất tốc độ chạy tới ôm lấy cô... nếu bắt hụt... hắn không biết mình sẽ ra sao nữa...

Hàng loạt nhân viên tiếp tân khẽ thở dài nhẹ nhõm... may là tiểu cô nãi nãi không sao a~ Thật là... đau tim quá đi mất....

Doãn Y Ngưng ôm cổ Âu Dương Hàn bật cười khanh khách... cô biết hắn sẽ tiếp được cô... cô tin chắc là như vậy...

Doãn Y Ngưng vẫn không nghĩ rằng mình lại tin tưởng vào người nam nhân vừa gặp chỉ hai lần... là do cô đặt quá nhiều hy vọng vào Âu Dương Hàn sao? Nếu không phải là người đóliệu cô có còn tin tưởng hắn?

Có lẽ có... hoặc là...có lẽ....không...

Bởi vì cô cần thời gian... một thời gian rất dài để tin tưởng những nam nhân xung quanh cô... rằng họ dung túng... sung sủng cô vì chính bản thân cô mà không phải do dòng máu thuần quý giá.

Đám người đi sau lưng Âu Dương Hàn xanh cả mặt... sau đó nhìn phía đang ôn nhu Âu Dương tổng tài bọn hắn cảm thấy đây là đang khảo nghiệm trái tim của mình.. thế giới này thật huyền diệu... đến cả con heo mẹ cũng có thể leo cây...

Sát thần mặt lạnh mà cũng có lúc ôn nhu như vậy sao?

Đừng đùa... Lần "ôn nhu" gần đây nhất là nửa tháng trước không biết nguyên nhân gì mà vị sát thần này nổi cơn tan bành sau đó cười mặt hồ ly phát ra một câu. "Cút!" ...thế là chấm dứt công việc trưởng phòng của nhân viên nào đó.

Kể cũng tội tên nhân viên đó a~ chỉ là viết sai chính tả thôi mà lại bị mất việc... nhưng cũng thật may mắn vì sau khi phát tiết xong... vị sát thần đó đã bình thường trở lại.

Bất quá lần này họ thật sự được mở rộng tầm mắt... xem cái mặt ôn nhu sùng nich... bọn hần cũng rất muốn a~

"Hàn ca ca sẽ không thích mấy người~ Meo~"

Tiếng cô nhóc nào đó khiến đám nhân viên bên Sadylan tỉnh mộng... nằm tào... sao lại vạch trần sự thật đau lòng như thế chứ...

"Hàn ca ca không phải đồng tính~ Meo~"

Phụt máu.... Tổng tài bọn họ đồng tính hồi nào a~ rõ ràng là rất thuần đàn ông.. nhưng mà cho dù có đồng tính thì vẫn là công... mỗi các nhân viên nào đó lại YY.

"Hàn ca ca tuyệt đối không là thụ~ Meo~"

Phải a~ mạnh mẽ như thế phải là công... làm sao có thể là thụ được... một nhân viên ngu ngốc nào đó lớn tiếng nói. "Ấu Dương tổng tài phải là công a~"

"Phụt... khanh khách...meo~" Mỗi cô nương nào đó cảm thấy đám nhân viên của Hàn ca ca quá sức đậu... bắt quá... xem Hàn ca ca đã xanh mặt... khụ... tốt nhất là Ngưng nhi nên im lặng...

Thế là tên đầu sỏ nào đó cúi đầu sám hối... bắt quá thân mình lại run rẩy không ngừng...

Ấu Dương Hàn cảm thấy thật bất đắc dĩ... hần xoa nhẹ lưng cô nhóc vỗ vỗ "Đừng ghen." sau đó áp cái đầu nhỏ vào cổ hần...

Tiểu Y Ngưng như được đặc xá khanh khách nở nụ cười... cái đầu nhỏ run run... đôi tai cũng run rẩy... cái đuôi nhẹ nhàng đảo quanh mấy cái...

Ấu Dương Hàn ôn nhu ôm cô vào lòng rồi đi về phía thang máy... Hần nghĩ có lẽ sẽ thưởng cho đám nhân viên làm cô nhóc vui mừng... tuy rằng bị người khác đàm luận về giới tính rất mất mặt nhưng có thể đem cô nhóc vui vẻ như thế là đủ rồi... chỉ cần thấy nụ cười trên khuôn mặt cô là đủ...

Trước khi ngủ nha cả nhà....

Ngủ ngon nè =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Giao Đầu Ngâm.

Văn phòng CEO Doãn đang có một trận chiến tranh lạnh... rất lạnh.. Doãn Mặc hôm nay có một cuộc họp mặt đối tác bên phía công ty hợp tác Sadylan hần vừa ngồi xem lại bản hợp đồng sắp ký kết lần cuối rồi ngồi đợi.

Kim đồng hồ điểm đúng 10h.

Cánh cửa được mở ra cho phía đối tác... bắt quá hần nhìn thấy gì a~ Doãn Mặc trầm mặt xuống nhìn đang ngồi vào ghế sofa một tên nam nhân nào đó....

Ấu Dương Hàn ẵm cô nhóc con khê vỗ vỗ...một lúc sau cô nhóc nào đó đã ngủ một cách ngon lành.

Doãn Mặc thấy muội muội bảo bối ngủ một cách hương vị ngọt ngào cũng không nỡ lòng đánh thức cô dậy. Bắt quá hai nam nhân ánh mắt lại bắn ra những tia lửa lạnh giá.....(đây là loại lửa đặc biệt chỉ dành cho nam nhân khi ghen =]])

Lần đầu tiên giáp mặt tình địch... đánh giá là một điều rất hiển nhiên bắt quá xem tên nam nhân đối diện lo lắng cho muội muội bảo bối hần cảm thấy có lẽ có thể tạm chấp nhận được. Nhưng là dễ dàng thừa nhận thêm tình địch là không...thế...nào...

"Con gấu bông lần trước là của ngươi!" Doãn Mặc lên tiếng trước một cách chắc chắn. Lần trước tuy chỉ nhìn sơ qua bóng lưng nhưng hần vẫn có thể nhận ra được người kia là ai...

Âu Dương Hàn nhếch mép cười cười gật đầu thừa nhận "Àn." cái vẻ ngạo mạn lạnh lùng thay thế cho cái ôn nhu sùng nịch ban nãy khiến Doãn Mặc như phát điên.

Ngạo mạn...cao lãnh cho ai xem a hôn đậm?

Ngu xuẩn đương nhiên là cho người xem.

Một vài vị nhân viên nào đó cảm thấy bầu không khí dần trở nên...ái muội...à không.. bầu không khí dần đông lạnh thì thì nhau khụ vài tiếng..

"Bị bệnh hết sao?" Âu Dương Hàn lạnh giọng nói kèm theo là những tia nhìn sắc bén như dao khiến những kẻ đang ra sức khụ cứng họng..không thấy báo bối của hắn đang ngù sao mà khụ như ho lao như vậy...

Nhân viên nào đó bị liếc chột khóc thét lên...trong lòng lại kêu rên không dứt....hắn sai rồi. Hắn không nên nghe luật sư mà nhắc nhở tổng tài...hắn không nên làm chim đầu đàn a

~

"Hợp đồng "

Doãn Mặc cảm thấy thật bất đắc dĩ..lại có gân xanh nổi lên trên trán.... Cái giọng ngạo mạn này.. cái giọng ra lệnh này.. Doãn Mặc cảm thấy hắn rất muốn bay qua đó đập cho tên kia mấy phát...hắn không ngờ Sad là kẻ ngạo kiêu như thế.

Hai bên trao đổi hợp đồng để xem rồi thống nhất lại ký kết.

Trong lòng Âu Dương Hàn một cô nhóc nào đó mơ mơ màng màng khẽ mở mắt...cặp mắt xanh biển đầy sương mù...Tiểu Y Ngưng cảm thấy cô nhóc rất thích vị đại ca ca này... rất ôn nhu với cô a

~

Ca ca cũng ôn nhu nhưng mà đôi khi lại rất nghiêm khắc....lại hay cần nể như...bà quản gia..

Vũ ca ca thì rất sùng cô....nhưng cũng rất cường thế cùng bá đạo...

Thiên ca ca thì.. hừ... cô còn đang rất tức giận.... Nên sẽ không nhắc tới hắn... cho nên bỏ qua.

Cả người cô nhóc giật giật sau đó cái đầu nhỏ ngẩng lên... dụi dụi mắt rồi vẫy tay kêu gọi... "Ca ca~ meo~"

Doãn Mặc nhìn phía đang mơ hồ cô nhóc thì cười cười sau đó giang tay ra định ôm thì bị một bóng lưng chặn lại.

Âu Dương Hàn khéo xoay người chặn lấy ánh mắt cô nhóc đang nhìn ca ca sau đó tới góc phòng đầy gấu bông nhặt lên con gấu hắn tặng lần trước rồi nhét vào lòng cô trầm giọng nhắc nhở.

"Lúc nào cũng phải ở bên mình. Không được đánh mất."

"Meo~? Ngar~" cái đầu nhỏ gật gật sau đó bỏ lơ một đám người trong đó có Doãn Mặc ôm cô nhóc ra ngoài chờ thang máy

Đang đi nửa chừng chợt như nhớ ra điều gì hắn lại quay trở lại văn phòng CEO nhìn Doãn Mặc nói

"Đ dẫn đi chơi công viên." sau đó dáng vẻ cao lãnh xoay người đi mất...để lại đang hóa đá Doãn Mặc.

Này là cái gì cùng cái gì a~ nói một câu thông báo là xong rồi? Không biết lễ phép là gì a~ Cái tên ngạo kiêu đáng chết...

Bất quá... nhìn chồng báo cáo dày đặt trên bàn hắn cảm thấy hiệu suất làm việc của mình quá sức thất bại... xem xem đều là lãnh đạo công ty... Sadylan tổng tài lại có thể dẫn bảo bối muội muội đi chơi trong khi hắn lại phải ngồi thanh lý một đồng văn kiện... thật là bất công a

~

Không được... hắn quyết định ...hôm nay toàn bộ Prosela sẽ phải tặng ca... hắn nhất định phải dành cả ngày cho muội muội của hắn...nhất định....

Thang máy ngoài hành lang.

Vài vị nhân viên Sadylan đáng thương nào đó đang rất muốn hỏi vị tổng tài cao lãnh của bọn họ một câu... chỉ cần một câu là đủ...

"Chuyện gì?" Âu Dương Hàn cảm thấy đám nhân viên cùng thuộc hạ của hắn hôm nay rất không được bình thường... lúc nào nhìn hắn cũng là vẻ mặt ai oán cùng ủy khuất... không phải là vì hắn bắt cả đám tặng ca suốt nửa tháng đó chứ???

Một nhân viên nào đó run run đi tới khẩn trương hỏi "Tổng ...tổng tài...chúng ta không đi thang bộ nữa sao?" phũ ...phũ...cuối cùng cũng hỏi ra

được...cái mạng già này của hân... cũng chỉ còn lại phần nửa...

"Thang máy." nhóc con cũng đi theo hân đi về nên không cần kéo dài thời gian ở đây như lúc này...nên đương nhiên là rời khỏi tòa nhà này càng sớm càng tốt. Một vị sát thần nào đó cảm thấy bản thân mình đã đạt được mục đích nên không cần phải hành hạ đôi chân của mình nữa... khi này cứ nghĩ tới việc lên tới tầng 27 ký xong hợp đồng là phải xa bé con.. nên lên thang máy được 2 tầng hân quyết định 25 tầng còn lại sẽ đi thang bộ....

So với đôi chân bị mỏi hân càng muốn ở bên cô nhóc nhiều hơn một chút nữa. Nên khi đi thang bộ hân đã leo hết sức chậm...để kéo dài thời gian...nhưng mà bây giờ thì không cần nữa...

Up thôi. Vì kiếm hình nên down trễ xúu nhá... thể quái nào tìm ra tằm nam tranh đấu cũng là có hơi thờ damei a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 37: Khu Vui Chơi Jennydar.

Khi này lúc vào thang máy cô đã ngủ gục nên không biết sau đó Hân ca ca lại đi thang bộ.. bây giờ nghĩ lại cảm thấy ...ra về cô đã được ngủ một giấc rất dài... hơn nữa cũng rất ngon a~

Nghĩ nghĩ cô nhóc nhướn đầu lên hôn vào má Âu Dương Hân một cái rồi dụi dụi đầu nhỏ vào cổ hân như chú mèo đang làm nũng...

Âu Dương Hân đang bước vào thang máy thì chợt khựng lại vài giây ...sau đó hân nhếch mép đi tiếp.... Đây là thưởng cho hân sao? Bảo bối.. Hân ca ca thật thích ngar~

Đoàn người công ty Sadylan vừa ra tới cổng chính thì bị chặn lại....Âu Dương Hân bất mãn cau mày đang định nói gì thì từ phía sau trợ lý riêng của Doãn Mặc chạy tới dúi vào tay hân một chiếc hộp nhỏ vội nói.

"Doãn tổng nói gửi tiểu thư nhỏ qua phía bên ngài một tuần... đây là của tiểu thư. Doãn tổng còn nói buổi tối sử dụng... cả tuần không được lấy ra. Còn nói nếu làm việc thì mở phòng LDT. Mọi người muốn theo dõi."

Âu Dương Hân gật gù đầu xoay người ôm cô nhóc bước đi... từng bước đi quyết đoán nếu bỏ qua lỗi tai đó bưng kéo dài xuống cổ. Yết hầu của hân khẽ nuốt nước bọt....hân cảm thấy cái tên tình địch Doãn Mặc cũng không... ần..chướng mắt lắm

Nhét chiếc hộp vào túi quần hân ẵm nhóc con tới khu mua sắm cần quét những vật dụng cá nhân... đầy ắp cả một chiếc xe tải nhỏ... rồi sai người đem tất cả về nhà... sau đó mới lái xe thẳng tới công viên Jennydar...

Công viên Jennydar là một khu vui chơi hiện đại nhất...an toàn nhất và là khu vui chơi lớn nhất của đất nước này... nó tọa lạc ngay cuối con đường Jenhosec nơi ở vùng ngoại ô thành phố Ruby. Từ quảng trường Rubie chạy tới khu vui chơi Jennydar mất khoảng ba mươi lăm cây số.

Hai bên đường là những thân cây cao vút che bóng mát khiến cả con đường rộng lớn rợp kín bóng râm... những thảm cỏ xinh đẹp nở đầy những bông hoa ánh trắng xinh xắn.

Hoa ánh trắng ở đây cũng như tên gọi của nó... những bông hoa màu trắng bé tí vào những đêm tối ánh lên những tia sáng nhu hòa như ánh trăng một cách huyền ảo... bởi vì lẽ đó con đường Jenhosec này không hề có bóng dáng của những cây đèn đường. Cũng vì điều đó mà đường Jenhosec trở thành con đường thơ mộng bậc nhất trên thế giới.

Tiểu Y Ngưng vừa ngó xem phong cảnh bên ngoài vừa ngân nga vài câu hát... cả người đều tỏa ra cảm giác vui vẻ khiến tâm trạng của Âu Dương Hân cũng lên cao... hân hát theo cô nhóc những bài hát thiếu nhi quen thuộc sau đó một cánh tay rời tay lái xoa xoa cái đầu nhỏ của cô.

Bé mèo nào đó thích thú meo meo vài tiếng...rồi dụi dụi cái đầu nhỏ vào bàn tay ấm áp kia...

Chiếc xe dừng lại ở cánh cổng công viên Jennydar hoành tráng.

Hai bên cánh cổng là hai dãy phun nước đang bắn những tia nước qua hai bên tạo thành một cánh cổng bằng nước mát mẻ ...mà không làm ướt người du khách.

Mỗi người khi vào cổng sẽ được tặng một cái mũ nửa đầu...tay đeo chiếc đồng hồ điện tử đo huyết áp cơ thể... nếu chơi các trò cảm giác mạnh...nhân viên công viên sẽ dựa theo máy đo huyết áp mà quyết định người đó có thể chơi hay không. Trẻ em nếu muốn chơi các trò chơi cảm giác mạnh phải ngồi vào trong lòng người lớn.

Khu vui chơi đối với mỗi trò chơi đều có thiết kế một loại ghế ngồi đặc biệt cho hai người...nên rất an toàn cho các đứa bé. Trẻ em muốn chơi trò cảm giác mạnh phải đủ năm tuổi cho dù thiếu một tháng hay 1, 2 ngày cũng không được.

Vì sao họ có thể biết sao? Vì bước vào cổng chính mỗi người sẽ có được nhân viên lấy mẫu vật và đem thả vào dụng cụ đo tuổi. Ngày tháng năm sinh cùng họ tên của người đó sẽ được hiện lên trên đồng hồ mà họ đeo tay. Tất nhiên quá trình này không đau tí nào bởi vì họ sẽ cắt lấy một sợi tóc trên đỉnh đầu của người đó.

Tiểu Y Ngưng phần khởi kéo tay Âu Dương Hàn tới khắp các quầy hàng cô nhóc bắt gặp...sau đó là càn quét một đám rôi quảng cho những tên bảo tiêu của Hàn ca ca... tất cả các trò chơi cô nhóc đều muốn thử...

Đề xem...đề xem...

Khu vườn tinh linh...

Cầu vòng vui vẻ...

Ngôi nhà gấu bông...

Bong bóng mê cung...

Thủy cung...(cung điện dưới nước.)

Khu nghe nhạc...

..... Thật nhiều thật nhiều... cô nhóc mắt sáng rỡ nhìn vào cái từ gọi là Ngôi nhà gấu bông trước mắt...

Sau đó kéo Âu Dương Hàn đi thẳng tới một tòa cung điện rộng lớn... thay dép bông và đi vào...

Trước mặt cô nhóc là cả một tòa lâu đài màu vàng sang trọng ...trong đó có thật nhiều...thật nhiều gấu bông... số lượng bản cũng có... gấu thường cũng có... đủ kiểu dáng...đủ chủng loại...đủ màu sắcvà đủ kích cỡ.

Tòa lâu đài được trang trí như một ngôi nhà ấm cúng của những chú gấu nhồi bông... nào là ghế dựa hình chú gấu to đùng...nào là thư viện sách ghi lại đủ loại gấu bông... nào là chú gấu bông đang ngồi tắm...

Âu Dương Hàn với tay lấy chiếc máy ảnh chụp ảnh lấy liền dành cho khách rồi bấm máy liên tục... những tấm ảnh chạy ra được bọn thuộc hạ cầm lại thật cẩn thận. Nói đùa... xem thiếu chủ súng cô nhóc như vậy là biết....cứ thử làm mất một tấm hình nào về cô nhóc mà xem...ngươi sẽ chết thật thảm..

Tiểu Y Ngưng cảm thấy thích thú vô cùng...lúc chạy lại ôm chú gấu bông này... khi lại chạy tới chú thỏ bông trắng... đùa bắt diệp nhạc hồ... mỗi hải tử đến với Ngôi nhà gấu bông khi đi ra sẽ được tặng một chú gấu cỡ 20cm làm kỷ niệm

Tiểu Y Ngưng hí hóp mắt nhìn chú gấu bông vừa được tặng một cách miễn cưỡng...tuyệt quá... lại là một chiến lợi phẩm. Sau đó cô nhóc lại kéo tay Âu Dương Hàn tới một địa điểm vui chơi khác.

Công viên mơ ước của ta... và chỉ có trong trí tưởng tượng của ta...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Khu Vườn Tinh Linh... Thủy Cung.

Sải chân bước vào cánh cổng ghi dòng chữ Khu vườn tinh linh ...tiểu Y Ngưng thiếu chút nữa đã té lên một cách hạnh phúc...

"Meo~ tinh linh kia~" Nhỏ nhỏ có cánh.... Bay bay nữa a

~

Meo~

Bé mèo nào đó lác tai vẩy đuôi đuổi theo những tiểu tinh linh. Cái đuôi vung vẩy phía sau mông càng lúc càng hưng phấn làm Âu Dương Hàn bật cười... sau một lúc lon ton chơi đùa cô nhóc nào đó cảm thấy thật mệt nên ngồi dựa vào một gốc cây to... đến khi mở mắt con nhóc lại giật mình... có một tiểu tinh linh bé xíu đang ngồi trên chóp mũi cô nhóc...cả người lại nằm xấp xuống ôm lấy sống mũi cô như đang vui đùa..

Trên tai mèo cùng đuôi là năm sáu tiểu tinh linh đang ngồi ... tiểu Y Ngưng tinh nghịch đóng đưa chiếc đuôi sau đó thích thú khi thấy cả bầy tinh linh bu lại càng nhiều như đang ngồi vòng... Âu Dương Hàn đi tới xoa tóc bé con vừa nắm lấy một cô nhóc tinh linh vừa hỏi... "Bảo bối có thích không a~?"

Cô nhóc nào đó vui tươi hí hửng gật gật đầu...

"Nếu thích có thể đem về một con a~" sau đó đôi tai mèo giật giật nghe được một câu nói vu vơ.

"Meo~? Thật á?" Meo meo meo~ có thể đem về thật sao? Thật vậy á? Meo meo

~~

"Khi vào mỗi một khu vực mỗi đứa trẻ năm tuổi sẽ được tặng một vật phẩm đặc trưng của khu đó làm kỷ niệm. Tinh linh cũng vậy."

Tinh linh được tạo ra bằng mẫu DNA của người và bướm... sau khi cấy ghép lại các mẫu vật sẽ được phân chia một tỉ lệ thích hợp để có thể tồn tại mà không có uy hiếp đối với nhân loại. Tinh linh được chia làm năm nguyên tố là kim, thủy, mộc, hỏa và thổ ... thuộc tính thủy và mộc có thể giúp hồi phục vết thương nhỏ...chúng không có tác dụng đối với người lớn. Tinh linh thuộc những đặc tính chiến đấu như hỏa ,kim ,thổ thì bị giữ lại ở nơi khác khu vực cách ly.

Tiểu tinh linh được Âu Dương Hàn nắm trên tay mang thủy thuộc tính. Đó là một cô nhóc tinh linh có mái tóc màu xanh biển...thân hình nhỏ nhắn...khuôn mặt lại rất tinh xảo. Ánh mắt màu xanh lấp lánh chớp chớp đầy mê hoặc sau đó như bị nắm lấy một cách khó chịu.. tiểu tinh linh cắn một phát vào tay Âu Dương Hàn sau đó thừa dịp bay tới trốn sau đôi tai mèo của tiểu Y Ngưng.

Tiểu Y Ngưng đưa tay sờ đầu thì bắt được cô nhóc tinh linh đó...bé mèo nào đó đặt thủy tinh linh lên vai mình sau đó quyết đoán nói.

"Ngưng nhi muốn con này~"

Tiểu tinh linh là sủng vật rất được các tiểu bang hữu yêu thích và đương nhiên cô nhóc nào đó cũng vậy...

Thủy tinh linh như tìm được chỗ dựa bắt đầu lá gan phì ra đứng trên vai Doãn Y Ngưng giờ nhanh múa vuốt chỉ về phía Âu Dương Hàn... chửi rủa....

Bé mèo chỉ nghe bên tai tiếng chim chirp rất đáng yêu sau đó cô nhóc lại bỏ lơ sự lên án của nhóc tí hon nào đó rồi kéo tay Âu Dương Hàn tới nơi khác...

"Uc...uc...uc...~" meo~?

Tiểu Y Ngưng bụng nhỏ chọt sôi lên khiến cô nhóc đỏ thắm mặt. Bất quá cô còn muốn chơi thêm một trò nữa rồi mới đi ăn.

Âu Dương Hàn bất đắc dĩ cầm trên vai cô nhóc thủy tinh linh đưa cho bọn thuốc hạ giữ còn hân thi ẩm cô nhóc bưng bình nào đó vào Thủy Cung đi dạo.

Thủy cung danh như ý nghĩa...

Đó là một tòa lâu đài được xây dưới đại dương... ở đây người ta có thể nhìn thấy xung quanh mình được sóng biển bao vây lấy... xung quanh là từng đàn cá bơi lội tạo nên khung cảnh lung linh huyền ảo.

Y Ngưng có thể nhìn thấy những thảm san hô rực rỡ đầy sắc màu. Những đàn cá tung tăng bơi lội... cô nhóc còn thấy những chú cá heo đang bơi sát theo mình qua lớp kính...

Thích mê người....

Đến với Thủy cung có người ngồi lại nghỉ ngơi..chụp hình.. có người thì ngồi ăn hay uống nước thư giãn...một số người khác lại thò tay ra ngoài biển qua lớp bong bóng đặc biệt chỉ có thể từ bên trong giờ ra mà bên ngoài đại dương không thể bơi vào trong được. Những đứa bé tò mò đưa tay xoa đầu chú cá heo khiến chú ta cảm thấy rất thích thú.

Khi Âu Dương Hàn ẩm cô nhóc ra ngoài thì là lúc mặt trời đã xuống núi. Màn đêm giăng kín khắp nơi.

Trời bây giờ đã tối... cả khu vui chơi Jennydar đang rực rỡ đầy sắc màu. Âu Dương Hàn ẩm cô nhóc tới gần nhà hàng thì bị cô nhóc nào đó lắc đầu ngăn ngay.... Không muốn vào đó ăn a

~

"Bảo bối~ bụng người đang kêu gào muốn ăn cơm a~" cho nên đó là lý do chúng ta tới đây...

"Y Ngưng muốn vào kia~"

Âu Dương Hàn nhìn phía đang chỉ tay cô nhóc bỗng cảm thấy thật đau đầu... chỗ đó tuy là ăn được nhưng làm sao mà no a

~

Thật là....

Ta muốn viết điều giáo a~ rất muốn viết điều giáo của Âu Dương Hàn a~

Gào khóc lẫn lộn

Điều giáo...điều giáo a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 39: Công Viên Bánh Kẹo...

Âu Dương Hàn cảm thấy bản thân mình quá cứng chịu cô nhóc này rồi cho nên ai kia chỉ cần hồng hốc mắt lại làm nũng vài cái là hấn lại rầm rập nghe cô... không biết đây là tốt hay xấu nữa...

Tấm bảng hiệu "Công viên bánh kẹo" sáng lấp lánh khiến tiểu Y Ngưng cảm thấy rất thích thú.

Trông có vẻ rất ngon...

Đứng trước cánh cổng được làm toàn bằng bánh ngọt cô nhóc cảm thấy cái bụng thật đói...thật đói ... rất muốn ăn a~

Âu Dương Hàn dặt tay cô nhóc vào phòng khử trùng... căn phòng kín bốn phía trong suốt đầy sương mù.. khi vào mọi người phải đeo kính mắt và xòe tay ra. Sau đó cả người sẽ được tự động làm sạch... ngay cả vết bụi bám trên chiếc đầm của cô nhóc cũng đã biến mất... tiểu Y Ngưng thích thú khanh khách bật cười... thật tuyệt quá... cả người đều sạch sẽ một cách bất ngờ a~

Ách... tai và đuôi cô còn bị xịt vào thuốc khử trùng và...tránh rụng lông??? Đừng hỏi vì sao cô nhóc này biết vì cái bảng hệ thống nào đó đã ghi những loại thuốc đang xịt lên tấm màn điều khiển...chỉ cần ngước đầu lên là có thể đọc được.

Khử trùng xong mọi người phải thay giày. Những đôi giày làm bằng khối...cứ như đang bước chân lên mây vậy... rất nhẹ nhàng a~

Sau đó là vào công viên bánh kẹo.

Tiểu Y Ngưng mắt sáng rõ nhìn cả công viên được xây bằng kẹo này...bánh ngọt, bánh mặn...kẹo ngọt đều đầy đủ... tuyệt quá... cô nhóc chạy trên bãi cỏ được làm bằng kẹo dẻo, khẽ bứt lấy vài cọng rồi bỏ vào miệng... dẻo dẻo lại thơm ngon... sau đó là mon men tới gần cái thác socola chấm ngón tay vào đó và đút vào miệng... ngọt ngào muốn tan chảy a~

Trước cổng những căn phòng bánh nhỏ là một chùm những trái chocolate đang nở trên những đám lá kẹo dẻo... cô nhóc bứt một cục bỏ vào miệng... ăn ... chua chát của rượu... đắng ngọt của chocolate. Ngon quá...

Âu Dương Hàn cảm thấy dường như hấn quên một việc gì đó rất quan trọng... nhưng là việc gì hấn không nhớ rõ...

Cho đến khi hấn thấy những căn phòng kẹo được xây phía sau dòng thác chocolate và kín bốn phía chỉ chừa cái ống khói thì hấn xanh mặt...

Mấy căn phòng này là... bánh kẹo tình thú a~

Tuy không có thuốc kích thích nhưng mà rượu của nó lại rất mạnh... chỉ cần một ngụm là sẽ hưng phấn...

Tiểu Y Ngưng tò mò kéo tay Âu Dương Hàn chạy vào một căn phòng nào đó rồi đóng cửa lại... oa~ phòng này có cả laptop này..

Tuy nói căn phòng nhỏ nhưng có một giường... một ghế cao cả tủ nữa... tất cả đều làm bằng bánh kẹo... có cả những viên chocolate bé tí xiu...

Tiểu Y Ngưng xem hết cả căn phòng rồi mò mò bánh kẹo ngồi ăn ngon lành.... Âu Dương Hàn cảm thấy thật bất đắc dĩ... hấn không nghĩ tới việc này sẽ nhanh như vậy... nhưng thấy khuôn mặt đang đỏ bừng của ai kia thì hấn chỉ thờ dài....

Cô nhóc nào đó khuôn mặt ửng hồng lon lon chạy tới ôm Âu Dương Hàn. Sau đó dụi dụi mặt vào lồng ngực ấm áp.

Âu Dương Hàn cầm lấy cái laptop điều chỉnh lại góc nhìn cho toàn cảnh căn phòng rồi bật phần mềm LDT vô.

Phía văn phòng Prosela Doãn Mặc đang bù đầu công tác để tặng ca thì nghe tiếng chuông báo phòng chat mở. Sau đó hấn nhanh tay bấm vào phòng riêng quen thuộc.

Đông Phương Vũ đang tìm hiểu vài địa điểm tuyệt đẹp để ...điều giáo thì nghe tiếng thông báo của phần mềm LDT... hấn nhanh chóng bật lên rồi cắm dây vào máy chiếu sau đó xanh mặt...lại thêm một tên tình địch nữa a~ là tên Sad nam nhân???

Thời gian này bảo bối đang ở bên Doãn Mặc...nếu Sad có thể ôm bảo bối thì là... tên ngốc kia giao bé mèo cho hấn?

"Uy . Mặc... Ngươi giao bảo bối cho tên kia?"

"Àn. 1 tuần...ta có việc bận... hơn nữa Vũ...bảo bối rất thích hần." Doãn Mặc cười khở rồi cúp điện thoại

Trên màn hình cả khung cảnh đều là những loại bánh ngọt thơm ngon... Trên chiếc giường kẹo dẻo là một nam nhân đang ôm một cô bé mèo chơi hôn nhẹ...

Nếu các nàng muốn điều giáo thì cmt ta nha~. Ta cày game tí xú. Khoảng 5h ta sẽ xem cmt viết và up lun cho các nàng... thôi ta sớm tí nha~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 40: Âu Dương Hàn Điều Giáo (Vi H): Ngọt Ngào Vị Chocolate.

Ting

~

Nhiệm vụ chính tuyến 7: Sad điều giáo

(Phần thưởng:

Thưởng cho điểm phân phối: 5.

Thưởng cho điểm kinh nghiệm 200.

Thưởng cho danh khí: cao triều sinh nhũ.

Thưởng cho độ bền : +5p)

Kí chủ không trả lời có nghĩa là đồng ý

Tiểu Y Ngưng ôm chặt lấy Âu Dương Hàn... cái miệng nhỏ khẽ áp trên môi hần cắn cắn rồi mút mút như đang nhấm nháp một viên kẹo...

Âu Dương Hàn bỏ vào miệng một viên chocolate sau đó dùng lưỡi làm mềm nó rồi ánh mắt hần tối sầm lại chỉ thấy cô nhóc đang liếm môi hần.

Cô nhóc nào đó cảm thấy choáng váng đầu óc.... Cả cơ thể nóng dần lên kêu gào muốn được làm mát... nhóc con ôm chặt lấy vật có thể làm cô mát duy nhất trong phòng. Tiểu mèo con dụi dụi vào vật đó rồi dùng mũi ngửi ngửi mùi hương. vị ngọt của chocolate.

Sau đó lè lưỡi liếm nó... ảm áp lại mềm mại...Âu Dương Hàn cười cười sau đó thu dần đầu lưỡi vào trong miệng... bé mèo nào đó đang nhấm nháp ngon lành thì cảm thấy viên chocolate đang chạy ra xa.. con nhóc gấp gấp đuổi theo vào khoang miệng con hồ ly mặt lạnh sau đó thành công tiếp tục ăn kẹo...

Tiếng chóp chép vang lên khiến căn phòng yên lặng đầy vẻ ái muội. Tiểu Y Ngưng cảm thấy chocolate thật nhiều... nó nhiều đến nỗi cô nuốt không kịp... nước bọt chảy ra khoe môi... Âu Dương Hàn cười khẽ rồi đưa lưỡi liếm theo những nơi nước bọt chảy qua... qua khoe miệng cô bé...qua cằm rồi xuống cổ... hần mút nhẹ nơi cổ cô tạo ra một vết dấu tây đậm...

Bảo bối... đây là ấn ký của ta a~ mèo nhỏ ngoan.... Hôm nay và cả tuần muội đều là của ta.

Âu Dương Hàn móc ra chiếc hộp lúc trưa Doãn Mặc đưa thì thấy trong đó nằm vài quả trứng rung tí hon... bàn tay kéo xuống chiếc quần chip nhỏ của cô nhóc rồi hần cười cười cầm lấy hai quả trứng rung rồi thuận tay cầm thêm một viên chocolate nhỏ như hạt đậu sau đó bỏ cả ba vào hoa huyệt đang chảy nước miếng của cô...

Âu Dương Hàn móc ra chiếc hộp lúc trưa Doãn Mặc đưa thì thấy trong đó nằm vài quả trứng rung tí hon... bàn tay kéo xuống chiếc quần chip nhỏ của cô nhóc rồi hần cười cười cầm lấy hai quả trứng rung rồi thuận tay cầm thêm một viên chocolate nhỏ như hạt đậu sau đó bỏ cả ba vào hoa huyệt đang chảy nước miếng của cô...

Âu Dương Hàn xoay người cô nhóc về phía laptop sau đó banh nhẹ hai chân cô nhóc ra hướng về phía camera...

Hai nơi khác của một thành phố nào đó hai tên nam nhân cảm thấy tên hồ ly mặt lạnh này mới là cảm thú... bọn họ thấy rõ nơi u cốc đang từ từ chảy ra thứ chất lỏng màu nâu....trông rất ngọt ngào...

Họ còn thấy con cầm thú kia dùng ngón tay quệt lấy rồi bỏ vào miệng thưởng thức. Cái khuôn mặt thỏa mãn đó khiến bọn họ cảm thấy điên người... rất muốn nhấm nháp vị ngọt ngào đó....

Âu Dương Hàn như đoán trước được cảm xúc của các nam nhân kia. Hắn khiêu khích cười tà rồi khẽ nhép môi "Ngon tuyệt."

Đông Phương Vũ quăng hết đồng sách trên bàn xuống đất sau đó lôi một đồng kẹo chocolate từ học tủ ra rồi dồn hết vào miệng... hừ... người nghĩ chỉ có người mới được thưởng thức chocolate sao? Ngẫu cũng đang ăn nó...còn ăn nhiều hơn người.. tên bác sĩ biến thái nào đó tính tình như trẻ con đang cáu kỉnh.

Trong khi Doãn Mặc thì bình tĩnh hơn. Hắn nhìn phía đang thị uy Âu Dương Hàn khẽ nhếch mép... không ngờ tên sát thân kia cũng có lúc ngây thơ như vậy... chocolate sao? No...No...No..

So với chocolate hắn lại càng thích rượu vang... những chai rượu năm 1879 đến nay là những chai rượu tuyệt vời nhất...lại mỹ vị....không biết rượu của hắn hòa với thứ nước ngọt ngào của muối muối thì sẽ như thế nào? Hắn thật mong đợi...

Cứ nghĩ tới cảnh nơi u cốc phần phần lại chảy ra màu đỏ tuyệt đẹp của rượu vang đỏ~ Doãn Mặc hắn chợt cảm thấy hưng phấn một cách lạ thường... bảo bối của ta.... Khi đó có lẽ ta sẽ dùng một chiếc bình thủy tinh thật xinh đẹp để cất giữ thứ rượu mới thần thánh đó.

Arg~ Làm sao bây giờ a~ muối muối bé nhỏ...ta có nên đợi tới khi muối tròn 18 tuổi sao? Chắc không được a~ ta chỉ có thể cho muối thêm 10 năm nữa thôi bảo bối... chỉ còn 10 năm... thật lâu a~

Tiểu Y Ngưng mơ màng cảm thấy hoa huyết của mình thật ngứa lại có cái gì đó rung rung phía bên trong... nhưng lại là hai cái thì mở ra ánh mắt mơ hồ nhìn phía Âu Dương Hàn...

Sau đó cô nhóc mở ra hai chân rồi mềm nhũn nói.

"Hàn ca ca~ Ngưng nhi tiểu.. huyết thật...meo~ ...ngứa...ngứa a~"

Cô muốn Hàn ca ca làm gì đó... nhưng mà làm gì a~ Làm gì...meo~ cô biết...cô biết...

"Meo~ Hàn ca ca~... liếm...liếm huyết..meo~....liếm...hết ngứa..." giống như Vũ ca ca a~ Liếm liếm sẽ không ngứa nữa....

Ồ...ô... nhớ quá bị liếm a~ Liếm sẽ hết ngứa... hức...hức...

Âu Dương Hàn nghe cô nhóc nói thì thần thò... này...này là đang...phát tao sao? Ách

~

Bắt quạ...bảo bối a~ nếu đây là điều muối muốn...ta sẽ giúp muối..

Đầu lưỡi Âu Dương Hàn duỗi ra chạm nhẹ vào hạt trân châu nhỏ bé ...sau đó dùng lưỡi nhẹ tách hai cánh hoa ra hai bên rồi liếm nhẹ vào khe huyết... Thật ngọt ngào...mật nước thơm ngon kèm theo vị ngọt của chocolate khiến hắn cảm thấy không thể tự chủ được...

Điều giáo a~ oa hahaha... thật là hạnh phúc chết mất... *gào khóc*...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 41: Chương 33B

Âu Dương Hàn từ từ cởi ra chiếc đầm tím xinh xắn rồi ôm cả cơ thể cô nhóc vào người sau đó thò tay xuống giường nắm lấy bình chocolate lỏng đồ lên người cô.

Tiểu Y Ngưng ưỡn người lên hứng lấy dòng chất lỏng mát lạnh sau đó cô nhóc cảm thấy nhũ hoa của mình thật nhột... bé mèo vắn vẹo thân hình của mình nức nở làm nũng...

Âu Dương Hàn cúi người liếm lấy từng dòng chocolate thơm ngọt... những nơi đầu lưỡi đi qua chỉ để lại những ấn ký đầu tây ái muội...

Tay hắn xoa nhẹ lên ngực cô rồi vắn về hạt đậu nhỏ trên ngực... chiếc lưỡi ẩm áp lướt qua bụng cô...xoáy nhẹ vào rốn khiến tiểu nha đầu khẽ cong người... một cánh tay cầm đuôi mèo khẽ vuốt...

Tiểu Y Ngưng run run thân mình rồi một dòng nước ấm phun ra... trong buổi thịnh yển của dục vọng...cô nhóc cao triều.

Âu Dương Hàn cảm thấy rất hài lòng với kiệt tác của mình, hần để tay nơi u cổ cô nhóc rồi khi cảm thấy bàn tay đã ướt đầm hần đưa tay về phía laptop để cho những sợi tơ mỏng rơi xuống chiếc giường kẹo dẻo...

Tiểu mèo con lại run rẩy lần nữa...cô nhóc cảm thấy hai viên tròn tròn rung rung đang cọ cọ hai bên vách thịt của hoa huyết... thật ngứa... thật ngứa...

Cô thấy cả người như trống rỗng... rất muốn có nhiều hơn nữa cái gì nhét vào... cô nhóc nức nở ôm lấy Âu Dương Hàn van xin...

"Hàn ca ca~ huyếthuyết trông không~ ô~ thật khó chịu..meo ~ ô~"

Nhìn cô nhóc vịn vào cái mông Âu Dương Hàn lại cảm thấy đau đầu... hần nắm trên tay gần mười viên chocolate nhỏ bỏ vào hoa huyết đang run rẩy của cô nhóc rồi tắc thêm vài trứng run nữa vào...

Tiểu Y Ngưng cảm thấy thỏa mãn...phát ra những tiếng rên hừ hừ... cứ như thế cho đến khi những viên chocolate tan hết thì cô nhóc nào đó đã cao triều được vài lần...

Đông Phương Vũ...Doãn Mặc cùng Âu Dương Hàn thở dài nhẹ nhõm...may là tác dụng của rượu đã tan hết... nếu nhóc con đòi thêm đồ tắc vào hần cũng không biết nên bỏ thêm cái gì...

Bất quámấy viên chocolate tình thú này cũng rất thú vị a~ nên mua vài chục hộp để ở nhà dự phòng.. ba tên nam nhân nào đó nhìn đồng chocolate trầm tư...

Âu Dương Hàn đưa tay lại hoa huyết ướt đầm lấy ra mớ trứng rung...chỉ chờ một trứng duy nhất đang lắc lư trong đó... hần cảm thấy phải một thời gian nữa hần mới dám ăn chocolate bởi vì bây giờ hần đang phải bận rộn liếm sạch đồng chocolate nơi hoa huyết cô nhóc... vì căn phòng bánh kẹo này không có toilet a~

Âu Dương Hàn ẵm cô nhóc ra khỏi công viên bánh ngọt...lúc này cô nhóc đã tỉnh táo và đang đỏ mặt sảm hỏi cho hành vi ...dâm dăng của mình... sau đó ôm chặt cổ Hàn ca ca của cô nhóc...

Thật mất mặt.... Thật mất mặt...

Hàn ca ca có ghét Ngưng nhi không a~ meo~....

"Hàn ca ca~"

Âu Dương Hàn ôn nhu nhìn xuống cô nhóc nào đó đang cúi gằm mặt xuống, bàn tay khẽ nâng cằm cô. Hần nhìn mắt cô rồi hỏi...

"Bảo bối...có chuyện gì không a~?"

Tiểu Y Ngưng đột nhiên khóc nức nở nghẹn ngào nói.

"Meo ô~... Hàn ca ca~... Y Ngưng là dâm oa a~ Hàn ca ca sẽ ghét Y Ngưng sao? Ô...ô...ô...~"

Âu Dương Hàn nghe vậy chợt sững người... hần ra lệnh cho bảo tiêu đứng yên một chỗ rồi ẵm cô nhóc tới một góc khuất sau đó áp môi lên môi cô khẽ cắn...

"Ngu ngốc~ Hàn ca ca thích Ngưng nhi là dâm oa a~ làm sao bây giờ... Ngưng nhi có phải hay không nghĩ Hàn ca ca thật... biến thái?"

Tiểu Y Ngưng nghe những lời đó chợt nín khóc nhìn vào mắt Âu Dương Hàn... hần nói hần thích Ngưng nhi là dâm oa á? Hàn ca ca sẽ không ghét Ngưng nhi như vậy sao?

"Meo~ không ghét a~"

Tiểu Y Ngưng biến thành dâm oa còn không phải là do bọn hần điều giáo hay sao... thật là bé ngốc a~

Âu Dương Hàn bật cười nhìn mặt mèo cô nhóc đưa tay lau đi nước mắt sau đó giọng khàn khàn lên tiếng..

"Hàn ca ca~ Muốn Y Ngưng trở thành dâm oa a~ muốn hoa huyết của Y Ngưng lúc nào cũng chảy nước miếng bộ dáng.. muốn nhũ hoa của Y Ngưng sinh nhũ khi cao triều... Còn muốn... hoa huyết của Y Ngưng...hàm chứa côn thịt của Hàn ca ca a~"hần thều thào bên tai cô nhóc rồi thổi khí vào đôi tai mèo nhạy cảm..

Doãn Y Ngưng cảm thấy cô điên rồi nên mới có phản ứng với dâm ngữ của hần... cô đỏ mặt ôm chặt cổ hần rước lấy tiếng cười trầm thấp mê người..

"Hàn ca ca~ Lưu manh...meo~"

"Ân~ chỉ lưu manh với tiểu Y Ngưng..."

Giờ sẽ là vấn đề tình cảm...đi học và... trưởng thành...

Ôi... con gái Y Ngưng xinh đẹp của ai gia... ai gia cảm thấy quá hạnh phúc khi thấy con cao triều...cao triều và cao triều...

Con mèo con bé nhỏ của ai gia sắp trưởng thành và bị làm...thịt...

Hạnh phúc quá... *lấy khăn giấy chấm nước miếng...khụ...nước mắt*

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 42: Âu Dương Gia.

Cả ngày mệt mỏi ở khu vui chơi Jennydar Âu Dương Hàn ôm cô nhóc đang ngủ say sưa lên xe... hắn cũng không khai xe như lúc trưa mà đưa chìa khóa cho thuộc hạ lái. Sau đó ôm cô nhóc ra phía sau ngồi... Âu Dương Hàn điều chỉnh lại tư thế thoải mái cho bé con rồi nhu hòa nhìn đang ngủ hương cô nhóc...

Sau đó ánh mắt hắn sáng lên một tia sáng rồi ra lệnh.

"Về nhà chính."

"Là thiếu chủ."

Chiếc xe màu đen lao đi vun vút trong đêm kéo theo phía sau là ba chiếc xe khác kéo đuôi nhau trên con đường Moonga.

Đường Moonga là con đường song song với con đường Jenhosec. Khác hẳn với phong cảnh hữu tình của những bãi cỏ hoa ánh trắng thì đường Moonga là một con đường hiện đại với những chùm đèn giao thông rực rỡ.

Trong màn đêm từng chiếc xe lao nhanh vun vút...hơn một tiếng sau thì tới mục đích.

Cung điện Pamoda.

Đây là tòa cung điện nguy nga nhất thành phố Rades thành phố anh em của Ruby..

Tòa cung điện Pamoda được xây cất ở lưng chừng núi xung quanh là trùng điệp những ngọn núi con...cả khung cảnh rất hùng vĩ...

Âu Dương Hàn một tay bóp mũi cô nhóc cúi đầu ngậm miệng cô lại... bé mèo nào đã đang ngủ ngon lành thì đột nhiên cảm thấy thật ngộp thở cô nhóc há mồm ra thì một cái gì đó mềm mại lại ướt át chạy tọt vào miệng cô... sau đó cái mũi được giải phóng tham lam hút hút từng luồng không khí mát mẻ...

Như cảm thấy đã hôn đủ Âu Dương Hàn nhìn phía ửng hồng khuôn mặt nhỏ nhắn thì bật cười. Bé mèo nào đó thở hổn hển sau đó nhào lên cắn một bên má của tên lưu manh nào đó cho đến khi in sâu dấu răng mới hết giận nhà ra...

Âu Dương Hàn sùng nịch bóp bóp cái mũi nhỏ của cô rồi phát vào cái mông nhỏ nhắn của cô một cái... "Bướng bỉnh~"

Tiểu Y Ngưng cau cau cái mũi nhỏ phồng lên đôi gò má phụng phịu "Hàn ca ca thật xấu...meo~"

"Ân~ Hàn ca ca thật xấu a~ Làm tiểu Y Ngưng lại ...chảy nước miếng..."

Tiểu Y Ngưng tròn mắt nhìn phía thêu thảo tên lưu manh nào đó một cách không thể nào tin được...

"Tiểu Y Ngưng hoa huyết mới không chảy nước miếng a~ meo~ meo~" cô nhóc bị trêu tới tặc mao chỉ thấy lồng ngực run động càng lợi hại...

Âu Dương Hàn cảm thấy hôm nay là ngày hắn bật cười thoải mái nhất suốt 21 năm cuộc đời... "Phốc... ha ha~" bảo bối của hắn thật đầu...

Kẻ được gắn cái móc lưu manh đưa tay quẹt nơi khóe miệng cô nhóc rồi hôn một cái thật mạnh lên gò má cô rồi nói "Bảo bối đang chảy nước miếng a~ Ngay đây này..."

Tiểu Y Ngưng đỏ mặt cúi gầm đầu xuống...đôi tai mèo ửng rỏ một cách tội nghiệp... Âu Dương Hàn khẽ thở dài rồi ôm ôm cô nhóc nào đó xuống xe... "Hàn ca ca chỉ đùa muội a~ Bảo bối ngoan ngar~"

Tiểu nha đầu vênh tai rất ngạo kiêu xoay mặt qua chỗ khác sau đó tròn tròn đôi mắt nhìn khung cảnh xinh đẹp cung quanh. Thật là đẹp a

~

Oa~ cứ như trong thế giới cổ tích.

"Thiếu chủ đã về."

Ngoài bậc thềm của tòa lâu đài là hai hàng hắc y nhân cung kính cúi đầu.

Âu Dương Hàn lạnh nhạt kéo tay cô nhóc đi tới cổng sau đó ngồi xổm người xuống ẵm cô nhóc lên tay. Một tay nâng mông một tay lại vuốt ve cái lưng nhỏ bé.

Bọn thuộc hạ nhìn thấy thiếu chủ nhà mình cẩn thận che chở cô nhóc con thì rất ngạc nhiên... họ cảm thấy sắp có một cuộc chiến tranh phạm vi to lớn xảy ra trong tòa lâu đài này.

Phòng khách một đôi vợ chồng xinh đẹp đang ngồi nói chuyện cùng một người thiếu nữ mười tám tuổi. Cô có một mái tóc xanh rêu bồng bềnh và xương dài được buột lên một cách quý phái.

Đôi vợ chồng nghe tiếng vang ngoài cửa thì thấy đứa con trai bảo bối của mình đã trở về... vị phu nhân vui vẻ chạy tới đón thì chợt khựng lại... bà đang thấy cái gì a

~

Gào khóc

Con trai bà đang ôm một cô gái... ách ... không phải... là một bé gái

~

Nhưng vẫn là giống cái a~....

Khụ... nhưng vẫn là nữ hài a~ mới đúng.

Hơn nữa lại là cô bé con đang rất nổi tiếng trên mạng... Oa~ ở ngoài đời con bé còn đáng yêu hơn cả trong hình a~ nhất là đôi mắt này... đôi tai cùng cái đuôi nữa... xinh...xinh chết người... mạnh chết bà rồi...

Rất muốn sờ sờ cái đuôi... rất muốn sờ sờ đôi tai...rất muốn ôm ôm cô nhóc...

Doãn Y Ngưng nhìn người phụ nữ trước mặt thì nhoen miệng ngọt ngào kêu một tiếng a di. Khiến người a di nào đó linh hồn bay lơ lửng trên trời không xuống được.

Oa~ bà muốn ôm con bé quá đi... rất muốn ôm ...rất muốn ôm a

~

Vị phu nhân nào đó toát ra khát khao cầu ôm ôm một cách mãnh liệt. Khiến người ta không thể bỏ qua... Tiểu Y Ngưng chớp chớp ánh mắt to tròn sau đó nghiêng cái đầu nhỏ...cái đuôi lại vung vẩy một trận...đôi tai lắc lắc... Âu Dương Hàn trong lòng cười phiến....cô nhóc là đang thử phản ứng của mẹ hấn sao?

Một vị mẫu thân nào đó mắt càng lúc càng sáng sau đó trong lòng đang gào thét từng trận... Bảo bối nhi tử... mau cho mẫu thân ôm một cái... mau đem cô nhóc cho người mẫu thân vất vả chín tháng mười ngày cực khổ mang thai ôm nghén kén ăn đau bụng sinh ra con ...ôm một cái a~

Sao nào sao nào? Ai muốn ôm ôm tiểu Y Ngưng a~

(Mồ tác giả nào đó một tay xách bé mèo nhỏ một tay để ngay miệng la to) =]]

Nhà chính gia tộc Âu Dương nhà....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 43: Vị Hôn Thê.

Âu Dương Hàn cảm thấy hấn rất mất mặt... mẹ của hấn là một người...cuồng mèo... chỉ cần là liên quan tới mèo bà liền thích... hơn nữa còn thích theo đúng nghĩa yêu ai yêu cả đường đi... chỉ cần là con mèo bà thích cho dù đó là cụcthì ...bà cũng nói hình dáng thật xinh đẹp...

Nên đó cũng là lý do hấn ẵm cô nhóc về thẳng nhà gặp mẹ... chỉ cần là mèo thì cái gì cũng dễ nói.

Tiểu Y Ngưng nghiêng đầu nhìn nhìn người phụ nữ rồi cười khanh khách giờ tay ra "A di...ôm ôm...meo~"

Oa~ cô nhóc muốn bà ôm...muốn bà ôm a~

Vị a di nào đó hấp tấp giang tay ôm cô nhóc vào lòng sau đó đi thẳng tới ghế sofa ngồi xuống bắt đầu sờ... sờ sờ đôi tai trắng mềm mại...sờ sờ cái đuôi dài...sờ sờ cái đầu nhỏ nhắn... vuốt vuốt lưng cô nhóc nhẹ nhàng rồi ánh mắt sáng rực lên nhìn grừ grừ thoải mái cô nhóc nào đó...

Âu Dương Hàn cảm thấy thương yêu cho thân phận của hắn... có cảm giác hắn là người dư thừa... địa vị trong lòng mẫu thân hắn đang bị giáng cấp trầm trọng. Hắn cười khò lắc đầu rồi đi vào nhà...

"Phụ thân. Ta đã về."

"Ân." Âu Dương Tĩnh gật gù nhìn con trai. Đứa con duy nhất của ông, người mà ông tự hào nhất.

"Hàn ca ca~" một giọng nói nũng nịu vang lên.

Âu Dương Hàn nhíu mày một cách khó chịu. Sau đó ánh mắt nghi vấn nhìn cha hắn. Chỉ thấy ông khẽ nhíu mày sau đó từ tốn nói.

"Trình Thanh nó ghé lúc chiều nói là có mua cho mẹ con cuốn album về những loài mèo quý." sau đó mặt dày ở đây đến bây giờ. Bất quá cho dù ông không nói đứa con trai thông minh của ông cũng sẽ tự hiểu.

"Trình tiểu thư. Cảm ơn đã giúp mẹ tôi tìm cuốn album quý đó. Tôi sẽ gửi tiền lại sau. Cảm ơn."

Đó là lời nói khách sáo lời hắn muốn nói theo phiên dịch đủ nghĩa thì là *Trình tiểu thư. Cảm ơn đã lo chuyện bao đồng. Tôi có thể tự tìm được nó. Cô hết việc rồi nên rút xéo đi thôi.*

Trình Thanh khẽ cúi đầu ánh mắt lóe lên một tia sáng lạnh. Muốn đuổi cô đi sao? Làm sao bây giờ... khi này em đã định về ...nhưng mà bây giờ em không muốn đi nữa.

"Hàn ca ca~ người ta rất nhớ anh a~ Gia gia nói em có thể tới chơi bất cứ lúc nào... hơn nữa...em còn là một trong hai ứng cử viên là vị hôn thê của anh a~" Trình Thanh làm nũng nịu đậm nói...sâu trong mắt là vẻ yêu say đắm

Tiểu Y Ngưng run run lỗ tai để nghe sau đó như tác mao nhìn phía Âu Dương Hàn... Hàn ca ca có vị hôn thê á? Không những một mà là hai?

Âu Dương Hàn nhìn cô nhóc đang đỏ hồng hốc mắt thì cảm thấy đau đầu... hắn cảm thấy oan quá.... Rõ ràng vị hôn thê gì đó là gia gia lúc say rượu nói đùa a~ Người say khi nói chuyện thường hứa lung tung...làm sao có thể tin là thật được... hơn nữa Trình gia cũng không phải là thứ tốt lành gì.

Trình Thanh quay sang nhìn cô nhóc trong lòng thầm mắng một câu tiểu tiện nhân. Sau đó tỏ ra hào phóng tới trước mặt cô nhóc ngồi xổm xuống tự giới thiệu.

"Xin chào. Tỷ tên là Trình Thanh. Là vị hôn thê của Hàn ca ca a~" sau đó đưa tay nắm lấy bàn tay tiểu Y Ngưng

"Meo~" cô nhóc giật mình quơ tay trúng mặt Trình Thanh.. sau đó cô ta té xuống đất trúng vào cạnh bàn.

Hạ Tuyết phu nhân chợt giật mình để nhẹ bé mèo xuống ghế rồi đứng dậy đỡ Trình Thanh.

Trình Thanh nét mặt ủy khuất môi run run hoảng sợ nhìn Doãn Y Ngưng như muốn nói gì đó sau đó như nghĩ tới gì lại thôi.

"Bá mẫu. Thanh nhi không sao. Người đừng trách cô bé... chỉ là lỡ tay mà thôi. Bá phụ, bá mẫu. Thanh nhi xin phép."

Rồi cô giương ánh mắt đậm đậm đáng yêu ủy khuất nhìn phía Âu Dương Hàn. Sau đó khẽ kéo khóe môi nhẹ lắc đầu rồi chào tạm biệt. Khi xoay người lại trên khuôn mặt xinh đẹp bây giờ chỉ có vụn vụn cùng cười khẩy. Một con nhóc mà thôi.. muốn đấu với cô sao...

Âu Dương Hàn như có điều suy nghĩ đi về phía nhóc con thì thấy cô nhóc đang nhỏ giọng nức nở rồi giấu bàn tay ra sau lưng.

Hắn kéo tay cô ra trước mặt nhưng bàn tay lại không thấy gì. Thật kỳ lạ... Sao tiểu Y Ngưng lại kêu thảm như vậy chứ? Hắn lật bàn tay cô nhóc cả lòng bàn tay cùng mu bàn tay đều không có gì... Bất quá ...nếu không có gì sao cô nhóc lại giựt mình một cách thái quá như vậy? Có điều gì đó vừa xảy ra mà hắn không biết.

Hạ Tuyết cũng cau mày suy nghĩ. Dường như bà vừa bỏ qua một điều gì đó...rất quan trọng. Tuy mới gặp cô nhóc này lần đầu tiên nhưng mà bà tin tưởng cô nhóc sẽ không quơ tay đẩy người một cách vô lý như vậy... nhất định là có việc gì đó...nhưng là...việc gì mới được...

Âu Dương Tĩnh cũng đang suy nghĩ về việc vừa xảy ra. Khi này hắn vừa thấy Trình Thanh nở nụ cười... tuy rằng rất nhạt cũng rất nhanh nhưng là hắn lại rõ ràng nhìn thấy... xem ra việc này có ẩn tình.

Rồi hắn quay đầu đánh giá cô nhóc con trai mình ẵm về. Nhìn cách con trai ông căng thẳng về con bé ông nghĩ đây có lẽ là con dâu tương lai của ông... Ân... rất xinh xắn... lại rất bám con trai hắn... hắn có cảm giác tên nhóc mặt lạnh đó...sắp có nghề mới...ân~ nghề bảo mẫu.

Vị hôn thê a~ =]]

Giông bão sắp tới rồi...

Bé con của ai gia... con mau trưởng thành đi...

Đây là hình Trình Thanh nhá...

(Ta chỉnh lại tên hôn thê của Hàn ca là Trình Thanh nhá..)

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 44: Ghen

Tiểu Y Ngưng cảm thấy rất ủy khuất... Hàn ca ca có vị hôn thê a~ Là không cần Y Ngưng nữa hay sao?

"Oa~ Meo~ô~ Hàn ca ca không muốn Y Ngưng nữa a~ ô...ô...."

Cô nhóc quên luôn vụ quơ tay đẩy người. Cô nhóc chỉ biết Hàn ca ca sẽ không quan tâm đến cô nữa... cô nghe người ta nói có vợ sẽ quên nương... như vậy Hàn ca ca có vợ cũng sẽ quên cô.... Không muốn đâu...

"Meo ô~ Y Ngưng ghét Hàn ca ca a~" nói rồi cô nhóc đẩy tay Âu Dương Hàn rồi trèo xuống ghế đặng đặng hai chân nhỏ chạy ra cửa chính.. vừa chạy vừa khóc nức nở một cách rất thương tâm.

Âu Dương Tĩnh cùng thê tử tựa tiểu phi tiểu nhìn phía đang khô sở vò đầu bứt tai Âu Dương Hàn cảm thấy rất buồn cười. Lần đầu tiên họ thấy con trai của mình sinh động như vậy....cảm giác như vậy rất giống một con người...

Âu Dương Hàn thấy bé con chạy thì vội vã đuổi theo...chỉ thấy cô nhóc vấp vào bậc thềm sau đó cả cơ thể bé nhỏ bay ra ngoài. Hắn hoảng thần bay tới ôm thân thể cô vào lòng... một tay ôm ót cô ghì chặt vào lòng. Tay còn lại ôm lưng cô ép chặt vào lòng ngực...rồi hắn cong người lại...lăn xuống cầu thang...

Cặp vợ chồng nào đó nghe tiếng bịch bịch liên tục khẽ liếc nhau một cái rồi chạy vội ra ngoài vẻ mặt lo lắng... thấy con trai mình ôm cô nhóc nằm dưới chân cầu thang cả hai thở dài vẻ mặt là một trận kích động...

Lâu lâu mới được xem phim hành động mà sao kết thúc nhanh vậy a

~

Hạ Tuyết phu nhân khều khều trượng phu nhà mình lên tiếng nói.

"Minh này. Chúng ta có nên sai người xây thêm vài bậc thềm nữa hay không a~? Cứ mỗi lần nghe tiếng ngã...lúc nào từ trong chạy ra đều là nằm xài lại dưới chân cầu thang.. ta cảm thấy thật mất hứng." bà chưa bao giờ thấy cảnh lăn tròn xuống từng bậc như trong phim cả... là vì bậc thềm ít quá sao?

"Phu nhân...ngươi nói cũng đúng...có lẽ tại bậc thềm quá ít... nên xây thêm mười bậc nữa... như vậy lăn xuống sẽ lâu hơn... lúc chạy từ trong ra ngoài cũng còn phim để xem." nói rồi cả hai vợ chồng từ từ đi vào nhà...

Âu Dương Hàn lúc này đã xanh mặt. "Này...cái người mà hai vợ chồng hai người muốn xem kịch là con trai duy nhất của hai đó...lão già đáng ghét. Lúc nào cũng lấy hắn ra làm thú vui lấy lòng vợ... lại còn xây thêm bậc thang..." nằm tào...rõ ràng 20 bậc cũng đủ để chết người có được hay không a~ còn ngại xương sống...thắt lưng của hắn chưa đủ đau hay sao a

~

Đưa con trai bị vấp bở nào đó cảm thấy đau đầu quá...có một cặp cha mẹ như vậy là nỗi bất hạnh lớn nhất đời hắn... tuổi thơ bất hạnh a

~

Âu Dương Hàn cúi đầu nhìn bé con trong lòng thở dài nhẹ nhõm...may là cô nhóc không sao a~ Hắn ôm cô thật chặt vào lòng... khi thấy cô bị vấp tìm hắn như ngừng đập... nếu chẳng may cô té xuống thì chỉ có nước nhập viện lần nữa... khi đó đừng nói là cưới cô...chỉ sợ ngay cả gặp mặt hai tên kia cũng không cho phép... tên hồ ly mặt lạnh nào đó tự động lướt bỏ Long Ngạo Thiên ra khỏi hàng ngũ nam nhân.

Một tiểu tử mà thôi. Hừ!

Mai bù them nhá... chap này mới 650 từ.... ngủ ngon a~

Thân ái~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 45: Chương 36B

Tiểu Y Ngưng hoảng sợ tròn to mắt khi thấy cả người mình bị bay ra ngoài. Cô nhóc nhắm mắt lại chờ đợi cơn đau ập đến nhưng không có... cô cảm thấy một hơi thở quen thuộc ấm áp bỗng chốc ôm chặt lấy cô... bên tai là tiếng lẫn bình bịch vang lên...

Tìm cô chợt thất lại một cách đau đớn... cả khuôn mặt trắng bệch không còn một giọt máu...

Cô còn nhớ ở Huyện Vu đại lục có một lần cô bị chen lấn mà té cầu thang ở trường... lúc cô cứ nghĩ mình sẽ ngã lăn xuống những bậc đá cứng ngắt lạnh lẽo thì có người đã ôm chặt cô vào lòng rồi lăn xuống cầu thang cùng cô... khi cô định thần lại ngồi dậy thì mới phát hiện người đã bảo vệ cô là Doãn Hàn...

Sau vụ đó Doãn Hàn phải nhập viện vì bị chấn động não loại nhẹ. Hơn nữa còn bị gãy chân... phải mất một thời gian dài sau mới lành lại... năm đó Doãn Y Ngưng 8 tuổi. Doãn Hàn 9 tuổi.

"Hàn ca ca~ mèo ô~ Hàn ca ca~" ô ô... Hàn ca ca ...ngươi là người đó phải hay không a~ có phải hay không a~

Bé mèo nào đó chợt khóc nức nở. Âu Dương Hàn luống cuống tay chân nhẹ giọng dỗ dành... ban nãy vẫn còn tròn mắt ra nhìn hấn mà... sao bây giờ lại mít ướt nữa rồi... thật là.... thùy làm a~

Nghĩ nghĩ hấn cảm thấy nằm hoài dưới chân cầu thang như vậy cũng không tốt lắm a~ tốt nhất là vào phòng sau đómuốn làm gì thì làm...

Âu Dương Hàn lão đạo ngồi dậy rồi đưa tay ẵm cô nhóc đang khóc lên sau đó vỗ vỗ lưng cô rồi bước vào nhà... trong đại sảnh cặp vợ chồng nào đó đang bàn luận rất rôm rả về việc xây cầu thang. Âu Dương Hàn lại lần nữa được cảm nhận cái cảm giác bị thất sủng... hấn cảm thấy đầu thai vào làm con của cặp vợ chồng này là một sai lầm to lớn...

Hấn tỏa ra hàn khí bức người sau đó mặt lạnh ôm nhóc con lên lầu. Tiểu Y Ngưng lúc này cũng đã bình tĩnh hơn một chút. Cô nhóc nào đó đang cảm thấy áy náy về hành động trẻ con của mình..(=> làm ơn đi con gái... con nên hãnh diện vì hành động trẻ con đó... dù gì có trẻ con cũng có sao đâu... con của ai gia mới 5 tuổi. =]])

"Thiếu chủ..."

"Thiếu chủ."

....

...

..

.

Hành lang dài ngoằn uốn lượn hết khúc này đến khúc khác khiến cô nhóc nào đó lúc đầu rất hưng phấn... nhưng càng về sau thì càng chóng mặt... cô cảm thấy nếu như cô có một căn nhà mà cứ như mê cung như vậy cô thả bán nó đi còn hơn...

Đang lúc bé mèo nào đó vẽ mặt đần đần thất thần thì *Cạch.* Âu Dương Hàn đã ôm cô nhóc vào phòng rồi đóng cửa lại sau đó bằng tốc độ nhanh nhất làm vệ sinh... tắm rửa... thay đồ... rồi ẵm con mèo đó nằm lên đùi.

Doãn Y Ngưng cảm thấy tỉnh hấn khi cái mông nhỏ của cô chợt lạnh... sau đó "Bốp!" một tiếng động vang lên rồi cái mông cô bỗng đau xót..

Tiểu nha đầu giật mình rồi cảm thấy rất ủy khuất. Cô nhóc mím môi cố nén tiếng khóc lại rồi nước mắt rơi như mưa.

Âu Dương Hàn đánh thêm một phát nữa rồi mới ôm cô vào lòng sau đó khàn giọng thủ thủ...

"Bé con... chỉ thiếu chút nữa ta lại không bắt được ngươi a~ chỉ thiếu chút nữa là ta không bảo vệ được ngươi... bé con... đừng như vậy nữa~" Âu Dương Hàn 21 năm của cuộc đời lần đầu tiên hạ giọng cầu xin một người... bé con... không muốn để hấn lo lắng được không? "Àn~?"

Doãn Y Ngưng chợt cảm thấy đôi tay đang ôm cô chợt run rẩy sau đó cô nhóc thấy phía cổ thật ẩm ướt...một giọt nước gì đó ẩm áp rơi xuống cổ cô...nóng cháy cả da thịt... cô nhóc đưa tay bài ra từng ngón tay bám trên người mình.

Âu Dương Hàn cứng đờ người nhìn hành động của cô nhóc rồi hần như người mất hồn khi thấy cô chợt đứng dậy và lùi ra một bước...muốn rời xa hần sao? Cô bé không cần hần nữa ư?

Lúc này Doãn Y Ngưng mới có dịp tỉnh tề đánh giá người nam nhân trước mặt...khuôn mặt nghiêm nghị phảng phất khí chất cao quý lạnh lùng. Đôi mắt màu xám đang tối dần như mắt đi tia sáng vốn có của nó... trên cặp lông mi dài cong vút còn đang ẩm ướt dính vào nhau...

Âu Dương Hàn...hần khóc sao? Vì thấy cô bị té... hần nói chỉ thiếu tí nữa sẽ không đỡ được cô... là đang lo sợ sao?

Cô nhóc giờ tay vuốt nhẹ ánh mắt vô thần đang ẩm ướt của hần sau đó vuốt ve của khuôn mặt...ngón tay bé nhỏ miêu tả từng đường nét hoàn mỹ trên gương mặt...từ cái trán...gò má...cho đến sống mũi rồi cánh môi... từng tí từng tí một cách cẩn thận như sợ làm đau hần...

Âu Dương Hàn nhìn từng hành động của cô đôi mắt vốn vô thần nay khẽ nhúc nhích...hần thấy cô nhích lại gần mình rồi cánh môi hồng mềm mại áp lên đôi môi lạnh lẽo của hần...thật ẩm áp...cũng rất ngọt ngào...

Cô nhóc liếm nhẹ đôi môi lạnh đang run run sau đó như chưa đủ cô học theo cách hôn mà hần từng làm với mình. Cái lưỡi nhỏ khẽ đẩy hai cánh môi đang khép lại sau đó chạm nhẹ vào chiếc lưỡi trong miệng hần... từng cái hôn cẩn thận trút trặc của cô nhóc khiến hần cả người nóng lên...

Rồi hần đáp lại cô..không có thô lỗ mãnh liệt...chỉ có nhẹ nhàng ngọt ngào... hần muốn nhắm nháp từng nơi trên thân thể bé nhỏ của cô... muốn mỗi tác da thịt trắng hồng đều có ấn ký của hần...

Tiểu Y Ngưng buông lỏng thân thể mình mặc cho Âu Dương Hàn hôn khắp người... Cô nhóc thoải mái nheo mắt lại rồi grừ grừ từng tiếng yếu ớt...

Sau đó như nhớ tới việc gì đó... bé mèo liền tặc mao ngẩng đầu đẩy cán một phát thật mạnh vào vai ai kia...

Âu Dương Hàn cảm thấy một cái đau nhói xảy ra trên đôi vai của mình... khuôn mặt đầy dự vọng của hần thanh tỉnh hẳn...sau đó hần nghe một cô nhóc nào đó chất vấn...

"Hàn ca ca có vị hôn thê~ hức....còn rất xinh đẹp..." lại trưởng thành... ô ô... cô cảm thấy đau lòng chết đi được.... Những lúc như thế này cô nhóc nào đó lại mở băng chửi rủa Nạp Lan Từ... nếu không phải cái mồm đáng ghét đó cô sẽ không xuyên qua sách.... Sẽ không là một cô nhóc con chỉ mới 5 tuổi...

Ta nói... trọng điểm là câu cuối cùng chẳng???

Âu Dương Hàn lần nữa cảm thấy đau đầu... sao lại nhớ đến vấn đề đó rồi a~ không phải đã quên rồi sao? Sao lại dùng một cái lại lòi ra chất vấn thế kia?... Bất quá nhìn bộ dáng bé con rất giống thê tử đang chất vấn trượng phu ngoại tình.... Làm sao bây giờ... hần thật thích a~

Bù thêm cho các nàng chap 36a nhá... chap b thêm vào 318 từ nữa...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 46: Cơ Thể Đang Có Sự Thay Đổi.

Tiểu Y Ngưng vừa nghĩ vừa cảm thấy bản thân mình quá thảm thương.... Cô sẽ bị vứt bỏ sao? Y Ngưng không muốn a~ meo~ meo~

Âu Dương Hàn cảm thấy cô nhóc nào đó cảm xúc càng ngày càng không ổn định thì bắt đầu lúng túng.. hần ôm thân mình tron bóng của cô vào lòng rồi lấy mền đắp cho cả hai người sau đó hôn đỉnh đỉnh đầu côxoa xoa đôi tai mèo an ủi.

"Bảo bối ngoan a~ Hàn ca ca không có vị hôn thê... Hàn ca ca chỉ có bảo bối..." cho nên đừng khóc nữa có được hay không a~ muội khóc làm ta thật là khó chịu...

"Muội nhìn này.. cả khuôn mặt đều lấm lem ... tiểu Y Ngưng của ta sắp biến thành một cô mèo thực thụ rồi..." nói nói hần đưa tay chùi nhẹ khóe mắt cô rồi lần nữa ôm chặt bé mèo nào đó... hần ôm thật chặt... thật chặt như muốn khảm cô trong ngực mình...

Thật muốn mỗi ngày được ôm cô... mỗi ngày được hôn cô... mỗi ngày được chạm vào người cô... mỗi ngày... tên nam nhân nào đó lại bắt đầu trỗi lên những phản ứng nguyên thủy... cái đầu lại hoạt động với năng suất cao hơn.... Nhưng mà hần bắt chợt tuột cảm xúc... bé con mới có 5 tuổi... thật lâu thật lâu...

Trong lòng hần tiểu Y Ngưng khóc một nên đã ngủ thiếp đi... dù gì thì hôm nay cô nhóc đã vận động rất nhiều... từ việc đi chơi sau đó làviệc tu

nhân... sau nữa là hoảng sợ ... tí nữa là khóc... khóc mấy chập... cái thân thể yếu ớt này sao có thể chịu nổi chứ....

Âu Dương Hàn định thần lại thì thấy cô nhóc nào đó đã ngủ một cách say sưa... hần bắt đắ dĩ cười khổ rồi cũng thiếp đi... hôm nay là một ngày mệt nhọc a~

Âu Dương Hàn tỉnh dậy rất sớm... hần nhìn phía ngủ say bé con thì nở nụ cười hạnh phúc... bắt quá chỉ sau một giây thì một số điện thoại lạ gọi vào máy hần.

Đông Phương Vũ sau khi xem đoạn phim tối qua ở công viên bánh kẹo... hần cảm thấy bé mèo dường như đã cảm thấy một quả trứng rung không còn đủ để mang cảm giác khoái cảm cho hoa huyết nữa ... nên khi say rượu mới đòi muốn nhiều hơn... điều này làm Đông Phương Vũ cảm thấy rất hưng phấn... dường như cô nhóc đang dần dần thay đổi.... Theo đúng chiều hướng mà bọn hần muốn.

Bọn hần có lẽ nên tăng độ điều giáo lên... bắt quá... nha đầu kia đang ở bên Sad một tuần... nên việc này chỉ có cách nhờ hần...

"Ta là Đông Phương Vũ."

"Ân!" tên này gọi cho hần là có việc sao?

"....."

"Hào!"

...

Cúp điện thoại Âu Dương Hàn cúi đầu nhìn phía đang ngủ say cô nhóc. Hần dùng tay tách nhẹ chân cô ra thì thấy đúng như lời Đông Phương Vũ đã nói... một trứng rung dường như không còn tác dụng nữa... cứ nhìn hoa huyết của bé con là biết... rất bình thường... không có một giọt gì gọi là dâm thủy... nó khô ráo...

Âu Dương Hàn xuống giường đi lấy cái hộp nhỏ dành riêng cho cô nhóc...lấy ra trong đó thêm một quả trứng rung rồi ngồi trở lại trên giường..

Hần nhẹ đẩy hai chân cô ra rồi cúi đầu... chiếc lưỡi mềm mại tách lấy hai cánh hoa đang che chở hoa huyết rồi khẽ liếm vào khe huyết nhỏ cho đến khi chất dâm chảy ra hần mới đưa tay cầm lấy một quả trứng rung đẩy vào.

Trong hoa huyết bé nhỏ hai quả trứng rung bé tí một chốc lẩn tẩn đến hai bên thành thịt... chốc lát lại tùm vào nhau cùng nhau chạm vào những điểm mẫn cảm nhỏ... khiến tiểu huyết liên tục tiết ra chất dịch ngọt ngào...

Âu Dương Hàn nhìn phía đang co bóp hoa huyết thì cảm thấy hài lòng... xem ra tên kia nói rất đúng... bắt quá cứ vài tuần lại tăng một viên thì có được hay không a~

Đợi đến khi cô nhóc đủ mười lăm tuổi chắc đã thành một cô nhóc dâm đẳng...

Sáng sớm bé mèo nào đó run run lỗ tai tỉnh dậy... cô nhóc nào đó chợt cảm thấy một luồng điện chạy thẳng vào người... rồi cô cảm thấy nhột quá... nhớ quá muốn đi tè a~ cô nhóc mở cặp mắt mơ màng định xoay người thì chợt giật mình...

Meo~ Hàn ca ca đang xi cô tè a~ đang banh chân cô ra trong tư thế ngồi chồm hồm a~ meo~ không muốn tè như vậy đâu...

Y Ngưng có thể tự tè được mà...

"Bảo bối ngoan~ Hàn ca ca chỉ muốn xem bé con đi tè ra sao a~ sau đó cầm thêm hai quả trứng rung bỏ vào tiểu huyết..."

Ar~ Hàn ca ca xấu... thật xấu... Y Ngưng mắc quá đi tè.... Nhớ quá tè a~

"Tiểu Y Ngưng ngoan ngoan đi tè... chúng ta còn phải tới công ty nữa a~" nói rồi lại tắc thêm vài hai quả trứng nhỏ...

"Meo~ Y Ngưng tè rồi... Y Ngưng tè rồi a~... meo~"

Âu Dương Hàn cảm thấy rất hài lòng, hần làm vệ sinh cho cô nhóc...tắm rửa xho hương hương rồi thay đồ xong lấy ra hết trứng rung trong tiểu huyết chỉ chừa hai quả trong người cô nhóc....

Hần cảm thấy vì cái tên Đông Phương Vũ mà hần trở nên thật...biến thái... nếu đột nhiên bỏ thêm vào một trứng rung nữa cô nhóc chắc chắn sẽ méo mào đòi hần lấy ra... nhưng nếu bỏ vào vài cái sau đó chỉ chừa hai quả thì cô nhóc sẽ không nhận ra sự khác thường này...

Như vậy điều giáo có thể tăng cấp mà bé mèo không cảm thấy bài xích...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 47: Nguy Hiểm Rình Rập

Tiểu Y Ngưng cảm thấy rất mất mặt nên sẽ trả thù... cô nhóc đưa tay tới ngực kẻ nào đó néo một phát... Âu Dương Hàn chột cứng người rồi cười khổ... vì sao người bị thương luôn hấn a~ thật là....

Âu Dương Hàn thả chú gấu bông vào lòng cô bé rồi đi xuống lầu. Lần này nha đầu nào đó đã học thông minh, không còn dáo dác ngó nghiêng như lần đầu tiên nữa mà nhắm hấn đôi mắt lại cho đến khi nghe tiếng nói chuyện thì mới mở mắt ra.

Hạ Tuyết đang ngồi với chồng trong phòng ăn vừa thấy con trai bà đang ôm cô nhóc xuống dưới thì vội đứng lên đi tới rồi đưa tay ẵm cô nhóc về chỗ của mình...

Hôm nay cô bé trông thật xinh xắn trong chiếc đầm xòe màu đen loli... cả người cô nhóc như một con búp bê bằng sứ tuyệt đẹp. Mái tóc được buộc nhỏ hai bên bằng chiếc nơ màu đen nhỏ nhỏ phần đuôi khế xoắn...trong cô bé mèo thật manh a~ Bất quá... bé con này tên gì nhỉ?

"Hàn nhi. Cô bé tên gì a~?" mau nói cho bà biết...mau nói cho bà biết... mỗ vị mẫu thân nào đó đang kêu gào...

"Tên Doãn Y Ngưng." Âu Dương Hàn thấy cô nhóc trong lòng mình biến mất thì chỉ biết thở dài... mẫu thân đại nhân lại giành bảo bối với hấn a~ nghĩ nghĩ hấn nhận mệnh đi vào phòng bếp hâm nóng ly sữa rồi kêu người làm dọn bữa sáng.

Hạ Tuyết khẽ nhủ mày suy nghĩ... nghe quen quá... hình như đã nghe vài lần...

"Mẫu thân. Là con gái của Liễu a đi." Ân~ Là Liễu Nguyệt a đi. Đó cũng là điều hấn mới biết tối hôm qua... bất quá dường như tên kia còn biết sớm hơn cả hấn... nếu không làm sao có chuyện dám đưa em gái bảo bối của hấn cho người mới gặp một lần mà còn là thoáng qua....

Cho dù hấn có nổi danh là tổng tài Sadyan cũng vậy.... Con người cách nhau một cái bụng...không phải sao?

"Con gái của Liễu Nguyệt?" oa~ ra là con của người quen a~ thật tốt quá ...thật tốt quá... lâu rồi bà không gặp bạn tốt... cũng hơn mười năm rồi chứ ít gì... xem ra cô nhóc này là tiểu công chúa của Doãn gia a~

Thế giới đầy những điều bất ngờ....

Hạ Tuyết bỗng cảm thấy duyên phận là thứ thật thần kỳ... không ngờ bà lại thấy hài tử của người bạn mà bà mất liên lạc đã lâu...

Vị phu nhân nào đó vui vẻ ngồi uy thực con bé vừa sờ tai mèo rồi cứ luôn miệng xuyết xoa... mạnh quá... mạnh chết đi được... bà có nên đổi con với bạn tốt không a~ bất cô nhóc này làm con gái rồi tổng thẳng nhóc mặt lạnh này qua bên kia... cách này tốt... cách này tốt...

Âu Dương Hàn như đọc được suy nghĩ của bà chỉ thấy hấn vu vơ nói "Tiểu Ngưng là người con muốn kết hôn."

Phụt!

Khụkhụ... Vị phụ thân đại nhân nào đó đang nhắm nháp tách cà phê ấm áp chột bị sặc... Hấn vừa nghe thấy gì a? Khụ... Không... phải nói thẳng con mặt lạnh của hấn vừa nói gì... cưới?... kết hôn?...

Hạ Tuyết ngẩng đầu giật mình sau đó mắt bà hiệp lại một cách nguy hiểm... sẽ không là điều bà đang nghĩ như vậy chứ?

"Con đang.... con bé... Ý ta là... cái việc...dạy bảo...."

Đáng ghét! Bà không muốn nói thẳng ra..vì bé con nào đó đang dáo dác nghe mọi người nói chuyện... còn ngửa đầu lên nhìn bà...

"Đến~ Há miệng ra ăn tiếp nào.... A~ ùm.."

Thấy cô nhóc nào đó ngoan ngoãn há miệng ăn món bà vừa đút ... và đang nhóp nhép chiến đấu với đồng thức ăn trong miệng...sao bà lại cảm thấy áy náy như thế này a~ Nguyệt Nguyệt nếu biết chuyện có giết bà hay không a~

Sau đó vị mẫu thân nào đó bắn một tia sáng sắc bén như dao nhìn phía đang ăn sáng một thẳng con mặt lạnh. Con bé nó mới 5 tuổi... sau không đợi thêm thời gian nữa a~

"Bọn ta đang cố gắng." nói tới lại cảm thấy đau thương... sao hấn không gặp cô nhóc sớm hơn một tí nữa a~ như vậy sẽ không cần tranh sủng... thật là....

"Bọn ta?" có nghĩa là còn có vài người nữa... rồi cặp vợ chồng nào đó nhìn phía đang ăn ngon lành cô nhóc hai cái đầu đều hiện ra một suy nghĩ *thân thể nhỏ bé này có thể chịu được sao?*

Âu Dương Hàn gặp bé con ăn xong thì ẵm lấy cô nhóc tới thẳng công ty. Chiếc xe màu đen rời khỏi tòa nhà theo sau đó là ba chiếc khác nối đuôi nhau rời khỏi.

Trước cánh cổng tòa lâu đài Parnoda nơi góc khuất cũng là điểm mù của máy quay an ninh. Một chiếc xe màu đen khẽ kéo tấm kính xuống. Bên trong là một đôi lạnh lẽo ánh mắt màu xanh lá như một con độc xà theo dõi con mồi...

Đó là một người phụ nữ... cô ta liếm cánh môi đỏ rực vì son của mình rồi nhìn phía những chiếc xe đã chạy xa khuất bóng.

Âu Dương Hàn... Người là của ta a~ chỉ cần là người phụ nữ đến gần người...ta sẽ khiến người đó phải biến mất...vĩnh viễn... cho dù đó ...là một đứa bé....

"Đi thôi."

"Là. Tiểu thư."

Giọng nói quyến rũ quanh quẩn trong xe rồi chiếc xe đó cũng rời khỏi...

Trình Thanh cảm thấy trò chơi thật thú vị... ra về vị hôn phu tương lai của cô rất sủng đứa bé đó...

Hàn a~ người đàn ông độc thân... kẻ thừa kế tước vị... một con rùa vàng chính hiệu... Người phải là của ta~ của Trình Thanh này.

Cái hình này đẹp quá.. nhìn thấy rợn người... hình ảnh hok liên quan gì hết nha =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 48: Công Ty Sadylan.

Tiểu Y Ngưng vừa ôm trong lòng chú gấu bông vừa hứng thú nhìn ra phía cửa sổ. Xe của họ đang di chuyển trên đại lộ Santiago...

Đại lộ Santiago hay còn gọi là đường cao tốc Santiago là con đường được xây trên một chiếc cầu bắc ngang đường Moonga. Hay nói chính xác hơn đường Moonga được mở xuyên qua phía dưới đường cao tốc. Bất quá cho dù là đường nào xuyên qua đường nào thì cô nhóc cũng chẳng nhớ đâu...

Cho nên chúng ta sẽ bỏ qua đường cao tốc huyền thoại này... chạy xe hơn nửa giờ thì bốn chiếc xe dừng lại ở một tòa nhà cao chọc trời khác...

Công ty Sadylan là một công ty phần mềm. Công ty này chỉ mới được thành lập hơn hai mươi năm trước nên cũng không hoành tráng như tập đoàn Proselan nhà cô nhóc.

Hàn ca ca đã nói công ty này được xây dựng với mục đích là part-time của một vị mà hần gọi là tiểu bá. Một vị tiểu bá nào đó khi đó quá nhiều tiền nhàn rỗi không biết phải làm gì nên đã đăng ký công ty... đặt tên công ty rồi để xó cho nhân viên rồi không quan tâm nữa. Năm năm trước 16 tuổi Âu Dương Hàn đã lấy tiền bán phần mềm của mình mua luôn cái công ty này rồi đặt lại tên... và cho nó phát triển huy hoàng như bây giờ...

Nói đến Âu Dương gia thì phải nói đến một gia đình toàn nam...

Âu Dương gia đều theo quân. Âu Dương Tịch lão gia tử có tất cả tứ nam vô nữ.

Lớn nhất là đại bá Âu Dương Phong đang làm thượng tá. Trong nhà có đại bá mẫu cùng hai đứa con trai, đứa lớn là đại biểu ca Âu Dương Bách năm nay 23 đang là tiểu đội trưởng quân đoàn 3. Nhỏ là nhị biểu ca Âu Dương Tiêu 19 tuổi đang đi du học.

Nhị bá Âu Dương Lãnh. Trong nhà có nhị bá mẫu cùng tam biểu ca Âu Dương Manh. Năm nay học trung cấp... 12 tuổi.

Tiểu bá Âu Dương Hoài năm nay đã gần tứ tuần mới vừa kết hôn ba năm trước. Chưa có hài tử.

Âu Dương Tĩnh đứng thứ ba chỉ có một con trai là Âu Dương Hàn.

Doãn Y Ngưng nghe Âu Dương Hàn nói khái quát về gia đình mình thì cô nhóc cảm thấy cái đầu mình cứ quay vù vù... thật chóng mặt... Hàn ca ca nói nhanh quá... Y Ngưng nghe không hiểu a~

Công ty Sadylan là công ty tư nhân xuyên quốc gia mới thành lập nên đại sảnh của nó không hoành tráng như Proselan. Những màn hình 6 chiều lập đi lập lại những phần mềm công ty đã làm ra... quây tiếp tân rất khang trang và sạch đẹp...

Nhân viên trong công ty lúc này đang đứng hình nhìn phía vị tổng tài nào đó đang ôn nhu che chở cho một nữ hài ở trong ngực. Đợi đến khi tổng tài cùng đám bảo tiêu đã đi mất là oanh một phát những đề tài bất quá nổi lên một cách mãnh liệt... như con bão lớn đổ bộ vào Sadylan.

Sát thân mặt lạnh cũng có khi ôn nhu với một người như vậy... thật khiến bọn họ mở to mắt.. thế giới này quá huyền huyền rồi...

Sau đó đề tài xoay quanh hình ảnh huyền huyền ban này... mỗi nhân viên nào đó nói đùa mà không biết đó hoàn toàn là sự thật... "Các người nói... tổng tài của chúng ta có phải là... luyện đồng không a~? Còn theo thể loại...điều giáo..."

Sau đó là những cái gật đầu chắc nịch...

"Chắc là như vậy rồi... bất quá người không biết điều giáo đang rất mode sao?"

"Ta cũng muốn điều giáo a~"

Sau đó là 103 cách điều giáo được các nhân viên điều giáo kỳ cựu truyền kinh nghiệm...

"Các người nói...chúng ta có nên tạo ra một phần mềm dạy điều giáo không a~?" Một kẻ lập dị nào đó nói... ý tưởng của hắn gần hết rồi.. may mà vừa mới gặp tổng tài a~

"Hào a~"

"Thật tốt quá..."

"Ta cũng tham gia..."

"....."

"....."

"..."

Bé mèo con nào đó được bế thẳng vào văn phòng của cái tên được gọi là sát thần trong công ty. Văn phòng đặt ở lầu 20 của công ty....

Mở cánh cửa văn phòng là một chiếc bàn gỗ cùng ghế xoay đặt phía trước cái kệ sách... bên trái bức tường một cái cửa sổ to đủ để có thể thấy toàn khung cảnh bao la phía bên dưới... Phía bên phải là căn phòng để nghỉ ngơi.. Tiểu Y Ngưng vừa được đặt xuống đất đã chạy lon ton đi tham quan khắp nơi sau đó chạy tới cái cửa sổ bằng kính nhìn xuống... "Thật cao a~" cô nhóc xuyết xoa chép miệng..

Âu Dương Hàn nhìn nhìn cô nhóc đang tò mò kia thì cảm thấy rất buồn cười.. hắn vẫy tay kêu cô đi lại rồi ẵm cô nhóc ngồi lên đùi và làm việc...

Như nhớ điều gì đó hắn mở chiếc hộp trong hộc tủ lấy ra một viên kẹo rồi đút cô ăn...

Đông Phương Vũ khi sáng đã nói có gửi cho hắn hộp đồ... nói là đã chia ra ba phần đưa cho Doãn Mặc cùng hắn. Tiểu Y Ngưng thấy trong miệng mình vị ngọt thanh mát thì rất thích thú... cô cảm thấy viên kẹo này ăn thật ngon a~ bất quá cô nhóc nào đó lại không biết... viên kẹo thơm ngon nào đó có tác dụng kéo dài thời gian biến hình... sản phẩm mới của Đông Phương Vũ...

Chuẩn bị đi học nhá =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 49: Chọn Trường.

Bỏ qua khung cảnh ảm áp bên công ty Sadyan thì ở tập đoàn Prosela một vị CEO nào đó đang bù đầu bù cổ với đồng công việc. Bây giờ đã là cuối tháng 12 và gần đến Tết. Một nam nhân nào đó nghĩ nghĩ rồi hắn thở dài.. sao hắn lại quên một việc rất quan trọng như vậy a~

Mười mười hắn đã năm tuổi... qua năm là 6 tuổi và phải bắt đầu vào tiểu học.... Hắn quên mất đến hết năm sau gia gia cùng ba mới có thể về nhà... chuyện lưu diễn của mẹ cũng phải hết năm sau mới kết thúc...

Cho nên là đại ca trong nhà hắn có nhiệm vụ chiếu cố đệ đệ cùng muội muội... bất quá cuối năm nay đệ đệ sẽ đi cắm trại với trường.. khi học kỳ mới bắt đầu thì mới về nhà để đi học... cho nên cái nhà to đùng này chỉ có hắn cùng tiểu Y Ngưng...

Doãn Mặc lên mạng tìm kiếm một vài ngôi trường ở trong nước trong đó có ba trường hắn cảm thấy được nhưng còn cần sự đồng ý của hai tên kia... nam nhân nào đó lại lướt bỏ sự hiện diện của Long Ngạo Thiên...

Tên ranh con không đáng giá nhắc tới.

Lại nói tới tên ranh con nào đó hắn đang than khóc cho cuộc đời bi thảm của mình... hắn cứ nghĩ chỉ cần tập huấn 1 năm là sẽ được về nhưng không ngờ

bây giờ thời gian tập huấn đã lên tới năm năm.. là năm năm đó...

Vì vị thiếu tướng nhà họ Doãn là Doãn Văn Thần đột nhiên lên tiếng và thế là thời hạn lại kéo dài... hần cảm thấy thời gian gấp bé mèo của hần xa xa vô hạn a~

Mà gây ra việc này đầu sỏ là Doãn Mặc... Hần nói nếu đã huấn luyện thì huấn luyện như bộ đội đặc chủng... cho nên vị thiếu tướng nào đó vì chiều lòng cháu trai đã ra lệnh một tiếng... và kết quả từ 3 năm thành năm năm nếu hoàn thành tốt... không thì bảy tám năm là chuyện bình thường... bất quá.. tên ranh con Long Ngao Thiên vẫn không biết a~

Hần không biết vì một lần tò mò điều giáo mà khiến đời hần trở nên đen tối hơn... nếu biết hần sẽ không quá đáng như vậy a~

Thời gian bây giờ thoáng cái đã qua một tuần... bé mèo nào đó phải về nhà mua sắm đồ đạc chuẩn bị đi học cho năm mới..

Doãn Mặc chọn được ba ngôi trường là trường nữ quý tộc Kenrita, trường công lập hoàng gia Runia cùng trường quốc tế Lanka.

Trường nữ quý tộc Kenrita nằm ở thành phố Sumania cách thành phố Ruby hai ngày lộ trình.. đây vừa là trường học vừa là tu viện lớn nhất nước... là nơi đào tạo ra các tiểu thư danh viện ... bất quá... nếu học ở đây bắt buộc phải học nội trú ... hết một học kỳ mới được về nhà 1 lần.

Trường công lập hoàng gia Runia nằm ở thành phố Rades đây là trường của nhà nước xây dựng cho những đứa trẻ là con ông cháu cha của đất nước Nanly này... ngôi trường có cơ sở hạ tầng hiện đại... có thể không cần học nội trú.

Cuối cùng là trường quốc tế Lanka là ngôi trường tư nhân do nhiều tập đoàn lớn trên thế giới tài trợ cùng mở ra cho trẻ em khắp thế giới. Mục đích ngôi trường được xây dựng là để đào tạo ra những nhà chính trị...quân sự hoặc kinh doanh tương lai. Đây là ngôi trường duy nhất được xây dựng ở thành phố Ruby.

Cả ba ngôi trường trên đều tồn tại 4 cấp bậc... cấp mẫu giáo... cấp 1... cấp 2... cấp 3 và đại học... bốn cấp đầu rất dễ nhưng tới cấp đại học nếu không được 8.0 trở lên sẽ bị đào thải... hay nói chính xác hơn là bị chuyển trường.

.....

Hôm nay là ngày nghỉ vì thế trong căn nhà của Doãn gia đang có sự hiện diện đầy đủ của cả ba nam nhân... bé nhóc nào đó đã chạy vào phòng mình ôm đồng gấu bông yêu quý nằm ngủ.

Doãn Mặc cầm ba sấp tư liệu về ba trường hần chọn được đưa cho Đông Phương Vũ cùng Âu Dương Hân để nghiên cứu...

Cả ba người cau mày rồi từ từ thảo luận...

"Trường nữ sinh Kenrita cũng tốt...chất lượng tốt...day học cùng an ninh cũng bảo đảm... chỉ là phải ở nội trú." Doãn Mặc nói. Hần không muốn cô nhóc đi học nội trú... vì nếu bị khi dễ phải làm sao bây giờ.

"Nội trú không phải vấn đề.. nhưng mà ta nghe nói... hiện tượng đồng tính xảy ra rất nhiều trong trường.. vì đây là trường nữ không có nam sinh cho nên một thời gian dài ở chung có thể dẫn đến những suy nghĩ lệch lạc..." Đông Phương Vũ trầm giọng nói. Trong bệnh viện chi nhánh ở Sumania tiếp vài trường hợp tự sát về tình trong đó đa số là học sinh trường nữ Kenrita.

Cả ba nam nhân trong đầu đều hiện lên cảnh một cô nhóc mèo nào đó được một cô bé cắt tóc tomboy ẵm về...sau đó bé mèo thẹn thùng giới thiệu đây là người yêu của cô nhóc.... Cả ba nam nhân chột rùng mình.

Trường nữ quý tộc Kenrita.... Một dấu chéo to đùng...

Chọn trường nào... =]]

Còn hai trường các nàng đoán xem sẽ là trường nào a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 50: Chương 40B

Đông Phương Vũ cầm tư liệu trường công lập hoàng gia Runia khẽ trầm tư...

"Hay là chọn Runia. Cơ sở hạ tầng tốt... giảng dạy cũng rất được. Hơn nữa đây là trường nam nữ tổng hợp... cho nên sẽ ít có khả năng đồng tính như Kenrita."

Âu Dương Hàn nhìn phía trường công lập Runia khẽ lắc đầu... "Không được. Trường Runia tuy chất lượng dạy cũng rất tốt nhưng đa số những học sinh trong trường là những phần tử hiếu thắng... cứ 1 năm trường Runia lại xảy ra vài vụ đánh nhau gây tai nạn nghiêm trọng... việc này khiến những thầy cô trong trường rất đau đầu.."

Trường công lập hoàng gia Runia.... Một dấu gạch chéo...

Chỉ còn lại duy nhất trường quốc tế Lanka.

"Trường Lanka rất tốt. Bất quá các người quyết định cho bé con nội trú sao?" Âu Dương Hàn nhíu mày hỏi..

"Làm sao có thể. Ta có thể đưa rước con bé."

"Lúc Mặc bận ta sẽ rước..."

Đông Phương Vũ cùng Doãn Mặc cười cười rồi nói.... Nội trú làm gì... bọn hắn còn chưa điều giáo xong mà...

Âu Dương Hàn nhếch mép nhìn phía hai con hồ ly cùng sói thì gật đầu đồng ý... xem ra hắn cũng nên dời trọng tâm của mình tới thành phố Ruby....

Về nơi ở thì....

"Như vậy a~ Doãn Mặc... trong khoảng thời gian này làm phiền người rồi."

Doãn Mặc cảm thấy có dự cảm không lành.... Cả Đông Phương Vũ cũng khẽ nhíu mày chờ tên sát thần mặt lạnh nói tiếp...

Âu Dương Hàn ngả người ra sau khẽ nói "Biệt thự bên Ruby đang xây... nên sẽ ở tạm nhà người một thời gian..." một thời gian rất dài a~ Mặc ngar~ muốn độc chiếm bé con sao? Làm sao có thể a~

"Khách sạn." Doãn Mặc gân xanh đầy trán phun ra hai từ... Muốn tới đây nằm vùng sao? Tuyệt đối không được...

Đông Phương Vũ ánh mắt lóe lóe rồi tùy ý nói...

"Phải a~ Mặc... nhà ta cũng đang xây nên thời gian này làm phiền rồi..." sau đó cả hai tên mặt dày nào đó lấy điện thoại ra gọi cho bọn thuộc hạ đem hành lý tới... bắt đầu nằm ăn vạ ở Doãn gia.

Doãn Mặc cảm thấy hôm nay gọi hai tên gian xảo này đến nhà là một sai lầm... một sai lầm to lớn...

Sao lúc đó hắn lại không gọi bọn họ tới công ty a~ Bây giờ thì hay rồi... ngay cả hành lý cũng đã chuẩn bị từ trước.. nhìn xem... bọn thuộc hạ đang xách ba bốn cái vali to đùng vào nhà hắn... hai tên này rõ ràng là có dự mưu...

Doãn Mặc cảm thấy bản thân mình thông minh cả đời lại mắc sai lầm một phút. Đáng lý ra ngay sau khi chọn xong trường hắn nên thẳng tay đuổi người... bây giờ thì... nhìn phía hai tên nào đó đang ung dung lên lầu chọn phòng hắn chợt nghiêng răng nghiêng lợi...

Phòng ngủ của mỗi người được chia như sau.

Ở tầng một:

Phía hành lang bên tay phải là phòng của Doãn gia gia vì ông đã lớn tuổi nên sẽ không đủ sức để leo lên quá cao.

Phía hành lang bên tay trái là phòng của ba mẹ Doãn đi thông với phòng đọc sách vì Doãn ba phải làm việc rất khuya nên để thông với phòng đọc sách cho tiện lợi.

Ở tầng hai:

Phía hành lang bên tay trái là phòng của Doãn Mặc cùng phòng Doãn Thần bao gồm phòng đọc sách... cùng phòng giải trí...

Cuối cùng là phía hành lang bên tay phải là phòng của tiểu Y Ngưng bao gồm...phòng chơi cùng phòng đựng gấu bông dính liền nhau... nên có thể nói phòng của tiểu nha đầu này là nơi rộng nhất trong nhà.

Mỗi tầng đều có gần năm căn phòng khách mỗi bên... cho nên Đông Phương Vũ cùng Âu Dương Hàn rất thoải mái kêu người dọn hành lý vào hai căn phòng kề bên phòng cô nhóc...

Doãn Mặc nghiêng răng nghiêng lợi nhìn phía hai tên mặt dày nào đó... hắn muốn... giết người...

Nhất là khi thấy hai tên kia một bộ...tự nhiên như đang ở nhà...

Tiểu Y Ngưng ngủ một giấc dài rồi tỉnh dậy... cô nhóc chợt thấy hai bên đều có người đang nằm... bé mèo nào đó ngồi bậc dậy thì thấy Vũ ca ca cùng Hàn ca ca đang ngủ bên người mình... cô nhóc rón rén lấy hai chú gấu đặt ngồi phía trên mặt hai người rồi khanh khách bật cười.

Bắt quá ... chưa vui về được bao lâu thì hai cánh tay của hai vị mặt dày nào đó gác qua người cô khiến đang ngồi cười bé ngốc nào đó bật ngửa ra sau. Rồi "chụt~" hai bên má bị hôn một cái...

Nhóc con ngơ ngác như bị giật mình rước lấy cái cười khê của hai tên nam nhân..

Mèo nhỏ a~ rất vui được ở chung nhà với muội nhar~ bảo bối...

Sắp có 3p nhá =]].... chắc sẽ ngay đêm năm mới a~ =]]

Phòng nhỏ của tiểu nha đầu nhá... thiếu chi tiết hơi nhìu... nhưng tạm chấp nhận...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 51: Noel Ấm Ấp.

Mùa noel năm nay là một ngày cực kỳ đặc biệt với cô nhóc... đây là năm đầu tiên sau khi xuyên qua đây đón Giáng sinh.

Trước Giáng sinh một ngày bé mèo nào đó cảm thấy đặc biệt hưng phấn... cô nhóc tay lôi kéo Vũ ca ca... tay lại kéo Hàn ca ca chạy tới quảng trường Rubie để mua sắm đồ trang trí cho cây thông Noel to đùng trong nhà mình.

Về phần Doãn Mặc thì đang bận rộn nấu buổi tối ở nhà cùng chuẩn bị những món quà bí mật cho nên không thể đi theo mọi người... bắt quá lần này hẳn không cảm thấy tiếc nuối... bởi hẳn đang chuẩn bị một món quà bất ngờ cho cô bé... Doãn Mặc cảm thấy tiểu Y Ngưng sẽ thích món quà đặc biệt này...

Quảng trường Rubie hôm nay thật lạnh... đây ấp không khí của mùa Giáng sinh. Một cây thông to lớn hơn ba tầng lầu được đặt ở giữa quảng trường.... sau đó là bầu không khí mát lạnh cùng tuyết rơi xung quanh...

Tiểu Y Ngưng hôm nay khoác trên mình rất nhiều lớp quần áo... nào là áo đầm...áo ấm...áo khoác trong...áo khoác ngoài... bao tay...vớ...khăn quàng cổ... đồ bịt tai và cả chiếc mũ len trên đầu...

Cô nhóc nhìn phía ăn mặc "mỏng manh" hai vị ca ca nào đó thì lại bủi môi rồi dùng cặp mắt sùng bái hâm mộ nhìn hai người... Hàn ca ca cùng Vũ ca ca chịu lạnh giỏi quá a~ chỉ mặc như mọi ngày rồi mặc thêm cái áo khoác đeo bao tay rồi quần khăn.... Thật ít đồ a~

Không giống Y Ngưng nha~ quần thật nhìu...thật nhìu... ca ca nói trông Y Ngưng cứ như một con lật đật tròn trịa ấy... thật là bất công a~

Hai tên nam nhân nào đó bỏ qua vẻ oán niệm mãnh liệt của cô nhóc rồi dắt cô vào khu trung tâm mua sắm ở gần đó...

Bên trong thật ấm áp ... những bài hát giáng sinh vui nhộn cùng với những chùm đèn giáng sinh lung linh sắc màu... tuyệt quá...

Cả ba đi dạo xung quanh một chút, chụp vài tấm ảnh làm kỷ niệm sau đó mua rất rất...rất nhiều đồ giáng sinh để trang trí... rồi cùng về nhà...

Tất nhiên cả đồng đồ sẽ được nhân viên khu mua sắm giao đến tận nhà a~

Về tới nhà thì cũng đã tối... mọi người ăn tối xong thì cùng nhau trang trí cho cây thông Noel... cây thông nhà Y Ngưng cao khoảng 2 mét và là màu trắng... nhìn thật đẹp...

Những đồ trang trí được từ từ treo lên cao... cho tới ngôi sao đặt trên đỉnh cây thông thì tiểu Y Ngưng được ba vị ca ca cùng nhau bế lên... cô nhóc đặt lên đỉnh cây thông ngôi sao lớn... và thế là hoàn thành...

Doãn Mặc cười cười nhìn cô nhóc rồi cầm đèn... cả cây thông sáng rực lên khiến cả căn nhà bớt đi sự lạnh lẽo...

Mọi việc xong đâu đó cô nhóc bị ba nam nhân đuổi về phòng ngủ...

Ngày Noel.

Bé con nào đó giật mình tỉnh dậy thật sớm rồi chạy ù ra khỏi phòng... bắt quá thật lạ a~ mọi người đâu hết rồi?

"Ca ca~ meo~?" không nghe ai trả lời a~

"Meo~ ô... Hàn ca ca a~?" không có...

Hức... không phải chứ...? Bắt Y Ngưng ở nhà một mình sao? Ngay đêm Giáng sinh á?

"Vũ ca ca ar~?" vẫn không có ai trả lời...

Tâm trạng hưng phấn ban nãy bỗng nhiên biến mất... bé mèo nào đó bắt đầu ủ rũ sau đó cụp đuôi và tai lại bước chậm xuống lầu...

Dưới lầu tối om... rèm cửa không ai vén lên... bỗng nhiên tiểu Y Ngưng cảm thấy muốn khóc...

Cô nhóc ngồi thụp xuống giữa cầu thang bắt đầu khóc nức nở... sau đó khóc lên thật lớn... cô cảm thấy căn nhà này lớn quá... lại thật lạnh... không có tí hơi ấm nào...

Rồi bất chợt cô nhóc nghe thấy tiếng leng keng nho nhỏ vang lên... sau đó căn phòng khách tối om le lói ra từng vệt sáng lấp lánh...

Là cây thông a~

Cô nhóc vội vàng chùi chùi nước mắt rồi nâng chân nhỏ dặng dặng chạy vào phòng khách nơi cây thông màu trắng đang phát sáng. Sau đó bé mèo nào đó chợt sùng sờ...

Phía dưới gốc cây tối qua trống trơn vắng vẻ bây giờ đã đầy ắp những món quà. To có ...nhỏ có... vừa vừa cũng có.. đủ kích cỡ...đủ màu sắc...từng món quà đều được đóng gói một cách rất tinh xảo cùng kỹ lưỡng...

Có cả nghìn món quà oa~ thật nhiều...thật nhiều... cô chưa bao giờ thấy nhiều quà như vậy... ngập gần phân nửa của căn phòng khách to lớn...

Cây thông đẹp quá a~

Ta thích thông trắng ...nhìn nó rất tinh khiết...

Cầu like...cầu cất chứa a~

"Khanh khách..."

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52: Chương 41B

"Bảo bối ar~ Giáng sinh vui vẻ~" phía sau lưng cô nhóc là bốn tên nam nhân đang nở những nụ cười thật ấm áp với cô nhóc...tất nhiên là có sự hiện diện của Doãn Mặc, Âu Dương Hàn, Đông Phương Vũ cùng Long Ngạo Thiên...

Muốn hỏi vì sao tên nhóc Long Ngạo Thiên có mặt ở đây sao? Đương nhiên là có sự đặc xá đặc biệt của ba tên nam nhân kia rồi... hôm nay Long Ngạo Thiên có trọn một ngày để chơi Giáng sinh với cô nhóc... tên ranh con nào đó rất kích động điên điên suốt cả ngày hôm qua...

Doãn Y Ngưng xoay người lại nhìn đang mỉm cười các nam nhân... trong lòng cô cảm xúc bây giờ rất phức tạp... vừa vui mừng vừa cảm động lại rất ỷ khuất... sau đó bé mèo nào đó ngọt ngào nở nụ cười rồi chạy về phía bốn tên kia....

Cả năm người ôm nhau thật chặt rồi sau đó "chụt~" cả gương mặt tiểu Y Ngưng tràn đầy nước miếng... bất quá lần này cô nhóc sẽ không so đo...

Y Ngưng cúi đầu nhìn đồng quà chất cao như núi rồi về mặt rồi rầm nghiến đầu nhỏ.... Ách... đều là của Y Ngưng sao? Thật nhiều a

~

Như nhìn thấy vẻ tò mò của cô nhóc Doãn mặt ôm cô nhóc tới từng đồng quà vừa chỉ vừa giải thích...

"Đây là của gia gia ...ba ba ...mẹ cùng Doãn Thần chuyên phát nhanh tới ngày hôm qua.."

"Đây là của nhân viên công ty Prosele." rồi hần chỉ vào một đồng quà to khác thuyết minh...

Âu Dương Hàn ôm lấy bé con tiếp tục giải thích..."Đây là của Âu Dương gia gửi tới sáng nay... kẻ bên là nhân viên Sadylan."

Sau đó Đông Phương Vũ cùng Long Ngạo Thiên nắm tay cô nhóc dắt tới hai đồng quà cuối cùng "Đây là của Đông Phương gia cùng Long gia... cuối cùng là của người hâm mộ..."

Cô nhóc nào đó tròn tròn mắt đầy vẻ mê man... người hâm mộ á? Ở đâu ra a

~

Long Ngạo Thiên nhanh tay cầm lên laptop bật ngay vào trang mạng "Mèo cầu tài Porsela" được tạo ra cách đây hai tháng. Cô nhóc ngó vào nhìn rồi về mặt càng cảm thấy hoang mang... đây là gì a~? Sao toàn hình cô thế này?

Hình cô ở công ty Prosela này... hình ở Khu vui chơi Jennydar... cả hình khi tới Sadylan cũng có... ngay cả hình ngày hôm qua cô tới quảng trường Rubie cũng có lun.... Oa~ thật nhiều hình a

~

Sau đó ngay lúc Long Ngạo Thiên đắc ý dạo dạt... cô nhóc nào đó đưa tay cầm con chuột bấm click một phát vào thư mục có tên Damoanhata.... Sau đó cô nhóc cùng ba tên nam nhân khác chọt sừng người.

Chỉ thấy thư mục mở ra bên trong toàn là những tấm ảnh dâm mỹ của cô nhóc nào đó...

Lúc thì đang ăn trái cherry với ánh mắt đờ đẫn... cái miệng khẽ nhếch từng dòng nước chảy ra khóe môi....

Tắm thì tiểu Y Ngưng nước mắt giàn giụa cầu xin tha thứ... trên người là những dấu dâm tây dâm đấng..

Tắm lại chụp cảnh cô nhóc đang phun ra một dòng suối nơi hoa huyết..

Tắm chụp cô nhóc đang sung sướng vì những quả trứng rung....

Có những tấm còn khoa trương hơn như tấm hoa huyết cùng hậu huyết bị tặc vào trứng rung đầy ắp... cả hai cái miệng nhỏ trước và sau đều có chất lỏng bóng lưỡng..

Khoa trương nhất là hai clip quay cảnh Vũ ca ca cùng cô... còn có clip Thiên ca ca cùng cô nữa.....

Khuôn mặt Doãn Y Ngưng lúc này đỏ như máu sau đó cô nhóc đẩy mạnh Long Ngạo Thiên một phát rồi nhảy lên người hấn phát tiết một trận...

"Thiên ca ca là tên biến thái... meo~"

"Thiên ca ca là kẻ lưu manh a~ meo~"

"Meo ô...~"oa~ Thiên ca ca đáng ghét quá.. sao có thể chụp Y Ngưng những tấm hình như vậy a~

Còn ghi tên thư mục... Dâm oa nhà ta á? Y Ngưng quyết định sẽ không tha thứ cho Thiên ca ca nữa a~

Thiên ca ca thật xấu... thật xấu....

Ba tên nam nhân nào đó kẻ đứng che tầm nhìn của hai người đang đánh nhau kia như Doãn Mặc... một người gửi những tấm hình cùng clip vào ba hòm thư khác nhau sau đó lui ra ngoài như Đông Phương Vũ... rồi một người khác tiến vô delete sạch thư mục đó ngay cả thùng rác cũng delete.. rồi hủy luôn cách phục hồi như Âu Dương Hàn... xong đầu vào đây bọn hấn mới tiến lên can ngăn...

Cả ba nam nhân cảm thấy từ lúc sống ở Doãn gia cả ba dường như ăn ý hơn rất nhiều... như bây giờ... người thì ôm cô nhóc...người đưa tay xoa đầu cô... người lại vỗ nhẹ sau lưng cô như an ủi..

Bất quá không một ai đưa tay ra đỡ Long Ngạo Thiên.

Chỉ thấy Long Ngạo Thiên lúc này đã lồm cồm ngồi dậy rồi đang thấp giọng lấy lòng cô nhóc nào đó...

Được rồi.. là lỗi của hấn a~ hấn không nên để thư mục đó phía bên ngoài màn hình a~ đã vậy còn quên cài mật mã...

Tên ranh con nào đó vẫn chưa sám hối cho hành động ngu ngốc của mình chỉ lo tính kế làm sao để cô nhóc hết giận...

Cả ngày Giáng sinh năm nay bắt đầu là tiếng khóc của cô nhóc... sự ngạc nhiên của cô nhóc... sự cảm động của cô nhóc...cái hờn dỗi của cô nhóc...

Tiếng cười của Long Ngạo Thiên...tiếng la của Long Ngạo Thiên... tiếng lấy lòng của Long Ngạo Thiên...

Sự im lặng của Doãn Mặc... tiếng giải thích của Doãn Mặc...tiếng an ủi của Doãn Mặc...

Sự im lặng của Đông Phương Vũ... tiếng nói chuyện của Đông Phương Vũ... tiếng cười khẽ của Đông Phương Vũ...

Sự im lặng của Âu Dương Hàn... tiếng chúc mừng của Âu Dương Hàn... tiếng dụ dỗ của Âu Dương Hàn...

..... Giáng sinh năm naylà một mùa Giáng sinh ấm áp... vì họ ở bên nhau... có buồn...vui...có cảm động hờn dỗi...có an ủi lấy lòng... có cả những nụ cười chảy những giọt nước mắt hạnh phúc....

Mùa đông đầu tiên xuyên qua sách... Doãn Y Ngưng 5 tuổi...chuẩn bị bước qua 6 tuổi...

Ta cảm thấy thích chap này... các nàng thì sao a~

Ngủ ngon nha cả nhà....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Những Ngày Bận Rộn Cuối Năm.

Mùa Noel âm áp đã qua ... Lúc này tuyết đã ngừng chỉ còn những cơn gió lạnh buốt cùng khí trời se lạnh báo hiệu kết thúc năm cũ cùng...chuẩn bị bước qua năm mới....

Vào những ngày cuối năm... mỗi người đều rất bận rộn để chuẩn bị cho những kế hoạch cho năm mới... rồi còn phải mua sắm và dọn dẹp cho căn nhà của họ.

Những căn nhà trên đường Drunei bây giờ đang dần tháo dỡ những vật phẩm trang trí mùa giáng sinh Và thêm vào những trang trí mới..

Đường Drunei là con đường gần nhất dẫn tới quảng trường Rubie nó là con đường giành cho những ngôi nhà thượng lưu của những doanh nghiệp nổi tiếng..

Đến với đường Drunie mọi người có thể thấy những khu vườn xinh xắn cùng với những ngôi nhà tuyệt đẹp đằng sau chúng mang những nét vừa hiện đại...lại vừa cổ điển độc đáo...

Khu biệt thự của Doãn gia là căn nhà số 20 trên đường Drunei. Biệt thự Wikidia.

Lúc này trong ngôi nhà trắng chỉ có những người giúp việc đang dọn dẹp nhà cửa cùng chuẩn bị bữa ăn.

Doãn Y Ngưng thì đang lon ton dọn dẹp cho căn phòng nhỏ của mình. Những ngày này cô nhóc đặc biệt bận rộn... nào là đi thăm trường mới... nào là đi mua sắm dụng cụ học tập.... Cuối cùng hai ngày trước tân niên thì phải dọn dẹp căn phòng của mình.... Dọn vệ sinh phòng ở... dọn phòng gấu bông...dọn phòng khách nhỏBận rộn suốt nhưng lại không mệt mỏi a~ đơn giản vì cô nhóc nào đó đã tổng hết đồng điểm phân phối của mình vào cột khí lực... cho nên bây giờ khí lực của bé con nào đó là 38.

Cô nhóc nào đó cảm thấy nhan sắc như bây giờ là đủ dùng vì nếu cộng thêm vào khi đi học sẽ rất rất phiền toái.... Sau đó trí lực thì đối với đứa nhóc tiểu học trí lực 70 đã đủ để đối phó.

Độ miễn cảm thì... Đến bây giờ mà cô còn không biết mấy chỉ số miễn cảm...độ bền...danh khí gì gì đó ý nghĩa là cái gì thì cô thà tự sát còn hơn... cho nên...độ miễn cảm đối với đứa bé gần 6 tuổi như cô là...quá cao rồi a~ không nên cộng thêm nữa...meo

~

Cho nên phải cộng vào khí lực...để còn có sức đối phó các ca ca a~ Hệ thống "Tiết tháo chạy tung tăng" 3 là phần mềm...biến thái nhất cô từng gặp...thật đáng sợ... thật đáng sợ oa~ meo

~

Trả lại sự ngây thơ trong trắng cho cô... trả lại tiết tháo cho cô... khó khăn lắm cô nhóc nào đó trước khi xuyên qua giữ gìn cái gọi là tiết tháo suốt 20 năm trời... còn bây giờ... thôi bỏ đi... bé con nào đó gào thét trong lòng rồi chột ừ ừ... đôi tai khẽ cúi xuốngcái đuôi cũng không còn thiết tha vẫy đuôi...

Bất quá nói cho cùng thì... từ khi xuyên qua... cô đã thu hoạch được rất nhiều thứ quý giá khác mà không cân đo bằng tiền được... Như nụ cười...như hạnh phúc...như tình yêu... và cả... yêu... cô không biết yêu là gì nhưng bắt đầu từ hôm nay...cô sẽ học cách yêu...học cách nhận nó...

Nhưng mà nói tới nói lui thì đây là cái gì a

~

Từ hôm Giáng sinh qua đi cô nhóc có một công việc mới là...mở quà... cứ rảnh rỗi là lại mở quà... quà của người khác thì để vào kho từ từ mở... phải mở quà của người quen trước... quà của gia đình các ca ca thì đã mở vài ngày trước... đa số là quần áo đón Tết... quần áo đi chơi...đi học... giỏ xách... balo... giày dép... đồ chơi... có cả một đồng trang sức....

Ừm... gia gia thì tặng gấu bông số lượng bán... ba ba cùng ma ma cũng giống ông... nhị ca thì tặng những món đồ lưu niệm kỳ quái... chắc là mua ở những nơi từng cắm trại qua... ca ca thì là món cô nhóc đang cầm trên tay.... Áo~ áo choàng chẳng? Nó mỏng manh và trong suốt... còn có cái quần nhỏ

cũng... trong suốt... Ách! Meo

~

Này thì làm sao mà mặc a

~

Bất quá trông nó rất thú vị a~ meo ô~ trong hộp của ca ca tặng là hơn mười bộ... còn có ghi chú bên trong a

~

Muội muội bảo bố có thích không a~ này là đồ lót nha~ mặc sẽ rất mềm mại và mát a~ nên ngày nào muội cũng phải mặc chúng... không nghe lời sẽ có trừng phạt ngay~ muội biết...

Doãn Y Ngưng hồng cả mặt nhìn đồng được gọi là đồ lót sau đó cái đầu nhỏ lại hoạt động... trừng phạt ca ca nói... hảo tu nhân a~ Y Ngưng mới không muốn bị trừng phạt...

Cho nên bắt đầu từ chiều nay sẽ ngoan ngoãn mặc chúng...

Dù còn nhỏ nhưng cơ thể đang phát dục rất tốt ...nhất là... cô nhóc cúi đầu nhìn phía ngực nhỏ đang nhú lên của mình... ách~ này xem như có phát triển sao? Trông nó... cứ như trái tắc ý... meo

~

Là nhờ các ca ca dạy bảo ...tốt quá sao? Nhóc con đỏ mặt rồi lắc đầu ngoay ngoay... không cho nghĩ nữa a~ Không được nghĩ nữa...

Lúc này được nhắc tới các vị ca ca nào đó đang ở bốn nơi khác nhau ... người thì ở Prosela đang có cuộc họp cuối năm... người đang xử lý xong hết công việc ở Sadyan... vị bác sĩ đang dọn dẹp văn phòng của mình trong bệnh viện... và cuối cùng một vị đang thu dọn hành lý ở quân khu.

Tân niên ...tân niên a~ 4p 4p =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 54: Giao Thừa: Tân Niên (Vi H)

Cả ngày cuối cùng của năm cô nhóc nào đó đã ngủ thẳng tới tối... Hôm qua bé con nào đó đã thức suốt đêm để chơi đùa với các ca ca ... cô nhóc nào đó rất đông đặc lớn tiếng đòi tới nay sẽ đón giao thừa... cho nên tới 6h sáng bé con nào đó mới bắt đầu giấc ngủ ngày của mình...

Âu Dương Hàn, Đông Phương Vũ cùng Doãn Mặc cảm thấy rất bất đắc dĩ... có ai thức như bé mèo nhà bọn hắn không a? Thật là...

Nhìn phía trên giường đang hương ngào ngạt ngáy o o cô nhóc ba tên nam nhân nào đó một người kéo tay, hai người khác kéo chân tên ranh con Long Ngạo Thiên quăng vào cái giường trong phòng dành cho khách. Muốn ngủ với bé con sao? Mơ tưởng...

Tên nhóc nào đó ngủ say như chết bị kéo đi... quăng tới nơi khác mà không hề hay biết gì... Doãn Mặc cùng Âu Dương Hàn mím môi rồi liếc nhau một cái sau đó dường như quyết tâm điều gì cả hai cùng bấm điện thoại...

Trong giấc mơ đang khi để bé mèo người nào đó chọt rùng mình.

Buổi tối khi tiểu Y Ngưng tỉnh dậy đã là 9 giờ tối... cô nhóc ăn uống tắm rửa một giấc rồi ngồi xem mặt gương phản chiếu... ở thế giới này gương phản chiếu được xem là thiết bị tiên tiến dùng để xem truyền hình... công dụng như một chiếc tivi. Nó hiện đại hơn tivi rất nhiều... như khi xem kênh nấu ăn... người có thể ngửi thấy mùi hương trong đó... nếu thích món đó có thể đưa tay vào mặt gương... sau đó một ly kem mát lạnh hay một tô cơm nóng sốt sẽ xuất hiện trong tay người...

Bất quá đó chỉ là trong giới hạn ảo thực... còn những điều khác như ca nhạc... phim ảnh ...hoạt hình chỉ có thể nhìn... đó là điều đặc biệt của gương phản chiếu...

Tiểu Y Ngưng đang thích thú xem một chương trình chiếu phim... bất quá... xem xem khoảng nửa tiếng sau cô nhóc mặt càng ngày càng đỏ...

Trên đầu đôi tai mèo run run một cách hưng phấn... cái đuôi sau mông dựng lên vẫy loạn xạ.

Trên màn hình là cảnh một bé gái đang mặc bộ đồ thể dục ôm sát người... cô bé đó cỡ 9, 10 tuổi... đang... ần... đang ôm hôn một... thầy giáo trẻ tuổi...sau đó...sau đó có thêm ba thầy giáo nữa đi vào và... hôn hít khắp người cô bé đó ...sau đó họ nắm tay và chân cô bé... rồi.....tôi đen như mực...
Ách~ meo ô~ Sao lại tối thôi rồi a~ Y Ngưng đang xem hay cơ mà....

Cô nhóc nào đó như bị tạc mao xoay xoay cả người tìm kiếm đồ bấm... có khi nào Y Ngưng lỡ đề lên nút tắt hay không a~

"Meo ô~ Y Ngưng muốn xem tiếp a~" rất muốn xem diễn biến tiếp theo như thế nào... bé con nào đó ỉu xiu cụp tai mèo... rồi xoay người định lên lầu thì...

Ách~ cô nhóc nhìn thấy sau lưng mình đang đứng bốn nam nhân đang tựa tiểu phi tiểu nhìn bản thân mình... tiểu Y Ngưng chột rùng mình...

Tay Doãn Mặc đang cầm chiếc đồ bấm chuyển kênh rồi cả bốn người đi về phía cô nhóc đang đứng...

Xem bọn hán thấy gì này... Đám Doãn Mặc sau khi cúng kiếng xong xuôi thì đi vào nhà tìm cô nhóc... từ đằng xa bọn họ nhìn thấy bé mèo nào đó đang rất chăm chú xem truyền hình... sau đó đôi tai run rẩy rất hưng phấn... cái đuôi dài cang ra sức vậy...

Cả bốn người đều rất hiếu kỳ điều gì làm bé con hứng thú như thế thì thấy trên màn hình to đùng là cảnh một nữ hài 9 tuổi đang bị bốn thầy giáo cầm tay chân... Doãn Mặc thuận tay bấm tắt thì nghe bé con nào đó kêu rên bất mãn...

Là bọn hán bỏ qua cho bé con quá lâu sao? Cho nên cô nhóc mới muốn xem thân thể người khác?

Như vậy là không được nha bảo bối...

"Vũ, Hàn, Thiên các người nói có phải chúng ta bỏ bê bé con quá lâu rồi hay không a~..." Doãn Mặc đi lại ôm đang run rẩy cô nhóc nào đó khốc môi mớ ra chậm rãi nói.

"Mặc a~ Ta nghĩ lần này người nói đúng rồi... xem bé con xem truyền hình mà cũng... hưng phấn như vậy." Đông Phương Vũ đi tới đẩy lên làn váy cô nhóc nào đó rồi khẽ sờ phía quần lót mỏng...

"Xem ta thấy gì này... Thiên a~ Mèo con nhah~ mặc quần lót trong suốt như vậy là muốn câu dẫn ai sao?" Âu Dương Hàn hứng thú theo dõi đang mặc quần nhỏ trong suốt của cô bé nào đó...

Long Ngạo Thiên thì trực tiếp hơn... hán cúi người nhìn rồi đưa tay vào chọc chọc hoa huyệt cô nhóc rồi bật cười "Đúng là tiểu dâm oa a~ Đều chảy nước miếng..." rồi thều thảo vào tai cô "thật ngọt..."

Doãn Y Ngưng cảm thấy thật xấu hổ... khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng... môi khẽ nhếch rồi cô nhóc thấy nhột nhột...

"Meo~ Thiên ca ca đừng chột Y Ngưng a~" Y Ngưng mới không phải dâm oa~

Long Ngạo Thiên nghe mềm nhũn tiếng nói ngọt ngào nào đó lại đưa tay chột thêm vài phát...

Bé mèo khẽ gừ gừ kêu lên...nhỏ nhỏ tiếng kêu khiến các nam nhân cảm thấy nhiệt độ trong phòng thật nóng...

Doãn Mặc ầm cô nhóc lên thẳng sân thượng... trước khi đi còn liếc xéo ba tên nào đó... mỗi người hiểu ý đi theo vào phòng lấy đồ...

Tầng thượng ngôi biệt thự là một căn phòng to đùng chỉ có duy nhất cái giường king size to đùng đặt giữa phòng... phía trên trần nhà là chiếc mái nhà hình cầu trong suốt có thể ngắm sao...

Đây là nơi ưa thích của cả ba anh em nhà họ Doãn... cứ nằm trên giường và mở mắt ra... đập vào mắt là cả một bầu trời đầy sao lấp lánh... cứ như một dải ngân hà thu nhỏ... bạt ngàn những ngôi sao... tuyệt đẹp...

Bất quá hôm nay trường hợp lại đặc biệt hơn...

Tiểu nha đầu thấy chỉ có mình cùng ca ca lên đây thì thở dài nhẹ nhõm... chắc ca ca sẽ không trừng phạt cô đâu a~ vì dù gì đêm nay cũng là đêm giao thừa...

Cứ mỗi lần viết cảnh H là tay ta sẽ hoạt động hết công suất ... đồ lót mà ca ca tặng bé mèo nhá...

Quyến rũ quá đi mất... meo ô~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 55: Chương 43B

Nằm xuống ngắm những ngôi sao tiểu Y Ngưng chợt cảm thấy bản thân mình thật bé nhỏ... chỉ mới là một mảnh bầu trời mà cô đã cảm thấy rộng lớn bao la.. thì phía bên ngoài bầu trời kia sẽ là như thế nào một phen cảnh tượng...

Bất quá niềm vui ngắn ngủi của cô nhóc chợt tắt vì *Cạch~* một chiếc laptop được đặt trên chiếc bàn cạnh giường..

Cô bé nào đó cảm thấy mình xong rồi... thật sự xong rồi khi thấy phía cửa tầng thượng thêm hai nam nhân nữa đang từ đi lại...

Meo ô~ Tiểu Y Ngưng sai rồi a~ Tiểu Y Ngưng không nên nghĩ tốt về ca ca như vậy a~ meo ô

~

Ba nam nhân đến sau đặt từng bịch nhỏ xuống đất rồi leo lên giường ngồi... Long Ngạo Thiên nhanh tay bật máy quay của laptop rồi điều chỉnh góc quay sau đó cầm lấy đồ bấm bật màn hình to đứng phía sau cái ghế để máy tính...

Doãn Y Ngưng kinh ngạc nhìn phía màn hình to đứng đối diện giường đang trình chiếu bộ phim vừa nãy cô nhóc đang xem...

Chỉ thấy cô bé 9, 10 tuổi ban nãy đang mỗi tay nắm lấy con thịt một thầy giáo vừa vân vê vừa hoạt động... cái miệng nhỏ nhắn của cô bé đang bị hai ngón tay của một thầy giáo chơi đùa khiến cô bé nước miếng không nuốt được mà chảy ra ướt cổ... tiểu nha đầu nào đó cái miệng khê nhếch lên kinh ngạc rồi đến khi cô nhóc định thần lại thì...

Xung quanh bé con là bốn nam tử đã xích lửa... tiểu nha đầu nào đó hơi lắc mông lui về phía sau thì trúng vào một bức tường thịt... cái lỗ tai mẫn cảm bị thổi vào những hơi thở nóng rực.. khiến cô nhóc thở hổn hển...

"Meo~ nóng a~" cô nhóc nào đó chợt thều thào rồi bàn tay phía sau xé rách đi bộ đồ ngủ cô nhóc đang bận... bên trong là bộ đồ lót mỏng tanh trong suốt...

Bốn nam nhân khê hít sâu một ngụm rồi phân nhau ra hành động... Âu Dương Hàn cùng Đông Phương Vũ mỗi người cầm tay cô nhóc nắm lấy con thịt của mình bắt đầu di chuyển..

Doãn Mặc một tay xoa nhũ hoa đang run rẩy dưới lớp áo lót vừa đặt hai ngón tay vào trên đùa cái miệng nhỏ bé của cô... trong khi Long Ngạo Thiên bắt chước thầy giáo trong màn hình liếm nhẹ hoa huyết cô bé kia qua lớp vải đồng phục...

Doãn Mặc cúi đầu thều thào vào tai mèo bé nhỏ... "Bảo bối a~ có phải hay không rất muốn giống như cô bé đó... ân~"

Tiểu Y Ngưng thở hổn hển trong lòng lại đang khóc ròng... Đúng là không nên coi phim mà... cô hối hận nha...

Hai bên tay là hai cây con thịt dài đang dần dần to lên... bàn tay nhỏ khê động tự động phối hợp khiến hai nam nhân nào đó nhếch môi cười cười rồi buông tay ra... Doãn Mặc ánh mắt sáng lên sau đó đi tới trước mặt cô nhóc...

Trên màn hình lớn... Người thầy phía sau đã đi tới trước mặt cô nhóc rồi đưa con thịt vào miệng cô bắt đầu khâu giao...

Tiểu nha đầu khê mở miệng nhỏ rồi con thịt ấm nóng của Doãn Mặc đưa vào... cái miệng nhỏ bé mút từng chút từng chút một...

Ba tên nam nhân nào đó khê thỏa mãn... bên dưới Long Ngạo Thiên tà ác nở nụ cười... chỉ cách cách quần lót mỏng liếm mát vẫn không thể thỏa mãn được hẳn... hẳn đẩy quần lót cô nhóc sang bên phải mép hoa bắt đầu dùng lưỡi tách hai cánh hoa nhỏ sang hai bên rồi liếm vào khe huyết...

Doãn Y Ngưng khê cong người... Từng ngón chân bầu chặt vào nhau... Doãn Mặc tay giữ ột cô nhóc bắt đầu di chuyển ra vào...

"Bảo bối ngoan.. liếm cái miệng nhỏ trên đỉnh a~ Ân~ ... thật giỏi Dùng lưỡi liếm xung quanh quy đầu a~"

"Bảo bối... di chuyển tay nhanh một chút a~ Hàn ca ca thật thoải mái... har~...."

"Mèo con... dùng ngón giữa xoa nhẹ mắt quy đầu của Vũ ca ca nha~ tay mềm thật thích a~ bảo bối... thật ngoan... ân~....."

"Nhìn xem hoa huyết đầu nước này... thật mẫn cảm a~ Thiên ca ca sẽ cho bé con càng thêm thoải mái..." nói rồi Long Ngạo Thiên dùng răng nhay nhay hạt trần châu đã sưng cứng... bé con nào đó thoải mái hừ hừ nơi cỏ họng...

Ân~ con thịt của ca ca đâm sâu quá... ân~ thật ấm...

Doãn Mặc vừa lướt động cơ thể mình vừa đẩy mạnh đầu mèo nhỏ... tiểu Y Ngưng ánh mắt hồng hồng đầy ủy khuất ...rồi gần tiếng sau khi cô nhóc nào đó đã miệng đầy của xót... hai tay lướt động cũng đã mỏi như thì... Doãn Mặc cùng hai nam nhân khê gầm nhẹ một tiếng rồi thứ chất lỏng trắng đục ấm nóng phụt ra...

Tiểu Y Ngưng chợt cảm thấy khoang miệng đầy dòng nước ấm nóng... cái miệng nhỏ nhắn chảy ra hơn phân nữa... mèo con nào đó ánh mắt đầy sương mù ... cô nhóc khê nuốt vào bụng một ít ...

Doãn Mặc... Âu Dương Hàn... Đông Phương Vũ cùng Long Ngạo Thiên nhìn hình ảnh dâm mỹ trước mặt thắm cảm thán một tiếng dâm oa...

Trên người bé con lúc này đã đầy ắp những dòng sữa nóng ấm... tiểu nha đầu đưa tay hứng dòng sữa hai bên tay mình rồi đưa lên mũi ngửi ngửi sau đó đưa lên miệng liếm thử....

Bốn nam nhân nào đó sững sờ quên động tác sau đó lại phì cười... một cách tà ác...

Quả là dâm oa ~ xem vẻ mặt đầy dục vọng khi ăn những dòng tinh dịch ... bé con ra vẻ rất thỏa mãn a

~

Rẹt ~

Bộ đồ lót bị xé ra thành từng mảnh vụn...Âu Dương Hàn tà mị liếm lỗ tai mèo mẫn cảm của cô nhóc... "Thật ngoan a~ có phải hay không sữa của các ca ca rất ngon a~.... bảo bói~"

"Ân~ ... meo~ sữa...của các ca ca.....ngon... ăn~"

Đông Phương Vũ đặt côn thịt lần nữa đã cắn phồng vào miệng cô nhóc.... "Liếm sạch cho Vũ ca ca a~ bảo bói..."

Cái miệng nhỏ liếm bú lấy côn thịt hồng hồng thơm mùi bạc hà cùng vị ngai ngái của sữa... Doãn Mặc cùng Âu Dương Hàn ngồi xuống ngắm hoa huyết trắng hồng đầy dâm thủy cười cười... sau đó người nắm hạt trân châu xoa bóp... người lại đút vào nắm sáu trứng rung... Long Ngạo Thiên cầm tay cô nhóc đặt lên côn thịt của mình rồi lật động... Ân~ tay nhỏ bé nắm thật thích a~ ... tiểu Y Ngưng cảm thấy teong cơ thể mình đang kêu gào mãnh liệt... muốn thêm nữa a~ lấp đầy Y Ngưng a...

Nha~ Nha~... hoa huyết thật thoải mái... Lại là thật lâu sao khi đã phục vụ đủ cho cả bốn người... bé mèo nào đó cái miệng cùng tay mệt rũ rồi...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56: Chương 43C

Bốn nam nhân thương tiếc buông tha cho tay cùng miệng cô nhóc... bắt đầu tăng lượng điều giáo....

Doãn Mặc đỡ cô nhóc ngồi dậy... từ phía sau lưng hôn nhẹ từng tác da thịt của cô...

Phía ngực mới nhú được Âu Dương Hàn vuốt ve xoa nắn rồi hai ngón tay khẽ bóp lại một nụ hoa vằn vê cho đến khi nó cứng rắn trong tay... hần cúi đầu ngậm lấy bên nụ hoa còn lại liếm mút chùn chụt... rồi dùng răng nhay nhay nó...

Phía dưới hoa huyết đầy trứng rung hai anh em Đông Phương Vũ cùng Long Ngạo Thiên liếc nhau một cái rồi cúi đầu đưa lưỡi ra liếm nhẹ hoa huyết ướt sũng đang run rẩy... Doãn Y Ngưng cảm thấy cô đang bông bênh trên những đám mây không thể dừng lại được... có cảm giác một bữa thịnh yến đầy dục vọng đang bao lấy thân thể nhỏ bé...

Doãn Mặc quan sát từng nét mặt của cô nhóc rồi dùng tay xoa bóp hạt trân châu bên dưới...phía dưới hoa huyết hai cái lưỡi nơi khe huyết như hai chú cá nhỏ giảo hoạt... khi thì liếm xung quanh... khi lại chui tọt vào hoa huyết đầy mẫn cảm... rồi ra ra vào vào...

Nha đầu nào đó khẽ cong người meo meo một cách yếu ớt...

"Bảo bói a~ người nói xem... các ca ca đang làm gì hoa huyết bảo bói a~" Long Ngạo Thiên giọng khàn khàn dụ dỗ cô nhóc nói chuyện...

"Meo~ ô.... Các... ca ca ...ân... đang... đang liếm... liếmhoa huyết.... Y Ngưng a~~ ar~"

"Hoa huyết... muốn bị...ừh...ar~ chơi hư arg

~"

"Nhũ.....hoa cũng.....cũng bị Hàn ca ca... arg~ cắn hư

meo..."

"Meo~ ngón tay...ca ca giỏi quá.... a

. Hậu huyếtthật đầy a

~~"

"Chắc... xem tiểu đàm oa của chúng ta đang sung sướng như thế nào... cái miệng đàm đang nói ra đàm ngữ a~" Âu Dương Hàn ngẩng đầu cười cười...

Trên màn hình bộ phim vẫn còn chiếu một cách tỉ mỉ... cô nhóc trong phim đang bị hai người thầy của mình liếm hoa huyết... nơi khe huyết bị cắm vào sâu khoảng một lòng tay ... hai ngón tay cùng cắm vào huyết thịnh thoảng lại quấy nhẹ rồi giao hợp nơi u cốc... cô bé kia rướn người khóc nức nở cầu xin thầy mình nhồi vào...

Nơi đầu vú sung độ bị cắn muốn xuất huyết... phía sau hậu huyết lại có một căn côn thịt đen to đang cắm vào... đôi tay một người thầy nào đó đâm vào miệng cô duy chuyển nó khiến cô bé kia phải liên tục bú mút ngón tay....

Phía bên ngoài... tuy không ai bỏ côn thịt vào hậu huyết bé mèo nhưng bù lại là một căn ngón tay của Doãn Mặc chậm rãi giao hợp trong đó...

Từng vách tường thịt nơi hậu huyết hút lấy hút để ngón tay hấn một cách không muốn xa rời... đôi tay hấn vừa xoa nắn hoa hạch cô bé vừa giao hợp ngón tay trong cúc hoa...

"Ar~ các người không thấy tiểu đàm oa đang cao triều sao? Thật ngọt...." Đông Phương Vũ ngửa đầu lên... phía môi cùng cảm là những dòng đàm thủy đang thi nhau rơi xuống đây...

Tiểu Y Ngưng run người một cái rồi lại ra thêm vài lần cao triều khiến các nam nhân đột nhiên cảm thấy rất có cảm giác thành tựu...

Doãn Mặc hôn nhẹ khoe môi cô nhóc rồi

Bùm~.

Trên bầu trời tầng thượng là những chùm pháo hoa tuyệt đẹp đang nổ rộ... lung linh huyền ảo những sắc màu.... Có tia lớn... tia nhỏ triển khai ra những bông hoa...

"Bảo bối a~ Năm mới vui vẻ..."

Tiểu Y Ngưng mơ màng... khuôn mặt đỏ hồng vì dục vọng khê giãn ra... cô nhóc mệt mỏi mở mắt ra nhìn bốn vị ca ca xung quanh mình...

"Năm mới vui vẻ ...các ca ca...."

Bên ngoài tiếng chúc mừng vang lên khắp nơi... bên trong là một khung cảnh đầm ấm của bé mèo cùng những vị ca ca nào đó....

"Meo~ ô...." buồn ngủ quá a

~

Trên chiếc giường lớn là đầy dấu vết hoan áidày đặc... cùng hương vị ái muội tràn đầy cả căn phòng...

Cho kết thúc luôn chương 43 =]]

5P nhá....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 57: Chúc Tết.

Tiểu Y Ngưng tỉnh dậy đã là sáng hôm sau... bé con nào đó khê lật người... cái tai cùng đuôi mèo run rẩy rồi bé mèo bật dậy... vừa dụi dụi mắt vừa ngáp một cái... sau đó ngoan ngoan đang tiểu thôi đi làm vệ sinh cá nhân...

Dưới bàn ăn là bốn tên nam nhân vẻ mặt thỏa mãn như được uy ăn no bấy sới... đêm qua sau khi khi dễ một cách thoải mái bé con nào đó cả đám phải chạy vào nhà tắm để tắm lại bằng nước lạnh... ba tên nam nhân nào đó nghĩ nghĩ rồi lại ỉu xù... không biết bao giờ mới có thể ăn thịt a

~

Bọn hấn cảm thấy quá trình nuôi dưỡng thật lâu dài... Âu Dương Vũ nhắm mắt suy nghĩ cách để bé con nào đó lớn dần lên... Bất quá nghĩ một hồi hấn lại thất vọng mờ mịt... quá trình lớn dần lên là một quá trình phát dục của cơ thể... các tế bào cũ sẽ sản sinh những tế bào mới để phù hợp cho quá

trình trưởng thành...

Nếu tự dung dùng ngoại vật bắt ép quá trình trưởng thành phát sinh nhanh hơn có thể sẽ gây ra những thương tổn nghiêm trọng đối với cơ thể...

Cho nên tên nam nhân nào đó chán nản thở dài... chỉ có cách là chờ a

~

Tiểu Y Ngưng diện chiếc đầm đỏ xinh xắn trên người... các ca ca đã nói hôm nay sẽ dắt Y Ngưng đi chúc Tết... cho nên cô nhóc láu lỉnh nào đó đã đeo nguyên cái balo trắng to đùng sau lưng...

Đi xuống ăn sáng các nam nhân chợt bật cười nhìn balo sau lưng cô nhóc... bé con này đi chúc Tết là phụ... kiếm tiền lì xì mới là chính... bắt quá đem balo nhỏ như vậy không biết có đựng đủ hay không a

~

Nên nhớ cô nhóc sẽ đi rất nhiều nhà a~ chưa tính họ hàng cũng sẽ ghé chơi chúc Tết... cho nên có thể nghĩ..

Điểm đến đầu tiên là họ hàng của Doãn gia...nhà nãi nãi và nhà ngoại của cô nhóc...

Nãi nãi của cô nhóc có hai trọng phụ. Gia gia cô nhóc là chính phụ... và còn một người nữa cô bé gọi nhị gia gia...

Nãi nãi cô một năm thì phải chia ra nửa năm ở với chính phụ... và nửa năm ở với nhị phụ...

Bắt quá năm nay gia gia cô nhóc không thể về nhà nên một năm này nãi nãi sẽ ở bên nhà nhị phụ... tới năm sau mới về lại Doãn gia.

Gia gia cùng nãi nãi chỉ có ba của cô nhóc là con trai... cho nên sẽ không đề cập tới.

Nhị gia gia và nãi nãi chỉ sinh hai nam. Là đại thúc Doãn Vỹ cùng nhị thúc Doãn Văn Thần...

Đại thúc Doãn Vỹ đang làm thị trưởng ở thành phố Jessie cách thành phố Ruby nửa tháng lộ trình nếu đi xe... còn đi máy bay thì chỉ cần 1, 2 ngày...

Đại thúc có ba đứa con hai nam nhất nữ... bắt quá nữ nhi lại không phải dòng máu thuần... đây là điều khiến đại thúc rất tiếc nuối... tuy vậy đại thúc lại rất sùng đại biểu tỷ... chỉ là đại biểu tỷ đã kết hôn và đang trải qua tuần trăng mật lần thứ 5 ở quần đảo Alaskania lãng mạn...

Hai vị đại biểu ca cùng nhị biểu ca thì một người đã có vợ ở nước Sesbia một người thì còn đi học...

Nhị thúc Doãn Văn Thần vẫn chưa kết hôn và đang là một vị thiếu tướng trẻ tuổi nhất quân khu... 34 tuổi.

"Nhị gia gia... nãi nãi a~ Y Ngưng đến chúc Tết mọi người này...meo ô~"

Cô nhóc nào đó đóng xoay cửa xe rồi lon ton chạy vào và lên tiếng kêu gọi.

Trong phòng khách họ hàng Doãn người nhà đang nói chuyện rôm rả thì nghe tiếng gọi nhu nhu phía ngoài cửa truyền vào... ai đó khẽ híp mắt lại rồi nở nụ cười...

"Tiểu Ngưng nha~ Đã tới sao? Đến... nãi nãi cùng nhị gia gia xem bé mèo của chúng ta nào..."

"Meo ô~ Mỹ nhân nãi nãi càng ngày càng xinh đẹp a~ Nhị gia gia cũng càng ngày càng anh tuấn~ Y Ngưng thật ghen tị a~"

Hoàng Lan híp mắt bật cười nhìn vẻ mặt ghen tị cháu gái sau đó lấy tay xoa xoa tai mèo bé con... nghe con trai nói mấy đứa cháu rể của bà cũng đến... trong đó hình như cũng có thằng bé Doãn Mặc a~ còn có một đứa nhóc được gọi là thiên tài giới y học...

Hình dáng này của con bé chắc chắn là kiệt tác của nó... Ân... không sai... không sai a

~

"Đến... đây là tiền mừng tuổi của tiểu Ngưng a~."

Có thể nói ở Doãn gia... cái người dám đi ngang không ai khác là Doãn Y Ngưng... cô nhóc lạch bạch chạy vào chúc Tết sau đó nũng nịu nũng nịu như chú mèo nhỏ vài câu rồi được nhị thúc ẵm ra ngoài... đối với đứa cháu gái này Doãn Văn Thần rất sùng con nhóc... chỉ cần tiểu Y Ngưng muốn... cho dù là ánh trăng hắt cũng sẽ tìm cách lấy cho cô...

Cô nhóc nào đó thỏa mãn ôm lấy nguyên balo tiền mừng tuổi của mình tùm tùm hôn vào má nhị thúc rồi vẫy vẫy tay tạm biệt...

Bốn nam nhân nhìn thấy bé mèo nào đó ôm balo về mặt cười ngu đần thì khẽ lắc đầu... tiểu tham tiền a~ Sao bây giờ bọn hần mới nhận ra tiểu Y Ngưng của chúng ta là tiểu tham miều chứ... thật sách quá đi...

Địa điểm thứ hai là tới nhà Đông Phương Vũ chúc Tết... sau đó là đi tới nhà Long Ngạo Thiên và cuối cùng là lái xe trong đêm tới lầu đài Pamoda nhà Âu Dương Hàn.

Ta định viết chap đi học lun nhưng thấy cắt đoạn vô duyên quá... tự nhiên H xong cái hết Tết nên ta tăng thêm hai, ba chap nữa để cho có duyên tý xíu r mới đi học...

Tên chap kể là "Chúc Tết phong ba~"

Ta thích tâm hình này ... đẹp mê ng. còn 1 tâm nữa lúc khác up...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 58: Chúc Tết Phong Ba.

8 giờ tối.

Chiếc bảo mã tới trước cổng lầu đài Pamoda. Mọi người lục đục xuống xe... cô nhóc nào đó vì đã ngủ được một giấc dài nên bây giờ vẫn còn rất tỉnh táo.

Âu Dương Hàn nhủ mày nhìn phía gần trăm chiếc xe dừng lại trước cổng nhà thì khẽ cau mày rồi dẫn bé con nào đó vào nhà.

Trong phòng khách thật yên lặng... người quản gia già đi tới cung kính nói.

"Thiếu chủ. Phu nhân nói nếu các vị tới thì thay đồ. Vì đang có một bữa tiệc phía ngoài vườn."

Bữa tiệc này là tiệc tất niên. Bất quá bữa tiệc lần này được tổ chức muộn hơn so với mọi năm vì lão gia tử Âu Dương Tịch trở về sau chuyến du lịch trễ hơn dự định vì con bão tuyết tới đột nhiên nên chuyến bay bị hoãn lại vài ngày.

Bên ngoài khu vườn phía sau tòa lầu đài đang diễn ra một bữa tiệc đứng buffet ... gần như giới thượng lưu thành phố Rades tới hôm nay đều hiện diện ở tòa lầu đài này.

Trong vườn là những loại hoa lạ... những bông hoa khoe sắc tỏa hương về đêm...trong đó hai bên bãi cỏ tràn ngập hoa ánh trắng. Giữa vườn là một ngọn núi lớn nhân tạo đang chảy nước xuống như thác. Phía dưới là những chú cá nhỏ đang lăn tăn bơi lượn.

Những bản nhạc trữ tình du dương được mở ra cho những vị khách thích khiêu vũ.

Đám người Âu Dương Hàn xuất hiện gây xôn xao cho mọi người nơi đây... đơn giản vì bọn họ đều là những danh nhân nổi tiếng trong nhiều lĩnh vực. Như Doãn Mặc là CEO trẻ tuổi của tập đoàn đa quốc gia Prosel.. hay như Đông Phương Vũ là vị bác sĩ thiên tài trẻ tuổi... cũng như Âu Dương Hàn thiếu chủ của tòa lầu đài Pamoda... một hacker huyền thoại của công ty phần mềm xuyên quốc gia Sadylan.

Những vị khách đi tới bắt chuyện để làm quen... tương đối cho đang khách khí nói vài câu xã giao như đám người Âu Dương Hàn, Đông Phương Vũ hay Doãn Mặc thì nhóc con Long Ngạo Thiên rất tự nhiên ẵm bé con tới bàn buffet và bắt đầu công việc uy thực.

Mỗi loại thức ăn có trên bàn hần đều gấp vào chiếc đĩa nhỏ cho cô nhóc. Nhìn bé con ngon lành ăn thức ăn...Long Ngạo Thiên cái bụng bỗng cồn cào... hần cũng rất muốn ăn... sau đó tên nhóc nào đó cũng cầm đĩa ngồi ăn...cả hai đang ăn uống một cách ngon lành thì vài vị tiểu thư đi tới bắt chuyện.

Họ thấy khi nãy Long Ngạo Thiên cùng với vài vị kia thì lần la tới dò hỏi.

Long Ngạo Thiên cũng rất lịch sự đứng lên nói chuyện... bất quá là câu nói câu không... trả lời với vẻ không mấy là hào hứng... rồi càng ngày hần càng không kiên nhẫn... tiểu Y Ngưng đang hưng phấn ngồi ăn thì đột nhiên một miếng bánh kem chọt rơi xuống dính vào chiếc đầm đỏ ren trắng cô nhóc đang mặc.

"Ách! Xin lỗi a~ Tỷ tỷ không phải cố ý." Thiếu nữ với gương mặt điểm lệ áy náy nhìn kiệt tác của mình sau đó khẽ cúi đầu xin lỗi.

Tiểu nha đầu nào đó khẽ lắc đầu... "Y Ngưng không sao a~ meo~"

Vị tỷ tỷ này thật xinh đẹp a~ bắt quá... sao Y Ngưng cảm giác rất quen a~

Thiếu nữ cười ngọt rồi chủ động nắm tay cô bé sau đó dịu dàng nói.

"Chúng ta đi rửa tay đi. Tỷ sẽ giúp muội a~" đi thôi tiểu mèo con.. chúng ta sẽ đi đến một chỗ vắng vẻ để tâm sự... Thiếu nữ dẫn Doãn Y Ngưng đi về phía toilet sau vườn sau đó khi cô nhóc đang rửa tay thì cánh cổng nhẹ đóng lại...

Cạch!

Tiểu nha đầu chỉ lo lau vết bẩn dính trên váy mà không hề hay biết cánh cửa nhà vệ sinh đã bị khóa lại bên ngoài...

Tiểu tiện nhân a~ xem ra cô mèo xinh xắn nào đó phải ở đây nguyên đêm rồi a~ Thật tội nghiệp... rồi người thiếu nữ.. không ... rồi Trình Thanh xoay người ra ngoài bắt đầu đi xung quanh bắt chuyện.

Lúc này bên ngoài quan khách đang lục đục ra về. Những chiếc xe ngoài công dần dần rời đi...

Long Ngạo Thiên bị vài người quán lấy một lúc lâu sau mới thoát ra được... hắn chạy tới nơi cô nhóc ngồi ăn ban nãy thì không thấy cô đâu... Long Ngạo Thiên vội tìm kiếm xung quanh nhưng vẫn không thấy... hắn tái mặt đi xung quanh khắp nơi.

Về phần Doãn Y Ngưng. Cô nhóc đang lau váy thì chiếc đèn bên trong chợt bị tắt rồi tối sầm lại... cô nhóc nào đó hoảng sợ chạy ra đẩy cửa nhưng mà cánh cửa lại bị khép chặt lại.... Bé con nét mặt chợt trắng bệch một lúc sau thì trở nên tím tái...

Doãn Y Ngưng cảm thấy thật khó thở... cô nhóc đưa tay đập mạnh vài lần vào cánh cửa chắc chắn nhưng vẫn không mở ra được...

Bên ngoài vườn ... quan khách đã về hết chỉ còn vài người họ hàng... Doãn Mặc khẽ thở dài nhẹ nhõm sau đó đi tới quầy Buffet tìm muối muối bảo bối... bắt quá....người đâu a~?

"Thiên. Tiểu Ngưng đâu?" Doãn Mặc lại gần vỗ vỗ vai tên nhóc nào đó chỉ thấy Long Ngạo Thiên chợt giật bắn người sau đó hồng hộc mắt thều thào... "Không thấy."

"Ách... Người nói gì a?" tiếng micro chợt vang lên một cách chói tai át lấy tiếng nói của Long Ngạo Thiên.....

Long Ngạo Thiên bối rối la lớn "Không thấy... ta nói bé con không thấy a~ Ta tìm từ nãy giờ mà cũng không thấy.."

Nghe tiếng la to mọi người còn xót lại từ từ đi lại. Âu Dương Hàn cùng Đông Phương Vũ khẽ nhủ mày đi tới. Rốt cuộc là có chuyện gì a~ Sao tên ranh con kia cùng Mặc căng thẳng như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 59: Bị Nhốt.

"Mặc, Thiên có chuyện gì? Bé con đâu?" Âu Dương Hàn lên tiếng hỏi. Không phải lúc này Thiên dẫn nhóc con đi ăn sao?

"Đáng chết! Ta nói ta không thấy bé con a~ Lúc nãy có vài người bám lấy ta khi đó bé con đang ngồi ăn. Lúc quay lại thì không thấy nữa. Ta đã tìm nãy giờ như không gặp." Long Ngạo Thiên hộc mắt đỏ bừng la lớn. Hắn cũng đang rất lo lắng được không a~

"Đáng chết! Sao nãy giờ không nói sớm. Người ngu ngốc a~" Đông Phương Vũ xanh mặt đập một phát vào đầu thẳng em họ ngu ngốc của mình rồi mọi người tủa ra đi tìm...

Trong nhà vệ sinh tiểu Y Ngưng ngồi bệch xuống đất. Hai tay ôm đầu ... thân thể run rẩy...

"Doãn gia. Tao thề tao phải hành hạ đám nhóc Doãn gia này. Để tao coi khi lũ thừa kế chúng mày biến mất... lũ người Doãn gia có hay không tồn tại." giọng một người đàn ông tục tằng vang lên sau đó là tiếng đánh đập bùm bụp...

Một cậu thiếu niên khuôn mặt đầy máu ánh mắt hận thù nhìn phía đám nam nhân...

"Mày nhìn gì a~... cho mày nhìn... cho mày nhìn..."

Một tên nam nhân râu tóc xồm xoàm cầm trên tay chiếc ghế gỗ đập liên tiếp vào người thiếu niên.. rồi tên bụng phệ khác tay cầm điều thuốc chích vào tay người thiếu niên đó...

Một tiếng la thảm thiết vang lên trong căn phòng tối...

"Ca ca... không muốn chết a~ ca ca~ không được bỏ Ngưng nhi... ca ca... mau mau động đậy a~ người mau động một chút được hay không a~ ca ca..."

Doãn Y Ngưng thở hồng hộc nhỏ giọng thều thào...

"Chạy mau Ngưng nhi... mau lên..."

"Doãn Hàn... học... Ngưng nhi mệt quá... không chạy nổi nữa a~.. học....học..."

Trong cánh rừng tối đen như mực hai bóng người kéo nhau trốn chạy... theo sau là tiếng bước chân đuổi theo lạch bạch...

"Tụi nó phía trước. Mau... đưa súng cho tao."

"Ngưng nhi! CẨN THẬN"

Đùng!

Phốc...

Doãn Hàn.... "Khôngggggggg~"

"Doãn Hàn... không muốn chết a~... không được chết..." tiểu Y Ngưng giọng run rẩy thủ thủ... ánh mắt xanh biếc vốn linh hoạt càng ngày càng tan rã... cô nhóc nhỏ giọng lầm bầm rồi xung quanh tối đen như mực...

Bên ngoài khu vườn tất cả mọi người đều đang tìm kiếm cô bé nào đó... bầu trời ban đêm càng ngày càng lạnh nhất là trong khoảng thời gian vừa hết đông... cái se lạnh khiến người ta run mình lạnh lẽo...

"Thiếu chủ... không thấy a~"

"Khu mê cung cũng không có người."

"Thiếu chủ... trong lâu đài cũng không có."

.....

.....

....

2 giờ sáng tòa lâu đài Parnoda đang rất căng thẳng trong việc tìm người... mọi thứ đều vô vọng..

Hai vợ chồng Âu Dương Tinh cùng Hạ Tuyết cũng tham gia vào việc tìm kiếm...

Thời gian càng ngày càng nhanh cho tới rạng sáng 3 giờ.

Một nhân viên bảo tiêu nào đó nhỏ giọng lầm bầm... "Có khi nào trong nhà vệ sinh bỏ hoang sau vườn không a~?"

Âu Dương Hàn bất chợt xoay người nắm lấy cổ áo tên bảo tiêu nào đó đôi mắt đỏ ngầu đầy gân máu trợn to lên "Lặp lại lần nữa câu vừa nói."

Ách! Vị bảo tiêu nào đó bất chợt bị nắm cổ xanh mặt run run nói "Thiếu... thiếu chủ... ta ...ta ...nói đùa a~" ai cứu hắn với... hắn chỉ làm bầm chơi thôi mà...

"Lặp lại."

"Ta ...ta nói... có..có...khi nào... ở trong... toilet bỏ..hoang sau vườn ...hay không a~" tên bảo tiêu nào đó run rẩy nói xong câu đó rồi như quả bóng bị xì hơi... Ôi... trái tim của hắn a~ Hy vọng lần này thật sự tìm được vị tiểu cô nương đó... không thôi cái nhà này xong rồi....

Mọi người nghe vậy mắt sáng lên sau đó kéo nhau chạy thục mạng tới con đường mòn sâu thẳm phía sau vườn... ước chừng mười lăm phút sau mọi người thấy phía cuối đường là căn phòng vệ sinh được khóa kín, bên trong tối thui...

Doãn Mặc lấy chân dùng sức đập thật mạnh cánh cửa... bất quá cánh cửa dường như bị kẹt vẫn không nhúc nhích... Âu Dương Hàn cùng Đông Phương Vũ cũng đi nhanh tới dùng sức đập..

RẦM!

Cánh cửa bị bật tung ra... bốn nam nhân...lao nhanh tới góc bồn nước...

Phía dưới bồn nước bé mèo nào đã bắt tỉnh.. thân thể tím tái đang lạnh dần... hơi thở lúc có lúc không.. cả người còn bị co giật... Đông Phương Vũ gấp đồ mất... hắn vội vàng làm sơ cứu cho cô rồi dùng năm sáu cái áo khoác trùm lại thân thể bé nhỏ chạy như bay ra ngoài...

Âu Dương Hàn... Doãn Mặc ... Long Ngạo Thiên cũng vội vàng chạy theo..

Trên đường Âu Dương Hàn cầm điện thoại kêu người đem xe tới trước cổng sau đó cũng tăng tốc độ chạy theo sau.

Đảm bảo tiêu cùng người làm chạy theo sau Âu Dương Hàn...

Cả đoàn người chỉ trong chớp lát đã chạy ra khỏi con đường mòn... lần đầu tiên bọn họ thấy con đường này lại dài đến thế...

Phía trước công là chiếc xe màu đen được mở máy sẵn.

Leo lên xe Âu Dương Hàn khai với tốc độ nhanh nhất tới bệnh viện. Doãn Mặc ôm lấy Y Ngưng khuôn mặt trầm xuống... phía ghế phụ Đông Phương Vũ đang gọi tới bệnh viện kêu chuẩn bị phòng...

Phía lầu đài Pamoda Âu Dương Tĩnh cầm điện thoại gọi các cuộc gọi để đã thông tuyến đường giao thông tới thẳng bệnh viện thánh Pestar.

Cái bọn họ đang chạy đua là thời gian... họ phải nhanh hơn thời gian mới có thể cứu bảo bối của họ.

Âu Dương Hàn đạp ga tới số nhanh nhất... hai bên là hai dãy xe cảnh sát đang mở đường. Những chiếc xe khác bị buộc phải dừng lại và tấp vào lề.... Nhanh hơn... hẳn phải nhanh hơn nữa... Âu Dương Hàn ánh mắt đỏ ngầu nhìn phía trước... bảo bối... bảo bối... phải đợi ta a~... người nhất định sẽ không có việc gì... nhất định...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Cấp Cứu: Thoát Ly Nguy Hiểm.

Phía bên ngoài bệnh viện thánh Pestar là chiếc giường cấp cứu trắng toát... chiếc xe của Âu Dương Hàn kết một tiếng rồi dừng lại trước cổng đại sảnh... sau đuôi chiếc xe là một đám khói bốc lên nghi ngút... Doãn Mặc mở cửa từ trong xe bay nhanh xuống để cô nhóc lên giường...

Cánh cửa phòng cấp cứu sáng lên... đèn đèn đỏ chót làm đau mắt bọn hắn... Long Ngạo Thiên ánh mắt thất thần nhìn trần nhà sau đó hắn đứng dậy dùng tay phát tiết trên vách tường...

Bộp...Bộp...

Bàn tay lúc này đã đầy máu nhưng hắn lại không chút nào cảm thấy đau. Khi đó hắn nên ở bên cạnh cô nhóc a~ hắn không nên đứng dậy đi lấy nước... nếu hắn ở lại đó bé con sẽ không gặp chuyện không may... không... không đúng... bé con sẽ không sao hết... nhất định sẽ không sao...

Long Ngạo Thiên bắt chợt ánh mắt híp lại đầy nguy hiểm... quá yếu... hắn bây giờ quá yếu... Long Ngạo Thiên của bây giờ không đủ tư cách tới gần Doãn Y Ngưng.. hắn vẫn chưa có tư cách đứng bên người cô.

Tút...tút...tút...

"Long gia xin nghe."

"Ta muốn gặp gia gia."

"Là ..."

Ngạo Thiên lưng dựa tường từ từ ngồi bệch xuống đất... cánh tay đầy máu từng giọt...từng giọt rơi xuống nền gạch.

"Ngạo Thiên a~ có việc gì không~" Long lão gia từ ngáp ngắn ngáp dài.. đã gần bốn giờ sáng a~ sao lại phá giấc ngủ của lão già này chứ~ thẳng tôn tử bất hiếu a~

"Gia gia... Ta muốn tới Xperia Comix huấn luyện."

Long lão gia từ bỗng nhiên trở nên nghiêm túc... "Ngạo Thiên. Có thể cho ta lý do sao?"

"Gia gia. Ta quá yếu..." giọng nói tự trách lầm bầm..

"Ngạo Thiên... người có biết khi tới Xperia Comix sẽ phải trải qua những gì sao? Người phải giết người... người phải giết những người được gọi là đồng đội... người phải làm những bài huấn luyện tàn khốc nhất. Ngạo Thiên. Đối với Xperia Comix năm năm... hay mười năm hay thậm chí là hai mươi năm quân huấn ở nơi đó chỉ là trò chơi trẻ con. Ngạo Thiên... cả ngàn người tới Xperia Comix chỉ có một người sống sót. Người xác định người phải đi sao?"

"Gia gia. Ta nhất định phải đi. Ta nhất định phải trở nên mạnh hơn. Mạnh đến nỗi không ai có thể khi dễ người ta yêu... người ta cần bảo vệ. Gia gia... bảo bối đang ở bệnh viện Pestar. ... đang. cấp cứu..."

Gia gia.. tất cả là lỗi của ta a~ là do ta bất cẩn để lạc mất bé con... gia gia tuy bọn họ không trách ta... nhưng nhìn bé con khi ở trong toilet hơi thở mỏng manh ta không thể không nghĩ tới tội lỗi của mình...

Đầu dây bên kia chợt lặng thinh... bầu không khí bỗng nhiên thật trầm trọng... chốc lát sau Long Ngạo Thiên nghe thấy tiếng thở dài.

"Ngạo Thiên. Ta sẽ liên lạc với người nơi đó. Mười tiếng nữa họ sẽ tới bệnh viện thánh Pestar. Ngạo Thiên.... Phải sống sót. Ta đợi người trở về" cháu trai của ta... lão già này đợi cháu a~

Đợi cháu sống sót trở về....

"Đông Phương bác sĩ... huyết áp đang giảm.."

"Mạch đập đang giảm."

"Tim đang chậm dần..."

.....

.....

.....

....

"Chuẩn bị thuốc huyết áp..."

"Nhịp tim đang ngừng đập... tiến vào triệu chứng chết lâm sàng..."

.....

....

...

"Chết tiệt! Chuẩn bị chích điện..."

"Bắt đầu."

Bảo bối... không được bỏ cuộc... bảo bối... người nhất định sẽ không sao.... Bảo bối... có biết hay không a~ lần đầu tiên gặp muội ... Vũ ca ca cảm thấy cô nhóc này thật thú vị... vì có thể ảnh hưởng đến cảm xúc của tên hồ ly Doãn Mặc..

Khi đó ta nghĩ muốn biết là một người đặc biệt như thế nào mới có thể thay đổi tên gốc kia...

"Chích điện lần 2."

.....

.....

Lần nữa gặp lại ta đột nhiên phát hiện một việc rất thú vị... tên Doãn Mặc đó đang khiến muội muội bảo bối của hần cao triều... từ khi đóta đột nhiên có một ý nghĩ sẽ cướp muội đi.. cướp từ người tin tưởng ta... sau đó ta lại thấy có lẽ sẽ thú vị hơn nếu cùng hần chia sẻ muội..

"Lần 3."

...

Bảo bối nha.... Mau mở mắt ra được hay không a~? Vũ ca ca cầu xin muội... bảo bối...

.....

....

"Tim đang đập trở lại..."

"Huyết áp đang trở lại."

"Cô bé có thể bắt đầu tự hô hấp rồi."

..

Năm tiếng thời gian dài đằng đằng như chờ đợi cả thế kỷ. Trên ghế Âu Dương Hàn đưa tay ôm đầu cúi gằm mặt xuống...

Doãn Mặc khẽ nhắm mắt lại ngửa mặt lên trần.. Long Ngạo Thiên ngồi bệch dưới đất... kế bên là chiếc điện thoại dính đầy máu...

Tiểu Y Ngưng a~ làm sao bây giờ a~ Thiên ca ca phải tới một nơi rất xa ngar~ có thể sẽ không còn được gặp muội nữa... Thiên ca ca thật luyến tiếc đầu..

Ai~ bảo bối... ta sẽ nhớ muội thật nhiều a~

Muội cũng phải nhớ ta có biết hay không...

Như vậy mới có thể công bằng....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 61: Long Ngạo Thiên Rời Khỏi.

Trong phòng bệnh màu trắng... từng cơn gió nhẹ lướt qua... trên chiếc giường bệnh ...thân thể bé nhỏ đang nằm, sắc mặt tái nhợt, cánh môi khô khốc... ánh mắt nhắm nghiền lại. ...

Tiểu Y Ngưng cảm thấy cô đang bước đi trên một con đường... vừa dài vừa hẹp đang phát những tia sáng rất mờ ảo... có cảm giác như sẽ tắt đi bất cứ lúc nào... xung quanh không một bóng người... không có gió... thật yên lặng... chỉ có một mình cô... từng bước từng bước đi tới phía trước... rồi nghe loáng thoáng bên tai là tiếng kêu nho nhỏ... tiếng gọi đó như cách nơi này rất xa... rất xa... nó xa đến nỗi người có cảm giác chỉ là một cơn gió thoảng bên tai...

Cô có cảm giác thật nhẹ nhàng... như một luồng không khí... rồi bên tai chợt xuất hiện tiếng nói chuyện...

Tiểu ngu ngốc a~ không muốn gặp Doãn Hàn của người sao?

Ách~ Doãn Hàn là ai a~? Xung quanh đây có người nào là Doãn Hàn sao????

Bé con nào đó nghiền đầu nhỏ về mặt mơ hồ... ngô~ cô là ai ar~ meo~?

Doãn Hàn là ai sao? Khục....khục... Ngu ngốc... Doãn Hàn đương nhiên là Doãn Hàn...

Ah? Đây được xem như là câu trả lời sao? Thật kỳ lạ... rồi tiếng nói lại vang lên...

Là người đã dùng mạng để cứu người a~

Meo ô~ Người đã cứu mình á?

Phải nha~ Người đã cứu sống người.. khi bị bắt cóc... sau đó...

Đừng!

Đã chết a~

Tiếng nói vẫn từ từ vang lên.... giọng nói bình thản như nước tựa như đang tường thuật lại một câu chuyện bình thường...

Đã chết sao? Ngô~ thật đáng thương ar~ nhưng mà...

"Người là ai a~?" thật đáng ghét... giọng nói luôn quanh quẩn bên cô... nhưng xung quanh đầy bóng tối này lại không thấy bóng người.. hức~ nơi này thật tối... thật tối... thật đáng sợ...

Ta? Ta là của người.... vị hôn phu ah~ tiểu ngu ngốc.

Ách~ vị hôn phu????

Long Ngạo Thiên đi tới bên giường cầm điện thoại bấm một cái...sau đó bỏ điện thoại vào túi quần... hấn cúi đầu hôn nhẹ trán cô...một giọt nước mắt ấm nóng rơi xuống đôi mắt đang nhắm chặt của bé con nào đó.

"Bảo bối a~ Thiên ca ca đi rồi ngar~ Bảo bối... Thiên ca ca thật yêu ngươì..."

Là giọng nói của Thiên ca ca... Thiên ca ca...

Cô nhóc ngửa đầu nhìn phía không trung ...tất cả chỉ là một màu đen bao trùm.. rồi ...

Mưa sao? Nhưng mà... thật nóng a~

Một giọt nước rơi xuống trên mắt cô... cô nhóc đưa tay lên mi mắt quệt đi giọt nước đó đưa tới trước mặt...

Ah~ tiểu ngu ngốc nha~ Không tỉnh lại sẽ không còn được nhìn thấy Thiên ca ca~ nữa ar~

Long Ngạo Thiên xoay người bước đi thì chợt đứng khựng lại... bàn tay bé nhỏ trên giường giờ lên nắm lấy góc áo của hắn... hắn giật mình xoay người nhìn phía sau thì thấy ánh mắt vẫn nhắm nghiền bây giờ vẫn không mở nhưng hai bên khóe mắt là những giọt nước mắt chảy dài...

Chiếc miệng bé nhỏ sau đồ chụp oxi khẽ thều thào... hắn thấy rất rõ ngar~ bảo bối gọi tên hắn... khúc khích...

"Bảo bối ngoan a~ Thiên ca ca đi một thời gian rồi sẽ về với muội ar~" Long Ngạo Thiên đưa tay xoa đầu nhỏ của cô nhẹ giọng dụ dỗ...

"Thiên...ca ca~"

"Không...g...muỗ...n..."

.....

Đây là luyện tiết hắn sao? Ách~ Làm sao bây giờ.. hắn cũng rất luyện tiết bé con đâu... Long Ngạo Thiên cup xuống đôi mắt ngoan quyết tâm bài ra từng ngón tay trên góc áo... hắn nâng tay cô rồi hôn nhẹ...

"Bảo bối ar~ mau mau trưởng thành đi... đến lúc muội trưởng thành có lẽ ta sẽ quay về ngar~"

Cạch.

Âu Dương Hàn nhìn phía đang đóng lại cửa Long Ngạo Thiên khẽ vỗ vai hắn..."Thiên...nhất định phải sống sót." Xperia Comix a~ là một nơi những người bình thường gọi là địa ngục... và là nơi những kẻ thế giới ngầm gọi là thiên đường..

"Em họ a~ nếu ngươì không trở về ba chúng ta sẽ độc chiếm bé con ngar~" Đông Phương Vũ bắt tay bỏ lên đầu cậu dùng sức xoa... ngay cả Thiên cũng dùng mạng để trưởng thành thì hắn cũng không thể lặc hậu a~ xem ra cũng nên tới nơi đó một chuyến...

Doãn Mặc cũng trầm giọng nói "Bảo bối sẽ nhớ ngươì." sau đó vỗ vai cậu nhóc như để tạm biệt...

"Mọi ngườì..... Tái kiến..."

Long Ngạo Thiên cười cười xoay người... vừa đi vừa đưa tay tạm biệt.. "Ta sẽ sống sót... và trở về..."

.....

Thiên ca ca... Thiên ca ca ... không muốn đi a~ không muốn bỏ lại Y Ngưng... Thiên ca ca.... Ô...ô~ Y Ngưng đau quá a~.... tim thật đau... thật đau...

Trong không gian tối tăm một tiểu thân ảnh đang chân trần chạy nơi Long Ngạo Thiên phát ra tiếng nói... cô chạy... chạy thật lâu thật lâu rồi *bịch*...

Trong bóng tối một thân ảnh hiện lên... mái tóc màu đỏ cùng đôi mắt đỏ rực khẽ thở dài nhìn phía bị té cô nhóc... khẽ lắc đầu rồi đi lại ôm lấy cơ thể đang run rẩy của cô...

Kí chủ ngu ngốc... hắn sẽ trở về a~ Ta chắc chắn Bất quá nếu hắn gặp nguy hiểm ta sẽ giúp hắn được hay không a~? Ân~?

Tiểu Y Ngưng bỗng nhiên cảm thấy mình thật vô dụng.. thật vô dụng.... Cô nhóc từ từ nức nở rồi ôm lấy người đang ôm cô sau đó gào khóc...

Mồ hệ thống nào đó trên trán gân xanh giật giật... kí chủ ngu ngốc của hắn a~

Ngao ngao ngủ một giấc... đến khi tỉnh dậy sẽ không khổ sở nữa a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Xuất Viện.

Doãn Mặc thở dài nhìn đang ngọt ngào chìm vào giấc ngủ Doãn Y Ngưng. Hắn vuốt nhẹ gương mặt đang dần hồng hào của cô nhóc sau đó hôn hôn khóe môi cô...

"Bảo bối ngoan... nhóc con ngủ ba ngày rồi a~ cũng nên tỉnh rồi nha.. không phải Y Ngưng rất muốn đi học sao?" nói nói Doãn Mặc ngậm một ngụm nước nhỏ áp môi lên môi cô bắt đầu uy nước... ba ngày nay từ ăn tới uống ba người bọn hắn đều thay phiên nhau uy cô... bởi vì tiểu đứ nhà này không thể tự ăn được...

Doãn Mặc ngược đầu nhìn bầu trời ngoài cửa sổ thở dài... 3 ngày thật nhanh... tên ranh con nào đó chắc cũng đã tới Xperia Comix...

Cách nhau nửa vòng đại lục.. Long Ngạo Thiên đặt chân lên mảnh đất cần cỗi mà người ta gọi là Địa ngục... Xperia Comix là nơi giáp ranh giới giữa biển đỏ Matas cùng vùng đất chết Comixda.

Trên mặt đất là những hố đất to cùng những vệt đen to đùng rải rác khắp nơi... là những vết máu lâu ngày khô cứng lại nhìn rợn người. Long Hạo Thiên khẽ nhíu mày ghét bỏ rồi đi tới trước... phía trước cánh cổng một người đàn ông vóc dáng lực lưỡng với mái tóc màu nâu khô cứng trên mặt là một vết sẹo dài xệt qua con mắt bên trái... đang khẽ cười nhìn cậu... "RedSky. chào mừng đến với... Thiên đường." Thiên đường của kẻ mạnh... và địa ngục với kẻ yếu...

Tiểu Y Ngưng ngón tay khẽ nhúc nhích... đôi lông mi dài cong vút run run như cánh bướm rồi từ từ mở mắt ra... ánh mắt mê man đầy sương mù khẽ nhíu lại vì tia nắng. một lúc sau mới thích ứng lại... bé con nào đó từ từ ngồi dậy rồi thần thờ... một lúc sau thì giật lấy cây kim đang truyền dịch vứt bỏ sau đó nhích mông từ từ tới mép giường...

Thiên ca ca đâu rồi a~ Lúc này còn nghe tiếng cơ mà...

Bé con trèo xuống giường tay ôm chú gấu nhỏ được Âu Dương Hàn tặng lúc trước rồi đẩy cửa ra ngoài hành lang đứng đợi...

Doãn Mặc cùng Đông Phương Vũ gặp nhau ở canteen rồi một người mua cháo cho cô nhóc... người lại cầm cốc sữa rồi cùng nhau đi lên.

Doãn Y Ngưng vừa thấy hai người thì toét miệng ngọt ngào kêu gọi rồi đặt chân trần chạy tới ôm chân họ...

Doãn Mặc cùng Đông Phương Vũ vừa tới góc hành lang thì thấy bóng dáng bé nhỏ đang ào ào chạy tới... cả hai đều xanh mặt đưa tay nâng mông cô nhóc nào đó dưới đất lên rồi vỗ mông một cái...

"Bảo bối tỉnh rồi sao? Sao không mang dép mà đi chân trần a~" Doãn Mặc đưa tay sủng nịch bóp nhẹ cái mũi cô nhóc...

Đông Phương Vũ cũng cười cười nhìn đang cau mày tiểu Y Ngưng rồi ôm bé con nào đó vào thẳng phòng bệnh... người dứt cháo người cho uống sữa uy bắt diệt hạch hồ... ăn uống no nê cô nhóc nào đó chớp chớp mắt to bắt đầu chu miệng thắc mắc...

"Ca ca... Vũ ca ca.. Thiên ca ca đâu a~ lúc ngủ Ngưng nhi nghe giọng Thiên ca ca nhà mèo ô

" nghe giọng ca ấy rất buồn a~ là do Ngưng nhi ngủ suốt không chịu tỉnh sao? Cho nên Thiên ca ca giận không thèm tới thăm Ngưng nhi nữa á mèo

~

Đông Phương Vũ cùng Doãn Mặc khuôn mặt trầm xuống ánh mắt tránh né.... Nên nói sao bây giờ... không lẽ họ phải nói tên ranh con kia đi tìm đường chết? Không biết tên kia chết không chứ bọn hắn là chết chắc... cô nhóc này sẽ khóc thét lên cho xem... Thật đau đầu...

Hai vị được hỏi nào đó đang tìm câu trả lời thích hợp thì từ ngoài nghe một tiếng nói ôn nhu vang lên.

"Thiên ca ca của muội phải đi du học a~ cho nên sẽ rất lâu bé mèo không thể gặp Thiên ca ca a~" Âu Dương Hàn đi tới ngoài cửa thì nghe giọng nói ngọt ngào vang lên... hắn cảm thấy trong ba ngày nay đây là âm thanh dễ nghe nhất... bất quá mở miệng ra là hỏi Thiên ca ca... Ừm... bảo bối a~ Như vậy là không công bằng biết không nha~ Hàn ca ca cũng sẽ ghen đó...

"Thiên ca ca thật xấu... không tạm biệt Y Ngưng... hừ...hừ..." cô nhóc nào đó phụng phịu...

Đông Phương Vũ cùng Doãn Mặc đưa mắt nhìn Âu Dương Hàn thì thấy hắn khẽ lắc đầu... không tìm ra... kẻ nhốt bé con vào toilet bỏ hoang rất khéo léo khi luôn lách các máy quay an ninh trong vườn... vì là khu bỏ hoang cho nên ngoại trừ tro bụi cây cối rậm rạp thì không có máy quay quanh đó...

Rốt cuộc là ai muốn trói con bé vào chỗ chết... là ai... là ai...???

Âu Dương Hàn nhíu mày suy nghĩ... thì một ngón tay mềm mại bé nhỏ vuốt đôi mày đang cau có của hắn.. bé con nào đó đang tròn mắt nhìn hắn ... Âu Dương Hàn cười cười rồi hôn chụt vào môi cô nhóc rước lấy tiếng cười khanh khách của ai kia...

Trong viện thêm hai ngày nữa thì mèo con nào đó đòi xuất viện năng nặc... chỉ mới xuyên qua có vài tháng mà cô phải làm bạn với cái phòng bệnh hơn phân nửa thời gian... thật không muốn đâu... Cô muốn đi học a~ đi học... đi học....

Thế là ba vị sủng mèo... khụ... sủng mọi nào đó phải dùng tốc độ nhanh nhất để cô nhóc có thể xuất viện...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 63: Trường Quốc Tế Lanka: Ngày Đầu Đi Học.

Tiểu Y Ngưng ánh mắt sáng long lanh.. cái mũi nhỏ khẽ khếch hít lấy hít để cái không khí trong lành bên ngoài bệnh viện... về việc bị nhốt cả đêm trong toilet dường như bé ngốc nào đó đã quên mất...

Không Nói đúng hơn là mỗi hệ thống nào đó đã nhanh tay thay đổi trí nhớ đầy hoảng sợ trong nhà vệ sinh... điều cô nhóc nhớ khi mọi người dò hỏi là một tỷ tỷ xinh đẹp... tốt bụng nào đó đã dẫn cô đi rửa chiếc đầm bị bẩn... rồi... cô nhóc nghỉ hoặc nghỉ nghỉ... cánh cửa bị kẹt không mở ra được khi tỉnh dậy cô đang ở trên giường bệnh...

Âu Dương Hàn cau mày... Tỷ tỷ xinh đẹp tốt bụng sao? Nếu là tốt bụng thật sự sao có thể dẫn một đứa trẻ vào toilet bị bỏ hoang như vậy? Nếu cửa thật sự bị kẹt sao không chạy ra thông báo cho người khác? Đây rõ ràng là có chủ mưu...

Là ai? Rốt cuộc là người nào lại ghét bé con như vậy?.....

Câu hỏi cứ quanh quẩn trong đầu Âu Dương Hàn cả nửa tháng nay cho tới khi...

"Hàn ca ca~ Y Ngưng mặc vậy được không a~"

Bé con nào đó mặc bộ đồng phục xanh đen của Trường quốc tế Lanka từ trên lầu chạy xuống... chiếc đầm cô nhóc đang mặc như một chiếc đầm thủy thủ với hai đường viền trắng nhỏ trên cổ áo chữ nhật trước và sau ótphía trước là một chiếc nơ màu trắng xinh xắn. Phía bên ngực là huy hiệu cấp lớp... bên hông tay áo ngắn là logo của trường..

Hôm nay cô nhóc được ca ca buộc tóc cho... Doãn Mặc cầm 2 lọn tóc dài quấn xung quanh 2 tai mèo sau đó cố định lại rồi vòng hai sợi ruy băng màu xanh đen có đính chuông... phần tóc sau đầu thì được xõa ra ôm lấy bờ vai... trông nhóc con hôm nay đặc biệt xinh xắn... về mặt cô nhóc bây giờ rất có tinh thần lại vui vẻ...

Âu Dương Hàn ôm bé con lên đùi rồi dứt cô nhóc ăn sáng sau đó tay ẵm cô nhóc tay xách cặp nhỏ đi ra phía cổng.

Trên xe Doãn Mặc cùng Đông Phương Vũ đã ngồi đợi sẵn trên xe. Hôm nay là ngày đầu tiên cô nhóc tới trường nên cả ba nam nhân đều dành trọn một ngày nghỉ phép để đi với cô nhóc..

Trường quốc tế Lanka bắt đầu báo danh từ 2 tuần trước... sau Tết một tháng... vì chất lượng dạy học cùng phong cách giảng dạy tốt nên Lanka rất được ưa chuộng. Từ khu nhà Wikidia đi tới Lanka mất nửa giờ lộ trình...

Trường quốc tế Lanka được xây dựng như một tòa lâu đài cổ với năm chóp cao phân biệt năm khối lớp... bốn chóp bốn góc xung quanh và một chóp ở giữa, trong đó:

Chidlie khu nhà mẫu giáo Lanka nằm chính giữa bốn khu nhà còn lạisau đó là phía Đông Lightas: khu nhà dành cho học sinh cấp một.. phía Nam là Puddya: khu nhà cấp trung học cơ sởphía Tây là Darkruff khu nhà cấp ba trung học phổ thông và khu nhà phía Bắc Skynia dành cho những sinh viên đại học....

Các khu nhà cách nhau rất xa... từ khu nhà Lightas đến những khu nhà gần nhất như Chidlie hay Puddya cũng mất gần nửa tiếng đi bộ khi đi tới. Nên những khu vực xung quanh trường đều trang bị rất nhiều xe chuyên chở... phía sau mỗi khu nhà là những nơi để học những hoạt động ngoại khóa đối với mẫu giáo... và là nơi tập thể dục cho các cấp lớn hơn...

Mỗi khu nhà là một hệ thống độc lập ... độc lập từ cách quản lý... giảng dạy... giáo viên... cho tới độc lập về cách lãnh đạo... từ cấp mẫu giáo tới cấp trung học cơ sở sẽ là nhà trường lãnh đạo... nhà trường có vai trò lớn nhất... Nhưng khi tiến vào cấp ba phổ thông trở lên thì sẽ do hội học sinh lãnh đạo... có thể nói là chế độ học sinh tự trị...

Trước cổng trường là hàng ngàn chiếc xe nối đuôi nhau mà vào sau đó phân biệt chạy tới khoảng sân dành riêng cho từng khi nhà. Âu Dương Hàn quay đầu xe chạy vào hướng Đông của khu nhà Lightas nơi cô nhóc sẽ theo học.

Bãi đậu xe rộng có sức chứa cho gần trăm ngàn chiếc xe... mỗi chiếc mỗi màu mỗi vẻ trải dài cả cây số...

Doãn Mặc ẵm cô nhóc vào lòng rồi leo lên chiếc xe chuyên chở giành cho học sinh sát bãi đậu xe... ngồi được năm mười phút thì chiếc xe thể thao dừng lại người dưới đại sảnh khu nhà Lightas.

Tiểu Y Ngưng ngửa cái đầu nhỏ nhìn tòa lâu đài cổ cô sắp theo học sau đó dáo dác nhìn xung quanh để đánh giá...

Phản đại sảnh đông ngệt người ngồi chờ làm lễ.. có học sinh và cả phụ huynh. Đông Phương Vũ tìm được một dãy ghế còn trống thì dẫn đầu lại đó ngồi theo sau là Âu Dương Hàn và Doãn Mặc. Xung quanh là bầu không khí rất vui vẻ cùng tiếng huyên náo rất náo nhiệt.

Một chốc sau cánh cổng đại sảnh được đóng lại và buổi lễ bắt đầu... mở đầu là hiệu trưởng Richard Fidel lên phát biểu... hiệu trưởng khu nhà Lightas là một người đàn ông có một khuôn mặt rất phúc hậu... ánh mắt híp lại lúc nào cũng vui vẻ... ông có một cái bụng phệ cùng cái đầu bóng lờng...

Đồng phục nhìn xinh quá a~ Ta giới thiệu trường học mà mất cả buổi... dễ sợ... nhưng mà sao giống mấy khu nhà trong Harry zay a

~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 64: Chương 50B

Một tiểu nha đầu nào đó nhìn nhìn sau đó chột nói "Thật bóng a.. như bóng đèn meo ô~" trong đại sảnh im lặng không một tiếng động tiếng bé mèo nào đó vang lên một cách vang dội... một lúc sau từng tiếng cười vang lên...

Hàng ngàn cặp mắt nhìn phía cái đầu bóng của một vị hiệu trưởng nào đó... sau đó gật đầu đồng ý với câu nói kia... quả thật là rất bóng... cứ như cái...bóng đèn vậy...

Richard Fidel nét mặt đỏ hồng xoa xoa cái đầu nói vào micro "Khụ.... Hải tử a~ con không cần phải thẳng thắn như vậy đâu.." thật là sao lại lời nổi khổ tâm của lão đầu ta ra mà nói chứ.... Thật đau lòng a

~

Dưới đại sảnh lại lần nữa bật cười... vị hiệu trưởng này có vẻ rất thân thiện với học sinh... như vậy họ cũng yên tâm một phần nào

Bé mèo nào đó khuôn mặt đỏ bừng dúi đầu vào lòng ca ca sau đó ngửa mặt lên nhìn vị hiệu trưởng nào đó nói xin lỗi.

"Y Ngưng xin lỗi thầy a~ Y Ngưng sai rồi...meo ô~" thật xấu hổ... mọi người đều đang nhìn cô rồi cười cười... tuy là không ác ý nhưng nhiều người nhìn như vậy khiến bé con nào đó rất ngượng ngùng...

Doãn Mặc cũng phì cười trước hành động như con đà điểu của cô nhóc nào đó... Âu Dương Hàn cùng Đông Phương Vũ cũng khẽ lắc đầu... thật may cho bé con nào đó vì hiệu trưởng khu nhà Lightas là vị hiền nhất trong năm khu nhà...

Chứ nếu là mấy vị khác cô nhóc chắc chắn sẽ ăn đau khổ...

"Bé ngoan... bé ngoan..." vị hiệu trưởng nào đó cười hề hề rồi bắt đầu bài phát biểu của mình... trẻ con bây giờ làm sai đều biết xin lỗi... thật ngoan a

~

"Xin chào mọi người. Ta là hiệu trưởng khu nhà Lightas... Các vị... ta sẽ không nói nhiều... Trường quốc tế Lanka khu nhà phía Đông Lightas chào mừng những hài tử từ đã tới nhà... Đây sẽ là nhà của các con khi bọn trẻ các con khoác trên vai bộ đồng phục Lanka.

Những hài tử trụ nội trú xin đi cầu thang bên trái để nhận phòng... còn lại các vị có thể dẫn hài tử mình đi cầu thang bên phải tìm phòng học.... Phía sau đại sảnh là nhà ăn có thể ngồi nghỉ ngơi cùng ăn uống đầu bếp lúc nào cũng sẵn sàng phục vụ các vị...

10h30 sẽ bắt đầu tiết học đầu tiên của hôm nay. Vui lòng tới trước 20p để điểm danh. Danh sách môn học phòng nào cùng số thứ tự, thẻ phòng ăn của các hài tử được phát ở quầy tiếp tân kế phòng ăn.

Một lần nữa... Hải tử... hoan nghênh các con tới khu nhà Lightas."

Mọi người lục đục đứng dậy đi tới đại sảnh sau đó tốp lên cầu thang bên trái... tốp lại đi phía bên phải...

Phòng học của cô nhóc nằm ở lầu 1. Lớp 1A.

Trừ lớp A lúc nào cũng là lớp có số học sinh ít nhất là 15 học sinh thì những lớp còn lại có cỡ 25 hài tử trong 1 lớp.

Trong đó khối lớp 1 tổng số lớp là 60 lớp bao gồm 27 lớp chuyên và 33 lớp thuộc loại lớp thường.

Lớp chuyên là những lớp đã thi xếp lớp trước khi vào trường 2 ngày và trên 8.0

Tiểu Y Ngưng thi được 10.0 là miễn phân nên được xếp vào lớp A.

Muốn vào lớp A hài tử phải đạt điểm số rất cao. Điểm số của lớp 1A là phải đạt từ 9.8 cho đến 10.0. Đây là lớp với số hài tử ít nhất.

Điểm số của các lớp chuyên khác rải rác từ 8.5 cho tới 9.7.

Điểm số của các lớp thường phải là từ 5.7 cho tới 8.4.

Dưới 5.7 bị đào thải. Hơn 5000 hài tử trên khắp nơi trên thế giới thi vào trường chỉ có gần phân nửa có nơi học. Số còn lại phải chọn trường khác.

Hài tử cấp một phải thi nói (đọc sách)... thi viết và cách cư xử đối với người lớn trong nhiều trường hợp. Học sinh trường Lanka dù trong bất cứ độ tuổi nào cũng phải cư xử đúng với một học sinh mẫu mực. Có thể họ sẽ có những mâu thuẫn dù lớn dù nhỏ nhưng với những giáo viên trong trường đều phải tôn trọng...

Trong trường hợp giáo viên không có những hành động đáng tôn trọng như đánh đập... chửi rủa thậm tệ đối với học sinh... khi đó nhà trường sẽ đứng ra xử lý.

Hôm nay là ngày đầu tiên nên phụ huynh có thể cùng vào học với hài tử... mục đích của việc này là để phụ huynh có thể thoải mái sắp xếp chỗ ngồi cho hài tử nhà mình cũng như xem xét về việc dạy học ở Lanka.

Ba nam nhân nào đó phân công rất rõ ràng... Âu Dương Hàn tới quầy tiếp tân để lấy mã số cùng thẻ ăn của tiểu nha đầu... Doãn Mặc thì phụ trách tới nhà ăn và gọi món ăn... Đông Phương Vũ thì ôm cô nhóc nào đó tìm lớp học chính.

Doãn Y Ngưng đứng trước cánh cổng thủy tinh mà cô nhóc sẽ được học sau đó đưa tay để vào bảng vân tay để mở cửa. Chỉ có học sinh trong lớp mở cửa mới có thể vào... phụ huynh muốn vào lớp học cũng phải để hài tử in dấu vân tay rồi bấm số người mới được phép dẫn người vào...

Như bây giờ... tiểu nha đầu in dấu vân tay sau đó bấm số một.

*Tên học sinh: Doãn Y Ngưng.

Dẫn 1 phụ huynh vào lớp học.*

....*Cho phép*

Cách~

Tiểu nha đầu nắm tay Đông Phương Hàn kéo vào rồi đi dạo một vòng xung quanh sau đó đặt chiếc cặp của mình vào dãy đầu bàn thứ hai từ vị trí cửa vào đếm vô ... trong phòng lúc này cũng có khoảng năm sáu chiếc cặp được đặt trên ghế... bất quá lại không có người... nghĩ nghĩ mọi người chắc cũng đang tham quan nơi khác nên cô nhóc bỏ cặp trong lớp rồi đi ra...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 65: Quá Khứ Của Đông Phương Vũ.

Đông Phương Vũ cười cười nhìn phía đang tò mò cô bé nào đó... suốt quãng đường tới nhà ăn lúc nào cũng hỏi đông hỏi tây... thật đáng yêu.

"Vũ ca ca lúc trước học ở đâu a~?" cô nhóc xoay người nhìn phía Đông Phương Vũ ngọt ngào hỏi..

Tên nam nhân nào đó cúi người ôm cô nhóc lên... vừa đi vừa nói "Vũ ca ca khi nhỏ học ở ...một nơi...rất...nhàm chán..." đó là một phòng thí nghiệm nhỏ dưới lòng đất... là một tổ chức nhỏ với cái tên là Die do một lũ gần 50 tên tự lập ra.

Tổ chức tạp nham đó chuyên phụ trách chế tạo các loại thuốc mang tính hủy diệt đối với não bộ con người.

Đông Phương Vũ là trong hơn hai trăm đứa bé bị bắt về để làm vật thí nghiệm.

Khi đó mười tuổi Đông Phương Vũ bị bắt cóc trên đường đi học về. Chiếc xe chở hắn khi cách nhà khoảng 500m thì gặp tai nạn giao thông. Tài xế khi đó chết ngay tại chỗ... còn hắn thì bị người ta ôm đi.

Khi tỉnh dậy hắn thấy mình đang bị nhốt trong một căn phòng chật chội cùng hơn 10 đứa trẻ đủ độ tuổi. Lớn nhất là 15 và nhỏ nhất là 3 tuổi.. sau đó.. một thời gian rất dài sau bọn hắn bị một người đàn ông dẫn đi. Họ đi xuống sâu dưới lòng đất... cứ đi... đi mãi ...đi mãi cho tới khi đụng phải nơi phát ra ánh sáng phía cuối hành lang.

Bọn họ đi ngang qua những căn phòng nhỏ màu trắng có cửa kính thủy tinh chặn lại... hơn cả trăm căn phòng... trong mỗi căn phòng đều có một đứa trẻ đủ mọi lứa tuổi bị cột vào chiếc ghế dựa bằng sắt... rồi hắn nhìn thấy một cậu bé với khuôn mặt vận vẹo la thét thảm thiết khi bị một người đàn ông khác tim chất lỏng vào cơ thể...

"Họ đang làm gì a?" một tiếng thều thào vang lên bên tai... điều cậu nhóc năm tuổi kể bên cạnh hắn hỏi cũng là điều hắn đang muốn biết...

Đông Phương Vũ phụ thân là một nhà khoa học nổi tiếng Đông Phương Quân cho nên thân là hài tử đầu lòng và là người nối nghiệp của ông... từ nhỏ hắn đã được tiếp xúc với rất nhiều những bình bình chất chất khác nhau...

Ví dụ như kẹo biến hình cũng là mẫu thí nghiệm đơn giản nhất hắn chơi đùa lúc năm tuổi...

Đông Phương Vũ nhìn từng phản ứng trên khuôn mặt đứa bé đó thì bỗng dưng rung mình... họ đang thí nghiệm một loại thuốc tên NY92X đây là loại thuốc hủy diệt tế bào thần kinh...

Chỉ cần uống một giọt hay bị tiêm vào người một lượng nhỏ cỡ một phần tư của một lỏng tay út cũng đủ khiến người đó trở nên ngu dốt. Hắn hít mắt lại nhìn những phản ứng trên thân thể cậu nhóc đó.

Gân máu nổi đầy... từng lớp da trên cơ thể bị nứt ra... máu chảy ra từ mắt, mũi miệng và hai bên lỗ tai... là một thành phẩm thất bại...

"Thành phẩm thất bại a~ xem ra đầu óc của các người cũng chỉ có như thế. Thật vô dụng." Đông Phương Vũ cười cười giọng đầy mỉa mai.

Bốp! Tên nam nhân canh giữ bọn hắn nâng tay tát một phát thật mạnh vào má phải của Đông Phương Vũ. Rồi hắn quát "Câm mồm."

"Ar~ thẹn quá thành giận sao? Rõ ràng là rất vô dụng a~ ngay cả trò đùa trẻ con cũng không thể chế được." cậu nhóc 10 tuổi nào đó lau đi vết máu nơi khóe môi sau đó đưa lên miệng liếm sạch. Chắc... lần đầu tiên bị thương a~ Phải làm sao để đền đáp các người đây.... Thật khó khăn đầu...

"Người có cách để điều chế?" tên nam nhân nghi hoặc hỏi... loại thuốc NY92X này tổ chức đã nghiên cứu hơn ba năm... cũng thí nghiệm hơn 150 đứa trẻ nhưng đều thất bại. Nếu có thể thành công... đơn hàng lần này có hy vọng.

Ngô~ con mồi rơi vào bẫy sao? Nếu như vậy thì...con mồi của ta a~ chúng ta từ từ chơi đùa...

Bọn người tổ chức Die không hề hay biết trong đám trẻ mà bọn chúng xem như con kiến có thể giết bất cứ lúc nào có một đứa nhóc chân chính là một con sói...

Một con sói thích tính kẻ người khác... một con sói giáo hoạt thích chơi đùa cho đến khi con mồi của hắn từ từ chết dần... trong hạnh phúc...

Từ sau hôm đó Đông Phương Vũ bắt đầu gia nhập phòng nghiên cứu lấy được sự tán thành của bọn chúng sau đó từ từ thu vớng... một cái vớng giăng cách đây năm năm từ từ thu lại...

Toàn bộ nhân viên trong phòng thí nghiệm từ tiến sĩ, nhà khoa học cho tới nhân viên bảo vệ, người gác cổng... Không một ai sống sót trừ chín đứa trẻ bị giam chung với hắn... trong năm năm đó hắn đã lợi dụng trí tuệ của mình từ từ cứu những đứa bé thoát khỏi nanh vuốt của lũ người đó... sau đó liên lạc với Đông Phương gia để dàn xếp bọn chúng...

Đa số những đứa trẻ bị bọn chúng bắt đến thí nghiệm đều là những đứa trẻ mồ côi. Chỉ có mình Đông Phương Vũ là ngoại lệ vì kẻ bắt hắn chỉ muốn gom đủ số lượng giao cho cấp trên nên giữa đường khi thấy chiếc xe bị tai nạn hắn đã tóm lấy đứa bé đó.

Vì lẽ đó hài tử bị tóm cuối cùng cũng là bùa đòi mạng của tổ chức tạp nham Die... đúng với tên gọi của nó... cái chết...

Hắn trở về Đông Phương gia trong sự sợ hãi của mọi người... Tiểu ác ma nào đó đã quay về... bắt đầu từ từ bắt từng thành viên trong gia đình làm thuốc thí nghiệm... thê thảm nhất là Long gia gia chủ... ngoại công của hắn cũng là gia gia của Long Ngạo Thiên...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 66: Giáo Viên Đứng Lớp Lâm Na.

Buổi học đầu tiên kết thúc trong tiếng cười vui vẻ của mọi người trừ cô nhóc con nào đó...Giáo viên đứng lớp của cô nhóc là một cô gái trẻ tuổi có mái tóc nâu hạt dẻ cùng đôi mắt to màu đen. Cô giáo mới xinh xắn lúc giảng bài cũng như khi nói chuyện đều chỉ chăm chú nhìn phía hàng ghế phụ huynh ngồi... nhất là nhìn phía các ca ca của cô nhóc...

Bé con nào đó cảm thấy rất...rất phản cảm với vị giáo viên xinh đẹp này... cô bé cảm thấy thật chướng mắt... nhất là khi vị giáo viên nào đó đang giả vờ té ngã để được ca ca của cô ôm vào lòng... cô nhóc nào đó gào thét trong lòng... rất muốn bay tới hàng ghế phụ huynh sau đó chỉ vào mặt vị giáo viên

nào đó là lớn... "Ca ca là của Y Ngưng."

Bất quá cô nhóc nào đó không làm được một cách thẳng thừng như thế... vì tiểu Y Ngưng là một cô bé ngoan... cô nhóc nào đó không biết không chỉ cô nhóc phản cảm mà các ca ca của cô cũng rất chán ghét... chỉ là không biểu hiện ra bên ngoài sắc mặt mà thôi.

Dù sao cô ta cũng là giáo viên đứng lớp... nên bọn hần không nghĩ cho mình thì cũng phải nghĩ cho bé ngọc nào đó... cho nên cả ba đều ngồi chịu trận.

Khi tiếng chuông vừa vang lên cả bốn người đều thở dài một cách nhẹ nhõm. Vì hôm nay là ngày khai giảng nên tất cả các lớp chỉ học một buổi sau đó ra về... hôm sau mới bắt đầu ngày học chính thức.

Doãn Mặc đi tới xách cặp cô nhóc... Âu Dương Hàn thì đưa tay ôm lấy bé con còn Đông Phương Vũ mới là người thể thảm nhất khi nhiệm vụ của hần là lại hỏi thăm cô giáo về những tiết hoạt động ngoại khóa sắp tới.

Cô giáo trẻ tên Lâm Na là một thiên kim tiểu thư của một công ty cỡ trung. Mái tóc màu nâu hạt dẻ suông dài qua vai, đôi mắt màu đen to tròn trông cô càng trẻ trung trong bộ đầm trắng quá gối. Khuôn mặt trang điểm một cách rất nhẹ nhàng.... Cánh môi hồng khẽ cười nhìn các vị phụ huynh sau đó cả khuôn mặt ửng hồng một cách thẹn thùng khi thấy Đông Phương Vũ đi về phía mình.

Từ khi bước vào lớp cô đã chú ý đến ba nam nhân này... chỉ đơn giản vì dáng vẻ của họ rất bắt mắt và quan trọng hơn là bọn họ đều phản phát khí chất cao quý. Mỗi người đều mỗi vẻ... mỗi phong cách khác nhau... đều là nhân trung chi long...so với những vị phụ huynh khác họ như hạc lạc bầy gà...

Chứng kiến vẻ thẹn thùng của cô giáo trẻ Đông Phương Vũ cảm thấy rung mình.. hần có thể đòi công tác của Doãn Mặc sao? Tuy rằng xách túi xách thỏ trắng rất mất hình tượng nhưng mà vẫn tốt hơn bây giờ a

~

Lâm Na cảm thấy dùng quan hệ đi cửa sau là điều chính xác nhất cô từng làm... tuy cô tốt nghiệp loại ưu cũng có vài tấm bằng du học nhưng mà để có thể vào trường quốc tế Lanka dạy học là rất khó. Không những phải có gia thế còn phải biết năm ngôn ngữ trở lên... tiếp theo là bằng cấp về cách hành xử của học viện Tenley.....cuối cùng mới là 5 loại bằng cấp loại ưu trở lên... mỗi điểm thấp nhất là 9.5.

Cô chỉ có 2/4 loại điều kiện học viện yêu cầu.. nhưng nhờ một người bà con xa là cô đồng nhỏ của trường học cô mới có thể vào đây để dạy.

Đối với Lâm Na mà nói được vào đây dạy học đồng nghĩa với việc có 50% cơ hội bước chân vào giới thượng lưu. Cho nên khi có cơ hội cô phải chặt chẽ nắm lấy... đặc biệt như bây giờcơ hội đang trước mắt cô.

Đông Phương Vũ lần đầu tiên cảm thấy trao đổi với một người lại mệt mỏi như thế... khi đang trao đổi về vấn đề ngoại khóa cần chuẩn bị những gì cô giáo viên nào đó lâu lâu lại giả vờ tỏ ra không hiểu hay nói sang chuyện khác để kéo dài thời gian... những lúc ấy cánh tay sau lưng hần lại nắm chặt lại đầy gân xanh...

Vị giáo viên nào đó khi cảm thấy gây hạo cảm đủ rồi mới thả người... nhưng cô không biết cái cô gây cho hần là sự phản cảm...cùng chán ghét...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 67: Thăm Dò.

Lúc Đông Phương Vũ trở lại xe thì chợt thấy cô nhóc đang bủi môi một cách rất ngao kiêu.. tiểu nha đầu nhìn thấy Vũ ca ca đi gần tới xe thì kéo tay Âu Dương Hàn cùng Doãn Mặc ngồi xuống băng ghế sau. Sau đó chồm người lên ôm cổ hai vị ca ca của mình không thèm nhìn mặt Đông Phương Vũ.

Đông Phương Vũ khẽ thở dài nhận mệnh rồi ngồi vào ghế lái xe về nhà... trên đường đi hần nhìn vào kính xe thì thấy cô nhóc con đang nhìn lên hần... tiểu Y Ngưng thấy bản thân nhìn lên bị phát hiện thì phồng lên cả hai má phụng phịu..

"Lâm Na lão sư thích Vũ ca ca... ánh mắt nhìn Vũ ca ca như muốn nuốt vào bụng...meo ô~" bé mèo giọng chua chua lên án.

Đang lái xe Đông Phương Vũ khẽ lệch tay lái...chiếc xe lao đảo một chút rồi bình thường trở lại... mèo con đang ...ghen sao? Phốc... nghe mùi thật chua a~ hần...hần... làm sao đây ...rất muốn khi dễ con bé...

"Biết làm sao được đây a~ vì Vũ ca ca của muội rất soái... cho nên... bé mèo biết đó...~" Đông Phương Vũ bật cười trong lòng nhưng giọng nói nghiêm túc khẽ nhủ mày.... Như đang muốn nhắc cô nhóc phải giữ hần thật chặt.

Doãn Y Ngưng trong lòng khó chịu lợi hại... rõ ràng Vũ ca ca nói yêu cô... bây giờ thấy có người khác thích thì lại tỏ ra thích thú như vậy.. hức... Vũ ca ca là bại hoại.... Bé mèo cúi gầm mặt xuống... đôi tai mèo cũng theo đó cụp theo... cả người tỏa ra khí chất ta rất buồn... không ai được chọc ghẹo...

Doãn Mặc cùng Âu Dương Hàn đưa tay xoa xoa đầu con nhóc...chỉ thấy nhóc con nào đó đôi tai mèo run run... hai vị ca ca liếc nhau cười cười đầy ản

ý... có kẻ sắp tiêu rồi... sau đó bọn hắn sẽ có kịch vui để xem...

Vừa về tới nhà cô nhóc chạy vì xuống xe... chạy lướt qua khu vườn nhỏ trước sân rồi lạch bạch chạy vào phòng khách chuẩn bị thẳng tiến lên lầu thì...

Bịch!!

Cái chân bị móc phải chân ghế sofa... bé mèo nào đó nằm luôn dưới đất không chịu dậy nữa... cô nhóc đột nhiên cảm thấy rất tuổi thân từ nước nở hóa thành khóc to sau đó là tức tưởi... lại luôn mồm kêu Vũ ca ca bại hoại...

"Meo ô

~ Vũ ca ca là người xấu... ô...ô...ô... Y Ngưng không muốn chơi với Vũ ca ca nữa...ô...ô..." sau đó là sử dụng hàng loạt phép liệt kê.

"Meo ô~~ không chơi thân nhẹ với Vũ ca ca... hức... không chơi liếm liếm với Vũ ca ca... meo ô~~ không cho Vũ ca ca hôn miệng nhỏ của Y Ngưng~...hức... Không cho Vũ ca ca chạm vào huyết huyết nữa...ô...ô..."

Phía ngoài cửa đang đi vào ba nam nhân nào đó bị một phen nói khiến dở khóc dở cười... Doãn Mặc cùng Âu Dương Hàn liếc xéo phía Đông Phương Vũ như đang cười nhạo hắn sau đó nói nhỏ vào tai hắn...

"Không cho hôn miệng nhỏ a~"

"Không cho chạm huyết huyết... chắc... Vũ nguoi thật đáng thương..."

Đông Phương Vũ khẽ thở dài ngửa đầu nhìn trời... rõ ràng đây không phải lỗi của hắn a~ Hắn cảm thấy bản thân mình rất oan.... Rồi cười khổ một tiếng đi tới bé bé con nào đó lên sau đó ẵm lên lầu bắt đầu xin lỗi ...đồ đánh...

Những ngày đi học sau đó rất yên ả.... Sáng đi thì ca ca đưa đi. về thì Vũ ca ca tới rước... có khi là Hàn ca ca cũng đưa đi rước về... cô cảm thấy rất vui về... ngoại trừ một việc

"Tiểu Y Ngưng a~ hôm nay Doãn Mặc tiên sinh rước em sao? Cô có chuyện cần bàn với Doãn tiên sinh.. về chuyến ngoại khóa đầu năm..."

Hay là...

"Tiểu Y Ngưng. Đây là đưa cho Đông Phương tiên sinh. Nhà trường nói chỉ cần chuẩn bị những vật dụng đã ghi trong danh sách là được."

Lại như là...

"Âu Dương tiên sinh hôm nay tới đón Y Ngưng sao? Hôm nay cô bé rất ngoan..." những khi đó tiểu nha đầu cảm thấy cực kỳ bức bối cứ như những người quan trọng của mình bị người khác dòm ngó...

Trường quốc tế Lanka sau khi khai giảng một tháng sau sẽ có một buổi đi học ngoại khóa... có thể nhà trường sẽ tổ chức đi những nơi trong nước hoặc đến các nước khác nhau để tham quan....

Năm khu nhà sẽ đến năm địa điểm khác nhau... và dĩ nhiên khu nhà Chidlie sẽ tham gia ngoại khóa ở một khoảng sân rộng phía sau trường... khu nhà của những lớp mẫu giáo vẫn còn quá nhỏ để có thể đi chơi xa hoặc xuất ngoại....

Thường thì khu nhà Lightas cùng khu nhà Puddya sẽ có buổi học ngoại khóa ở trong nước... Khu nhà Darkruft cùng khu nhà Skynia sẽ xuất ngoại cho buổi học ngoại khóa..

Năm khu nhà... năm địa điểm khác nhau... ở bốn địa điểm còn lại trừ khu nhà Chidlie sẽ được quyết định bằng việc.... Phóng phi tiêu của các vị hiệu trưởng đáng kính...

Năm nay được phân chia như sau:

Khu nhà Lightas khu vực thực vật Quizzo. Thành phố Pauly. Cách Ruby ba ngày lộ trình. (Thời gian ngoại khóa: 1 tháng)

Khu nhà Puddya khu vực bánh kẹo Candya. Thành phố Swittle. Cách Ruby ba ngày lộ trình. (Thời gian ngoại khóa: 1 tháng)

Khu nhà Darkruft đất nước của những ngọn núi vĩ đại Zapas. (Thời gian ngoại khóa: 1 tháng 10 ngày.)

Khu nhà Skynia đất nước nổi tiếng giữa đại dương Seaperia. (Thời gian ngoại khóa: 1 tháng 10 ngày.)

Và buổi ngoại khóa sẽ bắt đầu vào hai ngày sau.

Cầu like a~ meo ô...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 68: Trước Ngày Học Ngoại Khóa.

Vì sau 1 ngày nữa bé con nào đó phải xách balo đi suốt cả tháng trời nên ba con sói nào đó quyết định sẽ ôn tồn với cô nhóc cả ngày thứ bảy..

Đầu tiên là vui chơi những trò chơi nhỏ như thân ái cái miệng nhỏ nhắn... hay như sờ sờ cả người... hay là vân vân vân vân những chỗ mẫn cảm..

Tiếp sau đó là những buổi tiệc chính như chơi hôn hôn... bú mút những hạt đậu đang phát triển trên người... hay là dùng lưỡi đùa bỡn khắp cơ thể cô nhóc... hay như bây giờ... bé mèo nào đó hạ thế đang giang rộng và cao triêu... trong khi khắp cơ thể bé nhỏ là những vết tinh dịch đang phủ đầy trên người...

Sau đó ba con sói nào đó mới cảm thấy mỹ mãn ôm bé con đang ửng hồng khuôn mặt khi cao trào đi tắm rửa...

Cả ngày tiếp theo là bắt đầu bận rộn cho việc mua sắm những vật dụng cần thiết.. nào là bàn chải... khăn tắm...quần áo... cho tới dao...bình xịt hơi cay...

Về tới nhà các nam nhân bắt đầu chương trình dạy học của mình..

"Không chạy tới nơi vắng vẻ.

Không đi một mình tới những chỗ vắng người.

Không nói chuyện với người lạ.

Không ăn uống những thứ người lạ đưa.

Không nên...

Không được...

.....

.....

.....

.....

..

Cuối cùng là không được đến gần bất cứ sinh vật giống đực nào."

Tiểu nha đầu nào đó sau khi nghe xong hàng đống nội dung dạy bảo của ba vị ca ca thì cái đầu bắt đầu quay vù vù... cô nhóc đôi mắt mơ màng chớp chớp rồi khẽ gật gật... Ngó~ Y Ngưng biết a~ Nhất định sẽ nghe lời... bất quá... các ca ca nói nhanh quá Y Ngưng nghe không rõ a~ meo

~

Một cô nhóc thông minh là khi không nghe rõ sẽ im lặng gật đầu như đã nghe rất rõ để cho ba vị đang thuyết giáo kia về mặt hài lòng sau đó cung chiêu dỗ dành cô ngủ....

Meo~ Y Ngưng thật thông minh a~ bé con nào đó nằm trên giường một phen tự kỷ sau đó ngọt ngào chìm vào giấc ngủ.

.....Ở một nơi nào đó trong một khu biệt thự gần biển... từng tiếng sóng rì rào vỗ vào bờ đá như những bản nhạc du dương mà đại dương ban tặng.. vốn dĩ những khung cảnh này sẽ rất tuyệt nếu xung quanh nó là một sự im lặng tuyệt đối nhưng sự thật thì không..

Trong màn đêm tĩnh mịch vang lên từng tiếng vỗ vỗ.

Trong ngôi biệt thự sang trọng là những mảnh sành, sứ...thủy tinh vỡ tan khắp nơi... trông nơi này như vừa trải qua một cơn bão lớn.

Trên khuôn mặt xinh đẹp điểm lệ là những con giận ngút trời.

"Chưa chết... vẫn chưa chết..."

Xoảng~

"Tiểu...tiểu thư. Người hãy bình tĩnh." người hầu nữ run run nhìn phía cô chủ nhà mình đang cầm trên tay chiếc bình sứ...

Choang~

"Bình tĩnh... người bảo ta làm sao có thể bình tĩnh... bị nhốt suốt đêm vẫn không bị lạnh chết." phía sau chiếc bàn gỗ tiếng gầm nhẹ vang lên trong đêm. Bầu không khí trong căn phòng càng ngày càng lạnh khiến người ta phải rùng mình.

Trình Thanh ngay sau bữa tiệc ở lâu đài Parnoda đã phải đi xuất ngoại giải quyết công việc ngay trong đêm. Cô cứ đinh ninh rằng con tiện nhân kia đã chết nhưng không ngờ ranh con kia vẫn sống sờ sờ lại còn rất vui vẻ.

Cứ nhìn những nụ cười rạng rỡ của con ranh con đó cùng vẻ sùng nịnh của ba nam nhân trong hình cô chỉ thêm xé nó ra làm trăm mảnh.

Ánh mắt cung chiêu dung túng của Âu Dương Hàn là điều cô muốn có. Trong khi cô phải nỗ lực hết mình để bản thân có thể trở nên càng thêm ưu tú xứng đôi với Hàn.. xứng với vai trò thiếu phu nhân Âu Dương gia thì một con ranh hỉ mũi chưa sạch nào đó đang nghiễm nhiên chiếm lấy vị trí vốn dĩ là của cô để hưởng thụ sự sùng nịnh yêu thương của Hàn.

Làm sao cô có thể cam lòng a~

Cô vốn nghĩ mình phải thật vất vả để giành vị trí là vị hôn thê của người thừa kế Âu Dương gia nhưng không ngờ một ứng viên khác đã có người trong lòng và họ sắp sửa đính hôn... đó là niềm vui bất ngờ mà cô nhận được.

Cứ tưởng không cần phí chút sức lực nào có thể giành được người đàn ông mình yêu nhưng không ngờ ngay lúc cô vui vẻ chúc mừng chiến thắng thì một kẻ khác lại xuất hiện... hơn nữa kẻ đó chỉ là một đứa trẻ.

Một con nhóc ranh mà muốn cướp đi người đàn ông cô yêu sao? Đừng mơ... cô sẽ không để nó hạnh phúc mãi được... nhất định sẽ không.

Trình Thanh khuôn mặt vắn vẹo đầy hận ý khẽ bấm điện thoại. Ánh mắt khẽ híp lại như con rắn độc đang nhìn chăm chăm vào con mồi.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 69: Buổi Ngoại Khóa:hành Trình Khởi Hành.

Hôm nay tiểu Y Ngưng sẽ bắt đầu ngày đầu tiên của buổi ngoại khóa... tiểu nha đầu tạm biệt các ca ca rồi nhanh chân chạy vào lớp để điểm danh... lớp 1A 15 hải tử đều có mặt đầy đủ... mỗi người đều đeo trên vai cái balo quần áo cùng đồ dùng cá nhân gọn nhẹ...

Đơn giản vì mỗi khu nhà khi đi ngoại khóa đều đã chuẩn bị tất cả đồ ăn thức uống, thuốc thang đầy đủ... mỗi lớp còn dẫn theo hai thầy thuốc riêng của trường. Cho nên việc của những đứa trẻ này chỉ là đem quần áo, đồ vệ sinh cá nhân và tới sớm nửa tiếng để điểm danh.

Đúng 6h30 mọi người xếp hàng lên xe để sắp xếp chỗ ngồi... bé mèo hôm nay mặc chiếc đầm trắng của học viện Lanka dành riêng cho những chuyến ngoại khóa... đồng phục kiểu dáng vẫn như cũ chỉ khác ở màu sắc và hơn một chiếc mũ thủy thủ nhỏ nhắn trên đầu... trông cô nhóc càng thêm đáng yêu...

Những người bạn trong lớp rất thích tiểu Y Ngưng ...cô bé mèo xinh xắn đáng yêu khi nói chuyện lúc nào cũng meo meo kêu nhỏ....nên bé ngốc nào đó rất nhiều bạn... thân nhất làumk.. Tiết Hiểu Ngọc. Tiết Hiểu Ngọc là cô bé ngồi bên phía tay trái của tiểu nha đầu ở trong lớp ... Tiết Hiểu Ngọc cô nhóc nào đó đúng chất là một cô công chúa mùa đông.. không phải vì tính cách lạnh lùng mà là cả người tiểu Ngọc Ngọc lúc nào cũng tỏa ra hàn khí...

Tiết Hiểu Ngọc nói thể chất cô thiên hàn cho nên cứ đến mùa đông cô phải ôm trong người quả cầu nhiệt độ để giữ ấm... còn về tính cách thì...

"Ngưng Ngưng.... Ngưng Ngưng.... Lại đây ngồi a~ ở đây có thể ngắm phong cảnh... còn có.....]&&@:~+(@?)} &*?-_#&]?@_)!)[? [,!*!("@:-&]-:-} &-_-}:....." đó là tính cách... trái ngược hoàn toàn với thể chất của cô... tiểu Y Ngưng thường nghiền đầu nhìn bạn mới của mình sau đó là n+1 lần thở dài... và n+1+1 lần cảm thấy câu vật cực tât phẩn là quá đúng.

Đang lon ton đi lại chỗ Ngọc Ngọc một bàn tay nhỏ bé nắm lấy tay cô nhóc giựt mạnh... tiểu Y Ngưng bị giựt đột ngột nên mất thăng bằng rồi...

Ạch!

... Bé ngốc nào đó đặt móng ngồi xuống trong sự ngỡ ngàng...

A~ Đây là cái gì cùng cái gì nha~ bé con nghiền đầu xoay người nhìn xuống lối đi nơi Tiết Hiểu Ngọc đang ngồi chỉ thấy công chúa mùa đông nào đó đang bị hóa đá sau đó...

"Không~~~~~" một tiếng rên cao vút tận trời vang lên từ trong chiếc xe buýt lớn...

Phía bên ngoài mọi người chợt ngừng lại động tác nhìn phía vừa phát ra âm thanh xe của 2 lớp 1A và 1B. Sau đó bắt đầu cười cười một cách hứng thú... lại sắp có chiến tranh rồi...

Hơn một tháng qua sau buổi lễ khai giảng cứ cách hai ngày thì bên lớp 1A lại vang lên những tiếng kêu thảm thiết của một cô bé... lúc đầu mọi người đều rất tò mò đã xảy ra chuyện gì nên khi tiếng rên vừa vang lên là lũ nhóc lớp khác liền bu lại nhòm ngó

Sau đó lũ nhóc đó liền nhìn thấy cảnh một con nhóc cả người đang tỏa ra hàn khí đang ôm chăm lấy một cô bé có đôi tai và đuôi mèo xinh xắn lắc đầu ngoay ngoay làm nũng... rồi đưa tay chỉ vào 10 tên con trai trong lớp bá đạo cảnh cáo...

"Ngưng Ngưng là của Ngọc Ngọc... cho nên các người không được giành với ngầu."

Một đám hóng hot bọn nhỏ đầu đầy hắc tuyến giải tán... rồi cứ như một thói quen nhỏ... cứ bên 1A có tiếng la là cả đám ham hố bay tới xem kịch...

Đáng tiếc là hôm nay chỉ có 1B ngồi chung xe với 1A mới có kịch hay để xem... đám nhóc nào đó về mặt ai oán liếc về phía chiếc xe đang có kịch hay...

Giáo viên các lớp cũng cười cười nhìn đang phát ra luồng khí ai oán ngất trời của bọn nhóc lớp mình... Năm nay có vẻ bọn nhỏ rất đoàn kết a~ Thật tốt quá... Những năm trước có thể nói là đời mạng của bọn họ vì những đứa bé tính cách rất khó gần hơn nữa rất...đáng đánh đòn... nhưng vì gia thế đứa trẻ nào cũng hiền hách cho nên bọn họ chỉ có thể đau đầu ngồi bóp trán chứ không giải quyết được gì...

Phía bên này đám nhóc lớp 1B đưa cảm bắp rang...đưa cảm kẹo cùng nước ngọt đang vảnh tai lên nghe ngóng tin tức... vài đứa còn cầm điện thoại hay máy quay phim để quay lại mai một đứa cho bạn bè mấy lớp khác...

"Không muốn đâu...không muốn đâu.... Vũ Hạo Nhiên... người thật xấu... thật xấu..." Tiết Hiểu Ngọc thảm thương kêu một tiếng "không" ai oán sau đó về mặt phẫn hận lên án ai kia.

"Ồn ào!" cậu nhóc nào đó kéo sầm chiếc mũ xuống mặt che khuất khóe môi đang cong lên một cách sung sướng... tháo ra một bên tai nghe...sau đó đưa tay xoa nhẹ đôi tai mèo của cô bạn ngồi kế bên...

"Meo~ Ngọc Ngọc rất tức giận a~" đôi tai bị sờ cho thoải mái khẽ run run chỉ thấy cậu nhóc nào đó nắm tay cô nhóc rồi đút vào miệng cô cục kẹo cứng chịu nói...

"Ngoan ngoan ngồi yên." tức giận thì làm được gì a~ muốn độc chiếm vật nhỏ sao? Hừ...Mơ tưởng... ngay cả cửa sổ cũng không cấp.

Vũ Hạo Nhiên nhủ thầm, một lát sau xoay đầu thì thấy bé mèo nào đó đang gật gù. Cậu đưa tay đặt nhẹ đầu cô nhóc xuống bên vai mình rồi đeo cho cô nhóc một bên tai phone nghe nhạc sau đó ngồi nhìn ngoài cửa sổ.

Hôm nay là một ngày tuyệt đẹp để đi ngoại khóa... một ngày tuyệt đẹp để bồi dưỡng cảm tình.

Tiểu trúc mã của ta lên sàn... Nam chủ thứ 5 nhá =]]... Doãn Mặc sắp biến mất a~... chỉ còn chưa tới 10 chap...

Cầu like a~.. like like like ...

Khụ... thôi bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 70: Tiểu Trúc Mã Vũ Hạo Nhiên.

Ting

~

Nhiệm vụ chính tuyến 7: Bồi dưỡng tình cảm tiểu trúc mã Vũ Hạo Nhiên.

(Phần thưởng:

Thưởng cho điểm phân phối 5.

Thưởng cho điểm kinh nghiệm 200.

Thưởng cho danh khí: xoắn ốc hoa huyết.

Thưởng cho độ bền +5p.)

Vì kí chủ đã ngủ cho nên tự động nhận nhiệm vụ.

Tiểu hệ thống nào đó giọng uể oải vang lên lí nhí sau đó im bật... từ lần đầu tiên chính thức gặp kí chủ hẳn cảm thấy... rất muốn dùng hình thái loài người để làm bạn bên cô bé.... Bất quá cứ nghĩ tới cái cách mà hẳn có thể có thân thể của mình thì tên hệ thống nào đó lại nghiêng rằng nghiêng lợi... Tên nhiệm vụ để tạo ra hình thái cho hệ thống: thu thập đủ số lượng tinh dịch cần thiết...

Lần đầu tiên hẳn bắt đầu thống hận những kẻ đã tạo ra hẳn... quả thật là hổ cha mà... Hồn đam... bất quá... có thể làm bạn bên kí chủ ngu ngốc này là tốt rồi... không đúng... là vị hôn thê ngu ngốc mới đúng...

Nhìn ngắm khung cảnh xung quanh chán chê Vũ Hạo Nhiên cầm lấy vành nón lấy xuống... lần đầu tiên hẳn gặp cô nhóc này là ở khu vui chơi Jennydar. Khi đó là sinh nhật hẳn... gia đình hẳn tổ chức một bữa sinh nhật ở nhà hàng bên trong khu vui chơi... Vũ Hạo Nhiên cảm thấy điều này thật ngại ngùng... chỉ là sinh nhật thôi mà... cũng không có gì to tát lắm...

Trong khi những người trong gia đình hẳn ăn uống vui vẻ thì hẳn lại trốn ra đại sảnh đi dạo xung quanh... rồi hẳn nghe tiếng mèo kêu ngoài cửa... vì tò mò nên nhóc con nào đó đi ra cửa đứng thì hẳn trông thấy một người nam nhân đang ôm trong lòng cô bé rất xinh đẹp... cô nhóc đang mếu máo đòi tới nơi khác để ăn...

Thật là đáng yêu... tai mèo đáng yêu... đuôi mèo đáng yêu... cả những cảm xúc cũng đáng yêu... rồi họ xoay người đi hướng khác...

"Không đuổi theo bé mèo xinh xắn kia sao?" một giọng nói vang lên bên tai... khiến mặt hẳn đỏ bừng... khi xoay người lại Vũ Hạo Nhiên chợt sững người... những người trong gia đình hẳn không biết đi tới từ khi nào đều là một vẻ mặt xem kịch vui...

Tên nhóc con nào đó cả khuôn mặt đỏ bừng như quả táo vì bị bắt tại trận... sau đó dưới sự cổ vũ của mọi người... mẹ cùng đi hẳn xách hẳn đi theo sau lưng những người đó...

Vào trong Công viên bánh kẹo hẳn chợt sững người khi thấy trong căn phòng kín đầy vẻ ...ái muội...

"Chắc...chắc... xem cách điều giáo thật kích thích a~" mẹ hẳn đưa ra lời bình luận sau đó một giọng nói đáng đánh đòn vang lên...

"Tiểu Nhiên Nhiên của chúng ta có tình địch a~ hơn nữa không phải là một..." sau đó Vũ Hạo Nhiên bị xách đi ra ngoài...

Tình địch sao? Hừ... cho dù là chia sẻ cũng muốn ở bên cô nhóc đó...

Lần đầu tiên Vũ Hạo Nhiên thích một người nào đó một cách mãnh liệt như vậy...

Rồi dường như duyên phận đến quá nhanh... cô bé nào đó học cùng lớp hẳn... lại còn ngồi kế bên hẳn... vật nhỏ a~ Điều giáo thì đã sao chứ... ở thế giới này điều giáo rất bình thường... ngay cả những bé trai chỉ 3 tuổi cũng đã được trưởng bối trong gia tộc dạy về những việc nam nữ... hẳn cũng muốn điều giáo a

~

Tham gia vào bữa tiệc thịnh yến...của dục vọng...

Vũ Hạo Nhiên đưa tay xoa nhẹ gò má trắng hồng của cô nhóc... rồi cúi đầu hôn nhẹ trán cô...

Âu Dương Hàn không ngờ vô tình ở trong khu vui chơi hẳn đã đưa tới một tên tình địch... nếu biết có thêm tình địch một cách vô lý như vậy hẳn sẽ không dẫn bé con tới Jennydar... đợi tới sau khi phát hiện ra sự thật tên nam nhân nào đó hối hận thì cũng đã muộn...

Tiểu Y Ngưng ngủ được một giấc thì dụi dụi đôi mắt nhỏ ngó xung quanh... tối hôm qua vì quá hưng phấn nên cô nhóc không ngủ được tí nào... mặc dù là nghe những lời giáo huấn của ba vị ca ca nào đó rất buồn ngủ...nhưng đến khi nằm trên giường thì lại bức rức không yên...

Lúc này khi thấy bé con nào đó đã tỉnh ngủ dám nhóc trên xe mới bắt đầu ồn ào.... Tiết Hiểu Ngọc lạch bạch từ phía chỗ ngồi chạy tới sau đó nắm tay tiểu Y Ngưng rồi dụi dụi đầu nhỏ vào lỗ tai mèo mềm mại...

"Ngưng Ngưng... Vũ Hạo Nhiên thật quá đáng... dám bắt cóc Ngưng Ngưng của gấu a~" sau đó đưa tay định đập vào mặt tên xấu xa nào đó thì bị một bàn tay chặn lại...

Vũ Hạo Nhiên chặn tay cô nhóc con sau đó nói ra một câu khiến con bé nào đó sụp đổ "Quá yếu!"

"Ngao~ Vũ Hạo Nhiên~ Lão nương với người không dễ yên."

Cả chiếc xe đều im lặng sau đó rục một cái ngồi thẳng người... mắt sáng rực xem kịch vui... gào khóc... cuối cùng cũng có phim để xem...

Sau đó là một màn đánh võ bằng tay như những võ giả thực thụ... bất quá... chỉ mười phút sau cô nhóc con nào đó có dấu hiệu đuối sức...

"Hiệp đấu thứ 59. Tiết Hiểu Ngọc vs Vũ Hạo Nhiên. Tiết Hiểu Ngọc... thua~"

Một tiếng nói đáng đánh đòn vang lên sau đó công chúa mùa đông như bị tạc mao bay về phía đang hào hứng thông báo vị trọng tài nào đó và một hồi trận đấu lại bắt đầu... đám trẻ con hào hứng xem kịch vui... khi chạy qua bên này theo dõi... khi lại chạy tới kia cổ vũ... nhạc bắt điếc nhạc hò...

Đây là hình của Vũ Hạo Nhiên nhá...

Câu like=]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 71: Địa Điểm Dừng Chân Thứ Nhất: Vườn Dâu.

"Lũ nhóc năm nay thật năng động quá." vị tài xế nào đó chỉnh chế độ lái xe tự động chạy về băng ghế sau tay lái xem kịch vui... vài vị giáo viên cùng bác sĩ cũng cười cười ngồi nhìn... chỉ có giáo viên lớp 1A Lâm Na khẽ cúi đầu cụp xuống ánh mắt đen rồi suy nghĩ... sau đó cô ngược đầu liếc phía đang được đứt ăn Đoàn Y Ngưng rồi nhếch mép một nụ cười âm hiểm khẽ lướt trên môi rồi tắt ngúm như chưa bao giờ xảy ra.

Vũ Hạo Nhiên đứng lúc ngẩng đầu thì thấy người được gọi là giáo viên chủ nhiệm đang cười một cách đầy ẩn ý thì nhũn mảy... hắn nhìn phía đang vui vẻ ăn bánh tiêu nha đầu khẽ lắc đầu... có lẽ hắn nên chú ý cô ta... ánh mắt ấy cứ như nhắm vào vật nhỏ của hắn.

Những chiếc xe bang bang lăn bánh trên những chặng đường rộng lớn... 15p sau thì dừng lại ở một khu nhà kính to đùng... những đứa trẻ háo hức nhòm qua hai bên con đường... tất cả đều là nhà kính...

Chặng đến thứ nhất là vườn dâu.

Nơi đây như một sứ sở dâu thu nhỏ... từ dâu tây... dâu tằm hay những quả dâu đủ màu sắc được lai giống... đều xuất hiện nơi đây...

Những học sinh được chia làm năm cấp lớp tới năm khu vực khác nhau... khi đến với vườn dâu mọi người có thể ăn uống thoải thích... ăn cho đến khi no căng cũng được nhưng tuyệt đối không được đạp phá những cây dâu hay để dâu rơi xuống đất rồi dẫm đạp lên chúng.

Nếu như bị bắt gặp hái tử đó sẽ rất tệ hại và mất mặt... cho nên những cô cậu bé rất cẩn thận...

Tiểu nha đầu nào đó cầm rô dâu đi tới một khóm to những cây dâu nặng trĩu trái định đưa tay bứt thì một đôi tay nhỏ nắm lấy cái tay nhỏ bé của cô.... Mèo con nào đó nghiêng đầu nhìn phía nhóc con nào đó chớp chớp mắt...

"Muốn hái dâu phải cầm lấy nguyên trái như này... rồi dùng móng tay ngắt lấy phần gốc sát trái dâu... làm như vậy trái dâu sẽ trông ngon mắt hơn mà không bị dập nát hay xước da..."

Vũ Hạo Nhiên vừa nói vừa chỉ cô nhóc cách hái dâu sau đó đem trái dâu đỏ mọng bỏ vào cái miệng đang khẽ nhếch của cô nhóc rồi sờ đầu cô vũ...

"Đến... làm thử xem..."

"Meo ô~ Ân..." tiểu nha đầu nhai nhai trái dâu trong miệng hai mắt sáng rực lên... thật ngon ar~ chua chua ngọt ngọt... meo ô~ Y Ngưng thật hạnh phúc... thật hạnh phúc...

Vũ Hạo Nhiên cười cười nhìn tiểu nha đầu nào đó vẻ mặt thỏa mãn... sau đó một người vừa hái dâu vừa uy... một người lại cầm rô dâu chỉ lác đác vài trái vừa nhai.

"Vũ Hạo Nhiên... trả lại tiểu Ngưng Ngưng cho ngẫu..." một tiếng la vang lên sau đó tiểu Y Ngưng ngồi bệch xuống đất trên người là một cảm giác mát lạnh tỏa ra khiến bé mèo thoải mái gừ gừ...

Vũ Hạo Nhiên khẽ nhũn mảy sau đó đi tới xách cô áo con nhóc nào đó kéo ra ngoài rồi dùng hai tay ẵm bé con nào đó đứng dậy...

Tiết Hiểu Ngọc nhìn cách phân biệt rõ rệt chỉ bủ môi ánh mắt khinh bị bắn tới nhóc con nào đó... nha~ trọng mèo khinh hữu... tên nhóc đáng ghét... cô nhóc hoàn toàn quên mất bản thân mình cũng là một đứa nhóc con...

Bỗng chốc giờ hái dâu kết thúc... mọi người cầm rô dâu của mình nộp lên quản lý vườn dâu sau đó trật tự xếp hàng tới phòng ăn dùng bữa...

Phân dâu hái trong rô sẽ được đem ra vào buổi chiều để dạy cách làm những món điểm tâm bằng những quả dâu ngon miệng...

Thời gian nghỉ trưa kết thúc... mỗi lớp chia làm từng tổ nhỏ vào phòng dạy nấu ăn...

Những người phục vụ ở vườn dâu tỉ mỉ nói về những điều cần thiết khi chế biến dâu... sau đó cho mỗi người một phần nguyên liệu để tự làm...

Họ chỉ đưa công thức, khâu nguyên vật liệu cùng chỉ dẫn cách làm... về phần chế biến mỗi hài tử sẽ tự tay thực hành mà không có sự giúp đỡ của người lớn... Đây nhằm vào mục đích khiến những đứa bé trở nên tự lập hơn... mà không cần dựa dẫm quá nhiều vào người lớn...

Tiểu nha đầu thích thú bắt đầu trở tay làm bánh dựa theo công thức cho sẵn... Cô nhóc thuận lợi làm được nguyên chiếc bánh bông lan to đùng... đủ cho cả xe ăn... sau đó loay hoay làm mứt dâu... sau đó cắt những lát dâu mỏng để trang trí...

Đợi cho đến khi mọi thứ đã hoàn thành cũng đã gần bốn tiếng đồng hồ Doãn Y Ngưng nhìn thành phẩm của mình một cách hài lòng rồi lấy dao cắt chiếc bánh hình chữ nhật to ra thành những ô vuông nhỏ rồi đặt lên chiếc đĩa màu trắng để trang trí sau đó mang đi chấm điểm...

Phần còn lại của chiếc bánh được cô nhóc gói lại một cách cẩn thận... cả quá trình cô không rời khỏi vị trí của mình cho đến khi tất cả đều hoàn tất... Lâm Na mỉm cười xoay người bước đi... ánh mắt hiện lên vẻ không cam lòng...

Bên phía góc Vũ Hạo Nhiên hí hóp mắt theo dõi vị lão sư lớp mình, ánh mắt hiện lên những tia sắc bén cùng nhàn nhạt sát khí... muốn làm gì bất lợi với vật nhỏ sao? Muốn chết... khuôn mặt hằn bóng nhên thâm trầm một cách không hợp tuổi.

Ngao ô~ sắp có biến cố a~

Meo meo ô~

Like cho ta đi... ta chăm lắm á... vừa viết truyện này... vừa kiếm hình này... vừa ghép ảnh này... vừa up truyện này... vừa xin like~

Mồ tác giả nào đó vẫy đuôi kẻ lè.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 72: Tiếp Tục Cuộc Hành Trình.

Tuy có công thức cùng cách chế biến nhưng không phải bất cứ đứa trẻ nào cũng có thể làm ra những món ăn ngon miệng... như cô nhóc Tiết Hiểu Ngọc... đang nhăn nhó bởi đồng kem phần nhân bánh quá lỏng vì cho nhiều sữa.... Khiến cho chiếc bánh của cô nhóc có vẻ... lỏng lẻo và... rồi ra từng bọt phọt... sau đó ướt nhẹp và rã ra... vô cùng thê thảm.

Vũ Hạo Nhiên thì đã làm xong ly bánh kem dâu từ bao giờ và bây giờ đang ngồi nhăm nháp thành phẩm của mình... thỉnh thoảng lại đưa tay múc vài miếng bánh vào miệng Y Ngưng rồi cong môi khi thấy cô nhóc mắt lạng lạng lên kinh ngạc sau đó thở dài thỏa mãn...

Cả hai người uy người ăn bất diệc nhạc hồ.

Tiết Hiểu Ngọc nhìn phía những ly bánh ngon lành của Vũ Hạo Nhiên nuốt nuốt nước miếng sau đó mon men lại gần ánh mắt cún con cầu xin... *ngầu muốn ăn...ngầu muốn ăn a~*

Vũ Hạo Nhiên ghét bỏ đẩy một ly bánh kem đến trước mặt cô nhóc "Tự ăn." rồi xoay qua tiếp tục công việc uy thực của mình...

Hắn cảm thấy vật nhỏ rất thích ăn đồ ngọt mỗi lần ăn đều là vẻ mặt rất thỏa mãn... hỏi vì sao hắn biết sao? Cứ nhìn đôi tai cùng cái đuôi đang vung vẩy một cách hưng phấn là biết a~

Phần nguyên liệu phát cho mỗi hài tử rất nhiều để phòng ngừa việc thất bại vài lần... những hài tử khéo tay có thể làm nhiều hơn để chia cho bạn bè ném thử khi lên xe lúc trở lại hành trình trên đường... họ chỉ phải lấy ra một phần nhỏ để đem tới cho vị giáo viên khu vườn dâu ném thử và chấm điểm. Vì mỗi lớp có khoảng năm giáo viên nấu ăn nên việc chấm điểm hoàn thành rất nhanh...

Chỉ còn một tiếng là kết thúc buổi học... Tiết Hiểu Ngọc một bên mút máo một bên dứt bánh kem vào miệng... xong rồi.. cô xong rồi a~ Lần này 0 điểm thật rồi...

Doãn Y Ngưng đang hí hóp mắt hưởng thụ thì nhìn phía đang khóc tang cô bạn... ánh mắt liếc qua đồng thành phẩm dang dở.... Cô nhóc liền dùng miệng hướng dẫn Tiết Hiểu Ngọc thực hiện...

Một bên nói... một bên làm... những đứa trẻ đã hoàn thành thì đang hơn hớn tham quan những đứa nhóc đang làm dang dở. Chốc lát sau xung quanh Tiết Hiểu Ngọc đã đứng rất nhiều người...

Những vị giáo viên nấu ăn khi thấy khu vực góc cuối bị bu đông nghẹt cũng tò mò đi lại nhìn xem...

"Tiết Hiểu Ngọc... cậu là người ngốc nhất mà Hỷ Hỷ gặp được a~"

"Tiết Hiểu Ngọc... cậu không thể nào phân biệt đâu là máy đánh kem sao?"

"Tiết Hiểu Ngọc... để máy đánh kem vào hân trong tô a~"

.....

.....

"A~ Tiết Hiểu Ngọc... người làm kem bắn vào đầu ngẫu... ngẫu muốn tuyệt giao với người..."

"Tiết Hiểu Ngọc.... lần này người xong rồi..."

"....."

"..."

....

Gào khóc...

"Cái đồng phục xinh đẹp của lão nương xong rồi..."

Một tiếng kêu rên thảm thiết vang lên trong đám người... mọi người khuôn mặt đầy hắc tuyến...

Tiết Hiểu Ngọc a~

"XÚNG ĐÁNG!"

Khanh khách....

Một đám những đứa trẻ đứng xung quanh đồng thanh khiến Tiết Hiểu Ngọc tiểu nha đầu cái miệng mếu máo... Tại sao bị thương luôn ngẫu....

Chỉ chốc lát sau ...vào những giây cuối cùng của buổi học thì chiếc bánh bốn tầng của Tiết Hiểu Ngọc đã hoàn thành... phần dưới cùng là bánh..trên tầng bánh tròn mỏng theo thứ tự là dâu...kem...và cuối cùng là một miếng bánh nữa...sau đó là 1 miếng dâu trang trí bên trên... cô nhóc thở phào nhẹ nhõm rồi lon ton chạy đi chấm điểm..

Trong sự tức giận của quần chúng...

Vì là khoảng thời cuối giờ nên rất nhiều người đang đợi chấm điểm... có cả một hàng dài ngoằn đang cầm thành phẩm đợi chấm điểm...một lúc lâu sau Tiết Hiểu Ngọc mới được chấm điểm.... vừa đi trở về... nụ cười trên môi chưa kịp nở thì lại là một tiếng tru vang lên thảm thiết...

"Grào

~ Bánh của ngẫu đâu a

~ Thành phẩm của ngẫu đâu

" ngẫu còn chưa được nếm thử thành phẩm của mình a~ chưa được nếm thử dù chỉ là tí kem a~

Doãn Y Ngưng cùng Vũ Hạo Nhiên ôm đồng thành phẩm của mình xoay người chạy mất... để lại đang nổi điên tiểu nha đầu nào đó.

Tiết Hiểu Ngọc... đó là hậu quả của việc đắt tội quần chúng a~ Xin lỗi ngar~ dù đã cố gắng hết sức nhưng thân là bằng hữu lại không thể giữ được một mảnh thành phẩm cho người... bất quá... chiếc bánh đó ăn quá ngon...

Bé mèo nào đó trong lòng sấm hối sau đó liếc xéo đang cười cười Vũ Hạo Nhiên về mặt ai oán... miếng bánh cuối cùng cô giành được cho Ngọc Ngọc lại bị Vũ Hạo Nhiên chia đôi nhét hân vào miệng hai người... ô ô..... cho nên Y Ngưng là đồng phạm a~

Tiểu nhạc đệm qua đi cả đoàn người lại lên xe bước trên cuộc hành trình mới... mọi người cả ngày hôm nay đều rất vui vẻ trừ đang ủ rũ công chúa mùa đông...

Tạm biệt vườn dâu... Từ trong xe những đứa trẻ ngóc đầu ra ngoài đưa tay vẫy vẫy những vị đang làm việc trong khu nhà kính...

Chiếc xe lăn bánh... tiếp tục cuộc hành trình...

Đây là chiếc bánh con nhóc Tiết Hiểu Ngọc làm một cách... vất vả....

Hình dưới là bánh của tiểu Y Ngưng... cuối cùng là của Vũ Hạo Nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 73: Buổi Tối Đầu Tiên Trên Xe.

Trên xe là những tiếng ồn ào náo nhiệt bàn luận về buổi ngoại khóa hôm nay... bé con nào đó vui vẻ gửi hình chụp thành phẩm của mình cho các vị ca ca kèm theo lời nhắn đây là chiếc bánh đầu tiên cô nhóc tự làm...

Doãn Mặc đang họp với đối tác ở công ty thì nghe tiếng tin nhắn gửi tới... hấn bật lên xem thử thì bật cười... thành phẩm đầu tay của tiểu nha đầu...

"Trông có vẻ rất ngon." vị đối tác nhìn thấy tấm hình chiếc bánh xinh xắn ngon miệng thì mở miệng khen khiến vị CEO nào đó rất vui vẻ...

"Àn. Trường Lanka đang có chuyến ngoại khóa ... nên có lẽ đây là điểm đến đầu tiên của con bé."

Là chung trường a~ có vẻ như năm nay lại đi vườn dâu... vị đối tác nào đó suy nghĩ sau đó cười cười rồi nói...

"Muội muội của CEO Doãn chắc chắn là một cô nhóc rất thông minh cùng khéo tay... ta nghe hài tử của ta từng kể... đến vườn dâu bọn nhóc phải tự làm ra thành phẩm của mình mà không có sự giúp đỡ của người lớn... chắc... người không biết thành phẩm đầu tiên của thằng nhóc nhà ta khiến"

.....

Phía bên dự hội thảo Đông Phương Vũ cũng đang xem tấm hình... hấn cười cười về sủng nịch rồi cất điện thoại tiếp tục buổi dự thảo... trong đầu là hình ảnh bé con nào đó đang loay hoay làm bánh... hấn khẽ lắc đầu rồi chuyển tâm vào buổi tọa đàm.

.....

Âu Dương Hàn đang điều tra lại việc bé con bị nhốt bên tòa lâu đài Parnoda thì nghe tiếng tin nhắn... hấn mở ra điện thoại khuôn mặt ôn nhu vuốt ve tấm hình cô nhóc vừa gửi... tiểu nha đầu xem ra rất vui vẻ a~

Rồi nhìn phía tấm hình chụp trên bàn hấn khẽ híp mắt, ánh mắt sắc bén đầy nguy hiểm... kẻ giấu mặt trong vụ lần trước đang dần hiện ra...

Trong tấm hình là bóng lưng một người trong chiếc đầm đỏ lửa ra một mảnh lưng trắng nõn ... phía trên đầu lại bị ánh sáng của chiếc bóng đèn che đi màu tóc... một tay cầm làn váy... tay còn lại đang nắm tay một cô bé mặc đầm đỏ ren trắng đi về hướng con đường mòn khu toilet bỏ hoang...

Hấn nhất định phải bắt được kẻ đó... người đã làm hại bé con suýt mất mạng...

Cái hấn cần là thời gian... Phải nhanh... bởi hấn linh cảm... nếu không tìm ra người đó nhanh hấn sẽ hối tiếc không kịp...

Bé con... bé con của hấn... không thể có việc.

.....

Phía bên vùng đất chết Comixda một thiếu niên cả người đầm máu đang bên trong lều trại... từ khi đến đây mỗi ngày của hấn như đang sống trong địa ngục... sát...sát...sát...và sát... cánh tay dính đầy những vết máu khô cầm lấy tấm hình một cô bé đang nằm trên giường bệnh với khuôn mặt trắng bệch cùng đồ chụp oxi khẽ vuốt ve...

Trong đôi mắt đỏ ngầu đầy sát khí ánh lên vẻ ôn nhu chợt lóe rồi hấn mở điện thoại... từ khi tới Xperia Comix... đây là lần đầu tiên hấn mở di động của mình...

Thiên ca ca du học ngoan ngar... khi Thiên ca ca trở về Y Ngưng sẽ làm cho Thiên ca ca chiếc bánh này này.... sau câu nói là hình chiếc bánh dâu ngon miệng mà cô nhóc tự làm... kèm theo lời nói *Thiên ca ca mau mau trở về a~ Y Ngưng nhớ Thiên ca ca~*

"Du học a~" hấn thều thào... hóa ra những tên kia đã nói hấn đi du học... như vậy cũng tốt... Thiên thần của hấn chỉ nên nở nụ cười...

Long Ngạo Thiên khẽ bật cười rồi một giọt nước mắt chảy trên gò má... những vết máu cũng thi nhau rơi xuống từ vầng trán được băng bó tạm thời... Bé ngoan... Thiên ca ca sẽ thật sớm trở về...

Aiz. xem ra không nên nghỉ ngơi a~ phải dùng tốc độ nhanh nhất để hoàn thành nhiệm vụ...

Con mời của ta... đồng đội của ta... hãy ngoan ngoãn ngồi đó nhar~

Ngồi đợi tử thần buông xuống...

Khục.... Khục....

Long Ngạo Thiên bước ra khỏi chiếc lều tạm thời rồi đi thẳng vào cánh rừng tối đen như mực... thân ảnh cô độc lại đầy vẻ cương quyết biến mất sau rừng cây.

.....

Sau khi gửi tin nhắn cô nhóc nào đó mở ra thành phẩm của mình đặt từng miếng bánh vào chiếc đĩa nhỏ có sẵn trên xe và đi xung quanh chia cho mọi người...

Tiểu Y Ngưng cầm phần bánh đem tới mời các lão sư có trong xe ...cả tài xế cũng có phần... sau đó quay lại chỗ của mình lấy những phần bánh còn lại chia cho mọi người...

Đang ủ rũ vì mất thành phẩm Tiết Hiểu Ngọc chợt thấy trước mặt một chiếc bánh ngon lành thì nuốt nuốt miếng... kể bên đang ăn bánh một cô nhóc tóc hồng ánh mắt giảo hoạt lóe lên sau đó đưa tay giả vờ cầm lấy....

"Ngọc Ngọc không muốn ăn thì để Hỷ Hỷ ăn luôn hai phần a~ Ngưng Ngưng làm bánh thật ngon đâu~"

Hiểu Ngọc nghe vậy nhanh tay cầm lấy đĩa bánh sau đó dùng muỗng xắn một miếng bỏ vào miệng luôn mồm khen ngon...

Doãn Y Ngưng chia xong bánh thì đi trở về chỗ ngồi ăn... cảm thấy mọi người thích nên cô nhóc trông rất vui vẻ... mắt to khẽ híp lại sau đó luôn miệng ngồi nhai... ăn... cũng không tệ.

Những hài tử khác cũng đem thành phẩm của mình ra chia sẻ với mọi người.. trên xe là đầy ắp tiếng cười đùa trong trẻo...

Vũ Hạo Nhiên thấy bên môi cô nhóc dính kem thì đưa tay chùi nhẹ sau đó bỏ phần kem đó vào miệng rồi khen ngon~ bé mèo nào đó tròn tròn mắt sau đó đỏ bừng khuôn mặt khẽ cúi đầu.... Đường như bé con nào đó đã quên hẳn lời dặn trước khi đi của các ca ca...

["Y Ngưng ngoan ngar~ cũng phải chia cho ai gia một phần a~ Con xem~ ai cũng có phần chỉ có ai gia chưa có..." mỗ tác giả nào đó da mặt dày đi tới làm nũng..

Tiểu nha đầu chưa kịp trả lời thì bị một bàn tay kéo ra sau người...

Vũ Hạo Nhiên ánh mắt khinh bỉ khẽ hừ một tiếng "Đã hết phần." Sau đó cầm miếng bánh còn dư bỏ thẳng vào miệng xoay móng dất vật nhỏ của hắn đi.

Mỗ tác giả khuôn mặt hóa đá...khóe môi run run... Hồn đạm...]

Tâm hồn ta cần được an ủi... cầu like a~ *cần khăn tay*

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 74: Chương 59B

Chiếc xe bon bon trên cuộc hành trình....

Phía trong xe mấy đứa nhóc đang thay phiên nhau tắm rửa trong toilet phía sau thùng xe...

Những ai đã tắm và làm vệ sinh cá nhân rồi thì bật chiếc ghế mình đang ngồi ra rồi đẩy tay cầm chính giữa lên biến chiếc ghế dựa ban ngày thành một chiếc giường nhỏ êm ái... phía bên hông chiếc ghế cạnh cửa sổ là một dãy những chiếc hộc nhỏ đựng mền, gối ôm và gối nằm... nên bọn nhóc chỉ có việc lấy ra sử dụng và ngủ...

Mấy bé gái nét mặt thẹn thùng mặc những bộ đồ ngủ xinh xắn, tóc xõa sau người khiến đám nam hài tử nào đó suýt soa khen ngợi... sau đó là một cuộc ẩu đả với nhau bằng gối...

Tiểu nha đầu mặc chiếc đầm ngủ xinh xắn, mái tóc xõa dài sau lưng leo lên chiếc ghế đã được chuẩn bị sẵn sàng rồi ôm chú gấu bông nhỏ vào lòng...

Trên xe bây giờ không còn nữa màu trắng che nắng ban ngày mà thay vào đó là chiếc trần bằng thủy tinh trong suốt có thể nhìn đến toàn cảnh bầu trời đầy những ngôi sao...

"Thật đẹp..."

Cô nhóc nhìn phía bầu trời đen lấp lánh những ngôi sao rồi thầm đếm... Vũ Hạo Nhiên nghe bé con nào đó đang lẩm bẩm đếm sao ... một lát thì im bật Hấn nghiêng đầu nhìn phía cô nhóc đang ngọt ngào ngủ thì nở một nụ cười... rồi cúi đầu hôn nhẹ trán cô sau đó kéo chăn cho cô nhóc rồi ôm cô ngủ....

Chốc lát sau cả chiếc xe chìm vào giấc mộng đẹp....

.....

T trưởng phòng nha... người ta đang đi dã ngoại a~ Địa điểm đến: rừng phong tím phía trên thác nước Dily. Thời gian sẽ đến: hai ngày nữa.

[Gửi.]

[Ting~]

Chuẩn bị tới thành phố Pauly?

Phải a~ khu vực thực vật Quizzo. Trưởng phòng ... có nhớ người ta hay không?

[Gửi.]

[Ting~]

Định ở chỗ thác thời gian bao lâu?

Khoảng ba tuần. Sau đó sẽ có buổi thử thách lòng can đảm trong rừng vào ngày cuối cùng ngar~

[Gửi.]

[Ting~]

Tiểu dân huyết a~ rất muốn cùng người đánh dã chiến một hồi.... Ta đang ở Quizzo ...Pauly nha~ Tiểu dân huyết có muốn ta nhóm tới hay không a~

Người nhóm? Họ cũng tới sao? Hạo a~ Tiểu dân huyết cũng rất muốn trưởng phòng đầu... có lẽ... sẽ rất vui nha~

[Gửi.]

[Ting~]

Thật ngoan... trưởng phòng sẽ khiến tiểu dân huyết người khóc hô cầu xin tha thứ... sẽ dùng năm sáu cái côn thịt nhồi vào khắp người người... khiến người phải chống mộng cho bọn ta thao a~

Ai nha~ Người ta sẽ không chịu nổi~ Ân~ trưởng phòng thật xấu.

Lâm Na từ từ cười một cách thẹn thùng gửi tin nhắn đi sau đó nở một nụ cười đầy ẩn ý.... rồi cũng chìm vào mộng đẹp....

Thật chờ mong bọn họ đã đến a~

.....

Một đêm hảo miên..

Phía bên kia thành phố Pauly... một đám nam nhân đang cười cười một cách dâm đãng cùng khinh bỉ nhìn phía tin nhắn... vài tên khác lại đang lau cây súng của mình...

"Lão đại a~ À ta đang làm nghề gì a~?"

"Giáo viên khu nhà Lightas... Do vị ấy giúp đỡ mới vào được..."

"Ta thao~ mẫu câu này là giáo viên a~"

"Còn tiểu dân huyết đầu... khục... khục..."

"Lo chuẩn bị đi... chỉ cần xong... chúng ta sẽ có đủ tiền ăn chơi cả cuộc đời..."

"Chuyến đi sẵn a~ thật mong đợi...." một tên trong số đó khẽ liếm môi một cách thị huyết...

.....

Buổi sáng bắt đầu bằng việc những đứa trẻ bị đánh thức bởi những tia nắng ban mai rực rỡ... những ai thức trước thì đi vệ sinh trước và thay đồ...

Doãn Y Ngưng bị ánh nắng chiếu vào mặt thì cau cau mày chép chép miệng... Vũ Hạo Thiên đã thức dậy từ rất sớm nên đã xong việc từ lâu hẳn cúi người vuốt đầu cô nhóc rồi cầm bộ đồng phục màu trắng đã được giặt sạch và ủi thẳng từ tối qua đặt lên đùi rồi kêu cô mèo tham ngủ nào đó dậy...

Tiểu nha đầu mơ màng mở mắt, đôi tai mèo khẽ cụp xuống rồi ngồi dậy đi làm vệ sinh cùng thay đồng phục... khi tất cả đều xong xui bác tài xế mới bấm nút thay đổi trần xe từ trong suốt lại thành màu trắng bình thường..

Tiểu Y Ngưng đang được Vũ Hạo Nhiên buộc tóc cho... hôm nay chỉ đơn giản là hai bím tóc hai bên... sau đó là chiếc mũ thủy thủ màu trắng viền xanh được đội ngay ngắn trên đầu...

Cô nhóc nào đó cất gấu bông vào balo sau đó quang sát khung cảnh xung quanh...

Hai bên đường là những hàng cây xanh mướt đang lấp lánh những hạt sương trên những chiếc lá. Từng tia nắng ban mai chiếu vào, len lỏi qua những vòm lá to đùng... chiếu xuống mặt đường những bóng nắng tình nghịch...

Những đứa trẻ háo hức nhìn quanh hai bên đường sau đó chiếc xe dừng lại...

Cuộc hành trình lại bắt đầu đến địa điểm thứ 2 của nó...

Tóc dài là Tiết Hiểu Ngọc... tóc ngắn ngắn là Hỷ Hỷ nha~~

Khụ.. ta bắt đầu đang truyện này vào ngày ...23/5 thì phải...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: Vườn Hoa: Lũ Nhóc Ranh Ma.

Chiếc xe dừng lại bên những cánh đồng hoa bát ngát hai bên đường.. có rất ... rất nhiều những giống hoa lạ được nghiên cứu và gieo trồng ở đây... nơi đây là nơi sản sinh ra hàng ngàn hàng vạn những loại hoa từ bình thường cho tới quý hiếm nhất.

Mọi người xuống xe cũng như khi đến vườn dâu đều chia làm năm tổ cho năm khối lớp...

Khi đến với vườn hoa... mọi người có thể hái bao nhiêu loại hoa tùy ý và quy định nơi đây cũng tương tự như ở vườn dâu là không được búng rễ cây và không được giẫm đạp lên những bông hoa... nếu như vi phạm sẽ bị cho vào danh sách đen không tiếp và đuổi khỏi đây...

Vườn hoa được chia thành từng luống thẳng tắp... những đứa trẻ đua nhau chạy tới những loại hoa chúng thích và bắt đầu chụp ảnh. Sau đó mới bắt đầu việc hái hoa.

Khác với vườn dâu.

Mỗi hài tử khi vào vườn hoa sẽ được phát cho một chiếc kéo và một chiếc giỏ với chiếc vành giỏ rộng để có thể đặt những bông hoa tuyệt đẹp vào...

Đối với mỗi loại hoa đều có một loại màu sắc khác nhau ... mùi hương và công dụng khác nhau ..

Bé mèo nào đó rất thích mảnh vườn hoa oải hương nên đã lon ton chạy tới dãy đất oải hương rộng lớn... theo sau cô nhóc đương nhiên là một đám nhóc lớp cô...

Không phải vì thân tượng bé mèo nào đó nên mới đi theo...mà đám nhóc con thông minh biết...chỉ cần đi theo bé mèo Ngưng Ngưng là sẽ có rất nhiều cơ hội được xem kịch vui. Đây không là chứng minh sao....

"Hỷ Hỷ thật quá đáng... sao lại ôm Ngưng Ngưng của ngầu a~" giọng công chúa mùa đông vang lên một cách ai oán...

Bọn người lớp cô thật đáng ghét... cứ mỗi khi có cơ hội lại bu tới giành Ngưng Ngưng với cô... Vũ Hạo Nhiên rất tự nhiên cầm máy ảnh cạnh góc độ sau đó lúi vạt nhỏ của hắn ôm vào lòng rồi bấm máy.... Hành văn liền mạch lưu loát khiến đám nhóc cùng lớp hóa đá...

Sau đó lũ trẻ lớp 1A bu lại chụp chung một tấm ảnh lớp kỉ niệm... đương nhiên là sử dụng máy chụp hình kỹ thuật số của Vũ Hạo Nhiên rồi...

Khi đã thỏa mãn mọi người lại túa ra xung quanh để hái hoa... nào là lavender... mạn châu sa... hoa bi... thực được... mẫu đơn... hoa ly.. đều bị lũ nhóc càn quét...

Đến cuối buổi hái hoa mọi người lớp 1A tụ lại thành một đám rồi trải thảm ra ngồi ăn trưa....

Buổi học thực hành bắt đầu sau khi mọi người đã nghỉ ngơi đủ... lần này thực hành có thể xem như tổng hợp của cả hai lần học... vì vừa làm bánh... vừa phải học cắm hoa...

Lúc này yêu cầu quy định là... phải dùng toàn bộ số hoa đã hái để hoàn thành việc làm bánh và cắm hoa...

Và thế là khung cảnh kêu rên ngập trời... có những người hái đầy ắp giỏ hoa đang mếu máo thêm tự chặt bỏ tay mình... này thì tay tiện...

Chỉ có lũ nhóc lớp 1A cảm thấy rất may mắn khi đang hái một cách hưng phấn cô mèo Doãn Y Ngưng đã hỏi tò mò một câu rất là có lý...

"Meo ô~ có khi nào lão sư sẽ bắt chúng ta sử dụng hết số hoa mà bây giờ chúng ta đang hái trong giờ thực hành không a~?"

Đám nhóc lúc này xanh hết mặt sau đó đũa này liếc đũa kia... rồi khẽ gật đầu... lần này thì túa ra tứ phía như ong vỡ tổ... chỉ chốc lát sau... những giỏ hoa đầy ắp ban nãy của lũ nhóc bây giờ đã trống rỗng...

Sau đó... đương nhiên là hái lại từ đầu... nhưng lần này chỉ hái lavender.... Một loại duy nhất là đủ... như vậy an toàn hơn...

Tiểu nha đầu nhìn tròn trịa đám giỏ thì giật mình về mặt vô tội chớp chớp mắt...

"Y Ngưng chỉ đùa thôi a~meo ô~"

"Ngưng Ngưng... bọn này cảm thấy người nói rất có lý bởi vì..."

Tiết Hiểu Ngọc cùng Hỷ Hỷ mỗi người một bên đi tới vỗ vai tiểu Y Ngưng sau đó cùng lúc chỉ tay về phía đang nở nụ cười âm hiểm mỗi các vị giáo viên cùng những người phụ trách vườn...

Đám lớp 1A lúc này thở dài nhẹ nhõm... hên là bọn hần thông minh a

~

Tiết học bắt đầu trong tiếng khóc than đầy trời cùng giận dữ....

"Tên Vũ Ninh lớp 1A thật đáng ghét a~ cái gì mà *Tiểu Hoa thật xinh đẹp... cho nên bó hoa này tặng người...* Hồn đạ...!" rõ ràng là muốn ta lãnh mớ bông này...

"Ách! Người cũng bị sao? Hôm nay ta cũng được một đũa lớp 1A tặng hoa a~ Còn khen ngẫu thật đáng yêu đầu..." khi nãy nhận hoa rất hí hửng nhưng không ngờ bây giờ lại khóc không ra nước mắt. 1A là bại hoại a

~

"A~ xong ta rồi... ban sáng ta đang kiểm khu vực hoa thực được thì có một nữ hài tới đưa ta... ánh mắt nhìn ta rất ngượng ngùng sau khi ta cầm bó hoa đó thì thẹn thùng chạy đi..." hóa ra là bị lừa a~ một nam hài nào đó ai oán nhìn bó hoa thực được to đùng trong giỏ liền muốn khóc...

Nghe tiếng rên của nhóm gần đó vài người nữa bu lại tò mò ... sau đó...

"Các người còn đỡ hơn ngẫu... ngẫu đang hái hoa Ly thì công chúa mùa đông bên 1A đi tới... cầm nguyên bó hoa to đùng rồi còn thẹn thùng nói thích ta.... Sau đó khi ta nhận hoa thì xoay người bỏ chạy..." hần là kẻ đáng thương nhất trên đời... bị tò tính với mục đích không thuần a~ xem nội dung thực hành hần cảm thấy cuộc đời hần xong rồi...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 76: Buổi Thực Hành.

Trong khi bàn dân thiên hạ đang lên án một cách mãnh liệt thì đám nhóc bên 1A lại đang mừng rỡ làm bánh cùng trang trí bình hoa... chuẩn bị bày bàn tiệc...

Yêu cầu thứ hai của buổi thực hành lần này là đoàn kết. Mỗi lớp phải chuẩn bị một bàn tiệc xinh xắn với tất cả những loại hoa mà cả lớp có được.

Và phải tự làm... mà không có sự giúp đỡ của người lớn... từ việc làm bánh hay trang trí đều không được nhờ vả người lớn... mục đích của việc thực hành lần này là rèn luyện tính độc lập cùng tinh thần đồng đội.

Lớp 1A có 15 hài tử trong đó 5 nữ hài cùng 10 nam hài được chia làm 3 tổ...

Tổ thứ nhất 5 nam hài gồm: Vũ Ninh, Khương Nhật, Thiên Hạo, Mạnh Đình cùng Lâm Kiệt.

Phụ trách lấy ra tất cả những nụ hoa nhỏ của những bó hoa Lavender. Đây vừa là công việc dễ vừa là việc rất cực vì hoa Lavender rất nhiều...

Tổ thứ hai có 2 nữ hài và 3 nam hài gồm: Muội Muội, Hoan Hoan, Trúc Viễn, Vĩnh Linh, Hoàng Tuấn.

Phụ trách làm bánh.. việc này chỉ cần khéo tay cùng vị giác tốt..... thêm chút sức nhào bột là đủ.

Tổ thứ ba có 3 nữ hài và 2 nam hài gồm: Hiểu Ngọc, Hỷ Hỷ, Y Ngưng, Hạo Nhiên, Phú Tài.

Phụ trách việc trang trí... việc này đòi hỏi đôi tay khéo léo cùng tính sáng tạo cao của từng thành viên trong nhóm.

....

Từng tổ sau khi tự phân công thì bắt tay vào làm.

Tổ 1 cặm cụi lấy ra những nụ hoa nhỏ có thể nói là vừa làm vừa ngáp... ngáp lấy ngáp để một cách nhàm chán được phân nửa số nụ hoa cần dùng thì đem qua đưa cho tổ 2 để làm bánh...

Vì số lượng bánh lần này làm rất nhiều nên số lượng nụ hoa Lavender khi cần cũng rất nhiều nhưng tốc độ lấy nụ hoa thì... không dám khen tặng...

Hoan Hoan hí hóp mắt lại sau đó cầm lấy cây đũa to gõ vào năm cái đầu đang há to mồm ra ngáp...

Bạch...bạch...bạch...bạch...bạch.. rồi chống nạnh lớn tiếng nói.

"Bọn người lão nương làm muốn đứt hơi mà chưa xong trong khi các người ngồi đó nhàn rồi ngáp...Chán sống a~" bắt quá giọng nói mềm nhũn ngọt ngào của cô nhóc Hoan Hoan không có tí xú cái gì gọi là lực sát thương... chỉ có vẻ đáng yêu ngọt ngào...

Tổ 1 năm nam hài gãi gãi đầu về mặt áy náy bắt đầu tăng tốc độ làm việc... nói đùa... lớp có 5 nữ hài trừ Doãn Y Ngưng lúc nào cũng mềm mại meo meo còn lại 4 nữ hài đều là mẫu dạ xoa a~ nhìn xem bốn cặp mắt sắc bén đang liếc nhìn bọn hắn là biết... đáng sợ a~

Năm hài tử đáng thương nào đó không biết cái cô nhóc được gọi là mềm mại meo meo nào đó chính là tên gián điệp nhỏ đã thông báo cho bốn mẫu dạ xoa về tình hình làm việc không nghiêm túc kia...

Vũ Hạo Nhiên cười cười xoa xoa đầu cổ vũ cô nhóc trong khi bốn nam hài còn lại xanh cả mặt... bắt đầu tăng tốc làm việc... hóa ra meo meo đáng yêu mới là boss lớn bí ẩn phía sau màn a~ Thật đáng sợ...

Những nụ hoa Lavender bé nhỏ được bỏ chung vào một chiếc to lớn gồm bột, muối, đường... rồi trộn đều lại... sau đó bắt đầu quá trình chế biến...

Từng quá trình từ làm bánh... nếm nếm cho tới khi cho vào khuôn rồi bỏ vào lò được hoàn thành một cách tỉ mỉ nhất...

Những lão sư của vườn hoa đi xung quanh căn phòng rồi dừng lại ở nơi đang làm việc nghiêm túc lớp 1A rồi nở nụ cười hài lòng...

Những hài tử lớp này hầu như có sự thống nhất rất cao... phân chia công việc rất rõ ràng... thống nhất về sự đồng bộ khi hái hoa... thống nhất về sự phân chia tổ.... Từng tổ đều có công việc riêng của mình không ai ngồi không.... Rất thú vị...

Phong cách trang trí vừa đơn giản lại rất đẹp mắt... lại phảng phất khí chất thanh nhã tươi mát của cả bàn tiệc....

Hơn năm tiếng sau mọi thứ đều hoàn thành... nhìn bàn tiệc chỉ toàn một sắc hoa oải hương bọn nhóc đều cảm thấy thỏa mãn... thật may mắn vì chỉ có một loại hoa a~ chứ nếu như đủ các loại hoa như mấy nhóm khác thì tiêu rồi...

Lũ ranh con nào đó lại quên mất mấy lớp khác có đủ thứ những loại hoa khác nhau đều do lũ nhóc này ban tặng. Có thể nói để phân phát hết số hoa lũ tay hái đám nhóc này rất vô si làm đủ mọi thứ để tống khứ chúng đi... nào là tặng người... nào là mang danh giúp đỡ hái giùm... nào là cho không... đến cả những lời thô lỗ cũng có thể bị vài cô nhóc nào đó sử dụng một cách triệt để...

Bất quá ... cho dù lúc trước có oán giận hay lên án thì lũ trẻ con lớp khác cũng không nở lòng nào gây chuyện... con nít mà thôi... giận giận rồi thì vài câu nói là lại hòa lại với nhau... cho dù muốn báo thù thì vẫn là đội cơ hội a~ những chắc chắn là sẽ không ảnh hưởng đến toàn cuộc.....

Bởi vì khối lớp 1 trường quốc tế Lanka khu nhà Lightas năm nay là năm bọn nhỏ đoàn kết nhất trong lịch sử Lanka. Đoàn kết mãi cho tới mãi mãi về sau... đương nhiên đây là việc sau này... còn bây giờ là chấm điểm.

Tất nhiên lớp 1A lại là lớp có điểm số cao nhất từ việc phân công làm việc... cho tới khâu làm bánh và cách trang trí bàn tiệc... đều thống nhất một cách đồng bộ...

Lũ nhóc những lớp khác chỉ có thể kêu rên và mắng một câu vô si... bắt quá... ai kêu các người dễ bị lừa đầu... ai da~ bị lừa còn rất vui vẻ ngar...

Khanh khách..

~

Ta rất thích Lavender... ai giống ta không... nói thật lúc viết về chuyển học ngoại khóa của Lanka ta rất...rất muốn học trong đó a~

Dạy rất nhiều thứ thú vị nha~

Cầu like.... cầu cmt.... cầu cất chứa a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: Thu Sau Tính Sở.

Tạm biệt khu vườn hoa rộng lớn xinh đẹp cả đoàn xe lại bắt đầu lên đường bước tới một cuộc hành trình mới... với những bài học mới thú vị... chiếc xe lại lần nữa như ngày đầu tiên, chiếc trần xe khi hoàng hôn vừa tắt nắng thì trở nên trong suốt... bắt quá lần này bọn nhóc nào đó rút kinh nghiệm... bọn nhỏ bật giàn âm thanh để có thể đánh tan cơn buồn ngủ sau đó... ngoan ngoãn làm vệ sinh cá nhân... thay đồ ngủ.....

Rồi bắt đầu diễn ra một cuộc chiến tranh nảy lửa... mở màn là....

"Vũ Ninh... người là tên bại hoại a~ Dám đùa giỡn trái tim bé nhỏ của lão nương..." một cô nhóc nào đó mặc chiếc đầm ngủ màu hồng xinh xắn một tay chống nạnh một tay chia thẳng vào tên nhóc tóc vàng như bôm sư tử đang mặc một bộ pijama.

Nhóc con tên Vũ Ninh nào đó chớp chớp mắt to sau đó về mặt vô tội nhìn phía cô nhóc con kia rồi nói.

"Không có a~ Tiểu Hoa thật sự rất xinh xắn a~" giọng nói chân thành, ánh mắt tha thiết muốn nhiều vô tội có nhiều vô tội... muốn nhiều chân thành có nhiều chân thành...

Cô bé tên Tiểu Hoa nào đó khuôn mặt đỏ bừng sau đó e thẹn cúi đầu... ngón tay cầm góc áo chà chà... trông rất đáng yêu..

Tiết Hiệu Ngọc chợt thấy kịch vui hạ màn một cách nhanh chóng thì thấy nhầm chán sau đó đẩy mắt toát ra tia giả hoạt ... cô nhóc chớp mắt với Hỷ Hỷ rồi quay sang phía Muội Muội cùng Hoan Hoan cười cười một cách gian trá...

Về phần không nhìn bé mèo sao? Vì khi đó cô nhóc nào đó đang nằm úp sấp ôm gấu bông xem kịch vui, cái đuôi còng đôi tai lắc lư một cách hưng phấn... sau lưng là một bàn tay khẽ vuốt nhẹ vỗ về một cách sủng nịch...

Vũ Hạo Nhiên ánh mắt sắc bén liếc phía Tiết Hiệu Ngọc như cảnh cáo nên đương nhiên bọn nữ hài nào đó sẽ không lười kéo xem kịch vui Doãn Y Ngưng... mặc dù các cô nhóc rất muốn lôi kéo...

Hỷ Hỷ đi lại phía Vũ Ninh khoe mắt hồng hồng... Vũ Ninh nhìn phía đang hồng hóc mắt chợt cảm thấy không ổn ... nhóc con nào đó chợt rùng mình sau đó khẽ lùi lại thì một làn khí lạnh tỏa ra sau lưng... Công chúa mùa đông dẫn theo Hoan Hoan cùng Muội Muội chặn đường lui của hắn rồi...

"Ninh Ninh thật xấu... hức... rõ ràng Ninh Ninh đã nói Hỷ Hỷ mới là người xinh nhất..."

"Hai ngày trước Ninh Ninh còn nói Hoan Hoan thật đáng yêu a~"

Tiết Hiệu Ngọc trong lòng cười phiên nhưng khuôn mặt khẽ cúi xuống sàn xe... bả vai run run giọng nói nức nở lên án...

"Rõ ràng Ninh Ninh cũng nói Ngọc Ngọc cùng Muội Muội rất xinh đẹp a~..."

Sau đó bốn con nhóc xoay người về phía giường thương tâm khóc lên trùm kín mền lại... luôn miệng hô Vũ Ninh là bại hoại...

Cậu nhóc Vũ Ninh lúc này xanh mặt... hắn cảm thấy không ổn sau đó lúng túng nhìn phía vừa nãy còn thẹn thùng Tiểu Hoa nữ hài thì thấy cô bé nào đó trong mắt là hai ngọn lửa cháy hừng hực...

"VũNinh.... Rõ ràng là người đang lừa dối tình cảm của lão nương a~" tiếng nói nghiêng răng nghiêng lợi khiến cậu nhóc Vũ Ninh chợt rùng mình...

"Ta...ta không...không co a~...." oa~ phen này hắn xong rồi... bốn con nhóc lớp hắn hại chết hắn rồi...

"Người lại nói dối..." Tiểu Hoa nhón miệng cười một cách ngọt ngào sau đó cầm gối bay tới đánh tới tấp vào người Vũ Ninh...

"CỨU MẠNG A

~"

Cậu nhóc đáng thương nào đó bị đánh đập một cách tàn nhẫn... mấy đứa trẻ của hai lớp là ngồi xem kịch vui rồi nhỏ giọng bình luận...

Tiết Hiếu Ngọc tháo mền xuống cười phì... thật là hài a~ cho người ngồi ngáp... cho người làm biếng... khách khách~ Bất quá ... có một câu thành ngữ gọi là cười người hôm trước hôm sau người cười.... là đây...

"Tiết Hiếu Ngọc... thì ra người nói thích ta chỉ là để tổng khứ đi bó hoa to a~" một giọng nam phía bên tai cô nhóc vang lên một cách ai oán...

Bé con nào đó về mặt xanh mét sau đó thầm kêu không ổn... sau đó cũng là một trận thu sau tính sổ... có gần 6 cặp bị tình trạng tương tự trong xe...

"Nha~ Hóa ra gần phân nửa lớp ta tỏ tình đối tượng là 1B a~" đây là cái gọi là ngu ngốc...

"Một lũ ngu." Vũ Hạo Thiên xoa xoa đầu cô nhóc rồi nói... muốn lừa phải đi xa xa một tí mà lừa... sao có thể xuẩn đến nỗi tìm người trong xe mà lừa a~

Không thấy Muội Muội, Hoan Hoan các nàng sao? Toàn lừa những đàn anh lớp trên... lặn lội qua khu vực khác lừa gạt được gọi là lừa gạt có đầu tư... ai như lũ ngu ngốc này... đi lừa người khác mà lười đi xa... không nghe người ta nói con thỏ không ăn cỏ gần hang sao?

Những người lớn trong xe khi nghe thì bật cười... bọn họ cũng rất tò mò vì sao lớp 1A lại đồng lòng hái một loại hoa... thì ra là đã lừa gạt những người khác để tổng khứ đồng hoa đã từng hái...

Hon nữa nhìn nét mặt thờ dài nhẹ nhõm... ra vẻ cả lớp 1A trừ hai đứa trẻ đang xem kịch vui kia thì toàn bộ đều đi tới những nơi khác tổng khứ đồng hoa... Ha...ha... thật là thú vị...

Ta đã cố tìm hình đủ 10 nam hài nhưng hok có a~ tối đa là 7 ng trong đó 6 trẻ 1 lão... thế là thế nào a~ khụ... bất quá cậu nhóc ôm gấu bông hơi giống Vũ Ninh... bất quá màu tóc hơi nhạt... cũng hok đủ xù... =]] các nàng tạm chấp nhận a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 78: Vườn Cây Cacao.

Chuyến xe lăn bánh dừng lại nơi những khu vườn cacao to đùng đang trĩu trái.

Đội hình cũng được chia như những lần trước mỗi khối lớp sẽ phụ trách hái cacao ở năm khu vực khác nhau... nhưng lần này chỉ phát cho mỗi học sinh một dụng cụ hái cacao và một tấm bạc to đùng cho mỗi lớp...

Về nội quy của vườn cacao thì cũng như những nơi khác không được bẻ cành hay làm hư hại đến thân cây... và không được đá trái cacao lăn lông lóc dưới đất... nếu vi phạm sẽ bị đuổi khỏi vườn cacao.

Lũ nhóc có thể hái bao nhiêu trái mà tụi nhỏ muốn...

Bất quá... lần này lũ trẻ trở nên dè dặt không dám bạo tay hái như hai lần trước... bởi lý do rất đơn giản là bị ám hại một lần nên đương nhiên lần sau sẽ trở nên cẩn thận hơn...

Cứ nghĩ đến vụ bị hù ở vườn hoa là mấy đứa nhóc lại cảm thấy rất may mắn a~ xem tí nữa là tiêu rồi... trong khi những đứa trẻ lớp khác vì rút kinh nghiệm nên chỉ hái mỗi người chừng vài chục trái tượng trưng...

Lũ nhóc lớp 1A cũng như vậy dè dặt hái từng trái cacao chín rồi thả vào tấm bạc đang đặt phía dưới đất... dành cho khu vực lớp mình.

Tiểu Y Nhung cảm thấy tuy việc này rất cực nhưng cũng rất vui vẻ... cô nhóc hái rất nhiều rất nhiều những trái cacao... lũ nhóc lớp 1A lúc này nhìn cô nhóc năng suất hái mà cảm thấy chóng mặt... một đám bu tới ngăn cản...

"Ngưng...Ngưng Ngưng a~ ta có linh cảm không lành trong cái vụ hái cacao a~" cho nên người có thể hay không... dè dặt một tí.... Hỷ Hỷ chớp chớp mắt to nhỏ giọng thì thầm.

"Ngưng Ngưng... ban này Vũ Ninh cùng những người khác đã được tặng cả một rổ lớn những trái cacao từ... những người ...hôm qua... nên..."nếu lần này mà như hôm qua bắt phải lột bỏ hết đồng quả này để lấy hạt cacao bên trong thì... Hoan Hoan cùng Muội Muội mỗi người đi tới vịnh tay bé mèo nào

đó khẽ lắc lắc tổ khô...

Bé con nào đó nghiền cái đầu nhỏ ánh mắt mịt mờ sau đó khẽ lắc đầu....

Ách! Không phải đâu

~

"Y Ngưng chỉ nghĩ... cacao là loại có thể giữ lâu lại có thể đem về nhà... cho nên... có thể chúng ta sẽ được... tặng bột cacao bằng với số lượng quả chúng ta hái được... meo~"

A~ Tặng bột cacao sao?

Có vẻ... rất đúng ngar... bởi vì việc tách hạt cacao rất cực khổ nên có lẽ chỉ cho mỗi người tách hai ba trái... cho biết... nên có lẽ... sẽ như Doãn Y Ngưng nói a

~

Đám nhóc 1A xoay đầu tìm kiếm xung quanh thì lần nữa thấy nụ cười tính kế của những vị lão sư đáng kính... ra vẻ... lần này sẽ ngược lại với lần trước a

~

Lũ nhóc tinh ranh lớp 1A vui vẻ ánh mắt lộng lộng sau đó chia nhau ra tăng nhanh năng suất hái... những đứa trẻ những lớp khác thì cười cười một cách rất âm hiểm... phen này lớp 1A xong rồi.. cứ nhìn những trái cacao chất cao như núi thì biết... lột vỏ lấy hạt... sẽ rất... lâu a

~

Hừ hừ... dù sao bọn họ cũng rất vui lòng thả đá xuống giếng... dù gì thì quân tử báo thù mười năm chưa muộn a~ nhưng mười năm là của quân tử.. còn tiểu hài tử bọn họ thì phải báo thù ngay và luôn....thế là một đám hài tử của khối 1 bu lại người tặng cho rổ nhỏ người lại tặng rổ lớn...

Cho người ngày hôm qua tặng hoa cho ta.. cho người vô sỉ hái hoa giùm ta... cho người sử dụng mỹ nam kế....

Những đứa nhóc lớp 1A lúc này vẻ mặt xanh xao... khỏe môi run run nhận lấy rổ cacao từ những lớp khác... bên ngoài làm động tác từ chối vẩy tay lắc đầu khiến những đứa trẻ lớp khác hí hửng ép buộc phải nhận..

"Ninh Ninh a~ Tiểu Hoa xin lỗi vì ngày hôm qua đánh Ninh Ninh... rổ cacao này là để xin lỗi a~" cô nhóc vẻ mặt áy náy cầm rổ cacao to qua tặng người...

Vũ Ninh trong lòng đang vui mừng nhảy nhót nhưng vẫn ngượng ngùng lắc đầu ngoáy ngoáy.... "Ách... Tiểu Hoa không cần phải như vậy a~ là ta không đúng.. hơn nữa ban nãy tiểu Hoa đã tặng vài trái rồi... cho nên ...cái này..."

Sau đó Tiểu Hoa tiểu cô nương đẩy cả rổ vào lòng Vũ Ninh rồi nói... "Không thể không nhận...Không nhận là không tha thứ a~" sau đó xoay người bỏ chạy...

Vũ Ninh vẻ mặt khô sở nhìn bóng lưng cô nhóc lớp 1B trong sự vui sướng khi người gặp họa của những lớp khác gần đó... khi cậu nhóc cầm cả rổ cacao được tặng quay về vị trí của lớp mình thì cười phiến... đám nhóc con lớp 1A ban nãy túa đi tứ phía khi đều là tay không... bây giờ trở lại thì tay xách... nách mang...

Tiểu Y Ngưng tròn mắt nhìn chồng núi cacao của lớp càng ngày càng cao...

"Meo ô~ Được tặng còn nhiều hơn chúng ta nãy giờ hái..."

Bọn nhóc 1A nhìn cao như núi chồng cacao vẻ mặt xanh mét bất quá trong lòng đang cười phiến... lần này không những đỡ phải hái mà có lẽ mang về rất nhiều bột cacao a~ bột cacao thơm ngon... là món bọn chúng thích nhất...

Đợi cho đến giờ nghỉ trưa những quả cacao của từng lớp đều rất chi là khiêm tốn... chỉ đầy tầm bạc đặt chỗ lớp... chỉ riêng lớp 1A thì lại như một ngọn núi... to đùng...

Ách~ như vậy có phải hay không quá nhiều a

~

Nhìn ngon quá y... yum~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 79: Buổi Thực Hành Tại Vườn Cacao.

Sau giờ nghỉ trưa như mọi khi là bắt đầu buổi học thực hành quen thuộc... lần này khác với những lần trước... lũ nhóc sẽ được xem một đoạn phim ngắn về cách làm chocolate từ cây cacao.

Đầu tiên là hái những trái cacao chín từ trên cây cho tới quá trình lột vỏ lấy hạt... rồi từ những hạt cacao trắng không mùi không vị sau khi qua những giai đoạn lên ủ... lên men... phơi khô... rang rồi sàng lọc để tách vỏ thành những hạt cacao màu nâu thơm phức như những hạt cà phê nguyên chất thì được bỏ vào máy để làm nhuyễn.... Nhuyễn thành dạng chất lỏng do lớp bơ cacao trong nhân của hạt cacao tiết ra...

Tuy không có chứa chất cồn nhưng loại hỗn hợp này được gọi tắt là "rượu cacao".

Loại hỗn hợp "rượu cacao" này sẽ được xử lý bằng một dung dịch kiềm để hỗn hợp không đông lại trở về dạng bột khi khô.

Sau đó rượu cacao sẽ lại được trộn với bơ cacao và đường... nếu là làm chocolate sữa thì sẽ thêm sữa tươi và sữa đặc hoặc bỏ vào sữa bột nguyên kem...

Giai đoạn sau đó là trộn rượu cacao. Rượu cacao sẽ được sử lý dễ sau khi trộn thêm sữa, đường hỗn hợp sẽ có được độ mịn màng như mong muốn..

Cuối cùng là hỗn hợp được tiếp tục nhào trộn giữa các con lăn thép lớn. Trong quá trình này.. hỗn hợp chất lỏng sẽ được làm nóng và liên tục được khuấy đều gọi là quá trình "conching" đây là một quá trình rất quan trọng.. bởi vì quá trình "conching" này sẽ là quyết định cuối cùng cho việc chocolate của bạn là cao cấp hay chocolate thường.

Nếu là cao cấp quá trình "conching" này sẽ diễn ra liên tục vài ngày... còn chocolate bình thường chỉ cần ngắn ngủn vài giờ là hoàn thành...

Đám nhóc say mê theo dõi quá trình làm nên chocolate từ trái cacao cho đến chiếc đèn được bật lên bọn nhóc cũng còn đang tiếc nuối...

Buổi học hôm nay có thể nói là buổi học hào hứng nhất.. vì bất cứ đứa trẻ nào cũng rất yêu vị đắng ngọt ngào của chocolate...

Nhiệm vụ của buổi học lần này tách hạt cacao. Sau đó học cách đổ khuôn chocolate. Cuối cùng là làm bánh.

Những lớp khác vừa nghe tách vỏ cacao để lấy hột đều nhảy lên một cách vui vẻ trong khi đám nhóc 1A lại đang ủ rũ nhìn đồng trái cacao chất cao như núi.

Làm sao bây giờ nha~

Lũ nhóc con nào đó đang về mặt ai oán thì lại nghe một thông báo...

Nhiệm vụ yêu cầu 1: mỗi lớp lột vỏ lấy hạt số lượng yêu cầu 50 trái cacao.

Nhiệm vụ yêu cầu 2: mỗi lớp đủ 50 khuôn chocolate.

Nhiệm vụ yêu cầu 3: Làm bánh chocolate trang trí đẹp mắt.

Khắp nơi lần nữa vang lên tiếng kêu... trong khi đám nhóc 1A thì đang cười một cách ngu đần... thật may quá ...chỉ cần lột vỏ 50 trái cacao a

~

Đoàn Y Ngưng cũng thở phào nhẹ nhõm... chỉ chút xíu nữa thôi là bé con nào đó trở thành tội nhân thiên cổ của lớp rồi... thật may quá.. meo ô

~

Vũ Hạo Nhiên nhìn về mặt như thoát chết của cô nhóc thì cảm thấy rất buồn cười... vật nhỏ là đang sợ hãi sao? Thật đáng yêu a~ Nghĩ nghĩ tên nhóc nào đó đưa tay xoa nhẹ cái đầu nhỏ của bé mèo xong lại nựng nựng đôi tai nhỏ... mới thỏa mãn lấy tay ra.

Mục đích của nhiệm vụ lần này là đoàn kết, chia sẻ cùng tự lập...

Về việc chia tổ thì vẫn như cũ...

Tổ 1 năm tên nhóc con nào đó lại lần nữa phải làm khổ sai. Năm tên nhóc ưu thương ngửa đầu nhìn trời thì bị cây dừa to đập hẳn vào đầu sau đó không cần một lời nói bốn ánh mắt như dao chọt phóng lại. Tổ 1 năm tên hoảng sợ chạy tới ngay giữa bãi cacao ngồi lột vỏ lấy hạt...

Trái cacao bên trong là một dãy dài hơn 50 hạt cacao nhỏ đang dính lấy nhau... chỉ cần lấy hạt cacao bỏ vào chiếc thau nhựa được phát ban nãy là xong... rất đơn giản...

Tổ thứ 2 lần này lo việc đổ khuôn. Những chiếc khuôn nhỏ xinh xắn đang được tổ 2 nữ 3 nam rót từ từ một cách cẩn thận dòng chocolate nóng đang bốc khói.

Cả hai việc đều cần tính kiên nhẫn rất cao và sự tập trung bởi vì nếu không tập trung vào việc người đó sẽ rất thê thảm..

Gào khóc

"Phòng tay rồi a~ ngao ô~ ngón tay của ngầu..."

Một tiếng thét vang dội vang lên giữa phòng bếp to đùng... mọi người dừng việc trên tay tò mò ngóc đầu lên để xem mặt kẻ xấu số...

"Người lo ngắm nha đầu lớp kẻ bên kia nên bị phỏng xứng đáng." một tiếng la vang lên... đám nhóc khối 1 khẽ gật gù... thì ra là ngắm gái... bị phỏng xứng đáng...

Mồ hôi từ đáng thương ôm ngón tay đỏ bưng khê cúi đầu sám hối.. chỉ liếc 1 phút thôi mà... hấn rõ ràng là bị mắng oan a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 80: Chương 64B

Tổ cuối cùng là 3 nữ 2 nam lo việc làm bánh. Vì đã quen thuộc với việc làm bánh ở hai vườn trước nên lần này việc làm bánh trở nên rất đơn giản..

Tiểu Y Ngưng nhìn phía nguyên liệu làm bánh được phát cảm thấy lần này quá nhiều rồi... đủ để cho 60 lớp cùng ăn... một lớp đã vậy thì những lớp kia cũng y như thế... cho nên nhóc con nào đó quyết định năm người sẽ chia làm ra năm loại bánh nhỏ để cho mọi người cùng ăn... này xem như lời xin lỗi của 1A về việc vườn hoa đi... dù gì còn gặp nhau rất lâu nên phải có chút gì đó để giảng hòa... và chocolate là sự lựa chọn tốt nhất...

Bởi vì đó là món khoái khẩu của mọi đứa trẻ... một bữa tiệc Buffet toàn bằng những chiếc bánh chocolate ngọt ngào quyền rũ... Một ý kiến không tồi...

Bỏ dở công việc đám nhóc lớp 1A bu thành một vòng tròn nhỏ. Mọi người nghe ý kiến của cô nhóc cũng rất đồng ý... dù sao lớp mình cũng đã vô si như vậy để tổng đám hoa đi... đám nhóc 1A nghĩ đánh người ta một cái tát cũng nên cho người ta một viên kẹo hay quả táo... nếu không lần sau sẽ không thể tát thêm cái nữa... lúc đó bọn họ có khóc cũng không kịp.

Doãn Y Ngưng nghe giọng nói chắc nịch của Hỷ Hỷ cảm thấy rung mình... tát xong cho kẹo còn muốn tát nữa á? Như vậy ra về không tốt lắm đâu... bé mèo nào đó cả khuôn mặt cứng đờ trong lòng lại xoắn xuýt... thật ra ý muốn ban đầu của cô nhóc rất trong sáng a~

Vũ Hạo Nhiên ánh mắt tán thưởng nhìn con nhóc Hỷ Hỷ gật đầu... nói hay lắm... ngay cả đám người Tiết Hiểu Ngọc cũng khuôn mặt sùng bái nhìn bạn mình...

Lần đầu tiên đám nhóc 1A biết cô bạn Hỷ Hỷ lại thông minh như vậy... muốn lừa người khác phải cho ngon ngọt mới có thể lừa thêm lần nữa.... Thật tốt...

Sau khi quyết định làm bữa tiệc bánh cho những lớp là nạn nhân ở vườn hoa. Lũ nhóc nào đó lật đật làm cho xong phần việc của mình trong vòng 1 tiếng rồi qua khu vực làm bánh phụ việc...

Những lớp khác thấy bọn nhóc 1A bu lại cũng đi tới xung quanh tò mò... biết ý định làm bữa tiệc bánh đám nhóc đang làm bánh cũng chạy tới phụ... từ số lượng phụ giúp càng ngày càng nhiều... bọn nhóc làm xong 2 nhiệm vụ đầu rồi dường như bỏ qua hẳn nhiệm vụ thứ ba đều chạy tới bếp để làm bánh...

Trên lầu từng vị lão sư bật cười một cách hài lòng... nhiệm vụ yêu cầu của hiệu trưởng khu nhà Lightas giao cho bọn họ xem ra rất thành công.

Độc lập... đoàn kết... chia sẻ... Đều hoàn thành.

Bất quá... bọn họ còn thu được một niềm vui bất ngờ hơn là nụ cười hạnh phúc... đứng trên lầu cũng có thể cảm nhận rất rõ niềm vui của bọn nhỏ...

Xem ra đây là chuyến ngoại khóa thành công nhất trong hơn 100 năm nay. Của lịch sử Lanka.

Mọi người cùng chung tay để làm ra những chiếc bánh thơm ngon... ngọt ngào nhất...

Vài tiếng sau những chiếc bánh thơm phức được ra lò... từng nhóm học sinh nhóm lo trang trí... nhóm lo làm kem... nhóm lại rắc chocolate vào bánh... một nhóm khác làm hẳn những ly nước đủ màu để tham gia vào bữa tiệc tự phát này...

Đến khi làm xong tất cả đám nhóc đứa nào mặt cũng đỏ như mặt mèo... nào là dính bột nhồi bánh... nào là dính kem vào tóc... nào là cacao dính má...

sau đó người này nhìn người kia đều cười thành một đoàn...

Trên bàn là đủ các loại bánh mang vị ngọt ngào đáng đáng của chocolate... nhìn rất bắt mắt... một đám nhóc của khối lớp 1 bu lại chụp chung 1 tấm hình kỷ niệm rồi đem mâm bánh đi chấm điểm cho lớp... mỗi lớp trong mâm bánh đều là những chiếc bánh tổng hợp đủ loại... đủ hình dạng cùng mùi vị...

Lần chấm điểm này 60 lớp 1 đều đạt được số điểm tuyệt đối khiến đám nhóc mừng rơn... bất quá... đám nhóc nào đó lại bắt đầu nhìn phần thưởng mà oán niệm...

[Phần thưởng thưởng cho ở trạm vườn cacao:

Mỗi lớp được tặng số kg bột cacao bằng với số trái cacao mọi người hái được lúc sáng... đơn vị: 1 trái = 1kg bột cacao.]

Gào khóc

"Ngẫu lỡ đem một rổ cacao to dùng tặng cho 1A rồi a~" một tiếng rên vang lên sau đó là tiếng gào khóc vang lên khắp nơi trong khi lũ nhóc 1A lại chống nạnh ngửa đầu lên trời cười lớn... chỉ chờ giây phút này a~ Oa hahaha...

"Người chỉ tặng 1 lần còn ngẫu thì tặng 2 lần a~"

"Hồn đam... hèn gì ta thấy đám 1A ôm cacao như ôm vàng..." hóa ra đám hồ ly đó đã nghĩ thấy mùi vị khác thường...

"Ta còn thăm hơn... ta không những tặng còn nắn nỉ đám 1A lấy.." là nắn nỉ a~ tặng thưởng thì nói làm gì.. rõ ràng là nắn nỉ...

"Ngao ô~ Ngẫu không cam lòng a~"

"....."

"....."

"....."

Những lão sư đang ăn bánh từ tiệc buffet chocolate khi nghe mấy tiếng rên lại bật cười... Xem ra đám nhóc đó lại bị lừa a~

Không hồ là lớp ưu tú nhất khối 1. Tụ tập toàn những tiểu hồ ly...

Chocolate a~

Ngọt ngào.. đáng đáng... quýt rữ...

Ta đang kích thích thị giác của các nàng... =]]

Khanh khách~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 81: Đánh Dấu Chủ Quyền.

Tạm biệt vườn cacao đáng đáng ngọt ngào đầy ấp những kỷ niệm... chiếc xe lại khởi hành trên con đường chạy thẳng đến mục đích...

Đám nhóc lớp 1A toét miệng nhìn từng bao... từng bao cacao được đặt vào thùng xe cảm thấy rất mãn nguyện... trong khi đám nhóc 1B lại cảm thấy rất ỳ khướt... họ rất muốn bay tới cướp vài bao cacao a~ này một lũ hồn đam... rõ ràng là có mục đích... nếu không tại sao vài tên bên lớp 1A lại đi tay không xung quanh đi dạo... lại còn biểu cảm như lờ tay hái quả nhiều...

Làm bọn họ tưởng có thể trả thù được rồi... không ngờ lại... cho lũ hồ ly kia làm giá y... rõ ràng đều bằng tuổi nhau nhưng mà vì sao lớp mình lại không thông minh như 1A a~ xê xích nhau có 0.9 điểm thôi mà sao lại kém xa như vậy

~

đám nhóc con sùng bái nhìn phía đang ôm gấu bông về mặt mơ màng Doãn Y Ngưng thì trở nên rất im lặng... mọi người đều biết bữa buffet hôm nay cô nhóc là người khởi xướng cũng là người bận rộn nhất... nên có lẽ Doãn Y Ngưng đã mệt lắm rồi... mỗi người đều tự làm vệ sinh cho mình thật sớm sau đó vài con nhóc đi tới định kêu bé con nào đó dậy thì thấy Vũ Hạo Nhiên làm động tác giữ im lặng.

Vũ Hạo Nhiên nhìn khuôn mặt ngọt ngào đang ngủ say thì không muốn đánh thức cô dậy nữa.. vật nhỏ của hắn lần đầu tiên mệt mỏi như vậy....

Tên ranh con nào đó ánh mắt toát lên tia giảo hoạt lấy hai bộ đồ ngủ ra rồi ẵm cô nhóc vào thẳng phòng tắm để tắm rửa.

Đám nhóc bên ngoài như bị hóa đá... này... này... không phải nam nữ có khác sao... ách.. cùng nhau tắm rửa như vậy có phải hay không không tốt lắm a

~

Vài vị lão sư cũng cảm thấy ngỡ ngàng... đây là con dâu nuôi từ bé sao? Nhìn động tác của thằng bé cứ như đã làm rất nhiều lần... rất quen thuộc..

Ách

~

Tiểu nha đầu đang ngủ thì thấy một dòng nước ấm áp bao vây lấy mình sau đó cô nhóc dụi dụi mắt khẽ nheo nheo cặp mắt không mở nổi ra nhìn đang tắm rửa cho mình Vũ Hạo Nhiên.

Ngô~

"Ngủ tiếp đi. Đã tắm xong rồi.." nói rồi hắn ôm lấy vật nhỏ lau người cho khô rồi bận quần áo cho cả hai người. Sau đó ẵm cô nhóc đang ngủ say lại chỗ ngồi cả hai rồi đắp mền cho cô nhóc...

"Ách~ Hạo Nhiên~ Như vậy không tốt lắm đâu..." đi tắm chung như vậy là không nên a~ Tiết Hiểu Ngọc khuôn mặt đỏ hồng nhỏ giọng nói... xung quanh đám nhóc cả 2 lớp cũng đang theo dõi diễn biến sau đó gật đầu đồng ý ý kiến của công chúa mùa đông...

Quả thật là không tốt lắm... tuy còn nhỏ nhưng những việc nam nữ bọn nhóc cũng hiểu rất nhiều... cho nên...

"Doãn Y Ngưng là của ta... vị hôn thê." Vũ Hạo Nhiên cười cười đáp lời... Ánh mắt nhu hòa nhìn đang ôm gấu bông ngọt ngào ngủ cô nhóc... đưa tay khẽ vuốt mái tóc mềm mại của cô...

Đám nhóc của hai lớp bắt đầu xì xào ...

"Thì ra là vị hôn thê~..."

"Thật ngưỡng mộ Y Ngưng nha~ ta cũng muốn có vị hôn phu như vậy~..."

"....."

"....."

"....."

Tiết Hiểu Ngọc chớp chớp mắt to ngạc nhiên nhìn vẻ mặt bình tĩnh Vũ Hạo Nhiên sau đó khẽ gật đầu rồi về chỗ ngủ của mình... là vị hôn phu/thê thì tắm chung là chuyện bình thường~ hơn nữa Vũ Hạo Nhiên rất sủng con nhóc Y Ngưng... như vậy thật tốt... Bất quá....làm sao bây giờ.. cô cũng rất muốn có vị hôn phu sẵn sóc nhar

~

Trong chiếc xe to đùng bỗng chốc im lặng hẳn... từng tiếng hít thở vang lên trong không khí như một bản giao hưởng dịu nhẹ ... yên bình...

Người lớn trong xe cũng gật đầu ra dấu cho nhau giữ im lặng cho lũ trẻ ngủ...

Hôm nay đám nhóc đó đã làm việc rất nhiều... cũng nên ngủ sớm... họ cảm thấy năm nay có lẽ là một năm đáng nhớ...

Chiếc xe vẫn từ từ chạy theo đúng lịch trình của nó... chạy xuyên qua rừng cây xanh mướt bây giờ tối đen như mực... xuyên qua những con đường dài ngoằn... rồi từ từ chạy qua cây cầu nhỏ...

Bầu trời đêm vẫn như mọi hôm... vẫn đầy những vì sao lấp lánh... nhưng trong lòng Vũ Hạo Nhiên bây giờ lại ấm áp lạ thường... Hắn cúi đầu nhìn đang ngủ say trong lòng mình vật nhỏ chột bật cười... vật nhỏ của hắn dường như rất yên tâm về hắn đâu...

Thật ngoan...

Rồi ánh mắt Vũ Hạo Nhiên chợt híp lại một cách nguy hiểm... hắn có linh cảm buổi ngoại khóa lần này sẽ không an toàn... hắn tin chắc như vậy bởi vì... linh cảm của hắn đối với nguy hiểm luôn rất mãnh liệt và hầu như chưa bao giờ sai...

Bên ngoài bầu trời chợt thổi qua những cơn gió mạnh khiến đám lá cây xào xạc làm lòng người bất an... yên tĩnh tiền giông bão.... Khi chiếc xe đi tới Pauly... đó là lúc nguy hiểm bắt đầu.

Chương 82: Tới Mục Đích: Cánh Rừng Phong Tím.

Tiến vào địa phận khu vực thực vật Quizzo thành phố Pauly... hai bên đường những hàng cây đang từ xanh mướt ngả từ từ thành hồng ... rồi trở nên đậm dần dần dần khoảng 50 cây số thì thành hẳn một màu tím.

Lũ nhóc con hiếu kỳ nhìn phong cảnh xung quanh một cách thất thần... thật đẹp quá...

Hai bên đường lúc này ngoại trừ những hàng cây tím thì cả con đường cũng mang một màu tím ma mị... màu tím thần bí như đang hút lòng người...

Chạy suốt ba ngày xe cuối cùng những chuyến xe của trường quốc tế Lanka cũng đã tới mục đích của nó... là một cánh rừng phong tím đầy lãng mạn.

Khu rừng phong tím này có tất cả năm lối vào... từ năm phía khác nhau. cũng như những lần trước khu nhà Lightas đều chia ra năm khối lợp tiến vào năm khu vực khác nhau... trong rừng.

Cánh rừng phong tím phía Đông có một thác nước khổng lồ chảy xiết thông ra biển... từ phía trên vách đá trên đỉnh thác có thể nhìn thấy một chiếc hồ xanh thẳm tuyệt đẹp...

Lũ nhóc từ từ xuống xe... sau đó bắt đầu ngày đầu tiên ở lại trong rừng...

Tùng chiếc lều to được đem ra... những chiếc lều ở thế giới này đối với Y Ngưng là rất thú vị... nó nhỏ xíu như một chiếc hộp đựng nhẫn... chỉ cần cầm chiếc hộp quăng ra bãi đất muốn ở lại thì chiếc hộp nhỏ xíu sẽ khẽ run vài cái sau đó trong tích tắc hóa thành một túp lều to lớn xinh đẹp... lại rất... tiện lợi...

Muốn thu nhỏ lại để mang đi về cũng chỉ cần bấm nút nhỏ kề bên lối ra vào chiếc lều sẽ tự động thu nhỏ lại như lúc ban đầu...

Lũ nhóc con lần đầu tiên nhìn thấy đều cảm thấy rất hứng thú cùng tân kỳ... và cái nút thu nhỏ được sử dụng hơn chục lần chỉ để thỏa trí tò mò... cho tới khi giáo viên bảo đủ rồi mới dừng lại...

Thế là lớp nào lớp nấy đều phải dừng việc phóng to thu nhỏ để bước vào lều. Không gian bên trong lều rất lớn có thể ở gần 30 người ngủ... trong đó có một toilet nhỏ để những người bên trong có thể làm vệ sinh cá nhân hoặc tắm rửa.

Túp lều không có giường nhưng lại có rất nhiều tấm nệm mỏng... gối mềm thì trực tiếp lấy từ trong xe xuống... cho nên mọi thứ đều rất tiện lợi.

Dụng cụ làm bếp như nồi, niêu, xoong, chảo, dao thớt ...cũng có đầy đủ bên trong nhưng lại không có phòng bếp... đây là để tiện cho việc nấu cơm dã ngoại...

Xong việc lều trại mọi người bắt đầu việc nấu cơm dã ngoại... những nam hài tử xung phong công việc bắt cá cùng nhặt những cành củi nhỏ... nữ hài thì trực tiếp vo gạo nấu cơm...

Bất quá... ra về mọi việc không được thuận lợi cho lắm...

Ví dụ như ...cô nhóc Hoan Hoan đang đổ nước vo gạo thì trượt tay... thế là ... nguyên nồi cơm rơi tõm xuống hồ...

Hoan Hoan xanh mặt lượm lên nồi cơm... sau đó ... đã không có sau đó a~ bởi vì gạo đều đã trôi hết xuống hồ rồi...

Mỗi lớp được phát gạo một lần cho mỗi bữa ăn... nếu nấu khét hoặc rơi mất sẽ không được cấp lại... đây là rèn luyện về tính thích ứng với hoàn cảnh trong rừng bởi không phải lúc nào cũng có cái ăn...

Thế là đám nhóc 1A cả nam lẫn nữ phải lội xuống hồ đi bắt cá...

Ra về những lần may mắn trước đây của lũ nhóc 1A đã xài hết rồi... cho nên hết lần này đến lần khác chỉ bắt được 10 con cá loại ...vừa... cứ nghĩ mà xem... một lớp 15 hài tử mà chỉ có 10 chú cá 15 cm thì ai ăn ai nhịn...

Thế là không nản lòng. Vũ Hạo Nhiên rủ thêm năm nhóc con nữa đi vào..... lều lấy ra bánh kẹo trong balo để ăn đỡ đói...

Muốn hỏi vì sao không vào rừng sao? Đơn giản vì bọn nhóc vẫn chưa có dụng cụ đi...săn... cho nên chỉ có thể cầm hơi bằng bánh kẹo cùng cá... chờ đợi bữa cơm tối...

Lại ví dụ như cô nhóc Doãn Y Ngưng cùng Tiết Hiểu Ngọc... một người thì cố sức chà cho cây gỗ khô bốc lửa để nướng cá... người còn lại thì nôn nóng nhìn phía chỉ ra khói mà không có hỏa sau đó tỏa ra luồng khí lạnh ai oán.

Cuối cùng là do Hoan Hoan cùng Hỷ Hỷ không nhìn được nên nắm lấy cổ áo sau ót của công chúa mùa đông lười đi... một lúc sau khi bàn tay đã đỏ bừng đóm lửa nhỏ mới bắt đầu xuất hiện... tiểu Y Ngưng lau mồ hôi trên trán rồi ngồi bệch xuống đất để thở...

Sau khi có hỏa đồ là việc nướng cá... chỉ chốc lát sau những chú cá hóa thành màu vàng thơm phức... bắt quả cũng không phải con nào cũng có màu vàng... có những con lớp da ngoài đã đen nhưng phía trong không đến nỗi nào....

Đám nhóc con nào đó rất galăng... khi cá chín đều đưa tay tới gỡ xương cho những nữ hài để chúng không bị mắc nghẹn..

Tiểu nha đầu khi thấy cá chín định đưa tay ra bóc thì một bàn tay nhỏ đánh vào mu bàn tay cô nhóc... bé mèo nào đó ánh mắt rung rung nhìn phía đang cầm trong tay con cá Vũ Hạo Nhiên...

Meo ô~ Ngưng Ngưng đói

rất muốn ăn cá... bé mèo nào đó cúi đầu cụp tai ừ ừ...

Chỉ thấy Vũ Hạo Nhiên cầm lấy con cá bóc ra miếng thịt cá đang nghi ngút bốc khói rồi lựa hết xương bỏ vào cái miệng mếu máo của cô nhóc nào đó....

Thế là 10 chú cá được chia đều cho 15 đứa nhóc... cộng thêm mớ bánh kẹo trong balo... bữa trưa đã được giải quyết...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 83: Kỹ Năng Sinh Tồn Thực Thụ.

Bọn nhỏ ở đây cũng đã được hai tuần lễ. Hai tuần này xảy ra thật nhiều chuyện đa số có liên quan tới thức ăn... bắt quả những việc này đều được nhanh chóng giải quyết... tình trạng này dễ dàng chấm dứt vì đám nhóc tụ tập lại thành một quần thể lớn để đi tìm kiếm những thứ có thể ăn được...

Những vị lão sư ở ngày thứ hai cũng đã rời khỏi khu bìa rừng đi sâu vào trong để phần bìa rừng cho lũ trẻ phát huy khả năng sinh tồn...

Bọn nhỏ phải đem tất cả những gì đã học được ở cả ba khu vườn để có thể bình yên sống sót.

Rừng phong tím là khu rừng nhân tạo do trường quốc tế Lanka cùng hàng trăm học viện trong nước góp vốn để chuyên môn tạo ra là nơi vừa thích hợp để kết hợp dã ngoại cùng rèn luyện khả năng sinh tồn trong mọi tình huống.

500 năm trước trong một cuộc bắt cóc quy mô lớn trên toàn thế giới hơn hai triệu hài tử bị bắt làm vật thí nghiệm ở trong một khu rừng nguyên sinh. Sau đó với sự liên hợp giữa các quốc gia rất nhiều hài tử đã được cứu... gần hai triệu năm trăm ngàn đứa trẻ được đưa ra khỏi căn cứ thí nghiệm đó...

Những vị lính đó cùng lúc hủy đi khu thí nghiệm trong rừng.

Nhưng rồi biến cố chợt xảy ra khi trong đội quân giải cứu đó xuất hiện nội gian của phe địch... những vị lính khi đó cơ hồ bị diệt quân chỉ vài người thoát khỏi chạy ra ngoài cầu cứu... trong cuộc chiến nội bộ hỗn loạn đó đám hài tử bị lạc trong rừng.

Đến khi viện trợ đến cứu viện đã là một tuần sau...

Mục tiêu hai triệu năm trăm ngàn hài tử được cứu trong chiến dịch đó... chỉ an toàn trở ra một triệu chín trăm ngàn...trong đó hơn phân nửa phải nhập viện trong tình trạng nguy kịch... nhiều nhất là đói xù...

Rất nhiều đứa trẻ đáng đi ra có thể thoát được khỏi khu rừng nguyên sinh khi đó nhưng không một hài tử nào thoát được... bởi vì bọn nhỏ thiếu kỹ năng cần thiết khi tồn tại trong rừng.

Cũng vì vụ việc thương tâm đó trên tất cả các quốc gia đều kêu người tạo ra những khu rừng nguyên sinh nhân tạo để rèn luyện kỹ năng sinh tồn cho bọn trẻ. Rèn luyện bắt đầu từ cấp 1 cho tới khi trưởng thành những khu rừng nhân tạo từ từ nâng lên thành những khu rừng thực thụ theo độ tuổi...

Hai khu nhà Darkruft cùng Skynia lần này xuất ngoại là để đi tới những nơi khác nhau để rèn luyện kỹ năng sinh tồn của mình trong mọi hoàn cảnh ở dưới biển cùng trên những ngọn núi nguy hiểm đều cần những kỹ năng sống khác nhau.

Một tuần cuối cùng bọn nhỏ sẽ phải tiến vào trạng thái của một cuộc sinh tồn thật thụ...

Từng nhóm năm hài tử của một lớp sẽ phải đi sâu vào rừng và trong một tuần phải sống hoàn toàn trong đó. Vì là rừng nhân tạo để bọn nhỏ rèn luyện nên trong rừng không có bất kỳ một loài động vật nào gây nguy hiểm... chỉ có những chú gà rừng hay những đàn nai sinh sống trong khu vực trung tâm...

Tuy nói là rừng nhân tạo nhưng vẫn xen lẫn với thực tế vì họ chỉ lai giống cây trồng cho lạ... và đem đi những loài sinh vật gây chết người như rắn... như sói... heo rừng... vân vân...

Bắt quá lần chia tổ lần này của 1A có thay đổi đó là đổi chỗ Vũ Ninh của tổ 1 qua tổ 3 và Hỷ Hỷ của tổ 3 qua tổ 1. Đội hình như sau:

Tổ 1: Hỷ Hỷ, Khương Nhật, Thiên Hạo, Mạnh Đình cùng Lâm Kiệt.

Tổ 2: Hoan Hoan, Muội Muội, Trúc Viễn, Vĩnh Linh, Hoàng Tuấn.

Tổ 3: Hiểu Ngọc, Y Ngưng, Hạo Nhiên, Vũ Ninh, Phú Tài.

Mỗi đội đều phải có nữ hài, 5 nữ hài chia đều cho 3 tổ. Vì Vũ Hạo Nhiên cảm thấy chuyến đi này không an ổn nên đã phát cho mọi người những vật dụng phòng thân khác nhau lúc nào cũng mang theo bên người... những lớp khác thấy 1A như vậy cẩn thận nên cũng đem theo rất nhiều vật để phòng ngừa...

Cuộc sống sinh tồn... Bắt đầu...

Mỗi đứa trẻ khi vào rừng sẽ được đeo trên tay một chiếc đồng hồ để thông báo về khu vực mà chúng đang đi. Từng lớp sẽ có từng màu để những vị lão sư biết đâu là học sinh lớp mình.

Nhiệm vụ cuối cùng của chuyến ngoại khóa là mỗi nhóm phải thu thập một lá cờ bất kỳ ở bất cứ đâu trong khu rừng... số cờ của một lớp bằng với số nhóm lớp đó xuất phát.

Xuất phát đầu tiên là tổ 1 lớp 1A sau đó từ từ tới hết 60 lớp 1 có ở đây.

Tổ 3 là nhóm đi vào cuối cùng của lớp 1A. Vũ Hạo Nhiên một tay nắm tay Y Ngưng một tay cầm dao nhỏ mở đường... nhóm năm người Vũ Hạo Nhiên đi đầu, sau tới Doãn Y Ngưng, Vũ Ninh, Hiểu Ngọc và đi cuối cùng là Phú Tài...

Vừa bước vào hân trong rừng khung cảnh trở nên tối dần lại... Những tán lá phong dài rộng như che khuất đi ánh mặt trời. Xung quanh chỉ có tiếng bước chân cùng tiếng xào xạc khiến lòng người bất an... vì cứ một nhóm năm người cách nhau 15p mới được bước vào cho nên khi vào sẽ không đụng phải nhóm vào trước.

Tiểu Y Ngưng một tay nắm tay Vũ Hạo Nhiên tay còn lại ôm chặt chú gấu bông của mình... trên vai mỗi người là những chiếc balo đựng những dụng cụ cứu hộ, thuốc men, nước uống... vài bộ quần áo gọn nhẹ. Hân ca ca nói chỉ cần có chú gấu bông này bên cạnh Y Ngưng sẽ an toàn... như cũng nghĩ thấy vị nguy hiểm của chuyến đi tiểu nha đầu lúc nào cũng ôm nó mỗi khi học xong.. đặc biệt là những ngày trong rừng...

Lũ nhóc 1A cũng đã quen với việc vài người bạn luôn ôm gấu bông khi đi học hay làm bất cứ gì nên cũng không nói gì bé mèo cùng lớp... vì Hoan Hoan, Hỷ Hỷ cũng đem theo gấu bông nên 24/24 đều ôm chúng.

Này cũng không có gì lạ.

.....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 84: Nguy Hiểm Rình Rập.

Đã hai ngày khi Lightas bắt đầu làm nhiệm vụ sinh tồn cuối cùng thì ở một nơi khác trong khu rừng đang diễn ra một cuộc triển miên

"Ân~ har~ đại gia a~ Thật giỏi..... tiểu tao huyết muốn chết....arg~"

"Ah

~ thao chết tiểu dâm huyết a

thật sâu quá..... ừh.... Hoa huyết dâm đẳng của ..ân

.....nhân gia thật sướng a~...."

Ba ba ba

Sáu nam nhân nhìn phía dưới thân đang vừa bị thao vừa liếm mút một cách đói khát giáo viên lớp thì phì lên bật cười.. Một tên mặt sẹo đi lại cầm lấy

máy định vị đám học sinh nhìn nhìn rồi cất vào balo...

"Nói cho ta biết ta nhóm đang làm gì tao mẩu cầu a~" một giọng nói khàn khàn vang lên một cách rõ rệt...

Đang mơ màng vì dục vọng nữ nhân nào đó khẽ lắc hông sau đó liếm lấy những giọt tinh dịch từ những khúc côn thịt vừa bắn ra...

"Ar

ngươi nhóm đang nhồi vào thân thể ta~mạnh hơn nữa... cục hoa muốn rách a

~ cả hai thật trưởng... Ngô

~"

Bạch.

"Mẩu cầu.. Nói rõ ra." ha ha~ chỉ mới hai cái côn thịt mà không chịu nổi sao? Nếu là 6 cái cùng vào đâu? Nam nhân tóc tai rậm rạp dùng tay tát một cái thật mạnh vào mặt người phụ nữ sao đó nháy mắt ra hiệu những tên đàn em của mình cùng tiến vào...

Đang say trong dục vọng nữ nhân kia bị một cú tát khiến cho đầu óc chợt tỉnh táo lại chỉ thấy xung quanh đám nam nhân đang cầm côn thịt thô to tiến lại gần...

Khuôn mặt ngọt ngào ửng hồng vì dục vọng khẽ biến thành sợ hãi trắng bệch... cái đầu khẽ lắc một cách sợ hãi...

Không được... sẽ chết... thật sự sẽ chết...

"Lâm Na a~ có phải hay không thật thích đâu? Ân~" một tiếng cười nhạo khê vang bên tai như tiếng nói của tử thần sau đó là hàng loạt những tiếng cười dâm dăng...

Lâm Na chợt cảm thấy lần này cô xong rồi... Cả thân mình dùng sức giãy dụa nhưng lại bị giữ chặt... một bàn tay kéo lấy cánh tay nhỏ bé của cô lên cao sau đó những cánh tay còn lại người bóp hông làm căng ra đóa cúc hoa đang bị thao đồ bừa khiến chúng giãn ra hết cỡ... người lại banh ra đóa hoa huyết khiến chúng càng lúc càng đau...

Lâm Na lúc này cảm thấy cô muốn điên rồi... sự khoái cảm vì dục vọng khi nãy hóa thành sự hoảng sợ tột cùng... những khúc côn thịt chen đầu vào hai lỗ nhỏ dưới hạ thể cô... rồi như một tín hiệu cùng lúc đâm sâu vào tử cung cùng vị tràng...

"A

~"

Lâm Na thét lên một cách tuyệt vọng... cô có cảm giác cả hai lỗ nhỏ dưới hạ thể của cô đã bị rách... phía dưới chân là một mảnh ướt đầm của tinh dịch... xuyên thủng cùng máu... nhuộm xuống lớp đất tím nhìn ghê người...

Dưới hạ thể là sáu côn thịt ... ba hậu huyết cùng ba trong hoa huyết lúc thì cùng nhau luật động.... Lúc lại cùng nhau dùng hết sức mạnh đâm vào....

Từng tiếng giao hợp vang lên cùng những tiếng thét chói tai trong đêm khuya tạo nên những âm thanh hỗn tạp bị những tiếng gió mạnh nuốt chửng...

Lâm Na cảm thấy hạ thể dường như chết lặng... không còn một chút cảm giác... khắp nơi trên cơ thể là những bàn tay xoa bóp khắp nơi... ngay cả hai đầu nhũ hoa căng cứng cũng bị cắn nát chảy máu... từng dòng máu ở nhũ hoa chảy xuống cơ thể trắng nõn một cách ghê người...

Sáu nam nhân cười cười một cách khoái chí rồi đồng loạt bắn tinh vào hai lỗ hạ thể rồi rút côn thịt ra nhét lại vào quần...

"Lâm Na a~ Trình tiểu thư nói sự nghiệp của ngươi là Trình gia cho ngươi.... Cho nên... ngươi biết nên làm sao a~" nói rồi sáu nam nhân vác súng lên rồi đi thẳng vào rừng...

Chuyến đi săn bắt đầu...

Bên này Doãn Mặc đang dùng hết tốc lực để chạy nhanh tới rừng phong tím... ánh mắt đỏ ngầu... khuôn mặt căng thẳng một cách sợ hãi banh hết cơ mặt khiến khuôn mặt điển trai càng thêm dọa người...

Tới qua Doãn Mặc đang xem một chút về tài liệu của bản hợp đồng thì Âu Dương Hàn gấp gấp gọi điện thoại tới nói đã tìm ra người nhốt Y Ngưng... đó là một trong những vị khách dự tiệc vào đêm mừng 1 chính Trình gia đại tiểu thư Trình Thanh...

Khi vừa lộ ra kẻ giấu mặt Âu Dương Hàn đã tới thẳng Trình gia để tìm người nhưng khi tới nơi mới biết được Trình Thanh đã tới Pauly vài ngày trước...

Trái tim Âu Dương Hàn như bóp nghẹn lại cảm giác bất an càng ngày càng mãnh liệt... vừa lái xe tới Pauly hắn vừa liên lạc cho Doãn Mặc cùng Đông Phương Vũ...

Mỗi người xuất phát ngay trong đêm.. dùng tốc độ nhanh nhất để có thể gặp tâm can của họ...

Bên này Vũ Hạo Nhiên nhận được cuộc gọi gấp từ gia đình...

"Nguy hiểm... vòng... tín hiệu.. rè...rè.... định vị.....rè...." rồi điện thoại mất tín hiệu. Hấn híp mắt suy nghĩ sau đó chợt rùng mình... đưa tay về phía thiết bị định vị trong tay giựt lấy vứt xuống đất...

Doãn Y Ngưng, Tiết Hiểu Ngọc, Tiêu Vũ Ninh cùng Giang Phú Tài giật mình nhìn phía đang vội hủy những chiếc máy định vị trên tay họ...

Vũ Hạo Nhiên âm trầm sắc mặt... trong mắt lóe lên tia sát khí rồi quay người lại lần nữa chia nhau hành động

Hiểu Ngọc, Phú Tài, Vũ Ninh dùng hết tốc lực chạy qua những khu phía Tây, Nam, Bắc..cầu cứu. Nếu trên đường gặp bất cứ tổ nào thì nhớ cảnh báo nguy hiểm...

Hắn cùng Y Ngưng sẽ...

Đừng!

Một tiếng súng vang lên phía sau lưng bắn trúng vào tảng đá làm nó hiện lên một vết xước rõ rệt...

"Đi mau!" Vũ Hạo Nhiên kéo tay Y Ngưng chạy sâu vào rừng trong khi đám Tiết Hiểu Ngọc chạy hướng ngược lại.. thẳng ra phía bìa rừng..

Tên mặt sẹo thấy bắn hụt chỉ cười cười rồi nhìn đám nhóc chạy toán loạn... hấn liếm môi cầm súng từ từ đi lại nơi những chiếc đồng hồ định vị bị hủy...

"Đại ca. Có cần đuổi theo ba đứa nhóc đó không?" tên mặt sẹo quay đầu hỏi phía đang ngồi hút thuốc trung niên nam nhân chỉ thấy đang đeo kính hút thuốc người trung niên thở ra hơi khói lười biếng nói...

"Con mồi của chúng ta là ở trong rừng... đám nhóc kia người thích có thể từ từ chơi đùa..."

Nói rồi dẫn đầu đi sâu vào rừng... một tên trong số sáu kẻ đó xoay người huýt sáo đuổi theo nhóm người Tiết Hiểu Ngọc...

Chỉ còn vài chap nữa Y Ngưng sẽ lớn nhá... meo ô~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 85: Mèo Vờn Chuột.

Vũ Hạo Nhiên kéo tay Doãn Y Ngưng dùng hết tốc lực có thể chạy càng sâu vào rừng nơi gần sát với nơi được gọi là cấm địa.

Khu rừng phong tím tụy là rừng nhân tạo nhưng được tạo ra trên những vách núi cheo leo phía trên mặt biển... những khu vực nơi đó được gọi là cấm địa của khu rừng... phía trước cấm địa được mắc dây dề cảnh báo sự nguy hiểm để nghiêm cấm việc tự ý bước vào....

Đối với người dân Pauly đi vào rừng cấm đồng nghĩa với tử thần đang chờ đợi.

Vũ Hạo Nhiên đem sắc mặt trắng bệch Doãn Y Ngưng giấu ở trong một hốc cây rỗng ruột sau đó hôn hôn gương mặt đầy nước mắt của cô nhóc rồi xoay người định bước đi...

Doãn Y Ngưng một tay ôm chặt gấu bông một tay giơ lên nắm lấy góc áo của hắn... cô không thể để cho Vũ Hạo Nhiên đi làm mồi... tuyệt đối không được... rồi bàn tay đang ôm gấu bông khẽ sờ sờ phía dưới đấtsau đó cô nhóc bật người dậy áp môi lên môi Vũ Hạo Nhiên rồi trong lúc cậu nhóc đang ngỡ ngàng thì...

Bốp!

Vũ Hạo Nhiên chỉ cảm thấy sau ót đau xót rồi ý chí đột nhiên mơ hồ... bóng dáng nhỏ xinh trở nên quay cuồng ... Y Ngưng...

"Y... Ngưng~ đừng.. đừng mà." Vũ Hạo Nhiên thều thào trong vô vọng... cảm thấy cơ thể mình đang bị kéo đi vào nơi cô nhóc vừa ngồi... một giọt nước mắt rơi xuống gò má... Doãn Y Ngưng... ta ghét người chết đi được. Vì sao nhất định phải như vậy... ta có thể bảo vệ người a~ Y Ngưng... vật nhỏ.... Rồi hấn lăm vào bóng tối...

Doãn Y Ngưng đem kéo cả người Vũ Hạo Nhiên nhét vào trong hốc cây trống rồi dùng những đám gai chất đầy phía bên ngoài để nguy trang.... Cô nhóc cảm thấy may mắn vì xung quanh là bụi cỏ dày đặc ... cho dù giấu hai, ba người cũng không sao... nhưng núp chung thì không được...

Lỗ tai mèo khẽ giựt giựt rồi cô nhóc nghe bước chân tới gần thì ôm gấu bông chạy hướng khác... việc cô cần làm bây giờ là chạy... chạy xa khỏi đám người đó càng xa càng tốt...

.....

Đừng!

Ở một góc rừng khác cũng vang lên một tiếng súng... Tiết Hiểu Ngọc ánh mắt quật cường cắn chặt cánh môi rồi tách ra hướng khác để chạy...

Vũ Ninh... Phú Tài... nhất định phải tìm được người đến cứu... nhất định... Ngọc Ngọc không thể bỏ lại Ngưng Ngưng... không thể...

"Hiểu Ngọc~~" Phú Tài cùng Vũ Ninh đỏ hốc mắt nhìn phía đang dờ đi sự chú ý tên râu rậm kia. Chỉ thấy khoe môi tên kia khẽ nhếch rồi đầy hứng thú đi hướng vừa tách ra chạy Tiết Hiểu Ngọc...

Chắc ...chắc.... Con mèo bé nhỏ định nạp mạng sao? Nộn như vậy.... Trông thật ngon miệng... Cừu con bé bông...

Tiết Hiểu Ngọc thấy tên kia đi theo hướng mình chạy thì vui mừng... có hy vọng... chỉ cần Phú Tài cùng Vũ Ninh chạy thoát... là có hy vọng phải nhanh hơn... phải chạy nhanh hơn nữa... học ... học....

Bên này đang xảy ra trò chơi mèo vờn chuột thì trên những con đường khác nhau những dãy xe dài đang mở hết công suất để chạy tới...

Âu Dương Hàn, Đông Phương Vũ cùng Doãn Mặc dẫn theo một đám bảo tiêu như tên bắn chạy tới rừng phong tím..

Bên phía nhà gỗ nơi giáo viên ở những lão sư của các cấp còn lại đang tập trung ở nhà gỗ của những lão sư khối 1. Chỉ thấy trên sàn nhà là đầy những vết máu cùng hàng loạt vỏ đạn... mọi người sững sờ rồi đột nhiên nghe dưới nền gỗ có tiếng cào...

Các vị lão sư tụ lại đây ra sàn gỗ thì thấy phía dưới sàn nhà gần 150 người từ lão sư cho tới bác sĩ đều run rẩy núp phía dưới...

Khi thấy những gương mặt quen thuộc một vị giáo viên xanh mặt giựt điện thoại ở trong túi xách nơi góc giường ra run rẩy gọi cảnh sát cùng lực lượng cứu hộ...

Những giáo viên các khối khác chạy vội ra ngoài bắn lên không trung 5 phát đạn đỏ nguy cấp...

Đạn khói nguy cấp của quốc tế Lanka cho mỗi chuyến đi ngoại khóa được phân 3 loại màu:

Màu xanh lá: những việc nguy hiểm cần phải cẩn thận.

Màu xanh dương: những nguy hiểm liên quan tính mạng.

Màu đỏ: lập tức rút quân.

Năm viên pháo khói màu đỏ được bắn lên trời mang ý nghĩa cho dù người đang làm bất cứ việc gì cũng phải bỏ đó mà chạy ra ngoài...

Phía gần nhà gỗ Lâm Na đang được hai vị lão sư giúp đỡ đi vào thì một nữ giáo viên chạy tới đánh đập...cào cấu khuôn mặt sưng đỏ của cô ta... những giáo viên khác thấy nhưng lại không ngăn cản trong hốc mắt hiện lên những tia máu rõ rệt đầy thù hận.

"Là người đem bọn chúng tới.... Là người ra ngoài rước bọn chúng vào... Lâm Na. Người có biết hay không vì người mà bao nhiêu hài tử đang gặp nguy hiểm?" nữ giáo viên tràn đầy thù hận lên án... cô không phải sợ hãi cho bản thân mình mà đang lo lắng cho bọn trẻ...

Từ khi năm phát đạn đỏ được bắn vào không trung... từng lớp học sinh đã chạy ra bia rừng và tụ tập nơi đó để điểm danh.. theo thời gian trôi đi những đứa trẻ các khối lớp cơ hồ đã ra gần đông đủ... chỉ có khối lớp 1 còn thiếu rất nhiều...

Đám hài tử lớp 1A hoàn toàn không có tung tích...

Bên ngoài này những tiếng súng bắn vào không trung nghe rộn người. Mỗi tiếng súng bắn ra đều làm cho tim mỗi người nơi đây chìm xuống một chút...

Ngày thứ 3 kể từ khi đạn đỏ phát ra. Xung quanh rừng phong đều được cảnh sát phong tỏa bắt đầu cuộc tìm kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 86: Lọt Vào Hiểm Cảnh: Phản Kích.

Doãn Mặc... Đông Phương Vũ... Âu Dương Hàn khi đến nơi vào ngày thứ 3 trước khi cảnh sát kịp phong tỏa khu vực...

Chỉ chốc lát sau từng nhóm phụ huynh 1A người mang súng người cầm vũ khí dẫn theo bảo tiêu đi tới. Cha mẹ Vũ Hạo Nhiên cầm hơn 30 chiếc bộ đàm phân phát cho từng nhóm người rồi cùng Doãn Mặc đám người tiến vào rừng...

Âu Dương Hàn cầm trong tay thiết bị định vị để tìm tín hiệu của tiểu Y Ngưng rồi lần theo dấu định vị trên màn hình... Doãn Mặc cùng Đông Phương Vũ đi theo sau Âu Dương Hàn sau một lúc lâu thì tìm tới nơi tín hiệu dừng lại...

Ba nam nhân bắt đầu xanh mặt... phía dưới đất là con gấu tiểu nha đầu thích nhất bị dính đầy vết máu... Âu Dương Hàn đỏ mắt nắm lấy con gấu bông sau đó xoay người nhìn phía đang hóa đá Doãn Mặc cùng Đông Phương Vũ trầm giọng nói "chia nhau ra tìm"

Rồi ba nam nhân cùng đám bảo tiêu mỗi người đi một hướng tìm kiếm...

Lại nói về hai ngày trước Sau khi Doãn Y Ngưng dùng đá đánh bất tỉnh Vũ Hạo Nhiên cô nhóc chạy thẳng vào sâu hơn chút nữa... chạy chạy không để ý thì bị trượt chân lăn xuống sườn dốc... cô nhóc lồm cồm bò dậy leo lên trên rồi chạy tiếp....chiếc áo đang mặc bị những nhánh cây làm rách tả tơi...

Bốn nam nhân đứng đằng xa nhìn con mồi đang giãy dụa thì cảm thấy rất đắc chí... bọn chúng chậm rì rì đi tới vừa đi vừa chia súng lên trời bắn vài phát đạn. tiểu Y Ngưng lại chạy đi lần này cả chiếc giày cũng rơi khỏi chân... nhóc con chân dính đầy máu khuôn mặt trắng bệch...

Ca ca.... Hàn ca ca... Vũ ca ca... Thiên ca ca Y Ngưng sợ quá... sợ quá... ô...ô....

Chạy một quãng xa khỏi đám người xấu cô nhóc vấp lấy rễ cây to dùng dưới đất sau đó oạch một cái rơi cả chú gấu bông đang ôm văng ra phía ngoài... tiếng bước chân cùng tiếng súng càng ngày càng gần... Doãn Y Ngưng đứng dậy bần chãi chân nhỏ đỏ tươi đập vào gấu bông khiến nó đầy máu....

Trong đêm đen là tiếng cười của những kẻ khát máu cùng tiếng hoảng sợ của Doãn Y Ngưng vang lên trong đêm tối...

Về phần Tiết Hiểu Ngọc sau khi dụ được tên đầu đinh mặt khi đi theo mình thì cô nhóc chạy dần ra phía bìa rừng... đang chạy thì gặp phải tổ thứ 1 của Hỷ Hỷ đang định ra ngoài tập hợp... sáu đứa nhóc tìm một chỗ ẩn nấp đợi tên kia đi qua một lúc sau mới nhú đầu lên dò xét...

Khi nghe Tiết Hiểu Ngọc kể lại lũ nhóc con phá hủy thiết bị trên tay mình rồi tìm cách chạy vào phía sâu trong rừng... Vũ Ninh cùng Phú Tài cũng chạy một lúc thì gặp đang hồi hả chạy vào tổ thứ 2 Hoan Hoan, Muội Muội, Trúc Viễn, Vĩnh Linh cùng Hoàng Tuấn.

Thật nhanh quyết định bọn nhóc chạy thẳng vào rừng... Vũ Hạo Nhiên, Doãn Y Ngưng cùng Tiết Hiểu Ngọc đang bị kẹt trong rừng... là bằng hữu sao có thể nào bỏ mặc...

Lớp 1A thà chết cùng một chỗ chứ không bao giờ bỏ bằng hữu...

Rắc...rắc.....

Trên mặt đất là đầy những chiếc đồng hồ định vị... chỉ là lúc này xung quanh đã không có bóng người...

.....

Tên mặt khi cầm súng thấy mất bóng Tiết Hiểu Ngọc thì ánh mắt híp lại đầy vẻ nguy hiểm... cừu con bé nhỏ chạy thoát sao? Làm sao có thể...

Một phút thất thần thì...

Bộp.

Một cục đá đập hẳn vào đầu trước khi ngất xỉu hẳn chỉ thấy một đám nhóc đang leo xuống từ trên cây...

Vũ Ninh cùng Hoan Hoan lòi xuống rễ cây dài chắc bắt đầu quần người... đám nhóc thấy vậy đưa cột tay...đưa cột chân... đưa lại tháo vớ nhét thẳng vào miệng tên đó... xong xuôi bảy nhóc con bắt đầu dùng sức đánh...

"Cho người cầm súng bắn..."

"Cho người rượt bắt Ngọc Ngoc..."

"Cho người xấu trai..."

.....

"Ách. Phú Tài ...xấu trai thì liên quan gì nha~" Muội Muội xoay mặt về phía tay trái của mình tò mò hỏi.

Phú Tài ánh mắt ghét bỏ nói "Xấu trai đáng đánh.." sau đó thẳng tay quất một phát vào mặt kẻ đang ngất xỉu nằm dưới đất...

Tên đầu đinh mặt khi nhú mày chột tỉnh dậy thì thấy bản thân mình bị trói cảm thấy rất tức giận.... Hắn liếc nhìn khẩu súng bên hông định trườn qua lấy thì một bàn tay nhỏ bé cầm khẩu súng lên...

Tiết Hiệu Ngọc cùng đám nhóc Hỷ Hỷ, Khương Nhật, Thiên Hạo, Mạnh Đình cùng Lâm Kiệt chạy một lát thì khựng lại... nếu không xử lý tên kia đợi tới khi bọn chúng hội họp thì sẽ không tốt lắm... nghĩ nghĩ đám nhóc xoay người tìm tên ban nãy thì thấy cả người bị trói tên kia đang cõ trườn người đến gần cây súng...

Hỷ Hỷ chạy nhanh tới cầm lấy cây súng ôm vào người sau đó xoay người quăng cây súng cho Hoàng Tuấn giữ lấy...

Trong khi đó Muội Muội rút từ trong túi con dao nhỏ bắt đầu rạch mặt tên kia... đám nam hài nhìn thấy thì rùng mình lùi xa đang cười ngọt ngào tay dính đầy máu Muội Muội.

Sau đó lại xanh mặt né xa tí nữa phía đang hưng phấn dùng dao lóc da tay tên kia Hỷ Hỷ...

Rồi lùi xa thêm một khoảng cách đang khanh khách cười dùng sức nặng thân thể làm gãy chân tên kia Hoan Hoan...

Cuối cùng đám nam hài tụ lại nơi gốc cây cúi đầu đếm kiến không dám nhìn thẳng đang ngọt ngào chớp chớp mắt dùng dao ...thiến tên kia Ngọc Ngọc... đám nam hài từ lớp 1A lần đầu tiên cảm thấy bốn con nhóc quá đáng sợ rồi... bọn chúng muốn đòi lớp...

Hành hạ xong tên đầu đinh mặt khi bốn con nhóc chúi chúi tay dính máu vào áo tên đang nằm hôn mê bất tỉnh kia rồi lôi một đám nam hài vào rừng...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 87: Phản Kích Bắt Đầu.

Vũ Hạo Nhiên tỉnh dậy là lúc buổi chiều ngày hôm sau. Hắn đưa tay xoa nhẹ cái ót của mình rồi lập tức dùng sức đập ra đám bụi cây đang che lấy thân cây rồi hắn đang ở... Vũ Hạo Nhiên đỏ ngầu mắt khẽ mím môi xách balo ra ngoài... Hắn lục phía đáy balo một vật cứng cứng cùng một chiếc hộp nặng rồi móc ra...

Cùng lúc đó đám nhóc Hỷ Hỷ chạy tới... bọn nhóc sững người nhìn đang lấp đạn vào súng Vũ Hạo Nhiên... con nhóc Hiệu Ngọc đi tới giọng run run hỏi...

"Hạo Nhiên... Ngưng ...Ngưng Ngưng đâu?" Ngưng Ngưng đâu rồi... không phải hôm qua cả hai chạy trốn cùng nhau sao? Sao bây giờ... bây giờ... lại không thấy nữa rồi...

"Không được khóc." Vũ Hạo Nhiên gầm nhẹ... cứ nhớ đến việc vật nhỏ ngu ngốc kia đã làm là hắn lại sôi máu... hắn hận chết mình... rõ ràng đã nói sẽ bảo vệ con mèo ngốc đó nhưng không ngờ lại bị chính con mèo ngốc đó ám toán... Doãn Y Ngưng... thật giỏi a~ đảm lấy an toàn của mình ra đùa giỡn...

"Mục tiêu của chúng là Ngưng Ngưng." Hoàng Tuấn trầm giọng nói một cách chắc chắn. Bọn chúng lo đuổi theo mục tiêu nên không chú ý đến bọn hắn... đây là lúc nên phản kích.

"Mọi người.. đây là lúc chúng ta nên phản kích." Thiên Hạo ánh mắt lóe ra tia sát khí nhìn phía khu vực cấm của khu rừng...

Đột nhiên từ phía sau vang lên tiếng chân đạp rầm rầm lên những nhánh cây gãy.. đám nhóc liếc nhau khẽ nhếch lên khóe môi của mình... là lúc nên phản kích... cả đám tách ra trốn vào những nơi có thể trốn được sau đó ngồi đợi con mồi sa lưới.

Một tên khuôn mặt tròn với hàm răng chuột từ phía khu vực cấm lầm bầm đi lại...

"Lão đại thật là... muốn giết cứ giết... sao cứ phải chơi mèo vờn chuột với con nhóc đó... bắt quá... xem ra con mèo bé nhỏ cũng không sống lâu được... khục... khục... cả người đều đầy máu a~" trông rất nực... màu đỏ mê người... thân mình run rẩy chạy trốn... khục... khục...

P phía đang trốn đám nhóc bàn tay nắm chặt, gân xanh nổi lên đầy trán... Ngưng Ngưng... chờ bọn này... nhất định phải chờ bọn này...

"Ar~ Đầy máu sao? Có phải hay không thật kích thích đâu?" trên đầu hắn chợt vang lên tiếng nói teong teong lạnh thấu xương khiến hắn chợt rùng mình... rồi một vật cứng lạnh leo chĩa thẳng vào đỉnh đầu hắn...

Xung quanh đó đám nhóc cầm dao nhỏ cười cười đi tới. Vũ Hạo Nhiên ngồi vắt vẻo trên cây bắn một phát súng vào đuôi tên răng chuột.

Đoàng!

Hắn khụy người xuống mồ hôi lạnh chảy ròng ròng nhìn đang lại gần bọn nhóc... sau đó cả người hắn bị trói chặt lại...

Khương Nhật lúc này cầm dao đi tới vạch lên người gã từng nhát từng nhát sâu dài... hắn muốn kêu to nhưng đầu lưỡi lại bị nhét vào đầy gai nhọn...

Hoàng Tuấn dùng sức nhét vào miệng hắn từng nhúm cây gai trong khi Hoan Hoan, Hỷ Hỷ đi tới bẻ đi từng ngón tay hắn...

Tên răng chuột lần đầu tiên cảm thấy hoảng sợ như vậy... lần đầu tiên hắn biết cái cảm giác bị hành hạ muốn sống không được muốn chết lại không xong...

Hiếu Ngọc cùng Muội Muội lấy trong balo hũ mật ong lớn rồi tưới nhẹ lên những vết thương đang rỉ máu...

Thiên Hạo cùng Mạnh Đình đi tới phía thân cây rưới mật ong một đường dẫn tới thân thể đang run rẩy tên răng chuột... chỉ thấy hắn trong mắt hoảng sợ khê lác đầu... Hắn sai rồi... hắn không nên tham gia vào nhiệm vụ lần này... hắn không nên gặp lũ ác ma này...

Trúc Viễn cùng Vĩnh Linh nhìn đang chơi đùa đồng học cũng chạy tới ôm một tảng đá to đập đập vào cẳng chân của kẻ xấu...

Đã ngoạn là phải ngoạn tàn lữ nhóc nào đó nhìn phía tác phẩm của mình khê cười cười...

Lâm Kiệt, Phú Tài cùng Vũ Ninh không có việc gì làm đi lại đập vài phát vào vết thương khiến tên răng chuột mồ hôi lạnh chảy ròng ròng muốn bắt tỉnh nhân sự...

Vũ Hạo Nhiên nhìn bằng hữu chơi đùa đã thì xách chai nước tưới hắn vào mặt tên kia rồi lôi ra viên thuốc nhét vào miệng đầy gai của hắn... rồi động thêm bình nước cho viên thuốc luồn lách qua đám gai chui xuống cổ họng.

"Không phải cảm thấy máu rất mỹ sao? Làm sao bây giờ? Bọn ta cũng cảm thấy rất mỹ đâu..." giọng nói của Vũ Hạo Nhiên lúc này đối với tên mặt chuột chẳng khác nào một giọng nói đến từ địa ngục... nó âm u.. lạnh lẽo không một chút cảm tình... như một vị thần sa đọa tiến thẳng đến địa ngục để gạt hái những linh hồn...

Vũ Hạo Nhiên biết ác ma lâu nay hắn giam cầm trong thân thể bé nhỏ này đang trỗi dậy... một nhân cách thứ hai đang muốn thoát khỏi gông xiềng trời buột muốn phá tan nó đi ra ngoài... nhân cách thứ hai đó đang từ từ dung nhập vào hắn... khi hai linh hồn nhập thành một là lúc vương quốc hắc ám có một vị vương mới...

Vũ Hạo gia tộc đời thứ 255 vị kế thừa giả được sinh ra....khi chỉ vừa 6 tuổi.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 88: Vách Núi Cheo Leo.

Bốn tên nam nhân đang chơi đùa mèo vờn chuột với cô nhóc thì bỗng nghe tiếng súng từ đằng sau vang lên. Hắn cử một tên đi ra xem xét còn bản thân cùng hai tên còn lại thì huyết sát đi về phía con đường ban nãy Doãn Y Ngưng chạy trốn.

Bé mèo trên người bây giờ toàn là những vết thương rợn người. Máu ướt đầm chiếc áo cô nhóc đang bận... ánh mắt cô nhóc trở nên càng ngày càng mơ hồ... từng cảm giác mê muội như đang ập tới... cái đầu nhỏ của cô càng ngày càng choáng váng...

Doãn Y Ngưng... Mọi người còn đang chờ người trở về... người không được bỏ cuộc... Thiên ca ca đang dùng mạng để mạnh hơn là vì người... người không được bỏ cuộc lúc này...

Phải! Từ khi tỉnh lại cô nhóc đã biết rõ nơi Long Ngạo Thiên muốn đi. Đó là Xperia Comix... vùng đất tử thần... thiên đường của người mạnh và là địa ngục của kẻ yếu...

Khi đang cấp cứu có một đoạn thời gian ngắn linh hồn cô đã xuất ra khỏi thân thể.... Cô nhìn phía đang đỏ hốc mắt cứu chữa cho cô... nhìn thấy mồ hôi đầy trán Đông Phương Vũ rồi cô đi tới phía Vũ ca ca đưa tay xoa nhẹ lên gương mặt hắn....

Rồi cô nhìn xuống chiếc giường trắng nơi thân thể cô đang nằm để được cứu trị... nó thật bé nhỏ...cũng thật mong manh a

~

Bất chợt những tiếng đập tường vang lên thôi thúc cô phải đi ra ngoài...linh hồn cô lúc đó nhẹ nhàng xuyên qua cánh cửa của phòng cấp cứu...

Rồi cô thấy ca ca cùng Hàn ca ca về mặt uể oải đầy tuyệt vọng...khi đó cô đi lại phía họ rồi chợt sững người cô thấy rất rõ giọt nước mắt của ca ca khi ấy... nó long lanh như những viên pha lê tuyệt đẹp... rồi cả giọt lệ rơi nhanh xuống khoeo mắt Hàn ca ca cô cũng thấy.... Nó rơi nhanh đến nỗi cô nghĩ đó chỉ là ảo giác... nhưng không... cô biết tất cả đều là sự thật....

Rồi cô nghe bên tai cuộc gọi điện thoại của Thiên ca ca... bàn tay đầm máu run run cầm điện thoại nhưng ánh mắt của Thiên ca ca khi ấy là ánh mắt đẹp nhất cô từng gặp... Xperia Comix... cô biết nơi đó đối với Thiên ca ca bây giờ chỉ là địa ngục mà không phải thiên đường..

Khi đó ý chí trong cô trời dậy một cách mãnh liệt..cô phải sống.. nhất định phải sống Rồi một luồng sức mạnh nào đó đã đẩy linh hồn cô về lại thân thể... chính là khi đã sống lại cô vẫn không kịp ngăn cản Thiên ca ca... Du học cũng tốt... giết người cũng tốt... tự mình lừa mình dối người sẽ dễ sống hơn... không phải sao?

Bất quá... Thiên ca ca... người nhất định phải trở về a~ Y Ngưng ở đây chờ Thiên ca ca này... Y Ngưng nhất định sẽ vượt qua... nhất định sẽ sống sót...

Lại một phát súng từ phía sau vang lên, phát súng lần này xẹt thẳng vào chân Y Ngưng khiến cô nhóc cả người lao đảo... cũng nhờ vậy mà ý thức cô nhóc bỗng trở nên thanh tỉnh hơn...

Chạy... nhất định phải chạy.... Người của bọn chúng đang ít đi...

Chỉ còn lại 3 người...

Còn 2 người....

1 người... có người nào đó đang giúp cô... một người... hay một nhóm người nào đó...

Đoàng!

Lại một phát súng nữa vang lên lần này ghim hẳn vào chân cô nhóc... Doãn Y Ngưng đứng trên vách núi cheo leo dần dần lùi lại... cả người cô nhóc xơ xác tiêu điều... ánh mắt đang dần mất đi tiêu cự...

Lần mò theo từng tiếng súng đám người Doãn Mặc chạy thực mạng tới nơi được gọi là cấm địa... trên đường đi bọn hắn gặp vài tên bị trói lại đang hấp hối một cách nặng nề... từng tiếng súng nổ như từng tảng đá ghim vào tim bọn hắn... nặng nề đau đớn không thở nổi...

Đám người Doãn Mặc chạy hẳn lên con đường tắt... càng lên cao tâm trạng càng chìm xuống... là máu... khắp nơi đều là máu... những vết máu rợn người kéo dài từng vệt nơi con đường mòn...

Tên nam nhân định bắn phát súng cuối cùng thì chiếc điện thoại trong túi hắn vang lên. Hắn khẽ nhíu mày một cách bức dọc rồi khi thấy tên người gọi thì nở một nụ cười gian trá bỉ ổi...

"Alo..Trình tiểu thư. Nhiệm vụ gần hoàn thành."

"....."

"Hào. Bất quá... Trình tiểu thư... ta cần thêm tiền....."

"....."

"Thuộc hạ của ta đã thiệt mạng 5 tên trung thành tài giỏi nhất... cho nên ngài biết...."

Đoàng!

Một phát súng vang lên, tên đeo kính đang nói chuyện điện thoại khẽ khụy xuống... ánh mắt sắc bén độc ác nhìn phía đang đứng bọn nhóc...

Lũ nhóc đỏ mắt xem phía cả người đầy máu đang đứng ngay vách núi cheo leo...

"Ngưng Ngưng... sao có thể... sao có thể như vậy.."

..... mấy nữ hài tử thều thào nói... nếu bọn chúng đến sớm một chút có phải hay không Y Ngưng sẽ không như vậy... có phải hay không sẽ không như bọn họ chứng kiến cả người đầy máu ...vết thương luy luy Doãn Y Ngưng...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Doãn Mặc Mất Tích.

Đám người Âu Dương Hàn, Đông Phương Vũ, Doãn Mặc cùng vài vị phụ huynh lớp 1A chạy tới thì chợt sững người...

Khung cảnh trước mắt quá mức rung động... đám nhóc con cầm trên tay vài cây súng chúng cướp được đang chia thẳng vào một người đàn ông đang một tay cầm súng một tay cầm điện thoại...

Ánh mắt sắc bén của hắn ta nhìn phía đang cầm súng đâm nhóc thì chợt nhíu mày... ô là là... xem hắn nhìn thấy gì này... một đám chuột con đang cầm súng đe dọa hắn sao? Khục khục... thật sợ đầu... hắn có nên cả người run rẩy hay là...đi tới làm thịt đám chuột này...

Bất quá.. ra về đám thuộc hạ của hắn là do bọn chuột này sát hại? A~ thì ra là những con chuột biết cắn người... muốn cứu con mèo bé nhỏ kia sao? Thật là cảm động... xem ra... kéo con mèo nhỏ kia chôn cùng cũng là một sự lựa chọn không sai nha....

Khục...khục...

Doãn Mặc thấy tên kia chợt nở nụ cười thì nhìn mình cả thân mình Doãn Mặc bay tới như một cách phản xạ ôm chặt cô nhóc rồi dùng lưng đối đầu với họng súng... ngay sau đó....

Đoàng! đúng như dự đoán của hắn một tiếng súng chói tai vang lên... viên đạn ghim hắn vào lưng Doãn Mặc... cả thân mình hắn mất trọng tâm khẽ khụy xuống rồi thân thể mất thăng bằng loạng choạng nơi vách núi cao...

"Khôngggggggggggggg

"

Doãn Y Ngưng lúc này cảm thấy bản thân mình như sụp đổ... là ca ca...cô nhóc khẽ thều thào tên Doãn Mặc sau đó một tiếng súng vang lên... rồi một dòng chất lỏng phun ra làm bóng ánh mắt của cô... ca ca... ca ca...

Doãn Mặc lại xoay người dùng sức đẩy thân hình bé nhỏ vào phía phần đất bên trong rồi cả thân mình như giật ngược về phía sau bay ra khỏi vách núi rơi hẳn xuống mặt biển đang gào thét dữ dội...

"Mặc...."

"Doãn Mặc~"

Đám nhóc 1A giật mình liên tục nổ súng vào chân tên trung niên kia...

Những tiếng súng của bọn trẻ vừa vang lên vài vị phụ huynh chạy vội tới đầm đá phía đang thất thần trung niên nam nhân...ba của Vũ Hạo Nhiên dùng sức đá bay cây súng của tên cầm đầu ra phía xa sau đó đập một phát thật mạnh vào bụng hắn...

Vừa thấy an toàn đám nhóc con vội vã phóng tới nơi Doãn Y Ngưng đang thất thần ngồi yên phía trong vách đá.. cô nhóc như chết lặng xoay đầu nhìn ra phía sau nơi Doãn Mặc đã từng hiện diện...

Cô nhóc có thể thấy nụ cười hạnh phúc của ca ca... có thể nghe giọng nói ấm áp của ca ca bên tai.. cô nghe thấy rất rõ... ca ca nói... "Y Ngưng... ta yêu người..." ca ca còn nói "bảo trọng" tại sao lại phải bảo trọng a? Ca ca ... Y Ngưng không hiểu... ca ca rõ ràng đã nói sẽ luôn luôn ở bên Y Ngưng a~ Ca ca rõ ràng đã nói sẽ mãi mãi yêu Y Ngưng a~ ca ca.. ca ca đã từng nói muốn Y Ngưng trở thành nữ nhân của ca ca...

Y Ngưng đã đồng ý... Y Ngưng rõ ràng đã đồng ý... ca ca...

Doãn Mặc... người là bại hoại... người là xấu đản... rõ ràng người đang lừa ta.. rõ ràng người đã nói sẽ không xa ta....rõ ràng ta đã nói... ta yêu người nhóm... vì sao các người từng người đều bỏ đi a~

Vì sao?

Vì sao?..... vì sao những người cô quan tâm đều từ từ bỏ cô mà đi a~ vì sao lại dùng mạng mình đổi lấy mạng sống của cô chứ???

Không đáng... không đáng đầu... Doãn Hàn là vậy.. Long Ngao Thiên là vậy... ngay cả Doãn Mặc ca ca cũng vậy... tại sao lại không quý trọng mạng sống của mình... vì sao?

.....

Vào giây phút ôm thân hình bé bỏng vào ngực hắn cảm thấy hắn như đang có được cả thế giới rồi Doãn Mặc cảm thấy lưng hắn chợt nhói lên một cái rồi như có gì đó chảy ra thấm ướt cả lưng hắn... hắn nghe từng lời chất vấn của bảo bối... hắn nghe rất rõ từng tiếng la hét của cô nhóc... bảo bối ngoan a~ Ngao ngoan đợi Mặc ca ca được hay không nha?

Doãn Y Ngưng... ta chắc chắn sẽ không chết... chắc chắn... cho nên.. Doãn Y Ngưng... không cho phép quên ta ... Tuyệt đối không cho phép...

Một dòng nước lạnh buốt bao vây cả thân thể hắn... cả thân mình Doãn Mặc biến mất nơi dòng nước cuộn cuộn....

Phía dưới vách núi một nhóm những vị phụ huynh cùng cảnh sát thấy có bóng người rơi xuống biển đều nhảy vội xuống dưới phụ giúp tìm kiếm... dòng nước cuộn cuộn như đang giận dữ nhấn chìm những tiếng kêu tìm người... cuốn trôi đi những vật nhỏ bé yếu ớt hơn nó...

Trong làn nước lạnh giá lành đênh... Doãn Mặc chìm vào bóng tối... cả thân thể trở nên nhẹ đi dần trôi ra phía ngoài xa... không thấy bóng dáng...

Bầu trời bây giờ đỏ bừng như máu từng tiếng gió thổi qua vù vù mang theo hơi mặn của biển cùng mùi tanh của máu... hòa quyện cùng nhau một cách rợn

người... thế giới của Doãn Y Ngưng bây giờ cũng là một màu đỏ... đỏ rực một cách hãi hùng.. đỏ rực một cách... tàn nhẫn...

Doãn Mặc... người đã nói sẽ quay về... cho nên... Y Ngưng chờ người... nhất định phải trở về... nhất định...

Doãn Mặc... Y Ngưng sẽ giúp người báo thù được hay không nha? Meo ô~

Sẽ khiến kẻ đó phải hối hận....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 90: Thiên Sứ Trả Thù.

Phía trên vách núi Doãn Y Ngưng ánh mắt trở nên mờ dần cô nhóc lồm cồm bò dậy xoay người đi tới phía bên nhóc Hiểu Ngọc rồi lướt qua trên tay còn cầm theo con dao nhỏ đầy máu của Hỷ Hỷ vừa mới lấy được.

Từng bước đi chậm rãi vững vàng đi về phía đang nằm trong vùng máu trung niên nam nhân chỉ thấy hắn đang sung sướng nở nụ cười...tiếng cười khàn khàn đầy vui vẻ cùng chói tai... xung quanh mọi người ánh mắt trở nên âm trầm

Đám nhóc 1A vừa định xông lại thì bị Vũ Hạo Nhiên chặn lại.. bọn chúng khó hử nhìn phía đang mím môi nhìn không chớp mắt vào bóng lưng quật cường...

"Ngưng Ngưng cần phát tiết... không thôi sẽ hỏng mất..." Tiết Hiểu Ngọc thều thào... ánh mắt không nháy nhìn phía đang ngồi xổm xuống Doãn Y Ngưng...

Lũ trẻ im lặng nhìn phía phát ra luồng hận khí lạnh lẽo tỏa ra một cách mãnh liệt...

Doãn Y Ngưng cầm dao nhỏ nhẹ nhàng hoa một miếng vết thương hai bên cổ tay của hắn rồi dùng mũi dao cắt đi từng nút... từng nút áo...

Mũi dao lạnh lẽo đặt lên lồng ngực hắn như đang do dự nên bắt đầu từ đâu... Trung niên nam nhân nhìn phía đang nhẹ nhàng chuyên chú điều chỉnh mũi dao như đang hoàn thành một công việc thần thánh cô nhóc thì khỏe mỗi hân khẽ run run... ánh mắt hân say mê nhìn đang chăm chú vạch một nhát dao nhẹ nhàng vào giữa lồng ngực...

Đau... nỗi đau ập tới khiến hân tỉnh lại rồi đôi mắt từ từ đỏ ngầu nhìn phía cẩn thận vuốt về vết thương dài... Ác ma... Đó là ác ma...

Hắn đưa mắt nhìn xung quanh như đang cầu cứu nhưng mọi người xung quanh cũng chỉ ngạc nhiên rồi nhìn chăm chăm vào đỉnh đầu của cô nhóc... bất quá chỉ là thương tiếc mà không một chút những về ghét bỏ...

Nói đùa.. nếu người nhà họ gặp chuyện như vậy họ là sẽ băm thây quăng cho chó nó ăn chứ sẽ không phát tiết một cách nhẹ nhàng như vậy..

Một người phụ nữ đưa tay ngăn cản định dùng tay không chạm vào vết thương tên kia của cô nhóc khẽ lắc đầu ... rồi lúi trong bao ra hai cái bao nhỏ xé ra lấy vật bên trong chụp vào hai tay bé nhỏ sau đó xoa đầu cô nhóc như cổ vũ...

Đám người lớn xung quanh nhìn vật bọc trên tay cô nhóc mà xanh mặt... đó...đó là..ách... như thế nào có thể dùng... áo mưa bao tay a~

Cho dù không có bao tay cũng không nên dùng vật đó a~ Những vị phụ huynh đáng kính ra sức nháy mắt với nhau chỉ có người phụ nữ xinh đẹp chớp chớp mắt to vẻ vô tội... Bao caosu thì sao chứ... tiện lợi là được... không lẽ muốn con bé dùng tay đầy vết thương chạm vào thứ máu ghê tởm kia sao?

Bàn tay bé nhỏ nhuộm đầy máu khế tách ra lồng ngực sang hai bên rồi thò vào cầm lấy ẩm áp đang đập quả tim lồi kéo nhẹ nhàng ra ngoài..

Tên trung niên như cảm thấy điên mất rồi... hắn đang trông thấy trái tim đầy máu đang đập nhẹ từng nhịp trên tay con nhóc mà hân được lệnh đuổi giết...

Doãn Y Ngưng nhìn chăm chú vào đang thỉnh thoảng nháy lên vật trong tay... sau đó nhoén miệng cười ngọt ngào....

"Hóa ra là màu đỏ a~" thì ra nó không phải màu đen... như vậy ra về không công bằng lắm a... vì sao không giết người là màu đỏ... mà giết người cũng là màu đỏ đâu? Thật kỳ lạ...

Trung niên nam nhân nghe cô nhóc thều thào tinh thần hân gần như hồng mắt... rất nhiều lần... rất nhiều lần hân từng suy nghĩ có phải hay không tìm hân so với những người bình thường khác nhau về màu sắc... hân cũng từng nghĩ tới hân có một trái tim đen ngòm... Vì mạng người trên tay hân không ít...

Nhưng tận mắt chứng kiến màu sắc của trái tim mình hân cảm thấy hân điên rồi... điên thật rồi... thì ra tim hân là màu đỏ a... thì ra là màu đỏ...

Tiểu Y Ngưng lấy ngón tay chọc chọc đang thỉnh thoảng đập quả tim rồi tò mò định dùng dao rạch một đường... những người xung quanh nhìn thấy trên đầu chảy dài những tia hắc tuyến...sau đó khẽ quay đầu... đây là đang chơi đất sét sao?

Tên cầm đầu sắc mặt tái nhợt rồi tìm cách thất bại một cách đau đớn... đôi môi khẽ tím tái... hắn có cảm giác cả người đang mất đi những phản ứng bình thường của con người... từng cơ quan nội tạng đều đau quá... cứ như đang bước chân vào địa ngục.

Đông Phương Vũ đi tới đưa tay xoa đầu cô nhóc rồi cầm lấy trái tim đang đập một cách yếu ớt lắp lại vào lồng ngực tên kia... sau đó bóp nát viên thuốc rắc lên trái tim đang hấp hối khiến nó đập mạnh hơn rồi mới dùng kim khâu lại lồng ngực cho tên trung niên....

Đông Phương Vũ nghiêng đầu nhìn phía đang dùng sức bấu chặt góc áo của hắn ngược mặt lên tò mò... đôi mắt vốn trong suốt của cô nhóc lúc này chỉ còn một mảnh ám đạm cùng mờ mịt... vì sao phải cứu hắn? Vì sao không để cho cô rạch vài vết lên trái tim tanh tưởi đó? Vì sao lại...cần cô???

Âu Dương Hàn sau khi sai đám bảo tiêu tìm kiếm Doãn Mặc thì một mình hắn chạy lại.. rồi hắn thờ dài nhìn đang mờ mịt cô nhóc ghét bỏ vứt đi hai chiếc bao cao su trên tay cúi người ẵm cô lên ôm chặt vào lòng... nhảy mất ra hiệu về phía Đông Phương Vũ sau đó chạy vội đi ra khu vực cấm..

Vừa khâu lại miệng vết thương cho hắn xong Đông Phương Vũ khoát tay kêu từng nhóm bác sĩ lôi kéo tên cầm đầu ra chiếc xe cứu thương bên ngoài bìa rừng...

"Doãn Mặc sẽ không chết... kẻ đó cũng không thể chết... phải cho hắn khai ra kẻ chủ mưu." cho nên Doãn Y Ngưng... tay muội chỉ được dính máu lúc này đây được không? Âu Dương Hàn ôm lấy cô nhóc vừa chạy vừa giải thích..

"Ca ca chưa chết?" chưa chết thật sao? Cô nhóc lặp đi lặp lại câu hỏi của mình sau đó trước mặt bỗng nhiên tối sầm lại..

Ách... ta thấy truyện ta dc up trên Wap .mobi gì đó nhá... các nàng muốn up có thể nói cho ta a~ đừng im im như chồn hok ng thể chứ... khổ quá.. ta không hề keo kiệt nhưng làm ơn thông báo ta 1 tiếng.

Bên đó up dc 57 chap r mới ghê...

Bạn nào muốn up trang khác có thể nt riêng hỏi ý ta 1 cái nha~

Thân ái~

(P/s: may mà nàng ấy còn ghi đúng tên tác giả là ta hok thôi chắc ta drop truyện lun quá...)

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 92: Nỗi Ám Ảnh Đeo Bám 1

"Ngưng Ngưng~ còn chưa dậy sao?" Tiết Hiểu Ngọc cùng ba cô nhóc bu xung quanh giường bắt đầu ăn vạ lại mè nheo...

Sau sự kiện năm đó tuy đã trôi qua mười năm nhưng trong lòng họ chỉ dường như mới vừa xảy ra... mọi thứ như một cơn ác mộng hãi hùng... trong giấc mộng đó là tiếng súng trong khu rừng tím... tiếng bước chân đuổi theo phía sau... tiếng huyết sáo nhàn nhạt vang lên trong đêm...

Sau ngày đó từng đứa nhỏ đều đã trưởng thành... chúng biết mọi chuyện chúng làm là chính xác... biết rằng bàn tay dính máu đều vì tự vệ... Cũng biết rằng bản thân mình quá nhỏ bé cùng yếu ớt...

Trong suốt mười năm nay đám nam hài năm xưa dần dần thay đổi... thay đổi rất nhiều... mỗi khi học xong khóa học là lại tụ nhau tới nhà Vũ Hạo Nhiên... cứ như thể huấn luyện ròng rã trong những căn phòng lạnh lẽo đầy mùi vị của máu... mồ hôi cùng nước mắt...

Lại nói về Vũ Hạo Nhiên... hắn bây giờ trở nên rất lạnh lẽo... khí chất cũng càng ngày càng lạnh lùng vô cảm.. duy chỉ có đôi Doãn Y Ngưng mới có một tia âm áp nhu hòa.... Vũ Hạo Nhiên rất sủng Doãn Y Ngưng.. đây là điều toàn bộ khu nhà Darkruft đều biết....

Phải khu nhà Darkruft mà không phải khu nhà Lightas... những đứa trẻ năm xưa bây giờ đang dần trưởng thành...

16 tuổi... hành trình của tuổi trẻ chỉ vừa mới bắt đầu.

Hỷ Hỷ vén lên mái tóc hồng mềm mại của mình rồi đưa tay vuốt nhẹ lỗ tai mèo đang cụp xuống... trên giường thân thể khẽ giật giật... cặp mắt xanh khẽ mở ánh lên những tia nhìn mờ mịt...

Hoan Hoan đi tới bắt đầu công việc buộc tóc hằng ngày của mình... ánh mắt lo lắng nhìn đang thất thần Doãn Y Ngưng rồi vừa chải đầu cho cô lại vừa thờ dài...

Mười năm nay người thay đổi nhiều nhất không ai khác chính là Doãn Y Ngưng.. trong đôi mắt xanh trong suốt hay cười năm đó giờ đây chỉ là những tia nhìn đậm bạc... có cảm giác lúc nào Y Ngưng cũng đang sống trong thế giới riêng của mình...

Ngọc Ngọc cùng Muội Muội lại đang lục tủ đồ của cô nhóc để chuẩn bị quần áo mới của năm nay...

Là một bộ đồng phục màu trắng viền đen với làn váy xếp ly đầy nữ tính...

"Tôi qua... Ngưng Ngưng nhìn thấy ca ca..." giọng nói nhẹ nhàng vang lên khiến xung quanh đang bận rộn bốn cô nhóc chợt sững người..... Doãn Mặc ca ca??

"Ca ca nói... sẽ trở về với Ngưng Ngưng thật sớm..." giọng nói run rẩy nghẹn ngào... rõ ràng lần nào nằm mơ cô cũng mơ thấy ca ca nói như vậy nhưng vì sao cô chờ đã mười năm vẫn không thay đổi...

Muội Muội đi tới ôm cổ Doãn Y Ngưng cười cười rồi nói... "Doãn Mặc khi trở về có lẽ ngay trong sinh nhật 16 tuổi của Ngưng Ngưng nha~" cho nên... Doãn Y Ngưng... nếu đã mạnh mẽ suốt mười năm... thì phải mạnh mẽ tới cùng a~ Dù sao từ giờ cho tới sinh nhật người... cũng còn vài tháng.. không phải sao???

Doãn Y Ngưng nghe vậy mắt sáng lên rồi lại lần nữa ám xuống... hy vọng là vậy....

Mặc là người sẽ không bao giờ thất hứa... cho nên Mặc nhất định sẽ trở về... nhất định...

Không phải Doãn Hàn cũng đã trở về bên cạnh Ngưng Ngưng sao?

Nhắc đến Doãn Hàn cô nhóc khẽ nhếch lên những tia cười ôn nhu... ngày đó trong bệnh viện cô đã hôn mê suốt ba tháng trời... có lẽ vì mất máu cũng có lẽ vì muốn trốn tránh sự thật... một sự thật tàn nhẫn rằng ca ca đã biến mất khỏi cuộc đời của mình...

Ánh mắt đóng chặt nhiều tháng khẽ mở ra... hình bóng một người nam nhân hiện lên trong mắt...

"Doãn Hàn." cô nhớ lúc đó cô đã gọi Doãn Hàn... đã gọi tên người ca ca đã cứu cô trước khi xuyên qua...

Âu Dương Hàn lúc ấy đang ủ rui củi đầu thì nghe giọng nói mềm nhũn gọi... cái tên mà hắn cứ nghĩ chỉ tồn tại trong những giấc mơ và không bao giờ lại được nghe thấy ở thế giới này...

"Doãn Hàn~"

Âu Dương Hàn chợt bừng tỉnh hắn bật cười rồi ôm lấy vừa tỉnh dậy lại mê man cô nhóc con luôn mồm kêu tên cô..

Doãn Y Ngưng khi đó ánh mắt dần dần bình thường trở lại... cô nhóc nhìn thấy cái người mình hay gọi Hàn ca ca đang run run ôm chầm lấy cô...

"Là Ngưng Ngưng sao? Thật tốt quá... ta là Doãn Hàn ca ca a~" ha ha ha.... Ông trời đối với hắn thật không tệ... hắn cứ nghĩ từ giờ sẽ không thể ở bên cô muội muội luôn mồm gọi hắn là Doãn Hàn ca ca này nữa... khi yêu bé mèo hắn đã cảm thấy rất áy náy với cô muội muội ở Huyền Vu đại lục...

Vì khi còn bé hắn đã hứa chỉ sủng mình muội ấy.... Không ngờ... người hắn luôn che chở vẫn luôn là 1 người... thật tốt quá...

Bé mèo khi đó đã òa lên khóc nức nở cô nhóc tức tưởi kể cho hắn nghe cô đã sợ hãi... đã tuyệt vọng như thế nào... sau đó lại kể cho hắn những cảm giác cô đã trải qua... rất nhiều... rất nhiều... sau đó lại lần nữa ngủ thiếp đi...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 93: Nỗi Ám Ảnh Đeo Bám 2

Phía trên lầu đang sửa soạn chuẩn bị đi học thì dưới lầu lại vang lên hai tiếng xe khác nhau...

Doãn gia mọi người dường như đã trở nên quá quen thuộc với khung cảnh này vào mỗi buổi sáng...

Mười năm trước đối với Doãn gia có thể nói là một cơn ác mộng tàn nhẫn nhất... Đứa con nuôi mà họ xem như con ruột bị bắn rơi xuống biển tung tích không rõ... còn đứa con gái bảo bối chưa tròn 6 tuổi phải cấp cứu trong bệnh viện...

Trong khuôn viên Doãn Thiên Minh lão gia tử cùng Doãn Thiên Hữu ba ba mặt mũi tái mét rồi chạy nhanh ra xe lái đi... trên đường đi mới gọi điện thoại xin phép.

Họ vượt qua rất nhiều những ngọn đèn giao thông để có thể nhanh nhất xuất hiện nơi bệnh viện... cả hai chạy vào hành lang dài nơi căn phòng cấp cứu đang đỏ hỏn chảy lên...

Doãn Thiên Minh lão gia tử cả người như già đi mười tuổi... trở nên càng thêm tang thương...

Doãn phu nhân Liễu Nguyệt đang có buổi trình diễn ở chuyển lưu diễn vòng quanh thế giới cũng hủy toàn bộ hành trình của mình đáp chuyến bay nhanh nhất về Nanly rồi lái xe như bay tới bệnh viện...

Ngay cả Hoàng Lan cùng nhị gia gia cũng có mặt cả bầu không khí trở nên càng trầm trọng khi cảnh sát đi đến báo tin Doãn Mặc không tìm thấy...

Liễu Nguyệt như khụy xuống.. bà khóc nức lên một cách tuyệt vọng.. hài tử của bà... những đứa con bà yêu thương nhất trên đời... đứa sinh tử không biết... đứa lại đang cấp cứu trong đây...đây là đang trừng phạt bà sao? Trừng phạt bà ít khi ở bên chúng... nên muốn cướp chúng từ tay bà?

Thời gian càng ngày càng nhanh... lòng của mọi người cũng càng ngày càng chìm xuống... bầu không khí tuyệt vọng quanh quẩn càng nhiều....

Rồi gần nửa ngày sau chiếc giường nằm Doãn Y Ngưng bị đẩy ra đưa vào phòng hồi sức.. Đông Phương Vũ cùng Âu Dương Hàn gần như kiệt sức... một người vì phẫu thuật kiệt sức ... người còn lại vì quay trở lại rừng phong tìm tìm người...

Lần đầu tiên họ cảm thấy mình yếu như thế... cứ như hạt cát nhỏ bé trong sa mạc... bị những cơn gió thổi bay đi khắp nơi... không có một chút sức nặng để đối chọi với cơn gió...

Cú sốc quá lớn khiến tiểu nha đầu hôn mê một thời gian khá dài..

Đám nhóc 1A cứ mỗi ngày sau khi tan học lại ghé thăm cô nhóc... mỗi lần ghé thăm là đem rất nhiều đồ...từ bánh kẹo... cho tới truyện tranh... rồi thi nhau kể những chuyện thú vị của lớp khác...

Chuyện thú vị thì chỉ có lớp khác mới có chuyện để kể còn lớp 1A thì làm gì có..... việc của bọn chúng mỗi ngày là đến lớp... học tập... huấn luyện rồi ghé thăm Y Ngưng.. và... hết...

Ba tháng sau đó.... Doãn Y Ngưng tỉnh dậy... và rồi bắt đầu cuộc sống thường ngày... mà không có Doãn Mặc...

.....

Từ khi Doãn Mặc mất tích việc đưa rước Doãn Y Ngưng rơi xuống đầu Đông Phương Vũ cùng Âu Dương Hàn.... Hôm nay cũng vậy...

Lại nói về trường quốc tế Lanka mười năm nay chọn lựa giáo viên trở nên càng thêm nghiêm khắc... Về phần vị giáo viên lớp 1A năm đó cũng bị đuổi ra khỏi học viện... thậm chí từ ngày đó đến mãi mãi về sau cũng không có bất cứ một trường học nào dám tiếp nhận cô ta...

Đối với người đề cử cô ta ...Trình gia bị toàn bộ những cổ đông biểu quyết hủy đi phần cổ phần Trình gia đang nắm giữ... toàn bộ Trình gia kể từ bảy năm trước như chuột chạy qua đường...

Hàng trăm chi nhánh bị hàng trăm thế lực trong và ngoài nước chèn ép. Những kẻ thù của Trình gia thừa dịp này mua đi những phần trăm cổ phần với giá rẻ mạt... Trình thị tập đoàn đa quốc gia cầm cự được ba năm rồi hoàn toàn tuyên bố phá sản... hơn nữa vì nợ nần chồng chất mà hai vợ chồng Trình Hành người thì nhảy lầu tự sát... người thì treo cổ tự tử...

Chứng kiến cảnh cửa nát nhà tan đại tiểu thư Trình Thanh điên cuồng đập phá đồ đạc trong nhà... sau đó chạy ra khỏi căn phòng xập xệ...

Cũng trong đêm đó Lâm Na cùng Trình Thanh như biến mất khỏi thế giới này....

Đông Phương Vũ cùng Âu Dương Hàn sai người tìm kiếm suốt vài năm vẫn không có kết quả... việc mất tích đó khiến lòng họ trầm xuống ...nhất định phải giải quyết Trình Thanh trước khi cô ta xuất hiện gây nguy hiểm cho nhà đầu...

Bắt quả hai năm trước vào một ngày đẹp trời nào đó một đoạn video được gửi tới văn phòng của Đông Phương Vũ.. trong đoạn phim đó cả Trình Thanh cùng Lâm Na thân thể xích lửa đầy những vết thương ... có bầm tím... có cả vết roi... nhũ hoa cùng hạt trần châu nơi u cổ bị đánh xuyên tròn... đám nam nhân trong video thường cầm lấy chúng giựt giựt khiến hai nữ nhân run rẩy kêu khóc...

Âu Dương Hàn cùng Đông Phương Vũ liếc nhau cười cười rồi cắt đi đoạn phim.. vụ án bốc hơi bí ẩn kết thúc...ra về bọn hắn biết bắt đi Trình Thanh cùng Lâm Na là ai~

Xem ra... cũng nên là lúc bọn họ tụ lại...

Lễ trưởng thành của Doãn Y Ngưng gần bắt đầu.....

Ta có cảm giác chập này... hok dc hay lắm cho nên chap sau bù mấy nàng vì H nhà... còn H thì phải đợi đến lễ trưởng thành cơ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 94: Đèn Trường (Vi H)

"Gia gia... ba ba.. ma ma.. nhị ca... Hàn.. Vũ... buổi sáng an." phía trên cầu thang đi xuống năm cô nhóc mỗi người mỗi vẻ đều xinh xắn như những cô búp bê bằng sứ...

Đã thành thiếu nữ Doãn Y Ngưng trông càng thêm tinh xảo... đôi mắt xanh biếc trong suốt khẽ cụp xuống khiến đôi mi dài cong vút khẽ run như cánh bướm... khuôn mặt nhỏ nhắn mất đi đáng vẻ phúng phính năm nào thay vào đó là khuôn mặt thon nhỏ cùng chiếc cằm hơi nhọn... cánh môi hồng như đoá anh đào làm cả khuôn mặt nhỏ nhắn càng thêm có sức sống...

Làn da trắng hồng mềm mại như da em bé kết hợp với đôi tai mèo cùng mái tóc bạch kim dài ngang lưng... trông cô vừa lạnh lùng lại vừa xa cách...

Trên người là bộ đồng phục màu trắng sang trọng dành riêng cho khu nhà Darkruft ôm sát ngực cùng eo tạo nên đường cong hoàn hảo của cơ thể..

Âu Dương Hàn cùng Đông Phương Vũ nhìn chăm chăm về phía cực kỳ quyến rũ Doãn Y Ngưng thầm nuốt nuốt miếng... Con mèo bé nhỏ càng ngày càng như đoá hoa anh túc động lòng người... thật muốn hung hăng đè bẹp nó dưới thân ... bắt nó rên rỉ khóc lóc cầu xin tha thứ...

Cảm nhận được hai song nóng cháy đôi mắt Doãn Y Ngưng khẽ nâng nhẹ mí mắt lên... đôi mi run rẩy như móng vuốt chú mèo khẽ cào nhẹ... khiến lòng của hai con sói thật ngứa...

Hàn... Vũ các người... nhìn cứ như muốn...Ách... đôi mắt ôn nhu nhìn phía hai nam nhân sau đó gò má đỏ hồng cô thẹn thùng cúi đầu xuống ngồi vào bàn ăn...

Những vị trưởng bối trong lòng buồn cười rồi cúi đầu bắt đầu dùng bữa sáng...

Đám Hiểu Ngọc dường như đã quá quen thuộc với những việc này nên cũng không nói gì mà ái muội khẽ liếc mắt phía Doãn Y Ngưng...

Hai chiếc xe từ từ rời khỏi Doãn gia...

Vừa vào trong xe bảo tiêu của Âu Dương Hàn bấm nút để kéo tấm màn cách âm lên... ánh mắt của thiếu chủ nóng rực một cách dọa người... xem ra Doãn tiểu thư có đau khổ...

"Bảo bối... mặc đồng phục bó sát như vậy là muốn câu dẫn ai a~" Âu Dương Hàn đưa tay tóc lên lần váy ngắn rồi thò tay vào quần ren nhỏ xoa nhẹ hoa huyệt nhỏ bé của Y Ngưng Hơi thở nóng phả vào cổ khiến làn da trắng nõn hồng hồng.... bàn tay xấu xa khẽ vuốt rồi đưa ngón tay sờ sờ hạt trân châu đang sưng đỏ vì sung sướng...

Doãn Y Ngưng ngửa đầu nhỏ khẽ rướn người... miệng nhỏ anh đào khẽ nhếch khuôn mặt đầy dục vọng khiến người khác muốn chà đạp...

Đông Phương Vũ dùng tay tháo đi những chiếc cúc áo trên đồng phục khiến bộ ngực ngạo nhân bị run run... hần đưa lưỡi liếm lấy bầu ngực sữa của cô qua lớp áo ngực ren trắng khiêu gợi sau đó gỡ chiếc nơ phía trước bộ ngực khiến cặp vú căng tròn thoát ra không khí khẽ săn lại ửng hồng...

Doãn Y Ngưng hồng mặt thở dốc ánh mắt khẽ cụp chỉ còn sưng mù... Hàn.. Vũ... đừng mà

~~

"Tài xế... sẽ... ân~ sẽ nghe thấy..."

Âu Dương Hàn kéo xuống quần lót ren trắng của cô xuống đôi chân thon dài sau đó đặt một chân cô lên vai mình rồi dùng lưỡi liếm nhẹ khe huyệt đang ướt đầm..

Chặc...chặc...

Từng tiếng mút ái muội dâm nỹ vang lên trong xe khiến Doãn Y Ngưng càng thêm kích động... cô khẽ bật lên tiếng rên rỉ mê người... mười năm điều giáo khiến cơ thể cô càng ngày càng trở nên nham cảm... chỉ cần một cái kiêu khích nhẹ cũng có thể khiến cô cao trào... huống chi là đang liếm mút chơi đùa thật sự Âu Dương Hàn...

Đông Phương Vũ cúi đầu ngậm lấy nhũ hoa đang cứng khẽ run rẩy vì hơi lạnh của không khí bắt đầu dùng lưỡi vờn về nó... tay kia bóp lấy ngực trái của cô đè ép thành những hình dạng bất đồng...

"Ar~ Hàn... Vũ... không cần~ meo ô

"

Tiếng rên rỉ của cô khiến hai nam nhân trở nên càng thêm hưng phấn... cơn thịnh to hồng hồng được lấy ra rồi đưa vào cái miệng nhỏ nhắn ngậm lấy nó

vuốt ve chơi đùa... Đông Phương Vũ hút vào khí lạnh rồi thở dài một cách thỏa mãn... mèo nhỏ của hắn những năm nay lại có tiến bộ...

Cái miệng ẩm ướt ướt át bao lấy côn thịt khê mát... bên trong miệng chiếc lưỡi mềm mại khê xoắn nhẹ vào mắt côn thịt khiến nó khê run run... chỉ chốc sau thì một dòng sữa ấm nóng phun ra trong miệng cô... Doãn Y Ngưng cố nuốt thật nhanh những dòng tinh dịch đó để chúng không kịp trào ra ngoài bắn dơ bộ đồng phục cô mặc trên người...

Âu Dương Hàn khinh bỉ nhìn phía mau xuất tinh Đông Phương Vũ cười khẩy... xuất tinh sớm như vậy làm gì... dù sao hắn cũng đã gọi cho hiệu trưởng khu Darkruft nói Doãn Y Ngưng sẽ không tham gia buổi lễ vì mệt... cho nên... bọn họ còn nhiều thời gian trước khi buổi lễ kết thúc.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 95: Đèn Trường (Vi H) 2

Đông Phương Vũ cười cười không lắm để ý rồi khiêu khích nhìn phía Âu Dương Hàn như muốn nói... *Nếu không ngại có thể thử thử xem có thể chịu bao lâu~*

Âu Dương Hàn ánh mắt tối sầm lại sau đó đặt Y Ngưng nằm sấp lên chiều dài chiếc ghế rồi đi tới trước mặt cô móc ra côn thịt của mình...

Doãn Y Ngưng khuôn mặt đỏ bừng khê há miệng ngậm lấy phần đầu nạm của côn thịt khê mát... rồi từ từ ngậm hết vào miệng... chiếc dài côn thịt thật dài gần 20cm lại vừa thô vừa to khiến cái miệng bé nhỏ ngậm lại một cách khó khăn...

Đông Phương Vũ thấy vẻ mặt thờ đốc của Âu Dương Hàn thì bật cười... xem... cũng không phải mình hắn như vậy cảm thấy... không phải sao?

Rồi hắn cúi đầu thổi nhẹ vào hoa huyết ẩm ướt của cô bàn tay tà ác móc ra trong túi áo một chiếc hộp nhỏ rồi hắn lấy vài quả trứng rung cỡ trung bỏ vào hoa huyết đang co bóp của cô...

Trứng rung cỡ trung ở thế giới này cũng như trứng rung cỡ nhỏ chỉ khác nhau về kích cỡ... trứng cỡ trung dành cho những thiếu nữ trước lễ trưởng thành. Có độ rung mạnh hơn so với trứng tí hon vì nó vừa rung vừa xoay tròn vào thành thịt...

Doãn Y Ngưng khê giật mình đưa tay ra sau ngăn cản động tác Đông Phương Vũ thì một đôi tay khác nắm lại tay cô kéo ngược về sau lưng khê đưa lên... tư thế này khiến cô không thể vùng vẫy được vì bị mất thăng bằng... chúng khiến phần mông cô khê nâng lên... đôi ngực bị đè bẹp xuống bằng ghế thành những hình dáng móp méo...

Đông Phương Vũ nhìn phía đang chống hông Doãn Y Ngưng cảm thấy hài lòng cực kỳ... hắn khê liếc phía đang cầm tay cô Âu Dương Hàn khê gạt đầu một cách tán thưởng...

Chiếc lưỡi giao hoạt như đang trừng phạt sự phản kháng của cô xoẹt qua hoa huyết đỏ hồng đang run run vì khoái cảm rồi đưa đầu lưỡi vào xoay nhẹ trong đó... đầu lưỡi đảo qua thành thịt đang co rút một cách mãnh liệt...

Phía bên dưới hoa huyết hạt châu nhỏ bị hai ngón tay kẹp chặt đôi khi khê kéo ra.. khiến chúng run lên nhè nhẹ rồi sung hồng như hạt ruby nhỏ...

Bé con nào đó cảm thấy then cực kỳ.. rất muốn nói Vũ đừng như vậy hành hạ cô... thật khó chịu... cô khê lắc mông một cái rồi một thứ gì đó rung rung xoay tròn bị bỏ vào hậu huyết... phía trước là chiếc lưỡi xoay nhẹ trong đó... phía sau lại là tròn tròn rung rung... cô nhóc miệng khê trương giao hợp cùng côn thịt nhanh hơn rồi khi dòng tinh dịch ấm nóng phun ra thì cũng là lúc Doãn Y Ngưng cao trào...

Đông Phương Vũ hài lòng nhìn đang phun nước noi u cốc rồi như trừng phạt nhét vào hoa huyết cô hai trứng rung một tí hon một cỡ trung... sau đó thỏa mãn nhìn đang mãnh liệt co bóp hoa huyết chảy ra những dòng xuân thủy với hương thơm mê người...

Trong bộ đồng phục xộc xệch hình ảnh dâm mỹ của cô được chụp lại cất giữ một cách cẩn thận...

Một lúc lâu sau Doãn Y Ngưng nét mặt ửng hồng thoáng rút lui đôi mắt xanh biến lại khê sụp xuống mặt cách ỳ ỳ khuất... cô đưa tay xuống dưới hoa huyết định lấy vật đang xoay tròn trong người thì một đôi tay khê chặn lại...

Tiếp đó là cái hôn dịu dàng của Hàn cùng nụ hôn bá đạo của Vũ... buổi lễ khai giảng kết thúc... hai con sói đuôi to mới sửa sang lại đồng phục cho cô rồi chuẩn bị thả người...

"Hàn... Vũ... Lấy nó ra a~" Y Ngưng nhìn phía đang bận rộn mặc quần ren nhỏ cho cô hai nam nhân chu miệng làm nũng... Chỉ thấy hai người ngẩng đầu lên khê lắc đầu...

"Bảo bối ngoan ngoan... phải đeo suốt cả ngày nha... tuyệt đối không được tháo ra... không thôi... sẽ bị trừng phạt..."

Nói rồi cả hai mở cửa xe cho cô xuống... Doãn Y Ngưng lông mi run rẩy cả người lại ửng hồng... hai người là bại hoại... là đại bại hoại...

ên trong hoa huyết cô đang run lên một cách mãnh liệt... cả trong hậu huyết cũng có trứng rung... cô cảm thấy đáy quần của mình đã ướt đầm... có cảm giác xuân thủy sẽ chảy ra bất cứ khi nào...

Doãn Y Ngưng xoay người dùng nhanh hết sức chạy tới toilet nữ... không được... tình trạng như vậy sẽ không chịu nổi tới buổi trưa đâu... chạy vào toilet thì vấp phải một vật nào đó rồi...

Bịch!

Trong hoa huyết run mạnh một cái rồi một dòng xuân thủy chảy ra khiến đáy quần cô không thể che được... một ít chảy dài xuống chân... Doãn Y Ngưng ngồi bật dậy về mặt úy khuất bắt đầu chùi rửa hai tên nam nhân kia...

"Vũ là xấu đàn... Hàn cũng là xấu đàn... lúc nào cũng chỉ biết khi dễ Y Ngưng...ô...ô...meo~"

Ách~ con ta té rồi a~ thật đáng thương...

Y Ngưng ngoan a~ Không khóc...

Ai gia sẽ cho con thêm vài người nữa đến "khi dễ" con...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 96: Nam Chính Thứ 2 Của Nguyên Tác.

Trong đại sảnh Darkruft đang diễn ra buổi lễ khai giảng thì một đoàn phim từ cửa phía ngoài vườn đi vào... vài vị giáo viên khu nhà Darkruft cùng phó hiệu trưởng đi tới bắt tay cười nói...

Đoàn làm phim Venista là đoàn làm phim đứng top 10 trên thế giới chuyên quay về những phim H tuổi học trò... trọng điểm là những phim điều giáo H vườn trường nên là đoàn phim được rất nhiều trường học trên thế giới hoan nghênh.

Đối với thế giới chỉ toàn là thật văn Nạp Lan Tử viết thì việc này ra rất bình thường... phim H được trình chiếu rộng rãi cho tất cả độ tuổi... từ dạy điều giáo cho đến hơn vài trăm cách H suốt ngày đêm hay là SM chỉ cần bật kênh riêng của nó là sẽ thấy...

Trung bình một kênh phim H chiếu khoảng 10 đến 20 bộ phim trong ngày thời lượng 1 tiếng 1 phim. Đối với phim bộ dài tập sẽ chiếu những kênh khác... lịch quay hôm nay sẽ bắt đầu từ đầu giờ chiều nên thời gian buổi sáng mọi người trong đoàn có thể tham quan các tiết học ở các lớp.

Bất quá buổi sáng đối với những diễn viên không cần quay là một khoảng thời gian tuyệt vời để nghỉ ngơi đọc kịch bản cho nhân vật sắp tới.

Lịch quay buổi chiều hôm nay cũng không nhiều mà buổi sáng lại rất thanh thoi nghĩ nghĩ chỉ có toilet nữ là vắng lại không bốc mùi nên hẳn dựa lưng vào sau cửa định ngủ một giấc ... địa hình tuyệt vời... thời gian tuyệt vời... không khí tuyệt vời thích hợp đểngủ và cả tránh đám nữ nhân đáng chết..... bất quá có một vật gì đó bị vấp chân hẳn thì phải.

Tháo xuống tai nghe Sharp khẽ mở đôi mắt màu xám nhìn phía đang rất tức tưởi một...ách... nhóc mèo??? Mèo sao?

Mái tóc màu bạc rủ che nửa bên mặt khiến ánh mắt màu xám trở nên càng thêm yêu mị... hẳn khẽ liếm môi rồi nhìn chăm chú nhóc mèo đang ngồi bệch xuống dưới sàn rồi đứng dậy đi tới.

Hắn nhìn phía nền gạch thì thấy một vũng nước nhỏ đang rỉ ra phía dưới làn váy ngắn... mùi hương ngọt ngào khiến yết hầu của hắn khẽ rung động... Sharp là một diễn viên đóng H đặc biệt.. hẳn có thể đóng tất cả các thể loại phim H bất kỳ.. nhưng với điều kiện tiên quyết là những khi giao hợp hay quay cảnh nóng thì cần một diễn viên nam đóng thế.....

Sharp cảm thấy rất kinh tởm với hàng đồng son phấn trên mặt của diễn viên nữ cùng một cái hoa huyết bản mà bất kỳ nam diễn viên đóng H nào cũng có thể sử dụng... cứ mỗi khi đóng cảnh ôm hôn hay liếm láp khắp người một nữ diễn viên nào đó là hắn cảm thấynôn mửa suốt cả một ngày...

Bất quá lần đầu tiên hắn lại thấy mùi xuân thủy lại ngọt ngào đến như vậy... ngay cả mùi vị của thứ chất lỏng đó... cũng thật thơm lại càng thêm...ngon miệng... đã lâu rồi hắn không phát hiện loại chất lỏng cực phẩm này... thật muốn dè nó xuống... và giành lấy....

Là bị chơi đùa đến cao trào sao? Thật đáng yêu~ nhưng mà ra vẻ vẫn chưa trưởng thành... một bé mèo còn chưa trưởng thành... làm sao bây giờ... thật muốn ăn a~

Sharp đi tới sau lưng Doãn Y Ngưng hẳn thấy đôi tai mèo khẽ run rẩy cánh môi hồng khẽ nhếch phun ra những hơi thở thơm dịu như lan... nét mặt ửng hồng đầy vẻ gọi cảm... Sharp đưa tay tới trước mặt cô... đôi mắt hồ ly khẽ híp lại rồi đưa lưỡi liếm nhẹ vào cô cô... mềm mại lại co giãn... trắng hồng mịn

màng...

Doãn Y Ngưng đột nhiên cảm thấy lạnh cả người cô ngừng khóc... môi hồng khẽ nhếch rồi một bàn tay đưa tới trước mặt sau đó hai ngón tay nhẹ nhàng bỏ vào chiếc miệng nhỏ đang há ra vì kinh ngạc...

Y Ngưng đưa tay lên miệng định đẩy ra bàn tay kia nhưng rồi chợt sững người... từ phía cần cổ trắng nõn như bị điện giật... một vật gì đó mềm mại ướt át khẽ lướt qua cổ cô...

Không... không muốn...

Doãn Y Ngưng hồng hộc mắt vùng vẫy thì một bàn tay khác đưa xuống đáy quần ren ướt đầm vì cao triều ban nãy khẽ vuốt...

"Mèo nhỏ ~ bị trêu đùa đến cao trào sao?" giọng nói khàn khàn đầy ma lực vang lên bên tai cô... chưa kịp trả lời thì tay hần khẽ xoa nắn hoa huyết ướt át rồi xoay tròn ngón tay vào hạt châu nhỏ...

Cái cảm giác vừa hoảng sợ vừa khoái cảm khiến cô lại lần nữa cao trào... là nam? Nhưng... đây là toilet nữ a~ sao có thể có nam sinh trong đây...

"Thật mất cảm... mèo con... chúng ta sẽ sớm gặp lại..." chắc... đang lúc hay lại có người đến phá đám... thật là mất hứng... hần lấy tay ra thì thấy bàn tay đã ướt đầm...

Rồi phía sau chợt xuất hiện lên tiếng cười đùa cùng những bước chân sau đó Hiền Ngọc ôm chầm lấy đang ngồi dưới đất với đôi tai mèo thờ dài...

"Ngưng Ngưng... người lại lạc đường... bắt quá... khuôn mặt này là đang.. bắt mất sao?" Hần ca ca cùng Vũ ca ca thật là... đi đến trường mà cũng có thể phát...tao... Ách... bắt quá... ánh mắt sương mù này của Ngưng Ngưng cũng thật đáng yêu... Oa~ Rất muốn chà đạp... rất muốn chà đạp... làm sao bây giờ...

Doãn Y Ngưng hỏn hển ra một hơi, đôi mắt sương mù vì chợt tỉnh táo lại sau đó liếc xéo một phát đang ánh mắt mơ màng Tiết Hiền Ngọc... Doãn Y Ngưng lật đật đứng dậy lấy chiếc quần nhỏ dự phòng rồi chạy vào phòng nhỏ làm sạch rồi thay...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 97: Nam Chính Thứ 2 Của Nguyên Tác 2

"Phốc... Doãn Y Ngưng... người thật đáng yêu a~ Lại còn thẹn thùng..." Hỷ Hỷ, Hoan Hoan cùng Muội Muội thấy đỏ mặt chạy đi Doãn Y Ngưng thì lớn tiếng trêu đùa...

Bên ngoài Sharp cười cười đưa bàn tay bóng loáng vì nước khẽ ngửi ngửi rồi đưa lên miệng... thật ngọt... đôi mắt màu xám khẽ ám lại rồi hần nhếch mép đi ra vườn... con mồi của ta thật thơm... thật muốn... phá hủy nó... nhưng mà... khuôn mặt xinh đẹp lại không nên rơi lệ... thật rồi rắm... Doãn Y Ngưng sao?

Tiểu Ngưng... nghe thật êm tai... rồi Sharp đeo lên tai nghe khẽ huýt sao theo điệu nhạc rồi rời khỏi khu vực toilet...

Ngoài sân là những tia nắng nghịch ngợm đang chiếu xuống rải đầy sân trường... vài tia nắng nghịch ngợm chiếu vào mái tóc màu bạc khiến nó càng thêm lấp lánh... vài vị thiếu nữ đi ngang khẽ quay đầu lại nhìn...

Khuôn mặt tinh xảo như yêu nghiệt bước ra từ rừng rậm với mái tóc màu bạc.. đôi mắt hồ ly xám sâu thẳm... cùng thân mình hoàn mỹ... trên người là bộ vest đen, nút áo vài nút không cài lộ ra lồng ngực rắn chắc... cùng từng lớp cơ ngực khỏe khoắn.

Sharp thần nhiên bước vào đại sảnh rồi rẽ vào một căn phòng dành cho đoàn phim rồi ngồi đó xem kịch bản... một nữ diễn viên xinh đẹp ông ẹo đi tới. cái mông ngoe ngoáy trong chiếc đầm đỏ bó sát người khiến cả thân mình cô như bốc lửa.

"Sharp anh.."

Sharp ngược đôi mắt hồ ly lên, cái nhìn sắc bén đầy sát khí nhìn phía đang gọi tên của mình.

Nữ diễn viên khẽ lùi lại khuôn mặt tái nhợt không sức sống...

"Vương. Thuộc hạ sai rồi." giọng nói run run đầy thương cảm cùng ủy khuất.

"Dena người nên biết ta không thích những kẻ tự cho là thông minh." giọng nói lạnh lùng không có tí tình cảm cứ như một người với trái tim sắt đá chai cứng... không một tia cảm xúc dư thừa.

Lúc này trong đại sảnh từng tốp học sinh kết bạn cùng nhau đi vào lớp học... khu nhà Darkruff sang trọng với những trang thiết bị hiện đại cùng những thiết kế độc đáo như một cung điện nguy nga... tráng lệ với những phòng học tiên tiến và sự phục vụ ân cần...

Từng nhóm học sinh tiến vào lớp chỉ trong chốc lát sau cả đại sảnh rộng lớn đông nghịt ban này chỉ còn tiếng quét dọn tự động.

.....

Huyền Vu đại lục.

Nạp Lan Tử xanh hết cả mặt nhìn thấy tên nhân vật xuất hiện trong sách Sharp tên nam chính biến thái thứ hai trong dàn hậu cung của nữ chính...sau đó...

Gào khóc

"Sao tên biến thái đó có thể xuất hiện ở đây a~ đáng lý ra hắn phải đóng phim ở trường nữ sinh Perrysheft ở Lumey chứ... đáng lý ra người hắn trêu đùa là Bạch Liên Kiều mà không phải Ngưng Ngưng a~"

Xong rồi... phen này xong rồi... tên biến thái đó ra về rất có hứng thú với Ngưng Ngưng bảo bối... Nạp Lan Tử nước mắt đầm đìa cầm gấu bông đập đập vào bàn tay.... Cho người tiện... cho người viết về tên biến thái đó...

"Xứ nha đầu. Người lại lôi cuốn sách đó ra để làm gì? Đi rèn luyện tinh thần lực NGAY!" một tiếng gào thét vang lên sau đó là *bốp* tiếng cây roi to đùng quất thẳng xuống đất như thị uy...

Nạp Lan Tử xanh mặt nhẹ nhàng khép lại quyển sách sau đó dùng sức chạy nhanh nhất 20 năm của mình vào căn phòng rèn luyện tinh thần lực rồi đóng sầm cửa lại thở hổn hển...

Xém chết... xém chết a~

.....

Doãn Y Ngưng cùng bọn Hiểu Ngọc đi vào phòng học riêng của lớp 10A. Lớp 10A1 từ 10 năm nay vẫn giữ nguyên con số 15 học sinh... không phải vì không có ai chuyển vào mà vì mười năm trước sau khi sự việc xảy ra toàn thể lớp từ đó càng thêm bài xích người xa lạ tiến vào lớp..

Theo quy định từ trường quốc tế Lanka khu nhà Lightas 1A có 15 học sinh sau đó mỗi lớp là 25 học sinh. Lên khu nhà Puddya mỗi lớp tăng thêm 10 học sinh. Tới khu nhà Darkruff phải có số học sinh 40 mỗi lớp. Trong đó lớp A phải 25 người.

Nhưng từ khi xảy ra sự kiện năm xưa các học sinh lớp A chỉ cần có thêm người vào lớp sẽ bị mười nam hài tập thể tẩy chay. Khiến người đó phải xin chuyển lớp. Việc này ban giám hiệu nhà trường đã làm việc rất nhiều lần nhưng kết quả lại khiến họ học máu.

Vì toàn bộ những vị phụ huynh 1A đều đồng ý việc này... 1A năm xưa chỉ có 15 người sống chết cùng nhau... thì 10A năm nay cũng chỉ có 15 người... không thay đổi...

Việc này cũng từng gây ra rất nhiều tranh cãi của những cô đồng nhà trường... bắt quá chỉ có thể lập thêm một lớp A nữa ... kể từ đó từng khối lớp có 2 lớp A là A1 và A2 ... A2 có thể thêm vào học sinh nhưng A1 thì không thể... đơn giản vì trong A1 huyền thoại chỉ có 15 học sinh nhưng hơn phân nửa số học sinh đó cha hay mẹ hoặc gia tộc đều chiếm vị trí cô đồng...

Tỷ như Hoan Hoan, Hỷ Hỷ... Tỷ như Hoàng Tuấn, Phú Tài... lại tỷ như Y Ngưng, Hạo Nhiên hay cuối cùng là Hiểu Ngọc, Thiên Hạo, Muội Muội...

Nhìn xem lớp 15 người mà dựa vào số là chín vị... còn có thể nói gì? Có thể làm gì khi sáu vị còn lại thân phận cũng không tầm thường ở các quốc gia khác...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 98: Giáo Viên Đứng Lớp.

Góc lớp một chàng trai với mái tóc màu tím đang ngồi lách cách bấm laptop khẽ ngẩng đầu lên nhìn phía cánh cửa tự động đang mở... Vĩnh Linh ánh mắt nhu hòa khẽ mỉm cười.

Ngồi bàn trên đang ngậm kẹo quay xuống nói chuyện một thiếu niên với gương mặt chính thái khẽ nghiêng đầu nhìn phía đang vào lớp năm nữ hài... Phú Tài quay sang nhìn phía đang khí lạnh đầy người Vũ Hạo Nhiên khẽ lắc đầu.

"Mỹ nhân a~ có thể cùng đi ăn với ngẫu một bữa..." tay cầm cành hoa ánh mắt lấp lánh đi về phía cửa Vũ Ninh bị một cánh tay nâng lên kéo lại chỗ

ngồi... sau đó là tiếng la oai oái của tên thiếu niên nào đó...

"Hoàng Tuấn a~ người mau bảo tên trúc mã Trúc Viễn của người rời xa lỗ tai của ngầu..." Vũ Ninh xoay đầu nhìn đang chuyên tâm đọc sách khuôn mặt đeo kính mái tóc xanh lá khẽ rối tung hết lên..

Thiếu niên được gọi là Hoàng Tuấn khẽ đẩy gọng kính rồi ánh mắt nâng lên trầm giọng nói "Trúc mã không phải của riêng ta." sau đó tiếp tục cúi đầu đọc sách...

Vũ Ninh trong lòng gào thét trong khi lỗ tai của hắn đang xuất huyết đỏ bừng thì một giọng nói lạnh lẽo vang lên...

"Đêm nay tới phòng huấn luyện." Vũ Hạo Nhiên đi tới phía Doãn Y Ngưng hôn nhẹ lên trán cô rồi nắm tay cô về phía chỗ ngồi của mình...

"Nhiên~ Sớm an. Mọi người... sớm an."

"Mèo con.. sớm an a~"....

.....

"Tiểu mỹ nhân...sớm an..."

Gào thét

"Thiên Hạo người dừng lại cho lão tử." tóc đen thiếu niên bật dậy quay sang bên tay phải của mình la lớn... Hồn đăm... người xem cái đầu của lão tử là bìa bản sao? Dám dùng nó để tập phóng phi tiêu...

"Mạnh Đình... người nên may mắn vì Thiên Hạo chỉ phóng phi tiêu mà không phải phóng dao." đang ngủ thiếu niên tóc nâu khẽ ngẩng đầu nhìn phía một bên phóng một bên la lối hai vị đồng học...

Lâm Kiệt với mái tóc màu vàng đang đeo tai nghe gật đầu đồng ý... nên may mắn vì đó không phải là dao... hay kim...

"Khương Nhật nói đúng... cho nên Mạnh Đình .. người nên cảm ơn hắn đi..." Hỷ Hỷ nhìn phía đang nước mắt rưng rưng Mạnh Đình thì bật cười... thật sự là quá đầu...

Khanh khách...

Doãn Y Ngưng ngồi xuống lấy ra laptop của mình rồi bắt đầu giải đề thi mà Vũ Hạo Nhiên vừa đưa cho...

Buổi học đầu tiên hôm nay bắt đầu bằng việc bị khi dễ của Y Ngưng và kết thúc bằng tiếng cười của đám bạn...

Năm nay là một năm tràn đầy những điều mới lạ cùng những hy vọng của tương lai... cánh cửa tuổi 16 mở ra với biết bao mộng mơ cùng dự định.

"Xin chào. Tôi là Jack LoeKing. Sẽ là giáo viên đứng lớp của các em."

Jack là vị lão sư thần bí nhất khu nhà Darkruft nói riêng và học viện Lanka nói chung. Với mái tóc xanh đen cùng đôi mắt màu vàng mê hoặc. Hắn đưa mắt nhìn xung quanh lớp đảo qua một lần rồi khẽ nhìn phía đang tập trung làm bài Doãn Y Ngưng sau đó ánh mắt phát ra tia sáng lạnh rồi cuối đầu điếm danh.

Ra về đã tìm được mục tiêu... đứa bé hư...

Vũ Hạo Nhiên cau mày nhìn phía đang điếm danh vị lão sư mới rồi nghiêng ngẫm..

Bạn này hắn thấy vị lão sư đó lóe qua một chán ghét???

Là chán ghét sao? Y Ngưng quen biết hắn ta?

Đang làm bài Doãn Y Ngưng nhận thấy một luồng khí lạnh lẽo vây quanh mình... sau đó chỉ trong tích tắc sau lại biến mất... đôi mắt xanh biển khẽ nâng lên rồi xoay đầu đảo mắt nhìn xung quanh... rồi không thấy điều gì khác thường lại cúi đầu làm bài...

Đây là một tiết học toán... phần hình học không gian... đúng với tên gọi của nó cả lớp học được bao quanh bởi những dải ngân hà bên trong không gian.. nhiệm vụ của từng học sinh là tính toán khoảng cách giữa các tinh cầu cùng những số liệu ánh sáng phức tạp...

Những con số dài ngoằn liên tục được tính ra và độ chính xác bắt buộc là 100%... bởi vì nếu sai 1mm như Vũ Ninh thì...

Rầm!

"Vũ Ninh đồng học. Tinh cầu của em đã hóa thành bụi bay vào hố đen vũ trụ. Thí nghiệm thất bại." giọng nói trầm lạnh lẽo như lời phán xét cuối cùng cho cái thí nghiệm thất bại của Vũ Ninh... chỉ thấy thiếu niên vẻ mặt méo mồm nhìn phía tinh cầu đang từ từ bị phân giải và hóa thành bụi rồi biến mất...

"Mạnh Đình xem thất bại..."

"Hoàng Tuấn thành công."

"Lâm Kiệt thất bại."

"Những em còn lại thành công."

Đám những người thành công khề nhếch môi nhìn phía đang ngồi xôm góc tường những vị thí nghiệm thất bại đang loay hoay trông nầm rồi cùng nhau bật cười...

Vũ Ninh, Lâm Kiệt cho các người chưa a~ Dám hùng hồn tuyên bố bài tập quá dễ...

Hình những nam 9 còn lại nhá... cảm ơn nàng Anxiaotuzi rất nhiều vì đã gửi ta hình... toàn giai đẹp... khu

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 99: Vũ Hạo Nhiên Ghen (Vi H).

Trong văn phòng của đoàn làm phim Sharp đang xem lại phần kịch bản của mình.... Buổi quay lần này là một câu chuyện thường gặp trong những cuốn tiểu thuyết hiện nay của giới trẻ... nam chính là một cậu thiếu niên đứng hàng top của trường.. là vương tử lạnh lùng lại xa cách... trong khi nữ chính lại là một đóa bạch liên hoa hiền lành vụng về lại rất xinh đẹp....

Rồi trong một lần tình cờ đụng nhau nơi sân trường nam chính chợt cảm thấy vẻ vụng về của nữ chính rất thú vị... sau đó là những pha trêu chọc đầy dục vọng.. biến bạch liên hoa xinh đẹp thành bạch dã oa...

Sharp nhủ nhủ mảy về mặt khó hiểu... bạch liên hoa ra vẻ rất được ưa chuộng... loài người thật kỳ lạ.. những cô gái kiên cường tự lập lại không thích.. mà đi thích những thứ giả tạo đầy dơ bẩn... bất quá vụng về sao?

Ra vẻ mèo con của hắn cũng rất thú vị... lại... ngon miệng... Sharp nghĩ nghĩ rồi khề liếm môi... cánh môi khề cười cười rồi hắn úp cuốn kịch bản lại đi ra ngoài...

Sharp đi dọc theo hành lang vắng vẻ... những căn phòng ở dãy hành lang này khoảng tháng sau mới có thể sử dụng... rất yên tĩnh... rồi hai bóng người xẹt qua góc hành lang rồi mất tích ở phía căn phòng cuối cùng...

Hắn tò mò đi theo phía sau thì phát hiện một điều thú vị...

"Nhiên~ không a....~meo~"

Trong phòng thí nghiệm hóa học bị niêm phong Vũ Hạo Nhiên thoải mái nắm tay Y Ngưng kéo vào trong rồi đưa tay kéo xuống chiếc quần ren bé nhỏ.

Lúc sáng hắn đã thấy lạ vì những biểu hiện trên gương mặt cô... cứ cảm thấy vật nhỏ của hắn hôm nay khi ngồi xuống cứ thấp thỏm không yên.... Cứ như không dám ngồi thẳng xuống...

Suốt cả buổi học khuôn mặt Y Ngưng đều đỏ bừng một cách quyến rũ... rồi chợt nghĩ tới việc gì trong đôi mắt lạnh lùng trở nên càng ngày càng ám... sau đó như con lốc thổi qua trái tim hắn... ra vẻ hắn quên một chuyện rất quan trọng...

Lần đầu tiên gặp vật nhỏ là ở công viên bánh kẹo.. khi đó cô nhóc đang bị một người nam nhân điều giáo... người đó là Âu Dương Hàn... sau đó hắn liên tục phát hiện xung quanh vật nhỏ có thêm vài người nữa...

Lại nghĩ đến việc sáng nay đáng về thấp thỏm đó.. Đáng chết... lại quên chuyện quan trọng như vậy...

Vũ Hạo Nhiên tà cười nhìn phía đang thờ hồng học Doãn Y Ngưng thì cảm thấy rất hài lòng.. xem ra bọn nam nhân đó điều giáo rất không sai thôi.. nhìn xem.. chỉ mới hôn một chốc cơ thể mềm mại này đã không có sức lực phản kháng...

Một bàn tay đưa xuống hoa huyết đang ướt át hắn thổi một hơi vào lỗ tai cô. Doãn Y Ngưng khề run rẩy rồi kẹp chặt đôi chân lại.. cô đưa hai tay định đẩy tên thiếu niên đang đè trên người mình thì nghe giọng cười khàn khàn vang lên bên tai.

Nhiên~ đừng chạm nơi đó...

"Không chạm nơi nào a~ Nơi này... nơi này... hay là này?" Vũ Hạo Nhiên khanh khách bật cười nhìn phía đang hồng mặt thẹn thùng Doãn Y Ngưng.. mỗi lần hỏi một câu ngôn tay tà ác lại di chuyển tới một vị trí mẫn cảm trên cơ thể của cô...

"Nhiên... Ngươi xấu..." Hức... Hạo Nhiên sao lại hắc hóa rồi a~ trở nên càng ngày càng sắc... mười năm nay tuy cả hai đều có những hành động rất thân mật như ôm hôn... như liếm láp nhưng hẳn chưa bao giờ ... cời đồ cô như bây giờ a... hơn nữa... hơn nữa lại là ở trong trường...

"Vật nhỏ.. ta thật ghen tỵ bọn họ lúc nào cũng ở bên ngươi.. thật ghen tỵ lúc nào trong lòng ngươi cũng có họ... thật ghen tỵ lúc nào ngươi cũng dựa dẫm... ý lại vào họ" giọng nói run rẩy như đang lên án một sự thật tàn nhẫn... mười năm bên cô... mười năm nhìn cô ý lại những tên được hẳn gọi là tình địch... hẳn ghen tỵ phát cuồng... nhất là những khi đi học ... đưa đi đón về bọn họ đều tự làm...

Cái đầu trên bả vai khẽ run run khiến Doãn Y Ngưng chợt thất thần... đôi mi dài run rẩy khẽ cup rồi cô đưa tay ôm lấy đầu Vũ Hạo Nhiên...

Mười năm nói dài không dài... nói ngắn không ngắn nhất là khi sinh tử không rời... cho dù có ngu ngơ thế nào cô cũng biết được đó là gì... Vũ Hạo Nhiên yêu cô... thật yêu thật yêu... tình yêu đó không thua chút gì so với tình cảm những người khác dành cho cô... cũng không thua chút gì so với thứ tình cảm cô dành cho bọn họ...

Ở Huyền Vu đại lục cô không hiểu yêu là gì bởi vì trong tâm cô toàn bộ đều dành cho việc tìm kiếm linh hồn Doãn Hàn... nhưng khi xuyên đến đây... cô mới biết tình cảm của mình càng ngày càng nhiều... người mình quan tâm cũng càng lúc càng đông... làm sao bây giờ...

"Nhiên... ta...yêu ngươi..." ta yêu ngươi.. và cũng yêu bọn họ... làm sao bây giờ...

Vũ Hạo Nhiên khoe miệng cười cười rồi ngửa đầu lên hôn vào đôi môi khẽ mở của cô...

Cuối cùng cũng thông suốt... xem ra khổ nhục kế của hẳn rất thành công...

Đầu lưỡi luồn vào miệng cô giành lấy vị ngọt lúc nào hẳn cũng mong nhớ... rồi bàn tay khẽ mở bung ra từng chiếc cúc đang bao bọc lấy thân thể mê người.... Nhìn vật nhỏ càng ngày càng lớn...càng lúc càng xinh đẹp có nhiều lúc hẳn không thể kiềm giữ được bản thân mình... rất muốn điều giáo cô... nhưng mà hẳn lại sợ vật nhỏ của hẳn sẽ bị sợ hãi...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Vũ Hạo Nhiên Ghen (Vi H) 2

"Dâm miêu~ nhìn xem hoa huyết cùng hậu huyết ướt át của ngươi bên trong có gì này...." Vũ Hạo Nhiên móc ra hai quả trứng rung đang kẹt trong hoa huyết cùng hậu huyết khiến Y Ngưng thờ dài may mắn... bất quá chưa đợi cô kịp mừng thì cùng nhau đút hẳn vào trong hoa huyết...

"A

"Nhiên.... Nhiên... cả hai...cả hai sao lại cùng vào hoa huyết rồi a

~

Doãn Y Ngưng kêu lên tiếng la yêu kiều khiến Vũ Hạo Nhiên đột nhiên có phản ứng... hẳn móc trong quần ra côn thịt đỏ hồng sưng to đưa ra trước mặt cô rồi lạnh giọng ra lệnh...

"Bú nó." Doãn Y Ngưng khẽ cắn môi rồi há miệng ngậm lấy côn thịt đỏ hồng.... Cô dùng lưỡi di chuyển dọc theo chiều dài côn thịt rồi đưa tay vân vê hai viên đàn tròn dưới gốc rễ... ánh mắt Vũ Hạo Nhiên tối sầm lại rồi hẳn đưa tay xuống mông cô chơi đùa... cục hoa những năm nay bị hai vị ca ca điều giáo càng thêm mất cảm... Hạo Nhiên hài lòng bỏ vào một ngón tay sau đó làm động tác giao hợp...

Lúc đầu là từ từ... sau đó lại bỏ thêm vào một ngón tay rồi làm nhanh hơn.. hai thành thịt thấy dị vật đi vào thì thi nhau co bóp.. vừa ngửa ngửa lại vừa trống trải khiến Y Ngưng ánh mắt đầy sương mù dục vọng...

Sharp đứng bên ngoài hứng thú nhìn phía đang ái muội hai đứa trẻ khẽ cười cười rồi cầm trên tay điện thoại ghi lại... mèo con bé nhỏ... chúng ta lại gặp nhau...

Jack đang đi thang bộ xuống lầu thì trông thấy hai bóng người xoẹt qua... rồi ánh mắt sắc bén thấy cái đuôi quen thuộc nơi cuối căn phòng niêm phong thì trở về văn phòng của mình rồi bật camera trong căn phòng đó ngồi nhìn...

Ánh mắt cùng sắc mặt khẽ trầm xuống... Đứa bé hư lại phát tao sao? Phát tao là phải được dạy dỗ a~ Doãn Y Ngưng... ngươi nói nếu vị hôn phu của ngươi nhìn thấy bé mèo hẳn sưng ái đang rên rĩ cầu hoan dưới thân lão sư đứng lớp... thì sẽ có kết quả như thế nào? Ta thật trông đợi đâu....

Jack Loeking vị lão sư đáng kính của học viện Lanka là một kẻ... e sợ cho thiên hạ bất loạn tên... chỉ cần có thể châm ngòi thổi gió... hẳn sẽ làm một cách đây hứng thú...

Trong khi kể ly gián của Jack đang dần hình thành thì trong phòng thí nghiệm Doãn Y Ngưng đang khóc không ra nước mắt...

"Nhiên~ đủ a~rồi.... Meo ô

~" cô đã cao trào quá nhiều lần rồi... cũng không còn hơi sức để lần nữa cao trào a

~

Đủ sao? Mười năm điều giáo vẫn chưa bù đủ đâu... hần nhìn phía những ống thí nghiệm đang thẳng tắp trong khay thì nhếch miệng cười... cảm lên ống nghiệm lạnh lẽo hần từ từ rút ra hai ngón tay trong hậu huyết rồi đút phần đít của ống thí nghiệm vào...

A~ Doãn Y Ngưng cảm thấy muốn điên rồi... phần hậu huyết đang có một vật dài lạnh đâm vào... những vách thịt bị kích thích co bóp mạnh hơn...

"Co bóp nhiều vậy ống nghiệm sẽ bị bể ngar vật nhỏ..." Vũ Hạo Nhiên sung sướng nhìn đang ngâm lấy côn thịt của mình Doãn Y Ngưng nở nụ cười thật sáng lạn... bảo bối... đây là trừng phạt vì đã khiến ta ghen...

Rồi hần khẽ hừ bắn đi tinh hoa của mình trong cái miệng nhỏ nhắn... Doãn Y Ngưng ánh mắt lơ đãng nuốt lấy dòng tinh dịch đang bắn trong miệng mình rồi dùng lưỡi lau côn thịt đang mềm đi lại cho sạch...

Vũ Hạo Nhiên hài lòng vỗ vỗ đầu nhỏ của cô khen ngợi sau đó đi chuyển ống thí nghiệm giao hợp trong cúc hoa của cô... ra về cả hai lỗ nhỏ dưới hạ thể của mèo con chưa bị ai mở huân... thật ngoan...

Lễ trưởng thành... nhất định phải tự khai một đóa...

Hần cúi người hút mạnh vào hoa huyết cùng hạt châu... Doãn Y Ngưng khẽ run lên bắn bật cao trào rồi ngất xỉu...

Khi thấy kịch hay đã kết thúc Sharp thu điện thoại vào túi quần rồi xoay người đi... hôm nay là một ngày đẹp trời... lại rất kích thích... thứ mùi thơm ngon đó thật nhiều... thật nhiều... thật muốn chạm vào... rồi thưởng thức nó...

Jack ánh mắt lóe ra tia sáng hứng thú rồi tắt đi camera trong phòng thí nghiệm... ra về là bị ép a~ hóa ra... đứa bé hư vẫn không hư lắm...

Jack cảm thấy việc một đứa trẻ trốn tham gia lễ khai giảng là rất không tốt... bởi vì trong một đời người cả hàng chục năm hay cả vài trăm năm sống lâu chỉ có 18 lần ngắn ngủi được tham gia vào buổi lễ thiêng liêng này... buổi lễ cho một sự khởi đầu mới... nên là lão sư đầy đủ trách nhiệm việc trốn tham dự khai giảng là việc đáng xấu hổ...

Hơn nữa lại trốn vào toilet làm chuyện mờ ám lại là một đứa bé hư... cho nên buổi học đầu tiên hần đã chú ý đến cô... có vẻ như cũng không hư lắm so với những tưởng tượng của hần... thậm chí là rất thú vị...

Thuộc tính hắc ám của Jack lại trời dậy... hần muốn biết dưới thân lão sư là hần... con mèo nhỏ sẽ có những phản ứng như thế nào.... Meo meo kêu sao? Hay là... rên rỉ cầu hoan?

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 101: Jack Hắc Ám.

Sau ngày hôm đó Jack chợt cảm thấy cô học trò nhỏ trở nên thuận mắt hơn... nhất là khi những phần bài tập hần giao hầu như lần nào cũng rất hoàn hảo để hoàn thành...

Bất quá chứng kiến tên nhóc trong phòng thí nghiệm lần đó hiển ân cần với cô hần lại cảm thấythật khó chịu... những thuộc tính hắc ám dần dần hiện ra rõ ràng hơn như...

"Vũ Hạo Nhiên... thí nghiệm chu vi tính cầu 0827 đã sai."

Hay...

"Vũ Hạo Nhiên... tham thực vật ở tính cầu 0738 của em đang chết đi."

Những lúc đó Vũ Hạo Nhiên chỉ khẽ cau mày... hần có cảm giác vị lão sư này đang cố ý chỉnh hần... bất quá... dường như hần không làm gì ông ta thì phải... Đám người Hiếu Ngọc cười cười nhìn hai kẻ trì độn đang ngu ngơ Doãn Y Ngưng cùng Vũ Hạo Nhiên rất muốn nói cho họ biết chân tướng...

Từ nửa tháng trước... cứ mỗi lần Vũ Hạo Nhiên thân mật cùng Ngưng Ngưng là y như rằng vị lão sư Jack sẽ tìm đủ mọi cách để bắt bẻ hần... đây là cái mà người ta thường gọi người ngoài cuộc rõ ràng... người trong cuộc u mê...

Jack cảm thấy khoảng thời gian này hân đường như điên rồi... không còn là LoeKing của trước đây bình tĩnh sáng suốt... mà cứ như đứa trẻ đang ganh tỵ cùng giành giật người mình thích...

Ách~ Thích sao? Hân thích học trò của mình... còn là một cô học trò chưa tổ chức lễ trưởng thành???

Jack lần đầu tiên khuôn mặt ửng hồng cầm điện thoại vuốt ve khuôn mặt nhỏ nhắn của cô... đây là tấm hình hân đã chụp lên hai ngày trước... thật không ngờ một kẻ như hân lại làm cái việc ...người ta gọi là biến thái như vậy...

Xem ra ... nếu muốn ở bên cô bé hân phải thanh toán lũ sâu mọt của gia tộc mới được a... Nhược điểm một khi bị tiết lộ sẽ rất phiền phức...

"Darkas. Ta cần rời khỏi đây một thời gian. Chăm sóc đám nhóc 10A1 cho cẩn thận. Nếu bọn chúng rơi mất một sợi lông nào....Darkas. Người biết..."

"Là. Chủ nhân."

Nếu có người xuất hiện nơi này và nghe đoạn đối thoại chắc chắn họ sẽ rất kinh ngạc vì vị tên Darkas là hiệu trưởng khu nhà Darkruff. Hay nói chính xác hơn là vị phó hiệu trưởng giấu mặt của trường quốc tế Lanka.

Jack bật lên camera của 10A1.... Ánh mắt nhu hòa nhìn phía đang chăm chú nghe giảng Doãn Y Ngưng rồi đưa tay chạm vào màn hình giọng nói ôn nhu hiếm có khẽ thều thào một điều gì đó rồi hân tắt đi camera xách lên vai chiếc áo khoác rồi ra khỏi căn phòng...

Tạch...tạch...tạch...

Chiếc trực thăng phía trên tầng thượng khẽ cất cánh rồi bay vút lên bầu trời.

Doãn Y Ngưng... ta sẽ khiến những nhân tố gây nguy hiểm với người triệt để biến mất khỏi thế giới này..

Doãn Y Ngưng.... Bảo trọng

Đang nghe giảng Doãn Y Ngưng khẽ ngước đầu về phía cửa sổ nhìn ra bầu trời... cô có cảm giác ban nãy có người đã gọi tên cô... trái tim khẽ co giật một cách đau nhói rồi biến mất... cứ như tất cả chỉ là ảo giác... là ai đang gọi cô sao? Là Thiên??? Vẫn là ...Mặc?

Dù cho người đó có là ai cũng nhất định phải bình yên trở về... nhất định...

Văn phòng hiệu trưởng khu nhà Darkruff. Một người nam nhân với mái tóc màu trà nhìn chiếc điện thoại cầm bả một cách... điên loạn...

"Chủ nhân vừa gọi cho ta... chủ nhân vừa gọi cho ta... chủ nhân vừa gọi cho ta a~"

Ôi hạnh phúc quá.. lần đầu khi ở đây chủ nhân gọi cho ta a~ bất quá... giọng chủ nhân rất... ôn nhu...

Lần đầu tiên ta nghe được giọng nói ôn nhu của ngài ấy... nó thật là gọi cảm lại mê người... giọng nói ôn nhu của ngài ấy như đang thì thào với ta....

Không được... không được... tuy là chủ nhân gọi ta cảm thấy rất hưng phấn nhưng mà ta không thể ở bên chủ nhân được... ta đã có người yêu a~ đã có vị hôn thê... ta không thể phản bội tình yêu của Lizza... ta không thể có lỗi với Lizza...

Chủ nhân thuộc hạ xin lỗi ngài..... thuộc hạ có lỗi với ngài... thuộc hạ đã phụ tấm chân tình của ngài... chủ nhân... thuộc hạ tin chắc ngài sẽ tìm được một nữ nhân yêu ngài thật lòng..

Chủ nhân cho dù không có nữ nhân yêu ngài cũng sẽ có nam nhân yêu ngài a~ nhưng mà không được... lão gia cùng phu nhân mà biết sẽ rất đau lòng..

Chủ nhân... ngài hãy quay về đường chính đi.. thuộc hạ không thể yêu ngài~

Chủ nhân... xin ngài đừng vì vậy mà nghĩ quẩn ... thuộc hạ biết được sẽ rất đau lòng.. lão gia cùng phu nhân... ta có lỗi với hai vị.. ta không nên cho chủ nhân thấy rõ mặt mũi của ta... như vậy chủ nhân sẽ không yêu ta... muốn bảo vệ ta mà đi mạo hiểm...

Không được... phải nói cho lão gia cùng phu nhân.... Không thể để cho người thừa kế duy nhất của hai vị đi đường cong được....

Về việc chăm sóc tốt cho những đứa trẻ 10A1 thì đã bị nỗ hiệu trưởng xem như việc bình thường... không có tí gì gọi là kỳ lạ vì chủ nhân thân ái nhà hân đang làm chủ nhiệm cho lớp đó thì việc quan tâm chăm sóc là rất bình thường..

Ta nói... vị ấy... người là đang ăn đũa bờ sao?

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 102: Dưa Bỏ Không Dễ Ăn.

Vị hiệu trưởng nào đó sau khi kết thúc cơn bản loạn của mình cũng đã là hai ngày sau... cả hai ngày đó có thể nói hẳn như đang ở trong nước sôi lửa bỏng... ăn ngủ không yên... ốm yếu gầy gò... sau đó dường như đã quyết tâm hẳn cầm đi động gọi thẳng tới đảo cho hai vị được gọi là lão gia cùng phu nhân....

"Lão gia a~ Thuộc hạ có lỗi với ngài cùng phu nhân"

"Darkas sao? Có chuyện gì?" đầu bên kia điện thoại một vị trung niên nam tử đang ngồi nói chuyện với vợ trong phòng khách.

Vị phu nhân nào đó thấy chồng mình đang nói điện thoại với tên nhóc Darkas thì nhanh tay bấm loa để nghe kè... chỉ nghe thấy bên kia tiếng khóc nức nở rồi luôn mồm xin lỗi... hai người cảm thấy thật đau đầu... này là chuyện gì xảy ra... sao không ai nói cho họ biết cơn điên của hắn còn chưa chữa khỏi...

Darkas sau khi nức nở xin lỗi xong xui mới nghẹn ngào cùng thẹn thùng nói ra tin tức...

"Lão gia... ta có một tin tức tốt cùng tin tức xấu... ngài muốn nghe tin nào trước..?"

Vị phu nhân nào đó hứng chí nhấp ngụm trà vào miệng rồi nói... "Tin xấu." nghe tin xấu xong rồi hãy nghe tin tốt... đây là điều bà thích..

"Phu nhân.... Người cũng ở đó sao... chuyện này.... Khụ... tin xấu là ... chủ nhân ngài ấy... đồng tính.."

Phốc! vị phu nhân nào đó phun ra một ngụm trà rồi tròn mắt sau đó chớp chớp.... Rồi chớp chớp nhìn phía trưởng phu nhà mình như đang nói... bà nghe nhầm???

Vị trưởng phu nào đó đã hóa đá tự bao giờ... sau đó khê ho khan một tiếng... "Tin tốt?"

Darkas khẽ xoắn xuýt một hồi rồi ánh mắt thẹn thùng nhỏ giọng nói... "Chủ nhân thích ta." aiz... nói ra thật xấu hổ... tuy là mị lực của ta rất cường đại nhưng không nghĩ tôi là nam nữ thông sát a

~

Vị hiệu trưởng nào đó cầm khăn tay khẽ cắn... về mặt ngưng ngưng...

Jack vừa đi vào cửa thì thấy không khí bên trong phòng khách thật lạ... mọi ánh mắt đổ dồn về phía hắn có tò mò... có đồng tính... còn có...ách... chúc phúc... hắn khẽ nhủ mày đi vào trong thì nghe trong điện thoại tiếng nói lại vang lên...

"Lão gia... phu nhân... thuộc hạ có lỗi với mọi người..."

Darkas? Tên này lại gây ra lỗi gì? Jack cầm lên ly trà vừa được châm vừa uống vừa nghe...

"Ta cũng không nghĩ mị lực của ta cường đại đến nỗi có thể mê hoặc chủ nhân... tuy rằng được chủ nhân yêu mến ta rất vui vẻ cùng hạnh phúc... nhưng ta đã có vị hôn thê...."

Phốc! một ngụm trà lần nữa văng ra... Jack xanh mét cả mặt mày... này là chuyện gì cùng chuyện gì a?

"Ta yêu Lizza nên ta không thể phản bội nàng để đến với chủ nhân... Lão gia... phu nhân... xin hai người hãy khuyên chủ nhân đừng nghĩ quẩn..." nói rồi giọng nói còn nghẹn ngào..

Tập thể những thành viên trong phòng khách của một căn nhà nào đó áp suất thấp từng trợn... vị phu nhân nào đó đang vãn tai nghe tiếp câu chuyện lâm ly bi đát này... Jack lúc này cảm thấy đầu hắn thật đau...thật đau... gân xanh nổi lên khắp trên trán... Darkas... người rốt cuộc muốn ăn thêm bao nhiêu dưa bỏ...???

"Ta không thể ở bên cạnh chủ nhân để có thể chăm sóc cho ngài ấy... kiếp này là ta thật xin lỗi ngài ấy... chủ nhân... nếu ngài nghe được xin ngài đừng đau lòng..."

"Ân~ Ta không đau lòng."

Ách! Là giọng chủ nhân... sao nghe giọng ngài ấy lại lạnh như vậy a? Đáng lý ra phải đau lòng muốn chết chứ?

"Darkas. Mở hộp thư lên. Đó là những việc ngươi cần làm." Jack mở ra laptop của mình rồi liên tiếp nhấn nút gửi rồi cúp điện thoại...

Vị hiệu trưởng nào đó rất nghe lời bật lên hộp thư sau đó sùi bọt mép ngất xỉu... trong đầu hắn chỉ có một câu nói lặp đi lặp lại... Dưa bỏ không dễ ăn a

~

Phía bên kia phòng khách mọi người lục đục ra về để lại hai vợ chồng ngồi nhìn đang xoa trán con trai... sau đó một con nhóc nào đó không sợ chết phá lên cười...

"Phốc... oa hahaha... ca ca... không ngờ có ngày người cũng có ngày này... ca ca hình tượng của người xong rồi... xong thật rồi..." cứ nhìn những khuôn mặt vắn vẹo của những vị trưởng lão trong gia tộc là biết... họ sẽ khóc... khóc suốt đêm... khóc ngày ngày đêm đêm a

~

Darkas.. người cũng xong rồi... cứ nhìn khuôn mặt xanh mét của ca ca ta là biết... oa hahaha...

Mồ con nhóc gấp bụng lăn lên ghế sofa bật cười một cách hưng phấn...

Lại nói về đoàn làm phim Venista đang trong giai đoạn quay chụp những tập phim cuối cùng. Đây là tập phim nam chính cùng nữ chính thân mật với nhau trong phòng thí nghiệm.. trong tập phim vai nam chính sẽ dùng cavat cột tay nữ chính và móc vào móc treo trong phòng thí nghiệm sau đó sẽ từ từ cởi đồ cô rồi dạy dỗ cô nói những lời dâm mỹ...

Sharp nhìn phía kịch bản thì bật cười... trong phòng thí nghiệm sao? Là căn phòng mèo con nhỏ bé cùng tên thiếu niên kia làm yêu??? Thật thú vị... xem ra chúng ta thật sự rất có duyên với nhau đâu...

Rồi hắn cầm điện thoại xem lại đoạn phim bị hắn quay lúc đó rồi bật cười... cứ nhìn những biểu cảm trên gương mặt đáng yêu là biết... bé mèo ngây thơ a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 103: Quay Phim.

Từng biểu cảm trong khuôn mặt của cô rất tự nhiên... tự nhiên đến nỗi hắn muốn chính tay hắn chà đạp nó... khiến nó phải rên rỉ từng cơn vì khoái cảm.. vì dục vọng... rồi hắn cất đi chiếc điện thoại của mình sau đó khẽ nhủ này một cách chán nản...

Lại phải đối mặt với đồng son phấn trên mặt diễn viên đóng vai nữ chính... trông thật buồn nôn... thật muốn mèo con đóng thế cho cô ta... có lẽ sẽ rất... thú vị...

Nghĩ nghĩ hắn lơ đãng nhìn phía đối diện, trong đôi mắt màu xám hiện lên vẻ hưng phấn khó diễn tả sau đó hắn từ từ đi lại...

Doãn Y Ngưng cảm thấy hơi đau bụng nên đi đến phòng y tế nằm nghỉ đến khi cơ thể đã bình thường trở lại thì cô men theo hành lang định lên lầu rồi trước mặt bỗng tối sầm lại...

Một bóng người đi tới chắn lấy đường đi của cô. Đôi mắt u buồn khẽ nâng lên.. đôi mi dài cong vút run rẩy khiến Sharp muốn đưa tay vuốt nhẹ nó...

Trước mắt cô là một tên...yêu nghiệt chính hiệu... mái tóc màu bạc.. đôi mắt hồ ly như biết cười trên người là bộ đồ dành cho nam sinh khu nhà Darkruft màu đen có cavat... là đàn anh sao?

"Đàn anh?" nhưng mà chặn đường cô để làm gì nha?

"Mèo con. Rất vui được gặp lại người." giọng nói khàn khàn đầy mê lực khiến cô khẽ sững người rồi cơ thể nhẹ run rẩy... là hắn...là người trong toilet nữ...

Doãn Y Ngưng chân lùi về sau một bước rồi nhanh chóng xoay người muốn chạy trốn... Sharp cười cười nhìn hành động định trốn chạy của cô thì đưa tay giật mạnh tay cô về phía mình. Doãn Y Ngưng đang xoay người thì bị giật ngược nên mất đà nghiêng ngã rồi lưng cô tiếp xúc vào lồng ngực của nam nhân phía sau.

Sharp ôm nhẹ cô vào lòng.. chiếc mũi khẽ ngửi mùi hương hoa nhè nhẹ đang tỏa ra trên người cô.. mùi hương nhẹ nhàng lại say lòng người không giống mùi son phấn nước hoa...

Doãn Y Ngưng như hóa đá trong tích tắc sau đó đưa tay định đẩy tên kia ra thì một vật trước mắt khiến cô giật mình...

"Nhiên~ nhẹ chút... ân~ đừng mà...meo ô~ ông nghiệm sẽ bể mất

"

Trong chiếc điện thoại vang lên tiếng rên rỉ kiều mị động lòng người sau đó chỉ thấy trong clip nam nhân cúi đầu liếm mút hoa huyết của nữ hài...

"Người.." này... này là ...sao có thể quay... quay lại nó chứ...

Meo ô~ Y Ngưng không mặt mũi gặp người a~ Nhiên là hồn đàn... meo ô~

"Ngoan ngoãn làm cho ta vài việc ngar~ sau đó ta sẽ xóa đoạn clip này..." mèo con ngoan ... chỉ cần ngoan ngoãn nghe lời sẽ không có chuyện gì a~

.....

"Cảnh quay thứ 109. Lần thứ 1 bắt đầu." tiếng đạo diễn vang lên tiếp theo là tiếng *cách* từng chùm đèn bật lên chiếu vào phòng thí nghiệm.

"Đạo diễn... thay người đột xuất như vậy không sao chứ?" một giọng nói thều thào hỏi nhỏ.

"Sharp nói chỉ cần quay nửa mặt từ sống mũi xuống là ổn." hân cũng rất đau đầu... đang diễn tốt sao lại phải thay người? Bất quá... ra về rất thú vị... Sharp chưa bao giờ chủ động hôn môi một người nhẹ nhàng đến thế

Trong phòng thí nghiệm là hình ảnh đang hôn môi một cách ái muội của nam chính và nữ chính... Đôi mắt màu xám trở nên càng ngày càng sâu thẳm... hân khẽ cắn môi cô rồi nhân lúc cô khẽ mở miệng thì thừa cơ luồn vào khoang miệng ngọt ngào dùng sức treu đùa... dùng sức liếm mát.

Một bàn tay hân khẽ tháo ra chiếc cavat của cô và hân... một chiếc cột lại tay cô... chiếc cavat dư lại buột lại đôi mắt đang đầy sương mù.... Xung quanh bỗng trở nên tối sầm lại rồi những cảm xúc dần trở nên càng thêm mãnh cảm..

"Gọi tên ta Salina~" giọng nói đầy mê lực vang lên trong bóng tối khiến thân hình bé nhỏ khẽ run rẩy...

"Guber... người... người buông ta ra~" tiếng thở dốc kêu mị như móng vuốt mèo khẽ khều khiến mọi người xung quanh đều ngửa..

"Buông? Salina~ ta sẽ không buông." giọng cười khàn khàn vang lên trong phòng thí nghiệm khiến bầu không khí mê muội càng thêm dày đặc..

"Guber~"

Đôi tay bị móc vào một chiếc móc khiến cả thân thể cô bị cố định lại... như chú cừu bé nhỏ đang đợi làm thịt... từng chiếc cúc áo bị mở ra bộ ngực sữa dưới lớp nội y khiêu gợi... khiến đôi mắt màu xám của Guber như bị bốc cháy... một thân hình tuyệt đẹp....

Hân hôn nhẹ môi cô... rồi từ từ xuống cằm... đi tới chiếc cổ trắng nõn khẽ liếm láp khiến nó trở nên ửng hồng rồi từ từ dòi xuống xương quai xanh quyến rũ sau đó dòi lười từ từ xuống đôi gò bồng trắng nõn khẽ mút nhẹ...bàn tay còn lại của hân để lên chiếc đùi thon dài trắng nõn rồi từ từ đưa lên trên...

"Cắt đi đạo diễn."

Tiếng nói lạnh lùng cắt đứt những suy nghĩ miên man của đám người quay phim. Vị đạo diễn đáng khinh nào đó khẽ khép chân lại che đi bộ vị đang ngẩng cao đầu của mình...ngượng ngùng cười cười...

Sharp híp mắt lại đầy nguy hiểm rồi gài lại nút áo cho bạn diễn của mình sau đó ẵm cô đi ra ngoài...

"Tới! Diễn viên đóng thế... mau vào."

Phía sau vang lên từng tiếng kêu lớn sau đó là những tiếng thở dốc vang lên ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 104: Vampire.

Sharp cúi đầu nhìn phía đang bị cột tay bịt mắt cô gái nhỏ đang nằm trong lòng thì bước nhanh vào phòng của đoàn phim sau đó đi tới phòng nghỉ của mình rồi khóa trái cửa lại..

Ra về cô bé vẫn chưa tỉnh hồn lại a~ hân có nên... tiếp tục...

Đoãn Y Ngưng đầu óc ngu ngơ một lúc sau thì giật mình ngồi bật dậy... cô...cô vừa làm gì?... Cô vừa...đóng phim á? Oa~ không muốn đâu... mọi người mà biết là cô xong đời a

~

Đưa tay giật xuống chiếc cavat còn đang trên mặt mình cô nhóc mím môi ánh mắt hồng hồng nhìn chằm chằm tên đầu sỏ gây ra lên án...

Khi hân cầm đoạn phim ra đe dọa hân đã nói chỉ cần nghe lời thì sẽ xóa đoạn phim... không ngờ việc hân muốn lại là đóng phim này... còn dẫn cô vào phòng thí nghiệm lần trước....

Sharp nhìn đang lên án bản thân mèo nhỏ thì bật cười rồi lấy điện thoại ra xóa đoạn clip... con mèo nhỏ sao có thể đáng yêu như thế được chứ... rồi cúi người hôn môi cô lần nữa... ban này xem tí hân đã không cầm giữ được mà lột hết đồ cô ra... cũng may mà lý trí vẫn còn nên mới bảo mọi người dừng lại...

Những bộ vị tuyệt vời sao có thể để đám người trong đoàn phim nhìn thấy được chứ... thân thể mỹ miều của cô chỉ có hân mới thể nhìn... à .. còn vài tên tình địch. ... bất quá bọn chúng định chia sẻ ngọt ngào này sao? Ta có nên phân một ly canh??? Thật rồi rắm..

Bất quá hương vị của mèo con thật tuyệt... nó làm cho hân cảm thấy thật khát... thật muốn từng ngậm từng ngậm nuốt lấy thứ chất lỏng ngọt ngào mỹ vị...

Doãn Y Ngưng hoàn hồn lại nhìn tên vừa trộm hôn mình khuôn mặt chột đỏ bừng rồi đưa tay đẩy hân ra chạy đi mất...

Sharp bật cười đang chạy trốn mèo nhỏ rồi ánh mắt xám biến dần thành màu đỏ như máu... phía miệng lại dài ra bốn chiếc răng nanh... mái tóc ngắn giờ lại dài ra một cách yêu mị...

Mèo con của ta... người trốn không thoát... chiếc lưỡi đỏ liếm qua chiếc răng nanh khát máu...

Dòng máu thuần ngọt ngào chưa phải là món ăn cực phẩm.. dòng máu cực phẩm phải là của người mình yêu... hân chỉ mới thích cô mà vị máu đã ngọt ngào đến vậy... vậy nếu yêu cô... hương vị sẽ cực phẩm như thế nào?

Hân thật trông đợi....

Đôi mắt đỏ như máu càng ngày càng sâu thẳm hân đưa tay vuốt lên môi mình để cảm nhận hơi ấm còn sót lại của cô rồi từ từ đưa ngón tay lên miệng nhẹ liếm... tiếng kêu đó... thân mình đó... làn da mềm mại như tơ lụa... từng mạch máu đang chuyển động khắp cơ thể... bầu ngực căng tròn co giãn... đôi chân thon dài khẽ kẹp lại... khi ngón tay hân chạm vào đáy quần lót ướt đầm...

Thật là mắc cảm... chỉ mới trêu đùa một tí thôi đã động tình nhanh như vậy sao? Ra về bọn họ đã dạy người rất chu đáo...

Rồi hân đưa tay cầm lấy chiếc laptop nhỏ của mình bật lên hộp thư và ngồi cười... mèo con bé bỏng thật ngây thơ... chỉ làm một việc nhỏ mà thôi... vẫn chưa đủ giá trị đối với đoạn clip này...

Nhìn xem... làn da ửng hồng vì dục vọng... đóa hoa huyết đỏ hồng như máu... đang khẽ co bóp một cách mãnh liệt... chiếc cổ xinh đẹp khẽ ngửa ra phía sau như đang tận hưởng cơn khoái cảm đang có....

Nó làm hân cảm thấy thật kích động cùng hưng phấn... rất muốn tự tay mình khiến cô rên rỉ.... A~ làm sao bây giờ... lại nhớ đến hương vị ngọt ngào của dòng xuân thủy lúc trước... xem ra lần sau phải chuẩn bị bình thủy tinh nhỏ để cất chứa...

Doãn Y Ngưng khuôn mặt ửng hồng chạy vào lớp học... thật may mắn cho cô vì kết học vừa kết thúc được vài phút và chưa có giáo viên bước vào. Vũ Hạo Nhiên nhìn phía đang thấp thỏm của cô thì cảm thấy kỳ lạ... vật nhỏ của hân là đang... chột dạ sao?

Tò mò quái a

~

Rẹt~

"Bọn nhỏ... Năm nay khu nhà Darkruft sẽ đi ngoại khóa đến vùng đất của biển Seaperia. Lần này sẽ là buổi ngoại khóa đặc biệt vì chúng ta sẽ được vui chơi với những bãi biển mà không cần những giờ học thực hành như những năm trước...

Cho nên... thân ái... mọi người nên chuẩn bị đầy đủ vật dụng cần thiết bởi vì hai ngày sau chúng ta sẽ xuất phát."

Đám nhóc 10A1 nghe xong thông báo đều nhẩy cõn lên sau đó sôi nổi bàn luận cho chuyến dã ngoại này...

Vũ Hạo Nhiên đặt tay lên vai đang bồn chồn Doãn Y Ngưng khiến cô chột giật mình... đôi mắt xanh như tránh né tránh đi ánh mắt lo lắng của Vũ Hạo Nhiên.

"Chuyện gì?"

"Nhiên... ta...ta vừa mới đóng phim..bất quá... chỉ quay nửa mặt... Nhiên.. người..."

Ách! Nguyên lớp bu lại tò mò... chắc lãnh diễn mỹ nhân đóng phim a~ tin tức sốt dẻo.

Đóng phim? Là bộ phim H đang quay ở trường? Vật nhỏ ngu ngốc này dám đóng loại phim đó? Trong lòng Vũ Hạo Nhiên dâng lên từng ngọn lửa giận rồi như nghĩ đến việc gì hân câu môi lên cười...

"Không sao~ vật nhỏ thích thì tốt rồi."

Tất nhiên là không sao... chỉ quay nửa mặt thôi mà...nên làm cách nào để trừng phạt đây? Doãn Y Ngưng càng lớn... lá gan lại càng lớn a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 105: Ngoại Truyện: Nụ Cười. (Trước Xuyên.)

Ta đi khắp nơi tìm kiếm linh hồn.. đi qua những nơi thành thị đông đúc... rồi đi tới những chỗ đơn sơ vắng vẻ....

Những ánh mắt mọi người nhìn ta cứ như nhìn một kẻ đang mất trí.. họ nói muốn tìm linh hồn phải tới Nạp Lan gia tộc... những khi đó ta chỉ âm ỉ cho qua... ta rất muốn hỏi *Sao các người lại biết ta chưa từng đi tới đó tìm kiếm qua?* nhưng ta không hỏi ..

Con đường phía trước thật dài... thật dài... nếu có Doãn Hàn bên cạnh thì tốt rồi..

"Ngưng nhi a~ muội không muốn ăn cà rốt thật sao?" Doãn Hàn bủ môi trừng mắt nhìn ta... ánh mắt của hắn như đang nói *nếu muội không ăn ta sẽ không chơi với muội.*

Đùa! Ta mới không thèm chơi với hắn... Doãn Hàn thật đáng ghét... luôn ép ta ăn những thứ ta không muốn... cứ nhìn màu sắc mà xem... đẹp thì đẹp nhưng hương vị thì không dám khen tặng... suốt đời này ta sẽ không ăn cà rốt...

Sau đó ta đã không ăn... cho tới khi bị bắt cóc vẫn không bao giờ chạm vào cà rốt...

Tám năm tìm kiếm... trên vùng đất Huyền Vu này đầy ắp những dấu chân của ta... có những nơi thậm chí ta đã đi qua vài lần... nhưng vẫn không tìm được thứ ta muốn tìm... rồi ta nghĩ ...có lẽ Doãn Hàn đang ở nhà chơi trốn tìm với ta... ừ...ừ... Doãn Hàn rất thích trò chơi mà ta thường nhìn hắn một cách khinh bỉ "Ngây thơ"

"Ngưng Ngưng... không phải ngươi ghét nhất ăn cà rốt sao?" Nạp Lan Tử tò mò nhìn phía đang nhai cà rốt ta hỏi... từ khi ta về nhà mọi người đều vây quanh lấy ta như đang canh chừng... sợ ta đi mất... nhất là Nạp Lan Tử... cứ mỗi ngày đều chạy tới nói chuyện với ta..

"Không ghét." vì cà rốt là món Doãn Hàn thích. Hắn có thể ăn một lúc cả tô com chiên với cà rốt mà vẫn cười hi hi khen ngon... trong khi ta lại dùng muỗng lựa đi những hạt cà rốt bị cắt lựu bỏ hết qua tô hắn... Hừ hừ... này thì ngon...

Trong thế giới nhỏ bé của ta lúc đó chỉ có những hình ảnh cười đùa của Doãn Hàn...

Một ngày nào đó Nạp Lan Tử nhủ mày nhìn ta sau đó...

"Ngưng Ngưng... cười một cái a~" Nạp Lan Tử bủ môi chọt chọt vào hai bên má ta bắt ta cười..

Cười? Là như thế này sao?

Ta cố nhếch miệng để tạo thành một nụ cười nhưng ... là thất bại... bao nhiêu năm rồi ta không cười a~ là 5 năm hay 8 năm? Hay gần 10 năm????

Nạp Lan Tử khuôn mặt cứng đờ nhìn phía ta sau đó thờ dài một cách bất đắc dĩ... Được rồi... lần đầu tiên ta cảm thấy cảm giác áy náy đối với Nạp Lan Tử... trừ áy náy với Doãn Hàn khi ta cầm cà rốt bỏ vào tô hắn lần đó... lúc đó Doãn Hàn vừa nhai cà rốt vừa mở to mắt trừng về phía đang chớp chớp mắt về mặt vô tội ta...

"Doãn Y Ngưng... Ngươi nghe cho rõ... sinh mạng của ngươi là do Doãn Hàn dùng mạng để đổi về... nụ cười của ngươi là điều Doãn Hàn muốn thấy... không phải khi bé hắn đã nói nụ cười của ngươi rất xinh đẹp sao? Cho nên Doãn Y Ngưng... ngươi phải sống vì Doãn Hàn... Phải cười cho phần của Doãn Hàn..." Nạp Lan Tử dùng hai tay giữ chặt khuôn mặt ta rồi gần từng chữ nghiêm túc nói...

Ách~ Sống vì Doãn Hàn.. cười cho phần của Doãn Hàn sao?

Ta... nếu ta cười... có phải hay không hắn cũng sẽ cười nha?

"Ngưng nhi... Doãn Hàn ca ca thật thích ngươi cười a~ Ngưng nhi cười thật xinh đẹp." Lần đầu tiên gặp Doãn Hàn hắn đã ngăn người nhìn ta sau đó nói như vậy...

19 tuổi năm ấy ta lại nở nụ cười... nụ cười hơi khó coi một chút nhưng mà khi đó ta đã đang cười ...những giọt nước mắt chảy ra khoe môi khẽ nhếch làm ta cảm thấy nó thật đáng... lại chua xót... ta phải tập lại cách cười... phải cười cho phần của Doãn Hàn...

Bởi vì Doãn Hàn ca ca của ta có một nụ cười thật ấm áp... như những tia nắng... mặt trời...

Khụ... ta cảm thấy... thôi bỏ đi...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 106: Shopping~

Năm nay cũng như mọi năm cứ sau một tháng sau khai giảng sẽ là buổi học ngoại khóa như thường lệ... nhưng điều bất đồng năm nay buổi ngoại khóa sẽ được thay thế bằng chuyến đi dã ngoại:

Khu nhà Chidlie năm nay sẽ đi chung với khu nhà Lightas đi tới công viên cổ tích Saro thành phố Dreams. Cách Ruby 5 ngày hành trình. (Thời gian dã ngoại: 1 tháng.)

Khu nhà Puddya địa điểm là suối nước nóng Paulu thành phố Senfor. Cách Ruby 5 ngày hành trình. (Thời gian dã ngoại: 1 tháng.)

Khu nhà Darkruft địa điểm là đất nước của biển Seaperia. (Thời gian ngoại khóa: 1 tháng 10 ngày.)

Khu nhà Skynia địa điểm là vùng đất của những ngọn núi tuyết Swony. (Thời gian ngoại khóa: 1 tháng 10 ngày.)

.....

Quảng trường Rubie những năm gần đây càng ngày càng náo nhiệt... những khu mua sắm dựng lên xung quanh quảng trường. Ngay cả khu công viên rộng lớn lúc xưa cũng đã biến thành một khu thương mại hiện đại.

Năm cô nhóc sau khi tan học thì bắt xe đi thẳng tới trung tâm thương mại Stary mới mở vài năm này.. bên trong khu thương mại được xây theo kiểu vòng tròn... chính giữa là một khu vườn hoa tuyệt đẹp có thác nước nhân tạo... xung quanh là những cửa hàng bán quần áo...

Khu thương mại Stary gồm hơn ba mươi tầng... tầng trệt là quần áo đủ kiểu... tầng hai là phụ kiện quần áo như giày dép, giỏ xách hay những phụ kiện đi kèm... tầng ba là khu mỹ phẩm với cái loại nhãn hiệu nổi tiếng... tầng bốn là nước hoa có thể nói đây là một thế giới nước hoa ngọt ngào... tầng năm là khu chuyên về phim ảnh, mọi người có thể dễ dàng mua được những đĩa phim H đủ thể loại... đến tầng sáu mọi thứ sẽ trở nên thật náo nhiệt với những rạp chiếu phim hoành tráng... tầng bảy là khu chuyên về ăn uống... tầng tám là...những vật dụng tình thú... trên nữa là khách sạn cao cấp và khách sạn tình thú...

Năm cô nhóc bước vào một cửa hàng bán đồ đi biển xinh xắn... trong đây có rất nhiều kiểu dáng cũng như màu sắc của đồ bơi cho nữ... bikini cũng có... đồ bơi ren gọi cảm cũng có... cho dù đồ bơi mỏng trong suốt cũng có...

Cả bọn thích thú chọn lấy đồ bơi mình thích chỉ có Y Ngưng chỉ ngồi ở hàng ghế đợi sau đó cầm lên quyển sách ngồi đọc... họ vui vẻ là tốt rồi.. cô nghĩ cô sẽ bận một chiếc áo dây yếm cùng... một chiếc short để bơi... như vậy gọn hơn...

"Ngưng Ngưng... bộ này rất hợp với người a~" sao đó đi thẳng tới quầy tính tiền rồi cầm túi giấy kéo tay đang mơ màng Doãn Y Ngưng đi mất... để lại đang cười khúc khích Muội Muội... Hoan Hoan cùng Hỷ Hỷ...

Doãn Y Ngưng mờ mịt ngẩng đầu sau đó ánh mắt nghi hoặc nhìn phía Tiết Hiểu Ngọc như muốn hỏi *Vừa nãy người nói gì a? Y Ngưng không nghe rõ.*

Ngọc Ngọc rõ ràng là muốn hỏi Ngưng Ngưng... cứ nhìn bộ đồ bơi là biết... Vũ Hạo Nhiên chắc chắn sẽ... mất máu rất nhiều...rất nhiều... Đám ba con hồ ly khề vẫy đuôi ánh mắt ái muội nhìn phía mơ màng mèo nhỏ mà bật cười... rõ ràng Ngọc Ngọc đã cầm bộ đồ bơi đó đi tính tiền... một bộ đồ bơi rất... moe~ lại hấp dẫn...

Cả nhóm tính tiền đồ bơi của mình rồi vui vẻ đi ra ngoài...

"Seaperia... Hỷ Hỷ muốn tới đó lâu lắm rồi a~ nơi đó là thiên đường của những bãi biển..."

"Phải phải... không ngờ trường ta lại tổ chức đi dã ngoại mà không phải ngoại khóa... thật may quá.."

"Nghe nói khu Skynia sẽ đi trượt tuyết ở Swony... nơi đó rất lạnh lại có những khu trượt tuyết cực kỳ hiện đại..."

.....

"Seaperia sao? A~ Mèo nhỏ... thật muốn nhìn thấy dáng vẻ của người khi mặc áo tắm..." Từ phía bên hông cửa ra vào Sharp nở một nụ cười thâm ý rồi khề liếm mép...

Bộ đồ tắm đó... ra vẻ rất hợp với cô.... mềm mại... mỏng manh lại quyến rũ... xem ra cô nhóc Tiết Hiểu Ngọc cũng không chướng mắt lắm... Tiết gia sao? Vẫn chưa hợp tác lần nào... xem ra cũng là một gia tộc tốt...

Từ khi tình cờ thấy cô đang dạo ở những cửa hàng quần áo hán đã đi theo phía sau cô... rồi hán cảm thấy hơi bất ngờ khi thấy cô bước vào cửa hàng bán đồ bơi nữ... định đi du lịch sao?... Không ngờ trường Lanka lại tạo cho hán cơ hội hiếm có này Seaperia nơi tuyệt vời với hàng trăm bãi biển nổi tiếng xung quanh nó... ra về hán cũng có một căn nhà nhỏ ở Seaperia thì phải... ă~ phải về xem lại mới được.

... A~ bắt quá...hán cũng nên nói thuộc hạ đầu tư thêm tiền cho Lanka mới được... dù gì Lanka cũng là của tên đó lập ra... cũng nên ủng hộ cho hán một lần..

Nếu không làm sao xứng là bằng hữu tốt... ra về tên kia cũng đang sút đầu mẻ trán vì đám sâu mọt trong gia tộc... xem ra ta nên giúp hán một phen..

Gia tộc Wolferi

Một dòng tộc lâu đời... tồn tại hơn vài thế kỷ... đối thủ nặng ký nhất của gia tộc Vampire...

Ra về từ đối thủ không đúng cho lắm... phải nói là bằng hữu mới chính xác a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 107: Gia Tộc Người Sói Loeking Wolferi

Gia tộc người sói Wolferi, gia tộc Vampire Knight cùng gia tộc thiên sứ Angelin được gọi là tam thế chân vạc ở thế giới này.....Bookie đại lục.

Họ đầy đủ của ba gia tộc là LoeKing Wolferi, DarkKnight cùng Sandoji Angelin. Trong đó cả ba gia tộc người sói, Vampire cùng thiên sứ là lâu đời nhất tồn tại gần 10 thế kỷ với dòng máu vô lão bất tử... tiếp sau đó mới là sự phát triển của loài người... hay được gọi là những hài tử bị thương để chối bỏ.

Những hài tử bị chối bỏ danh như ý nghĩa: không có sức mạnh của riêng mình... phải trải qua quá trình sinh lão bệnh tử... phải chật vật với những nguy hiểm bất cứ khi nào cũng có thể mất mạng...

Mỗi gia tộc đều có một nơi ở của riêng mình như gia tộc LoeKing Wolferi sinh sống trên một hòn đảo giữa đại dương Riddy.

Đó là một hòn đảo lâu đời được xây dựng như một tòa lâu đài cổ những bức tường thành bao bọc xung quanh như một pháo đài kiên cố...

Gia tộc DarkKnight sống trên một hòn đảo giữa biển đỏ Matas. Là một hòn đảo âm u với tòa lâu đài đen tuyền nằm giữa biển đỏ... cả hai màu đỏ đen vào những đêm huyết nguyệt như quện vào nhau làm cho người ta cảm giác rợn người...

Trái ngược với gia tộc Vampire thì hòn đảo của gia tộc Sandoji Angelin là một nơi tràn ngập ánh sáng... đây là một hòn đảo trên mây với những đám mây dày bao phủ như một lớp kiềng kiên cố che khuất tầm mắt mọi người...

.....

Hòn đảo gia tộc LoeKing Wolferi.

Jack đang bù đầu bù cổ cho việc xử lý đồng rắc rồi còn sót lại sau cuộc huyết tẩy vài ngày trước thì nghe được một tin tức khiến hán xanh mặt...

"Chủ nhân a~ Nhân gia rất nhớ ngài." mỗi vị hiệu trưởng nào đó sau lần bị ăn dưa bỏ đã rất mặt dày lại gọi điện tới quấy rối...

Ai nhaz... công việc thật nhiều... thật nhiều.. hán phải khiến chủ nhân vui vẻ mà bớt việc cho hán...

"Chuyện gì?" tên này là chê việc ta giao cho hán quá ít sao? Cho nên mới dùng giọng nói mè nheo đó chọc tức ta? Jack bực tức mím môi ánh mắt lóe lên tia sáng nguy hiểm...

Mỗi vị trưởng nào đó vui vẻ báo cáo thành tích của mình sau đó mới sực nhớ ra chuyện gì nên tò mò hỏi. "Chủ nhân. Lần này ngoại khóa Darkruft sẽ đi Seaperia ngài có đi hay không?" chủ nhân là lão sư đứng lớp nên cũng phải gọi tới thông báo một tiếng...

Seaperia? Nơi được mệnh danh vùng đất của những bãi biển trong mơ sao? Nghe có vẻ rất thú vị... nói như vậy... người đó cũng sẽ đi? Ra về đây là cơ hội tốt... Jack khuôn mặt như tỏa sáng khẽ cười cười như nghiền ngẫm rồi trầm giọng phân phó...

Đang sung sướng vì nhiệm vụ được giao đã hoàn thành gần hết kẻ nào đó lại lần nữa sùi bọt mép... hán... hán vừa nghe được điều gì a~

Chủ nhân... ngài vừa mới nói gì? Ở đây gió lớn quá... ngẫu không nghe rõ...

Tút...tút....tút.... Darkas nhìn phía đang tút tút điện thoại thì lại bắt đầu... bấn loạn...

Gào khóc

"Chủ nhân a~ không mang theo như vậy khi dễ nhân gia"

Nhân gia không muốn về đảo làm culi.. nhân gia tuyệt đối không muốn về đảo làm culi a

~

Chủ nhân... về đó nhân gia thật sự sẽ chết... sẽ chết... sẽ bị cười nhạo chết... sẽ bị tiểu ác ma hành hạ đến chết...

"Ngao ô

"

Rầm!

Vài người đeo kính đen đập phía cửa phòng đi vào rồi hai người đưa tay nắm cổ áo đang phát ra tiếng sói tru mõ hiệu trưởng từ từ kéo lên sân thượng..

"Darkas. Chủ nhân nói ngài ấy sẽ đi Seaperia... cho nên công việc ở đảo sẽ giao cho người." sau đó ba nam nhân áo đen bật cười khanh khách... Darkas... người xong rồi... công việc ở đảo sẽ không nhiều lắm.. chỉ cần người ngoan ngoãn làm ngày làm đêm thì trong vòng 1 năm sẽ hoàn thành... nhanh thôi..

Điều người nên lo lắng là tiểu ác ma ... nghe nói vị ấy đang nghiên cứu vài loại thuốc cần người thí nghiệm... Darkas a~ chúc mừng người là người được chọn....

"Khônggggggg~ ngẫu không muốn về đó... ngẫu không muốn về đó... ngao ô

"

Bạch!

Mỗ đang tru lên trước mắt tôi sầm lại rồi ngất xỉu..

"Darkas. Là do người quá ồn. Không nên trách huynh đệ chúng ta."

Khắp nơi khu nhà Darkruft từng đám học sinh khẽ ngẩng đầu nhìn phía tòa tháp dành riêng cho những vị lão sư khẽ lắc đầu... tiếng tru thảm thiết như vậy... viện trưởng đại nhân lại phát bệnh nữa rồi... rồi mọi người khẽ rùng mình dùng sức thu nhỏ lại thân thể...

Điều khi học ở Darkruft đáng sợ nhất không phải là thi rớt... điểm thấp hay đuổi khỏi trường.. mà điều mọi người lo lắng là vào một ngày đẹp trời nào đó sẽ bị mõ xông chuông hiệu trưởng bay lại cần... không biết lúc đó có cần đi chích không nữa... Khu nhà Darkruft là nơi cực kỳ nguy hiểm..

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 108: Seaperia.

Sau vài ngày ngồi trên phi cơ tốp học sinh khu nhà Darkruft cũng đã chính thức đặt chân đến thiên đường của những bãi biển Seaperia.

Seaperia là một vùng đảo ở chính giữa bốn vùng biển khác nhau ở bốn cửa ra vào được chia ở các phía.

Hướng Đông là bãi biển màu xanh ngọc với những bãi cát trắng dọc bờ biển cùng những ngôi nhà được xây phía dưới đại dương..

Hướng Tây là một bãi biển hồng phấn với từng lớp cát đỏ rực như mê hoặc lòng người lại mang về yêu mị kì bí..

Hướng Bắc là một bãi biển màu tím nhạt với từng ngọn sóng cao thích hợp cho việc lướt sóng cùng những trò mạo hiểm..

Cuối cùng là hướng Nam với bãi biển màu vàng óng ánh đẹp một cách cao quý... với dãy nhà được xây trên mặt nước....

Khu nhà Darkruft sẽ chung một bãi biển khu phía Đông và chia đều ở ba khu vực khác nhau..

Kiến trúc ở khách sạn dưới đáy đại dương ở bãi biển hướng đông được xây theo lối kiến trúc là bốn góc vuông... từ bốn góc vuông đó sẽ chia ra làm 4 khu vực lối vào khác nhau là bốn cửa chính ở bốn phía.

Khu lớp 10 sẽ ở cửa thứ nhất, khu lớp 11 sẽ đi hướng vào ở cổng số hai và khu lớp 12 sẽ đi lối vào số ba.

Một lớp sẽ được chia theo số học sinh trong lớp đó. Lớp 10A1 có 15 học sinh nên sẽ được chia làm tam phòng... mỗi phòng 5 học sinh... vì phòng rất rộng rãi thoáng mát nên năm học sinh ở cũng sẽ không vấn đề gì...

Họ có thể hoạt động tự do suốt cuộc hành trình của mình và đến ngày cuối cùng trên bãi biển sẽ bắt đầu điểm danh để chuẩn bị ra về...

Y Ngưng, Hoan Hoan, Hỷ Hỷ, Hiền Ngọc cùng Muội Muội ở chung một căn phòng có thể ngắm nhìn ra biển... căn phòng có 2 chiếc giường kingsize được xếp lại với nhau tạo ra một chiếc giường cực lớn... bốn con nhóc hưng phấn nhảy nháy khắp nơi trên chiếc giường trong khi Doãn Y Ngưng khẽ thở dài rồi đi tắm...

Ngồi máy bay cả một ngày thật mệt mỏi... khi tới Seaperia thì trời cũng đã chiều... lúc ăn xong rồi nhận phòng trời cũng đã sụp xuống... đám người Hiền Ngọc thấy Y Ngưng cầm bộ đồ đi tắm thì khẽ cười cười sau đó mở hành lý của cô đi giấu hết quần cùng áo chỉ chừa lại những chiếc đầm cùng nội y...

Đem quần áo theo để mặc đi bơi sao? Như vậy sao được a~ nếu mặc quần áo đi bơi thì bộ đồ bơi cô mua không lẽ bỏ xó... như vậy là không nên... không nên... Tiết Hiền Ngọc cười cười rồi ôm đồng quần áo của cô chạy qua phòng khác....

Cốc ...cốc...

Jack đến bãi biển cùng đám học trò của mình... mỗi lão sư sẽ ở một phòng riêng... hôm nay cô học trò bé bỏng của hắn trông thật xinh xắn trong chiếc đầm hoa tới gối... trông cô vừa mềm mại lại đáng yêu... hắn rất trông chờ vào ngày mai a~

Hắn tay cầm ly rượu nhìn phía đang lấp lánh ánh sáng những đám san hô khẽ nhấm nháp ngụm rượu thì nghe tiếng kêu cửa... khẽ nhú mồm một cách khó hiểu Jack từ từ đi tới mở cửa phòng thì một bóng đen nhỏ bay vào đến sau đó quăng đồng đồ trên giường hắn... Jack khẽ đen mặt nhìn cô học trò lớp hắn đang ngượng ngùng cười cười...

Tiết Hiền Ngọc sau khi ôm đồng đồ của Doãn Y Ngưng chạy ra hành lang thì phát hiện một việc rất quan trọng.... Cướp thì cướp được rồi đó... còn giấu thì giấu ở đâu đây? Ở hai phòng kia thì không được rồi... Y Ngưng mà làm nũng tí xiu đám kia sẽ mềm lòng mà trả đồ lại... như vậy kế hoạch của cô không phải xong rồi sao...

Rồi Tiết Hiền Ngọc linh quang chợt lóe... có nơi giấu sau đó chạy nhanh tới dãy phòng của những vị lão sư rồi dón dập gõ cửa...

"Thầy... a ha ha... ta... ta..." bất quá nhìn gương mặt xanh mét của lão sư cô rất muốn khóc a~ Tiết Hiền Ngọc trong lòng mếu máo....

"Giải thích." ra về phòng của hắn là nơi con nhóc này tới tổng rác sao? Là do lúc trước hắn quá dung túng lớp 10A1? Cho nên không sợ chết đến đây tổng rác?

Lão sư~ về mặt ghét bỏ đồng rác này của người là gì~ nếu như người biết đồng rác đó là của Ngưng Ngưng người sẽ không Ách... dùng ánh mắt giết người nhìn ta nữa chứ?... Tiết Hiền Ngọc xoắn xuýt một hồi rồi cắn môi hạ quyết tâm run run giải thích...

"Lão sư a~ ngài biết đó... đi biển là phải mặc đồ bơi a~ cho nên..." ách... nên giải thích thế nào đây nha??. Không lẽ nói cô canh lúc Doãn Y Ngưng đang tắm thì trộm đồ đem giấu? Vì không có chỗ giấu nên mới đến làm phiền lão nhân gia ngài?

Không được.. lão sư sẽ xé xác ngẫu ra mắt...

"Có liên quan?" Jack khẽ nhú mồm nhìn đang chột dạ cô học trò giương giọng hỏi rồi liếc đồng quần áo chiếm chệ nằm trên giường như đang muốn nói... *giải thích không ra ...người sẽ chết thật thảm.*

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 109: Thầy Trò Cấu Kết.

"Ách...lão sư...ý ta muốn nói là....đi... đi biển phải mặc... A~ phải mặc đồ bơi." đúng vậy... đi biển phải mặc đồ bơi... Tiết Hiền Ngọc ánh mắt đảo qua đảo lại để tìm từ ngữ thích hợp thì cả người chợt rùng mình...

Quanh thân Jack đang tỏa ra một luồng khí lạnh hắc ám... nhiệt độ của căn phòng vốn mát mẻ cũng trở nên lạnh dần...

"Sau đó đâu?" câu này người đã nói một lần rồi... cho nên câu tiếp theo đâu? Hắn đưa tay khẽ xoa bóp thỉnh thoảng còn phát ra những tiếng kêu rắc rắc khiến Tiết Hiền Ngọc giật mình ngồi xồm xuống ôm đầu rồi la oai oái...

"Cho nên ta đem tất cả quần áo của Y Ngưng đem giấu a! Lão sư đánh người là không tốt... ngài không thể sử dụng bạo lực học đường ở đây...tuy là ở đây cũng không phải ở trường nhưng ngài là lão sư thì không được...ách.." đợi đến này giờ con đau vẫn chưa ập xuống Tiết Hiểu Ngọc khẽ ngẩng đầu thì thấy vị lão sư đáng kính đang nở một nụ cười gian trá...

Jack lổ tai khi nghe từ khóa Y Ngưng chợt run rẩy một cách hưng phấn nhưng vẻ mặt vẫn bình tĩnh như thường nhìn phía đồng hồ trên giường khẽ nhủ này.... Ra về đồng quần áo đó là của Y Ngưng nha đầu? Cho nên mèo nhỏ là định mặc quần ngắn áo thun đi bơi sao? Như vậy sao được a

~

"Tiết nha đầu. Làm rất tốt." hần ung dung đi tới giường ngồi chễm chệ bên đồng quần áo mà hần cho là đồng rác ban nãy sau đó nở nụ cười hài lòng nhìn phía đang ngu ngơ Tiết Hiểu Ngọc... xem ra thời gian qua hần dung túng đám nữ hài 10A1 là chính xác thôi..

Được nước làm tôi con nha đầu nào đó không sợ chết lon ton đi tới đứng bên cạnh lão sư lớp mình về mặt cực kỳ gian trá...

"Lão sư a~ lão nhân gia ngài cũng biết Y Ngưng nha đầu kia tuy bề ngoài xa cách nhưng rất hay thẹn thùng. cho nên... ngài thấy đó... toàn là quần áo..." Ách~ ra về xa cách cùng thẹn thùng không ăn nhập gì với nhau thì phải... nhưng mà thôi kệ ...

"Àn!" không phải toàn mà nhìn đồng hồ này hần có thể nghĩ tới hầu như 99% vali đồ kia đều là quần cùng áo...

"Cho nên ta đã mua một bộ đồ tắm rất xinh xắn cho mèo con lớp ta mặc... ách... nhất định ngài sẽ rất thích... vì nó rất dễ..." vừa nói con nhóc vừa đưa tay làm động tác tháo nơ sau đó gian tà nhìn phía ánh mắt đang sáng lấp lánh lão sư lớp mình...

Khụ... hần cảm thấy hệ thống giáo dục của Tiết gia rất tốt... xem ra có thể trường kỳ hợp tác...

Thấy dáng vẻ như bị lọt vào hố của lão sư Hiểu Ngọc càng thêm hưng phấn khoa tay múa chân...

"Lão sư ... vì nghĩ cho tính phúc của ngài trong tương lai ..ngài có nên...đem đồng hồ đó cho...xử lý..." chỉ cần ngài đồng ý giấu đi sẽ như nước chảy thành sông...

"Ta sẽ." Jack trầm tư gật gật đầu... xem ra hần phải kêu bọn thuộc hạ mua thêm vài bộ đồ bơi cho bảo bối của hần... ra về có rất nhiều loại đồ bơi...thứ vị...

"Thật tốt quá.. lão sư.. vậy nếu Y Ngưng có hỏi..." Tiết Hiểu Ngọc chớp chớp mắt to nhìn lão sư như đang chờ câu trả lời cuối cùng.

"Ta không biết. Bất quá mai ta sẽ cho người đem thêm vài bộ đồ cho các người.. người biết..." Jack nhếch khóe môi nhìn phía học trò của mình... trong đôi mắt là vẻ tính kế chợt thoáng qua...

"Thành giao!"

Bên này gian phòng hai con hồ ly lớn và nhỏ đang đặt thành hiệp nghị thì phía bên kia sau khi tắm xong Doãn Y Ngưng đang định soạn đồ của mình cất vào tủ thì chợt xanh mặt...

Quần áo của cô đâu rồi a? Rõ ràng cô đã đem chúng tới.. này... này làm sao bây giờ..

"Ngưng Ngưng... có chuyện gì sao?" Hỷ Hỷ nhìn phía đang đứng hình Doãn Y Ngưng trong lòng cười thầm nhưng bề ngoài vẫn bình tĩnh vừa lau khô tóc vừa đi lại hỏi...

"Đồ... quần áo mất rồi... sao lại như vậy chứ? Ta rõ ràng thấy Maris bỏ vào vali mà..."

"Ách. Có khi nào nhìn nhầm hay không? Trong đây không có quần áo gì nha... chỉ có nội y cùng đầm thôi..." Hoan Hoan bu tới đưa tay xốc lên những thứ bên trong chiếc vali rồi chép miệng nói.

Muội Muội đang ngồi chơi game thấy phía giường ồn ào cũng bu lại.. "hay Ngưng Ngưng gọi về hỏi thử xem." vừa nói dứt câu cô nhóc đã bị hai ánh mắt sắc như dao bắn qua đây về cảnh cáo... muốn chết.. sao lại dám khuyên như thế chứ...

Muội Muội khẽ cười cười làm động tác yên tâm rồi ngồi xuống cầm laptop lên chơi game tiếp...

"Maris. Là ta..."

"....."

"Maris. Người không bỏ vào vali quần áo cho ta sao?"

"....."

"A~ Là ma ma nói không cần bỏ vào á?"

"....."

"Đã biết. Tạm biệt."

Oa... ma ma ... sao lại không cho Y Ngung mang quần áo đi bơi a~ còn nói phải mặc đồ bơi cho đảng hoàng mới được xuống nước... Y Ngung không có đồ bơi... làm sao bây giờ...

Doãn Y Ngung mếu máo nhìn phía cả đại dương đang lấp lánh những ánh đèn san hô khe thờ dài... mai mua vậy... dù sao... chắc ở đây cũng có bán...

Phía bên kia đang tụ lại chơi game ba cô nhóc vảnh tai nhỏ nghe lên sau đó cúi đầu cười gian... thành công... Nguyệt ma ma thật tốt...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 110: Ngoài Biển Bơi Lội (Vi H).

Cách!

Cánh cửa phòng mở ra chỉ thấy Tiết Hiểu Ngọc tay xách nách mang nào là bánh kẹo... nào là nước uống từ từ đi vào... rồi nhanh tay mở hộp bánh lấy ra năm miếng bánh đặt vào năm chiếc đĩa nhỏ rồi mời người cùng ăn...

Doãn Y Ngung vừa ăn vừa cảm thấy lo lắng cái đầu nhỏ khe lắc như giả tòi.... Rồi lại thất thần suy nghĩ...

"Ngung Ngung ..có chuyện gì sao?" vừa hỏi vừa đưa tay lấy miếng bánh kem rồi cho vào miệng... lão sư thật tốt... bánh kem này quá ngon... hiệu bánh Sea ở nơi này nghe nói rất nổi tiếng... phải đặt hàng trước mới mua được... hơn nữa mỗi ngày chỉ có định bán ra mỗi loại một số lượng nhỏ...

Không ngờ lão sư lại hiểu tâm lý nữ hài như vậy a~

"Ta không có... đồ bơi." cho nên chỉ sợ những ngày sau chỉ có thể ngồi trên bờ ngắm biển... thật sự rất không cam lòng nha....

"A~ đồ bơi sao? Ta có.. ta có... bất quá... Y Ngung.. không phải Maris đã chuẩn bị cho người quần áo để thay thế đồ bơi sao?" con tiểu hồ ly nào đó về mặt giả bộ hồ đồ..

"Không có... Maris nói ma ma kêu phải mặc đồ bơi đảng hoàng mới được xuống biển vì sợ quần short sẽ làm tăng sức nặng cơ thể khi bơi ra xa..." thật là... ma ma quá lo xa rồi... Y Ngung chỉ bơi rất gần bờ...

Như vậy a~ xem ra Nguyệt ma ma nói rất có lý..

Tiểu hồ ly lúi từ trong vali của mình ra ngoài một bộ đồ bơi cột nơ sau đó quăng vào người Y Ngung.. cô mèo nhỏ cầm lên bộ đồ sau đó nét mặt đỏ bừng... này...này là đồ bơi sao? Nó...nó ...sẽ...rất dễ tuột a~

Y Ngung phải mặc nó sao? Không chịu đâu...

"Ách.. Ngọc Ngọc.... người...người.." sao lại đem bộ này cho Y Ngung... nó quá...

"Này là lần trước đi mua ở quảng trường Rubie cho Y Ngung.. cho nên bây giờ ngủ đi.. mai sẽ là chuyến đi thật thú vị. "

.....

"Doãn Y Ngung. Nhanh một chút a~ mọi người đều xuống biển cả rồi..." Muội Muội đứng phía rìa bờ biển vẫy tay tới tấp đang đỏ mặt núp phía sau cánh cửa phòng thay đồ...

Không muốn ra... không muốn ra...

Vũ Hạo Nhiên đang từ đại sảnh đi ra thấy cả người đường cong nóng bỏng đang núp phía trước tiểu thanh mai thì bật cười... nhìn thật đáng yêu..

Hắn từ từ đi tới rồi đưa tay ẵm lấy cô rồi chạy ra phía biển...

"A

~" Y Ngung đột nhiên bị ẵm lên thì hét lên một tiếng sau đó mở to mắt nhìn phía đang bậc cười trúc mã khe chu miệng giận dữ...

Vũ Hạo Nhiên thả cô xuống đất rồi kéo tay cô chạy ào xuống biển bơi lội... hắn cần phải hạ hỏa... hôm nay tiểu thanh mai của hắn trông rất gọi cảm lại mê người... chiếc áo bikini nhỏ nhắn sọc trắng xanh được buột nơ trước ngực lộ ra bộ ngực sữa no tròn vòng ngực của thanh mai nhà hắn chắc cỡ

82cm.... thật sự là rất cân đối với chiều cao 1m60 của cô...

Cả hai bơi ra sâu ngoài biển thì Vũ Hạo Nhiên chợt dừng lại ôm sát cô rồi một tay nâng gáy cô lên áp cánh môi của mình lên cánh hoa anh đào há hốc vì kinh ngạc...

Nhiên?

"Nhiên~ đây là ngoài biển à... học... ân~" Nhiên... đừng chạm vào nó...

Vũ Hạo Nhiên đưa tay giựt lấy chiếc nơ phía trước ngực khiến khuôn ngực trắng nõn khẽ bật ra rồi hấn cúi đầu ngậm lấy nhũ hoa hồng phấn đang run rẩy vì lạnh...

Chiếc lưỡi mềm mại nhẹ nhàng liếm lấy nhũ hoa đang dần căng cứng rồi há miệng ngậm lấy bầu ngực cô khẽ mút...

Cả bầu ngực tròn phân nửa chìm trong nước lạnh lẽo... đầu vú lại được liếm bú trong khoang miệng ấm áp khiến cô không kiềm được mà rướn người lên càng thuận lợi cho đang liếm mút Hạo Nhiên...

Hắn vừa bú vừa nâng mắt quan sát khuôn mặt ửng hồng của cô thì gật đầu hài lòng... mèo con của hắn thật nhạy cảm... chỉ mới nhiều đó cũng đã gần cao triều...

Bàn tay to đẩy ra đẩy quần bikini nhỏ rồi xoa lên hoa huyệt đang từ từ chảy nước... rồi vuốt ve lấy hạt đậu nhỏ... Vũ Hạo Nhiên nhìn đôi mắt đầy dục vọng của cô khăn khăn ra tiếng dụ hoặc...

"Vật nhỏ... đưa tay nắm lấy con thịt của ta~" mơ màng Doãn Y Ngưng gật đầu nhẹ rồi đưa tay vào quần Vũ Hạo Nhiên vuốt ve con thịt... bàn tay lạnh lạnh mềm mại cầm lấy đang dần trưởng lớn con thịt nhẹ vờ về nó... sau đó như thấy cầm không đủ cô lấy thêm bàn tay còn lại nhẹ vỗ về...

Ngón tay nhỏ ấm áp xoa tròn xung quanh quy đầu rồi đánh vòng nhẹ nơi mắt quy đầu của con thịt... tay kia lại vờ về xoa bóp lấy hai viên đạn phình to nặng trĩu... lúc lâu sau một dòng nước ấm áp bắn vào tay cô rồi hòa vào nước biển...

Doãn Y Ngưng nhanh chóng vòng tay ôm cổ hắn để tránh cho bản thân mình bị chìm xuống biển...

Vũ Hạo Nhiên thoải mái hừ ra một tiếng rồi dùng ngón tay đưa vào hậu huyệt nhỏ nhắn sau đó nhẹ nhàng giao hợp...

"Grừ...grừ.. Nhiên~ đừng...đừng mà

" Doãn Y Ngưng hừ hừ thoải mái rồi nức nở cầu xin... Nhiên... bây giờ đang ở ngoài biển... không muốn...

~

"Ar~ Tà... ta muốn... Nhiên...ta muốn ra.... muốn ra...har

"

Hắn vừa lòng cười cười rồi nhả ra nhũ hoa đã đầy nước bọt sau đó đưa lưỡi vào khoang miệng ngọt ngào của cô hút dẫn.... Ra về... vật nhỏ sắp cao triều... hắn đưa vào hai ngón tay thật nhanh giao hợp... tay kia nắm bóp hạt trân châu sung đỏ dưới hạ thể rồi phụt... một đoàn chất lỏng ấm áp bắn vào tay hắn... Doãn Y Ngưng thở hộc ra sau đó vui mặt vào cô Vũ Hạo Nhiên...

"Ha...ha... vật nhỏ... có phải hay không cảm thấy rất kích thích???" hắn sửa sang lại đồ bơi cho cô rồi nắm eo thon của cô bơi vào phía gần bờ...

Đám người 10A1 thấy hai người bơi lại thì cười cười rồi nắm lấy hai người lôi kéo nhau cùng đi thám hiểm những nơi khác...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 111: Truyền Thuyết Đêm Huyết Nguyệt.

Jack nhìn phía ngoài biển đang ôm nhau hai người cảm thấy rất tức giận... bàn tay khẽ nắm chặt lộ ra những gân xanh... lòng bàn tay bị những ngón tay bấm sâu vào khe rướm máu...

Ánh mắt của hắn trở nên sâu thẳm rồi khẽ mím môi đứng nhìn... từ đằng xa lúc nãy hắn đã thấy cô đang thẹn thùng nấp sau cánh cửa .. hắn đã định đi tới bên cô nhưng không ngờ tên ranh con đó lại nhanh chân đến trước... cứ nghĩ tới vẻ mặt ửng hồng động tình của cô lúc trong phòng thí nghiệm hắn lại hận bản thân mình không thể thể thân cho tên ranh con đó...

Đôi mắt vàng hổ phách ẩn sâu bên trong là những con lốc dữ dội... ngọn lửa ghen tị bùng lên như muốn thiêu cháy từng thứ đang hiện hữu xung quanh nó...

Sharp đang đứng trong đại sảnh khẽ nâng mắt nhìn ra phía biển... ánh mắt chợt lóe ra tia đỏ rồi xám xịt trở lại... cánh mũi hần khẽ giật giật rồi bước chân đi về phía góc bãi biển...

"Jack. Là người?" không ngờ tên này cũng ở đây... bất quá hướng đó là... không phải là hần nghĩ như vậy chứ?

"Sharp." có việc? Nếu không có thì đừng chọc ta.

Sharp nhìn phía ánh mắt rực lửa tức giận của bằng hữu thì bật cười... xem ra mèo nhỏ mị lực rất lớn...

"Ta thích nàng..."

"Người." Jack sững người quay đầu sang phía đang nhìn phía biển Sharp bàn tay buông ra rồi lần nữa nắm thật chặt... lại thêm tình địch sao?

"Sharp. Ta sẽ không buông tay." rồi hần xoay người định bước đi.

"Jack. Chia sẻ đi. Nếu không ai muốn buông tay thì chia sẻ đi." Jack người biết cái thế giới này cho dù muốn hay không muốn người cũng không thể một mình độc chiếm một người... nhất là dòng máu thuần lại càng không cho phép độc chiếm...

"Sharp... người...Hào." Sharp ta có thể nói không đồng ý sao? Thật là ... đám tình địch kia đã khiến ta phải đau đầu... giờ lại thêm người... con đường tranh sủng càng lúc càng xa

~

"Jack a~ nghe nói có một truyền thuyết về một hòn đảo dưới mặt biển ở khu phía Đông..." cho nên lần này chúng ta nên hợp tác...

"Truyền thuyết?"

Năm trăm năm trước từ khu vực phía Đông có một hòn đảo nhỏ trong hòn đảo đó có một bộ lạc ít người sinh sống... họ sống với thứ tài nguyên dồi dào mà hòn đảo ban tặng... rồi một ngày... một thánh nữ của hòn đảo cứu về đảo một chàng thủy thủ bị sóng đánh trôi dạt vào bờ...

Nàng đang người thủy thủ về nhà và chăm sóc cẩn thận... rồi một tình yêu nảy sinh trong họ... vài năm sau họ cưới nhau rồi một ngày như bao ngày khác chàng thủy thủ giương buồm ra xa và không trở lại

Thánh nữ khi đó đang mang trong mình giọt máu của chàng... cô cố gắng đẻ sinh nó ra và nuôi lớn.. hai năm sau đó một đoàn người tìm tới trên đảo với ý định muốn mua lại hòn đảo này... dân làng khi đó không đồng ý cuộc giao dịch nên xung đột đã xảy ra...

Trên chiếc du thuyền sang trọng người thủy thủ năm xưa nay bận trên người bộ quần áo sang quý cùng vị hôn thê xinh đẹp.. Hần đứng trên tàu nhìn xuống đang ầu ẩu hai nhóm người khẽ mím môi lại.. hần cảm thấy hòn đảo này thật thân thuộc... cứ như hần đã từng sống ở nơi đó...

Rồi một phát súng vang lên... đứa bé gái đang ngồi trên xích đu gần nơi ầu ẩu bị rơi xuống... mọi người nghe tiếng súng chợt ngừng tay lại..

Tiếng kêu thảm thiết vang lên.. cô chạy vội tới đang đổ máu lênh láng hải tử... ánh mắt căm thù nhìn phía đang cầm súng một vị bảo tiêu... rồi từng cơn gió thổi qua như một diêm gổ... ánh mắt màu đỏ nhìn phía đang đứng trên du thuyền chàng trai đáng lên sự căm phẫn cùng hận thù...

"Podius. Là ta năm năm trước đã cứu người.. là ta đã dùng mạng để sinh cho người đứa bé này... Podius.. đây là cái giá cho niềm tin của ta đối với người sao?"

Chàng trai đầu bông nhiên đau xót... sau đó ánh mắt mờ dần rồi một dòng ký ức mạnh mẽ lao vào đầu...

Phía trên đảo từng giọng nói đầy thù hận vang lên... cô nhìn phía xác chết la liệt của dân làng rồi rơi xuống hai hàng huyết lệ...

"Nhân danh thần biển Seapas ta dùng danh nghĩa con gái Pesta của ngài triệu hồi ngài... Dem lời nguyện của ta khắc vào những người hiện diện nơi đây... chết không toàn thây... tan xương nát thịt... máu chảy mà chết...Dùng máu của con gái và cháu gái của ngài làm hiến tế... phong lại hòn đảo này dưới đây đại dương..."

"Khônggggg~ Pesta. Nàng không có quyền làm hại con gái chúng ta. Pesta." hần nhớ ra rồi.. hần nhớ ra người phụ nữ hần yêu nhất... hần nhớ ra nàng.. Pesta...

"Con gái sao? Hahaha.... Podius.. nàng đã chết rồi... nàng đã bị súng bắn chết rồi... Podius... ta nguyện rửa người cùng vị hôn thê của người cả đời không hạnh phúc... con cháu tuyệt hậu..."

Rầm....Rầm..

Khi những người từ trên chiếc du thuyền chạy xuống thì cả hòn đảo chìm dần xuống đáy biển...

Chỉ có đêm huyết nguyệt năm mươi năm mới trời lên trên mặt nước một lần vào 3 ngày cho những người hữu duyên ghé thăm...

"Woa! Truyền thuyết thật sự rất hay.. ta cũng muốn đến xem thử hòn đảo đó như thế nào..." đám nhóc 10A1 hưng phấn bàn luận.. sau đó chia nhau về phòng ngủ... nghe nói hai ngày sau sẽ là đêm huyết nguyệt chỉ năm mươi năm mới xuất hiện một lần... thật mong đợi có thể gặp tận mắt hòn đảo...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 112: Hòn Đảo Xuất Hiện.

Nghe nói sau khi hòn đảo chìm xuống dưới đại dương từng cơn gió gào thét như muôn vật ngã mọi thứ... sau khi trở về đất liền lời nguyên của thánh nữ Pesta đã dần dần ứng nghiệm... những kẻ đã từng hiện diện trên đảo từng người một chết đi... những cái chết khủng khiếp không toàn thây... những cái chết tan xương nát thịt...

Về phần anh chàng Podius sau đó vì bị đá kích nặng nề không bao giờ nữa còn sức lực chèo chống gia tộc... từ từ gia tộc chàng thủy thủ năm xưa đi hướng diệt vong..

Gia tộc của người con gái năm xưa tự xưng là vị hôn thê của chàng càng thêm thê thảm... từ một gia tộc phồn vinh chỉ sau vài năm chỉ còn một mình cô. Nhìn thấy gia tộc diệt vong tuyệt hậu cô bật cười... là cô sai rồi.. cô không nên sai người giết đi hải tử của chàng... không nên xúi gia tộc chàng mua lại hòn đảo... không nên là kẻ gây chia rẽ gia đình đó... nếu không phải vì sự ích kỷ đã không đi đến nước này...

Sau đó trong một đêm huyết nguyệt cũng treo cổ tự sát....

.....

Đám nhóc 10A1 quyết định sẽ bơi lội vào buổi tối để tìm kiếm hòn đảo trong truyền thuyết... trên tay bọn chúng cầm những chiếc bộ đàm không thấm nước để liên lạc... rồi mỗi người túa ra một hướng bơi ra biển..

Những vùng biển ở Seaperia đều rất an toàn cho nên du khách có thể thoải mái bơi khắp nơi ngay trong đêm cũng không cần lo lắng bất cứ việc gì..

Doãn Y Ngưng mặc bộ đồ bơi màu đỏ buột nơ trước ngực cùng chiếc quần nhỏ xinh được buột nơ hai bên nhẹ nhàng bơi về phía trước... Bộ đồ bơi này lúc chiều Tiết Hiểu Ngọc đã quảng cho cô mặc... còn nói là mua ở chỗ bán đồ bơi phía bãi biển... mỗi mẫu chỉ có một kiểu duy nhất... cho nên mua một lúc đủ cho cô mặc cả tháng...

Nghe Ngọc Ngọc nói vậy trên trán cô trải dài vài vạch hắc tuyến... cô nhìn trên giường hai vali đồ thẫm nhũ... rõ ràng là có người tặng... Tiết Hiểu Ngọc... người rõ ràng đang lừa ta.... Một vali đồ bơimột vali đầm đủ kiểu đáng... này... này là sao nha?

Lại nói sau khi mỗi người túa ra khắp nơi thì Doãn Y Ngưng từ từ bơi về phía mỏm đá đang ở phía ngoài xa.... cô có cảm giác hòn đảo sẽ xuất hiện hướng này...

Mái tóc bạch kim xõa dài sau lưng khẽ ngoe ngoảy trong nước như một dải sóng mềm mại... khiến vài vị du khách bơi ngang qua phải ngáng ngơ một lúc... sau khi định thần lại thì bóng dáng nhỏ xinh ban nãy đã biến mất....

Huyết Nguyệt đêm đầu tiên là lúc hòn đảo hiện ra nên có rất nhiều người bơi vào thời gian này để tìm kiếm... nhiều du khách đã đến Seaperia rất nhiều lần để có thể bước chân lên hòn đảo truyền thuyết nhưng đa số đều vô vọng quay về... càng bơi ra xa ... số người càng ngày càng ít... cô lướt nhanh qua bọn họ rồi lại bơi thẳng về phía trước...

Linh tính mạch bảo cô sẽ có một bất ngờ nếu tìm ra được hòn đảo này... bất quá.. nếu biết trước bất ngờ đó là gì có lẽ Doãn Y Ngưng sẽ khóc không ra nước mắt...

Bơi được một lúc lâu chừng vài tiếng cô nhìn thấy phía trước như có bóng dáng một hòn đảo nhỏ.. cô bơi nhanh tới đó rồi cầm trên tay chiếc bộ đàm bật cười...

"Mọi người... Ngưng Ngưng tìm thấy hòn đảo rồi nha... 3 ngày sau tái kiến... khanh khách..." sau đó từ từ leo lên đảo...

Đám nhóc còn lại nghe thông báo thì lục đục kéo nhau lên bờ bỏ xuống balo nhỏ không thấm nước trên vai xuống đất rồi ngồi đó than khóc...

"Ta cũng muốn lên đảo... muốn lên đảo a

~ ngẫu không chịu đâu.." nghe những du khách cùng người dân ở đây nói hòn đảo là một nơi tuyệt đẹp lại đầy đủ thức ăn cùng nước uống... có vài người đã đặt chân lên đảo để tham quan khắp nơi nhưng điều đặc biệt là khi nhóm người đầu tiên đặt chân lên đảo thì hòn đảo sẽ biến mất... trong ba ngày sau mới xuất hiện lại... hết 3 ngày thời hạn họ sẽ xuất hiện bất kỳ nơi đâu ở trên những bãi biển Seaperia này...

Doãn Y Ngưng chân trần bước lên từng lớp cát của hòn đảo... những lớp cát ấm áp mịn màng len lỏi qua những ngón chân ngọc khiến cô thích thú bật cười... hòn đảo này không lớn lắm chỉ cỡ một phần ba Seaperia... nhưng khung cảnh lại đẹp hơn rất nhiều..

Những chùm trái trĩu mọng thơm ngon... những tiếng chim thánh thót bên tai giống như một bản nhạc tuyệt đẹp mà thiên nhiên ban tặng... loài chim ở hòn đảo này thật kỳ lạ... khi ở dưới đại dương chúng có thể bơi lội như loài cá... khi hòn đảo trôi lên mặt nước thì bay nhảy lung tung...

Hòn đảo này cứ như là một thế giới cổ tích thu nhỏ... với những thác nước nhỏ chảy xuống những tảng đá phủ đầy rêu xanh... xung quanh hòn đảo là những cây hoa đủ sắc màu tuyệt đẹp...

Doãn Y Ngưng đáng người bốc lửa chạy lung tung khắp nơi một cách hứng thú mà không ngờ mình lại lọt vào tầm ngắm của vài con sói đuôi to...

Làn da trắng nõn ửng hồng vương vấn lấm tấm những giọt mồ hôi bị tia sáng của những đóa hoa phản chiếu lấp lánh... trông cô như một tinh linh của những bông hoa nơi này... mùi hương nhẹ nhẹ bay vụn đậm tỏa ra xung quanh... đôi tai mèo bé nhỏ khẽ giật giật một cách hưng phấn...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chinh Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 113: Sủng Vật.

Doãn Y Ngưng nhìn thấy giữa hòn đảo là một hồ nước to đang bốc khói nghi ngút thì cảm thấy rất thích thú.. cô ngồi xổm xuống bên hồ rồi đưa tay thử nhiệt độ sau đó khanh khách bật cười một cách vui vẻ... tiếng cười trong trẻo như tiếng chuông ngân vang lên trong đêm... hòa với tiếng chim hót khiến cả hòn đảo như có sức sống...

Vì đang bận đồ bơi nên cô đưa chân xuống hồ rồi ngồi hểnh xuống hồ nước nóng... làn nước ấm áp bao trùm lên cơ thể bé bỏng khiến cô thoải mái hừ hừ ra tiếng... hơi nước bốc lên tạo thành tấm màn mờ ảo bao bọc cả thân mình... làn da trắng nõn khẽ ửng hồng vì độ ấm của nước trở nên càng thêm mịn màng nõn nà... như một loại lụa thượng hạng...

Xột xoạt.... Xột xoạt...

Đang ngược đầu ngắm huyệt nguyệt Doãn Y Ngưng khẽ xoay đầu nhìn phía đám bụi cây đang vang lên tiếng động xột xoạt run động... tiếng xột xoạt càng lúc càng lớn rồi cô nhìn thấy phía mặt đất dưới bụi cây dày đặc là hai chiếc mũ màu đen từ từ lộ ra từ đám cây cối... sau đó cả khuôn mặt nhỏ nhắn từ từ chui ra từ đám cây um tùm...

Ách~ Thật đáng yêu quá... là hồ ly sao?

Doãn Y Ngưng chớp chớp mắt to quan sát hai con vật đang dè dặt chui ra khỏi bụi cây rồi từ từ đứng dậy di chuyển tới gần bờ hồ bên kia nơi hai con hồ ly đang đứng..

Hai chú hồ ly như nhận thấy có người đến gần thì cả người chột căng thẳng rồi lông dựng đứng cả lên.. sau đó đồng loạt quay đầu nhìn phía vật thể đang chuyển động thì khẽ sùng người...

Phía dưới hồ là một người thiếu nữ với thân hình gọt cảm đang mặc trên người những mảnh vải mỏng màu đỏ cực kỳ quyến rũ cùng ngây thơ... chiếc tai trắng nõn trên đầu khẽ run run rồi vành lên trông cực kỳ xinh đẹp... mái tóc màu bạch kim ướt đầm ướt át dính bết vào người...

Đôi môi đỏ hồng đang khẽ nhếch nhìn phía bọn chúng đầy thích thú... đôi lông mi dài cong vút đọng lại những hạt nước khiến chúng nhẹ run rẩy... bộ ngực lên xuống phập phồng khiến những giọt nước khẽ chảy xuống theo hình dáng gợi cảm...

Doãn Y Ngưng thấy hai chú hồ ly đang cảnh giác nhìn mình rồi lại bất chợt ngẩn ngơ thì thấy rất thú vị... cô đưa tay khẽ sờ đầu cả hai sau đó khi thấy chúng còn ngơ ngác thì ôm chầm vào lòng sau đó bắt đầu vuốt lông từng con...

Oa

mềm mượt y như trong tưởng tượng của cô a~ thật đáng yêu chết đi mất....

Phụ nữ là những sinh vật rất kỳ lạ... họ có thể rất nghiêm túc và lý trí trong mọi việc nhưng lại thường xuyên mất tự chủ đối với những vật xinh xắn đáng yêu... hầu hết đó là những vật... lông xù chẳng hạn... như chó... mèo hay hồ ly... hoặc những vật vô tri vô giác như thú bông... quần áo....

Doãn Y Ngưng không những cuồng gấu Teddy.. cô còn là một kẻ cuồng lông xù... chỉ cần là mềm mại trắng trẻo cô đều thích...

Hai con hồ ly nhỏ khi định thần lại thì thấy bản thân mình đang bị ôm vào một thứ thật mềm mại lại hương thơm thì bỗng cảm thấy rất thích thú... chúng đưa mũi ngửi ngửi mùi hương dễ chịu rồi như tỏ vẻ thân mật khẽ nhón đầu nhỏ lên liếm liếm hai bên gò má cô...

Doãn Y Ngưng thấy hai con hồ ly tỏ vẻ thân thiết với mình cũng cảm thấy rất thích ý... rồi cô hôn hôn hai cái đầu nhỏ sau đó đặt chúng lên bờ rồi cười

cười nhẹ giọng nói.

"Tiểu Hồ... Tiểu Ly phải ngoan a~ ta tắm xong sẽ đi với các người đi dạo .." nói rồi chui xuống suối nước nóng tiếp tục tắm rửa... Tiểu Hồ ...Tiểu Ly? Hai chú hồ ly nhỏ khẽ nghiêng đầu nghi hoặc.. đây là đang kêu chúng nó sao?

Doãn Y Ngưng ngẫm mình thêm một chút nữa thì leo lên bờ... chiếc bông trắng nõn cùng cặp chân dài thẳng tắp đầy quyến rũ khẽ đung đưa trong chiếc quần bé nhỏ màu đỏ... cô cúi người với tay lôi ra chiếc balo đặt trên thành hồ rồi mở balo lấy ra chiếc khăn mỏng choàng vào người..

Cặp chân trần cùng những ngón chân ngọc chậm rãi đi tới phía đang ngơ ngẩn hai con hồ ly rồi đưa tay ôm chúng vào lòng xoay người đi hướng khác.. xem ra đêm nay cô phải kiểm một sơn động nào đó để qua đêm ..

Đi được một lúc thì kiểm được một hang động nhỏ xinh xắn... bên trong sơn động rất thoáng mát lại sạch sẽ cực kỳ... Doãn Y Ngưng tò mò quang sát xung quanh rồi đặt hai sừng vật cô mới nhặt được xuống đất dụ dỗ chúng nằm xuống rồi lon ton kiểm đồng rom sạch dọn chỗ ngủ.. cô nhìn phía gốc cây là nguyên đồng cánh hoa to đùng trông rất sạch sẽ thì ánh mắt lóe ra tia sáng rồi nhanh tay ôm đồng cánh hoa to đùng đặt vào nơi cô sẽ nằm đêm nay... như vậy sẽ êm ái hơn...

Một nhóm lửa được đốt lên chiếu sáng sơn động... việc sau đó là Doãn Y Ngưng ngồi lên chiếc tổ mới của mình sau đó dùng sức quan sát hai sừng vật cô vừa nhặt được...

Ách... chúng thật sự là quá giống nhau ngar~ giống từ màu lông đến kích cỡ... điều duy nhất khác nhau là màu mắt... một con có đôi mắt đỏ như huyết ngọc... một con lại mang một đôi con ngươi xanh biếc nhẹ nhàng... nghĩ nghĩ cô cảm thấy càng ngày càng buồn ngủ.. sau đó Doãn Y Ngưng ôm chặt hai sừng vật vào lòng rồi thiếp đi..

Hai sừng vật thấy tân chủ nhân của mình ngủ cũng dúi dúi đầu nhỏ vào người cô rồi chui vào lòng cô khép mắt lại..

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 114: Ngộ Cổ Nhân (Vi H)

Những tia nắng len lỏi qua những tán lá chiếu thẳng vào sơn động.. trên chiếc giường đầy những cánh hoa đỏ rực là một thân thể trắng nõn mê người khẽ giật giật... cô khẽ co rút thân mình vào nguồn âm áp bên cạnh rồi tìm tư thế thoải mái dụi dụi đầu... phía trên đỉnh đầu là một tiếng cười khẽ vang lên khàn khàn một cách sung sướng... rồi một đôi môi lạnh lạnh nhẹ áp lên đôi môi đỏ mọng khẽ mở học ra hơi thở như lan say lòng người...

Doãn Y Ngưng đang ngủ chợt cảm thấy khó thở... cô khẽ há miệng thở dốc thì một đầu lưỡi mềm mại chui tọt vào khoang miệng nhỏ nhắn của mình... khẽ liếm láp khắp nơi trong khoang miệng từ nhẹ nhẹ liếm liếm sau đó làm sâu sắc dần nụ hôn dùng lực cắn cắn vào đôi môi cắn mọng đang sưng dần vì bị ầu yếm..

Phía sau lưng một chiếc lưỡi âm áp liếm nhẹ chiếc lưng trắng nõn của cô rồi liếm bên chiếc vai trần hôn từng tấc da thịt mịn màng rồi hôn từ từ lên chiếc cổ trắng nõn mút nhẹ nhẹ tạo ra từng dấu đầu tây đỏ hồng trên làn da trắng đang dần hiện lên màu ửng hồng mê người..

Doãn Y Ngưng ánh mắt khẽ mở, đôi mắt đầy sương mù nhìn phía đang dùng sức hôn cô...

"Ủmk~ lão...lão sư...sao..."

Jack ánh mắt vàng càng thêm sâu thẳm rồi đưa lên đôi tay sờ soạn khắp cơ thể nõn nà hần khao khát...Y Ngưng cảm thấy cứ như mình đang nằm mơ vậy... cô tròn tròn mắt nhìn phía đang tháo ra những chiếc nơ nhỏ trên bộ đồ bơi cô đang mặc... rồi như định thần lại Y Ngưng đưa tay nắm lấy bàn tay đang cầm lấy bộ ngực của mình...

"Lão sư... người...sao người ở đây a?" Jack đỡ Y Ngưng ngồi dậy rồi đôi mắt vàng nháy lên hai ngọn lửa hần đẩy tay cô ra rồi ngoạm lấy một bên ngực tròn của cô...

"Đương nhiên là bơi theo người để tới..."

"Àn

~ đừng... đừng mà

" Doãn Y Ngưng ngửa đầu khẽ thở dốc thì chợt rùng mình... cúi đầu xuống thì thấy một mái tóc màu bạc đang ngoạm lấy bên kia trêu đùa bên nhũ hoa còn lại..

"Sharp?" này... này là chuyện gì xảy ra a~ Doãn Y Ngưng cả làn da đỏ bừng rồi cô chợt thấy cả người mình không còn một chút sức lực nào.. đôi mắt sương mù giờ đầy dầy đặc dục vọng... cả thân mình mềm mại ngã xuống chiếc giường hoa từng cánh hoa nhẹ nhàng bay lên..

Jack cùng Sharp ngẩng đầu nhìn kiệt tác của mình thì rất hài lòng... cả hai liếc nhau một cái rồi cười cười nắm lấy một bên chân cô gang ra hai bên... hai ngón tay khẽ đưa vào hoa huyết ướt át nhẹ nhàng làm động tác giao hợp nhưng vẫn tận lực né tránh chiếc màng mỏng manh...

Doãn Y Ngưng khẽ rướn người như đón ý nói hòa từng động tác giao hợp rồi cô lại cảm giác hậu huyết của mình cũng bị hai ngón tay khác đút vào... khi thì cùng nhau vào một lúc... khi lại ngời nong ta nong... Doãn Y Ngưng chặt vật lắc đầu rồi phản bụng dưới trở nên nóng bỏng cùng căng đầy... sau đó một dòng chất lỏng phun lên những cánh hoa đỏ trên chiếc giường hoa mềm mại...

Jack cùng Sharp khẽ cúi đầu đưa lưỡi ra hứng lấy dòng chất lỏng ngọt ngào mà họ đã mong chờ bấy lâu... thật ngọt... càng bú mút lại càng ra nhiều... những dòng nước lênh láng chảy mãi không dứt...

Đang ngủ hai sủng vật cái mũi giựt giựt như người thấy mùi hương ngọt ngào nào đó chúng đứng bật dậy xoay đầu tìm kiếm thì phát hiện một sự thật đau lòng... đáng lý đang được ngủ trên chiếc giường hoa mềm mại cùng thân thể hương hương thì bây giờ cả hai đang nằm lông lốc phía cửa sơn động

"Không~ ar~ Đừng... đừng mà.. Y Ngưng....không chịu nổi..har

~"

"Lão sư... lão sư... đừng liếm nơi đó.....meo ô

"

"Sharp.....không.

~ Y Ngưng ra rồi.... Ra rồi ar

"

Jack cùng Sharp bỏ qua lời cầu xin của cô một người khẽ liếm hoa huyết trên đầu hạt trân châu đỏ hồng đang sưng cứng vì khoái cảm... người thì vừa ngâm lấy một bên nhũ hoa khẽ day nhẹ thỉnh thoảng cắn một phát mạnh vào nhũ hoa căng hồng...

Doãn Y Ngưng như bị dục vọng bao phủ lấy... thân mình tỏa ra hương thơm càng dày đặc say lòng người...

Hai sủng vật nhỏ từ từ bước vào sơn động sau đó chúng nhìn thấy một hình ảnh dâm mỹ... tân chủ nhân của chúng nó đang nở rộ rên rỉ dưới thân hai nam nhân kia... tuy không thực hiện bước cuối cùng nhưng việc nên làm đều đã làm...

Doãn Y Ngưng miệng hàm côn thịt đỏ hồng gần gước của Jack ... tay lại đang an ủi côn thịt thô dài của Sharp.... Trong khi cả cơ thể bị bốn bàn tay sờ soạng đến khi cao trào...

Phía hoa huyết đột nhiên bị liếm láp khiến cô khẽ rùng mình... khẩu giao cùng thủ giao hoạt động nhanh hơn... Jack nhìn phía hai vật nhỏ đang gia nhập đôi mắt màu vàng khẽ lướt qua một tia suy ngẫm nhưng vẫn không ngăn cản...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 115: Chương 18B

Vì hấn thấy mèo con của bọn hấn đang rất hưng phấn... những dòng nước miếng chảy dài xuống bầu ngực trắng nõn khiến hai tên nam nhân ánh mắt càng ngày càng tràn đầy dục vọng.. bất quá lại nén lại kịp lúc... bọn hấn phải chờ đợi cô bước qua lễ trưởng thành mới có thể xuống tay...

Ra về chỉ còn không tới hai tháng... Bất quá theo tài liệu của bọn hấn thì có vài kẻ cũng đang trông chờ ngày này.... Xem ra phải dời lại vào sau lễ trưởng thành... vì những kẻ cạnh tranh đều đã được sự đồng ý của Doãn gia...

Hai tiểu sủng vật cảm thấy thấy nước này quá ngọt ngào... nó làm bọn chúng muốn ngừng mà không được... hai chiếc lưỡi nhỏ khẽ dũi ra vói vào khe huyết... chạm vào xung quanh tường thịt đang co bóp mãnh liệt rồi định vào sâu trong thì nghe tiếng nói phía trên đầu vọng xuống...

"Đừng vào sâu quá...còn chưa làm lễ trưởng thành."

Hai tiểu sủng vật sựng lại một chút rồi dùng sức nhanh hơn liếm láp... từng dòng chất lỏng từ đầu lưỡi được đưa vào miệng rồi rơi xuống cuống họng khiến cả thân thể bọn chúng thật nóng thật nóng...

Doãn Y Ngưng cảm thấy điên rồi... những nơi mẫn cảm trên thân thể thay nhau bị liếm láp... hoa huyết còn bị hai sủng vật cô nhặt được hôm qua liếm láp cho tới cao trào... hốc mắt hồng hồng đây về ủy khuất nhìn phía Jack sau đó ...

Một dòng chất lỏng đặc sệt phun mạnh vào yết hầu... Doãn Y Ngưng cố gắng nuốt nhưng vẫn không kịp.. mười phút sau dòng sữa ảm áp của Jack mới dừng lại... khôe môi căng mọng của cô chảy ra dòng sữa trắng đục khế lẫn xuống đôi gò bồng... Sharp nhìn phía khế nhếch môi Doãn Y Ngưng cười cười nói.

"Mèo con há mồm.." đang mơ màng cô nghe lời há miệng ra thì thêm một dòng nữa bắn vào miệng cô... như cảm thấy đủ Sharp di chuyển cơn thịt bắn tiếp vào bộ ngực trắng nõn khiến nó nhầy nhụa bởi thứ chất lỏng màu trắng..

Phát tiết dục vọng hai nam nhân bật cười nhìn đang ngờ ngác mèo con ôm chầm lấy cô đi tới hồ nước nóng đêm qua cô tắm... Jack cùng Sharp rửa sạch sẽ cho cô nhân tiện làm thêm vài cảnh xuân sắc khiến cô cao trào tới ngất xỉu mới mỹ mãn ôm cô vào lại trong son động.

Doãn Y Ngưng tỉnh lại đã là buổi chiều... cô xấu hổ cúi đầu nhìn phía đang nướng cá hai nam nhân rồi chợt thất thần khi thấy hai sủng vật của mình ánh mắt lửa nóng nhìn chằm chằm cô... ách~ này là giận dữ sao?

"Tiểu Hồ... Tiểu Ly??"

Hai mỡ thú nghe tiếng kêu ngạo kiều xoay đầu không thèm để ý đến cô... hừ...hừ xoay mông đi về phía đồng lửa cuộn tròn nằm xuống..

Doãn Y Ngưng đầu đầy hắc tuyến ...trên đầu là hàng loạt dấu chấm hỏi to đùng... Có nhầm hay không nha... cô còn chưa trách chúng nó bạch chiếm tiện nghi của cô... bây giờ chúng nó còn dám lên mặt ngạo kiều với cô a

~

Dường như nghe được tiếng lòng của cô hai mỡ thú ngẩng đầu nhỏ khế liếc nhìn như đang nói *Bạch chiếm tiện nghi là người... người nên cảm thấy vinh hạnh vì được chúng ta hầu hạ.* sau đó lại ngạo kiều xoay đầu nhìn phía đang được nướng trên đồng lửa những chú cá...

Lúc này Doãn Y Ngưng bỗng cảm thấy tương lai của mình thật ư ảm... Cứ như nàng đem về đường là hai tiểu tử tông vậy... hơn nữa nam nhân của bản thân càng ngày càng nhiều... nàng hỏi hận khi lên đảo a~

Jack bật cười nhìn phía đang xoay tay rồi rầm con mèo nhỏ sau đó đi tới ôm cô vào lòng rồi đưa tay vỗ vỗ cái đầu nhỏ đang cúi..

"Mèo con... người không cần phải áy náy với bọn họ ... bởi vì quy luật của thế giới này vốn là như vậy..."

Doãn Y Ngưng lỗ tay run run khế vành lên nghe ngóng rồi dường như hiểu kỳ ngẩn đầu lên nhìn Jack... quy luật của thế giới sao? Là... không được bạch chiếm? Nhưng... nhưng mà ma ma chỉ có mình ba ba nha...

"Doãn Thần ba ba là Doãn Minh Kiệt. Em trai ruột của ba ba người Doãn Minh Hữu... đã mất mạng trong tai nạn giao thông mười mấy năm trước... cho nên Doãn Thần là anh trai cùng mẹ khác cha của người..." Sharp đem cá nướng tới đưa cho Jack rồi hai người đưa tay ra mở từng miếng thịt cá trắng muốt đưa vào cái miệng đang kinh ngạc há hốc ra của Y Ngưng...

A~ Doãn Thần ca ca cũng không phải đồng phụ sao? Nhưng... nhưng nhị ca rất thương Y Ngưng nha.....

"Nhị ca ...biết sao?" Nhị ca có phải vì vậy mà không thích Y Ngưng nữa sao?

Jack cùng Sharp thấy cô bất an thì chỉ khế gật đầu.. Doãn Thần là một người thông minh nên tất nhiên là biết... bất quá vì ba ba mất khi chưa sinh ra nên tình cảm của hắn dành cho ba ruột rất mờ nhạt... cho nên điều cô nhóc lo lắng là dư thừa....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 116: Truyền Thuyết Được Viết Lại.

Hôm nay là ngày thứ hai sau khi bọn họ bước chân lên đảo. Đêm đầu tiên không tính vì khi đó đã qua 12h đêm... sau đó là ngày thứ nhất với....những việc ..ách... tu nhân... và buổi sáng này là ngày thứ hai trên hòn đảo trong truyền thuyết.

Khung cảnh buổi sáng lần đầu tiên cô nhìn thấy... trông nó hơn cả mỹ lệ... Doãn Y Ngưng sau khi tỉnh dậy ăn những trái cây trĩu mọng thì bắt đầu chuyến tham quan của mình... trên người là bộ bikini đỏ khác với dây đính hoa cùng phía quần là một chiếc khăn nhỏ choàng qua như một chiếc váy xéo chân...

Đôi chân trần trắng nõn thoăn thoắt bước trên những rễ cây trôi lên mặt đất... một tòa kiến trúc từ từ hiện ra xung quanh... những ngôi nhà được xây bằng đá nhỏ bao quanh một cánh cổng bằng đá hơi xập xệ... Doãn Y Ngưng đang đi vào cánh cổng đá thì bỗng nhiên vấp lấy cục đá to đùng phía bên hông cánh cổng...

Bịch!

Bàn tay nhỏ nhắn xẹt qua những mũi đá sắc bén khiến chúng chảy đầy máu... Jack cùng Sharp vội vàng chạy tới đỡ cô dậy nắm chặt tay cô... những giọt máu thì nhau rơi xuống nền đá làm hiện lên nền gạch đá vụn như những bông hoa đỏ đang nở rộ.... Sharp đôi mắt chợt hóa thành màu đỏ rồi đưa lưỡi liếm láp lấy bàn tay bị thương của cô...

Doãn Y Ngưng khuôn mặt đỏ bừng định rút tay ra thì Jack nhanh tay đè lại.. vết thương dài trở nên nhột nhột cùng một chút nhói lên sau đó Y Ngưng tròn tròn con mắt nhìn phía đang từ từ khép lại miệng vết thương.. hảo thần kỳ... cô nhóc kinh ngạc há hốc mồm rồi lật đi lật lại bàn tay như kiểm tra thật hừ sau đó sùng bái nhìn phía Sharp...

Jack thoáng đen mặt nhìn phía đang đắc ý Sharp thì thâm nhủ... chỉ là vì nguoi nhanh tay thôi... đắc ý như vậy làm gì... hừ...

Mọi người đều không chú ý đến phía gạch đá đỏ vỡ dưới chân.. những giọt máu tụ lại một chỗ rồi chui xuống khe nhỏ phía dưới đất rồi nhuộm dần lên một ký hiệu được khắc phía dưới...

Rầm...rầm...

Nơi chiếc cổng đá bỗng nhiên từ từ tạo hình một tòa lâu đài nguy nga tráng lệ từ đồng đỏ nát... chỉ chốc lát sau những ngôi nhà đá xung quanh trở nên to lớn hơn như những tòa tháp bảo vệ lâu đài...

Jack cùng Sharp ôm chặt lấy Y Ngưng đứng yên một chỗ... hai sủng vật thì hóa thành không lồ ôm chặt lấy ba người phía trong... Doãn Y Ngưng chỉ thấy mặt đất khẽ run động rồi tối sầm lại..

Rồi khi mọi thứ bình thường trở lại hai đại hồ ly lần nữa thu nhỏ thân mình rồi nhảy vào lòng Doãn Y Ngưng như chưa chuyện gì xảy ra... Jack cùng Sharp khẽ khinh bỉ liếc mắt hai con đang bán manh sủng vật... trang a~ tiếp tục trang...

Trước mắt ba nhân hai thú là một khung cảnh về một thế giới phồn hoa... họ như đang chứng kiến cuộc sống của những vị dân trên đảo... từng khung cảnh tấp nập chợ búa cho tới những bữa tiệc suốt đêm... rồi đến những buổi lễ cầu nguyện...

Truyền thuyết bí ẩn từ từ dâng lên khỏi tấm màn che....

Thánh nữ sau khi cứu chàng thủy thủ họ sống với nhau vài năm thì làm đám cưới... lễ cưới được diễn ra trong tòa lâu đài tráng lệ này... sau lễ cưới mọi chuyện diễn ra như trong lời kể của những vị du khách... nhưng kết thúc không hoàn toàn là như vậy...

"Pesta... Đưa hài tử cho ta.. ta có thể cứu lấy nó..." Podius sau khi nhớ lại mọi chuyện đã nhảy ùm xuống biển rồi bơi nhanh đến trên đảo... đứng đối diện với Pesta... hài tử chỉ bị bắn vào vai nên vẫn có thể cứu chữa...

Pesta ánh mắt thù hận dần dần phai nhạt cô cúi đầu nhìn phía hài tử bé nhỏ đang đầm máu run rẩy một cách sợ hãi của mình rồi bỗng chốc nghẹn ngào... đây là kết tinh tình yêu của cô cùng chàng... làm sao cô có thể nhẫn tâm khiến hài tử phải bị đổ máu mà chết chứ....

Nhưng còn dân làng thì sao? Những người đã hy sinh mạng sống để bảo vệ hòn đảo này.. cô phải đòi lại công bằng cho bọn họ... Pesta do dự khi nhìn thấy nụ cười nham hiểm của cô gái trên thuyền...

Không... không thể giao hài tử cho họ... cô ta sẽ tìm cách hại con bé mất.. không được.. Pesta hoảng loạn lùi về phía sau bãi cát... lúc này phần đất nơi bãi cát đang chiếm dần xuống biển...

Podius nóng nảy định bước tới ôm cả hai mẹ con Pesta ta thì thấy ánh mắt cảnh giác của Pesta nhìn phía mình rồi cô lùi nhanh về phía sau...

Cô ta là vị hôn thê của chàng .. là thê tử tương lai của chàng ta có nên tin chàng thêm lần nữa... không... không được... chàng là người đã phản bội ta... đã phản bội.

Podius bàn tay nắm lại thật chặt... những ngón tay bấu vào lòng bàn tay khiến chúng bật máu... hấn đưa mắt nhìn phía đang phòng bị Pesta cảm thấy tim mình như đang vỡ từng mảnh... nó đau nhói như ngàn vạn mũi dao đâm vào xẻ nhỏ...

"Pesta... ta xin nàng.. Pesta.. hãy tin ta một lần nữa... vì hài tử của chúng ta... được không? Pesta..." Podius thều thào cầu xin.. hấn không muốn chỉ vì giận dữ mà họ mất đi hài tử... không muốn..

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 117: Chương 19B

Từ phía sau một bà lão với nét mặt phúc hậu chậm rãi đi tới bà có một mái tóc bạc, khuôn mặt vẫn giữ được một chút gì đó của tuổi trẻ đôi mắt xanh thoáng đục ngầu... bà ôm lấy thân mình bé bỏng đang phát run của Pesta ...nhẹ giọng nói...

"Tiểu thư nha... nghe lời lão giao hải tử cho cô gia đi... lão sẽ thay người chăm sóc đứa trẻ..." Pesta lưu luyến nhìn hải tử của mình được bà ôm vào lòng một cách cẩn thận che chở... cô cúi đầu hôn nhẹ vào cái trán non nớt khẽ run rẩy của cô bé... rồi lần nữa ôm chầm lấy người vú già thân tín nhất của mình...

Pesta lưu luyến nhìn phía đang dần dần đi xa những người cô xem trọng thì bật khóc... sinh mệnh của cô đang mất dần bởi vì lời nguyện đã thành hiện thực... những kiến trúc hoa lệ dần đổ vỡ ra từng mảnh... vị vú già khỏe mắt trào ra từng giọt nước mắt tay ôm đứa bé tay kéo chàng thủy thủ quay trở lại thuyền... rồi nhìn phía hòn đảo đang dần chìm vào đáy đại dương...

"Vú... nhất định phải chăm sóc tốt con bé... nhất định..." Pesta nở một nụ cười hạnh phúc nhìn phía đang thương tâm rơi lệ người cô gọi là vú... rồi nhìn đang đau khổ tốt cùng định nhảy xuống thuyền Podius nhẹ lắc đầu... "Podius... ta... yêu... chàng..."

Podius gào thét điên cuồng nhảy xuống biển định nắm lấy tay Pesta nhưng không được... một nguồn sức mạnh vô hình như ngăn cách cả hai người... tận mắt chứng kiến thể tử của mình phải đi tìm cái chết còn hải tử lại đang hôn mê vì trúng đạn Podius dùng thể lực của mình để làm suy yếu thể lực của vị hôn thê... là chính cô ta đã phá hoại gia đình nhỏ của hắn.. là chính cô ta sai người tiêm vào một loại thuốc khiến não của hắn từ từ tự động khóa đi ký ức của mình..

Khi hòn đảo chìm hẳn vào đáy biển chiếc du thuyền từ từ khởi động máy và rời đi... Podius được thuộc hạ mò lên du thuyền... chẳng mấy chốc chiếc du thuyền sang trọng chỉ còn lại một bóng đen bé nhỏ...

Cả tòa lâu đài nguy nga ban nãy như một giấc mơ... xung quanh họ lại là đồng đất đá hoang tàn... một bàn tay đặt lên mái tóc Doãn Y Ngưng khẽ vuốt...

Đầu nhỏ giật mình xoay lại thì thấy một người phụ nữ trung niên đang đứng... phía sau là rất đông... những người trong tòa lâu đài ban nãy... "Hải tử của ta... chào mừng con đã về nhà..." giọng nói nhỏ nhẹ ngọt ngào khiến Y Ngưng càng thêm sùng sốt... này là có chuyện gì a? Người phụ nữ này có khuôn mặt rất giống ma ma...

Người phụ nữ như biết được suy nghĩ của cô thì bật cười một cách thú vị... sau đó chỉ thấy một người đàn ông sùng sục đi lại gần người phụ nữ đó khẽ vuốt đầu cô rồi nhìn phía đang hóa đá đám người Doãn Y Ngưng...

"Podius. Chàng làm bọn nhỏ hoảng sợ rồi..." người phụ nữ vỗ nhẹ vào ngực người đàn ông rồi nhẹ nhàng trách cứ...

"Pesta... đó không phải là lỗi của ta..."

Người phụ nữ được gọi là Pesta khẽ lắc đầu nhìn phía đang bán manh trượng phu của mình cảm thấy thật bất đắc dĩ... từ khi Podius tìm thấy nàng hắn trở nên càng ngày càng trẻ con nhiều lúc Pesta cảm thấy rất đau đầu...

"Hải tử sao? Ách... Y Ngưng không phải a~" Doãn Y Ngưng tròn mắt nhìn phía ngọt ngào đôi vợ chồng cảm thấy thật khó hiểu... này là chuyện gì xảy ra nha?

"Hải tử... ta có thể giải thích..." Podius cười cười sùng sục nhìn phía ngờ ngạc Doãn Y Ngưng đưa tay xoa đầu rồi nói...

"Những hình ảnh ban nãy các người thấy là do máy quét những ký ức từng đã xảy ra... nhưng chỉ trong phạm vi đảo nhỏ... chỉ khi nào dòng máu của dòng họ Louis Rissin rơi vào ký hiệu này nó mới có thể khởi động..." Podius vừa nói vừa cúi người quét qua những lớp bụi che kín mặt đất... chỉ thấy phía dưới lớp bụi là một ký hiệu đồ ứng hình một đóa hoa đang từ từ khô đi...

Đám người Doãn Y Ngưng đầu đầy hoắc tuyến nhìn phía dưới lớp đá ký hiệu nhỏ bé định mở miệng hỏi thì bị tiếng giải thích đánh gãy...

"Chỉ có dòng máu của gia tộc Louis Rissin khi ở trên bãi đá trên đảo này mới có thể hóa thành những hạt tròn nhỏ chạy tới ký hiệu..."

Máu có thể chạy sao? Đám người Doãn Y Ngưng bắt đầu cảm thấy đau đầu... này không khoa học a .. quá không khoa học...

"Bất quá... Podius.. không phải chàng đã nói hải tử đã đi du học sao? Sao con bé giống như chưa bao giờ biết sự tồn tại của chúng ta???" Pesta mềm mại dựa vào lồng ngực Podius nhẹ giọng hỏi...

Lại nói năm đó sau khi trở về lại đất liền... Podius đã dùng toàn bộ thể lực của mình để đã kích những người hại gia đình mình ly tán... Những kẻ tham gia cuộc thảm sát năm đó trên đảo đều bị Podius cùng bọn thuộc hạ của mình liên tục chém giết trong nhiều năm liền...

Sau đó Podius dùng đặc quyền của mình mở ra cánh cổng dịch chuyển mà gia tộc ông bí mật nghiên cứu đưa vị vú già của Pesta cùng hải tử đi tới một đất nước khác.

"Vú Milana hãy giúp ta chăm sóc tốt cho Lusalina... nàng là giọt máu cuối cùng của gia tộc Louis Rissin..."

Bản thân ông cùng gia tộc tìm cách để tìm lại hòn đảo của Pesta...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 118: Sự Thật.

Doãn Y Ngưng cảm thấy càng ngày cô càng mơ hồ rồi... công dịch chuyển tức thời.. không phải là vẫn đang nghiên cứu trong viện khoa học sao?

"Podius... cánh cổng dịch chuyển chẳng nói... ra về dịch chuyển hơi xa thì phải..." Pesta ngọt ngào ngửa đầu lên nhìn phía đang chột dạ trượng phu cười nói...

"Ách~ là do.. lần đầu tiên sử dụng... cho nên không quen tay..." nên nàng biết đó... có lẽ là bấm nhầm nút...

"Hai người đã 500 tuổi hơn rồi sao?" Doãn Y Ngưng nghiêng đầu nhỏ tò mò...

Pesta nghe vậy xanh hết mặt mày liếc xéo đang lấy lòng trượng phu rồi nói ôn nhu nắm tay Y Ngưng vừa dắt đi vừa nói... "Thật ra chỉ hơn 280 tuổi.. vẫn còn trẻ lắm a~"

Thế giới Bookie là nơi con người có thể sống với tuổi thọ rất cao khoảng 5 hay 600 tuổi... này coi như để bù đắp cho những hài tử bị bỏ rơi đi .. nhưng bù lại tuổi họ có thể sinh hài tử chỉ có độ tuổi từ 16 đến 35. Những độ tuổi khác không thể thụ tinh... đó là lý do vì sao tuy sống lâu nhưng vẫn đề cân bằng nam hài cùng nữ hài vẫn chưa được giải quyết...

"Nhưng truyền thuyết trên đảo..??"

"Là thuộc hạ của ta tản ra để dễ dàng tìm kiếm hài tử của chúng ta... hài tử của chúng ta phía sau lưng có một chiếc bớt đỏ như hình ký hiệu ở phía eo... đó là di truyền bên nhà Pesta..." Podius từ phía sau đi tới chen vào nói.

A~ Bớt đỏ sao? Chỉ có ma ma cùng Y Ngưng có...

"Ma ma cũng có bớt đỏ..." nói rồi cô nhóc đưa tay xoa bóp mặt dây chuyền ở trên cổ đưa cho Pesta xem..

Chỉ thấy đang dịu dàng mỉm cười Pesta thoáng một cái thành một người đàn bà chanh chua chính hiệu..

"Podius... chàng dám đưa hài tử của chúng ta vào cỗ máy dịch chuyển chết tiệt đó... nói... thế giới bây giờ đã qua bao nhiêu năm rồi a~ nói mau..." sau đó là tiếng bùm bụp vang lên... Jack ôm Y Ngưng ngồi lên một tảng đá lớn dùng thân mình che khuất những hình ảnh bạo lực phía sau...

Sharp càng trực tiếp hơn bung một nắm trái cây to dùng rồi dùng dao cắt nhỏ bỏ vào miệng cô nhóc... phía trước mặt là hai con sủng vật đang chỉ chỉ lẫn lộn diễn trò...

Được một lúc sau.. Pesta mới uốn éo mông nhỏ đi tới sờ nhẹ khuôn mặt đang ngủ trưa Doãn Y Ngưng rồi cúi xuống hôn hôn lên trán...

"Ta là bà ngoại của con a~"

Jack cùng Sharp tròn mắt nhìn phía cười cười Pesta tỏ vẻ khó hiểu... chỉ thấy khuôn mặt gấu trúc của Podius thấu lại nhòm nhòm khuôn mặt ngọt ngào ngoại tôn nữ nhe hàm răng trắng một cách tự hào... đây là bảo bối ngoại tôn nữ của hắn...

"Vì cánh cổng dịch chuyển chưa ổn định nên khi đó không những dịch chuyển đi địa điểm mà còn dịch chuyển luôn thời gian... sau khi tìm được và được sự tha thứ của Pesta. Ta đã sai người tìm kiếm hài tử của mình thì mới hay cánh cổng bị lỗi... nhưng ta vẫn không bỏ cuộc Ta nghĩ rằng đã ta có thể tìm được Pesta cũng sẽ có thể tìm được hài tử của mình...

Cuối cùng ông trời không phụ lòng người... hơn mười năm trước ta tìm được con bé khi con bé đang lưu diễn khắp nơi.. ta còn phát hiện một việc người mẹ hiện thời của con ta cũng chính là vị vú già năm xưa... có lẽ vì những va chạm trong không gian mà độ tuổi của cả hai đã xảy ra rất nhiều tiến hóa...

Ngày đó chúng ta di chuyển hòn đảo tới gần khu vực Rừng phong tím thì gặp một bóng người rơi xuống nước... ta đã sai thuộc hạ cứu đi vì biết đó là người Lusulina đã nhận nuôi... đứa bé kia bị trúng đạn nhưng may mắn không phải nơi nguy hiểm..."

"Các người đã cứu Doãn Mặc... như vậy hắn đâu?" Jack hí hóp mắt hỏi... mèo nhỏ rất ý lại vào vị ca ca này... nếu có thể tìm được thì tốt quá...

"Hai tháng sau khi được cứu và tỉnh lại thằng bé đã rời khỏi đảo cùng một nhóm người." Pesta tiếp lời... những người đến tìm người đã từng giúp đỡ bọn họ rất nhiều... đây có lẽ là cái gọi là duyên phận đi...

Jack nhẹ nhàng ôm lấy Doãn Y Ngưng đi theo sau Podius cùng Pesta... Sharp cũng đánh giá xung quanh hoàn cảnh đang dần dần thay đổi... hai sủng vật lon ton chạy phía dưới chân Jack...

Phía trong sơn động nơi Y Ngưng ngủ Podius gõ gõ vài vị trí vách đá sau nó bỗng nhiên mở ra lộ ra một con đường hầm dẫn đi xuống phía dưới biển... con đường dài ngoằn có thể nhìn thấy cả một đại dương mênh mông...

"Ngạc nhiên? Lần đầu tiên tới đây ta cũng rất ngạc nhiên... tò mò đối với mọi thứ xung quanh... có thể nói không ngoa... đây là thiên đường thượng đế dành cho bộ tộc của Pesta..."

Sharp tò mò đưa tay chạm vào những vách tường mỏng hai bên con đường thì thấy mặt vách khẽ tách ra rồi một tấm màn mỏng bao vây lấy cánh tay hẳn như để bảo vệ... như một lớp không khí đang bao bọc xung quanh bàn tay...

"Này... điều này sao có thể?" nó còn tuyệt hơn bức tường của thủy cung khu giải trí Jennydar... nhưng nó hoàn thiện hơn rất nhiều...

"Có phải hay không cảm thấy nó rất giống khu Thủy cung ở Jennydar?" Podius chớp mắt nhìn phía đang nghiền ngẫm suy nghĩ Sharp cười cười thần bí...

"Nó hoàn thiện hơn ở Jennydar." Jack nói.

"Tất nhiên là hoàn thiện hơn rất nhiều... Jennydar là khu vui chơi ta lập ra khoảng thời gian rất lâu rồi.. lúc đó ta cứ nghĩ sẽ xây nơi này để tặng cho hài tử của chúng ta... nhưng khi đó hài tử vẫn không tìm được..."

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 119: Cuốn Tiểu Thuyết bạch Liên Bảo Bối Không Ai Biết Hồi Kết.

Nếu Nạp Lan Tử có thể đọc đến đây có lẽ sẽ rất kinh ngạc... bởi vì theo nguyên tác hai vợ chồng Podius cùng Pesta thật sự đang tìm một hài tử thất lạc của mình nhưng khi đó Doãn Y Ngưng đã mất còn Doãn gia đã đi biệt xứ... người biết chuyện duy nhất là bà vú năm xưa bị tai nạn giao thông mà chết...

Sự việc sau đó rơi vào quên lãng cho đến khi 16 tuổi Bạch Liên Kiều cùng mẹ cô ta Bạch Liên Ngọc tình cờ nghe được từ một bà lão... vị này là người giúp việc của bà vú năm xưa kể lại... sau đó cả hai đã tìm một loại dược vật để khắc ký hiệu vào vị trí vị tiểu thư mất tích kia rồi giết bà lão đó... hai tháng sau cả hai đi tới Seaperia tắm biển thì được một thuộc hạ của Podius tìm thấy ở Seaperia...

Lọt vào gia đình danh giá cùng tài sản kết xù cả hai mẹ con từ từ bòn rút từng chút một của gia tộc Louis Rissin. Một thời gian sau trong một dịp tình cờ một người giúp việc nhìn thấy chiếc bút bi biến mất cô vội vàng chạy tới báo cho chủ nhân .. sau đó sự thật được phơi bày... cả hai mẹ con bị tịch thu lại toàn bộ tài sản cùng súng ống tiền bạc rồi đuổi ra khỏi đảo.

Rồi mọi chuyện rơi vào quên lãng cho tới 30 năm sau đó khi gia tộc Louis Rissin biết được sự thật đã dùng từng thế lực của mình trả thù lại Bạch Liên Kiều cùng đám nam nhân của cô ta... khiến từng thế lực họ vật vả gẫy dựng nên phút chốc tan thành mây khói...

Đương nhiên những việc của 30 năm sau đó không ai biết đã từng xảy ra... bởi vì Nạp Lan Tử chỉ viết đến khi họ ở bên nhau đã hạnh phúc như thế nào rồi kết thúc... cho nên những việc xảy ra 30 năm sau là hoàn toàn tự vận hành theo chiều hướng của câu chuyện.

Lần này vì Doãn Y Ngưng đã xuyên qua cho nên từng nội dung của cuốn truyện đã hoàn toàn thay đổi theo hiệu ứng hồ điệp... cho nên kết thúc của câu truyện là một điều không ai biết...

Lại nói về Doãn Y Ngưng... đang trong giấc ngủ cô có cảm giác có vật gì đó liếm láp khắp gương mặt mình... cô khẽ hé mắt ra nhìn thì giật mình tỉnh dậy... xung quanh cô là cả một đại dương bao la... từng chú cá đang tò mò bơi về phía cô như đang đánh giá sau đó dùng đuôi vẫy vẫy vào khuôn mặt cô như đang chào hỏi...

Ách~ chào hỏi?

Doãn Y Ngưng đưa tay chống xuống giường thì giật mình vì cô đang nằm ngủ trên một ...con sứa mềm mại... nó thấy cô tỉnh dậy còn đưa tay...ách... đưa râu sờ đầu cô như đang dỗ đứa bé ba tuổi... rồi khẽ nghiêng người để cô đứng xuống đất...

Pesta nghe tiếng leng keng của những mảnh sò thì gỡ màn ra đi vào phòng thì thấy ngoại tôn nữ của bà đang chọt chọt vào chiếc giường sứa như nghiên cứu...

"Tiểu Ngưng nha... Đến... chúng ta đi ăn thôi... ngoại tổ mẫu sẽ dẫn người đi tham quan khắp nơi..." Pesta thân mật nắm tay cô kéo đi trong khi Doãn Y Ngưng ngờ ngác nhìn bóng lưng tự xưng mình là ngoại tổ mẫu của cô...

Ách~ Ngoại tổ mẫu sao? A~ nhưng mà rõ ràng Y Ngưng đã có một bà ngoại a?

.....

"Mỹ nhân bà ngoại... ngài không định gặp ma mà sao?" Doãn Y Ngưng rất thích mỹ nhân bà ngoại của mình.. tuy ngoại ở Nanly cũng rất thương Y Ngưng nhưng cô cứ có cảm giác không thân thiết cho lắm... không phải vì ngoại ở Nanly nghiêm khắc mà vì luôn có cảm giác rất khó để giao tiếp.... Như cách suy nghĩ chẳng hạn.. có cảm giác ngoại Nanly tang thương rất nhiều..

"Lusalina? Tất nhiên là có... nhưng phải là một dịp khác..." Pesta cười cười sủng ái xoa đầu mèo con đang làm nũng trong lòng bà nhẹ giọng nói... thật may vì năm đó bà đã tỉnh lại... sau khi hôn đảo chìm vào đại dương tất cả mọi người đã ngủ say một giấc rất dài... những người bị thương hay những người đã liệt đều lành lặn và hồi tỉnh... chỉ là bà vì quá thương tâm nên không chịu tỉnh lại... mãi cho đến khi Podius tìm thấy hòn đảo này...

"A! Mỹ nhân bà ngoại a~ sao người lại biết Y Ngưng sau lưng có bớt? Khăn choàng Y Ngưng mặc che hết rồi mà?"

Pesta vẽ mặt đỏ bừng rồi phá lên cười... sau đó nói nhỏ vào đôi tai đang vành lên để nghe ngóng sau đó hài lòng nhìn cả người đỏ bừng ngoại tôn nữ...

Doãn Y Ngưng chợt thấy hối hận khi mình chọn son động đó để ngủ... thật là mất mặt quá... tất cả là lỗi của Sharp và Jack... sao lại có thể làm việc tu nhân như vậy a

~

.....

Bên này là khung cảnh âm áp của hai bà cháu còn bên kia thì lại rất căng thẳng...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 120: Giảo Hoạt Hồ Tộc.

Trong thư phòng áp suất không khí càng ngày càng giảm... Podius Louis Rissin đang hướng mặt về phía cửa sổ nơi những bãi san hô đang bung nở để bày những chú cá con... ông đưa tay lên ô cửa sổ khẽ gõ vài nhịp rồi xoay người về phía sofa vài tên nhóc trầm giọng hỏi..

"Hai vị Hồ tộc thiếu chủ nên cho ta một lời giải thích chứ?" Podius trầm mặt nhìn phía đang lười biếng cuộn tròn trên ghế hai con hồ ly...

Rõ ràng có thể hóa thành nhân hình vậy mà lại dùng hình dáng sủng vật để đi theo bảo bối ngoại tôn nữ của ông... rõ ràng là mục đích không thuần.... Lại còn bán manh làm nũng... thật vô si... không biết bán manh đáng xấu hổ sao? Đến cả hán cũng chưa được bán manh với bảo bối ngoại tôn nữ đâu...

Vị ấy... ra về câu cuối mới là trọng điểm đi?

Hai con hồ ly khẽ nheo lại đôi mắt hoa đào nhìn phía đang vui sướng khi người gặp họa hai vị thiếu chủ của hai tộc Vampire cùng người Sói thì cảm thấy hai tên này cực kỳ chướng mắt... cả hai liếc nhau một cái rồi tao nhả đứng dậy.

Hai con hồ ly nhảy xuống đất rồi một luồng sáng hiện lên bao vây chúng.. khi luồng sáng biến mất hai sủng vật không thấy đâu chỉ thấy hai nam nhân với phong thái như nhau đang đứng trước mặt Podius... cả hai có mái tóc màu trắng dài xõa tung phía sau đầu... khuôn mặt trắng trẻo nổi bật cánh môi đỏ... mũi cao mày kiếm vừa khiến khuôn mặt yếu nghiệt càng thêm mà mị...

Trừ màu mắt khác nhau mọi phong thái đều như một khuôn mẫu khác ra...

"Hiên Viên Dạ/ Hiên Viên Nhật ra mắt ngoại công." hai vị hồ tộc thiếu chủ cung kính cúi đầu hành lễ...

Rầm!

"Các ngươi vô si." Jack cùng Sharp đập bàn cái rầm rồi cũng đứng dậy đi tới trước mặt Podius cúi đầu...

"Jack Looking Wolferi/ Sharp DarkKnight ra mắt ngoại công."

Xuy~

Podius đang nhắm nhĩ chung trà dự định nhìn phía trai cò tranh chấp ngư ông đắc lợi thì bị một tiếng... hai tiếng ngoại công làm cho bị sặc ánh mắt của hán trọn to nhìn phía vô liêm sỉ bốn tên nhóc khoe môi co giật từng trận rồi đưa tay run run chia về phía đang cúi đầu bốn người...

Có làm hay không a~ tuy bốn tên này nhìn trẻ trung nhưng rõ ràng đều già hơn ông cả chục tuổi... vậy mà dám mặt dày bài kiến ngoại công... đây là muốn tìm tra sao?

"Ngươi... các ngươi... các ngươi..."

"Ngoại công. Hồ tộc nhìn thấy hòn đảo của ngài xâm nhập vào lãnh thổ nên sai chúng ta đến điều tra thật hư vì sợ các thế lực thù địch khác thăm dò lãnh thổ." Mắt đỏ Hiên Viên Dạ lên tiếng hóa giải căng thẳng nói...

"Nay đã biết là do ngoại công ngài vì tìm hài tử nên mới di chuyển qua lãnh địa Hồ tộc thì nhiệm vụ của chúng ta đã được hoàn thành..." màu mắt xanh biếc Hiên Viên Nhật cung kính nói...

Podius trầm tư suy nghĩ rồi khẽ gật đầu...xem ra đây chỉ là một hiểu lầm nhỏ... không sao là được rồi...

Sau đó gương mặt lên nhìn phía song bào thai hai huynh đệ Hiên Viên như muốn nói *Nhiệm vụ của các người đã hoàn thành...cho nên... không tiễn.*

Hai huynh đệ Hồ tộc nhìn phía muốn đuổi người Podius thì lỡ tai chột giật giật sau đó một luồng sáng hiện lên lại biến trở về là hai con sủng vật nhỏ sau đó chỉ chỉ thăm thiết vài tiếng rồi nhảy lên đùi Podius...

Đang đi tới cửa Doãn Y Ngưng khẽ dừng lại một giây rồi sau đó mèo con nào đó vội vàng chạy vào thư phòng...

"Ngoại công... ngài sao lại quăng bọn chúng xuống đất a?" Doãn Y Ngưng xanh mặt nhìn phía đang bị quăng xuống đất hai sủng vật của mình thì đau lòng chạy nhanh tới ôm chúng vào ngực...

Podius há hốc mồm nhìn phía hồng hốc mắt bảo bối ngoại tôn nữ chột dạ xoa tay... này... này sao có thể trách hấn a~ Hấn là bị giật mình mới vùng tay lên...

"Mèo nhỏ ngoan... Ngoại công không cố ý đâu... chỉ là bị giật mình nên mới lỡ tay..." Jack cười cười đi tới xoa xoa đầu nhỏ của mèo con nhà hấn sau đó liếc phía đang run run khóc mũi Podius như khiếu khích... *Xem ra ngoại tôn nữ của người rất quan tâm hai tên thiếu chủ Hồ tộc đó.*

Sharp nhìn phía đang chầm ngồi thổi gió bạn tốt chỉ yên lặng nhìn diễn biến trong lòng lại âm thầm giờ lên một ngón tay cái thần phục... sau đó nhìn phía Doãn Y Ngưng gật gật đầu như chứng thật tất cả là sự thật...

Doãn Y Ngưng ôm hai con hồ ly vào lòng tay xoa nhẹ lên bộ lông mềm mại nghi ngờ nhìn phía về mặt tội nghiệp Podius sau đó cúi đầu nhìn phía đang chỉ chỉ một cách thống khổ hai con hồ ly rồi chạy ra khỏi thư phòng tìm mỹ nhân bà ngoại...

Ngoại công làm bị thương Tiểu Hồ cùng Tiểu Ly của cô... Y Ngưng quyết định sẽ không nói chuyện với ngoại công một thời gian dài.. hừ hừ... Y Ngưng thật tức giận...

Podius nhìn phía đang từ từ chạy ra thư phòng thì chột bị hóa đá... hấn nhìn thấy hai tên nhóc ranh Hồ tộc đang nhếch mép cười nhạo hấn a~ Đây rõ ràng là cười nhạo hấn...

Đám nhóc Hồ tộc đáng chết... Dám đào hố cho hấn khiêu...

Ôi... già thật rồi... không còn minh mẫn như lúc trước... Podius than thở ngồi xuống ghế nhìn phía đang thông dong bước ra ngoài Jack cùng Sharp...

Hình của hai con hồ ly đó nha... khụ... nhìn đẹp mà mị a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 121: Trở Về Nanly: Bận Rộn.

Từ sau vụ việc xảy ra nơi thư phòng... Podius luôn chạy tới xoát sự tồn tại cảm trước mặt bảo bối ngoại tôn nữ... bắt quá cứ mỗi khi hấn lại gần cháu gái mình thì hai tiểu hồ ly lại run rẩy lợi hại sau đó Doãn Y Ngưng sẽ hồng hốc mắt nhìn phía đáng thương hề hề ngoại công nhà mình...

Những lúc đó xung quanh luôn có vài khuôn mặt đáng đánh đòn ngồi xem kịch vui... như Pesta thê tử của hấn... Như hai tên ranh Jack cùng Sharp... như hai con sủng vật góc đầu nhỏ nhìn phía hấn cười cợt... Podius trán nổi gân xanh sau đó rơm rớm nước mắt nhìn phía đang dỗ dành hai con hồ ly Doãn Y Ngưng...

Doãn Y Ngưng thấy ngoại công mình muốn khóc thì vội đặt xuống giường hai vật nhỏ chạy tới ôm vị ngoại công đáng thương...

Podius cả người run run ôm bảo bối cháu gái vào lòng rồi ở nơi khuất khỏi tầm mắt cháu gái thì khuôn mặt cười hề hề đáng đánh đòn nhìn phía đang nghiêng răng nghiêng lợi bốn nam nhân...

Xem ra... gừng vẫn là lão lạt a

~

Cuộc đấu diễn ra cho đến buổi tối ngày thứ 3... Podius cùng Pesta dẫn cả đoàn người Doãn Y Ngưng tới nơi cánh cổng dịch chuyển rồi bấm nút đưa cô về lại phần đất liền trên đảo Seaperia.

Thấy thân ảnh tam nhân nhị thú biến mất Podius cảm lên điện thoại để liên lạc với bọn thuộc hạ của mình..

Tiểu công chúa của Louis Rissin đã trở về gia tộc... khắp các nơi trên thế giới bắt đầu tập nập chuẩn bị những phần quà cho công chúa nhỏ... bởi vì chỉ gần hai tháng nữa thôi buổi lễ trưởng thành sẽ bắt đầu.

Doãn Y Ngưng đám người xuất hiện ở khu vực biển phía Nam... sau đó bắt xe về thẳng phía khu cửa Đông để tụ tập với đám 10A1...

Đám nhóc thấy cô trở về thì bay ra hỏi nhỏ... nhóm người Hiểu Ngọc nhìn thấy hai hồ ly nhỏ định đưa tay ra ôm thì bị cả hai con thoăn thoắt tránh né... nói đùa.. muốn ôm ngẫu sao? Mơ tưởng ...sau đó ngao kiều đưa móng đối mặt với đám nữ hải... nhìn phản ứng đáng yêu của hai sủng vật bọn Hỷ Hỷ khanh khách bật cười...

Vũ Hạo Nhiên đôi mắt lóe qua tia sáng xanh liếc nhìn phía hai con hồ ly nở một nụ cười quý dị... là bọn chúng? Ra về... đang bán manh... bắt quá... vật nhỏ rất thích đám lông xù này... ta có nên... ân~ mai một có dịp sẽ thực hiện... hần cũng rất muốn thử một vài thứ kích thích... nghe nói... lông hồ ly có thể làm áo lông rất đẹp lại ấm...

Đang ngao kiều hai vật nhỏ cảm thấy một luồng gió lạnh thổi qua thì ngóc lên đầu nhỏ nhìn xung quanh... cái mũi nhẹ nhẹ ngửi ngửi mùi hương xung quanh thì khẽ giật mình... bọn chúng liếc nhau nhìn phía cười quý dị Vũ Hạo Nhiên... ánh mắt lóe ra từng tia sáng thú vị... xem ra cần phải so tài rồi...

Một tháng sau mọi người thu thập hành lý rồi lên chuyến bay trở về Nanly... kết thúc chuyến dã ngoại đầy vui vẻ cùng hào hứng...

.....

Sau một tháng học tập sau chuyến dã ngoại đầu năm sẽ có một cuộc thi nhỏ để khảo sát việc học... sau khi kết thúc buổi thi cuối cùng cũng là ngày nghỉ quy định của trường quốc tế Lanka ... học sinh mỗi khu nhà đều sẽ có một tháng nghỉ lễ... cô nhóc háo hức trông chờ ngày trưởng thành của mình... bởi vì mỹ nhân bà ngoại đã nói... Mặc sẽ trở lại vào ngày này... thật sự rất mong chờ a

~

Doãn Y Ngưng... nếu người biết người sẽ bị làm thịt... ngay cả xương cốt cũng không còn... người còn có thể háo hức như vậy sao?.....

.....

Đám người Đông Phương Vũ cũng rất bận rộn vào những ngày lễ trưởng thành gần kề... nhất là Đông Phương Vũ... hầu như toàn bộ thời gian của hần đều ở phòng nghiên cứu vài loại dược vật Cứ mỗi lần điều chế xong một loại hần sẽ đáng khinh cười một lần sau đó lại cặm cụi pha pha chế chế tiếp tục... cho đến khi trên chiếc bàn thí nghiệm trống trơn lúc đầu được bày đầy ra mặt bàn những viên thuốc đủ kiểu dáng. đủ màu sắc rực rỡ...

Đông Phương Vũ vừa phân loại chúng vừa bỏ vào những bình thủy tinh khác nhau... rồi như cảm thấy vẫn chưa đủ hần lại bắt đầu chế tiếp... chế tiếp cho đến khi cả căn phòng thí nghiệm rộng lớn chỉ còn một chỗ đặt chân của hần là trống hần mới cảm thấy thỏa mãn...

Nhiều đây chắc đủ xài cho... một năm... ra về vẫn không đủ... bắt quá chỉ còn vài ngày nữa là bắt đầu ngày lễ... tạm chấp nhận cũng được...

Đông Phương Vũ bỏ một đồng bình bình lọ vào chiếc balo nhỏ của mình rồi huýt sáo đi ra khỏi phòng...

Ở một nơi nào đó ở Nanly... Doãn Mặc cũng đang bận rộn về một bộ đầm thật lộng lẫy cho muội muội nhà mình... 10 năm không gặp đối với hần như một con đau đáu vật ... mỗi khi màn đêm buông xuống hần đều mở ra những tấm hình của cô rồi niệm tưởng... từng tấm hình của từng độ tuổi được bọn thuộc hạ chụp lại kỷ lưỡng...

Nhìn bộ đầm màu đen tuyền với ren hần cảm thấy... cô trông sẽ thật tuyệt khi ở trên chiếc giường đỏ...

Sau buổi lễ trưởng thành sẽ là khoảng thời gian họ ở bên cô...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 122: Chương 23B

Trong chiếc trực thăng từ vùng đất tử thần Comixda một nam nhân đang nhẹ nhàng vuốt ve trên tay tấm ảnh của một cô gái mặc bộ đồng phục trắng sang trọng... đôi mắt khẽ nhìn phía mặt trời... đôi mi dài cong vút lấp lánh như cánh bướm đang vỗ cánh dưới tia nắng mặt trời... trong hình cô như một thiên sứ với khuôn mặt trắng hồng cùng mái tóc dài quá lưng...

"Bảo bối Ngưng Ngưng... rất nhớ... rất nhớ người..." Long Ngạo Thiên ôn nhu nhìn phía tấm hình rồi nhỏ giọng thều thào... sau đó như nghĩ tới cái gì hần cười gian liếc xuống chiếc balo màu đen của mình... chiếc lưỡi đồ khề liếm khõe môi... Ngưng Ngưng... muội sẽ thích món quà ta chuẩn bị cho muội... muội nhất định sẽ thích.... Hừ... hừ...

.....

Âu Dương Hàn thì đang tìm kiếm những nơi lãng mạn nhất ở Ruby... nhất là những gian phòng tình thú với đầy hoa tươi cùng những ánh nến lung linh mờ ảo... sau khi đã chuẩn bị món quà từ vài ngày trước... Âu Dương Hàn mới bắt đầu công việc khảo sát mới của mình...

Đề xem... ánh nến... cồng tay... roi da... roi da? Không...không...không... đêm đầu tiên của bảo bối không thể ác liệt như vậy... bảo bối là đề cưng sủng dung túng... LOẠI!

Tiếp theo là căn phòng với... trứng rung... dương vật rung... dương vật có gai... dương vật...dương vật? Này càng không được... không lẽ vài tên bọn hần không có dương vật để yêu thương bảo bối sao?LOẠI!

Tiếp nữa là căn phòng trông như... một chiếc xe hơi... này là định ngoạn xe chấn sao? Quá nhỏ.. không thể chứa nhiều người... LOẠI!

.....

Phòng này rất tốt... phòng tổng thống... giường king của kingsize to đùng ... phía trên đầu giường là nơi hoa văn có thể mọc vài thứ... unk...không tồi.. khung cảnh cũng rất tốt... rất lãng mạn... ánh nến nhiều rất lung linh.... Bất quá... vẫn nên trang trí lại...

Âu Dương Hàn hài lòng nhìn phía căn phòng gật gù rồi xoay người phân phối...đôi tám ra giường đỏ... rắc ngập cánh hoa hồng đỏ...

Tuyệt vời... một màu đỏ yêu mị...

.....

Vũ Hạo Nhiên càng trực tiếp chuẩn bị xong quà là mua hơn phân nửa cửa hàng CD để học hỏi cách... thỏa mãn bạn tình.... Nào là 36 kiểu quan hệ gây hưng phấn... nào là cách tìm thấy điểm G của nàng.. nào là làm sao để kéo dài quá trình giao hợp mà không bắn sớm...

.....

Về phần Jack cùng Sharp cũng đang tập nập chuẩn bị quà mừng cùng nghiên cứu hàng đồng kinh nghiệm qua... CD... qua sách... qua laptop... qua.... đồng cung sống của bọn thuộc hạ... khụ... sau đó ngồi bàn luận...

"Kiểu 69. Chính lại tư thế..... người phải để nàng nằm lên người người... sau đó mới bắt đầu liếm nhau...Jack... người có hay không cảm thấy bọn họ rất không được tự nhiên?" Sharp vừa hướng dẫn vừa hỏi nhỏ Jack...

"Có lẽ do tên kia ngu ngốc không thể làm phối ngẫu sung sướng..."

Hai vị thiếu chủ a~ cho dù đây là việc rất sung sướng nhưng các ngài ngồi đó bàn luận như vậy thật sự được không?

Tên thuộc hạ vừa liếm hoa huyết phối ngẫu vừa roi lệ đầy mặt lên án... tuy hần rất thích tư thế này nhưng mà... nhưng mà làm trước mặt nhiều người như vậy hần rất không được tự nhiên a

~

"Hai vị thiếu chủ... các ngài tha cho chúng ta đi... chúng ta thật sự không chịu nổi nữa a

"

Jack đen mặt liếc phía đang khóc lóc cầu xin bọn thuộc hạ phun ra hai từ "Tiếp tục."

Một lúc sau đám đồng cung sống nhìn phía rồi đi hai ma đầu ôm nhau mừng rỡ khóc to... cực hình xong rồi a~ bọn hần vẫn còn sống sót...

"Ngày mai tiếp tục." từ đằng xa vang lên tiếng nói lạnh lùng để lại phía sau lưng rên la đòi sống chết bọn thuộc hạ...

"Khôngggggggggggggggggg

"

.....

Hai sủng vật hồ ly biết chỉ hết vài ngày nữa mèo nhỏ của họ sẽ trưởng thành... nên bọn chúng phân thân ra thêm hai con nữa rồi dùng bản thể dùng tốc độ nhanh nhất chạy về trong tộc ôm đồng chí bảo hiến ân cần... để học hỏi kinh nghiệm giao phối của các vị trưởng bối...

Đám trưởng bối Hồ tộc mỗi lần thấy bóng dáng hoặc ngửi mùi của hai vị thiếu chủ là tìm cách nhanh nhất để thoát thân... không thoát kịp coi như người

xong rồi... người sẽ giống như Hồng Hồ cùng Tử Hồ bị bắt hóa thành nhân hình để giao phối...

Lần đầu tiên bọn họ cảm thấy Hồ tộc hai vị thiếu chủ là hai ác ma... về ngoài nhô nhả bên trong cực sắc.... Tội nghiệp Hồng Hồ... vốn chỉ giao phối với một giống đực là Tử Hồ... nay lại phải cùng lúc giao phối với Hắc Hồ... là 3P a~ Tuy rất kích thích ... nhưng là quá trọng khẩu vị rồi...

Hồng Hồ kiều mị rên rỉ bị giấp vào giữa hai nam nhân... cả cơ thể nồn nà ửng hồng đầy mồ hôi... sau đó khóc không ra nước mắt nhìn phía đang ra sức giao phối hai nam hồ ly.... Rõ ràng khi ngửi thấy mùi của Nhật biểu ca cùng Dạ biểu ca nàng đã lùi đi hướng khác một cách nhanh chóng... sao có thể bị bắt giữa đường được a

~

Nàng hồi hận hôm nay xuất môn đi chơi a~ Hai vị biểu ca .. các người thật đáng ghét... tuy là... Tử Hồ cùng Hắc Hồ là vị hôn phu của ta... nhưng ngẫu chưa muốn giao phối sớm như vậy....

"Ar

~ Không chịu nổi nữa....." Hồng Hồ cảm thấy hôm nay tiết tháo còn sót lại của Hồ tộc bị nàng đánh mất rồi..

Hắc Hồ cùng Tử Hồ liếc phía đang thất thần Hồng Hồ thì cảm thấy bị thương tự tôn... mà giống đực bị thương tự tôn thì hậu quả sẽ rất nghiêm trọng...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 123: Buổi Lễ Trưởng Thành.

Ở thế giới Bookie khi mỗi gia đình có hài tử tới lễ trưởng thành họ sẽ tổ chức một bữa tiệc thật trang trọng...

Bữa tiệc này sẽ được tổ chức suốt cả một ngày với những chùm hoa tuyệt đẹp được treo khắp nơi... những bữa tiệc khiêu vũ tung bừng như một ngày hội...

Những thiếu nữ đó phải đi đến đền dâng hương cầu chúc... sẽ thanh tẩy bằng nước thánh dưới suối... sau khi thanh tẩy xong sẽ lau khô người rồi mặc vào lễ phục của thiếu nữ...

Doãn Y Ngưng thả người vào dòng suối mát lạnh... xung quanh cô là bốn thiếu nữ phụ trách công việc thanh tẩy cho những hài tử vừa trưởng thành...

Hai người sẽ đưa tay tưới những dòng nước lên cơ thể thiếu nữ...sau đó hai vị còn lại sẽ rắc lên những cánh hoa lên khắp người cô... Doãn Y Ngưng then thùng cúi đầu khẽ nhắm lại đôi mắt... bởi vì xung quanh suối là những vị trưởng bối đến tham dự... tuy đều là phụ nữ nhưng lửa thể trước mặt chừng ấy người vẫn là lần đầu tiên..

Sau đó thì cô được chính tay các vị trưởng bối thay bộ lễ phục... đầu tiên là Hoàng Lan nải nải cùng hai vị bà ngoại... sau đó là ma ma của cô...

Mỹ nhân bà ngoại hai ngày trước đã đến Nanly để gặp bà ngoại Nanly của cô ... cả hai đã khóc rất nhiều còn ôm nhau rất lâu... sau đó cùng một ngày đã tới Doãn gia và ở luôn nơi đó... Ma ma khi biết sự thật cũng không thương tâm nhiều lắm... vì ma ma đã có thêm hai vị thân nhân để yêu thương bà... Y Ngưng cảm thấy ma ma là người rất lạc quan...

Bộ lễ phục trên người Doãn Y Ngưng lúc này nó... nó thật mỏng ... trừ những bộ vị quan trọng bị che khuất thì từng lớp voan đỏ mỏng manh luôn bay phấp phới theo gió... khiến đôi chân trắng nõn thon dài của cô lúc khuất lúc lộ đầy câu người... thật may là buổi lễ buổi sáng chỉ có nữ giới mới được tham gia..

Trên đôi tay là dây leo màu đỏ quấn quanh cánh tay khiến cô trở nên thật yêu mị... như rừng rậm tinh linh lạc xuống phạm trần... mái tóc xòa dài được trang trí thêm chiếc vòng hoa đỏ rực...

Đám người Hiếu Ngọc thất thần nhìn phía Doãn Y Ngưng mà liên tục bấm máy sau đó... *gửi...gửi...gửi...*

Trên trang mạng năm xưa giờ đây toàn là những tấm hình lớn dần của cô qua từng độ tuổi... những việc này là do đám nhóc 10A1 cùng Đông Phương Vũ... Âu Dương Hàn tiếp tục làm... vì họ biết ở đâu đó trên thế giới hai tên kia cũng đang chăm chú theo dõi từng bước trưởng thành của bảo bối...

Những tấm hình về lễ trưởng thành của "Mèo cầu tài Prosela" lúc nào cũng được theo dõi và tải về nhiều nhất... cho nên tấm hình lễ trưởng thành lần này là một quả boom làm náo động khắp nơi... Mèo cầu tài Prosela giờ đã là một thiếu nữ trưởng thành...

Doãn Y Ngưng nhìn phía đang tách tách bấm máy thì bật cười... nụ cười rực rỡ hạnh phúc... vì đêm qua cô nhận được quà của Mặc cùng Thiên gửi trước tới... cùng lời nói tới nay sẽ gặp cô...

Cuối cùng buổi lễ là nhận lấy chúc phúc của những vị trưởng bối tham dự... họ sẽ đi tới và cắm một bông hoa đỏ lên vòng dây leo cô đội trên đầu... hai đeo trên tay... mỗi bông hoa tượng trưng cho một lời chúc phúc về những hạnh phúc của tương lai...

Buổi lễ kết thúc...

Doãn Y Ngưng cả người cảm đầy hoa được ma ma cùng vài vị trưởng bối đưa lên lầu... họ sẽ ngủ một giấc nhỏ để có thể tham dự buổi tiệc... trưởng bối bắt buộc phải tham dự trong khi nhân vật chính chỉ cần ló mặt ra một chút rồi đi đâu cũng được...

Nhìn phía nở nụ cười mờ ám các vị trưởng bối... Y Ngưng khó hiểu nghiêng đầu nhìn họ ... Mấy nhân bà ngoại đi tới hôn hôn vào trán cô rồi kêu người đến chuẩn bị trang phục cho cô...

Bữa tiệc bắt đầu... Doãn Y Ngưng xuống lầu trong chiếc đầm đen đầy ren mà Mặc đã gửi tới cho cô ngày trước... Ở Bookie màu đỏ cùng đen sẽ được mặc vào những ngày lễ trưởng thành... vì đó là màu sắc cao quý tượng trưng cho sự quyến rũ cùng đã lớn của một người thiếu nữ...

Trên cổ cùng tay là những dây ruy băng ren đen đính hoa hồng đỏ... trong cô như một con búp bê tuyệt đẹp... yêu mị cùng thần bí...

Mái tóc màu bạch kim được đội lên một chiếc mũ gothic đen lưới làm nổi bật khuôn mặt trắng nõn...

Đám nhóc 10A1 tới tặng quà cho cô sau đó kéo cô lên một chiếc xe màu bạc rồi chạy đi...

Đám Hỷ Hỷ cầm lên một sợi vải đen bên hông đính ren cột vào mắt Doãn Y Ngưng... rồi xung quanh cô đột nhiên tối sầm lại...

"Hoan Hoan? Sao lại phải bịt mắt?" Doãn Y Ngưng tò mò đưa tay sờ sờ lớp vải trên mắt mình rồi hỏi...

"Là một bất ngờ..." rồi cả bọn mờ ám cười cười... một lúc sau chiếc xe dừng lại... cánh cửa chọt mở ra rồi cả thân thể bay lên trên không...

"Vật nhỏ... chúc mừng lễ trưởng thành." giọng nói khàn khàn không giấu được vẻ hưng phấn... bọn hán đội ngày này... đội thật lâu... thật lâu...

"Nhien? Chúng ta đi đâu?" Doãn Y Ngưng được bế lên theo kiểu công chúa sau đó choàng tay qua ôm chặt cổ Vũ Hạo Nhiên... nghe giọng nói của hán... lần đầu tiên cô có cảm giác... không lạnh...

Chuẩn bị máu nhá các nàng... =]]

Ta bắt đầu viết H sau khi ăn xong... =]]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 124: Món Quà Trưởng Thành (Vi H = H+) 6P

Vũ Hạo Nhiên cúi đầu nhìn đang khẽ run rẩy Doãn Y Ngưng thì bật cười... bây giờ mới biết sợ sao? Lúc trước cô nhóc treu hoa gheo nguyệt đều rất vui về ...

Trong căn phòng tối là những ánh nến đang le lói trong đêm. tám nam nhân nhìn phía đang ôm mèo nhỏ bước vào thì cười cười... Sau đó Jack...Sharp cùng hai huynh đệ Hiên Viên Dạ cùng Hiên Viên Nhật lui ra ngoài. đêm mai mới đến lượt bọn họ... thật chờ mong đâu... Sharp khẽ liếm cánh môi đỏ búng của hán rồi xẹt qua chiếc răng nanh đang dài ra... liếc phía được đặt lên giường Doãn Y Ngưng khẽ cười cười rồi đóng cửa lại...

Trên chiếc giường mềm mại Doãn Y Ngưng nhẹ ngồi dậy định đưa tay tháo ruy băng buộc trên mắt thì bị hai đôi tay ngăn lại...

Doãn Mặc cùng Long Ngạo Thiên mỗi người cầm một bên cánh tay hôn nhẹ lên mu bàn tay mềm mại rồi dùng ruy băng buộc hai tay cô vào thành giường ..

Mùi hương này là... Mặc cùng Thiên? Nhưng mà...sao lại buộc Y Ngưng lại a

~

"Mặc!... Thiên!" Doãn Y Ngưng giọng nói khẽ run mềm mại kêu hai cái tên cô giấu kín 10 năm trong lòng... từng giọt lệ hạnh phúc rơi ướt tấm ruy băng đen ...vài giọt trượt xuống hai bên gò má...

"Bảo bối. rất nhớ ngươi."

"Ngưng Ngưng~"

Hai chiếc lưỡi liếm nhẹ vào hai dòng nước mắt nhọt nhọt lăn trên má rồi mờ ám nhìn phía những người còn lại..

"Mèo con... hôm nay là lễ trưởng thành của người nha~ Vũ ca ca có quà muốn tặng Ngưng Ngưng đây này.." Đông Phương Vũ đem hai viên kẹo nhét vào cánh môi hồng khẽ mở của Doãn Y Ngưng rồi lui xuống phía cuối giường lục lọi vài vật...

"Vũ!"

"Bảo bối... còn có ta cùng Hạo Nhiên nữa a~ Đều chuẩn bị quà cho bảo bối." Âu Dương Hàn thổi nhẹ bên tai cô khiến cô lúng túng cực kỳ...

"Hàn! Nhiên!" mọi người sao lại ở đây hết... quà không phải đã tặng Y Ngưng tôi qua rồi sao?

Trong bóng tối Doãn Y Ngưng đột nhiên cảm thấy vài đôi tay đang di chuyển trên cơ thể mình... cô khẽ uốn éo thân mình muốn né tránh nhưng càng ngày cảm giác lại càng mãnh liệt...

"Ấn~~ các...các người..."

Từng chiếc nơ trên chiếc đầm Gothic đen được từ từ tháo ra... từng chiếc từng chiếc bung ra rồi lộ dần ra thân mình trắng nõn ửng hồng sau chiếc áo lót mỏng manh...

Doãn Y Ngưng thấy hơi lạnh chợt rung mình mà không hề hay biết hành động này sẽ làm cho vài con sói càng thêm hứng thú...

Doãn Mặc cùng Ngạo Thiên đưa tay xoa nhẹ hai bên ngực căng tròn rồi vân vê nhẹ nhũ hoa đang căng cứng... cả hai cúi người xuống cách tầm áo lót mỏng manh ngọam lấy mỗi bên nhũ hoa... chiếc lưỡi run rẩy trên đầu nhũ hoa cứng cứng trong miệng...

Âu Dương Hàn cúi người hôn lên cánh môi hồng đang thờ đốc của cô rồi cắn lên môi dưới khiến Doãn Y Ngưng chợt nhói hơi mở ra cánh môi... đầu lưỡi hần thừa cơ đi nhanh vào chạm vào từng ngóc ngách trong khoang miệng ...rồi tìm được đỉnh hương chiếc lưỡi cùng nhau trêu đùa nó... ánh mắt hần liếc phía Đông Phương Vũ như muốn nói *Có thể*

Vũ Hạo Nhiên liếm nhẹ bên tai cô rồi từ từ liếm xuống tấm lưng qua lớp áo mỏng sau đó đưa tay bóp nhẹ bờ mông tròn trịa nõn nà...

Đông Phương Vũ thấy Doãn Y Ngưng đang dời đi sự chú ý thì cầm bốn viên thuốc nhét nhẹ hai viên vào hoa huyết cùng hậu huyết của cô rồi đưa lưỡi liếm hai huyết cách tầm vài quần lót mỏng manh...

Vũ Hạo Nhiên nhìn phía viên thuốc đã được nhét vào thì dời đi trận địa của mình.. hần đi tới cuối giường rồi cùng Đông Phương Vũ giúp cô dần dần ra nước để làm tan viên thuốc...

Doãn Y Ngưng khó chịu khẽ lắc đầu... cô thấy cả người đều rất ngứa ngáy.. lại nóng quá... cứ như đang ở trong một lò than vậy... từng điểm mẫn cảm trong cơ thể như dần dần được khơi dậy dục vọng...

Nhũ hoa cùng hoa huyết.. hậu huyết cả chiếc lưỡi đỉnh hương tron khoang miệng cũng bị trêu chọc cho thật ngứa...

"Hức... ar~~ Y Ngưng thật khó chịu... ô

"

"Thật ngứa....ar...har

~~"

Nghe vậy năm nam nhân cười khẽ ngẩng đầu lên nhìn phía thờ đốc mèo nhỏ... rồi từ từ đưa tay tháo đi bộ nội y đã ướt đầm vì nước bọt...

Cả thân thể ửng hồng khẽ run rẩy vì dục vọng làm nổi bật những lớp hoa hồng đỏ thắm... như một món ăn ngon miệng.. cả năm người khẽ nuốt nuốt miếng rồi tự tháo hết đồ ra sau đó lại trèo lên giường...

Bất quá lần này tháo lấy chiếc ruy băng màu đen trên mặt cô xuống... Doãn Y Ngưng mơ hồ mở ra đôi mắt đầy dục vọng của mình uốn éo tìm kiếm sự an ủi... thân thể mẫn cảm đang nóng như hỏa cần một thứ gì đó mát mát vuốt ve...

Đông Phương Vũ cúi người hôn lên làn da mềm mại mịn màng như đang đối đãi một tác phẩm nghệ thuật... Doãn Mặc cùng Ngạo Thiên đi phía cuối giường bắt đầu người liếm mút cánh hoa run rẩy.. người liếm hôn vào hậu huyết không nẹp năn...

"Mặc~~ Nhiên

đừng mà.... Ar

"

Hạo Nhiên cùng Âu Dương Hàn ngậm lấy nhũ hoa nhẹ nhàng mút hấp dẫn...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 125: Chương 25B

Khóe miệng cô bị hai ngón tay Đông Phương Vũ khuấy đều bên trong rồi chậm rãi giao hợp... cho tới khi nước bọt chảy xuống khắp đôi gò bồng mới khẽ dừng lại...

Cả thân mình Y Ngưng được đỡ đứng lên sau đó bị kẹp vào giữa hai lồng ngực của hai nam nhân... rồi cả hai cầm côn thịt đầy gân xanh vừa thô to di di phía hạ thể... đến hai lỗ nhỏ phía dưới thì đâm nhẹ phần đầu sau đó rút ra...

Cảm giác trống rỗng khiến cô như muốn phát điên... rất muốn một cái gì đó lấp đầy cảm giác hư không bây giờ...

"Cho ta

cho ta..." Y Ngưng thều thào nói... năm con sói liếc thấy dáng vẻ dâm dăng của cô đang uốn éo thì rất hài lòng.

"Bảo bối... ngươi muốn cái gì a?" Doãn Mặc khàn khàn hỏi khiến Doãn Y Ngưng khẽ ngước đầu nhìn hắn.. môi hồng phun ra hơi thở hồng hộc như lan..

"Muốn ...muốn côn thịt...côn thịt của các ca ca..." cảm giác trống rỗng càng ngày càng nhiều... thật ngứa ngáy khó nhịn...

"Muốn côn thịt của các ca ca làm gì?" Long Ngạo Thiên trò đùa dai hỏi vào đôi tai mèo khẽ run rẩy...

Làm gì? Làm gì sao?

"Nhồi Y Ngưng... muốn côn thịt các ca ca nhồi Y Ngưng

..." phải a~ nhồi vào Y Ngưng... mau dùng côn thịt nhồi Y Ngưng đi

"Ar~ muốn nhồi vào đâu bảo bối.." Đông Phương Vũ tà cười khàn giọng hỏi... rồi hôn lên từng tấc da thịt trên cánh tay... để lại những vết dấu tây chồi mất...

"Nhồi... nhồi vào hoa huyết của Y Ngưng... ô...ô...~ ca ca mau nhồi vào hoa huyết của Y Ngưng a~" các ngươi là người xấu... là người xấu... ô ô...

"Bảo bối... như ngươi mong muốn..."

Doãn Mặc cùng Long Ngạo Thiên đưa đầu côn thịt vào hai lỗ nhỏ dưới hạ thể cô rồi đâm mạnh vào trong..

"Ar

~" đau quá ... đau quá.. ô..ô...

Cả hai lỗ bị nhồi vào khiến Doãn Y Ngưng thét lên một tiếng rồi khẽ bất động... nước mắt rơi xuống hai gò má hồng hào...

"Đi ra... đi ra~ thật đau quá... ô ô...~" Doãn Y Ngưng đang cảm thấy hạ thể như xé rách thì xung quanh mười bàn tay ở mọi nơi cơ thể cô khẽ trêu đùa...

.....

Ting~

Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến: ca ca điều giáo cùng Long Ngạo Thiên điều giáo.

Thưởng cho:

Điểm phân phối: 10

Điểm kinh nghiệm: 400

Danh khí: Nước non lênh láng, bạch hồ.

Độ bền +10p.

Tự kích hoạt danh khí... vì ký chủ đang ngắt tự phân phối điểm phân phối... Độ miễn cảm: 70.

.....

Năm nam nhân đau lòng nhìn phía nức nở Doãn Y Ngưng chợt dừng lại vài giây sau đó lại đưa tay xoa bóp khắp cơ thể cô...

Từ phía hạ thể bỗng nhiên cảm giác đau đớn biến mất... trở nên càng ngày càng ngứa khiến Doãn Y Ngưng khẽ xoay nhẹ hông mình... Doãn Mặc cùng Long Ngạo Thiên thấy cô đã tiếp nhận bọn họ thì bắt đầu cuộc rượt đuổi lẫn nhau...

Hai côn thịt khi thì cùng vào cùng ra... khi lại chín cạn một sâu khiến Doãn Y Ngưng càng thêm điên cuồng...

Cách một thành thịt... cho nhau ma sát một cách mãnh liệt...

"Ân~ ... thao Y Ngưng... thao tử Y Ngưng....

~ thật sướng... thật sướng a~" Doãn Y Ngưng bị những đôi tay treu chọc đến mất đi lý trí... từ nhũ hoa cho tới khoang miệng đều được âu yếm vuốt ve...

Cơ thể vốn miễn cảm nay lại càng thêm miễn cảm...

Âu Dương Hàn đưa côn thịt lên miệng cô bắt đầu giao hợp... hai bàn tay mềm mại cũng nắm lấy hai côn thịt bắt đầu dao động...

Trên cơ thể là những dấu dầy tay đỏ rực đầy dâm mỹ... tiếng hỗn hển cùng tiếng thở dốc vang lên càng lúc càng lớn...

Thành thịt hoa huyết cùng hậu huyết co rút từng đợt mãnh liệt... trên đôi chân thon dài bị giang qua hai bên để Doãn Mặc cùng Ngạo Thiên dễ dàng di chuyển thân thể bẽ bồng để thao... từng dòng chất lỏng chảy xuống giường xen lẫn là những tia máu tử nữ thơm ngọt...

Đông Phương Vũ tà ác đưa tay xoa nắn hạt trần châu nhỏ của cô nơi hoa huyết khẽ chơi đùa.. còn miệng thì ngoạm lấy bầu vú căng tròn run rẩy vì sung sướng...

Âu Dương Hàn đưa tay khẽ vuốt chiếc đuôi mèo miễn cảm càng lúc càng mạnh...

Doãn Y Ngưng cơ thể giật giật sau đó từng cơn cao trào phụ ra làm ướt đầm cả một mảnh giường...

"Cho người~ thao người đến mang thai... thao đến khi người bị thao nát..." Long Ngạo Nhiên hồng hộc vừa vận động vừa la lớn...

Cảm giác ấm áp này quá tuyệt vời... hoa huyết ấm áp lại ướt át như hàng ngàn chiếc miệng nhỏ đang liếm mút từng tác côn thịt gân guốc...

Tầm hồn tiếng sau Doãn Mặc cùng Long Ngạo Thiên chợt tăng tốc... càng nhanh càng nhanh sau đó đâm thật mạnh bắn vào sâu trong hậu huyết cùng tử cung của cô... trong tay hai côn thịt cùng trong miệng cũng chạy nước rút rồi đồng loạt bắn ra...

Từng tiếng chất lỏng tồn tồn chảy xuống nệm khiến Doãn Y Ngưng cả người giật giật rồi lại xuất ra một đợt cao trào...

Hai căn côn thịt giữ chặt lấy hai vị trí không chịu rút ra... Doãn Y Ngưng... bọn ta sẽ khiến tử cung người đầy ấp những hạt mầm móng ...

Làn da mềm mại lúc này đã thấm những giọt mồ hôi... khuôn mặt hồng đang hé môi thở hồng hộc... bộ ngực phập phồng khiến đôi nhũ hoa cao thấp lên xuống làm cho vừa xuất tinh năm nam nhân lại lần nữa ngẩng cao đầu đầy sức sống...

Tôi ta sẽ up hình khác cho các nàng... giờ up đỡ tấm này zậy...=]] H nhá... chắc còn H vài chap nữa...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 126: Chương 25C

Đông Phương Vũ hài lòng nhìn phía mờ màng mặt môi Doãn Y Ngưng tà ác cười cười rồi lấy vài viên kẹo bỏ vào miệng cô...

Một dòng nước ấm bao trùm cả cơ thể... Doãn Y Ngưng khẽ mở mắt ra thì thấy cơ thể của mình đang bị Đông Phương Vũ cùng Âu Dương Hàn kẹp lại ở chính giữa...

"Hàn~ Vũ~ các người..." rồi cô thấy hai côn thịt bắn tinh ban nãy giờ đã lại căng phồng... khỏe mắt cô khẽ co giật rồi khỏe môi chợt co rút lại...

Tuy... tuy là cô cảm thấy rất khỏe... nhưng mà... cùng lúc một lần nữa vẫn ăn không tiêu a

~

Trong bụng như có gì đó bên trong.. nó hơi chướng... như nhìn ra suy nghĩ của cô Doãn Mặc đi tới cảm vài trứng rung bỏ vào hoa huyết đang dùng sức co bóp của cô khàn giọng giải thích... "Bảo bối trong bụng đang có mầm móng của ca ca a~..." rồi dùng tay vuốt ve bằng phẳng bụng nhỏ...

Đông Phương Vũ thấy cô phân thần thì xoa xoa quy đầu côn thịt lên xuống hoa huyết rồi thấy hoa huyết đã chuẩn bị sẵn thì thúc mạnh vào khe huyết đang đỏ hồng như máu...

"A~~ Vũ~~ thật sâu... thật sâu..." côn thịt thô dài đâm mạnh vào đụng phải trứng rung khiến nó lặn sâu vào đụng thành tử cung... Đông Phương Vũ hài lòng nhìn khuôn mặt dâng lên một tầng dục vọng thì một căn côn thịt nữa đẩy sâu vào hậu huyết ...

Âu Dương Hàn đâm vào trong hậu huyết đôi tay đặt lên chiếc eo thon thả đỡ cô đứng lên... Đông Phương Vũ tinh ý nhận ra việc tên kia muốn làm thì gạt đầu dùng tay đặt hai chân cô lên vòng eo rắn chắc của hắn bắt đầu di chuyển...

Mỗi một bước đi hai căn côn thịt cùng trứng rung sẽ va chạm một cách mãnh liệt... chưa tính đám tinh dịch lúc đầu của Doãn Mặc đang ở bên trong...

Chúng như đang nhảy múa trong hoa huyết cùng hậu huyết như đang chơi một trò chơi nhỏ... đầu óc Doãn Y Ngưng bị những cú nắc mãnh liệt làm cho mê muội... cả thân thể thờ dộc kèm theo những tiếng rên kiều mị vang vọng khắp nơi...

.....

Ting

~

Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến: Đông Phương Vũ điều giáo, Sad điều giáo...

Nhận thưởng:

Điểm phân phối: 10

Điểm kinh nghiệm: 400

Danh khí: Cao triều sinh nữ, vạn dặm mùi hương.

Độ bền: +10p.

*Hệ thống tự phân phối: Khí lực: 48 *

.....

"Thật sâu.... Thật sâu....nga

thao tử Y Ngưng.... Y Ngưng muốn chết....muốn chết

"

"Thật trưởng... Hoa huyết thật trưởng... Cúc huyết lại căng đầy.....ô.....ô....."

Đông Phương Vũ cùng Âu Dương Hàn hài lòng nhìn phía đang lẳng kê Doãn Y Ngưng thì tăng nhanh tốc độ ma sát... thành thịt co bóp càng ngày càng dữ dội

Trong không khí hương hoa càng ngày càng dày... mùi hoa như một liều thuốc kích thích khiến các nam nhân càng thêm hưng phấn...

Bầu vú bị những bàn tay xoa bóp thành những hình dạng móp méo .. nhũ hoa lại bị chà đạp căng cứng đỏ hồng... cả thân thể trắng hồng đầy ắp những dấu dáu tây tuyệt đẹp...

Đông Phương Vũ côn thịt chạm vào một khối thịt nhỏ trong hoa huyết khiến Doãn Y Ngưng rung mình cao trào.... Ở hai nhũ hoa bắn ra hai dòng sữa thơm ngát khiến cả năm nam nhân chợt dừng lại sau đó ha ha bật cười...

"Bảo bối~ Đây là cao triều sinh nữ sao? Thật ngon..." nói rồi Đông Phương Vũ cúi đầu hàm lấy một bên nhũ hoa mút mạnh vào miệng... côn thịt phía dưới vẫn nghiền nát... thỉnh thoảng đâm mạnh vào khối thịt điểm G khiến cô hừ hừ rên rỉ...Âu Dương Hàn cũng từ phía sau ngoạm vào một bên nhũ khe hút... đây là lần đầu tiên bọn hắn được thưởng thức một loại sữa ngọt ngào như vậy...

Đầy dâm loạn... lại giao hợp thêm vài trăm hiệp thì cả hai lại cùng nhau bắn ra những dòng tinh dịch ấm nóng vào hậu huyết cùng hoa huyết đang co bóp dữ dội...

"A~ Y Ngưng ra rồi... Y Ngưng ra rồi a

~" Doãn Y Ngưng nghe trước sau hai tiếng gầm nhẹ rồi hai dòng âm áp bắn lên thành thịt... bắn trúng vào điểm G của cô... Doãn Y Ngưng thân thể cứng đờ rồi cũng bắn ra những dòng chất lỏng cùng lúc vào lỗ nhỏ của côn thịt... cả trước và sau càng thêm căng đầy...

Bụng nhỏ lúc này đã hơi cổ lên một chút... bên trong tử cung là hai loại tinh dịch đang ở trong... bị một trứng rung tắc lấy cổ tử cung không thể tiết được...

.....

Cả thân thể đang mỏi nhừ thì lại lần nữa một dòng nước âm áp bao trùm cả cơ thể... Doãn Y Ngưng nếu máo nhìn phía tà ác Đông Phương Vũ sau đó căm hận nhìn phía chiếc bình xanh lá tràn đầy những viên kẹo thể lực ngọt ngào...

Lần đầu tiên Doãn Y Ngưng cảm thấy muốn khóc... rõ ràng là ban nãy cô rất mệt a~ nhưng mà uống xong viên kẹo đó lại lần nữa sinh long hoạt hổ... oa~ Vũ rõ ràng đã dự mưu ngay từ đầu...

Nam nhân các người... thật gian trá....

Năm nam nhân nhìn phía quyền rũ đang nũng nịu Doãn Y Ngưng thì sùng nịnh cười cười... sau đó đẩy cô nằm xuống giường rồi đưa tay lấy ra trứng rung...

Ánh mắt đầy sương mù của cô bỗng sáng lấp lánh... ô...ô...meo... ra là họ vẫn thương tiếc cô a~

"Mèo con... bảo bối... đêm còn dài... chúng ta sẽ từ từ chơi đùa...."

Năm nụ cười tà ác nhìn phía định ngồi dậy chạy trốn Doãn Y Ngưng thì đưa tay đè lại... muốn chạy sao? Không dễ đâu bảo bối.

Khụ.. còn vài chap nữa... sẽ có H nhân thú.. nàng nào không thích xin click back... chap nào H nhân thú ta sẽ nói a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 127: Nguy Cơ Tiềm Ẩn.

Doãn Y Ngưng cao trào thật nhiều thứ sau đó khẽ nhắm mắt lại.. giả chết...

Vũ Hạo Nhiên tà ác cười cười rồi cầm côn thịt đâm sâu vào hoa huyết đang co bóp dữ dội vì cao trào... Phía hậu huyết lần nữa bị Doãn Mặc dùng sức đỉnh... Doãn Y Ngưng rung mình một cái rồi dục vọng lại lần nữa nổi lên...

.....

Ting~

Hoàn thành nhiệm vụ chính tuyến: Bồi dưỡng tiểu trúc mã Vũ Hạo Nhiên.

(Nhận thưởng:

Điểm phân phối: 5

Điểm kinh nghiệm: 200

Danh khí: Xoắn ốc hoa huyết.

Độ bền: +5p.)

.....

Đông Phương Vũ tà tà cười rồi cúi xuống balo đen dưới gầm giường lúi lúi kéo kéo sau đó cầm trên tay hai lọ thủy tinh trống rỗng rồi chụp vào bầu ngực đang phun ra từng dòng sữa nóng ... mỗi lần sữa ngừng lại Vũ Hạo Nhiên lại một lần đâm mạnh vào điểm G nhạy cảm... những khi đó cơ thể mẫn cảm lại lần nữa cao trào...

Sữa trong lọ càng ngày càng đầy khiến các nam nhân càng thêm hưng phấn...

"Uh~~ Không không chịu nổi

ar

" Doãn Y Ngưng rướn người rên hừ hừ sau đó thở hổn hển ... khuôn mặt ửng hồng một cách đầy dục vọng...

Đêm càng ngày càng thâm.. xuân sắc càng lúc càng mãnh liệt... những dòng sữa ngọt ngào phun ra liên tiếp... trong phòng từng dòng chất lỏng vurun vãi khắp nơi... trên chiếc giường đỏ thắm là thân thể bé nhỏ trắng hồng cùng chiếc bụng hơi cô lên đầy đặn...

Doãn Y Ngưng cảm thấy điên rồi... trong hoa huyết là năm dòng tinh dịch khác nhau đang khuấy đảo trong nó... còn bị tắt vào hai trứng rung xoay tròn vào điểm G nhạy cảm...

Mỗi lần cao trào là mỗi lần sinh nhũ... từng chai thủy tinh nhỏ dần dần đầy lên trong những nụ cười tà ác của đám nam nhân...

Đêm từ từ trôi...

.....

Bên phía biệt thự Doãn gia không khí như đang lắng đọng lại.. Podius cau mày nhìn phía đang căng thẳng những người có mặt...

Ban nãy ông nghe được thông tin có người mạo danh Lusalina... từng vị trí chiếc bút hoa từ màu sắc cho tới hình dáng cùng kích cỡ vị trí đều giống y như đúc. Lại nằm hằn trên da cứ như chiếc bút tự nhiên tự có sau khi sinh... cho dù là công nghệ cao cũng không thể thực hiện được...

Hơn nữa độ tuổi đặc biệt phù hợp... ngay cả gương mặt cũng có một nét rất giống... điều này ...

Nếu như không phải bọn họ là người chứng kiến từng giọt máu của ngoại tôn nữ lẫn vào ký hiệu trên đảo chắc chắn họ sẽ nhận nhầm người... như vậy có phải hay không họ sẽ thực sự bỏ lỡ nữ nhi cùng ngoại tôn nữ... mục đích của bọn chúng là gì?

Bất quá... những kẻ mạo danh lần này chưa biết bọn hắn đã tìm được nữ nhi đích thực..... xem ra lần này là có mục đích mà đến... hơn nữa nghe thuộc hạ nói... tính cách của kẻ giả mạo rất giống Pesta... là do huấn luyện qua? Vẫn là so bẩm sinh mà có? Hắn phải điều tra rõ việc này...

"Tiểu thư...Năm xưa khi ta cùng Nguyệt Nhi xuyên qua cánh cổng dịch chuyển đã từng được một người phụ nữ nông thôn cứu giúp... bà ta trong lúc ta bị hôn mê đã chăm sóc cho tiểu thư nhỏ một đoạn ngày... ta nghĩ đó có lẽ vì vậy mà họ biết về vị trí chiếc bút của tiểu tiểu thư." Milana xanh mặt nhớ lại chi tiết khi vừa xuyên qua mở miệng nói.

Khi đang trong đường hầm dịch chuyển thì xung quanh bỗng lắc lư lợi hại vì tuổi đã cao nên bà đã ngã xỉu... khi mở mắt ra đã trôi qua một tháng sau... bà cầm ít tiền ở trên người đưa cho người phụ nữ kia để tạ ơn rồi ẩm tiểu thư nhỏ đi nơi khác...

"Podius..... ta nghĩ lần này khoảng hãy cử hành lễ nhận tổ tông... ta cảm giác lần này giống như lần trước." Pesta nhú mày nói...

"Giống lần trước? Mẫu thân. Đây là có chuyện gì?" Liễu Nguyệt nhìn phía Pesta lo lắng hỏi.

"Khi ta cùng người mẹ chia cách nhau... ta đã trở lại đất liền để điều tra mọi chuyện... thì phát hiện vài manh mối lạ lùng của gia tộc Runeylis của cô ta... từ loại thuốc xóa ký ức cho tới những điều nhằm thu mua hòn đảo đều có một ít gì đó của thể lực khác nhúng tay vào... bất quá khi đó vì quá khẩn trương người mẫu thân ta vẫn không kịp điều tra kỹ..." đến khi muốn điều tra lại chuyện năm xưa cả tòa lâu đài của gia tộc kia đã bị cháy mất chỉ còn tro tàn...Podius nhìn phía nữ nhi của mình... cũng bởi vì điều đó mà năm xưa ông đã khẩn cấp dùng cổng dịch chuyển đưa đi bà vú cùng nữ nhi đi chuyển đến nơi khác...

"Phụ thân... như vậy... Y Ngưng có phải hay không cũng sẽ gặp nguy hiểm?" bà lo lắng nếu như thật sự có thể lực phía sau màn như vậy hài tử của bà không phải sẽ gặp nguy hiểm sao?

"Lusalina... ta sẽ sai người chế ra một loại dược vật để giấu đi chiếc bút phía sau lưng các người ... cũng sẽ ngầm phái người bảo vệ mọi người... ta muốn xem bọn chúng định làm gì..."

"Mẫu thân." Liễu Nguyệt hồng hốc mắt ôm chặt lấy Pesta nghẹn ngào khóc...

Cứ những khi những tương sẽ có hạnh phúc đến thì y như rằng biến cố sẽ lại xảy ra... bà quyết không thể để chuyện của mười năm trước lặp lại... quyết không ...

.....

"Ba ba... người gọi ta?...."

"....."

"Lại có chuyện này?"

"....."

"Hào!" Doãn Mặc cúp điện thoại trầm tư nhìn phía ngọt ngào ngủ say Doãn Y Ngưng sau đó triệu tập đám nam nhân vào phòng trống nói chuyện...

Ra về... lần này sẽ có nhiều nguy hiểm...

....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 128: Nhiệm Vụ Đặc Biệt.

Đang mệt mỏi ngủ Doãn Y Ngưng hoàn toàn không hay biết một thế lực nào đó đang từ từ hướng mũi nhọn về phía gia đình mình...

Ting~

Nhiệm vụ đặc biệt: Thu thập tinh dịch Vampire... người Sói cùng Hồ tộc ... tái tạo thân thể cho hệ thống...

[Phần thưởng:

Thưởng cho điểm phân phối: 5

Thưởng cho điểm kinh nghiệm: 200

Thưởng cho danh khí: 10 tầng thiên cung.

Thưởng cho độ bền: +5p]

Tự nhận nhiệm vụ.

.....

[Giải thích: 10 tầng thiên cung danh như ý nghĩa.... Những bức tường của thành thị hoa huyết sẽ thay đổi từng kiêu co bóp... từ co bóp nhẹ nhàng cho tới từ từ chặt lại rồi những tầng thị sẽ theo dạng xoắn ốc từ từ vừa thay đổi tốc độ nhanh chậm... như 10 tầng khác nhau mang đến sự khoái cảm cho bạn tình..]

Trên chiếc giường tím nhạt bị ánh nắng chiếu qua ô cửa sổ... chiếc rèm trắng mỏng khẽ tung bay trước những cơn gió... một vài tia nắng tinh nghịch len lỏi qua những khoảng nhỏ trống vắng chiếu hắt lên chiếc giường mềm mại...

Đang ngủ ngon lành Doãn Y Ngưng khước mắt khẽ giật giật sau đó hàng mi dài run rẩy rồi khẽ mở ra... đập vào mắt là khung cảnh quen thuộc đến không thể quen thuộc hơn... Doãn Y Ngưng ngơ ngác nhìn phía trần nhà rồi như nhớ tới việc gì nét mặt chợt đỏ sẫm lại...

Cô còn nhớ rất rõ sau buổi lễ trưởng thành bản thân mình được sủng ái như thế nào... bọn họ thật quá đáng... muốn cô rất nhiều... rất nhiều lần... lại còn là... ba ngày ba đêm... suốt ba ngày đó cô chỉ có nằm. ăn... làm chuyện tư nhân... sau đó là ngủ .. tuần hoàn trong suốt 3 ngày...

Sau đó... không có sau đó... họ đưa cô về nhà rồi... về mặt căng thẳng bước đi...

"Chi...chi..." hai sủng vật thấy chủ nhân bảo bối tỉnh dậy thì giường mất nhìn.... Sau đó chúng thấy cô khẽ đỏ mặt thẹn thùng rồi một chốc sau lại trầm tư lo lắng.

Doãn Y Ngưng chợt thấy môi mình nhột nhột nên định thần lại thì chợt giật mình sau đó ôm lấy hai tiểu sủng vật khanh khách bật cười... Tiểu Ly... Tiểu Hồ thấy cô bình thường trở lại thì thở dài nhẹ nhõm...

Hai đôi mắt hồ khẽ liếc nhau như suy nghĩ...Ra về đám người lần này lại lịch không đơn giản... bọn chúng ẩn giấu quá sâu... Ngay cả Hồ tộc cùng người Sói liên thủ cũng không tìm ra được manh mối... Manh mối duy nhất mà bọn họ có được là hai mẹ con nhà kia...

Có thể thấy... đó là một thế lực ngầm... của nhân loại mà không phải những dòng tộc thú nhân..

.....

Seaperia.

"Tiểu thư... Tiểu thư nhỏ... Lão gia cùng phu nhân đã tới." một thuộc hạ cung kính cúi đầu... bắt quá đôi mắt khi cúi đầu xẹt qua một tia chán ghét...

"Phụ.. phụ thân cùng mẫu thân của ta đã về sao?" người phụ nữ đứng bật dậy ánh mắt long lanh doanh đầy nước mắt như xúc động..

Vị thiếu nữ vẻ mặt ngây thơ tròn mắt tỏ vẻ kinh ngạc nhìn phía thất thố mẫu thân nhà mình...

"Nương.. hần nói là ngoại công..bà ngoại trở về sao?" giọng nói ngây thơ vang lên mềm mại thẹn thùng..

Podius cùng Pesta bước vào nhìn phía đang rướm lệ người phụ nữ khẽ nhủ mày sau đó giãn ra bình tĩnh đi vào ghế ngồi..

Nếu không phải biết trước đây là giả mạo... chỉ sợ bà đã cho đây là hải tử của mình... tuy màu tóc hơi khác nhưng khuôn mặt được dịch dung rất khá... bất quá... sống dưới lớp mặt nạ như vậy... không cảm thấy ủy khuất sao?

"Liên Ngọc ra mắt phụ thân.. mẫu thân..." người phụ nữ quỳ xuống cung kính cúi đầu rồi nghẹn ngào nói... sau đó đưa tay kéo lấy vị thiếu nữ đang đứng kế bên mình quỳ xuống..

"Ngoại công... bà ngoại..." thiếu nữ khẽ run rẩy sợ hãi rồi mềm mại kêu một tiếng... trong mắt vẻ đặc ý xét qua nhanh chóng... chỉ cần trở thành tiểu công chúa của Louis Rissin thì còn sợ không dễ dàng phá hủy Hàn gia sao? Cô phải đóng thật tốt vai ngoại tôn nữ ngoan ngoãn...

Pesta khoe môi run run đỏ hồng hốc mắt sau đó vội vàng đi tới đỡ hai người... Podius nhìn phía đang diễn trò thể từ cảm thấy càng ngày càng đáng yêu... nhất là khi tìm thấy Lusalina thì tính cách của Pesta đã thoải mái hơn rất nhiều... như hần... cũng đang dần thay đổi..

Bất quá... diễn trò phải diễn nguyên bộ không phải sao?

"Lunalinna. Là người thật sao? Khuê nữ của ta... người ... người vẫn còn sống?" Podius đi tới tay ôm eo Pesta đỏ mắt nhìn phía Liên Ngọc nghẹn ngào...

"Phụ thân... thật xin lỗi... ta ...ta nên tới tìm người sớm hơn... thật xin lỗi... Lunalinna sai rồi..."

Pesta nghe thấy cái tên Lunalinna xem tí nữa liền phá công... khoe miệng co rút một cách lợi hại... khụ... ở Lenias bọn họ có một nông trại trồng nho... trong trang trại đó có nuôi một mẫu cầu đáng yêu được đặt tên là Luna... phía sau vườn nho là nông trại chăn nuôi heo bò.. có một chú heo nái được đặt tên là Linna... trọng phụ của bà đây là biến tướng nói người phụ nữ đó là heo chó không bằng sao?

Khụ... cảm nhận bàn tay đang nhẹ nhàng vỗ vỗ sau lưng bà.. ra vẻ bà đã đoán đúng rồi... Pesta khuôn mặt rơi lệ đi tới ôm lấy người phụ nữ nghẹn ngào khóc...

Người thiếu nữ im lặng nhìn phía ôm nhau khóc lóc hai người thì khẽ nặn ra vài giọt lệ cũng theo sau nghẹn ngào...

Podius liếc xuống bàn tay đang véo mạnh vào đùi mình của người tự xưng là ngoại tôn nữ của ông đôi mắt lướt nhanh qua một tia sáng... cứ nghĩ đứa bé kia cũng như Ngưng Ngưng còn nhỏ ngây thơ không hiểu chuyện nên ông định tha cho cô ta một mạng.. nhưng không ngờ cũng là người tâm cơ thâm trầm...

Những người như vậy tuyệt đối không thể bỏ qua...

Thiếu nữ hoàn toàn không hề hay biết chỉ vì hành động này của mình mà tương lai rất dài sau cô phải sống mãi mãi trong địa ngục...

....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 129: Bí Mật Của Doãn Y Ngưng.

Sau buổi lễ trưởng thành. Doãn Y Ngưng trở lại với cuộc sống lúc trước của mình... Đi học... về nhà... làm bài tập.. thỉnh thoảng lại làm những việc tu nhân khi các nam nhân rảnh rỗi... như hôm nay...

Doãn Mặc đã về Doãn gia từ hai ngày trước... cả hai tháng trước đó hần phải tự tập thuộc hạ của mình để điều tra về việc giả mạo... xem tám hình của hai mẹ con nhà kia hần đã rất bất ngờ.... Là hai người lúc trước đã làm bị thương Ngưng nhi! Bất quá tư liệu của họ khi tới nước ngoài năm năm khi mới qua thì rất bình thường... nhưng tới năm năm sau lại... quá sơ sài.. có thể nói họ đã mất tích một thời gian sau đó mới xuất hiện ở nơi khác trong thành phố và sinh hoạt bình thường.. điều này thật kỳ lạ...

Hần dám nói những việc này không phải do Hàn gia sắp xếp vì sau năm năm lúc mới xuất ngoại bảo tiêu Hàn gia phải đi người bị thương người mất mạng... phải đưa trở về... nếu như vậy... những việc này là có mục đích mà không là sự cố...

"Mặc~"

Doãn Y Ngưng tan học trở về thì thấy Doãn Mặc vẫn còn trong thư phòng thì chạy xuống bếp pha một ly cà phê sữa đem lên cho hắn..

Ánh mắt cô khẽ lơ đãng liếc về tấm hình trên bàn thì khẽ nhủ mày... là kẻ đó? Nhưng mà.. sao Mặc lại có tấm ảnh của cô ta? Chuyện này...

Doãn Y Ngưng hôn vào môi hắn một cái thì chạy đi làm bài tập của mình..

Đăng nhập mật khẩu.

"*****"

Mật khẩu chính xác

Miêu nữ: Leo.

Leo: ?

Miêu nữ: Giúp ta tra về con riêng của Hàn gia.

Leo: Cần gấp sao?

Miêu nữ: Ân. Càng sớm càng tốt..

Rose: Miêu nữ... là kẻ chúng ta đang tìm kiếm sao?

Miêu nữ: Là. Ta nghi ngờ là do những kẻ đứng đầu của tổ chức đó phái cô ta tới.

Lidi: Cuối cùng chuột cũng lòi đuôi.

Rose: Bọn chúng đuổi tay tới Seaperia cùng Nanly rồi?

Leo: Cánh tay cũng thật dài.

Miêu nữ: Ta lo lắng các tộc cũng có nội gian của chúng.

Lidi: Hồ Tộc không có. Yên tâm đi.

Leo: Thiên sứ cũng không.

Rose: Người Sói càng không.

Sera: Vampire cũng không có a~

Miêu nữ: Sao các người biết?

Leo:.....

Rose:.....

Lidi:.....

Sera:.....

Poly: Ta biết...ta biết...

Leo: Câm miệng.

Rose: Không được nói.

Lidi: Muốn chết?

Sera: Poly~

Poly:.....

Miêu nữ: Các người có chuyện gạt ta?

Leo: Ta đi tìm tư liệu.

Rose: Ta phải đi kiếm ca ca.

Sera: Ta phải đi tìm đệ đệ..

Lidi: Ta đi tắm cho vị hôn phu.

Leo:.....

Rose:.....

Sera:.....

Poly:.....

Miêu nữ:

Những kẻ khác trong nhóm chưa kịp mở miệng nói chuyện:

Doãn Y Ngưng xoa xoa trán đau đầu nhìn phía màn hình rồi logout ra khỏi tài khoản.... Ánh mắt xanh trong suốt bây giờ chỉ còn lại những mảnh lạnh lẽo vô tâm.. Lần này cô quyết sẽ không để bất cứ người nào gặp được nguy hiểm..

Lại nói mười năm trước sau khi Doãn Mặc gặp nguy hiểm cô đã ngủ suốt ba tháng ở bệnh viện... ngày đầu tiên khi tỉnh lại cô đã hốt hải chạy ra phía khu rừng để tìm cách quay lại rừng phong tím... cô muốn quay lại đó một lần nữa để tìm kiếm ca ca... thì ngay lúc đó cô đã vô tình đụng phải một người thương tích đầy mình nằm ở dưới gốc cây thông..

Trông người đó râu tóc bạc phơ dính đầy máu ... hơi thở yếu ớt như bất cứ khi nào cũng có thể mất đi....khi đó nhìn phía vết đạn bên vai của ông ta cô như thấy lại cái ngày ca ca bị bắn... cũng chính vì điều đó cô đã nắm tay ông lão dùng sức lôi ra khỏi khu rừng..

Thân hình bé nhỏ hai tay nắm chặt cánh tay lạnh lẽo mà lôi xềnh xệch thân thể to đùng ra phía ngoài bìa rừng...lúc đó may mắn nhị ca đã chạy tới tìm cô và bắt gặp... cả hai khề liếc nhau rồi đem ông lão vào một phòng bệnh kín đáo để cứu chữa nhằm tránh tai mắt người khác...

Đó là sự phò của cô cùng nhị ca sau này... sau khi tỉnh lại ông đã nhận cả hai làm đồ đệ... rồi dạy cho hai anh em cô vài kỹ năng đặc biệt..

Đó là kỹ năng... giết người...

Phải... Sự phò cô 200 năm trước là một sát thủ nổi tiếng của thế giới ngầm... ông bị người hãm hại khiến cho gia đình thê ly tử tán... đến nỗi ngay cả tính mạng cũng xem chút nữa mất đi...

Hudas nhìn phía trò chuyện vui vẻ đám nhóc thì bật cười... đồ đệ ngoan của ông cũng đã lớn rồi a~ cũng đã qua lễ trưởng thành rồi còn gì...
Ha...ha...ha...

Ánh mắt Hudas tối sầm lại sau đó đưa tay xoa xoa đầu... cũng hơn trăm năm rồi... mười năm trốn chạy sự truy đuổi của kẻ thù... trăm năm cừu hận

Là đã già rồi sao? Haiz... mối thù này bao giờ mới báo được..

Ra về bọn chúng đang cần một số tiền kèch sù để có thể khởi động dự án đó... dự án Pos193Z cho nên mới đuổi tay về phía những gia tộc lớn như Louis Rissin... như Homes Jones... như Faily Dailie.... Bất quá... ra về bọn chúng tiến vào Louis Rissin ngoài dự tính thuận lợi thì phải...

Vẫn là nói tên kia đã có đề phòng...? Podius a~ lão hồ ly như ngươi mà bị trúng chiêu ta sẽ khinh bỉ ngươi ngar~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 130: Hudas.

Lại nói về năm đó khi Hudas tận mắt nhìn thấy gia đình mình chết trong biển lửa hắn đã rất muốn cùng đồng quy vu tận với bọn chúng nhưng hắn biết... được sai tới cũng chỉ là một lũ tạp nham... những kẻ lưu manh dưới đáy xã hội... sau ngày đó lệnh truy sát đã được ban bố ra với món tiền thưởng kèch xù mà một người có thể hưởng thụ suốt tam thế....

Các thế lực lớn nhỏ đều sai người đi tìm kiếm hắn...

Cũng nhờ bọn thuộc hạ trung thành mà hắn mới chạy trốn được vào rừng.. cứ những tưởng lúc này sẽ không qua khỏi nhưng không ngờ ông trời thương

xót khiến hắn được người cứu giúp...

Hắn chạy sâu vào rừng... cổ sức chạy thật nhanh thật nhanh... phía xa là tiếng súng vang lên càng lúc càng xa... thoát... hắn thoát được... Hudas mệt lã bệt xuống một góc cây ngồi thở... bên bả vai viên đạn khiến nó rỉ máu... từng dòng máu đen chảy ướt cánh tay... Bản năng của sát thủ tuy mơ màng nhưng vẫn đề phòng cảnh giác... hơn nữa còn là một kẻ đào tẩu nên hắn lại càng phải cẩn thận gấp bội...

Khi ấy... Hudas đang định cầm dao chém vào kẻ đến gần thì một đôi tay nhỏ bé nắm lấy bàn tay to đang cầm dao của hắn rồi kéo lê cả thân thể hắn xuống đất... khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng dùng sức kéo lê kẻ to hơn mình gấp năm lần... Hudas khi ấy về mặt hắc tuyến trong lòng lại rất buồn cười... rồi hắn thả lỏng thân thể cho cô nhóc dễ dàng kéo đi...

Xém tý là vung dao rồi... thật may mắn khi đó cô bé đã thông minh kêu một tiếng "lão già già"

Sau ngày đó khi vết thương đã khỏi hắn đã tìm cách liên lạc với thuộc hạ cũ trung thành của mình rồi bắt đầu điều chỉnh lại tổ chức mới hình thành gần năm mươi năm của hắn... hắn đi khắp nơi trên Bookie đại lục để tìm kiếm những nhân tài có thể làm lớn mạnh tổ chức... đi rất nhiều... rất nhiều qua những vùng đất của những chủng loại khác nhau.. mới có thể thành lập nhóm những đứa bé này...

Nhưng có lẽ.. đám nhóc này chỉ coi đây là việc vui chúng tìm thấy a~ Không sao cả... trả thù cứ từ từ cũng được.. quan trọng là...ông lại có gia đình thứ hai ở nơi đây...

Nhìn phía đang nham hiểm nở nụ cười đám nhóc hắn cảm thấy... Tổ chức kia lần này xong rồi...

"Lão già. Đừng cười đáng khinh như vậy." một nam nhân tóc đen đang suy tư lưỡng lự phía đang ngu ngốc nở nụ cười lão già kia cảm thấy thật ngứa mắt... trong khi hắn bận rộn thu thập tổng hợp tình báo một thờ hồng học thì lão già kia lại ngồi đó cười hề hề một cách...ngu dân..

"Khụ... Leo a~ Ta là sư phó của ngươi.. là sư phó a~" cho nên có thể tôn trọng một tí ta được hay không? Hudas cảm thấy hắn quá dung túng đám nhóc này rồi...

"Lão già .. đừng nói chuyện nực cười như vậy... ngươi không dạy cho chúng ta gì hết mà chỉ quăng quyển sách sau đó đáng khinh bỏ đi." Leo nam tử vừa đưa tay lách cách bấm bàn phím vừa cau mày phản bác...

"Phải..Phải.. lão bắt tử... ngươi rất vô dụng.. không có một tí gì gọi là trách nhiệm..chỉ biết quăng chúng ta cho bọn thuộc hạ..." giọng nói ngọt ngào mềm nhũn được phun ra từ cánh môi hồng đang ngậm lấy kẹo que...

"Poly a~ ngươi đừng lúc nào cũng học Leo... rõ ràng ta đã dạy các ngươi vài chiêu..." Hudas gân xanh dần hiện rõ... cái lũ vong ân phụ nghĩa này...

Lão nhân. Rõ ràng ngươi tới gia tộc bọn ta dụ dỗ bọn ta tới tổ chức ngươi chơi... phía điện thoại đang bật loa một giọng nói quỵ rũ vang lên...

"Rose... rõ ràng khi bé ngươi đáng yêu hơn bây giờ ... cũng rất lễ phép..." Hudas đầu cảm thấy muốn điên lên... Đám nhóc này rõ ràng đang tạo phản...

Sư phó. một giọng nam trầm thấp vang lên khiến đang u sầu Hudas đôi mắt sáng rỡ lên ..

"Thần a~ Đồ đệ ngoan... có việc gì kiếm sư phó?" Ôi...ôi...chỉ có hai đứa bé Doãn gia là ngoan nhất..

Ta cần vài thiết bị tiên tiến nhất để nghe trộm...máy ghi âm.cùng vũ khí. nhiều đó chắc cũng đủ... chừng nào thiếu thì gọi lại sau.

"Hào...hào... ta sẽ nói Putes gửi ngay cho ngươi." Hudas nước mắt đầm đìa cảm động nói.

Cám ơn... Lão già. Tút...tút...tút... giá trị lợi dụng của ngươi đã hết... Doãn Thần câu môi nở nụ cười gian xảo... muốn nghe kêu sư phó sao? Mơ tưởng... sau đó huyết sáo vui vẻ đi vào phòng học.

Này... này... hắn vừa nghe gì? Hudas mờ mịt nhìn phía đang cong khoe môi đám nhóc trên trán gân xanh khẽ giật giật...

"Lão già ... là lão già... nghe rõ hay không nha... là lão....GIÀ...." con nhóc ngậm kẹo nào đó vui sướng khi người gặp họa nhìn phía đang nước mắt đầm đìa lão nhân khanh khách bật cười...

Hừ...hừ.... Cho ngươi đáng khinh... cho ngươi muốn nghe kêu sư phó...

Hudas cảm thấy khen tên nhóc Doãn Thần là một sai lầm.. chỉ có muội muội của hắn mới là đứa bé ngoan a~

Ô...ô..ô... hắn nhớ quá tiểu đồ đệ nhà hắn a~ nếu là tiểu đồ đệ sẽ ngọt ngào gọi hắn tiếng sư phó... ô...ô....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 131: Mộng Xuân (H+)

Doãn Y Ngưng bước ra từ phòng tắm... từ ngày hôm qua liên lạc với nhóm người tổ chức tin rằng tin tức rất nhanh sẽ được đưa vào tay cô...

Nữ chủ trong nguyên tác Bạch Liên Kiều của Nạp Lan Tử là người tâm cơ âm trầm tuy nhiên lại rất giỏi để che giấu... cũng vì lúc nào cô ta cũng mang lên mặt chiếc mặt nạ ngây thơ thánh thiện nên các nam chính mới cung chiêu sủng nịch cô ta... trong thâm tâm của họ lúc nào cũng nghĩ cô là một tiểu bạch thủ bé nhỏ cần được bảo vệ...

Bất quá... ra về những việc xảy ra dường như đã hoàn toàn khác so với nguyên tác... Doãn Y Ngưng liếm nhẹ khóe môi hồng một cách yêu mị.... Cô thật trông chờ những diễn biến không thể biết trước...

Doãn Y Ngưng của 16 năm sau không còn là một người mong manh dễ vỡ chờ bị bảo hộ của mười năm trước... cô bây giờ là một đóa anh túc đỏ bùng yêu đã đầy sức sống...

Phía sau phòng tắm là những làn hơi nước mật mù... Doãn Y Ngưng thân mình nóng bỏng trong chiếc khăn tắm mềm mại mỏng manh làm cho cả cơ thể càng thêm quyến rũ yêu mị... mái tóc dài ẩm ướt vương vấn những giọt nước nhẹ lăn từ má xuống bờ vai nhỏ rồi lăn dài từ xương quai xanh xuống bờ ngực tròn nửa kín nửa hở trong chiếc khăn tắm...

Đôi chân thon dài trắng nõn dính đầy những giọt nước nghịch ngợm đang lăn dài xuống chân rồi rơi hẫng xuống tấm sàn lông màu tím..

Trên giường hai con hồ ly đang cuộn tròn người lại... chiếc mũ khẽ nhếch rồi hai cặp mắt khẽ mở ra... đập vào mắt là thân mình nõn nà đang lóa thể trước mặt... Doãn Y Ngưng đi tới gần tủ lấy ra chiếc khăn voan trắng dây từ từ mặc vào...

Hai con hồ ly hơi thở dồn dập sau đó khẽ liếc nhau một cái... trong mắt xoẹt qua tia sáng dực vọng rồi nhanh chóng biến mất...

Doãn Y Ngưng sấy khô tóc rồi leo lên giường nằm giữa hai sủng vật rồi chìm vào giấc ngủ...

Mùi hương nhàn nhạt bay qua chớp mũi khiến vốn đã đầy dực vọng hai sủng vật lại lần nữa phải kinh ngạc... một dòng nước ấm lan tỏa nơi bụng rồi bọn chúng nhận thấy cả cơ thể khô nóng khó nhìn... hai sủng vật bất đắc dĩ lắc đầu rồi cũng nằm xuống nhắm mắt lại...

Một vầng sáng to bao quanh ba thân ảnh đang ngủ trên giường... quần sáng từ từ mờ nhạt dần rồi biến mất...

Doãn Y Ngưng thấy cô đang đi vào một khu rừng tuyệt đẹp... những cây đào mọc xung quanh tạo nên một rừng đào bát ngát ngát ngào mùi hương... những chú bướm thấy có người đi tới thì bu lại bay xung quanh cô như đang tò mò nhìn ngắm...

Trên cây những cành đào trĩu hoa trông thật đẹp cũng thật thơ mộng... rồi một cơn gió nhẹ thổi qua mang theo những cánh hoa đào tung bay khắp nơi theo làn gió..

"Chúng ta đợi người đã lâu rồi." một tiếng nói dịu dàng vang lên khiến đang thơ thần Doãn Y Ngưng chợt giật mình... Là ai? Đây không phải là giấc mơ của cô sao? Sao lại có người???

Rồi một tiếng cười nhẹ vang lên bên tai... một đôi tay ôn nhu ôm gọn cả cơ thể cô vào lòng... Doãn Y Ngưng chợt sùng sờ rồi đưa tay đẩy ra cánh tay người đó...

Phía trước bỗng nhiên lại xuất hiện thêm một bóng người...

Bóng người từ từ rõ dần ... mái tóc bạc xuống dài bay theo làn gió cùng những cánh hoa đào... đôi mắt màu đỏ như một viên huyết ngọc... cánh môi mỏng nhìn cô ôn nhu cười...

Khuôn mặt yêu nghiệt như một tác phẩm nghệ thuật hoàn mỹ nhất... nó tinh xảo đến nỗi cô muốn đưa bàn tay chạm vào như để nhìn rõ đây là sự thật hay ảo ảnh...

Nam tử như nhìn thấy suy nghĩ của cô... hần nhẹ nhàng nâng bàn tay ấm áp mềm mại của cô áp lên gò má rồi nheo lại ánh mắt huyết ngọc thỏa mãn...

Nam nhân đang ôm lấy cô cũng không yếu thế cầm bàn tay mềm còn lại áp lên má hần... thật nhẹ nhàng..

Doãn Y Ngưng nhìn phía ôn nhu hai nam tử khẽ bốt đi một chút phòng bị cô thoáng rút tay lại rồi nhẹ đẩy hai người lui về phía sau...

Này là chuyện gì xảy ra?

"Các người là ai?" Sao lại có thể xuất hiện trong giấc mơ của ta?

Hai nam nhân cười cười khẽ lắc đầu rồi cùng lúc vẫy tay một cái... Doãn Y Ngưng khẽ nhủ mảy.. cả thân thể cô mềm nhũn không một chút sức lực... ánh mắt cô toát ra tia tức giận lạnh lẽo sau đó một nam nhân có mái tóc xanh nhạt đi tới...

Doãn Y Ngưng tròn mắt đánh giá hần... hai người này là huynh đệ sao? Còn là song bào thai? Bọn họ từ hình dáng cho tới khí chất đều giống nhau như đúc trừ ánh mắt là hai màu khác nhau...trên người là vẻ nho nhã ...nhã nhặn...

Bắt quá... chỉ một lúc sau Doãn Y Ngưng cảm thấy mau điên rồi.. nơi nào là nho nhả nhả nhận a~ rõ ràng là hai con cầm thú...

Đôi mắt đỏ nam tử đi tới nơi cô bị định lại đưa tay ẵm cô vào lòng kiểu công chúa rồi đưa cô vào chiếc đình nhỏ có mạn sa trắng phía bờ hồ...

Hắn nhẹ nhàng đẩy ra dây áo đầm mỏng manh của cô xuống khỏi đôi vai trần rồi nhẹ nhàng hôn vào nó... ôn nhu... mềm nhẹ như đang từ từ nhấm nháp mỹ thực...

Vai bên kia cũng được nam nhân kia âu yếm cưng chiều vuốt ve... chỉ trong chốc lát làn da trắng nõn đã ửng hồng...

Đây là chiếc đầm mỏng trắng dây trong truyền thuyết a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 132: Chương 30B

Umk...

Doãn Y Ngưng khẽ nhắm lại ánh mắt hơi mơ hồ của mình khẽ rên nhẹ... xung quanh tối om khiến những xúc giác bên ngoài càng thêm nhạy cảm...

Hai nam nhân nhìn thấy cô dần động tình thì đều đưa tay ra đẩy nhẹ phần ngực áo xuống dưới lộ ra hai luồng tuyết trắng bầu vú căng tròn khẽ run rẩy... cả hai cười rồi cúi đầu mỗi người ngoạm một bên nhũ hoa... đầu lưỡi xoay tròn khẽ liếm láp xung quanh nhũ hoa căng cứng...

Doãn Y Ngưng khẽ lắc đầu rồi đưa hai bàn tay bịt lại chiếc miệng nhỏ của mình... đôi mắt sưng mù hơi hé mở như đóa hoa nhỏ đang từ từ nở rộ... đôi mi dài cong vút vờn vài những giọt nước mắt ... chiếc cổ trắng ngần ửng hồng khẽ ngửa lên một cách duyên dáng ...

Phía sau nam nhân mắt xanh ngẩng đầu nhìn phía đang cố kiềm nén rên rỉ Doãn Y Ngưng thì cảm thấy rất buồn cười... hắn một tay vịn về nhũ hoa ướt sũng vừa mới ngoạm khẽ thở một hơi nóng rực vào lỗ tai đáng yêu đang run rẩy của cô... tay còn lại đưa lên nắm lấy bàn tay đang che miệng của nhẹ nhàng lấy ra....

"Bọn ta muốn nghe~ bảo bối."

Khoẻ miệng khẽ nhếch từng tiếng rên rỉ như phá công mà ra... những bàn tay nhẹ nhàng vuốt ve khắp đường cong của cơ thể nóng bỏng khiến họ muốn ngừng mà không ngừng được...

Doãn Y Ngưng khó chịu khẽ xoay người thì đôi mắt huyết ngọc khẽ nhếch môi rồi đẩy cơ thể mềm mại không xương của cô dựa vào lồng ngực nam tử kia... rồi hắn đưa tay vào làn váy mỏng xoa nhẹ lên hoa huyết ướt sũng đang mấp máy khăn khăn cười cười...

Bọn hắn biết khi ngủ cô rất ít khi mặc nội y... cho nên cũng vì vậy mà tạo thời cơ cho bọn hắn...

Doãn Y Ngưng định ngồi dậy thì hai bàn tay phía sau lưng bóp mạnh bầu ngực sữa của cô rồi hắn cúi đầu một bên nhấm nháp một bên vuốt ve mân mê nhũ hoa nhạy cảm...

"Đừng... đừng mà.. Ân

"Cô khẽ lắc đầu phản đối khiến bọn họ lại lần nữa bật cười...

"Vì sao? Ngươi không phải rất thích sao? Nơi nào trên cơ thể ngươi cũng đang kêu gào đòi chúng ta âu yếm..." từng tác thịt khẽ run rẩy đang hưng phấn cầu vuốt ve...

"Không... không có... Umk

"giọng nói thều thào yếu ớt nói ra điều mà ngay cả bản thân cô cũng không thể nào tin tưởng... cái thân thể mẫn cảm này bị dạy dỗ bao nhiêu năm thật tốt quá.. chỉ cần nhẹ nhàng khiêu khích cũng khiến cả cơ thể động tình...

"Không? Nói dối... rõ ràng hoa huyết ngươi đang chảy ra rất nhiều nước dịch thơm ngào ngạt a~ Đến... ném thử một chút nó... xem thử ngươi dám dâng đến cỡ nào.." vừa nói ngón tay nam tử vừa đưa vào khe huyết đang co bóp đẩy vào đụng thành thịt rồi rút ra kéo theo những sợi tơ mỏng manh bóng loáng đậm mị...

Hắn cười cười rồi đưa hai ngón tay vào chiếc miệng nhỏ đang hờn hờn thở ra của cô rồi khoáy đảo trong đó... chiếc lưỡi dính hương cùng khoang miệng bị đùa giỡn cho tê rần... những vệt nước miếng không kịp nuốt tuông ra nơi khoẻ miệng rồi dần dần xuống cầm rồi đọng lại thành giọt nơi xương quai xanh...

Đôi mắt sương mù ban nầy đã hóa thành đục vọng...

Nam nhân mỉm cười hài lòng rồi dùng sức đẩy mạnh hai ngón tay vào hoa huyết đang rịn rây co bóp... thật chặt... một ngón tay đã khó dứt vào... không thể tin được hoa huyết bé nhỏ bị âu yếm qua vô số lần...

Hắn hài lòng nhìn phía đang uốn người sung sướng Doãn Y Ngưng thì bàn tay tăng nhanh tốc độ giao hợp... tay kia xoa nắn phía hoa hạch đang sưng cứng đỏ hờn như máu...

Ngón tay nghịch ngợm đụng trúng vào khối thịt hơi trôi lên khiến Doãn Y Ngưng khẽ lắc đầu ngoáy ngoáy...

"Đừng.... Nơi đó~ ar

"ngón tay hứng thú đâm càng ngày càng mạnh vào nơi nhạy cảm điểm G rồi khi thì xoay tròn... khi thì nghiền nát nó... rồi cả cơ thể cô co giật vài cái sau đó một dòng nước ấm áp phụt mạnh vào khuôn mặt nam nhân trước mặt...

Đang đùa nghịch nhũ hoa nam nhân còn lại chợt cảm thấy một dòng chất lỏng thơm ngọt chảy ra từ nhũ hoa thì tăng nhanh tốc độ bú mút... bàn tay còn lại bóp mạnh bên kia khiến dòng sữa bắn mạnh lên phía đang ngậy người nam nhân kia...

Hắn bị bắn cho giật mình định thần lại thì cũng vui đầu vào bầu ngực kia bú mút... thật ngọt... xem ra bọn hắn là nhặt được bảo bối...

Doãn Y Ngưng cảm thấy bầu ngực căng đầy rồi một thứ gì đó khẽ phun ra từ hai nhũ hoa đỏ hỏn... cái miệng vừa há ra thì một vị ngọt ngào chợt trôi vào miệng rồi được nuốt xuống cuống họng...

"Sữa của người~ Bảo bối... có phải hay không rất ngọt đâu?" giọng nói khàn khàn như tiếng nói thỏ thẻ của gió bên tai khiến cô ngơ ngác khẽ gạt đầu... rồi lồng ngực sau lưng đột nhiên run rẩy... cô khẽ ngước cặp mắt mờ mịt của mình nhìn phía nam nhân mắt xanh thì thấy đôi mắt xanh trời vốn trong vắt khẽ tối sầm lại...

Rồi đầu lưỡi chui tọt vào khoang miệng ấm áp ướt át của cô khẽ chơi đùa... chiếc lưỡi đình hương bé nhỏ của cô bị một đầu lưỡi ấm áp mềm mại khẽ vây quanh dụ dỗ...sau đó khẽ dẫn đường đầu lưỡi cô vào khoang miệng của hắn... đôi mắt màu xanh của hắn hiện lên một tia vui sướng rồi tiếp tục hướng dẫn cô chơi đùa từng góc ngách trong miệng hắn...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 133: Chương 30C

Nam nhân mắt huyết ngọc thấy cô như bỏ lơ hắn thì rất tức giận... hắn hơi nâng lên hạ thể ướt át khẽ thổi vào một luồng khí lạnh vào đó rồi mới đưa đầu lưỡi từ từ chạm nhẹ vào... đầu lưỡi tách ra hai cánh hoa huyết rồi vuốt ve nhẹ nhàng khe huyết ướt át sau đó như giao hợp dứt sâu vào trong khuấy nhẹ thành thịt co rút rồi rút ra ngoài...

Doãn Y Ngưng khẽ uốn éo vòng eo mạnh hơn như đang cầu xin hắn vào sâu hơn một chút... sâu hơn chút nữa... mắt xanh nam tử như nhìn thấy phản ứng của cô từ từ rút đầu lưỡi trong khoang miệng ra ngoài... sau đó dùng tay vuốt ve khuôn mặt nhỏ bé đang dùng sức hồng hộc thở ra vì thiếu dưỡng .. những sợi tơ bạc trong suốt ái muội nối liền lưỡi hắn cùng bờ môi căng mọng đỏ hồng hơi sưng của cô...

Huyết mắt nam tử đưa tay đỡ phần eo mềm mại hơi nâng lên rồi chiếc lưỡi đâm sâu vào hoa huyết sau đó rút ra lại đâm vào... gần trăm hiệp thì nghe phía trên tiếng khóc nức nở... hắn cười cười rồi vừa liếm nhanh hơn...bàn tay bóp lấy hoa hạch mạnh hơn chốc lát sau lại một lần cao triều nữa...

"Cho ta~~ ta muốn... ta muốn..." Doãn Y Ngưng nức nở cầu xin... cả thân thể đang nóng cháy cùng trống rỗng khiến cô như điên rồi... muốn được cơn thịt nhồi vào...nhồi thật sâu vào để lấp đi cái trống rỗng dưới hạ thể... từng tác da thịt nóng cháy như đang tiêu ma dần từng tia ý thức của cô...

Huyết ngọc nam tử choãi người lên hôn nhẹ cánh môi đang thêu thảo cầu xin rồi đặt hai tay cô lên chiếc cổ của hắn sau đó đặt thân thể cô ngồi lên đùi... đôi vú trắng hồng bị khuôn ngực rắn chắc ép thành những hình dáng vận vẹo móp méo...

"Gọi tên chúng ta... chúng ta sẽ thỏa mãn người... ngoan ngoan..."

"Tên? Không... không biết..." Y Ngưng ôm chặt cổ hắn khẽ lắc đầu... từ khi gặp bọn họ cô còn chưa kịp biết họ là ai thì đã bị lôi vào đình... Doãn Y Ngưng cảm thấy rất ủy khuất... rõ ràng đây là trong giấc mơ của cô ... vì sao bị áp đảo luôn là cô???

A~ bảo bối ý thức được đây là mơ sao? Nhưng mà trong những giấc mộng xuân mà Hồ tộc tạo ra... nếu không hoàn toàn giao hợp thì sẽ không thể thoát ra được nha... cho nên ... bảo bối... người không thoát được... hảo hảo hầu hạ chúng ta đi tiểu chủ nhân...

"Ta tên Dạ. Còn hần là Nhật. Chúng ta họ Hiền Viên nha..." huyết ngọc đôi mắt nam tử nhỏ giọng bên tai cô giới thiệu...

"Dạ~ muốn ta... muốn ta~" làm ơn.. cả người thật khô nóng... hoa huyết bên trong thật ngứa... thật ngứa... muốn côn thịt chỉ ngứa a~

"Chỉ cần một côn thịt là có thể thỏa mãn người sao?" Mắt xanh nam tử thấu lại thổi nhẹ tai cô hỏi... bảo bối nha... sao có thể muốn Dạ mà không cần hần đâu? Như vậy là rất không công bằng... ngón tay dài của hần xoa nhẹ lên đóa cúc hoa phấn hồng cũng đang dần tiết ra chất dịch ruột non... rồi chọc chọc vài cái vào đó mới hài lòng nhìn đang ngứa cổ thờ hộc tiểu bảo bối... Thật nhạy cảm...

"Nhật~ hậu huyết cũng muốn côn thịt cũng muốn.... Ô...ô... cho ta.

"cả hai lỗ nhỏ dưới hạ thể đều bị bọn họ đụng chạm chơi đùa đến ngứa ngáy... thật khó quá... khó quá....

"Hảo... như người mong muốn..." Dạ khàn giọng nâng mông cô lên một chút rồi nhảy mất Nhật phía sau lưng Y Ngưng sau đó hai căn côn thịt thô to đặt vào ngay hai nụ hoa đang co bóp rồi thả bờ mông căng tròn bạch roi xuống...

Hai căn côn thịt chui tọt vào trong hần hoa huyết cùng hậu huyết....cả chiều dài gần 20cm chui hết vào trong hai khe nhỏ ẩm áp chỉ chừa lại bốn viên đản phía ngoài.

Cả ba phát ra ba tiếng thờ dài thỏa mãn sau đó Doãn Y Ngưng khẽ uốn éo mông của mình lẳng kêu to...

"A

thật sâu quá... đụng vào tử cung... chạm vào tử cung..." thật sâu... thật sâu... phía ngoại bụng cô có thể sờ lấy khối u nhỏ đội lên qua lớp bụng của mình... cảm giác cứ như bị điện giật... tê ngứa khó nhịn...

Cả hai bắt đầu luật động.. mới đầu chỉ nhẹ nhàng di chuyển ma sát hai thành thịt nhẹ nhàng... nhưng càng về sau lại càng mãnh liệt... lúc đầu là cử cạn nhất sâu sau đó tất cả đều sâu lại mạnh... ánh mắt sưng mù đầy dục vọng bây giờ lại đang rơi từng giọt nước mắt... Dạ cảm thấy rất hài lòng về biểu hiện dâm dăng của cô...

Quyển rũ phong tình lại ngọt ngào mềm mại... cả cơ thể cô bây giờ đang nhấp nhô theo từng nhịp đẩy... cảm giác bồng bênh như đang bay bổng giữa những đám mây...

Hai căn côn thịt luôn chọn những điểm G để nhào nát... đâm thọt.... Khiến cơ thể nhạy cảm liên tục cao trào... những dòng xuân thủy mỗi khi cao trào bắn vào những lỗ nhỏ nơi quy đầu khiến hai tên nam nhân thờ dài một cách thỏa mãn...

Tuyệt vời...

Bọn hần cùng nhau ba ba ba thêm vài trăm lần mới cảm thấy đủ... những dòng tinh dịch bắn hần vào tử cung cùng hậu huyết... cứ như vậy bắn nhưng bắn xong lại phóng to ra hơn lúc trước... lại bắt đầu một vòng mới bababa...

Chiếc bụng phẳng căng tròn vì tinh dịch càng ngày càng cô cứ mỗi lần di chuyển luật động lại khiến một lần cô cao trào... những dòng tinh dịch lác lác bên trong chạm vào những nơi nhạy cảm trong thành thịt khiến cô càng thêm hưng phấn khó tả...

Phía dưới nền gạch lúc này càng ngày càng lầy lội... từ hai lỗ nhỏ rỉ ra từ từ những dòng nước trắng sữa cùng xuân thủy giao hòa nhau nhỏ giọt xuống nền đất...

Bên ngoài là một rừng đào tuyệt đẹp đang bị những cơn gió nhẹ thổi đi những cánh hoa... trong đình lại là cảnh xuân sắc vô hạn triền miên ngọt ngào...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 134: Ngượng Ngùng.

Nắng sớm chiếu lên chiếc giường trong căn phòng tím báo hiệu một ngày mới lại bắt đầu.

Doãn Y Ngưng cảm thấy đột nhiên khó thở như có cái gì đè nặng lên ngực mình ... sau đó khoang miệng lại có gì đó đang càn quét ..cánh môi vừa ướt át lại vừa ngứa ngứa nhột nhột khiến cô khẽ đưa đầu lưỡi liếm nhẹ vào cánh môi mình...

Đôi tay khẽ nâng lên dụi nhẹ vào ánh mắt nhấp nhem rồi đôi mi cong vút run rẩy vài cái rồi như cánh bướm nhẹ nhàng lên... sau đó ...

Tỉnh ngủ hần... trước mặt cô là hai chiếc mũi đen ướt át ... phần lưỡi hai con sủng vật đang dùng sức kêu cô dậy... thân mình cả hai con hồ ly nằm hần lên bộ ngực ngạo nhân của cô... Doãn Y Ngưng nhìn phía hai cặp mắt hồ ly đang ngáy ngủ nhìn cô đột nhiên cả khuôn mặt ửng hồng sau đó đưa tay đặt hai

con sùng vật lên giường rồi... chạy trời chết vào nhà tắm..

Cách.

Doãn Y Ngưng nhìn phía trong gương chính mình đột nhiên lại cảm thấy ngượng ngùng... cả làn da trắng nõn bây giờ đã ửng hồng.. dưới lớp vải trắng mỏng manh khẽ nổi lên đôi nhũ hoa hơi căng cứng... bên dưới hạ thể lại là một dòng chất lỏng trong suốt đang từ từ chảy ra...

Hai con hồ ly nhìn phía khóa của toilet ánh mắt lóe ra tia cười thỏa mãn... chúng đưa lưỡi liếm mép rồi như có như không phe phẩy chiếc đuôi xù trắng xóa như bông của mình... sau đó cuộn người lại nhắm mắt ngủ tiêng.. đáng về lười biếng lại đáng đánh đòn... trong đầu chúng là giấc mộng xuân đêm qua cùng...đáng về động tình quyến rũ của cô vào buổi sáng đây mê hoặc.... khiến bọn chúng lại lần nữa muốn khi dễ cô...

Bất quá... cơ hội còn rất nhiều... nên không cần gấp gáp...

Doãn Y Ngưng dùng hai tay vỗ vỗ khuôn mặt mình rồi bật nước lên tắm rửa... giấc mộng đêm qua khiến cô cảm thấy không dám đối mặt với hai sùng vật của mình... bởi vì màu mắt của bọn họ cùng hai nam tử trong mộng quá giống nhau... cứ như... là một...

Ách~Không được... không được nghĩ nữa... chỉ là ...mộng xuân mà thôi... là mộng xuân... Doãn Y Ngưng tự thôi miên bản thân mình rằng đó chỉ là trong giấc mơ... sau đó nhanh chóng sửa sang lại tâm trạng rồi bởi của mình rồi đi ra ngoài phòng...

Bất quá nghĩ lại ...ra về tư liệu của họ chắc cũng đã được Leo gửi qua...

Doãn Y Ngưng nhìn phía phong thư dày trên bàn khẽ mở ra nhìn rồi cảm phía tài liệu trên tay khẽ trầm tư... tư liệu này kể từ khi Bạch Liên Kiều vào học viện đã bị chỉnh sửa rõ rệt... nguyên nhân là gì? Nơi đó lại đóng vai trò như thế nào đối với tổ chức đó? Chỉ đơn giản là học viện thôi sao? Không thể nào...

Hàng ngàn câu hỏi được đặt ra cho đến khi cô đọc xuống phía cuối xấp tư liệu dày cộm...

Ách~ ra người mạo danh ma ma và cô là hai mẹ con Bạch Liên Kiều? Ra về ... trò chơi bắt đầu thú vị rồi... Doãn Y Ngưng cầm lấy tư liệu trên tay châm lên một mồi lửa rồi thiêu đốt... ánh lửa bốc lên cao rồi từ từ nhỏ dần... cơn gió mạnh thổi qua khiến nén tro tàn bay tứ phía...

.....

Seaperia.

Lâu đài Vladimira.

Đây là tòa lâu đài cổ nằm phía Đông của bãi biển Seaperia... nó nằm gần sát vách núi Polimtra phía Đông bãi biển xanh ngọc này.

Lâu đài Vladimira là tòa lâu đài của hoàng thất Seaperia hơn ngàn năm trước... sau đó khi chế độ hoàng tộc vì những cuộc nội chiến mà suy tàn thì tòa lâu đài này bị một thương nhân nước ngoài mua lại.. bất quá hơn trăm năm sau đó người thương nhân giàu có bị hãm hại mà bị phá sản... khi đó tòa lâu đài Vladimira bị đem ra bán đấu giá để trừ dần số nợ...

Tòa lâu đài này được bán lại với một con số lớn đến chóng mặt... bởi vì một lẽ đơn giản rằng nó từng là niềm tự hào của người dân xứ biển này...

Trong tòa lâu đài Vladimira là cả một tòa lâu đài lết hợp giữa phong cách cổ điển cùng hiện đại... trên tường là từng bức tranh sơn dầu được tự tay nhà họa sĩ Vadios vẽ ra... có thể nói những bức họa trên tường hay trần nhà là toàn bộ tâm huyết của nhà nghệ thuật gia đa tài..

Chỉ cần là một nhà sưu tập tranh ảnh đều dễ trong nhà bức tranh của Vadios ... cho dù là hàng nhái cũng được đặt một cách trang trọng trong phòng khách...

Gia tộc Louis Rissin là người đã mua lại tòa lâu đài cổ khi nó bị bán đấu giá.... cũng chính Podius là người đã cho tân trang sửa chữa cùng vẽ lên những vách tường bị thời gian ăn mòn...

Tòa lâu đài rộng lớn với vài trăm căn phòng cùng hai khu bếp hiện đại với vài trăm người hầu cùng đầu bếp...

"Tiểu thư. Ngài để đó ta nấu cho." Một đầu bếp nữ run rẩy đi tới định giành lại công việc của mình... chỉ thấy người phụ nữ tay cầm thìa ném ném tay khẽ khoáy nhẹ chiếc nồi... bà liếc xéo người giúp việc rồi lạnh giọng nói.

"Không cần."

Nữ đầu bếp khẽ gạt đầu rồi nghiêng đầu hành lễ sau đó đi về phía căn phòng của mình... ánh mắt là vẻ khinh bỉ chán ghét... chỉ là giả mạo mà thôi... còn ra về thanh cao hiêu thảo... cho ai xem nha...

Từ khi bọn họ đến đây... tòa lâu đài này chưa bao giờ yên ổn... cứ như đang sống trong địa ngục... thật căng thẳng...

"Nương! Hôm nay Lunalinna có nấu cho ngài cháo bách thảo... ngài ăn đi cho nóng..." Liên Ngọc ngọt ngào mỉm cười cẩn thận bưng lấy chén cháo bách thảo để lên chiếc bàn nơi Pesta đang ngồi...

Ta lo đọc truyện mà quên up... sr các nàng nhá...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 135: Hư Vinh Được Lấp Đầy..

Pesta đang cúi đầu đan chiếc áo len thì nghe giọng nói nũng nịu từ xa vang lên... rồi một tô cháo nóng nghi ngút được đặt lên bàn.. ánh mắt đang cúi xuống của Pesta đầy vẻ chán ghét hiện ra rồi bà cảm động ngẩng đầu vỗ nhẹ lên bàn tay của Bạch Liên Ngọc..

Một tay lại đưa lên đầu cô vuốt nhẹ giọng nói sủng nịch xúc động vang lên...

"Nữ nhi ngoan... tí nữa mẫu thân sẽ ăn... Đến... người về phòng thay đồ đi... chúng ta sẽ đi Listy mua sắm..."

Bạch Liên Ngọc đầy mắt lướt qua tia vui mừng nhưng lại nũng nịu lắc đầu.... "Nương... ngài đã mua cho ta quá nhiều đồ rồi... ta sợ sẽ bận không hết." kẻ từ khi bước chân vào gia đình này bà như một vị nữ hoàng hạnh phúc... người hầu kẻ hạ đầy ắp... sự sủng nịch cưng chiều của cặp vợ chồng già này... trên tất cả những gì bà muốn họ sẽ tìm mọi cách để lấy tới đưa đến trước mặt bà...

Cảm giác hư vinh cũng vì thế càng được lấp đầy khiến bà muốn cướp lấy mọi thứ... những thứ này vốn dĩ là của bà... Bạch Liên Ngọc dường như quên mất hoàn toàn việc mạo danh của mình... cái bà có được chỉ là một sự giả tạo hư vô...

Con người là một loại động vật bậc cao đầy sự tham lam cùng ích kỷ... chỉ cần là những nơi con người tồn tại ...nơi đó sẽ đầy ắp những điều dối trá hư vinh cùng giành giật... những thuở khai sinh là giành giật miếng ăn cùng sự sống... nhưng khi thời đại càng ngày càng phát triển trở nên sung túc hơn họ sẽ vì tiền tài địa vị quyền lực mà tranh giành... đấu đá với nhau...

Chỉ cần là thứ họ muốn cho dù là những thủ đoạn dơ bẩn nhất sẽ được giăng ra để phục vụ cho nhu cầu của bản thân họ...

Bạch Liên Ngọc cảm thấy chỉ cần nắm trong tay ái ân của Podius... những thứ tham vọng đó luôn sẽ nằm trong tay mình... gia sản kết xù... danh phận hiển hách... địa vị cao quý... đều đủ cả... nói cho cùng cũng chỉ là những hư vinh... thứ mà khi mất đi cũng không thể mang theo được.

"Nói vậy... hài tử của ta cho dù mặc không hết thì đã sao chứ... bất quá là đem bỏ... Nữ nhi... ta muốn bù đắp lại cho con những thời gian thiếu thốn đã qua a~" Pesta thều thào nói... một khoảng thời gian dài đến nỗi khiến tim bà gần như chết lặng... nỗi nhớ con hằng đêm vẫn âm ỉ trong trái tim bà...

Không nói ra không có nghĩa là không tồn tại... mỗi khi nhắm mắt lại là hình ảnh nữ nhi bé nhỏ nằm trong vũng máu... một màu đỏ tuyệt vọng bi thương... cứ như muôn ngàn nhát dao đâm nát tim bà... những khi đó bà đều giật mình tỉnh giấc... xung quanh gian phòng chỉ là một màu đen lạnh lẽo vô vọng... Podius tuy nói hài nhi đã khỏe mạnh nhưng chừng nào bà chưa tận mắt chứng kiến nữ nhi thì ngày đó nỗi ám ảnh vẫn còn đọng lại...

Một ký ức đầy đau đớn được chôn sâu tận đáy lòng.

Đợi đến khi Bạch Liên Ngọc hấp tấp ra khỏi phòng để về phòng chuẩn bị trang điểm Pesta ánh mắt đỏ hồng ban nãy chỉ còn lại một mảnh lạnh lẽo.. Mạn tính độc được? Chỉ có vài tháng mà đã nhận không được rồi sao? Muốn nắm trong tay bà để chi phối Podius...

Bạch Liên Ngọc... các người quá xem thường ta rồi...

"Lie! Đồ nó đi." bà mệt mỏi xoa đầu phẩy tay nói.

"Là! Phu nhân." cô người hầu ghét bỏ nhìn chén cháo trong tay mình rồi chạy nhanh đem cháo bên trong đi đổ vào bồn rửa tay... rồi ào ào vẩy nước cho những hạt cháo rơi hắt xuống cống nước...

"Phu nhân. Không lẽ để cho hai kẻ giả mạo chiếm vị trí của tiểu thư cùng tiểu thư nhỏ sao?" Riela ánh mắt đầy lửa giận nói... tiểu thư nhỏ cô đã gặp vài lần là một người rất đơn giản... tuy luôn xa cách với người lạ nhưng lại rất ngoan ngoãn.. không như vị tiểu thư mà kẻ giả mạo mang về...

Chỉ mới vài tháng ngắn ngủi mà đã xem đây là nhà mình... đánh chửi hạ nhân lại còn mang về mặt oan ức... như mình là người bị hại..

Riela là người thị nữ thân tín nhất của Pesta... chỉ sau vú nuôi... sau khi tỉnh dậy đến nay đều là Riela phụ trách chăm lo sinh hoạt cho bà... cho nên việc này Riela cũng biết...

"Chưa phải lúc.."

Làm sao bà có thể không muốn công bố thân phận thật sự của nữ nhi cùng ngoại tôn nữ của mình... nhưng vẫn chưa đủ chứng cứ để chỉ chứng những kẻ đó... nên tuyệt đối không thể xé rách mặt.... Một khi nguy hiểm vẫn chưa được giải trừ thì vẫn chưa thể công bố mọi việc...

Đôi mắt bà khẽ nhủu mày như đang suy nghĩ điều gì rồi tia sáng lạnh khẽ lướt qua khóe mắt...

Bạch... bạch...bạch... Bên ngoài hành lang tiếng bước chân gấp gấp vội vàng vang lên càng ngày càng rõ ràng... sau đó một bóng đen dừng lại phía cánh cửa...

"Bà ngoại... ma ma nói ngài sẽ dẫn bọn ta đi Listy có thật hay không nha~" một bóng dáng nhỏ xinh chạy tới cánh cửa nhìn xung quanh sau đó như xác định vị trí xà vào lòng Pesta nũng nịu...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 136: Hai Mẹ Con Họ Bạch.

Bạch Liên Kiều khẽ chu môi ngọt ngào làm nũng... đối với cô không gì tuyệt hơn là được vào một gia đình danh giá... và hiện giờ gia đình danh giá đó là của cô... cho dù ngày sau cô có tự tay hủy nó thì nó vẫn mãi mãi là của cô... còn bọn người đó... chỉ là một đám tạp toái mà dám ra lệnh cho người thừa kế gia tộc Louis Rissin là cô sao?

Si tâm vọng tưởng...

Đề xem... là bọn người hủy diệt nó...ăn mòn nó hay là bọn ta ngư ông đắc lợi...

Bạch Liên Kiều dụi dụi đầu nhỏ vào đùi Pesta như đang làm nũng sau đó ngược lên đôi mắt ngây thơ ướt sũng lên rồi ngọt ngào nheo miêng cười... người phụ nữ này là bà ngoại của cô.. vị phu nhân quyền lực của gia tộc Louis Rissin... là người bà ngoại đối với cô tốt nhất...

Pesta nhìn phía đang làm nũng Bạch Liên Kiều trong lòng cảm thấy thật sâu chán ghét rõ ràng cùng một độ tuổi với Y Ngưng vì sao có thể tâm cơ thâm trầm lại ngoan độc đến thế?

Hai ngày trước bà đã tận mắt chứng kiến cô ta dùng chiếc roi tẩm muối quất vào mặt một nữ giúp việc trong lâu đài chỉ vì đã làm đổ lên chiếc đầm đồ yêu quý của cô ta một ly nước lọc... chỉ bị ướt thôi mà... chỉ cần phơi một chút nó sẽ khô... sao có thể vì vậy mà hành hạ người khác...

Khi bà đi ra ngăn cản thì cô ta lại nũng nịu nói do người giúp việc dùng ly nước đổ lên đầu cô... nếu không phải do bà tận mắt chứng kiến thì đã tin đó là sự thật...

Pesta thở dài rồi sùng nịch nở nụ cười xoa nhẹ lên khuôn mặt Bạch Liên Kiều... nhận được sự đáp lại cô hiếp mắt lại hưởng thụ rồi gác đầu lên đùi của Pesta... đôi mắt xanh lá đang hạnh phúc chột đưng tới lỗ kim nhỏ trên cô tay thì khẽ híp lại một cách nguy hiểm.

Liên Kiều ngoan độc liếc nhìn cổ tay của mình... vết tiêm này đã từng bị tiêm vào PX73N ...

PX73N đó là một loại thuốc khiến con người ta không thể sống yên... mỗi khi bị chích một liều như ngàn con trùng cắn xé từng mạch máu trong cơ thể... ba năm trước Bạch Liên Kiều đã bị chích vào một liều PX73N nguyên chất... khiến cô nhận lấy đau đớn hành hạ cả tháng trời...

Tất cả những việc này đều là do tiện nhân kia ban tặng... nếu không phải cô ta không chịu đi chết thì nam nhân đó bây giờ chỉ sùng mình cô... sùng một mình Bạch Liên Kiều này...

Tiện nhân...

Bạch Liên Kiều nghiêng răng khếch khách ánh mắt oán hận nhớ lại cái kẻ mà cô xưng là tiện nhân... muội muội cùng cha khác mẹ của cô Hàn Diệp San... Nếu không phải do cô ta ban tặng Mộ Đình Phi đã thuộc về cô mà không phải con tiện nhân kia...

Nhưng mà bây giờ lại khác... Hàn Diệp San... ta sẽ khiến cho Hàn gia triệt để biến mất... hoàn toàn triệt để bốc hơi khỏi thế giới này... khỏi Bookie đại lục.

"Kiều Kiều có thích hay không nha?" Pesta nhìn phía đang tóa ra nòng đậm oán khí giả cháu gái khẽ nhủu mày... đều không phải thứ tốt...

"Thật thích... Bà ngoại ... ngài đối ta thật tốt... Kiều Kiều yêu nhất bà ngoại nha~" nói xong cô nhón chân lên hôn nhẹ vào má Pesta rồi chạy ra ngoài phòng...

Riela khẽ nhủu mày nhìn phía Bạch Liên Kiều khi đã chạy khuất bóng thì cầm lấy khăn tay lau đi bên má vừa được hôn của Pesta về mặt ghét bỏ... thật bẩn.

Sau đó cầm khăn tay không chút thương tiếc quăng thẳng vào thùng rác... đầy vi khuẩn... không thể xài được.

Pesta nhìn phía về mặt luyến tiếc Riela thì bật cười... bao nhiêu năm qua Reila vẫn vậy... là một người rất tiết tiền... có thể nghĩ bỏ đi chiếc khăn đó Riela đã rất... hào phóng... có thể khiến Riela bỏ được đồ đạc của mình kẻ đó phải là một thiên tài...

Rrrr~Rrrrr

"Ngưng Ngưng nha~" Pesta nhìn thấy tên người gọi của chiếc điện thoại trên bàn đang run thì vội cầm lên tay cười híp mắt hỏi..

Ngoại.. Y Ngưng thật nhớ các người a~...

"Hào...hào...hào... ngoại cũng nhớ cháu gái bảo bồi nha..."

Riela thấy chủ nhân nhận điện thoại từ tiểu thư nhỏ thì cười cười ra phía cửa canh giữ... cô không thể để cho hai nữ nhân kia phá đám những lúc vui vẻ của chủ nhân...

Bạch Liên Ngọc thấy nữ nhi bảo bồi đi vào phòng thì đưa tay lựa vài món trang sức để trang điểm cho nữ nhi của mình.... Cả một chiếc hộp to đầy những trang sức lấp lánh khiến bà muốn đeo hết cùng một lúc... bất quá nghĩ đến cần phải đóng vai ngoan hiền khiêm tốn bà lại phải nhẫn nhịn chịu đựng

Bạch Liên Kiều chọn lấy vài chiếc lắc tay cùng chân đeo lên sau đó chạy đi lục đồng quần áo trong tủ chọn ra chiếc đầm mặc nhất mặc vào người..

Mái tóc màu nâu cam bồng bênh được đội lên đầu chiếc vương miện nhỏ được đính đầy đá quý ... mỗi lần đội lên vương miện cô luôn có cảm giác mình là nàng công chúa cao quý diễm lệ...

"Kiều Kiều thật xinh đẹp... như một cô công chúa nhỏ sống trong tòa lâu đài tráng lệ.." Bạch Liên Ngọc nhìn phía trở mã xinh đẹp nữ nhi thì cảm thấy rất tự hào... nữ nhi tính cách hoàn toàn được di truyền từ bà...

Ái mộ hư vinh có gì không tốt? Chỉ cần có cuộc sống sung sướng thoải mái là được... Hư vinh tuy chết không thể mang theo nhưng nó lại cho ta có một tương lai trải đầy tiền... muốn mua gì cũng được... lại được tôn trọng... không như trước đây...

Trước đây... chỉ là quá khứ... là con ác mộng ...đã qua... đã dần bị bà cho vào quên lãng...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Tới Seaperia.

"Ma ma... ta cảm thấy thật hạnh phúc... ở đây ta có thể có tất cả mọi thứ ta muốn... có người đau ta... sung ta xem ta như báu vật mà không phải..." một con súc sinh sống trong căn phòng tối tăm lạnh lẽo suốt hai năm trời... không có những trận đòn roi cùng xâm hại... không có kẻ nào khinh thường mẹ con chúng ta.. Bạch Liên Ngọc nhìn phía thù hận nữ nhi khê cắn môi rồi ôm cô vào lòng.. đều do bọn hần... là bọn hần đã gây ra tất cả... cũng là bọn hần đã ban bố cho hai mẹ con cô thân phận như bây giờ...

Những kẻ điên biến thái vì một dự án mà...

Không được... không thể để mọi người điều tra ra nơi đó... nếu như điều tra được... những điều họ đang có sẽ biến mất sẽ chấm dứt mãi mãi... sẽ...trở lại cuộc sống nhọc nhằn trước kia...

Tuyệt đối không được để bị phát hiện...

Bạch Liên Ngọc ánh mắt lóe ra từng tia độc ác... bà chạy vội tới bàn trang điểm lôi ra một lọ thủy tinh rồi khê nắm chặt trong tay... chỉ cần điều khiển người đó... chỉ cần nắm trong tay người đó.... Những ước muốn của bà sẽ thành sự thật... thân phận người thừa kế sẽ chính thức là của hai mẹ con bà... cái tên Lunalinna sẽ được hiện diện trong gia phả gia tộc.

Lunalinna Louis Rissin... thật đẹp...

.....

Trên chiếc máy bay ZMOON... chuyến bay số 207 từ Nanly bay tới Seaperia... Doãn Y Ngưng ôm lấy hai sủng vật dựa vào ghế nhìn trong giấy giới thiệu về Seaperia mà cô vừa được phát khi lên máy bay...

Bên tay trái là Sharp đang ngồi đó nhắm mắt nghe nhạc... cùng đoàn làm phim Venista đang ngồi rải rác ở khắp các nơi trong khoang ghế thường..

Sharp hai ngày trước nghe nói cô sẽ đi du lịch nên mặt dày mặt dạn cùng nguyên đoàn làm phim kéo tới nhà cô ngủ nhờ còn nói sẽ đi chung để bảo đảm an toàn cho cô...

Hồn đam... có hẳn đi chung cô mới cảm thấy không an toàn... bất quá mẹ Doãn lại cảm thấy ý nghĩ của Sharp là rất chính xác... bởi vì bà không hy vọng nữ nhi một thân một mình đi xa nhà... tuy rằng là tới Seaperia... nhưng cũng là nơi rất xa Nanly...

Từ ngày ở Seaperia đã ngoại về Sharp cùng Jack mỗi lúc rảnh rỗi lại tới biệt thự Wikidia để xoát tòn tại cảm với gia đình cô... sau đó... là như bây giờ....

Doãn Y Ngưng mắt lạnh liếc xéo kẻ mặt dày mặt dạng đang nằm ngủ kẻ bên thì rất muốn... đâm một phát vào khuôn mặt đang cười...đều kia... bắt quá... vẫn là nhện mới tốt... không thôi tên vô sỉ này lại nói đánh là yêu... mắng là thương như lúc trước thì khổ...

Yêu sao?

Cô yêu Doãn Mặc.

Cô yêu Âu Dương Hàn.

Cô yêu Đông Phương Vũ.

Yêu Long Ngạo Thiên...

Còn yêu cả Vũ Hạo Nhiên...

Đó là những người ngoài gia đình cô ...cô phải bảo vệ... còn những người khác... có lẽ .. là thích đi..

Thích ... mà không phải... yêu...

Doãn Y Ngưng nhắm mắt lại ngủ... khỏe môi khẽ gợn lên một cách thích ý...

Sharp mở lên đôi mắt xám của mình nghiêng đầu nhìn phía đang ngọt ngào ngủ của Doãn Y Ngưng khẽ thở dài... yêu sao?

Bản thân hắn cũng không biết yêu là gì... nó có tư vị như thế nào... hắn chỉ biết hắn muốn ở bên cô... muốn thấy cô hạnh phúc tươi cười... nụ cười ngọt ngào ấm áp như một dòng nước nhỏ chảy qua trái tim sắt đá của hắn... đó có lẽ là yêu đi... đôi khi ngọt ngào như mật... đôi khi lại...chua sốt đắng cay...

Cả cô cùng hắn còn cần thời gian để cùng học được cách yêu một người... con đường này...thật dài...

Sharp thất thần nhìn phía trần máy bay sau đó cười khỏ một tiếng rồi dựa đầu vào vai cô cũng ngủ mất...

Hai con hồ ly nghiêng răng nghiêng lợi nhìn phía đang dựa đầu vào nhau ngủ hai người cảm thấy rất muốn xé tan cái đầu của tên đáng chết kia... Vampire vô sỉ...

.....

"Bà ngoại... sao chúng ta phải mua nhiều đến vậy?" Bạch Liên Kiều chu môi nũng nịu hỏi... rồi đặc ý nhìn phía đang lựa đầm Pesta... chắc chắn ngoại đang lựa cho cô rồi... vì Kiều Kiều bây giờ là bảo bối cả Louis Rissin...

"Cháu gái một người họ hàng đến chơi vài tháng nên phải chuẩn bị cho con bé." Pesta nhẹ giọng nói rồi chăm chú lựa chọn những chiếc đầm xinh đẹp cho bảo bối ngoại tôn nữ của mình.. lần trước con bé đến trên đảo chỉ ở hai ngày... còn chưa kịp mua gì cho nó.. hôm nay phải chuẩn bị thật tốt...

Bạch Liên Kiều bĩu môi một cái rồi chưa chưa hỏi...

"Cháu gái họ hàng?"

"Ân~ Là cháu gái của bên nhà Podius. Con bé rất hay tới Seaperia chơi." nghe giọng chua chua của Bạch Liên Kiều Pesta cũng không muốn nhiều lời... là ghen tỵ sao?

Bạch Liên Ngọc cùng Bạch Liên Kiều khẽ liếc nhau rồi đi tới cùng lựa đồ... xem ra kế hoạch phải thay đổi một chút... có lẽ nên xem xem ai mới là chủ nhân của Vladimira.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 138: Ra Oai Phủ Đầu.

Chuyến bay đáp xuống bãi đất rộng nơi phi trường... đoàn người từ từ kéo vali đi xuống... phía ngoài cửa là vài chiếc xe đang đợi sẵn để đón người...

Doãn Y Ngưng chui vào chiếc xe có ký hiệu hoa đỏ của gia tộc rồi mọi người cùng nhau khởi hành đến lâu đài Vladimira.

Pesta cùng Podius chốc chốc lại ngược mắt xem trên tường chiếc đồng hồ to đùng rồi lại xoay đầu ra ngoài cánh cổng ngồi đợi... Bạch Liên Kiều nhìn phía nôn nóng bất an hai vị trưởng bối cảm thấy rất tức giận... chỉ là họ hàng thôi mà... làm hại cô còn chưa được dùng cơm...

"Ngoại công... bà ngoại Kiều Kiều đói bụng..." cô chu miệng nhỏ nhắn làm nũng nói... nếu là mọi khi ngoại công cùng bà ngoại sẽ hấp tấp sai người dọn bữa rồi hối thúc cô đi vào ăn...sau đó trên bàn ăn sẽ sùng nịch gấp đồ ăn cho cô rồi ôn nhu nói cô ăn từ từ... Bạch Liên Kiều cảm thấy đó là lẽ đương nhiên... vì cô là bảo bối của họ nên được cung là điều hiển nhiên... Bạch Liên Kiều nước mắt long lanh nhìn phía đang xoay đầu ngoại công cùng bà ngoại chờ đợi thì ...

"Kiều Kiều đợi thêm tí nữa... nha đầu kia gần tới rồi." Pesta không để ý lắm khuôn mặt đang đầy vết nứt Bạch Liên Kiều chỉ nhàn nhạt trả lời...

Bạch Liên Ngọc thấy nữ nhi của mình thật vọng cảm thấy rất tức giận... bàn tay xinh đẹp khẽ bấu chặt vào lòng bàn tay đến rướm máu... sau đó đưa tay xoa đầu nữ nhi đang thất vọng ảm đạm mà an ủi.

Bên ngoài cổng là những tiếng xe ồn ào đang vang lên sau đó tắt máy... Podius cùng Pesta nhìn nhau cười cười rồi đi vội ra ngoài cửa... những người giúp việc vừa nghe tiếng xe đã vội vàng bỏ hết công việc chạy ra cổng chờ từ trước....

"Tiểu công chúa đã tới."

Phía trước lâu đài Vladimira là một khung cảnh đồ sộ với hai hàng người giúp việc đang cung kính cúi đầu... trên bậc thềm cao là đang vui mừng nô nức cười Podius và Pesta... cùng với vẻ mặt vận vẹo ghen ghét hai mẹ con họ Bạch...

A~ Chỉ như vậy mà đã không chịu nổi sao? Thật vô dụng...

Doãn Y Ngưng xuống xe nhìn phía hai mẹ con nhà kia khẽ cười nhạo trong lòng... Đúng là tổ chức tạp nham... chỉ toàn những nhân vật...tạp nham... thật vô dụng a~ cô bắt đầu cảm thấy chán trò chơi này rồi... xem ra nên để những tên kia kết thúc sớm...

Mái tóc bạch kim bông bênh tung bay trong gió... gương mặt nhu hòa đang khẽ mỉm cười... ánh mắt xanh dương trong suốt như những viên pha lê tuyệt đẹp giấu sau hàng lông mi dài cong vút màu bạch kim... cả thân mình cô như được bao quanh một vàng sáng lung linh huyền ảo... da thịt nõn nà như dải lụa thượng hạng đắt tiền.... dưới chân là hai sủng vật trắng toát như bông gòn đang lon ton chạy theo phía sau cô...

Podius cùng Pesta nhìn phía xinh đẹp cháu gái thì cảm thấy rất buồn cười... đây là ra oai phủ đầu sao?

Bạch Liên Kiều nhìn phía đang đi tới gần thiếu nữ cảm thấy càng ngày càng khó thở... ghen tỵ như một hạt giống nhỏ đang trưởng thành một cách mãnh liệt... vì sao? Vì sao có thể?

Thiếu nữ trước mắt cho dù trên đầu không có bất kỳ chiếc vương miện nào cũng có thể toát ra thứ khí chất cao quý mà không phải ai cũng có được... thứ khí chất đó là thứ cô hằng mơ ước từ khi còn nhỏ... cho dù đến lớn cô có cực khổ học tập thế nào cũng không thể có được vẻ tự tin cao quý một cách tự nhiên như vậy... chứng kiến cô ta cứ như đang nhìn một con thiên nga tuyệt đẹp trong khi bản thân mình chỉ là một con vịt...xấu xí. .

Cho dù đầu đội vương miện thì vẫn chỉ là một con vịt mà không thể là một con thiên nga... Bạch Liên Kiều cả người run rẩy nhìn phía đang sùng nịch xoa đầu Pesta... đó là của cô... ánh mắt sùng nịch của ngoại phải là của cô... của Bạch Liên Kiều này...

Bạch Liên Kiều chạy tới cầm lấy bàn tay Pesta ôm vào lòng mình không cho bà vuốt ve mái tóc của người kia.. cô cảm thấy địa vị trong lòng của ngoại công cùng bà ngoại từ khi tiện nhân kia tới bị giảm đi một cách đáng kể... không được... cô quyết không cho phép...

Doãn Y Ngưng đánh giá phía đang ôm chầm cánh tay mỹ nhân bà ngoại của mình thì tròn mắt ngạc nhiên nhìn... này... này là tranh sủng sao? Ách... ra về ngu ngốc hơn những gì cô đã tưởng tượng...

Thật ra tổ chức đó cũng đã hết cách mới có thể bắt lấy hai mẹ con nhà này đến mạo danh... vì chỉ có bà mẹ là trùng độ tuổi với hài tử đã mất tích của Podius.. chúng chỉ tính được thời gian sau khi dịch chuyển tới đây mà quên mất những nguy hiểm có thể xảy ra trong quá trình dịch chuyển.. cho nên đã bỏ qua việc hài tử của Podius cùng Pesta do va chạm đường hầm thời gian mà độ tuổi sai lệch quá nhiều...

Pesta phiền chán liếc nhìn phía đang ôm chặt tay bà cảm thấy rất tức giận... nhưng chỉ đưa tay kia vỗ vỗ hai cái vào mái tóc nâu cam rồi dắt tay Y Ngưng đi vào bàn ăn...

Trên bàn ăn Bạch Liên Kiều lại cảm thấy rất ủy khuất nhìn phía tiện nhân kia đang ngồi lấy vị trí hàng ngày của cô... hưởng sự cung chiều của cô lại còn trò chuyện rất vui vẻ với bà ngoại cùng ngoại công... nhìn phía ba người hồ động cô có cảm giác mình mới là kẻ ngoài cuộc... mới là người dưng...

Xoảng~

Bạch Liên Kiều cầm lấy chiếc đĩa đồ ăn Y Ngưng đang gắp thì giật mạnh quăng xuống đất rồi kéo tay Bạch Liên Ngọc chạy về phòng khóc tức tưởi...

Mọi người có mặt trong phòng ăn khi đó đều rất tức giận về sự vô lễ đó... chỉ có Y Ngưng là bình tĩnh dỗ hai vị thân nhân của mình ăn nhiều một chút...

A~ nghĩ như vậy sẽ giành lại được sự chú ý sao? Hừ... xem ra dẫn dắt xuất động rất thành công...

Podius cùng Pesta nhìn phía hưng phấn lúc tai vẩy đuôi của cô nhóc thì cảm thấy vừa tức giận lại vừa buồn cười... nha đầu này không sợ bị dẫn lửa thiêu thân sao? Pesta đưa tay cốc nhẹ vào trán cô một phát rồi đưa ly sữa ấm đến miệng cho cô uống..

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 139: Ganh Ghét.

Doãn Y Ngưng nhìn phía tư liệu trên laptop của mình thì nhú mày lại... Leo đã tìm được nơi cứ điểm của tổ chức đó... có lẽ cũng nên đến lúc hành động rồi... bất quá thật không ngờ lại gần nơi này đến thế... là có ý sao? Vẫn là nơi nguy hiểm nhất cũng là nơi an toàn nhất??

Xem ra hai ngày nữa nên đi tới nơi đó một chuyến... kéo dài quá lâu rồi...

Đăng nhập mật khẩu

"*****"

Mật khẩu chính xác.

Leo: Miêu nữ đã đọc xong?

Miêu nữ: Ân... không ngờ lại gần như thế...

Rose: ai nha~ ngẫu cũng đang bơi ở Seaperia

~

Lidi: Ta cũng gần đó... khu Bắc Seaperia...

Sera: đang ăn hải sản cùng khu.

Poly: Các người thật quá đáng... Đi du lịch không rủ ngẫu... :(

Leo: Không phải bản thân người đang trên máy bay để tới Seaperia hay sao?

Poly: Oa~ quên mất...

Miêu nữ: Hai ngày nữa hành động.

Sera: Ách... vậy còn chuyến du lịch của ngẫu?

Lidi: Vậy còn hải sản của ngẫu?

Poly: Vậy còn chuyến du lịch của ngẫu?

Rose: Vậy còn...

Miêu nữ: Căn cứ bọn chúng nằm dưới đáy biển. Cho nên có thể vừa bơi... có hải sản lại có thể đi tham quan căn cứ...

Leo: [@_@#] Các người là đang 3 trong 1 sao?

Poly: Miêu Miêu thật thông minh...

Sera: Miêu Miêu giỏi quá...

Lidi: Miêu Miêu nói cũng đúng...

Rose: Miêu Miêu uy vũ

~

Miêu nữ: Cấm kêu Miêu Miêu. 2 ngày nữa bãi đá Rockieda. Mang đủ đồ.

Leo: Các người còn chưa hỏi qua ta a~ ta mới là lão đại... mới là lão đại...

Poly:.....

Rose:.....

Lidi:.....

Miêu nữ:.....

Sera:.....

Miêu nữ đã out.

Lidi đã out.

Sera đã out.

Rose đã out.

Poly đã out.

Leo:.....

Doãn Y Ngưng xoa xoa hai bên thái dương rồi cảm ra vali của mình bấm mặt mã rồi gõ ba phát vài ba vị trí khác nhau trong chiếc hộp...

Cạch~

Chiếc vali nhưng tím bật lên nắp rồi bên trong nâng lên trụ sau đó tách ra bốn phía để lộ ra bên trong một chiếc hộp chính giữa...

Bên trong chiếc hộp là một mặt dây chuyền tinh xảo... một chiếc nhẫn hình một đóa hoa sen huyết đỏ rực cùng hai chiếc lắc xinh xắn... Doãn Y Ngưng đeo hết lên người rồi cất đi chiếc vali đựng đồ vào tủ áo...

Cộc...cộc... cộc...cộc....

Một tiếng gõ cửa vang lên Doãn Y Nhưng nhìn phía trong phòng của mình khi thấy hài lòng mới từ đi lại phía cánh cửa...

Bạch Liên Kiều khó chịu nhìn phía đóng kín cửa phòng rồi khẽ nguyền rủa trong lòng... trang cái gì thanh cao a~ ăn nhờ ở đậu mà thôi rồi nghe cạch thì ngọt ngào nhoẻn miệng cười...

"Y Ngưng. Ta ...ta có thể vào trong được không?"

Bạch Liên Kiều một tay giấu sau lưng một tay bắt an cầm làn váy công chúa bông bành... trong lòng lại không biết chửi bao nhiêu thứ câu tiện nhân...

Doãn Y Ngưng hí mắt nhìn đang xoắn xuýt Bạch Liên Kiều thì cảm thấy có vấn đề... bất quá vẫn là né qua một bên nhường lối đi... Bạch Liên Kiều ánh mắt ngây thơ khẽ cười cười rồi khi bước chân vào phòng thì chột sững người...

Cả căn phòng đều là màu tím huyền bí vừa cao quý lại trang nhã... cứ như một cung điện thu nhỏ... trong phòng có phòng khách... phòng ngủ có cả toilet cùng căn phòng riêng để đựng quần áo...

Ánh mắt ngây thơ dần dần trở nên ám đi rồi hiện lên từng tơ máu thù hận... cô còn nhớ khi vừa bước chân vào Vladimira cô đã choáng ngợp ra sao với sự xa hoa cùng sang trọng của nó... cô được dẫn đi tham quan khắp các phòng chỉ trừ hai căn phòng là không được bước vào...

Khi đó bà ngoại đã nói hai căn phòng đó đã có người ở nên không thể đổi được... cô cùng ma ma lúc đó đã cảm thấy rất thất vọng... nhưng mà khi nhìn căn phòng của bản thân thì lại quên đi hẳn về thất vọng khi đó... vì phòng của họ quá lớn.. quá sang trọng... trang sức đều là thượng đẳng... ngay cả chùm đèn treo nhà to đùng cũng là từ những viên pha lê lỏng lánh nhất....cho nên tin đồn hai gian phòng kia là hai căn phòng đẹp nhất của tòa lâu đài đã được bọn họ bỏ ngoài tai..

Nhưng đến hôm nay cô mới phát hiện... tất cả đều là sự thật... nếu nói gian phòng của cô như phòng của một tiểu thư đài cát thì gian phòng này mới thật sự là của một công chúa cao quý... vì sao? Vì sao cô mới là ngoại tôn nữ của ngoại ...vì sao cô mới là người thừa kế Louis Rissin mà lại thua một đứa cháu họ hàng xa? Vì sao?!

Doãn Y Ngưng có hứng thú đánh giá khuôn mặt từ xanh mét chuyển sang trắng bệch của Bạch Liên Kiều thì cảm thấy rất hài lòng ..

Bạch Liên Kiều... những gì người đã gây ra cho San San ta sẽ từng chút từng chút một đòi lại đến... cứ nghĩ đến hai năm trước San San thiếu chút nữa bị cường gian đến chế cô đã hết sức phần nộ...

Bạch Liên Kiều... người sẽ không an ổn sống tốt đâu... chỉ cần sau khi kết thúc tổ chức đó... sẽ là lúc người trả giá đắt cho hành động của mình... PX73N chỉ là bắt đầu.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 140: Học Viện Lomulios.

"San San... San San bảo bố a~" Mộ Đình Phi thở dài bất lực nhìn phía giữ khoảng cách mười bước chân Hàn Diệp San cảm thấy thật đau đầu... mấy năm nay cứ mỗi lần hân hiên ân cần là cô lại dùng ánh mắt phòng bị nhìn hân... cho dù là cả hai đã thực sự ở bên nhau được hai năm... nhưng mà...

Nhớ tới vẻ mặt đề phòng của cô hân lại nghiêng răng nghiêng lợi... là do con mèo ngu ngốc đó dạy hư San San nhà hân... rõ ràng khi mới tới Hàn gia San San rất hay dính hân... chỉ cần hân ở đâu thì cô nhóc sẽ lon ton chạy theo sau... sau đó sẽ ánh mắt mê muội chảy nước miếng nhìn hân...

Aiz... tuy khi đó nhóc con bần thật nhưng mà... hiện tại hân cảm thấy... cho dù cô trở lại như năm xưa cũng tốt a... ít ra con nhóc dơ bẩn vẫn rất dính hân.

Hàn Diệp San thấy Mộ Đình Phi đi theo phía sau thì cảm thấy rất muốn khóc... Ô...Ô... nhớ quá Ngưng Ngưng a~ Chỉ cần có Ngưng Ngưng ở đây... Ngưng Ngưng sẽ giúp cô đã bay tên đó như lúc nhỏ...

Hức... hức...

Búp!

Lần này Hàn Diệp San khóc thật sự... lo chạy trốn không nhìn đường nên cái trán trắng trẻo đâm sầm vào lưng một người... bây giờ cái trán xinh đẹp của cô cảm thấy đau quá... cứ như bị đập mạnh vào một tảng đá vậy... đỏ bừng cả trán...

"San San xin lỗi."

Mộ Đình Phi nhìn thấy cô té ra phía sau thì hoảng hốt chạy tới rồi ẵm cô lên đi thẳng vào phòng y tế của trường. để lại ngựa đầu nhìn trời nạn nhân bị đụng trúng...

Làm ơn... người bị đụng trúng là hân được hay không... sao lại hân học nhìn hân cứ như hân là người khiến cô ta bị té vậy chứ... rõ ràng là hân rất oan... bất quá... San San? Là Hàn Diệp San sao?

Chắc... vẫn đáng yêu như lúc xưa... xem ra chuyến đi lần này cũng không tệ... hân huyết sao xoay lưng tiếp tục tham quan khu trường mới...

Muội muội bé nhỏ của hân cũng đã qua lễ trưởng thành cũng lâu rồi.. xem ra rất được mấy tên kia sủng ái... cứ nhìn phía tấm hình đang nở nụ cười hạnh phúc là biết... đáng và ngây ngô lúc trước đã rút đi... thay vào đó là quyền rũ phong tình...

Trong tấm hình là một thiên thần đang nở nụ cười hạnh phúc... trên tay cô ôm lấy hai con hồ ly trắng ngồi trên chiếc xích đu đầy hoa ngoài vườn...

Doãn Thần cười cười nhìn tấm hình rồi bỏ vào ví...

Ba ba nói có kẻ mạo danh ma ma cùng muội muội để vào nhà ngoại công... xem ra ngôi trường này có thể có lời giải đáp...

Doãn Thần nhìn phía tòa nhà cổ phía trước khẽ nở nụ cười... Học viện Lomunios đất nước Simelia.... Leo nói tổ chức đó đang bắt tay với một gia tộc khác... gia tộc mà mấy trăm năm trước đã chia rẽ gia đình ngoại công...

Nghe đâu hai ngày tới đám kia sẽ đi hủy căn cứ đó... chắc... Lão già Hudas thật vô dụng... chỉ là tổ chức của đám tạp nham mà lại có thể đợi gần trăm năm mới trả thù...

Doãn Thần nhìn phía tòa tháp bị bỏ hoang ở phía sau khu vực cấm khê nhủ thầm... ra về.. chỉ có nơi đó là chưa kiểm tra...

Học viện Lomulios là một học viện cấp ba nổi tiếng ở Simelia. Đất nước của những loài hoa lạ... khu nhà Lomunios được chia thành năm khu vực trong năm tòa tháp khác nhau trong đó một tòa tháp là khu ký túc xá nam... một tòa là ký túc xá nữ... một tòa là khu dạy học cùng văn phòng của các lão sư và hiệu trưởng... tòa thứ tư dành cho khu ăn uống phân ra hai mức độ bình dân và thượng lưu ... cuối cùng một tòa tháp còn lại là tòa tháp bị bỏ hoang...

Nghe đồn hơn năm mươi năm trước đây là ký túc xá nữ... khi đó có một cô nữ sinh đem lòng yêu một vị giáo sư của trường... cả hai người truy người trốn.. điều không may là vị giáo sư trẻ đó rất được sự hoan nghênh của các nữ sinh.. trong đó bao gồm phó hội trưởng hội học sinh của trường... người được mệnh danh là nữ thần của học viện... sau đó nghe nói vị nữ sinh kia vì yêu không được trở nên hận vị lão sư trẻ tuổi bởi vì hân là vị hôn phu của nữ thần... rồi cô tìm cách giết đi nữ thần nhưng không thành nên đã treo cổ tự vẫn...

Nơi tòa tháp ký túc xá đó có đến nay vẫn còn những chuyện ma quái xảy ra... chính vì thế mới bị bỏ hoang suốt hơn năm mươi năm... người ta đồn rằng hồn ma thiếu nữ vẫn đang rên la gào thét để tìm cách giết chết nữ thần cùng vị lão sư đó...

Về vị lão sư kia cùng nữ thần học viện Lomulios sau sự kiện năm đó họ có với nhau một nữ nhi xinh đẹp đang rất hạnh phúc... chuyện tình của họ vẫn còn lưu truyền mãi đến bây giờ...

Doãn Thần cười cười một cách khinh bỉ sau đó rảo bước vào tòa tháp bị bỏ hoang... hắn nghe trong không khí lưu chuyển mùi hương nhàn nhạt cùng mùi máu tươi thì khẽ nhủ mày...

Bộp!

Doãn Thần cảm thấy sau ót đột nhiên nhói lên sau đó... lâm vào bóng tối...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 141: Xâm Nhập...hủy Diệt.

Bạch Liên Kiều thu lại vẻ mặt ghen tỵ của mình rồi ngọt ngào nở nụ cười sau đó ánh mắt áy náy nhìn phía Doãn Y Ngưng...

"Y Ngưng .. chuyện mấy bữa trước... thật xin lỗi... xin lỗi..." nói rồi lùi từ phía sau một chai nước hoa màu tím nhạt ra đưa tới trước mặt cô. Doãn Y Ngưng nhìn phía chai nước hoa Lumper Angel tím nhạt cảm thấy buồn cười... ra về chai nước hoa không được bình thường cho lắm.. tặng sao? Nếu có tâm xin lỗi nên mua một chai nước hoa còn nguyên hộp cùng nhãn mác mà không phải một chai chỉ có phần nửa...

Là đang muốn nói nửa chai nước hoa đã đủ để xem trọng cô sao? Bạch Liên Kiều... người thật ngây thơ... bất quá... lại rất đúng ý ta...

"Cám ơn... Kiều Kiều... người thật tốt..." Doãn Y Ngưng hưng phấn chụp chai nước hoa cảm động ôm vào lòng sau đó dường như cảm thấy xấu hổ về hành vi của mình thì chợt dạ cúi đầu xuống...

Bạch Liên Kiều trở mặt kinh ngạc sau đó đắc ý vênh vao xoay móng đi ra cửa một cách khinh thường... chỉ được về bề ngoài xinh đẹp... hóa ra cũng chỉ là kẻ tham lam ... chỉ nửa chai nước hoa đơn giản đã có thể lừa gạt được cô ta một cách dễ dàng lộ ra bản chất...

Doãn Y Ngưng thấy Bạch Liên Kiều khinh bỉ xoay người bước đi thì vội đi tới đưa tiễn sau đó khóa trái cửa phòng...

A~ chỉ vậy thôi đã cảm thấy hưng phấn như vậy rồi sao? Thật thú vị... xem ra... con mỗi lần này thật ngây thơ...

Nghĩ nghĩ cô đem chai nước hoa bỏ vào vali nhỏ của mình sau đó lại cất cẩn thận phía tủ... màu sắc của chai nước hoa có vẻ không đúng lắm... xem ra cô nên đem về tổ chức để kiểm tra lại... bất quá... nếu cô ta đã tặng quà xin lỗi... ta cần phải đáp lễ mới được a

~

Doãn Y Ngưng mở hộp tủ lôi ra một chai nước hoa mới rồi bọc lại thật đẹp vào giấy gói quà sau đó đặt trên bàn rồi mới chạy tới thư phòng gấp hai vị trưởng bối nhà mình... cô phải vắng mặt vài ngày nên phải nói trước không thời mọi người sẽ lo lắng...

.....

Bãi đá Rockieda.

Đây là bãi đá tự nhiên lẫm liệt nhất vùng đất Seaperia này... những mỏm đá xanh biếc trong suốt như những viên pha lê tuyệt đẹp đang kết tinh lại thành những kỳ quan của thế giới ... những tinh thể tạo ra những hình thù kỳ quái như những viên kim cương lấp lánh làm sáng lên mỗi khi ánh nắng chiếu vào...

Bãi đá ban ngày có màu xanh biếc long lanh dưới ánh mặt trời... trong khi ban đêm lại chuyển sang màu tím lại tự động phát sáng ... rất nhiều nhà nghiên cứu đã tới đây để lấy mẫu đá trở về nghiên cứu nhưng vô hiệu.. bởi vì tinh thể một khi rời khỏi phạm vi bãi đá sẽ tan ra thành nước... chính điều đó..cho đến bây giờ những tảng đá vẫn còn là những điều bí ẩn khó lý giải...

Năm thiếu nữ tập trung tới đây.. mỗi người mỗi vẻ nhưng đều là những tuyệt đại mỹ nhân...

Poly có mái tóc hồng phấn cùng đôi mắt hồng đang ngậm kẹo mút...trong cô như một tiểu bạch thỏ vô hại đáng yêu... bất quá ... nếu không phòng bị tiểu bạch thỏ sẽ dùng răng của nó rút hết máu người sau đó ngọt ngào mỉm cười... "Là người trên Poly trước...~" sau đó vô tội chớp chớp mắt rồi thân thể run rẩy lợi hại... như vừa gặp điều gì làm cô sợ hãi...

Sera là một thiếu nữ với mái tóc màu tím cùng đôi mắt hồng ... nếu như Poly là một tiểu bạch thỏ vô hại thì Sera lại là một loli băng giá... khuôn mặt lạnh nhạt ánh mắt không quan tâm hoàn cảnh xung quanh... hơn nữa Poly cùng Sera lại là chị em sinh đôi... có lẽ đây là bù trừ đi...

Lidi là thiếu nữ với mái tóc rợp vang đỏ cùng đôi mắt xanh lá tuyệt đẹp... thân hình nóng bỏng như một yêu nữ trong đêm... sở thích của Lidi rất đơn giản... luôn nở nụ cười mỉ hoặc câu nhún...cho dù là giết người cũng rất quyến rũ... như một yêu nữ đến từ địa ngục...

Rose có mái tóc màu tím bạc cùng đôi mắt tím đầy vẻ huyền bí... thân hình luôn uốn éo như rắn nước... dịu dàng lại uyển chuyển dễ dàng kích phát dục vọng của nam nhân bất quá... nếu có một ngày khuôn mặt tà mị tinh xảo nở một nụ cười ngọt ngào thì kẻ đó sẽ bị móng vuốt xé ra thành từng mảnh thịt vụn..

Doãn Y Ngưng nhìn phía đồng bọn cảm thấy có lẽ cũng không cần xâm nhập... chỉ cần để bọn đầu lĩnh háo sắc bắt lại đem về là được... rất đơn giản lại dễ thực hiện...

Lidi như nhìn ra những suy nghĩ của cô cười cợt nói.. "Miêu nữ.. sử dụng mỹ nhân kế rất tốt... bọn ta ủng hộ người~"

Doãn Y Ngưng liếc xéo Lidi một phát rồi xoay đầu sang phía biển... Lidi thấy bản thân bị lơ cũng chỉ hì hì mỉm cười... được rồi... cô chỉ đùa thôi mà...

Năm người đưa nhau thiết bị liên lạc cùng đồng hồ theo dõi rồi *Ùm!* xuống nước bơi về phía căn cứ nằm dưới đại dương.

Hình của Poly cùng Sera nha~

Xinh quá đi mất... ngao ô~~

Khụ... ta nhầm... meo ô~~ mới đúng

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 142: Chương 38B

Một tuần sau nơi đáy đại dương.

Một chiếc tàu ngầm cỡ nhỏ mở ra năm chiếc bóng như những chú cá bơi nhanh ra khỏi rồi bơi mãi bơi mãi về phía trước...

Phía cửa phía Nam đã vô hiệu hóa... các người có 30s để vào... thời gian đếm ngược 30...29... Leo ngón tay nhanh thoăn thoắt vô hiệu hóa máy quét cùng rada sau đó xâm nhập vào phía cửa vào tự động mở ra khe hở nhỏ...

Nhìn phía năm bóng đen như những chú cá nhanh thoăn thoắt đột nhập an toàn hẳn mới thở dài một hơi rồi làm cho thiết bị bình thường trở lại... Perfect! Chỉ mất 20s ... xem ra kỹ năng bơi của năm người càng ngày càng tiến bộ... hẳn cũng không nên lạc hậu..

Tạch... tạch...tạch...

Những câu chỉ lệnh nhanh chóng được đánh lên màn hình...

Đám người Doãn Y Ngưng men theo ống thông gió cứ đi 5m lại cài vào một quả boom mini hẹn giờ sau khi đã tham quan hết một vòng khu phía Nam thì chuyển hướng tách ra những khu khác...

Đợi tới lúc đã hoàn thành trang bị boom khi vòng trở về thì cả đám dừng lại...

"Chủ tử... ngài nói hài tử của Hudas vẫn còn sống sao?" tên thuộc hạ giọng nói gấp gáp lo lắng hỏi... năm đó là chính hắn đã dẫn bọn thuộc hạ tới tiêu diệt gia đình hắn... khi thấy bọn chúng đã chết hắn mới châm lửa thiêu rụi căn nhà... làm sao bây giờ còn có người thoát được...

"Tên đó đang ở học viện Lomulios. Lớp..."

Chi~

Phía đường ống thông gió phát ra tiếng kêu nhỏ như muỗi sau đó im bật... hai tên đang nói chuyện chợt im bật cảnh giác nhìn phía trần nhà... chúng nhẹ cầm khẩu súng trên tay rồi định bắn vào đường thông gió thì...

Bịch!

Một chú thần lùn rơi xuống trên đầu tên thuộc hạ khiến bọn chúng thở dài nhẹ nhõm.. con thần lùn thấy mình bị rơi khỏi trần nhà thì hoảng hồn nhảy lung tung trên mặt tên thuộc hạ rồi phóng lên mặt tên boss lớn của tổ chức đó sau đó mới sợ hãi rơi xuống đất bò đi mất...

Đám người Doãn Y Ngưng ngay lúc tiếng kêu vang lên cũng đã bỏ đi về lối cũ rồi chạy nhanh rời khỏi căn cứ sau đó bơi thực mạng lên chiếc tàu ngầm

gần đó rồi hồng học thờ.. sau đó nhanh tay điều chỉnh tàu ngầm nhanh chóng chạy ra khỏi khu vực boom nổ..

Vài ngày sau đám người Doãn Y Ngưng bình an trở lại mỏm đá Rockiea... cả đám nhanh chóng lên bờ rồi tạm biệt những đồng bọn khác...

"Leo. Hoàn thành nhiệm vụ. Kết thúc đi." Doãn Y Ngưng xanh mét mặt mày nhìn phía đang chốt dạ Poly sau đó nở một nụ cười ngọt ngào như thiên sứ.. chỉ thấy ba thiếu nữ còn lại chốt rừng mình sau đó lui nhanh về phía sau giữ khoảng cách 10m rồi ngồi xuống đếm..đá...

Nhìn xem... những tảng đá màu tím đang phát sáng thật đẹp... thật đẹp... nhìn này... thật là nhiều... rất muốn đem về một ít a

~

Phía sau lưng là vang lên tiếng kêu la rên rĩ...ái muội..

"Ngưng Ngưng...~ ar~ người ta không chịu nổi...thật sự không chịu nổi...uh~" Poly cố lấy hơi thở hồng học về mặt đáng thương nhìn phía tiểu sư muội nhà mình..

"Không chịu nổi a~ Làm sao đây... ta càng muốn..."

Sau đó tiếng rên rĩ càng ngày càng yếu dần chỉ còn vài tiếng thở hổn hển vang lên trong đêm..

"Umk~~ ar

"

Gần nửa tiếng sau đó khi mọi tiếng ái muội đã dừng lại hẳn... Đám người ngồi đếm đá mới đứng dậy xoay người lại nhìn sau đó ha ha bật cười..

Chỉ thấy khuôn mặt Poly bây giờ phồng ra hai bên sau đó trong miệng là hai... ba mươi cây kẹo que mút tròn nhỏ cô thường ngâm... Có lẽ vì ngâm quá nhiều khiến khuôn mặt loli đỏ bừng như vừa bị khi dễ... ánh mắt lên án nhìn phía Doãn Y Ngưng rồi định với tay rút ra đồng kẹo que trong miệng thì bị tám con mắt sắc bén trừng một phát...

Nếu không phải do con nha đầu này thấy thần lẫn là chốt chốt thì sẽ không có chuyện gì xảy ra... họ sẽ rất rất nhanh nghe được những tin tức quan trọng liên quan đến hài tử thất lạc của lão già... mà không phải chạy trốn trời chết...

Hừ... đây là trừng phạt...

Bùm!

Tuốt ngoài khơi xa dư âm một vụ nổ thật mạnh vẫn còn tồn tại... những ngọn lửa to bùng như bao trùm mặt biển khiến cả vùng trời trở lên chói lòa đỏ hồng... như địa ngục trần gian...

Sau khi đám người Y Ngưng vừa ra khỏi căn cứ Leo cùng một nhóm người công nghệ thông tin cùng lúc vô hiệu hóa toàn bộ hệ thống trong căn cứ sau đó nhanh tay kích hoạt đồng boom mini sẽ nổ trong vòng hai tiếng.

Hai tiếng là khoảng thời gian nhóm năm người Doãn Y Ngưng có thể nhanh chóng thoát thân để tránh liên lụy..

Uy lực của boom mini chỉ thua boom hạt nhân về độ phá hoại... sức công phá rất lớn 100 boom mini có thể san bằng một hòn đảo lớn. Huống chi là 300 quả boom mini cùng lúc nổ tung.. cho dù không thành cát thì cũng nát thành bụi.. tàu ngầm nhóm Doãn Y Ngưng đang ngồi là chiếc tàu ngầm có tốc độ chạy nhanh nhất hiện nay... trong tình huống cấp bách có thể sử dụng cú nhảy dịch chuyển tức thời để tránh thoát nguy hiểm.. nên 2 tiếng đã là quá nhiều để tránh khỏi phạm vi cho nổ...

Tàu ngầm này là do ngoại công của cô tặng trong ngày lễ trưởng thành của cô... là món quà cô rất thích...

.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Doãn Thần Mất Tích.

Từ khi bắt đầu cho nổ tung căn cứ chính tại Seaperia thì ở khắp nơi trên thế giới hàng chục căn cứ khác nhau của tổ chức Moves đều bị người tập kích... chỉ trong nửa tháng ngắn ngủi tổ chức Moves hoàn toàn bị tiêu diệt...

Leo hài lòng nhìn thành quả của bọn họ khẽ gất đầu tự hào sau đó hất mặt khinh bỉ nhìn phía đang hề hề nở nụ cười Hudan...

Hudan cảm thấy cả trăm năm nay... hôm nay là lần đầu tiên hắn thoải mái vui vẻ... rất vui vẻ.. mối thù của hắn trả được rồi... trả được rồi..

"Ha ha ha~~ Littia ta báo được thù a~ báo được thù..." rồi hắn khóc nức lên từng tiếng.. Leo cũng sờ nhìn phía đang khóc nức nở như hài tử sư phó của hắn rồi đi tới từ phía sau vỗ vỗ đôi vai đang run rẩy Hudan... đang định mở miệng thì phía màn hình hiện lên hình ảnh năm thiếu nữ...

Sư phó... Bọn chúng nói hài tử của ngài còn sống. Doãn Y Ngưng cùng bốn người còn lại nhìn phía đang cười cười rồi ngồi hẳn xuống đất khóc nức nở Hudan cảm thấy xót xa... đó giờ bọn họ chỉ thấy Hudan đáng khinh cười cười nhưng đây là lần đầu tiên họ thấy lão già đáng ghét đó khóc nức nở như một đứa trẻ trông rất đáng thương...

Cũng là... thể lý tử tán.. lại tận mắt thân nhân bị chôn vùi trong biển lửa... có ai lại thanh thản được... Sư phó... ngài đã chịu nỗi đau này một mình bao nhiêu lâu a? Có phải hay không vì vậy mà ngài đi khắp Bookie đại lục để dụ dỗ đám nhóc con bọn họ? Là để gửi gắm tình cảm đã mất sao?

Sư phó... ngài không nghe thấy sao? Bọn ta sẽ giúp ngài tìm lại người đó... được hay không nha

~

Tiếng sóng biển rì rào mang theo cơn mưa phùn nhẹ... cả khung cảnh yên tĩnh năm thiếu nữ nhìn phía vùi đầu khóc rống vai run run lão già đáng khinh bắt đầu cảm thấy lo lắng... này là lên cơn sao? Sao lại lên cơn bất chợt như vậy chứ... nhìn xem chiếc áo Leo thích nhất đang dính đầy chất lỏng... thật bẩn a

~

Đám nữ hài nào đó bỏ qua cảm xúc xúc động ban nãy bắt đầu thay lão già đáng khinh bị ai... Leo rất thích chiếc áo đó... phen này lão già đó xong rồi..

Hudan đang khóc rống lên thì nghe tiếng la lớn từ phía màn hình... hắn nhanh tay cầm góc áo trắng trước mặt giơ lên chùi nước mắt rồi hi một đồng nước mũi rồi chạy lại phía màn hình tròn to mắt lên... hắn vừa nghe được gì? Vừa nghe được gì a~ nãy khóc to quá nghe không rõ...

Sư phó. Hài tử của người... còn sống...

Tiểu đồ đệ vừa nói hài tử còn sống??? Hắn còn sống? Hay là lỗi tai nghe nhầm a? Hudan đưa tay lên ngoáy vai phát lỗi tai rồi nhìn phía đang hắc tuyến Doãn Y Ngưng sau đó lần nữa tròn to mắt...

Phía bên kia màn hình Doãn Y Ngưng khuôn mặt hắc tuyến... cô nhìn thấy sau lưng sư phó là một chiếc đuôi to lông xù đang vẫy vẫy... trên đầu còn có...ách... một đôi tai? Đồng loại?

Poly sau khi nhai hết toàn bộ đồng kẹo trong miệng cảm thấy rất ủy khuất... cô cần tìm một chỗ phát tiết ủy khuất của mình nên giật lấy thiết bị liên lạc quang quác la to...

Lão bắt tử.. nghe không rõ sao? CON NGƯỜI CÒN SỐNG... CÒN SỐNG... CÒN SỐNG..... sau đó cụp một phát cắt đứt liên lạc...

Hudan ngây ngốc cười cười một cách ngu đần sau đó quay sang phía đồ đệ nhà mình định hỏi lại lần nữa thì chợt im bật... cả thân thể run rẩy lợi hại sau đó khẽ lùi lại phía sau định quay đầu lại chạy trốn thì phía sau một trận âm phong tỏa ra mãnh liệt sau đó cổ áo hắn bị nắm chặt lấy...

"Lão già... người định đi đâu?" Leo nét mặt đen thui ánh mắt đầy tơ máu giọng nói lạnh lẽo chia thẳng về phía đang run run Hudan thì nhẹ nhàng mỉm cười...

"Sư phó a~ ngài cũng biết.. ta rất thích chiếc áo này... vì đây là vật đầu tiên ta mua bằng tiền để dành của mình a~ Sư phó~"

Hudan nước mắt lại lần nữa trào ra.. hắn cảm thấy đại đệ tử của hắn thật đáng sợ... hắn sai rồi... sao hắn lại quên tên nhóc này là một đại kiết phúc cơ chứ....

Bụp... bịch... bụp...bụp..

Sau một cuộc khi sư diệt tổ Leo mới đen mặt thay áo khác rồi lại gọi một cuộc khác cho đám Lidi.

"Địa điểm nơi nào? Biết sao?"

Nếu như bọn chúng biết hài tử của Hudan còn sống chắc chắn là sẽ biết được như thế nào có thể tìm được người đó... để thủ tiêu diệt trừ hậu hoạn...

Học viện Lomulios. Lớp nào thì không biết. sau đó liếc xéo phía đang cúi đầu trồng nấm Poly nơi tàng tình thể to đùng... Poly lần đầu tiên cảm thấy thói quen chọc chọc động vật của mình là một thói quen xấu... thật xấu... xấu đến nỗi... bây giờ lại thêm hai đôi mắt sát bén như dao phóng về phía cô.... Poly không cố ý mà~ chỉ là tại con thần lần nó cứ nhìn phía cô như đang nói *chợt ta đi..chợt ta đi~* còn đập đập đuôi làm nũng...

Làm ơn... con vật nhỏ đó thật ra đang muốn nói người áng đường đi của nó... cho nên cút ra chỗ khác đi mới là đúng. Lại còn làm nũng.. ta khinh a

~

Rồi một luồng gió lạnh lẽo thổi qua phía sau lưng... âm phong từng trận càng ngày càng lớn... Poly cứng ngắt xoay đầu lại thì thấy Miêu nữ đang nghiêng
răng khinh khách nhìn phía màn hình Leo gằng giọng hỏi.

"Nói rõ ràng."

Leo lúc này tay vừa tạch tạch bấm máy vừa giải thích...

"Thần nói sẽ tới học viện Lomulios điều tra về gia tộc cầu kết với Moves.. nửa tháng trước hần nói sẽ đi đến tòa tháp bỏ hoang ở nơi đó... sau đó mất tín
hiệu cho đến bây giờ... ta nghi ngờ... Thần đang gặp nguy hiểm..." hần đang định đích thân tới đó xem thử nhưng như vậy thật dễ dàng bại lộ do có mục
đích.. nên chỉ có thể chờ đám người Miêu nữ trở về mới thông báo...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Giam Cầm.

"Rose, Lidi và ta sẽ tới Lomulios." Doãn Y Ngưng nhanh chóng phân phó rồi dẫn cả đám về lâu đài Vladimira sau đó thu thập hành lý chuẩn bị tới
Lomulios học viện.

Poly cùng Sera sẽ ở lại Vladimira để chơi đùa cùng hai mẹ con họ Bạch... cũng để canh chừng bọn họ thoát thân... tin chắc tin tức tổ chức Moves bị phá
hủy rất nhanh sẽ đến tai bọn họ.

Đúng như Doãn Y Ngưng dự đoán ba ngày sau khi Moves bị phá hủy Bạch Liên Ngọc ở nhà hưng phấn chuẩn bị một bữa ăn thịnh soạn để ăn mừng..
nói là tiệc chúc mừng Doãn Y Ngưng đến Lomulios du học... Bạch Liên Kiều nghe tới đó cảm thấy cực kỳ hưng phấn... sau đó chạy một mạch về
phòng gọi điện thoại...

Chấm dứt cuộc gọi ánh mắt xanh lá ngáy thờ mọi khi chỉ còn lại âm trầm cùng ngoan lệ... khỏe mỗi dần dần kéo ra hai bên rồi khinh khách nở nụ cười..
tới Lomulios sao? Ha...ha...ha.... Doãn Y Ngưng... để xem khi đến đó người có còn mạng để trở về....

Poly cùng Sera chính thức dọn tới Vladimira trụ hần trong phòng Doãn Y Ngưng... Podius cùng Pesta đương nhiên rất vui vẻ chào đón khuê nữ của
cháu gái mình... nhất là Doãn Y Ngưng vừa đánh cờ hiệu làm bạn với Bạch Liên Kiều... Pesta sùng nịnh nhìn phía nghịch ngợm cháu gái càng ngày càng
cảm thấy đáng yêu... hơn nữa bà cũng rất chờ mong hai mẹ con kia chặt vật ỷ khuất nhẩn nhện mà sống...

Mỗi lần Poly cùng Sera làm bọn họ ngộp ngạt bà lại cảm thấy hài lòng... đây là cái gọi là ác thú vị sao?

Lúc này hai mẹ con Bạch Liên Ngọc đang ôm yếu gầy mòn vì lâu lâu lại ăn phải gián hay nuốt phải bọ thì phía học viện Lomulios đám người Doãn Y
Ngưng đã tới hành lang chỗ hiệu trưởng..

Hiệu trưởng học viện Lomulios là lão bằng hữu của ngoại công của cô nên chỉ cần một cú điện thoại là có thể nhanh chóng hoàn thành thủ tục nhập học...

Nhiệm vụ lần này của ba cô nhóc là tìm kiếm tung tích của Doãn Thần lại vừa điều tra về gia tộc hợp tác cùng Moves.

Thân phận mới của Doãn Y Ngưng lúc này là Lilianna Jenny Knight đây là dòng họ đầy đủ của mỹ nhân bà ngoại khi ngoại công làm hồ sơ nhập học vừa
để cô tận hưởng chơi đùa vừa không sợ cô bị người khác dòm ngó dò xét... Doãn Y Ngưng khi nghe cũng cảm thấy ngoại công nói đúng... thân phận này
sẽ an toàn hơn cho nhiệm vụ của cô...

Bất quá... vì đôi tai cùng chiếc đuôi quá dễ gây chú ý nên hai tuần trước cô đã không ăn viên kẹo duy trì hình dáng miêu nữ của mình.

Cộc... cộc...

Trong văn phòng một lão nhân với đôi mắt vàng hổ phách cùng mái tóc nâu cà phê được cắt ngắn đang nói chuyện điện thoại... một tiếng gõ cửa vang lên
khỏe mỗi ông khẽ cười cười một cách hiền từ... cùng một tia tính kế ...

Từ khi Podius thông báo đã tìm được nữ nhi cùng ngoại tôn nữ ông đã rất vui mừng cho hần... xem ra Podius rất cưng chiều ngoại tôn nữ của mình..
nếu.... Khục...khục... thật mong chờ a

~

Bên ngoài ba cô nhóc nghiêm túc chỉnh sửa một lần nữa bộ đồng phục mới của mình...

"Mời vào"

Cánh cửa gỗ được mở ra Lilianna, Rose cùng Lidi lễ phép bước vào cuối đầu chào...

Sebastian nhìn phía lễ phép ba nữ hài khẽ gật đầu hài lòng... rồi gọi người sắp xếp phòng ở cùng lớp học cho cả ba...

Học viện Lomulios cách phân chia cũng tương tự như ở trường quốc tế Lanka... bất quá điểm khác nhau là trường này chỉ dành cho một khối duy nhất là khối cấp ba trung học phổ thông.

Trong khi đám người Lilianna đang được dẫn đi tham quan khắp nơi trong trường thì ở tòa tháp bỏ hoang đang giống như một địa ngục trần gian...

Doãn Thần sau khi ngắt xiú vào ngày đó thì vài tiếng sau đã tỉnh dậy... hắn phát hiện cả người bị xích vào một bức tường trong một căn phòng nhỏ... tuy lúc ăn uống có người đem tới nhưng hắn có cảm giác phía đối diện có một thứ gì đó đang chuyển động...

Một ngày sau đó Doãn Thần mới biết đó là gì... sau khi tự mở khóa hắn đã đi xung quanh tòa tháp này để xem xét và phát hiện bên trong đây bị giam rất nhiều người... gần bốn mươi người được giam vào những căn phòng riêng biệt.

Hắn lần mò đi tới cuối hành lang thì lại nghe một tiếng nói chuyện nho nhỏ phát ra ở cánh cửa khép hờ phía cuối cùng dãy hành lang...

"Clara nhìn thấy ta có phải hay không người rất vui mừng?" một giọng nói đặc ý cang lên sau đó là *Chát* một tiếng roi mạnh như rơi vào vật gì đó...

"Hiệu Huệ.. một kẻ tiểu tam như ngươi thì có quyền gì hỏi ta?" Một giọng nói trầm thấp run rẩy hồng hộc thở lạnh giọng chất vấn...

Chát!

Giọng cười ghê rợn lại vang lên trong đêm...

"Ai ô~ Tiểu tam thì đã sao? Dù sao bây giờ người đứng đầu Philip Dailent gia tộc là tỷ phu cùng tỷ tỷ của ta..."

"Ta khinh. Nếu không phải do tỷ của ta lúc trước ngây thơ thì làm sao tên kia có cơ hội ngoại tình.. còn tỷ phu đâu... người cũng không phải trèo lên giường tỷ phu của người bị ta bắt gặp mới sai người bắt ta sao?" nói rồi giọng nói vốn dĩ thêu thảo vang lên rõ rệt đầy hận ý...

Chát

Lại một nhát roi nữa vang lên khiến đang cười nhạo nữ nhân kia khẽ hừ hừ...

"Sao? Thẹn quá hóa giận? Năm mươi năm trước nếu không phải tỷ ta mềm lòng tha chết cho đôi gian phu dâm phụ kia tỷ tỷ sẽ không phải sống đời sống thực vật suốt năm mươi năm trời... Vị hôn phu của nữ thân? HA...HA....HA... buồn cười.. thật buồn cười... rõ ràng là vị hôn phu của tỷ ta... lại còn vì tình tự sát? Hắn xứng sao?Bạch gia các người chỉ mãi mãi là tiểu tam... Mãi mãi chỉ có thể là tiểu tam~...."

Tiếng la vang vọng trong đêm càng nghe càng rợn người...

Bạch Hiệu Huệ nét mặt âm trầm đưa tay quất lấy quất để vào người Clara... tiếng cười từ từ nhỏ dần rồi im bất...

Doãn Thần nhú mày suy nghĩ sau đó núp vào góc khuất cho tới khi cánh cửa mở ra... người phụ nữ nổi giận đùng đùng kéo lê chiếc roi đầy máu ra khỏi tòa tháp...

Từ chỗ nấp Doãn Thần mở ra cánh cửa thì chợt sững người...

Một thiếu nữ đang ngắt xiú trong vũng máu trên người là chẳng chịt những vết roi dày đặc đến rợn người.. Doãn Thần kinh hãi truyền một tín hiệu cầu cứu đi sau đó vội vàng ôm lấy thiếu nữ định rời đi thì cánh cửa lại đột nhiên mở ra... sau đó hắn lần nữa rơi vào bóng tối...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 145: Hành Hạ.

Chát....chát....chát....

Từng tiếng roi chát chúa vang lên... từng cơn đau nhức nóng rát trên da thịt khiến Doãn Thần từ từ tỉnh lại... Hắn khẽ cau mày nhưng lại không rên một tiếng... ánh mắt mờ hồ càng ngày càng rõ ràng... trước mắt là người phụ nữ đang cười cười cầm roi... cái người mà hắn cứ ngỡ đã đi mất rồi...

Bạch Hiệu Huệ nhìn phía đang dần dần tỉnh dậy thiếu niên càng cảm thấy hưng phấn... đáng lý ra cô đã về nhưng lại chợt nhớ ra mình bỏ quên ví da trên bàn nên mới quay lại... không ngờ vừa mở cửa lại chứng kiến a tiện nhân kia bị một thiếu niên ôm vào lòng... muốn cứu ả sao? Làm sao cô có thể để cho hắn thực hiện dễ dàng như vậy...

Bạch Hiểu Huệ liếm lấy canh môi đỏ rực như máu của mình một cách dâm dăng rồi từ từ đi về phía Doãn Thần...

Bốp!

Một bàn tay đưa lên đánh thẳng vào mặt hấn... Doãn Thần lệch đầu về một bên... khóe môi là những tia máu đang từ từ chảy xuống... Ar~ thật ngọt... đã lâu rồi hấn chưa từng chát vật như hôm nay... Bạch Hiểu Huệ... Bạch gia sao? Thật thú vị... đây là các người tự đưa đến cửa...

Bạch Hiểu Huệ nhìn thấy cặp mắt đầy sát khí thì chợt rùng mình nhanh chóng lùi về sau một bước sau đó như nhớ tới điều gì ả tức giận tát vào mặt Doãn Thần thêm một cái rồi xoay người bước đi...

Doãn Thần nhìn phía bước đi loạn choạng như chạy trốn thì đưa lưỡi liếm nhẹ lên khóe môi... Chỉ như vậy đã sợ hãi sao? Nhất như vậy?

Bạch Hiểu Huệ bước nhanh ra khỏi tòa tháp rồi nhanh chóng né ra ngoài... bí mật của tòa tháp nhất định không thể để kẻ khác biết...

Đám người Lilianna học được ba ngày ở đây sau đó tranh thủ từ từ đi thăm dò học viện... họ chia ra ba đường khác nhau. Rose sẽ đi tới từng cấp lớp khác nhau để tìm hiểu thêm về ngôi trường cùng điều tra về hài tử của Hudas.. trong khi đó Lidi sẽ thu thập tư liệu từ Leo và tổng hợp những phần danh sách cần lưu ý.. Lilianna sẽ phụ trách tìm hiểu về tòa tháp bỏ hoang..

Bên ngoài ba người đang bận rộn ngất trời thì bên trong tòa tháp những cuộc đánh đập vẫn đang tiếp diễn... Doãn Thần cả người đầy máu... lớp máu cũ chưa kịp khô lại thì lớp máu mới lại làm nó ước ẩm...

Bạch Hiểu Huệ cứ cách một hai ngày sẽ đến đây một lần... nhất là những khi bức tức sẽ đến đây để trút giận sau đó hưng phấn đi về...

Nhìn phía tài liệu về tòa tháp Lilianna khẽ nhủ mày... truyền thuyết này có một điều gì đó không đúng lắm... cứ như có người cố ý rải ra những tin đồn không tốt cho nữ sinh kia... nào là yêu hóa hận.. nào là muốn giết nữ thần... nào là giành vị hôn phu người khác... những thanh danh này cho dù chết rồi cũng sẽ là vết nhơ đến suốt kiếp...

Bất quá... Sevil Coste ... này... đây không phải là kẻ đang nắm giữ gia tộc Philip Dailent sao? Đây là có chuyện gì?

Sevil Coste bảy mươi năm trước là một kẻ mồ côi ở tu viện Saintfort sau đó được gia tộc Philip Dailent nhận về dưỡng ... vì có tài lại rất thông minh hấn đã khiến đại tiểu thư của gia tộc là Sharena Philip Dailent yêu say đắm cả hai đính hôn khi Sharena tròn 17 tuổi. Sau đó.... Này... Sharena chính là cô nữ sinh đã treo cổ tự sát năm mươi năm trước?

Việc này... thế tử hiện nay của Sevil Coste là Bạch Hiểu Tĩnh.

Ách... Bạch gia sao?

Lilianna khuôn mặt đầy hắc tuyến... cả ba tỷ muội Bạch gia quả thực là cực phẩm... hành nghề tiểu tam a~ hóa ra nghề này cũng thật có giá...

Xác định được mục tiêu của mình cả ba quyết định hành động... theo tài liệu Bạch Hiểu Huệ sẽ đến học viện Lomulios này mỗi 3 hay 4 lần 1 tuần... với lý do muốn ôn lại thời kỳ niệm... Rose cùng Lidi về mặt khinh bỉ... điểm học tập toàn đội sở thể kia thì có kỷ niệm gì đáng nói... bất quá... theo lịch 100% sẽ đến phía sân sau vườn đi dạo...

Sân sau của khu vườn không phải là khu cấm sao?

Là tòa tháp bỏ hoang....

"Lilianna. Nhìn này... trong đây có nói... năm năm trước Lomulios từng xảy ra vài vụ mất tích học sinh. Trong đó tam nữ nhất nam.. chúng ta đã điều tra tư liệu của từng học sinh trong học viện... chỉ còn lại bốn người là chưa rõ danh tính." Rose đưa tay chỉ vào bốn bộ hồ sơ mà cô trộm được từ phòng nhân sự nói...

Trong bốn bộ này chỉ có ba nữ hài là có ảnh... còn nam sinh kia thì không có bất cứ tấm ảnh nào... hơn nữa lý do mất tích rất mơ hồ... cứ như... bị bốc hơi khỏi Lomulios... việc này rất không bình thường.

Cả ba người xanh mét mặt mày xong nhanh chóng phân công hành động..

"Leo. Gửi thêm vài người tới đây... nhanh nhất có thể." Lilianna cảm lấy thiết bị liên lạc nhanh chóng thông báo tin tức...

Cô nghi ngờ không phải họ bị mất tích mà là bị giam giữ trong tòa tháp bỏ hoang... tuy lần nào cũng cho người tìm kiếm khi những vụ mất tích xảy ra... nhưng tòa tháp đó chắc chắn có mặt đạo... bởi vì nhị ca cũng bị mất tích trong đó...

Chuyện này phải nhanh chóng giải quyết.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 146: Suy Đoán.

Có việc sao? Leo trầm giọng hỏi.

"Ân... kêu thêm Holy tới." Nghĩ nghĩ Rose lên tiếng nói... Holy ở tổ chức có thể nói là một bậc thầy... một chuyên gia trong lĩnh vực hóa trang và dịch dung... trong việc cứu người lần này có lẽ Holy có tác dụng rất lớn... bọn cô vừa phải hợp lực cứu người lại vừa phải không thể đã động tới hang rắn...

Vài ngày sau đó một nhóm người lên lút tụ tập tại khu ký túc xá nữ phòng 402.

Lidi cầm lấy bản đồ đặt trên bàn rồi từng địa điểm đều được khoanh tròn kèm theo đặc biệt lưu ý địa phương...

Các thiết bị dò tìm đều đã được kích hoạt cả đám hơn sáu mươi người từ từ theo từng lối đi khác nhau lên ra phía ngoài rồi tập trung nơi góc chết của tòa tháp...

Lilianna, Rose cùng Lidi phân chia đồng bọn thành từng nhóm nhỏ... cứ năm người 1 nhóm rồi từ từ tiến vào tòa tháp bỏ hoang cũ kỹ...

Kẹt...kẹt... cánh cửa gỗ vang lên một cách rợn người trong đêm... từng cơn gió lạnh thổi qua một cách rợn người.

Tòa tháp bỏ hoang gồm năm tầng... mỗi tầng gần vài trăm căn phòng trống đã bám đầy bụi bẩn... từng hành lang đều có dấu hiệu xuống cấp một cách rõ rệt... trên chiếc cầu thang gỗ mục nát mỗi lần bước lên là một lần cọt két kêu to...

Mỗi lần lên tới một tầng mọi người đều túa ra khắp nơi tìm kiếm... các thiết bị dò tìm đều được bật lên ở trạng thái hoạt động hết công suất...

Lilianna đi vào một căn phòng 309 trống bỏ hoang ở tầng 3.. theo như tư liệu ghi lại thì đây là căn phòng Sharena từng ở và tự sát... treo cổ lên chùm đèn treo trần? Không đúng... từ góc độ này không thể tự sát bằng cách treo cổ được...

"Các người đang tìm gì?" từ phía sau vang lên một giọng nói âm trầm... Lilianna đưa tay sờ sờ mặt dây chuyền của mình rồi từ từ quay người lại...

Nam nhân đang đứng trong bóng tối từ từ đi lại.

. Đôi mắt hổ phách cùng mái tóc cam từ từ hiện ra trước mắt cô.. khi thấy Lilianna quay đầu lại hần cảm thấy hơi thất thần một lát rồi bình tĩnh lại... từng bước chậm rãi đi tới...

"Đây là cấm địa của học viện nghiêm cấm học sinh đến đây." những năm trước đã xảy ra rất nhiều vụ án bốc hơi gần khu vực này nên trường đã thêm vào trong nội quy của học viện...

"Không thấy lạ sao?" Lilianna bình thản đánh giá nam nhân trước mắt sau đó nhìn phía tài liệu mình đang cầm.

"Ân?" Nam nhân nghe được câu hỏi của cô thì giật mình.. Lạ? Điều gì lạ?

Hắn đưa tay cầm lấy tài liệu được đưa tới khẽ nhìn nhìn sau đó đôi hồ phách trở nên căng thẳng.. Đây.. điều này sao có thể?

Lilianna nhìn phía kinh ngạc nam nhân thì cảm thấy hài lòng sau đó đi tới dùng ngón tay khoanh vào hai chi tiết trên tấm hình cô vừa phát hiện...

Nam nhân nhíu mày sau đó nhìn chăm chú vào hai điểm cô vừa chỉ...

"Người đang định điều tra vụ tự sát năm mươi năm trước?" hần trầm giọng hỏi... vụ án năm đó gia gia hắn đã thăm dò rất kỹ nhưng kết quả vẫn là một... hơn nữa những người cùng phòng lại chắc chắn rằng trong phòng lúc đó chỉ có một mình nữ sinh đó... cho nên chỉ có thể đóng lại vụ án.

"Không. Ta muốn tìm người." Lilianna ánh mắt sắc bén nhìn phía chùm đèn trên tầng khẽ nhíu mày.. cô có cảm giác gì đó rất lạ trong phong cách thiết kế nơi này... một điều gì đó... một thứ gì đó...

"Ta là Davil Jackson." Hắn đưa tay tới tự giới thiệu... có lẽ lần này nên hợp tác để tìm ra sự thật của năm đó.... Bức màn đen bí ẩn cần phải được vạch trần...

"Lilianna Jenny Knight hân hạnh làm quen." Lilianna hoàn hồn bắt tay nam nhân rồi cả hai nhanh chóng nghiên cứu những tấm ảnh trong tư liệu...

Trong hình là tấm ảnh một thiếu nữ nhỏ nhắn đang treo cổ nơi chùm đèn trần... cô bạn trên người một bộ đầm trắng sạch sẽ... khuôn mặt trắng bệch... cách tấm nệm trên giường cỡ 50cm. Trên tấm ra giường sạch sẽ chỉ có một vết nhàu chính giữa là nơi nữ sinh đó treo cổ...

"Từ giường nếu muốn treo cổ lên chùm đèn trần phải có chiều cao cỡ 1m70 mới đủ khoảng cách với tới tấm vải mắc trên đèn... trong khi nữ hài chỉ có 1m58." Lilianna đưa tay chỉ vào khoảng cách giữa giường và trần nhà rồi miêu tả... dần dần trước mắt họ là một khung cảnh của một thiếu nữ đang tuyệt vọng định treo cổ tự sát...

"Nếu như vậy phải có một chiếc ghế cao để nạn nhân có thể đứng lên đó rồi vừa mắc lên mảnh vải sau đó tự đứt đầu vào thùng lọng mình đã giăng ra..." Davil nhủ mấy suy diễn... có gì đó không đúng lắm trong việc này...

"Nếu ta là nữ hài đó ta sẽ dùng dao cứa cổ tay tự sát hay uống thuốc ngủ ... như vậy sẽ nhanh hơn là bắt ghế quần khăn rồi treo cổ... hơn nữa... xung quanh hiện trường hoàn toàn không có một chiếc ghế nào ngã xuống giường hoặc xuống đất... chỉ có chiếc ghế đặt ngay gần nơi bàn học cách đó khá xa." Lilianna tiếp lời rồi lần nữa đưa tay khoanh tròn phía chiếc bàn học đặt khá xa chiếc giường.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 147: Chương 42B

Nếu như tự sát theo cách treo cổ thì chiếc ghế sao lại ngay gần bàn học... hơn nữa nếu bắt ghế lên giường thì trên nệm phải có bốn dấu chân ghế in lại mà không phải chỉ một vết nhàu nát ngay chính giữa giường...

"Người cảm thấy... nếu như trong phòng lúc đó có thêm một nam nhân nữa thì sao?..." Lilianna đưa tay chỉ về phía tư liệu ghi lại sự hiện diện của những người có mặt ở tầng 3. Trong đó có duy nhất một nam nhân không phải cảnh sát... không phải học sinh mà là Sevil Coste lão sư dạy môn ngoại ngữ của học viện năm mươi năm trước cũng là một trong những nhân vật chính của lời đồn.

"Nạn nhân được cứu vào lúc 9h30 tối... trong khoảng thời gian đó khu ký túc xá nữ đã đóng cửa lúc 9h hơn nữa lại nghiêm cấm nam nhân bước vào... vậy tại sao hắn lại có mặt ở đó?" Lilianna chỉ về phía đang đứng tuốt sau lưng đám nữ sinh phía bên ngoài trong tấm ảnh... chỉ thấy phân nửa khuôn mặt của một nam nhân hiện lên... ánh mắt hẩn hắc bèn nhìn chăm chăm khung cảnh trong phòng.

"Năm đó khi được hỏi tên đó đã nói sau khi tan học hắn đã ở lại văn phòng của mình đọc giáo án rất khuya nên khi nghe xôn xao ở khu ký túc xá nữ hắn mới chạy nhanh tới để xem xét." Davil nhủ màu giải thích sau đó lại nhìn kỹ lại tấm hình rồi lần nữa trầm tư... "Không... không đúng... khoảng cách giữa những tòa tháp cách nhau rất xa... văn phòng của lão sư lại cách xa nơi này như vậy.. hơn nữa cho dù nghe xôn xao cũng không nhanh chóng như vậy chạy tới..."

"Hắn không đồ mò hôi... một người cho dù chạy một quãng đường trong thời gian dài đều sẽ ra mồ hôi rất nhiều huống chi chạy thực mạng tới tận gần nửa cây số từ tòa tháp này đến tòa tháp khác.. như vậy nhất định sẽ ra mồ hôi.. còn nữa khi vừa phát hiện sự việc tòa ký túc xá đó cũng đã phong tỏa làm sao có thể thả thêm người vào?" Lilianna tiếp lời... trong tình trạng nội bất xuất ngoại bất nhập làm sao một nam nhân có thể có mặt tại khu ký túc xá nữ lúc 9h30 tối...

"Từ khi hắn đã nói dối... hắn có mặt nơi đó vì chưa kịp thoát đi nhưng nạn nhân lại đã bị phát hiện và cứu kịp thời." cho nên hắn đang lo sợ... lo sợ sẽ có người phát hiện sự việc nên mới nán lại để nghe về việc điều tra.

Bịch~

Trong căn phòng vang lên một tiếng động nhỏ... Lilianna cùng Davil khẽ liếc nhau rồi chia nhau ra tìm... tiếng động này như một cuốn sách dày nào đó rơi xuống... nhưng mà nơi đây ngoại trừ chiếc giường xập xệ cùng chiếc bàn học trống trơn đầy bụi không có một thứ gì liên quan đến cuốn sách...

Davil chân chờ rồi đi từng bước về phía chiếc giường xảy ra vụ án năm xưa rồi dùng sức nâng lên tấm nệm giường đầy bụi bặm... hắn đoán không lầm thì phía đáy giường có một vật gì đó...

Lilianna cũng nhanh chóng phụ giúp đẩy tấm ván gỗ lót dưới đáy giường lên...

Đập vào mắt là một cuốn sách dày màu đỏ đen với những hoa văn yêu mỹ... cả hai liếc nhau sau đó đem tấm nệm cùng tấm ván gỗ di dời ra chỗ khác... rồi nhặt lên cuốn sách sau đó từ từ mở ra một cách cẩn thận...

Những trang giấy ó vàng được mở ra từ bên trong là những dòng chữ thanh tú được nắn nót một cách cẩn thận...

Ngày x tháng x năm xxxx

Hôm nay là ngày hạnh phúc nhất trong cuộc đời ta... Sevil đã cùng ta đính hôn... tuy là không tổ chức một cách công khai nhưng ta vẫn cảm thấy thật hạnh phúc và ngọt ngào...

Ta biết Sevil là một người có lòng tự tôn rất lớn... cho nên hắn không muốn mọi người biết hắn là vị hôn phu của ta... của Philip Dailent...

Ta chấp nhận...

Ngày x tháng xx

Chúng ta đã ở bên nhau rất lâu rồi... suốt 17 năm trời nhưng mà vì sao hắn lại nhẫn tâm phản bội ta?

Ta không làm gì sai hết... ta hoàn toàn không làm gì sai...

Bữa trưa hôm đó hắn nói rất bận nên không thể đến sân thượng ăn cùng ta... ta cảm thấy Sevil là một tên ngốc cuồng việc... nhìn bữa ăn hai phần ta cực khổ chuẩn bị ta cảm thấy... không muốn ăn... rồi ta nghĩ có lẽ nên cho hắn một sự ngạc nhiên nào đó...

Ta ôm lấy đồ ăn cẩn thận đẩy nắp lại rồi chạy như bay tới văn phòng của hắn... khi tới trước cửa ta chợt sững người..

Trong văn phòng của Sevil ta nhìn thấy hắn đang ôm hôn một nữ sinh một cách mãnh liệt... hắn nói hắn thật yêu nàng... hắn nói hắn đính hôn với ta chỉ vì gia tài của Philip Dailent... hắn nói ta mãi mãi không thể thắng nàng...

Ta thất thần cảm hộp com rời khỏi hành lang... ta rất muốn xông vào đó đánh chết đôi gian phu dâm phụ kia nhưng không... cả lý trí cùng giáo đường của ta đều không cho phép... ta có sự kiêu ngạo của bản thân mình... ta không muốn phải hèn mọn quỳ gối trước bọn họ... tuyệt không...

.....

Liliana cẩn thận từ từ mở ra trang kế tiếp... những dòng chữ hơi nhòa đi trong nước mắt... nét chữ trở nên run rẩy xiêu vẹo...

Ngày xx tháng xx

Hôm nay ta gặp cô ta... là người được mệnh danh là nữ thần của Lomulios... ta phải công nhận cô ta vẻ mặt rất thánh thiện... như một nữ thần thuần khiết ... từ nụ cười đến ánh mắt đều rất quyến rũ ...

Cô ta nói Sevil là của cô ta... ta chỉ cười cười rồi gạt đầu... phải... hắn không còn của ta.. bởi vì cái ngày ta bắt quả tang hai người bọn họ tìm ta đã chết rồi... trái tim nó trống rỗng không một tia lưu luyến...

Rồi đột nhiên cô ta khiêu khích ta nói rằng ta chỉ là kẻ đeo bám biến thái... cô ta lớn tiếng nói ta đeo bám Sevil ép hắn phải đính hôn cùng ta... ép hắn phải quỳ xuống van xin ta cho hắn đường sống... còn muốn hại chết cô ta...

Ách.. ta cảm thấy ta chưa làm gì cả.. nếu ta thật sự làm bọn họ còn có thể bình đáp ở đây sao? Buồn cười... ta xoay lưng định bỏ đi thì cô ta nắm chặt tay ta giữ lại... ta cố gắng giựt tay ra khỏi bàn tay cô ta sau đó đột nhiên cô ta buông tay rồi ngã xuống hồ..

Tiếp sau đó hàng chục học sinh gần đó nghe tiếng rơi xuống nước vội vàng chạy tới ... họ cứu cô ta rồi quay qua chỉ trích ta hãm hại nữ thần của họ...

Ar~ thật khôi hài... ta nói "Bạch Hiếu Tinh... ra về người đã quên thân phận của ta rồi" nhìn thấy khuôn mặt tái mét của cô ta ta hài lòng xoay người bỏ đi.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chinh Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 148: Lối Đi Bí Mật.

Ngày xxx tháng x

Hắn đến xin ta tha thứ cho cô ta... cứ ngày nào cũng đến năn nỉ ỉ ôi khiến ta cảm thấy thật mệt mỏi... cứ mỗi lần như vậy bọn ta lại cãi nhau lợi hại...

"Nếu người lo cho cô ta như vậy thì đính hôn hủy bỏ đi. Ta sẽ gọi về gia tộc nói rõ." Sevil xanh mét mặt mày rồi van xin ta một cách hèn mọn...

Phải ... là hèn mọn.. ta chưa bao giờ nghĩ tới hắn là người như vậy...

Ta nhờ Clara dò hỏi thì biết họ quen nhau trước khi đính hôn một năm... là khi bọn ta mới bước vào trường... khi đó muội muội của ta rất tức giận muốn đi bắt đôi cầu nam nữ kia... khúc khích... muội muội so sánh thật sự là chính xác...

Hắn nói ngày mai sẽ dẫn cô ta tới phòng ta để nói lời xin lỗi... a~ ta nói không cần... nhưng có lẽ hắn sẽ không nghe ta đâu...

...

Những dòng nhật ký đến đây thì dừng lại... Davil gân xanh hiện ra đầy trán... này rõ ràng đây mới là người bị hại.... Trong khi kẻ bị hại lại nhón nhón bên ngoài ăn sung mặc sướng còn hạnh phúc dạt dào.. Sevil Coste ... Bạch Hiếu Tinh... thật giỏi a~ Các người xem Lomulios là gì? Không dám đụng tới các người sao? Philip Dailent thực sự quyền lợi đang nằm trong tay tên kia mà không phải một kẻ sâu mọt không rõ lai lịch...

Như vậy có thể giải thích rõ ràng vì sao hắn lại có mặt ở hiện trường.. đó là một âm mưu mà không phải trùng hợp... nhưng còn lời khai của những nữ sinh sống trong phòng???

Davil đi tới những chùm đèn trên bốn vách tường nhẹ nhàng xoa bóp vài cái... không có gì xảy ra... nếu không có lỗi đi bí mật sao bọn chúng có thể thần không biết quỷ không hay đi tới và rời khỏi...

Lilianna nhìn phía toàn cảnh căn phòng sau đó nhẹ nhàng nằm xuống nền nhà bụi bặm nhìn lên chùm đèn treo trần... ban nay lúc nhìn phía tấm hình cô đã cảm thấy đèn treo trần là lạ... nó có nhiều điểm quá khác biệt so với bây giờ... giống như có gì đó bị che giấu...

"Davil... thiết bị điện còn hoạt động sao?" cô nhòm đầu dậy nhìn phía đang ngủ người nam nhân nhíu mày hỏi... thất thần làm gì? Mau bật đèn...

Davil nhìn phía mái tóc bạch kim buông xõa tự nhiên nơi sàn gỗ.. cả khuôn mặt khi nằm xuống đất càng thêm xinh đẹp... nhất là khi ánh trăng luồn qua tấm rèm rồi chiếu vào mặt cô...

Davil đôi tai khẽ hồng rồi đi tới kéo kín lại tấm rèm ngoài cửa sổ... dùng khăn tay che kín khe hở của chiếc cửa sổ rồi bấm nút công tắc đèn... cả căn phòng chợt sáng lên.. bất quá tấm rèm dày đã che đi khiến ánh sáng không thể lọt ra bên ngoài.

Chiếc chùm đèn sáng lên hiện ra những hình thù kỳ lạ được in trên bốn góc bóng đèn... trong đó bốn ký tự là những mũi tên chỉ theo bốn phía của bốn chiếc đèn treo tường.. bên dưới mũi tên là số thứ tự từ 1 đến 4... đây là phải theo thứ tự để di chuyển sao?

Lilianna vừa nhìn ký hiệu vừa chỉ...

"Xoay đèn ngay chỗ bàn học đầu tiên...sau đó là kế bên chiếc giường... xoay tới chiếc đèn dưới chân giường.. cuối cùng là chiếc đèn còn lại..." Davil xoay những chùm đèn theo thứ tự kim đồng hồ xong thì bên vách tường phía bên phải từ cửa nhìn vô khe tách ra một đường nhỏ rồi từ từ rộng ra một chút...

Lilianna ngồi dậy phui nhẹ bụi đất dính trên người mình rồi cảm đèn pin chiếu vào con đường đen như mực định bước vào thì... Davil chợt lách người ra phía trước sau đó cầm lấy đèn pin trên tay cô rồi cười cười...

"Việc nguy hiểm để ta đi trước..." Sau đó đưa tay vỗ vào đầu cô một cái rồi đi thẳng tới trước... thật là.. cô nhóc gan dạ...đường mòn chỉ đủ một người đi.. hai bên vách là một loạt những chùm đèn đang phát sáng.

Họ cứ đi về phía trước cỡ 10m thì nghe phía trước một tiếng cách nhỏ vang lên... sau đó càng ngày càng rõ rệt...

Cách...cách...cách...

P phía trước đột nhiên vang lên tiếng bước chân vang dội vang lên trong đêm... tiếng bước chân càng ngày càng dồn dập rồi như chạy nhanh tới phía họ.. Có người? Là ai?

"Ai?" tiếng cách vang lên rõ ràng... Lilianna ánh mắt lóe lên tia sát khí đang định cầm mặt dây chuyền của mình thì chợt dừng lại... giọng nói này rất quen...

"Rose? Lidi?" cô lên tiếng hỏi trước khi một cuộc chiến đẫm máu xảy ra... ra về là bọn họ.. chỉ nghe bên kia vang lên một tiếng thở dài nhẹ nhõm sau đó từ góc khuất hai người từ từ bước ra...

Xém tí nữa là tỷ muội tương tàn...

"Phía bên kia là gì?" Davil nhíu mày hỏi khiến Rose cùng Lidi cảm thấy càng thêm kinh ngạc... tên này ở đâu ra? Sao có thể đi chung với Miêu nữ?

"Hợp tác đồng bọn."

A~ thì ra là hợp tác... bất quá hợp tác lần này... tuổi hơi lớn... Davil nhìn phía đang đánh giá sau đó về mặt ghét bỏ nhìn phía hắn thì cảm thấy hắc tuyến chảy dài trên mặt sau đó cảm thấy rất ủy khuất... rõ ràng đột nhập là các người được hay không?

Nếu không phải lão già khó ưa bắt hắn cả đêm ăn uống nhậu nhẹt hắn đã sớm ở nhà đi ngủ mà không phải ... khổ bức như bây giờ.. còn dám ghét bỏ hắn già... chỉ mới 32 thôi mà... hai nha đầu đáng ghét...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Nam Chính Thứ 3 Trong Nguyên Tác.

Davil Jackson Clenobart là con trai của hiệu trưởng học viện Lomulios. Cũng là nam chính thứ 3 trong dàn hậu cung của Bạch Liên Kiều... bất quá lúc này cả hai chưa gặp nhau... vì Davil là một người bận rộn nên hắn thường xuất hiện ở tập đoàn của mình... rất hiếm khi có mặt ở học viện...

Theo nguyên tác thì Bạch Liên Kiều sau khi vào học viện được ba năm sẽ gặp hấn ở phía chân tòa tháp bỏ hoang... khi cô đã là nữ thần của học viện... bất quá do tình tiết của truyện đã thay đổi nên Bạch Liên Kiều không những hăm hại muội muội cùng cha khác mẹ Hàn Diệp San không thành công mà còn bị Mộ Đình Phi giam lại hành hạ suốt hai năm sau mới bị đám người tổ chức Moves cứu ra...

Cũng vì vậy mà bỏ lỡ việc gặp phải nam thần này... có lẽ đây là bị báo ứng... nếu không hại người có lẽ Bạch Liên Kiều đang rất hạnh phúc bên Davil Jackson...

Nếu Doãn Y Ngưng biết tên này là nam chính mà lại là tên biến thái khiến Doãn Y Ngưng trong nguyên tác bị cưỡng gian đến chết chắc chắn sẽ né thật xa... thật xa..

Bất quá.. Doãn Y Ngưng trước khi xuyên qua chỉ đọc sơ phần đầu của tác phẩm Nạp Lan Tử viết... đọc đến tên mình là điên máu gấp sách lại... nên hoàn toàn không hay biết đang hợp tác đồng bọn là một kẻ vô nhân tính như thế nào...

Lại nói về phía đường mòn quanh co.. thì phía dưới phân nhánh ra hàng trăm con đường khác nhau qua nhiều lối..

Cả bốn người ra khỏi đường mòn thì cảm thấy rất bất ngờ.. căn phòng 309 của nạn nhân có đường mòn dẫn tới phòng 301 của.... Bạch Hiểu Tình là gần nhất và dễ nhận biết nhất... vì họ đi theo dấu hiệu để lại ở những ngọn đèn...

Ngọn đèn từ phòng 301 đến 309 đều được thắp lên chiếc nơ nhỏ màu đỏ.. trong khi những con đường kia hoàn toàn không có... đây rõ ràng là có âm mưu... nếu không sẽ không kỹ lưỡng đến vậy...

"Tại sao tòa tháp lại có nhiều lối đi bí mật như vậy?" Rose lên tiếng hỏi..

Davil khẽ cau mày sau đó như nhớ tới điều gì thì thở dài một cách bất đắc dĩ..

"Là nãi nãi của ta muốn như vậy... một trăm năm trước nãi nãi là người đã cho người chỉnh sửa lại tòa tháp ký túc xá nữ vì nơi đây đã từng bị cháy một lần vì sét đánh... khi đó có rất nhiều nữ sinh bị kẹt trong tòa tháp này không thoát ra được... bà cho người tạo những lối mòn vì sở thích thám hiểm của mình và cũng vì những lối mòn này có thể thông ra phía dưới khu vườn... như vậy khi có nguy hiểm hội phó của học viện có thể hướng dẫn mọi người thoát ra..."

"Vậy những tòa tháp kia cũng có sao?" Lidi trầm mặt nói..

"Không có.. mỗi tòa tháp đều có một cách thoát thân khác nhau... để những kẻ hữu tâm nhân không phát hiện... thời gian đã qua lâu nên mọi người dường như không nhớ nhiều đến chúng... nếu không nhìn thấy đường hầm ta có lẽ cũng đã quên mất..."

Học viện Lomulios hội học sinh sẽ là nam hội trưởng.. nữ phó hội trưởng.. và nam nữ ủy viên các môn...

Sau khi tốt nghiệp họ sẽ được xóa đi ký ức về những đường hầm này... cho dù hỏi gì cũng sẽ không nhớ...

"Xóa đi ký ức về nơi này?" như vậy không phải sẽ không có bằng chứng sao?

"Xóa? Làm sao có thể... những ký ức đó được thu lại vào quả cầu thủy tinh sau đó... do ta bảo quản..." Davil nhìn phía trầm tư ba nữ sinh thì nói... chính là hấn thật sự không ngờ lại có người lợi dụng điều này để thực hiện việc mưu sát... đây là điều không thể nào tha thứ được...

Tưởng bị xóa ký ức thì sẽ không ai tìm ra được sự thật sao? Ngu xuẩn...

Cách ... cách ...cách...

Nhóm năm người vội vàng đi tới sau lưng là đang cầm lấy một người phụ nữ trung niên.. bà ta cúi đầu bàn tay chột dạ chà chà lên mép áo..

"Bà ta là?"

"Bọn ta phát hiện bà ta đang lén lút đi theo sau các người... khi thấy bọn ta đi tới thì vội vã chạy trốn tới góc khuất định cầm điện thoại báo tin.." nói rồi đưa lên chiếc điện thoại màu đen trên tay... hên là bọn hấn giữ lại kịp thời... nếu không sẽ rất bất lợi trong việc tìm người...

"Ta... ta không biết gì cả... không biết gì cả..." Người phụ nữ đôi mắt lão liên không dám nhìn thẳng vào những người ở đây nhanh chóng lắc đầu... cả thân mình run rẩy một cách lợi hại...

Davil nhíu mày nhìn phía đang chối bỏ người phụ nữ ánh mắt chợt trở nên sắc bén lại...

"Mamma không phải bà đã nghỉ việc ở đây lâu rồi sao?"

Mamma là người phụ trách việc bếp núc ở ký túc xá nữ... hấn nhớ gia gia đã đưa danh sách những người nghỉ việc năm mười năm trước có hai người một người là Macria đã chết vì bệnh... một người còn lại là người phụ nữ trước mặt này....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 150: Sự Thật Hé Mở.

Người phụ nữ nét mặt trắng bệch nhìn phía Davil khóc môi run rẩy tím tái một cách lợi hại... bà không thể nói... tuyệt đối không thể nói...

"Manna người ở đây còn Pudy đâu?" Davil lạnh giọng hỏi... nếu hắn nhớ không lầm trong tư liệu của Manna có ghi lại có một hài tử 5 tuổi... tính đến bây giờ cũng đã là một nam nhân trưởng thành...

Người phụ nữ nghe nhắc đến nhi tử thì thều thào...

"Ta...ta... ta không thể nói.. ta không thể nói ra... nếu ta nói chúng sẽ giết con ta... sẽ giết con ta..." Manna khụy xuống ôm mặt khóc rống... Pudy của bà... Pudy của bà đang làm giúp việc ở Philip Dailent... đang ở trong ngôi nhà của bọn chúng...

"Tiên sinh... tiểu thư... cầu xin các người hãy cứu nó... cầu xin các người giúp ta cứu nó... chỉ cần các người cứu Puly các người muốn gì cũng được... chỉ cần cứu lấy hài tử hiếu thảo của ta... ô....ô~" Manna bò nhanh tới phía trước nắm lấy ống quần Davil hèn mọn vang xin... nước mắt chảy dài trên khuôn mặt héo mòn... đáng lẽ ở Bookie... phụ nữ tuổi 150 vẫn còn trẻ trung quý phái... không có nếp nhăn... trong khi người phụ nữ này trên mặt là những vết chân chim dài khô cứng... đôi mắt đầy sự tang thương mõi mệt..

Manna là một người phụ nữ nông thôn chất phác... gia đình nhỏ của bà ở ngoại ô thành phố Simelia.. đó là một vùng quê thanh bình với những dãy đất hoang bát ngát...

Ngày đó bà ôm hài tử của mình lên đây xin việc một mình... một thân nuôi con một thân dạy dỗ kiếm tiền... trọng phu vì tai nạn lao động mà bị mất mạng.. nên vốn túng quẫn nay lại còn túng quẫn hơn... cuộc sống cơ cực khiến người ta tuyệt vọng... bà nghe nói học viện Lomulios đang tuyển phụ bếp nữ nên đã thử xin vào không ngờ lại được nhận...vốn dĩ cứ tưởng ngày qua ngày sẽ được bình an nào ngờ...

Đùng!

Manna tay nắm hài tử tay cầm chiếc ô chưa mở đi dọc xuống hành lang thì bất gặp một nam nhân đang đi vào một căn phòng ở tầng 3 với dáng vẻ lên lút... sau đó bà đã để hài tử ngồi vào chiếc ghế gần cầu thang của tầng ba... trong khi bản thân bà lên lút đi về phía cánh cổng phòng 309.

"Sevil. Chúng ta đã kết thúc rồi... cho dù người có nói thế nào ta cũng sẽ hủy hôn ước..." giọng nói thiếu nữ từ trong phòng vang lên rất cương quyết...

"Sharena. Cho ta một cơ hội.. ta sẽ chia tay cô ta... ta sẽ không phản bội người." giọng nói nghẹn ngào của nam nhân vang lên sau đó là tiếng cãi nhau... bất quá khi đó bên ngoài đang đổ mưa tầm tã nên bà chỉ nghe được nhiều đó... bà nhìn vào khe cửa thì thấy nữ hài đó đã bị ngắt xiu... trong khi tên nam nhân kia đang khiêng cơ thể bé bỏng kia lên đặt vào thùng lọng nơi chum đèn...

Khi đó bà xoay người vội vàng chạy khỏi nơi đó rồi dẫn theo hài tử đập cửa phòng phó hội trưởng của trường... và kể mọi chuyện... nhưng mà khi bà vừa kể xong thì bà trông thấy bức tường đang dần mở ra rồi người nam nhân lúc nãy đi tới ôm cô ta.

Manna lúc này mặt mũi tái mét định dắt con chạy thoát thì nam nhân kia nắm lấy cổ áo con trai bà quăng hẳn vào góc tường... rồi còn đe dọa bắt bà phải nghỉ việc...

"Sau đó đâu?" Lilianna nhẹ giọng hỏi... Davil đi tới vỗ vỗ vai bà an ủi... Manna run run nhớ lại sự việc rồi kể tiếp..

Sau khi nghỉ việc thì bà cùng hài tử bị bọn chúng bắt vào gia tộc Philip Dailent làm giúp việc... bà đã nói sự việc này cho Clara Philip Dailent nghe... nhị tiểu thư của Philip Dailent... trong thời gian đó Clara tiểu thư một bên đối nghịch với bọn chúng... một bên bảo vệ mẹ con bà.. cho tới một ngày Clara tiểu thư tận mắt chứng kiến mọi việc của Bạch Hiểu Tình là Bạch Hiểu Huệ lên giường với Sevil Coste thì bị cô ta giam lại vào tòa tháp này...

"Làm sao cô ta có thể đưa người nhốt vào đây như chốn không người được?" Davil nhíu mày hỏi...

Manna run rẩy kể tiếp...

Bạch Hiểu Huệ biết bà từng làm việc ở đó nên đã sai người bắt lấy hài tử của bà để uy hiếp rồi bắt bà đặt Clara vào thùng quần áo rồi đẩy đi vào... còn cô ta thì vào phòng hiệu trưởng xin phép để có thể dễ dàng ra vào phòng học... Sau khi Sevil Coste nắm lấy 47% quyền lực hẳn đã quyền góp rất nhiều cho Lomulios... chính vì vậy mà việc xin phép của Bạch Hiểu Huệ đã được chấp nhận một cách đơn giản...

"Những học sinh bị mất tích thì thế nào?" Lidi nhìn phía đang tái nhợt mặt mũi Lilianna thì đau lòng đi tới ôm vai cô.. Doãn Thần bị mất tích đã gần 1 tháng... chính điều đó khiến cô cảm thấy rất lo sợ...

"Đều bị nhốt dưới tầng hầm ngầm.. bất quá nửa tháng trước một nam sinh bị Bạch Hiểu Huệ bắt lại giam ở dưới... mỗi lần tới cô ta đều xách theo roi để hành hạ Clara cùng nam nhân kia ..." bà thấy nhưng lại không thể nào ngăn cản được... nói bà yếu đuối nhất gan cũng tốt... bởi vì bà lo lắng cho Puly... lo lắng cho hài tử của mình...

Vừa kể Manna vừa dẫn đường mọi người đi tới nơi giam giữ...

Chương 151: Giải Cứu.

Dưới lầu là từng tốp người đang dò tìm lối đi bí mật bất quá lại không có một chút manh mối nào...

Holy thở dài nhìn phía đám người từ trên lầu xuống thì khẽ lắc đầu một cách thất vọng... Manna lúc này nhìn bọn họ tìm kiếm không có mục đích cũng thở dài... làm sao có thể tìm ra được... ngay cả bà là người làm ở đây cũng là do cô ta dẫn đến mới biết được lối vào...

"Vẫn chưa tìm ra a~ Ngẫu cảm thấy ngẫu thật vô dụng..." mỗi nam hài quăng thiết bị dò tìm ôm đầu la lối... xung quanh đồng bọn cũng ủ rũ bỏ xuống công cụ tụ lại góc cầu thang trống vắng... rõ ràng trang bị dò tìm của họ là loại tiên tiến nhất... nhưng mà vì sao vẫn không tìm thấy a~ thật sự là quá đả kích người... bọn họ cần an ủi... rất cần người an ủi...

Nhóm người Lilianna đứng trên bậc thang khẽ nhủ thầm... vẫn không tìm được sao? Sao có thể như vậy...

"Các như như vậy mãi mãi sẽ không tìm được...." Manna nhìn đám hài tử đang ủ rũ đi tới góc phòng rồi cầm lấy một cây thép nhỏ như sợi tơ lại cứng cáp đi tới giữa đại sảnh...

Đám người đang ủ rũ nghe thấy liền lên hẳn tinh thần sau đó không chớp mắt nhìn phía cầm cây thép ngồi vào tâm điểm của hoa văn hình tròn to đùng trên nền đá rồi nhấn xuống một phát... sau đó đi ra phía vòng ngoài cùng của vòng tròn to đùng trên đất dùng cây thép đó vẽ theo khe rãnh của vòng tròn... cứ cách 20cm bà lại nhấn thanh thép xuống một lần cho tới hết vòng tròn rồi di chuyển lần nữa tới chính giữa nhụy hoa nhấn thêm một phát rồi mới từ từ lui ra phía ngoài hoa văn...

Từ phía giữa hoa văn từ lớp đất đá tách ra thành một chiếc lỗ nhỏ 3cm sau đó từ từ to ra to ra đến hết hoa văn rồi một chiếc cầu thang xuất hiện phía dưới lòng đất...

61 đôi mắt cùng 61 cái miệng tròn to há hốc mồm... sau đó đồng loạt nhìn phía đang ngu người Davil thì chợt khinh bỉ... ngay cả mặt đạo ở lãnh địa của mình cũng không biết... thật vô dụng...

Davil trên đầu mồ hôi hột chảy dài sau đó ngượng ngùng sờ sờ đầu rồi xoay người ngồi dưới gầm cầu thang sám hối... Lão già... mau mau quản lại thể tử của người...nãi nãi của ta.. mặt đạo biến thái như vậy mà cũng nghĩ ra... còn bị người ngoài biết để lợi dụng làm chuyện xấu... hẳn cảm thấy 32 năm nay lần đầu tiên mất mặt như vậy...

"Nền gạch này được làm từ Rubydilitent đó là một loại đá chống từ dùng để xây mặt đạo ở các nước hay xảy ra bạo động... loại đá này vừa bền lại chắc chắn... vài nước ở Semaney còn dùng loại đá này để xây ngân hàng... hoặc kho vũ khí..."

Sudde một thành viên trong đội đưa tay sờ sờ nền đá giải thích... đó cũng là lý do vì sao họ tìm rất lâu vẫn không thấy mặt đạo...

Manna cầm lấy cây đèn lân tinh đi phía trước dẫn đường... đi khoảng nửa khắc thì xuống tới nơi... Lilianna nhìn thấy một hành lang dài không thấy cuối thì vội vàng chạy nhanh tới phía trước.. từng người trong đội cứu viện cũng chia nhau ra tới từng căn phòng tìm kiếm...

Davil nhìn thấy từng căn phòng đều có người thì chợt cảm thấy lần này xảy ra việc lớn.. hẳn đưa tay lên điện thoại báo gấp tình hình hiện tại cho gia tộc của mình rồi bí mật điều thêm người tới hỗ trợ... vì không ai biết trong trường có hai không nội gian của hai kẻ kia...

Lilianna càng chạy tìm càng đập mạnh... từng bước càng ngày càng nhanh... nhanh hơn... phải nhanh hơn nữa... cô có cảm giác ca đang ở đây... đang ở ngay phía trước... phải nhanh hơn nữa...

Hành lang tối om cũ nát bụi bặm...lâu lâu phảng phất những ngọn đèn cây le lói hai bên tường thỉnh thoảng lại tản ra từng luồng khí lạnh... khiến cho nơi này trở nên âm u ẩm mốc... như đang ở trong địa ngục.... những cánh cửa gỗ được khóa lại phía ngoài đôi khi xuất hiện vài tiếng vang lên nho nhỏ từ phía trong phát ra...

Vài căn phòng khác trông không thỉnh thoảng phát ra vài tiếng kéo kẹt rộn người...

Trong căn phòng cuối hành lang cả người là máu Doãn Thần khẽ nâng đầu.. bộ đồng phục màu trắng vốn có của học viện Lomulios bây giờ rách nát tàn tạ... trên lớp vải trắng sang trọng bây giờ là một màu đỏ đen rộn người... từng dòng máu từ từ chảy xuống nền đất xi măng...phía dưới đất là một vùng máu đen đang khô dần...

Trên khuôn mặt điển trai bây giờ cũng đầy máu... sắc mặt trắng bệch dọa người... "Ngưng...nhi..." hẳn thều thào mong đợi nhìn ngoài cửa.. hẳn nghe tiếng bước chân quen thuộc... là muội muội bảo bối của hắn... Ngưng nhi~ ca rất nhớ người... nhớ người...

Doãn Thần khẽ nhếch khóe môi sau đó lần nữa gọi tên muội muội rồi cả người như trầm xuống... hẳn cảm thấy thật mệt mỏi.. cả người càng ngày càng

đau... càng ngày càng trầm... khiến hắn muốn nhắm lại đôi mắt ngủ một giấc thật dài... thật dài... trước khi bất tỉnh hẳn dường như nhìn thấy muối muối bảo bối của hắn đang đến gần...

Rồi ánh mắt dần mờ hồ rồi nặng trĩu...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 152: Chương 46B

Càng đến gần căn phòng mùi máu tươi lại càng dày đặc... cứ như đó cả một hồ huyết trì to lớn... ngừng lại một giây Lilianna khuôn mặt trắng bệch từ từ đi tới sau đó bàn tay run rẩy đẩy ra cánh cửa gỗ bị khép hờ...

Mùi máu tanh tươi đập hẳn vào mặt khiến cô choáng váng... sau đó nhúc nhích đâm vào mắt cô là cả người đầy máu đang hấp hối Doãn Thần...

"Caaaaa

~" tiếng la thất thanh khiến đang ở đầu hành lang đám người sắc mặt khẽ biến đổi sau đó nhanh chóng chạy lại... Rose cùng Lidi sắc mặt trắng bệch nhìn phía hóa đá Lilianna đang ôm chặt thân thể đầy máu Doãn Thần... ánh mắt cô vô hồn ôm lấy đầu hắn...

Doãn Y Ngưng vừa thấy thân ảnh đầy máu của ca ca thì sững người... cô run rẩy đi tới rồi run run tháo đi còng tay trên tường... cả thân thể Doãn Thần không có vật gì chống đỡ nên té xuống... thân mình bé bỏng ôm lấy thân thể cường tráng nam tử rồi ngồi bệch xuống đất... cả đầu cô trống rỗng... dường như những điều ban nãy chỉ do bản năng hành động...

Bàn tay run run xoa nhẹ khuôn mặt đầy máu... không một tia huyết sắc... ngón tay run rẩy đưa nhẹ tới chóp mũi... hơi thở nhẹ nhàng lúc có lúc không... thân thể Doãn Thần càng ngày càng lạnh thình thoảng lại co giật lợi hại...

"Lilianna... mau tỉnh lại..." Rose chạy tới lay lay bả vai của cô... đây là lần thứ hai bọn họ nhìn thấy yếu ớt như thế Miêu nữ... cứ như cả thế giới của cô đang dần dần mất đi ánh sáng chỉ còn lại sự ảm đạm lạnh lẽo... Rose dùng sức lay... càng lay càng mạnh nhưng Lilianna vẫn không buông tay... đôi tay run rẩy cố chấp ôm chặt lấy thân thể Doãn Thần...

Chát!

"Doãn Y Ngưng. Người tỉnh lại cho ta.. Doãn Thần chưa chết Hắn chưa chết người có nghe hay không. Doãn Y Ngưng." Lidi bàn tay giơ lên tát một cái thật mạnh vào gò má của cô khiến đang vô thần con mắt khẽ nhúc nhích rồi mờ mịt ngửa đầu nhìn..

"Ca...ca~"

"Phải. Doãn Y Ngưng. Doãn Thần hắn chưa chết... nếu người không buông tay hắn sẽ chết thật sự..." Lidi bấu chặt hai tay vào vai nhỏ bé của cô rồi lay mạnh... Doãn Y Ngưng... người mau tỉnh lại...

"Doãn Y Ngưng. Mau buông tay.. để Richard cứu hắn..." Rose thấy Y Ngưng dần dần có phản ứng thì lời Richard tới trước mặt cô ra hiệu...

"Ca...ca...~ Không chết... không muốn bỏ Y Ngưng.. ca ca~" Ca ca.. người không được xảy ra chuyện... nhất định không được xảy ra chuyện.. ca ca.... Người không phải sủng nhất Y Ngưng sao? Cho nên mau mau tỉnh dậy... người nhất định không thể có chuyện... ca ca

~

Davil vừa gọi xong cuộc điện thoại thì nghe tiếng hét to thảm thiết hắn vội vàng chạy tới thì thấy một hình ảnh khiến hắn sững người.. khi gặp cô trong căn phòng đầy bụi hắn cứ nghĩ cô là người rất mạnh mẽ quyết đoán... nhưng không ngờ lúc này cô lại yếu ớt đến như vậy... cứ như một con búp bê thủy tinh mong manh dễ vỡ.. chỉ cần chạm nhẹ thì sẽ toái vụn ra từng mảnh... lần đầu tiên trong đời hắn cảm thấy tim mình như ngừng đập.. đau nhức khó nhin... là vì cô sao?

Vì một người chỉ mới gặp mặt một lần chưa đủ 12tiếng??? Hắn đi tới phía sau ôm lấy thân thể cứng ngắt khẽ run rẩy của cô ôm chặt vào lòng... bàn tay nhẹ nhàng vỗ về lưng cô rồi xoa xoa mái tóc dài như ảm đạm...

Nhìn tới thân thể đầy máu hắn khẽ nhủ mảy ánh mắt toát ra từng tia sát khí nồng đậm... đây là nạn nhân của vụ bốc hơi nửa tháng trước... Bạch gia sao?

Doãn Y Ngưng cả người đều như chìm vào bóng tối tuyệt vọng không lối thoát... mười năm trước lại lặp lại nữa sao? Rõ ràng cô đã nói sẽ bảo vệ những người mình quan tâm... nhưng lúc nào cô cũng là người yếu ớt nhất...cần được bảo hộ... rõ ràng bàn tay đã nhuốm đầy máu tươi... nhưng vì sao vẫn không đủ mạnh?

Rõ ràng đã rất cố gắng biến cường... nhưng vì sao vẫn luôn là kẻ yếu? Vì sao? Vì sao lại như vậy.. vì sao?

"Không phải vì người yếu... mà là do chúng ta không kịp phòng bị nên bị ám hại." giọng nói ảm áp vang lên bên tai khiến tai cô khẽ giật giật... đôi mắt mờ mịt ngẩn đầu...

Davil nhìn về phía không có tiêu cự nữ nhân đang ôm trong ngực khẽ thở dài... cho dù có mạnh mẽ cỡ nào... vẫn chỉ là một nữ hài... cô nhóc này chỉ mới 16 tuổi thôi... có mạnh thế nào thì trong mắt hắn chỉ là một đứa trẻ cần được bảo vệ...

"Không... yếu?" Ta sao? Không đúng.. ta thật yếu... thật yếu... đến nỗi ca ca không rõ sinh tử... đến nỗi một lần lại một lần nhìn thấy bọn họ gặp nguy hiểm vẫn không làm gì được...

"Hắn sẽ không tử.. người cũng không yếu.." Davil như đang trấn an một chú mèo nhỏ khẽ vuốt ve phần lưng cô như đang thuận mao...

Doãn Y Ngưng yếu ớt ý lại trong lòng hắn ánh mắt vẫn chưa lấy lại tiêu cự... trông cô lúc này như một đứa bé bị lạc đường... bơ vơ giữa hàng ngàn con đường không biết đâu là lối ra...

Holy cùng hơn mười vị cùng tổ nhanh tay dịch dung cho đồng bọn cùng hơn hai mươi vị cảnh sát đặt họ vào lại phòng giam rồi khóa cửa lại như lúc đầu...trên những vách tường của những căn phòng giam đều được trang bị thiết bị quay lên nghe trộm tối tân nhất làm xong tất cả mọi người nhanh chóng rút lui.. nhờ sự giúp đỡ của Manna mà mọi người đều được giải thoát.. kể cả Clara... Clara tình trạng cũng như Doãn Thần bất quá đỡ hơn một chút... vì khoảng thời gian này Bạch Hiểu Huệ chỉ lo hành hạ Doãn Thần mà bỏ quên cô...

Clara cùng Doãn Thần được hai nhân viên đặc vụ sắm vai... trên người là những vết máu dày đặc... họ được mặc lên một bộ da giả... bộ da này cho tổ chức Memor của Hudas tạo ra... co giãn như da thật... khi đánh vào da cũng sẽ bị túa máu như thật đặc biệt là người bị đánh sẽ không cảm thấy đau chỉ khi nào chạm vào khe rãnh sau ót mới biết đây là giả.. lớp da giả này là công nghệ mới hoàn mỹ nhất của Memor vừa chế cách đây một tuần...

Davil nhìn phía đang mờ mịt bé con thì quyết đoán ầm cô lên rồi rời khỏi đó... trước khi đi mọi người khôi phục lại nguyên trạng mọi thứ nơi này như khi mới vào...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 153: Khẩu Cung.

Văn phòng Sebastan lúc này đang đầy người... mọi người đang ghi lại từng chi tiết có liên quan đến vụ án bóc hơi... 42 người là nạn nhân trong đó 22 người là học sinh đã hay từng học ở Lomulios.. còn lại là người của Bạch gia cùng Philip Dailent bị nhốt..

Những người đó hoặc nhiều hoặc ít đều có liên quan đến vụ án tự sát năm mười năm về trước... từ những người cùng phòng sợ ý phát hiện sự thật... cho tới những người lạc đường vào nhầm đường mòn dẫn tới ngục giam.. hay những người bị bắt đưa đến đây giam cầm..

Tất cả tất cả đều được ghi chép cẩn thận...

Manna cũng ghi vào phần giấy của mình... suốt năm mười năm qua bà phải rời xa hài tử của mình.... Lại phải trốn trong bóng tối nơi tòa tháp... đưa ăn đưa uống cho những kẻ bị giam.. rồi lại thoa thuốc băng bó để họ có thể kéo dài sinh mạng... cuối cùng là để phòng những người kia có thể tới đây bắt cứ khi nào....

"Bà Manna. Chúng tôi muốn biết Bạch Hiểu Tình cùng Sevil Coste có hay tới tòa tháp hay không?" một viên cảnh sát nhìn phía tờ khai trầm giọng hỏi... thật là quá vô nhân tính... đây rõ ràng là hành vi của cầm thú mà...

"Có. Cứ cách 1 hay 2 tháng họ sẽ tới cùng với Bạch Hiểu Huệ. Bất quá chỉ thăm những căn phòng giam phía bên ngoài vì Bạch Hiểu Huệ sợ Clara nói ra sự thật nên khi đó đã đóng kín lại căn phòng giam cô ấy." Manna bùi ngùi nhớ lại những ngày tháng như địa ngục mà mình đã trải qua suốt năm mười năm qua... những tiếng kêu la thảm thiết... những tiếng khóc lóc ai oán... những lời nguyện rửa độc địa...

"Vậy đó là tất cả số người bị bắt giam sao?" những căn phòng trông kia đều có vết máu không lý nào chỉ có nhiều đây người....

"Không. Làm sao có thể chỉ có bao nhiêu đó người... còn hơn hai mươi người nữa nhưng ...đều đã chết...tôi không thể cứu được họ... không thể cứu được họ a~" Manna bụm lại khuôn mặt rồi khóc nức nở... hàng đêm bà đều mơ thấy những con người đáng thương đó.. những người đã bị hành hạ đến chết... rất nhiều kẻ cho đến khi chết họ vẫn không biết lý do vì sao lại như vậy...

"Vậy xác của họ?" những người trong văn phòng nghe tới đó thì hít một ngụm khí lạnh.. Sebastan đập bàn một cái khiến chiếc bàn gỗ của ông run lên từng chập... đây là học viện ông sáng lập ra... sáng lập để đào tạo nhân tài... nhưng mà bây giờ lại là nơi hành hình của những kẻ vô tội .. là sỉ nhục a~ là sỉ nhục....

"Xác? Ha...ha... ngài cảnh viên.. ngài nghĩ bọn cầm thú đó dám để những xác chết đó tồn tại sao?" Manna mỉa mai nhìn phía tờ khai của mình rồi cười lạnh... những khi có người chết họ đều đốt sạch xác đó rồi rải lên những luống hoa trong khoảng sân của tòa tháp... những luống hoa tuyệt đẹp được vun

bón bởi cốt người... cả một mảnh vườn rộng lớn đều là tro cốt... là tro cốt...

Đã rất nhiều lần bà rất muốn liều cái mạng của mình để cứu bọn họ... nhưng không được... lý trí nói với bà rằng bà không thể làm như vậy... bởi vì nếu bà dám đứng ra thì cả bà cũng sẽ bị liên lụy... bà không sợ bản thân mình chết hay không... nhưng bà lại lo cho Pudy... hài tử là giọt máu cuối cùng của bà cùng trượng phu... bà không thể để Kapas tuyệt hậu... vì thế mà bà nhìn... nhìn suốt năm mươi năm... suốt năm mươi năm...

"Manna. Vẫn còn hai xác chết trong sân..." một giọng nói thều thào vang lên.. giọng nói thương lão tang thương tuyệt vọng... mọi người nhìn phía vù phát ra tiếng nói thì chợt giật mình...

Nhìn người phụ nữ đang tự dần vặt bản thân vì sự yếu đuối của mình mọi người đều cảm thấy không nổi... nếu không có người phụ nữ này.. có lẽ họ chỉ còn là những cái xác tàn tạ... thậm chí là những vụn tro cốt dưới luồng hoa...

"Bạch Văn? Này.. sao người lại... người còn sống?" Sebastian run rẩy nhìn phía mở miệng lão nhân khẽ giật mình... ông vội đi tới quan sát trên dưới thân thể gầy gò... rồi thở phào nhẹ nhõm... chỉ là quần áo rách rưới... tuy có vết roi trên lưng nhưng không thương tổn đến gân cốt... không sao là tốt rồi... không sao là tốt...

Sebastian đưa tay đỡ Bạch Văn lão gia từ ngời dựa từ từ lên chiếc ghế dựa của ông rồi kêu vài hộ sĩ đến xử lý vết thương...

Thấy ánh mắt mọi người nhìn về phía mình lão nhân ngước lên đôi mắt ảm đạm rồi nói...

"Manna.. hai năm trước bọn chúng hành hạ chết hai đứa con trai của ta sau đó định thiêu xác thì Puly đã nhanh tay ngăn cản và vội vàng giành lấy nhiệm vụ này...khụ...khi đó... thằng bé đã nhanh tay giấu hai xác chết trong căn nhà kho nhỏ sau tòa tháp... sau đó đã tìm cách bảo quản nó... rồi dùng tro cốt của động vật thể vào hai thi thể của nhi tử của ta".... giọng nói run run nghẹn ngào vang lên... hân thật hối hận... thật hối hận năm xưa dẫn sói vào nhà... thật hối hận a

~

Vừa nói hai dòng nước mắt chảy xuống từ hai con mắt đục ngầu... cả thân thể loạng choạng như đã mất đi toàn bộ sức lực... hài tử của hân...

Viên cảnh sát nhanh chóng ghi chép vào hồ sơ rồi quay sang phía cửa vội vàng sai người tới nhà kho để lấy xác... thi thể đó sẽ là chứng cứ tốt nhất để đưa ra trước tòa...

Phía sau nhà kho là hai cỗ thi thể bị hành hạ đến chết được đặt an táng trong tảng băng... trên người là đầy những vết thương đủ loại... từ vết phỏng... roi...dao cho tới những vết tằm thuốc... cực kỳ bi thảm...

Nhìn phía hai cỗ xác đám cảnh sát cảm thấy này cứ như đang ở địa ngục... một địa ngục thật sự với tất cả những cực hình tàn bạo nhất của nhân loại... lóc đả...cắt gân đều có... chỉ còn thiếu ngũ mã phanh thây... này suốt cuộc có nhiều hận mới có thể tàn độc đến như vậy...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chinh Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 154: Bướng Bình.

Lại nói tới sau khi được ẵm ra khỏi tòa tháp hoang.. Doãn Y Ngưng cả người đều thần thò...Trong căn phòng nghỉ phía bên trong văn phòng Sebastian là hai chiếc giường có người nằm... tới bây giờ Doãn Y Ngưng vẫn chưa kịp hoàn hồn... cô ngơ ngác nhìn phía bị băng bó toàn thân Doãn Thần rồi thỉnh thoảng lại ngẩng đầu nhìn phía bạch máu đang truyền vào cánh tay quần đầy băng vải...

Davil ôm lấy thân thể bé nhỏ của cô ngồi lên đùi... thỉnh thoảng lại cúi đầu quan sát những phản ứng của cô... đôi lúc lại đưa ly nước vào miệng hay đút vào một miếng bánh vào cánh môi khẽ nhếch...đang trong trạng thái mơ màng Doãn Y Ngưng vẫn không có một chút phản ứng... ai làm gì mặc kệ... đưa tới miệng thì ăn... đưa tới nước thì uống... con mắt không chớp nhìn phía giường bệnh... thỉnh thoảng lại mềm mại gọi ca ca...

Rose cùng Lidi đều cảm thấy thật bất đắc dĩ... lúc này Miêu nữ cường thế cứ như một con mèo nhỏ đang tự liếm lấy miệng vết thương... yên tĩnh...yếu ớt đến lạ thường

Con người là thế... cho dù có lý trí có cường thế ngang ngược bao nhiêu... chỉ cần những người quan trọng...những người họ quan tâm bị tổn thương cũng đủ khiến bản thân họ rơi vào vực thẳm... trong mỗi trái tim. ai cũng có một nơi mềm mại nhất...đó là nhược điểm... nhược điểm của Doãn Y Ngưng là gia đình... là những người cô quan tâm...là nam nhân...là bằng hữu...

Long đều có vảy ngược... huống chi là một người luôn xem trọng tình nghĩa....

"Ta.. muốn đi một chuyến... Philip Dailent." Doãn Y Ngưng nắm lấy bàn tay quần vải của ca ca mình đặt nhẹ lên gò má sau đó nhẹ giọng nói... ca ca không sao ... ca ca chỉ bị thiếu máu... sau đó là... thể lực cạn kiệt... nên chỉ ngủ một giấc... chỉ ngủ một giấc nhỏ thôi...

Davil dùng tay uy thực động tác cúi đầu nhìn phía hàng mi cong vút khẽ run của cô rồi thở dài một hơi... sau đó đưa tay xoa xoa đầu nhỏ của cô rồi dùng tay ôm cô vào lòng..

"Chúng ta cùng đi." Davil ôn nhu nói.. đến cả hân cũng phải ngạc nhiên vì giọng nói ôn nhu của mình... hân khẽ nhủ mảy rồi lần nữa thở dài... thật không giống hân chút nào... bất quá ... như vậy cũng tốt... tuy không động hang rắn nhưng có thể cho đám người kia một ít ngộp ngạt... xem ra.. nên liên lạc với tên kia... dù sao Philip Dailent gia tộc cũng nên trả về cho đúng chủ nhân của nó...

"Đi một mình." Doãn Y Ngưng lờ tai giắt giắt rồi ngửa đầu lên nhìn phía nam nhân đang ôm mình bướng bỉnh nói... cô muốn tự tay giải quyết bọn chúng... kẻ đã hành hạ ca ca đến nông nỗi này...

"Không được... ta đi cùng... không thôi không đi đâu hết." nhìn phía từ từ có tiêu cự cặp mắt xinh đẹp hân cắn răng nói... Nói đùa... đi một mình rất nguy hiểm... tuy biết cô có bản sự nhưng là... hân không yên tâm...

Tên nam nhân nào đó tự chủ trương gắn mác sở hữu lên người nữ nhân nào đó...

Doãn Y Ngưng bậm môi phồng má nhìn phía đang ôm chặt lấy cô rồi bực mình vùng vẫy đòi thoát ra... cô muốn đi báo thù... cho dù không phải báo thù thì cũng cho bọn chúng khó sống... cô đi vì chính sự không phải đi đùa... bất quá... tên này là gì của cô a? Còn dám ra lệnh cho cô... hừ...

"Đi một mình." Doãn Y Ngưng lần nữa lặp lại rồi cúi đầu cắn một phát vào tay hân...

"Hừ!" Đang định phản bác Davil chợt sững sờ.. nữ nhân này cắn hân... phản bác không được nên muốn cắn sao? Ngây thơ... cánh tay đau nhói một cái khiến hân khẽ hừ rồi ôm cô chặt hơn.

Doãn Y Ngưng cảm thấy hàm răng môi như sau đó mùi máu tanh xộc lên khoang miệng mới hài lòng nhả ra sau đó đắc ý hừ hừ như đang thị uy... cho người ôm ta... cho người ra lệnh cho ta...

Sebastian vừa mở cửa phòng định tìm tôn tử bàn bạc thì chợt sững người sau đó bị ồ ồ nở nụ cười... tôn tử của hân là tên nhóc có bệnh khiết phích rất nặng... rất nặng... chỉ cần chiếc áo hơi nhàu hay dính một hạt nước hân sẽ nhanh chóng thoát nó ra rồi thay vào món mới... đáng sợ hơn nữa là tên nhóc này rất ghét nữ nhân... cực kỳ ghét... hân nói mùi vị khó ngửi... làm ô nhiễm bầu không khí hân đang thở sau đó xoay người thẳng thừng bỏ đi...

Hân còn nhớ năm tôn tử 15 tuổi... một nữ hài đi tới kéo tay hân...sau đó nữ hài đó đãnhập viện vì bị trật cổ tay... lại sau đó năm 18 tuổi con dâu hân dắt một thiếu nữ đến trước mặt Davil xem mắt... tên nhóc này đã nhìn phía thiếu nữ kia đánh giá một lúc lâu... trong lúc nữ hài thẹn thùng nghĩ đã thành công thì Davil chỉ phun ra hai chữ..."Đồ rác!" sau đó xoay người đi mất... để lại đang hóa đá 16 tuổi tiểu cô nương kia...

Kể từ đó không ai dám đem nữ nhi đến gia tộc hân cho xem mắt nữa... Sebastian nhìn phía mắt to trừng đôi mắt nhỏ tôn tử cùng ngoại tôn nữ của Podius thì cảm thấy hài lòng... hơn nữa tư thế có chút...ái muội... nhất là trên cánh tay tôn tử của hân lại có một dấu răng to đùng còn ướt át những vết trong suốt...

Chắc... Hóa ra khiết phích cũng có thể trị khỏi....

Davil nhìn phía cánh tay mình cũng chẳng để ý nhiều... hân nhìn phía đang đắc ý bé càng thêm cảm thấy đáng yêu... ra về khi biết ca ca của mình bình an vô sự cô đã trở lại bình thường..

"Không. Muốn đi cùng đi." kiên quyết không thả... cô mơ tưởng xông vào hang rắn một mình.. Davil xiết lại cánh tay không cho cô gãy ra...

Rose cùng Lidi về mặt bắt đắc dĩ nhìn phía đang tranh chấp hai...đứa trẻ khẽ thở dài.. sau đó lui về phía sau để tránh cặp vô tội... nói đùa... đứng gần như vậy chắc chắn sẽ bị đùa chết... một kẻ thì bá đạo độc tài... một người thì kiêu ngạo bướng bỉnh... chỉ khổ đám dân thường bọn họ...

Sebastian sau khi thỏa mãn con mắt của mình mới khẽ ho khan vài tiếng để gây sự chú ý cho đám người trong phòng... Thật thành công... 8 đôi mắt quay về phía cánh cửa khiến ông đột nhiên cảm thấy lúng túng...

"Khụ... Ngưng nhi a~ Để Davil đi với người. Hân biết rõ Philip Dailent rất kỹ.." hiệu trưởng đại nhân lên tiếng khuyên bảo sau đó nháy nháy con mắt về phía tôn tử của mình... chỉ thấy hân khẽ cong môi rồi nhanh tay ôm lấy đang suy nghĩ bé nhảy ra ngoài cửa sổ.... Đợi tới khi Rose cùng Lidi kịp hoàn hồn nhìn lại cả hai bóng người đã biến mất...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 155: Đêm Tham Philip Dailent.

Trong ngôi biệt thự trên đường Trackin thành phố Outurad. Đây là một ngôi biệt thự ở ngoại ô thành phố Outurad.

Lối kiến trúc cổ điển toát ra từ toàn bộ ngôi nhà... mỗi căn phòng nơi đây đều được trang trí một cách tao nhã cùng hào phóng.... Những bức tranh chữ

treo trên tường làm cho ngôi biệt thự bằng trăm hương càng thêm nổi lên nét sang trọng cổ kính...

Trong một căn phòng ở tầng 1 đang khép hờ cánh cửa ... bên trong là những tiếng hồng học cùng rên rỉ ái muội vang lên...càng ngày càng dồn dập.

"Tỷ phu... hảo tỷ phu~ nhẹ một chút... người ta chịu không nổi.....ar

" trên chiếc giường trắng nhàu nát là hai thân mình trắng trẻo lấm tấm mồ hôi đang ra sức quần quýt lấy nhau dùng sức cày cấy...

Nữ nhân khuôn mặt đỏ bừng đang cười lên bụng nam nhân... phần mông khẽ nhấp nhô... mỗi lần lên xuống là tiếng thờ đóc từ người nam nhân lại vang lên dày đặc...

"Ta nhẹ? A~ không phải mẫu cầu người đang cười ta sao?" sau đó là *chát* một phát rơi xuống chiếc mông đầy đà đang lấm tấm mồ hôi... khiến nó càng thêm nhanh nhẹn di chuyển...

Đang cố gắng di chuyển nữ nhân hờn dỗi áp đôi vú to của mình vào phần ngực nam nhân nhỏ giọng nức nở... thỉnh thoảng lại ý xấu dùng đôi nhũ hoa chà vào hai núm nhỏ đang cứng lên của nam nhân... rước lấy từng tiếng thờ thoải mái.

"Tỷ phu thật xấu... rõ ràng người đang đẩy mông ta di chuyển....ahhaa~~ mẫu cầu hoa huyết bị thao tử... thao tử

" trong căn phòng là từng tiếng bababa vang lên càng thêm rõ rệt... Nữ nhân nhìn phía đang hưởng thụ nam nhân khẽ liếm khóe môi một cách hài lòng... sau đó ra sức liếm láp lấy lòng tỷ phu của mình... ánh mắt nhẹ phiêu về phía đang hé nhỏ cánh cửa phòng khẽ khiêu khích rồi lần nữa lẳng kêu to...

"Tỷ phu... hảo lão công... người nhẹ một chút...ahaaaa~~ đỉnh vào tử cung a~ phải nát....phải nát

" sau đó hài lòng nhìn phía tức giận bỏ đi người phía sau cửa rồi lại tiếng tục bababa ... lần này càng không kiêng nể gì kêu to...

Bạch Hiểu Tình... không phải người rất tự hào Sevil lúc nào cũng cung chiều nghe lời người như một con chó sao? Nhưng mà bây giờ thì sao? Hắn đang ra sức cày cấy trên thân thể của ta... là của ta... đại tỷ~ người già rồi... nên nhường lại cho ta chứ Philip Dailent phu nhân đi...

Mãi mê đắm ý suy nghĩ Bạch Hiểu Huệ khẽ chậm lại thân mình khiến nam nhân dưới thân chợt bất mãn sau đó mạnh xoay người lại đổi một tư thế tiếp tục bababa....

Một bóng người lướt qua hành lang tối om nhanh chóng chạy xuống nhà rồi vào nhanh một căn phòng sau đó đóng kín cửa lại...bên trong căn phòng cách âm phía dưới lầu bắt đầu vang lên từng tiếng đập phá đồ vỡ .. người phụ nữ có khuôn mặt vằn vẹo ngoan độc... đôi mắt khẽ híp lại một cách âm hiểm như một con độc xà đang đánh giá con mồi... mái tóc nâu dài vốn mềm mại bây giờ chợt rối tung lên...

Hai bàn tay bực tức vò đầu nhìn đồng hồ vờ nát sau đó nhỏ giọng chửi rủa...

"Bạch Hiểu Huệ... là người trước phản bội ta.. là người giành Sevil với ta... Bạch Hiểu Huệ ... muội muội tốt ... muội muội tốt" từng tiếng muội muội là đầy vẻ hận ý cùng nghiền răng nghiền lợi... Bạch Hiểu Tình khuôn mặt lần nữa vằn vẹo lại hời hợt nhớ lại trước kia đã đồng ý cho Bạch Hiểu Huệ bước chân vào căn nhà này...

Xoảng!

Chiếc bình hoa cổ rơi xuống đất vỡ ra thành từng mảnh nhỏ sau đó người phụ nữ xoay người ra ngoài khóa lại rồi đi lên lầu..trở lại vào phòng thì tiếng chuông điện thoại vang lên dồn dập... Bạch Hiểu Tình bực tức cầm lấy điện thoại định vứt đi thì chợt nhanh tay dừng lại...

"Bảo bối a~ Nương thật nhớ người...." đang vằn vẹo khuôn mặt chợt trở nên nhu hòa rồi sùng nịnh lên tiếng... càng nghe ánh mắt càng ngày càng lượng một cách kinh người...

"Hảo... xem ra bọn họ rất sùng người đâu... Bảo bối... có bọn họ làm của người dựa vào son... Philip Dailent không là gì cả..." sau đó lại là một trận cười đùa...

"Bảo bối.. Nương nhớ người... tuyệt đối không được quên nương nha~ nhất là nhớ nhờ nhị nương tiêm thuốc để duy trì vết bớt..." Bạch Hiểu Tình đưa tay cầm lấy tấm hình trong ngăn kéo khẽ vuốt ve nó một cách dịu dàng rồi cúp điện thoại...

Nữ nhi ngoan... chỉ cần các người nắm trong tay người đó... vinh hoa phú quý còn không phải là của chúng ta sao? Ha...ha.... Tiểu công chúa của gia tộc kia là người... chỉ thuộc về một mình người...bảo bối của ta...

Phía ngoài cửa sổ Doãn Y Ngưng khẽ híp mắt lại nhìn phía tấm hình đang dựng đứng trên bàn... trong hình là một nữ hài với mái tóc nâu cam cùng đôi mắt xanh lá đang ôm lấy người phụ nữ. Cả hai khuôn mặt như một khuôn mẫu khắc ra... nữ hài đó là Bạch Liên Kiều... còn người phụ nữ kia lại là Bạch Hiểu Tình? Xem ra... cô lại tìm ra một sự thật khác... thật thú vị...

Nói như vậy vào cái ngày khi Hàn Mạnh Long bị ám sát ông bị Bạch Liên Ngọc cứu...và không chuyện gì xảy ra hết.... Bạch Liên Ngọc khi đó mất đi tung tích vì trở lại Philip Dailent với đại tỷ vừa mới mang thai của mình??...

Bạch gia tỷ muội bàn tay cũng thật dài... hết chiếm Bạch gia... Philip Dailent... còn định dùng nữ nhi của mình để giành tài sản của Hàn gia cùng Louis Rissin sao?

A~Buồn cười... những kẻ tham lam...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 156: Đông Cung Sống (Sm 3P)

Doãn Y Ngưng cùng Davil vừa tới khu biệt thự thì gặp phải đang đi trở về phòng đang vịn vẹo sắc mặt Bạch Hiểu Tình... cả hai liếc nhau một cái rồi lên lút đi theo sau... không ngờ vì vậy mà biết được một sự thật thú vị như vậy... nhìn phía đang nguyên rủa Bạch Hiểu Huệ nữ nhân ..Doãn Y Ngưng đôi mắt lóe ra tia giảo hoạt sau đó rắc vào không khí một chút bột phấn rồi bỏ đi tới địa điểm khác...

Đi qua hành lang dài ngoằn lại nhìn thấy hình ảnh S -M hiếm có đang diễn ra trong một căn phòng cách đó năm căn... Doãn Y Ngưng hứng thú nhìn lại xem xét đông cung sống sau đó rắc thêm vài gói bột vào phòng... rồi nhanh chóng mở tung cánh cửa đang khép hờ bằng một mảnh lá cây nhỏ...

Mở màn cho một hình ảnh diễm lệ là nam nhân đang cầm nền nhều vào nhũ hoa của người phụ nữ dưới thân mình... là Bạch Hiểu Huệ.. Sevil nhìn đang dần nở rộ những đóa hồng mai thì càng thêm hưng phấn... hần cùng lúc cầm thêm năm sáu cây nến nhanh tay đốt lên rồi cho sáp nền chảy xuống bụng... xuống hoa huyết lúc này đã sưng đỏ như mấu... Vốn dĩ đang sung sướng Bạch Hiểu Huệ cảm thấy đau đớn chột bưng tỉnh rồi ra sức giãy giụa tránh né...

"Tỷ phu... tỷ phu... đừng mà... A

~"

Sevil đôi mắt đỏ ngầu nhìn đang giãy giụa con mồi cảm thấy hứng thú càng nhiều... hần cột lấy tay chân nữ nhân dưới thân rồi nhanh chóng tìm vài vật dài thô to đâm hẳn vào âm đạo nhấp nháy nhầy nhụa... một tay mạnh bạo giao hợp... tay còn lại cầm nhanh thêm năm sáu cây nến dùng sức nhỏ sáp vào người nữ nhân bên dưới...

Bạch Hiểu Huệ khuôn mặt đau đớn đầy nước mắt.. khóe môi run rẩy van xin.. hoa huyết bị nhồi cho đau rát...

Đang ở trong phòng Bạch Hiểu Tình cảm thấy đầu óc mơ hồ khô nóng khó nhìn ... lại nghe bên tai từng tiếng rên rỉ thờ dốc thì cũng bất chấp tất cả chạy vào phòng của muội muội cũng gia nhập vào trận doanh đông cung này... sau đó từng tiếng gào thét thảm thiết vang lên... đám người trong gia tộc nghe những tiếng tru thảm thiết thì vội vàng chạy tới...

Chỉ thấy người được gọi là gia chủ... chủ mẫu cùng Bạch Hiểu Huệ đang ra sức thao nhau.. trên giường từ dục vọng hóa thành những cuộc hành hạ đẫm máu... hai nữ nhân sung sướng vịn vẹo rần nước thân mình để cho nam nhân dùng sức đâm những vật thô to vào tử cung rồi thống mạnh... Sevil nhìn phía đang nở rộ những đóa hồng mai càng thêm ra sức vờ vét những đồ vật xung quanh thỏa mãn hai nữ nhân của mình..

Càng ngày càng hăng máu... hoa huyết lây lị chỉ còn đau đớn xem lẫn khoái cảm khiến hai nữ nhân càng thêm ra sức thảm thiết lẳng kêu to...

"Thông tử ta

phu quân... mau thông tử mẫu cầu đám đấng này... ahaaa~ tử cung sắp nát... sắp nát...

"

"Tỷ phu... mau nhỏ nền lên tao huyết a

nó thật ngứa ... thật ngứa... tỷ phu

A

nóng rất thật thoải mái... thoải mái..."

Vài người hầu cầm lấy điện thoại quay chụp thỏa thích nhìn các vị chủ nhân đang 3P một cách rợn người... những trưởng lão của Philip Dailent gia tộc liếc nhau ra hiệu rồi cũng cầm điện thoại ghi lại những hình ảnh đang diễn ra... sau đó xoay người cùng nhau trở về một căn phòng khác...

Đám người giúp việc sau khi quay thỏa mãn cũng đều tán đi trở về phòng mình... đoạn phim này mai mốt họ sẽ sử dụng khi cần thiết... còn bây giờ thì phải cắt thật kỹ và xem như chưa bao giờ xảy ra chuyện gì...

Những trưởng bối của Philip Dailent tâm trạng đều thoải mái hẳn.. ban nãy họ vừa nhận được tin báo gia chủ chuẩn bị thu lưới thì còn đang lo lắng không biết dùng cách nào để lật đổ kẻ ngoại tộc... không ngờ cơ hội lại dễ dàng như thế.. xem ra thời cơ gần tới rồi...

Davil từ khi chứng kiến vẻ điên cuồng của hai kẻ kia đã cảm thấy không đúng.. hần cúi đầu nhìn phía Doãn Y Ngưng thì thấy nữ hài nào đó đang như

thành công trộm tình miêu đắc chí hôn hôn gói bột trắng cô vừa rải ra còn che miệng cười cười đưa tay từ trong túi chiếc điện thoại hưng phấn canh góc độ quay phim...

Có lẽ vì trên đường tới đây điện thoại của Rose gọi tới báo cho cô biết ca ca đã tỉnh.. nên những lo lắng đều như tan biến đi mất... Doãn Thần ca còn nói nhưng cô tận sức chơi đùa... đùa chán thì về ngủ... cho nên là một muội muội ngoan ngoãn Doãn Y Ngưng đem từng lời nói của ca ca đều ghi tạc trong lòng... Giọng của ca tuy thều thào yếu ớt nhưng cô vẫn nghe rất rõ ràng ngar~ *khúc khích* ...

Davil rất muốn đưa tay ôm lấy nữ hài này kéo ra nơi khác nhưng nhìn dáng vẻ nghịch ngợm của cô hẳn lại cảm thấy đáng yêu lạ thường... dù sao nhìn cũng nhìn... quay phim thì đang làm... có nán lại thêm một tí cũng không sao cả...

Bất quá có lẽ do thất thần một chốc một bàn tay đưa tới trong bóng đêm từ phía sau lưng Davil vỗ mạnh một phát vào bả vai khiến hắn giật mình tóa ra tia hàn ý... tay cầm dao đột nhiên xoay người lại mũi dao vung mạnh rồi bị một cánh tay cản lại nữa chừng... đôi mắt xanh lá đây ý cười nhìn phía đang ảo não Davil... tính cách gác của hắn quá thấp.. ngay cả với tên kia cũng không cảm giác được hơi thở...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Chuyện Xưa Bạch Gia.

Nam nhân với mái tóc xanh lá nhìn phía trong phòng sống đông cung cười cười rồi giờ lên ngón tay khen ngợi.. quả thật là tên cầm thú mà... nhìn cảnh thao nhau máu chảy đầm đìa hẳn cảm thấy vô cùng... đẹp mắt... nhất là khi nhân vật chính lại là kẻ hại nhị cô cô sống đời sống thực vật... trong khi tiểu cô cô lại bị hành hạ xem tí mất mạng...

Cả hai nam nhân liếc nhau cười cười sau đó Davil ôm chầm lấy eo nhỏ của Doãn Y Ngưng rồi nâng cô lên lời đi... quay vậy đã đủ lâu rồi...

Đang hưng trí bừng bừng quay lại đoạn clip Doãn Y Ngưng cảm thấy thật mất hứng cả thân thể bé nhỏ của cô bị nhấc lên sau đó cách phía cửa sổ căn phòng có cảnh đông cung sống càng ngày càng xa... cho đến khi chỉ còn lại một đốm sáng nhỏ rồi mất hút... cô xoay người muốn thoát khỏi cánh tay tên nam nhân kia nhưng đáp lại là cái vỗ nhẹ sau.. mộng. Cả khuôn mặt bất động hiện lên từng tia đỏ ửng sau đó nhanh chóng xoay đầu cần một phát thật mạnh lên bả vai Davil...

Doãn Y Ngưng cảm thấy từ khi gặp tên nam nhân bá đạo này cô bỗng trở nên thích cần người... nhất là cần hắn... sau đó là chỉ số thông minh chợt giảm đi một cách rõ rệt... nhìn phía đang nghếch mặt ra bé trong lòng Davil cảm thấy hài lòng... Xem ra đây mới là tính cách thật của cô...

Nam nhân đi phía trước nhìn phía hồ động hai người thì nhếch miệng cười... ra về Davil mùa xuân đã tới... bất quá nhớ tới nữ nhân bé nhỏ kia của hắn..hắn lại trầm mặt xuống... cô nhóc kia kể từ sau hôm đó càng thêm trốn hắn... hừ... cứ như chuột thấy mèo.. nhất là tên ranh con lúc nào cũng kẻ kẻ bên cạnh... thật mất hứng... xem ra phải giải quyết xong mọi chuyện mới có thể đuổi theo nha đầu kia...

Bất quá... nhớ tới hương vị ngọt ngào của cô đêm đó.. cậu nhỏ của hắn lại lần nữa có phản ứng... quặn rũ... ngo ngắc... lại mê người...

Thấy bạn tốt thất thần Davil giờ tay trống đập nhẹ vào vai hắn khiến đang tư xuân nam nhân kia khẽ giật mình bình tĩnh lại.

"Robert. Hai tuần sau Lomulios sẽ có lễ hội kỷ niệm trường.. cho nên.. người biết." Đừng nên xử lý bọn chúng quá sớm... ta còn chưa ra tay đâu. Davil nhìn phía cau mày bạn tốt vỗ vỗ vài cái vào vai tên kia rồi ôm lấy đang giây giữa Doãn Y Ngưng đi trở về Lomulios.

Trong văn phòng hiệu trưởng lúc này rất nhiều người đang yên ỗn ngủ... những nạn nhân được giải cứu lần đầu tiên cảm thấy bình yên ngủ một giấc... không còn những tiếng kêu la cầu xin thăm thiết... không còn lo lắng bị đánh đập hành hạ... trên khuôn mặt mỗi người là một nét an tường...

Sebastian đi đến phiên cửa sổ vỗ vào vai Bạch Văn... Bạch lão nhân nét mặt tang thương đôi mắt đục ngầu nhìn phía ánh trăng đang tỏa ra những tia sáng dịu nhẹ...

"Sebastian... Người không biết hơn trăm năm trước ta gặp hai người đang hấp hối ngoài biển.. khi đó là một tiểu nam hải tử cùng một người phụ nữ. Ta đã cứu sống bọn họ đem về gia đình rồi chăm lo cho bọn họ một thời gian... hải tử kia lần đầu tiên gặp ta rất ngây thơ ngoan ngoãn.. nhưng ta không ngờ cái ngày thê tử ta mang thai hắn lại bỏ thuốc cho ta cùng nữ nhân kia ở với nhau..." bản thân hắn thật không ngờ rằng chỉ vì một chút mềm lòng mà phải của nát nhà tan.. lại còn xem mất mạng...

.....

"Các người đang làm gì?" một tay ôm bụng một tay run run vịn cửa nhìn phía đang ôm nhau hai thân thể lửa lò trên giường.. nam nhân nghe tiếng ồn ào nên tay xoa đầu về mặt mê mang sau đó như nhận ra điều gì ông chợt sững người lại...

"Senniva người nghe ta nói." Bạch Văn bỏ chạy xuống giường chạy tới ôm thê tử của mình giải thích bỏ qua sự hiện diện của nữ nhân đang đắc ý ngồi trên giường...

Semiva cảm thấy trong ngực như có dao đâm cảm thấy thật khó thở... nhưng vốn dĩ yêu trọng phụ nên bà để ông đỡ về phòng... sau vụ việc hôm đó Bạch Văn đã cho người điều tra sự việc rồi đem tiểu nam hài đưa tới tu viện Saintfort và không để ý tới... về phần người phụ nữ kia bị ông đem bỏ ở ngôi nhà nhỏ phía sau nhà chính để tự sinh tự diệt... cứ những tưởng tất cả đã trôi qua.. thì sau đó mười năm sau đó người phụ nữ kia ẵm lấy hai nữ hài tiến vào Bạch gia nói đó là nữ nhi của ông...

Mới đầu tất cả mọi người đều phản đối vì họ đã có đại tiểu thư đang đi du học ở Lolimasta nên lần đó đã thất bại... nhưng bà ta vẫn không nản lòng còn quỳ xuống van sinh thể tử của ông chấp nhận bọn họ... buồn cười... thật buồn cười..

Cho đến khi có một ngày... một vụ tai nạn thương tâm xảy ra khiến thể tử của hắc mã mạng nữ nhi bảo bối thì lại không thể liên lạc... Bạch Văn khi ấy suy sụp tinh thần... ngày ngày đêm đêm uống rượu cho đến khi say mềm... không còn biết gì cả...

Sáng hôm sau khi tỉnh dậy ông mới phát hiện một người phụ nữ trần truồng đang nằm bên cạnh mình.. khi đó có hai kẻ giúp việc đi vào thấy và lớn tiếng kêu la... làm cho mọi người tụ tập lại chỉ trích...

Vì việc đó mà Bạch Văn cùng Bạch gia phải rước ba mẹ con đó về nhà... một năm sau đó bà ta lại sanh ra một nữ nhi nữa tên Bạch Hiểu Huệ... Bạch Văn lên lấy máu đứa trẻ để kiểm tra và biết không phải hài tử của mình... khi đó ông thở phào nhẹ nhõm.. ít ra hắc mã không làm gì có lỗi với thể tử đã mất của mình..

Vào được Bạch gia bà ta dần dần hạ độc những trưởng bối trong gia tộc rồi kiểm chế bọn họ để giành quyền lực của Bạch gia... sau đó tự ý thêm tên tam nữ nhi của mình vào gia phả... Bạch Văn khi đó bị trúng độc nên đã bị nhốt trong nhà giam ở tòa tháp... một khi bị nhốt đó là hơn năm mươi năm...

"Bạch lão a~ từ từ rồi sẽ tốt... sẽ tốt..." Sebastan vỗ vai lão hữu lần nữa rồi thở dài... Bạch gia năm đó là cỡ nào phồn vinh hạnh phúc... còn bây giờ... còn bây giờ càng ngày càng xuống dốc không phanh..... Là nghiệt.. là nghiệt...

Độc nhất phụ nhân tâm~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 158: Gà Chó Không Yên.

Sebastian lại lần nữa cảm thán... ngay cả Bạch Văn cũng không ngờ hài tử năm đó hãm hại hắc mã lại là hiện nay kẻ giành quyền của Philip Dailent... Sevil Coste.

"Ca~ cho người xem." vừa vào tới phòng Doãn Y Ngưng chạy nhanh tới giường bệnh của Doãn Thần sau đó nhanh tay lấy dây nối cắm vào điện thoại cùng mặt chiếu... rồi tranh công nhìn phía đang đổ bưng khuôn mặt Doãn Thần như muốn nói *Ca.. Ngưng nhi trả thù cho người.. mau khen ta đi... mau khen ta đi* bộ dáng...

Đang mơ màng phía giường bên kia Clara dần dần tỉnh lại.. đập vào mắt là hình ảnh 3P hoành tráng trên màn hình.. cô tròn to ánh mắt sau đó một cái không nhận được *Phốc* một tiếng bật cười.. đám cầu nam nữ kia cũng có ngày hôm nay.. thật hả giận... thật hả giận mà. Hahaha....

Rose cùng Lidi đi tới xem miệng vết thương cho Clara rồi nhanh chóng kêu Richard vào xem xét... Đợi đến khi mọi người đều khôi phục dần dần thì buổi lễ kỷ niệm cũng đã gần kề...

Khoảng thời gian đó Philip Dailent lúc nào cũng vang lên tiếng tranh cãi ồn ào náo nhiệt... rồi ba người thay nhau đi tới tòa tháp để phát tiết nỗi bức tức của mình... có khi tình cờ đụng mặt nhau lại là những ánh mắt thù hận ngoan độc... lâu lâu những người giúp việc của Philip Dailent lại đâm chọc một phen sau đó hứng thú ngồi xem kịch vui...

Khoảng thời gian này ở Seaperia gia tộc Louis Rissin hai mẹ con Bạch gia cũng có khổ không thể tổ... Poly cùng Sera thay phiên nhau chơi đùa... lúc thì sợ ý làm đồ ly sữa lên đầu Bạch Liên Kiều khiến mái tóc nâu cam cùng chiếc vương miện cô yêu thích đều ướt nhẹp một cách cực kỳ chật vật... khi thì chỉ qua một đêm Bạch Liên Ngọc cả khuôn mặt đều nổi dị ứng mẩn đỏ trông ghê người...

Lại có khi Bạch Liên Kiều cả thân thể đỏ bừng như bệnh trái rạ nở hoa đỏ khắp cơ thể... kêu bác sĩ riêng đến khám tại nhà thì nói do dị ứng xà bông... Nick cảm thấy bây giờ là khoảng thời gian vui vẻ của hắc mã... nhìn phía đang uống từng ngụm chén thuốc đen pha với hoàng liên kẻ giả mạo đang uống làm cho hắc mã dạ hết sức...

Hắc mã nhìn cả người đang tung tung gãi ngứa Bạch Liên Kiều thì trong lòng cười như điên... nhưng vẫn nghiêm túc dò bệnh nhân của mình không được gãi... Nick là bác sĩ thân tín của Louis Rissin cũng là người Podius tín nhiệm... hắc mã được Podius cứu giúp trong một cuộc hỏa hoạn nhiều năm về trước... có một đoạn thời gian ngắn hắc mã học ở Lomulios và bị người ta hãm hại... kẻ hãm hại hắc mã chính là Bạch Hiểu Huệ... vì lý do rất buồn cười...

Hắc mã nói Bạch Hiểu Huệ là người xấu nhất trong ba tỷ muội của Bạch gia... thể là bị cô ta vu cho tội cường gian không toại... cũng là nhờ có gia chủ Podius ra tay giúp đỡ... nếu không hắc mã chỉ có thể ngồi tù một gông... từ lúc đó hắc mã rời đi Simelia và tới Seaperia sinh sống với cương vị mới của mình...

Podius dắt theo thiếu niên về gia tộc rồi kiếm người dạy học cho nó... rồi để thiếu niên làm bác sĩ riêng của gia đình... gần mười năm trời ông xem Nick như hải tử của mình và chăm sóc dạy bảo...

Bạch Liên Kiều hẳn đã từng gặp ở Lomulios... nghe đâu là cháu gái của Bạch Hiểu Huệ... đúng là nữ hài Bạch gia chưa bao giờ là thứ tốt... trừ một người...

Bạch Liên Kiều uống xong chén thuốc hồi thối lại đen ngòm thì bắt đầu ngứa ngáy khắp người nhưng vẫn cố nhịn... cố nhịn nhưng lâu lâu lại phải đưa tay cong ngứa vài phát ... Bạch Liên Ngọc nhìn phía đang vui sướng khi người gặp họa hai tiểu tiện nhân kia thì vội vàng đi tới chỗ Pesta cáo trạng...

Những khi đó Pesta chỉ khề an ủi rồi quay sang trách cứ Poly cùng Sera vài câu sau đó đâu vẫn vào đấy... Poly cùng Sera mỗi lần như thế rất ngoan ngoãn khoanh tay xin lỗi rồi những lần sau đó lại chơi đùa ác hơn khiến hai mẹ con càng thêm lo sợ trả thù mà không dám nữa cáo trạng...

Bị bỏ ở nhà hai sủng vật mỗi khi khó chịu lại kêu vài chú cầu xung quanh lầu đài Vladimira vào phòng hai mẹ con họ Bạch ỉa bậy hay đái bậy lên ra giường rồi lấy gối đè lên đồng thời che giấu...

Đến sáng hôm sau lại hài lòng nghe tiếng la thảm thiết của hai mẹ con chúng mới nghe miệng nhếch hàm về mặt cười cợt... những khi đó Podius lại thăm may mắn hên là bọn vô si này chưa đối phó với ông... nếu không nét mặt già nua này cũng đủ mất hết...

Về phần Sharp thì lúc này hẳn đã nhanh chân bay tới Simelia để đoàn tụ với mèo con của hắn.. tất nhiên là đi trong âm thầm... cũng vì vậy mà rất nhiều rất nhiều năm sau hắn đều âm thầm may mắn khi đó bản thân da mặt dày...

Cứ mỗi khi Nick đến Poly cùng Sera đều chạy tới đánh giá dò xét... vì nhìn tên này rất giống lão bắt tử Hudas... cứ mỗi lần như thế Nick đều cười cười để yên cho hai người đánh giá... hắn không biết mình là ai... và cha nương của mình như thế nào.. hắn chỉ nhớ trong trận lửa đỏ năm đó là Podius đã chạy tới cứu hắn... đã cho hắn lần thứ hai sinh mạng...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 159: Lễ Kỷ Niệm Của Học Viện Lomulios.

Học viện Lomulios hằng năm sẽ tổ chức lễ kỷ niệm thành lập trường... năm nay là lễ kỷ niệm tròn một trăm năm học viện Lomulios được xây dựng.

Phía trong sân trường từng gian hàng được bày biện một cách cực kỳ công phu... nào là bày bán bánh kẹo... nào là bày bán nước uống... những chú gấu bông nhỏ thêu huy hiệu trường Lomulios hay những vật kỷ niệm nhỏ rực rỡ sắc màu... những phòng học thì được giành cho những lớp lớn để tổ chức những trò chơi nho nhỏ...

Lớp của Y Ngưng chuẩn bị hẳn một gian hàng chụp hình cosplay cực đẹp... mỗi lớp học sẽ được cho mượn 3 phòng học liền nhau để có thể tổ chức hoạt động trong ngày lễ trọng đại này...

Gian phòng thứ nhất là một dãy ngân hà tuyệt đẹp với những chòm sao sáng rực trên bầu trời... chỉ cần hái được một ngôi sao nào đó là sẽ có một phần quà bí mật... đa số là bánh kẹo hay quà lưu niệm... những máy chiếu 3D được hoạt động hết công suất trong vòng 3 ngày liên tiếp phối hợp với cách trang trí trên những dãy ngân hà làm cho gian phòng không khác mấy so với bên ngoài vũ trụ... lộng lẫy huyền ảo lại lung linh.

Gian thứ hai là một rừng đào tuyệt đẹp với những con gió nhẹ thổi qua mang theo những cánh hoa đào xinh xắn nhẹ nhàng bay... Doãn Y Ngưng lần đầu tiên nhìn khung cảnh rừng đào trong đầu cô lại chợt hiện lên giấc mộng xuân của mình... khiến khuôn mặt xinh đẹp giờ đang đỏ hồng một cách quyến rũ làm cho đám nam đồng học chăm chú nhìn một cách mê say nữ đồng học cũng ngẩn ngơ nhìn ngắm... gian phòng này có thể thay y phục tạo dáng để chụp cosplay... một khung cảnh lãng mạn nên thơ lại mang một ít sương khói của vẻ huyền huyền...

Đến với gian phòng này mọi người sẽ được phát một viên kẹo biến hình với thời hạn sử dụng kéo dài suốt 3 ngày... loại kẹo biến hình này vào 10 năm trước đã thịnh hành... được bán lần đầu tiên qua trang mạng *Mèo cầu tài Prosel.* suốt thời gian đó đi đâu cũng là những cô cậu bé có đôi tai cùng chiếc đuôi nghe ngáy sau mõng trông cực đáng yêu...

Gian phòng thứ ba là một bãi tha ma cùng những chiếc hòm đầy hoa hồng đỏ một cách yêu mị... chủ đề của gian phòng này là Vampire... từ những chiếc hòm gỗ cho đến những vật trang trí đều được Sharp trợ giúp đặt hàng... kết hợp với máy chiếu cùng máy phun khói và điều hòa lạnh lạnh làm cho những người mang dòng máu mạo hiểm cảm thấy hứng thú... gian phòng này có thể cho những vị khách tham quan nghỉ ngơi sau những phút dạo chơi mệt mỏi...

Họ vừa có thể hưởng thụ một cuộc sống trong chiếc quan tài gỗ đầy những cánh hoa... lại vừa có thể thư giãn thoải mái với mùi hương an thần nhàn nhạt trong hòm... một trải nghiệm tuyệt vời...

Những lớp khác là những mê cung ánh sáng thơ mộng hay những khu vườn cổ tích ngọt ngào cùng với những tiệm bánh ngọt... những tiệm trà hay tiệm cà phê mang từng phong cách khác nhau...

Ba ngày lễ kỷ niệm sẽ được chia ra nhiều tiết mục... ngày thứ 1 sẽ là giới thiệu mở cửa cho các học viên của những trường khác... với những cuộc thi thể

thao cùng trí tuyệt... ngày thứ hai sẽ là buổi thử thách can đảm cùng dành kho báu dành cho tất cả những người có mặt ở đây... và ngày thứ ba dành cho những vị phụ huynh hoặc khách tham quan mở cửa cả ngày để chào đón mọi người... cuối cùng của ngày thứ 3 sẽ là một buổi văn nghệ để thể hiện tài năng của những học sinh của trường...

Ngày đầu tiên của lễ kỷ niệm được mở màn bằng những vũ điệu cực đẹp của hàng trăm nữ sinh có trong trường... Những điệu múa ngọt ngào như những đóa hoa đang khoe sắc chào đón học sinh của hơn 20 học viện khác nhau của thành phố Outurad của Simelia.

"Đây là lễ kỷ niệm tròn 100 năm của học viện Lomulios. Các hài tử... học viện Lomulios hoan nghênh các người đã đến dự... mọi người khoái trá... những thí sinh tham gia thi đấu vui lòng đi vào sân vận động... các cuộc thi sẽ lập tức được diễn ra tới 17h30 chiều... sau đó mọi người có thể tham quan những gian hàng xung quanh..."

Cuộc thi thử thách lòng can đảm kết hợp với tìm kho báu sẽ diễn ra lúc 7h sáng ngày mai.

Hài tử... là lúc các người thể hiện bản thân mình... chúc may mắn."

Chính giữa quảng trường to đùng cả vài chục ngàn học sinh là chiếc máy chiếu lập thể 6 chiều đang hiện lên hình ảnh của vị hiệu trưởng cũ Sebastian hiền lành... ông cười cười thông báo nội dung... rồi một pháo hiệu màu hồng bắn thẳng lên bầu trời kéo sau đó là những chùm bong bóng tuôn ra từ khắp hành lang của các tầng bay vút lên cao rồi chợt vỡ ra rơi xuống đất những sợi kim tuyến tuyệt đẹp...

Lễ kỷ niệm bắt đầu.

Cuộc thi đua giữa các học viện diễn ra một cách sôi nổi cùng gây cấn... nào là những cuộc chạy đua tiếp sức... những cuộc chạy 50 đến 100m cho đến những cuộc thi troll học sinh như trò ChipChip... hay còn gọi là trò tìm bánh nhắp nhảy vui nhộn... mỗi học viện sẽ gồm 200 học sinh tham gia.. trong đó sẽ chia ra từng nhóm nhỏ 5 người tham gia trò chơi trong vòng 15p ngắn ngủi... họ sẽ được nhảy vào một ngôi nhà toàn những quả cầu nhắp nhảy ánh đèn.. sau đó lựa những đèn mà học viện đó quy định rồi nhanh tay bỏ vào rổ của đội mình...

Phần thi này tuy nói đơn giản nhưng nếu bị giam trong hộp tối toàn những quả cầu phát sáng trong một thời gian dài thì... sẽ xảy ra những tình trạng nhạt nhàm màu...

Những quả cầu đúng màu sẽ được cộng 10 điểm và những quả cầu sai màu sẽ bị trừ 5 điểm.

Đây là phần thi thể hiện tính nhanh nhạy và độ chính xác cao của học sinh.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 160: Chương 53B

Trò chơi ChipChip bắt đầu với việc bốc thăm lựa màu cho học viện.. bao gồm 50 màu sắc khác nhau trong đó Lomulios là màu Xanh lá... Đám người học viện nhìn phía đang bốc thăm tên kia thật muốn bay tới đập bay hẳn tới nơi khác... sao lại không bốc màu nào dễ phân biệt một tí a?

Ôi trời... màu xanh lá cây chỉ cần nhìn cỡ 5p ngắn ngủi cũng đủ mù lòa trong đồng đèn chớp tắt... màu vàng... xanh biển hay xanh dương chỉ cần 5p nó sẽ nhanh chóng nhập lại thành một màu...

Thiếu niên đáng thương run run cầm lấy tờ giấy phân màu của trường mình mà muốn khóc... ngẫu có lỗi với hiệu trưởng a... có lỗi với đồng học a... ngẫu không sống...

Đám nhóc Doãn Y Ngưng thì vẫn bình thường như đang ngắm nhìn cái não nhiệt của lễ hội... dù sao ba người họ là ba tổ khác nhau nên cũng không là việc khó... dù sao khi nhỏ huấn luyện cũng đã luyện tập rất nhiều lần về vấn đề các giác quan... cho nên đối với họ ChipChip chỉ là trò chơi trẻ con... đừng nói là 15p cho dù là 1 tiếng 60p cũng không là vấn đề...

Một tiếng còi vang lên các học viện vào vị trí của mình rồi tốp năm người đầu tiên nhảy vào phòng tối bắt đầu công việc ...mò bánh.... Từng trái bánh đủ màu được chui ra từ những đường ống khác nhau... hết 10p đầu tiên bắt đầu xuất hiện sự nhầm lẫn... đến 3p sau đó sự nhầm lẫn càng ngày càng nhiều cho tới khi 2p cuối cùng thì thật sự mà nói... không đành lòng nhìn thẳng...

Tổ thứ hai... rồi tổ thứ ba rất nhanh đến phiên... Doãn Y Ngưng thuộc tổ thứ 6 chung tổ với Hàn Diệp San... Tổ thứ 10 là Rose và cuối cùng tổ 14 là Lidi... Mộ Đình Phi tổ thứ 9.

Hàn Diệp San vừa thấy Doãn Y Ngưng cùng tổ thì mừng rơn.. cô đi tới ôm chặt tay Y Ngưng như lúc nhỏ rồi khẽ đung đưa làm nũng... chẳng mấy chốc sau thì đến nhóm của Y Ngưng...

Tổ thứ 6 bắt đầu nhảy vào phòng tối sau đó bắt đầu công việc của mình...

Trong căn phòng tối om như mực được gắn vào vài chiếc máy điều hòa khiến cho không gian càng thêm thoáng mát... nhóm người Doãn Y Ngưng phân công nhau một cách rõ ràng... Y Ngưng lựa banh.. ba nam sinh khác lựa banh nhanh chóng về phía cô còn San San giờ lên tập để hứng banh rồi nhanh tay bỏ vào đường ống dành riêng cho học viện...

Xanh lá... xanh lá... xanh lá...

3p... 5p...10p... vẫn là xanh lá...

Đám người học viện phía bên ngoài càng nhìn càng tròn mắt lăm lăm đếm số banh... banh ra liên tục... liên tục không ngừng nghỉ cũng không sai lầm một màu...

30.....50...90...100...110.....190....

Chỉ còn lại hai phút cuối cùng... bên trong căn phòng tối phía hai góc tường khẽ hé ra cung cấp thêm banh... càng ngày càng nhiều chứng trái banh chớp tắt khiến đám nhóc hoa cả mắt... những học viện khác bắt đầu chóng mặt hoa mắt nhìn càng lúc càng dâng cao đồng banh sau đó một bên vừa lắc đầu cho tỉnh táo một bên còn đưa tay lựa màu...

Một phút cuối cùng càng nhiều màu sắc lẫn lộn... ba nam sinh cùng nhóm từ khi đồng banh tăng lên cũng đang làm công việc hứng banh của San San rồi nhanh tay cho vào đường ống xanh lá...

Gần hết thời gian Doãn Y Ngưng càng nhanh tốc độ lựa banh... 30s cuối cùng.. 20s...10s...9s...8...7...

6

5

4

3

2

1

Reng~

Hết thời gian của nhóm 6.. năm người nhanh chóng đi trong sự sùng bái của đám học sinh Lomulios... đây là nhóm đầu tiên không lựa sai bất kỳ banh phát sáng nào... lại với số lượng nhanh một cách chóng mặt... bắt quá sau khi nhóm Rose...Lidi hay Mộ Đình Phi lựa xong thì đám người các học viện bắt đầu chết lặng... Đả kích đả kích sẽ quen thôi... bọn họ đã quen rồi...

Hon nữa không có biến thái nhất... chỉ có càng biến thái... tất nhiên dẫn đầu là Lomulios học viện khiến cho vị viện trưởng nào đó toét ra miệng hài lòng cười hề hề... Davil nhìn phía đang ngu dần hề hề gia gia cảm thấy thật mất mặt... thật may mắn vì trong phòng lúc này cũng không nhiều lắm... cũng chỉ gần 50 người chứng kiến cảnh ngu dần kia... cũng không coi là mất mặt...lắm...

Ít ra con số này rất ít so với cả chục ngàn học sinh phía bên dưới... Davil nhìn phía đang diễn ra cuộc thi ChipChip phía trong phòng tối khẽ bật cười... này...phân công rất rõ ràng thôi... ai làm việc này không tranh giành như những học viện khác...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 161: Chương 53C

Ngày thứ hai bắt đầu với một tiếng còi vang lên... Trong dãy hành lang hai tầng trên cùng được Lomulios chuẩn bị một cách âm u ghê rợn... từng trận âm phong thổi qua... lúc này những phòng học ban đầu đã bị trang trí thành một bãi tha ma dài đằng đẵng.... Đây là kết quả của đám người tổ chức Memor tạo ra... dù sao bây giờ cũng là khoảng thời gian nhằm chán nên bọn họ phải tìm một nơi để giải trí... việc trang trí hành lang này khiến họ cảm thấy cực kỳ hứng thú...

Đám cảnh sát cũng đang bận vào những bộ đồ hóa trang kinh dị sau đó lâu lâu đi ra hù dọa đám thiếu niên đang run rẩy như cây sậy... khi thì xuất hiện trước mặt ... khi lại chui từ trần nhà xuống... lúc nào cũng thoát ẩn thoát hiện ... chưa tính tới những tiếng nhạc nền rừng rợn cùng những tiếng quạ kêu thỉnh thoảng vang lên... cuối cùng là khói mù mịt...

Gào khóc

"Sao người lại đột nhiên đánh ngẫu a~" đang run rẩy một nam sinh bỗng giật thót người gào lên quát tới tấp vào đồng bọn...

"Nãy giờ ta đang dùng hai tay để ôm vai ta... không có... đánh... ng..." chữ người chưa kịp phát ra thì hân xanh mét mặt mày môi run run chỉ phía sau vừa bị đánh đồng bọn..

Tên đồng bọn đột nhiên xuong sống chột lạnh sau đó một bàn tay lạnh toát xoẹt qua phía cần cổ rồi tiếp đó một làn gió lạnh lẽo thổi qua... cả hai người cơ thể cứng ngắt như tảng đá sau đó co giò vừa chạy vừa ... chửi ...

"Lomulios là một lũ biến thái... Ngẫu không nên tới đây a

~"

Gào khóc....

Tiếng kêu rên vang lên rúc lấy tiếng cười khùng khục vang vọng khắp nơi... đám người tổ chức ôm bụng ngồi cười... quá thoải mái rồi... đám nhóc này thật đầu... rõ ràng là đang sợ chết khiếp vậy mà còn cố gắng chửi... nghĩ rằng như vậy sẽ đỡ sợ sao? Khục...khục.. không biết có qua được ải cuối cùng không a~

Vừa dọa ma những vị cảnh sát thường ngày đáng kính đang ôm bụng khùng khục ngồi cười... chưa bao giờ bọn họ được vui vẻ như vậy... có thể tận tình làm những việc mình thích...

Những nữ hài vừa đi vừa dính lấy nhau như đôi sam sau đó lại xanh mặt khi thấy một đàn dơi vọt và bay tới.. chúng ngồi hụp người xuống như rồng đường cho đàn dơi rồi vỗ vỗ ngực đứng lên sau đó lại một tiếng thét kinh hãi vang lên...

Một nữ hài do mất thăng bằng nên xém tí ngã xuống đất rồi một bàn tay giơ ra nâng đỡ sau đó đang ngượng ngùng cảm ơn thì thấy đang đưa tay đỡ mình là...

Một thầy ma với hốc mắt đen thui cùng những ngón tay lạnh toát... trên đầu quấn lấy băng vải ướt sũng những vết máu đen chưa khô đang nhều nhào xuống bộ đầm rách tung tóe... mái tóc rệu rạc đỏ rừ rệu không thấy mặt... giọng nói run rẩy lúc có lúc không...

"Kh.không...g.c...co...có...gi...i...~"

Hai nữ hài nét mặt trắng bệch rút tay ra khỏi bàn tay lạnh lẽo sau đó lễ phép cúi đầu nói cảm ơn rồi vừa chạy vừa khóc nức nở...

"Lomulios thật quá đáng sợ rồi... ô.ô.. tuy ta biết là giả nhưng vẫn run rẩy cả người... nhất là làn da lạnh không độ ẩm ấy nắm lấy tay ta..." nữ hài vừa được đỡ khóc nức lên sau đó nắm tay thật chặt...

Một lúc lâu sau đám người gần chục ngàn học sinh đã tề tụ nơi điểm đích của bãi tha ma nhân tạo... ai nấy đều sắc mặt vui mừng xung quanh tìm kiếm kho báu bị chôn giấu thì một tiếng la thất thanh thảm thiết kêu lên ...

"Ah

~"

Sau khi đó một thiếu nữ với mái tóc bạch kim chạy tới.. khuôn mặt tái mét hoảng hốt chạy đi trong sự ngỡ ngàng của đám học sinh.. chính là chỉ sau vài phút ngắn ngủi thì tiếng thét của thiếu nữ im bất...

Từ phía sau lưng thiếu nữ là một nhát chém dài sâu đang ứa máu đầm đìa.. trên bộ đồng phục của học viện là một vết rách do dao rạch sau lưng.. sau khi thiếu nữ vừa ngã khụy xuống đất không động đậy thì vài người nữa cũng hốt hoảng chạy ra từ những hướng khác nhau người nào cũng máu me đầy người...

Sau phút ngỡ ngàng ban đầu toàn bộ đoàn người túa ra khắp nơi chạy trốn... dùng tốc độ nhanh nhất để cách xa nơi này... cách càng xa càng tốt... có vài người do dự nhìn phía đang nằm dưới đất những nạn nhân đi lại gần thì... *xoẹt* một con dao chém thẳng vào lưng không thương tiếc.. rồi vùng máu càng ngày càng lớn cứ như một hồ huyết trì đang được dần dần mở rộng.. mở rộng..

"Giết...giết người..." một tiếng run rẩy vang lên sau đó là những tiếng thét chói tai vang vọng khắp hành lang... chỉ có một vài người gan dạ tay cầm cây gậy đi từ từ về phía xảy ra thảm sát... sau đó...

Ting~ một tiếng chuông vui vẻ vang lên khiến chưa được phân nửa những hài tử đang ngu ngơ đứng phía vách tường nơi những nạn nhân đang nằm.. chỉ thấy vốn dĩ đã tắt thở mọi người đứng bật dậy sau đó nhanh tay chui đi khỏi miệng dính máu... Rồi ha ha bật cười...

"Hài tử... chúc mừng các người vượt qua thử thách lòng can đảm.. kho báu đang chờ các người..." hình chiếu 3D của vị hiệu trưởng được chiếu vào trên những bia mộ nhân tạo sau đó ông toét miệng cười đưa tay chỉ phía những mòm đá đang từ từ được mở ra... những người thắng cuộc nhanh chân chạy tới đào kho báu... sau đó vui vẻ hưởng thụ thành quả của mình.. trong khi đám người còn lại lại khuôn mặt ủ rũ tội nghiệp...

Sebastian thấy qua màn hình thì bật cười... sau đó một mòm đá nữa mở ra... dành để an ủi những người thua cuộc...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 162: Lửa Trại: Những Câu Chuyện Được Kể.

Kết thúc cuộc thi thử thách lòng can đảm mọi người sẽ tụ lại một chỗ trong trong sân trường.. các giáo viên sẽ phụ trách chuẩn bị lều trại cho mọi người qua đêm dưới ánh lửa...

Trại lửa bắt đầu từ lúc 6h chiều và sẽ kéo dài đến nửa đêm.. ngọn lửa cao cháy lên mãnh liệt vang lên những tiếng tí tách trong đêm.. mọi người cười đùa múa hát suốt đêm dài cho đến khi bắt đầu là một câu truyện ma huyền bí...

Một nam sinh của một học viện nào đó bắt đầu trầm giọng kể... xung quanh mọi người bỗng dưng im lặng.. bầu không khí yên ắng khiến rợn người...

"Các người không biết ở học viện chúng ta có một truyền thuyết rất lâu đời..

Hơn trăm năm trước khi học viện được vừa mua lại mảnh đất ở cùng ngoại ô ven sông.. mới đầu khi mua người bán đã cam đoan mảnh đất này không có vấn đề gì cả... khi đó trường đã tổ chức khảo sát xung quanh rất nhiều lần kết quả đều hoàn hảo...

Khu bóng đá cùng khu bóng rổ Balley được xây trên mảnh đất bằng phẳng tuyệt đẹp.. ban ngày thì không có chuyện gì xảy ra.. những hoạt động vẫn diễn ra bình thường với lịch huấn luyện cùng học tập sôi nổi...

Nhưng mà cho đến vài tuần sau đó lại xảy ra vấn đề kỳ lạ..."

.....

Sân bóng đá được rải lên những mảnh cỏ xanh ngắt mềm mại để cho học sinh dễ dàng hoạt động.. nhưng từ khi xây dựng xong lại có một việc khiến người ta khó hiểu...

Sau ba tuần lễ đầu mọi việc vẫn bình thường nhưng tới tuần lễ thứ tư thì khác...

Sáng thứ 2 của tuần lễ thứ tư lúc nào bảo vệ cũng là người đến sớm lúc 5h sáng.. khi đó mây mù vẫn còn mờ hồ... từng hạt sương sớm vẫn còn đọng trên những cánh lá... ông đội trên đầu chiếc kết Jean đi xem xét lại những ổ khóa đêm qua thì thấy chúng vẫn bình thường...

Rồi ông cầm lên chìa khóa mở ra cánh cổng thép đóng kín đi vào tuần tra nơi sân... đi mãi một lúc lâu thì mới phát hiện phía gần bờ sông có một đồng đất trời lên khiến mặt cỏ mất đi vẻ bằng phẳng vốn có...

Ông gọi điện thoại kêu người đến chỉnh sửa thì mọi việc vẫn bình thường.. bất quá điều kỳ lạ ở đây là... cho dù buổi sáng đó có chỉnh lại bằng phẳng như thế nào thì qua một đêm nó vẫn sẽ bị lại...

.....

"Sau đó đâu?" một nữ hải học viện khác lên tiếng hỏi... kèm theo đó là những tiếng bàn luận nhỏ nhỏ...

"Không phải do chuột đó chứ...ta nghe nói mép sông ư có bọn nó.." một nam sinh khác lớn tiếng hỏi... loài chuột ở Simelia thích sống gần bờ sông nên có lẽ là bọn chúng ban đêm đi đào hang...

Nam sinh vừa kể truyện khẽ lắc đầu rồi tiếp tục kể câu truyện còn dang dở..

"Không.. nếu như vậy thì sẽ không là kỳ lạ... cũng vì suy nghĩ như vậy nên mọi người cũng chỉ cho người lấp lại rồi lần nữa tân trang nơi đó...

Chuyện này diễn ra suốt cả tháng trời....."

.....

Cả tháng đó cứ mỗi ngày lại được lấp lại và tân trang nhưng điều kỳ lạ vẫn tiếp diễn cho đến một ngày phía đất trời lên tuôn ra một dòng nước màu đỏ như máu..

Buổi tối hôm đó bác bảo vệ cùng vài vị lão sư đã tụ lại sân bóng để canh chừng... đầu đêm vẫn rất bình thường cho đến giữa đêm khi mọi người hơi mơ màng thì nghe thấy tiếng cào đất vang lên. Đêm khuya từng cơn lạnh giá thổi qua... tiếng gió thổi qua những đám lá nghe rợn người nhất là khi tiếng cào đất vang lên thì gió càng ngày càng thổi mạnh... trong sân vận động nơi vừa được lấp lại bằng phẳng khẽ run run rồi lại mở ra một lỗ hổng lớn như mọi ngày...

Mọi người tụ lại xem xét.. lúc này cũng đã là 4h30p sáng. Một dòng nước từ dưới đất khẽ rỉ ra ...càng ngày càng nhiều... đến 5h sáng thì dừng lại.. lúc này thì trời đã sáng mọi người mới từ nhìn rõ ràng thứ chất lỏng kia là gì...

Sau đó là cả khu vực bị phong tỏa...

.....

Lúc này trời về đêm càng ngày càng lạnh... từng cơn gió thổi qua mang theo tiếng xào xạc ghê người.. câu chuyện của nam sinh vẫn còn tiếp diễn...

.....

Một cuộc điều tra được diễn ra ngay ngày hôm đó nghe nói nơi họ xây cất sân bóng lúc trước là một ngôi trường nhỏ cấp 3.. có một cô bé là người thường xuyên bị bắt nạt trong trường... thầy cô tuy biết cũng can ngăn lúc đầu..nhưng khi càng ngày càng không thể khuyên được thì cũng bỏ qua.. ngày đó là lúc mưa to... học sinh được về sớm thì thiếu nữ đó bị một nhóm người đưa tới nhà kho bỏ hoang sau trường ra sức đánh đập.... nghe nói vì bị đánh nên ngất xỉu ở ngoài sân... khi đó đầu cô bị đập vào hai ba lần dẫn tới việc bị nứt sọ...

Những kẻ đã đánh cô khi thấy thân thể đầy máu nằm yên bất động thì hoảng sợ đào đất chôn xác cô rồi bỏ chạy không quan tâm nữa... đến sau khi được hỏi thì họ nói cô nói có việc gấp nên chạy về nhà... mọi người khi đó cũng không nghĩ nhiều vì thật sự lúc đó bà cô bị bệnh phải về chăm sóc...nên cũng không điều tra gì nhiều vì thiếu nữ đó gia cảnh sa sút lại không có dựa vào cho nên chỉ hỏi sơ sài rồi bị lãng quên...

Sau khi điều tra xong toàn bộ câu chuyện thì họ bắt đầu đào lấy lớp đất sâu bên dưới và tìm được thi hài của cô gái xấu số... những người là hung thủ thì phán tù chung thân... tuy khi đó họ còn trẻ nhưng dù sao đó cũng là một mạng người... mà giết người thì thường mạng là lẽ dĩ nhiên... ở Bookie đại lục.

.....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 163: Chương 54B

"Vây là do bị đánh chết sao? Thật.. man rợ..." thật may mắn vì bây giờ đã không có những vụ bắt nạt đáng sợ như vậy... một nữ sinh đưa tay xoa xoa cánh tay của mình để bớt sợ... thì ra nữ sinh đó muốn người ta biết xác cô đang nằm lạnh lẽo dưới đất nên mới tìm cách gây sự chú ý... nói ra thì là việc bình thường.. có ai lại muốn sau khi chết ngay cả xương cốt cũng bị gặm đập lên đầu...

"Nghe nói bất cứ một ngôi trường nào cũng đều xảy ra tai nạn chết người.. chỉ là không biết đâu là sự thật..." một giọng nữ mềm mại lên tiếng nói rước lấy những cái gật đầu đồng ý xung quanh...

"Thật ra những trường khác mình không biết có thật không nhưng Lomulios thật sự có một truyền thuyết.." thiếu nữ với mái tóc tím bạc lên tiếng nói.. "Đây là một tình yêu buồn... hoàn toàn có thật.."

"Năm mươi năm trước có một nữ sinh xinh đẹp thiện lương đem lòng yêu một vị lão sư trong trường....

.... Sau đó cô tự sát... Bất quá lại được cứu giúp kịp thời nên không bị mất mạng... nhưng mà thiếu nữ đó lại phải sống đời sống thực vật suốt năm mươi năm..."

"Không đúng.. mình nhớ mọi người đã nói nữ sinh đã tự sát là một người rất độc ác... cô ta còn định hại chết nữ thần khi đó..." một giọng nam lớn tiếng phản bác... sau đó làm bầm...

Xung quanh cũng vang lên rất nhiều tiếng vang phản đối..

"Mọi người không cảm thấy lạ sao khi tên của nữ sinh tự sát không được nhắc đến một chút nào?" những giọng nữ của các trường khác tò mò hỏi khiến đám người Lomulios chợt im bật... phải... vì sao họ chưa bao giờ biết rõ tên họ của người đã tự sát?

"Không phải ta muốn nói xấu truyền thuyết của các người... nhưng mà... các người không thấy trong truyền thuyết mà các người biết đầu mâu đều chia về hướng người đã tự sát sao?" những nam sinh trường khác cũng lên tiếng bênh vực...

Trong chốc lát xung quanh khu lửa trại lại im lặng một cách tuyệt đối... đó giờ họ không nghĩ ra bởi vì do trong lòng họ nữ thần lúc nào cũng là người thiện lương... nhưng mà những trường khác lại không nghĩ vậy...

Đó là một việc rất bình thường... chỉ một việc nhỏ mà sẽ có hai ý kiến trái chiều với nhau được đưa ra... nói ví dụ như khi đi giao thông công cộng đường dài giữa dây ghế ngồi cùng dây ghế nằm...

Một gia đình đi mua vé xe chỉ mua 4 ghế ngồi cho gia đình gồm một bà lão, hai vợ chồng trung niên cùng hài tử của họ. Trong khi đó có hai nữ sinh đi du lịch cũng trên chiếc xe đó nhưng lại mua hai ghế nằm.. hai loại ghế chỉ xê xích nhau vài đồng bạc... cũng không khác gì lắm đối với người dân...

Nhưng khi xe bắt đầu lăn bánh thì hai vợ chồng kia lại lôi kéo hai tử cùng bà lão đến hàng ghế nằm xin nằm nhờ vì lý do bà cụ cùng hai tử một nhọc... một trong hai nữ sinh đó cũng đã đồng ý cho bà nằm nghỉ chút xíu nhưng thời gian qua đã lâu mà họ cũng không chịu trả lại ghế nằm... còn lớn tiếng nói nữ sinh kia không có lòng thương người... thấy người già không biết nhường ghế..

Người ta trên xe nhìn rồi cũng chỉ lắc đầu... làm sao trách được hai nữ sinh đó trong khi chính hai người là người bỏ tiền ra để mua chỗ nằm... còn gia đình kia nếu biết có bà cụ cùng hai tử một nhọc sao lại không mua ghế nằm mà lại tiết kiệm chỉ có mấy đồng bạc rồi nói này nói nọ...

Người ta nói thương người là điều tốt nhưng đừng xữ dụng câu nói đó chỉ để mưu lợi cho bản thân..

Truyện thuyết của Lomulios cũng tương tự như vậy... họ chỉ nghe đồn đãi mà chỉ trích người khác nhưng không hề biết lời đồn đãi ấy là từ đâu phát ra... cũng không hề biết câu truyện đó có bao nhiêu phần trăm là sự thật...

"Tên của nữ hài đã treo cổ tự sát đó là Sharena Philip Dailent. Tên của vị lão sư kia là Sevil Coste người đang nắm lấy quyền lực gia tộc Philip Dailent... còn vị nữ thần trong đồn đãi là Bạch Hiếu Tĩnh thế tử hiện giờ của Sevil Coste. Như vậy ta hỏi các người... đến cuối cùng ai mới là vị hôn phu của ai?"

Oanh

~

Trong đầu đám người Lomulios như một tia sét đánh thẳng vào suy nghĩ của họ... còn cần phải giải thích sao? Còn cần phải điều tra sao? Đây đã là quá rõ ràng... hóa ra hung thủ mới là nạn nhân... trong khi nạn nhân mới thực là hung thủ... người bị hại thì đang sống đời sống thực vật trong khi hung thủ lại sống sung sướng tiêu dao... có lý nào lại như vậy...

Toàn bộ khu lửa trại im phăng phất nghe từng tiếng chất vấn.. hơn hai ngàn học sinh bắt đầu suy ngẫm về việc này... nếu trong trường hợp đó họ cũng sẽ như những học sinh Lomulios mà thôi.. chỉ nghe về một phía mà không suy nghĩ gì nhiều.. hóa ra thanh danh của một người lại mỏng manh như vậy... chỉ dựa vào một vài lời đồn mà có thể bị ô nhục cả đời...

"Các người nói ra những chuyện này là định làm gì sao?" nếu không có mục đích sẽ không lợi dụng lửa trại để đưa truyền thuyết ra ánh sáng như vậy... một nam sinh nhìn phía ba nữ hài vừa kể chuyện ban nãy trầm giọng nói...

"Bọn ta muốn minh oan cho người đó... ít ra nếu như kỳ tích xuất hiện thì Sharena sẽ tỉnh lại... mà thanh danh sẽ không bị một vết nhơ nào..." thiếu nữ với mái tóc rượ vang đỏ lên tiếng... sau đó chuyển tay nhau một cuốn vở cùng xấp tài liệu...

"Trong tay các người là hai phần khác nhau.. một phần là kịch bản... phần còn lại là cuốn nhật ký bọn ta tìm thấy ở ký túc xá bỏ hoang... căn phòng mà nạn nhân tự sát năm đó.." Lidi cầm hai tập tư liệu giải thích... rước lấy ánh mắt kính hãi của đám người xung quanh..

"Nhưng.. nội quy có quy định..." không được lại gần tòa tháp hoang vì sợ sẽ xảy ra án bốc hơi như nhiều năm về trước... giọng nói run run lấp lút nhìn phía đang nhàn nhả hồng mắt ba nữ hài...

"Chuyện đó quan trọng sao?" Doãn Y Ngưng cau mày tò mò hỏi sau đó nhận được cái lắc đầu của nam sinh kia thì cảm thấy hài lòng...

Những tư liệu của những người ngồi đây đã được Memor điều tra kỹ lưỡng trong hai ngày... có thể nói hai ngàn hơn học sinh hiện diện ở đây đều là tinh anh trong tinh anh... bởi vì dẫn đội của các học viện không muốn thua kém bất cứ trường nào... hơn nữa tất cả bọn họ đều không hề có bất cứ một người nào liên quan đến những người trong câu chuyện...

Cũng vì điều đó mà đám người bọn cô mới dám nói ra những điều này ở đây một cách công khai... hơn nữa kế hoạch của bọn cô còn cần bọn họ giúp đỡ...

Nhìn phía càng đọc càng tức giận hơn những học sinh họ mới dám thở dài nhẹ nhõm... thành công một nửa rồi...

"Ta đồng ý." một nam sinh với đôi mắt tức giận nhàu nát những tờ tư liệu trên tay rồi quăng thẳng vào đám lửa... những người còn lại cũng đưa mắt nhìn nhau sau đó đi tới phía nam sinh kia rồi cũng gạt đầu... những mẫu tài liệu được đốt thành tro tàn tung bay khắp nơi... lúc này mọi người đều đứng về một phía chờ đợi buổi lễ kỷ niệm ngày thứ ba mở màn...

"Học viện Lomulios cảm ơn sự trợ giúp lần này." Đám người học viện Lomulios đứng lên cúi đầu cảm ơn sau đó hơn hai ngàn học sinh liếc nhau đáng khinh cười hề hề...

Xem ra năm nay là một ngày lễ kỷ niệm đáng nhớ ... lại đây ý nghĩa...

Ai thấy chap này nhảm thì bỏ qua nhá... đọc hẵn qua chap sau cũng được... thật ra cũng hok biết nên đăng chap này hok nữa...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 164: Vở Kịch Của Cuộc Đời.

Ngày thứ 3 được mở ra với những phụ huynh muốn vào tham quan trường học... mỗi học sinh đều được phát lấy họ tên cùng niên khóa những cựu học sinh... Đây là thời điểm để mọi người ôn lại những kỷ niệm đã qua trên con đường học vấn của mình...

"Vị đó là nữ thần Lomulios hai mươi năm trước.."

"Kia là nam thần của 10 năm trước..."

.....

"Đám xanh vị phu nhân kia từng là học bá suốt 3 năm ở đây..."

.....

Oa ... thật đáng ngưỡng mộ... hầu như rất nhiều những cựu học sinh đều quay về để tham dự buổi lễ kỷ niệm này... những dòng người nô nức đi vào cánh cổng đang rộng mở một cách tập nập... những vị khách danh dự được mời vào khu vườn hoa phía sau uống trà tán gẫu.. một vài người còn hào hứng nhắc lại những kỷ niệm xa xưa rồi đôi lúc cười khỏ nghĩ tới những việc làm ấu trĩ lúc còn trẻ...

Mỗi người đến tham quan đều được một học sinh dẫn đường để đi thăm lại các nơi vì có nhiều chỗ đã sửa sang lại rất nhiều... trên tay họ là những tờ giấy nhỏ giới thiệu sơ nét về hoạt động của cả ngày hôm nay... trong đó có cả lịch sử và truyền thuyết lưu lại ở Lomulios... có rất nhiều truyền thuyết học tập cùng tình yêu cảm động trong tờ giấy mỏng manh...

Sevil Coste cùng hai tỷ muội Bạch Hiểu Tĩnh, Bạch Hiểu Huệ cũng cùng nhau tới trường tham dự buổi lễ... bởi vì cả ba đều là khách mời danh dự nên mỗi người đều có một tình nguyện viên dẫn đi thăm thú khắp nơi...

Doãn Y Ngưng cùng đồng học đang ở sau cánh gà lo liệu phục trang cùng lời kịch thì một nam sinh chạy nhanh vào thông báo.... Mọi người nhìn nhau cười cười rồi cho nhau ra ám hiệu sau đó tản ra...

.....

Bên cạnh hồ nước đang diễn ra một cuộc tranh chấp nhỏ của hai nữ sinh xinh đẹp khiến những khách gần đó dần dần đi lại..

Tiếng tranh chấp càng lúc càng rõ ràng..

"Polina... Rõ ràng ngươi đã nói sẽ không bắt ép Rosco đính hôn với ngươi... vì sao cả hai lại tổ chức lễ đính hôn vào ba ngày trước chứ?" nữ sinh với mái tóc xanh biển khuôn mặt yếu ớt nhìn phía thiếu nữ có mái tóc xanh lá nhạt vẻ mặt lên án...

"Ranita. Là hấn cầu xin ta đính hôn cùng hấn mà không phải ta ép.." búp bê bàn nữ sinh khẽ mỉm môi nhìn về yếu ớt nữ hài nói rồi xoay lưng định bước đi... thì thiếu nữ kia lại đưa tay chụp lại một cánh tay của Polina sau đó nước mắt mềm mại van xin...

"Polina... xin ngươi buông tha cho hấn được hay không? Cầu xin ngươi buông tha cho hấn..." xanh biển mái tóc tung bay trong gió khiến dáng người bé nhỏ càng thêm mỏng manh như một cành liễu mềm mại yếu ớt... khuôn mặt vốn dĩ thuần khiết càng thêm trở nên diễm đạm đáng yêu...

Những người lớn nhìn thấy tranh chấp chỉ thờ dãi sau đó định đi tới can ngăn thì thấy cả hai nữ hài một người muốn đi người còn lại lại níu kéo... một lúc sau cuộc giành co thì tên Ranita nữ hài chột buông tay sau đó rơi ùm xuống dưới hồ kèm theo là tiếng la sợ hãi vang lên...

Đám học sinh xung quanh đó nhìn thấy thì vội vàng chạy tới cứu lấy Ranita lên bờ rồi buông lời trách cứ Polina không thương tiếc...

"Polina.. ngươi thật độc ác... sao ngươi có thể từ yêu hóa thành hận? Ranita hiền lành như vậy sao ngươi lại dám hãm hại cô ấy?" xung quanh tiếng chát vãn mãnh liệt vang lên.. chỉ thấy nữ hài tên Polina khẽ nhủ mày rồi nhìn xuống đang nằm dưới đất nói...

"Ranita. Ngươi đừng quên ta là ai. Hãm hại? Ngươi còn chưa có tư cách để ta ra tay." sau đó xoay người bỏ đi... bóng dáng cô đơn quật cường khiến người ta đau lòng..

Những người có mặt đồ dẫn nhìn phía nhanh chóng chạy đi đám học sinh sau đó cau mày nghiền ngẫm từng lời nói của bọn trẻ... những khung cảnh này không phải chính là truyền thuyết của năm mươi năm trước sao? Sau khi chứng kiến xong lại cảm thấy có điều gì đó không đúng lắm.. cứ như là một âm mưu đang hiện diện trước mắt mình...

Mọi người liếc nhau sau đó trở về nơi uống trà vừa uống vừa nói chuyện cười đùa....bất quá mồm mọng hoài nghi dần dần hiện lên một cách nhanh chóng... những vị cựu học sinh ở những niên khóa trước năm mươi năm thì chỉ khẽ thờ dãi một cách hối tiếc..

"Rõ ràng nữ hài tên Ranita có ý rơi xuống hồ... vì sao bọn nhỏ lại không nhìn rõ đâu?" câu nói cảm thán khiến mọi người trên bàn trà khẽ sững sờ.. phải rồi... rõ ràng là có ý té... sao lại chỉ trích kẻ vô tội? Là do độ tuổi quá nhỏ nên chưa thấy rõ bản chất của sự thật sao?

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 165: Chương 55B

Không đợi họ suy nghĩ xong từ phía đang bùng trà những nam nữ hài tử khác nhỏ giọng bàn luận...

"Người không biết Polina thật độc ác.. vừa này còn định giết chết nữ thần..." giọng nói ngọt ngào mềm mại vang lên kèm theo đó là sự phẫn nộ lên án...

"Phải a~ không ngờ mặt mũi xinh đẹp lại ngoan độc như vậy..." nghe bạn mình nói nữ hài kia cũng quay sang sáp thêm một câu chỉ trích hung thủ...

"Nữ thần của chúng ta thật đáng thương..." nam hài nghe đồng bạn nói chỉ khẽ thở dài rồi đi làm việc của mình.

Những lời bàn tán quanh quần khu vực uống trà khiến những vị cựu học sinh nơi đây càng thêm cau mày tức giận... này là chuyện gì xảy ra... rõ ràng người bị hại thì bị gán tội... Trong khi hung thủ lại được ca tụng như nữ thần... vài vị phụ huynh định đứng lên nói vài lời nhưng chợt nhớ ra bản thân mình cũng từng như vậy thì lại im lặng...

Đang bùng trà đưa bánh những học sinh gần đó khẽ mỉm cười rồi liếc nhau một cái sau đó lại nhanh chóng làm việc của mình...

Vừa thay đồ xong Ranita cũng nhanh chóng đi ra phụ giúp sau đó còn luôn miệng khuyên can mọi người đừng nói xấu Polina... thỉnh thoảng lại nói đó là lỗi của mình mọi người đừng trách cô ấy này nọ... sau đó lại ngọt ngào nói bản thân không sao hết...

Những vị khách mời nhìn phía đang mềm mại giải thích nữ hài lại càng không hài lòng... giải thích như vậy khác nào đang ngầm nói cho người khác biết bản thân mình thật sự là người bị hại...

Trong khi phía khu vườn uống trà đang căng thẳng thì phía khu vực mua bán lại càng thêm nhộn nhịp... Sevil Coste cùng hai tỷ muội Bạch gia được tiếp đón một cách trang trọng.. mọi người cung kính ngưỡng mộ chào đón họ sau đó tranh giành nhau để tiếp đãi những vị nhân vật chính của một truyền thuyết tuyệt đẹp về tình yêu suốt năm mươi năm trời.. trong lúc đám học sinh của các trường đang bao vây lấy ba người hâm mộ hỏi về câu chuyện tình yêu cảm động của họ thì ở những nơi khác lại không được vui sướng như ở đây...

.....

Phía nơi sân tập gần khu vườn uống trà lần nữa vang lên những tiếng tranh cãi.. tiếng tranh cãi dần dần lớn lên khiến nhiều người lần nữa tò mò từ từ đi lại..

Chát!

Nữ sinh ôm lấy mặt mình nước mắt lưng tròng như không thể tin được nhìn phía cũng đang ngỡ ngàng nữ hài kia...

"Juli vì sao người lại đánh ta? Ta chỉ nói sự thật mà thôi." thiếu nữ với mái tóc màu nâu đỏ ghen ngào lên án nhìn phía đang thất thần tóc cam nữ hài...

"Ta? Lodesta người.. rõ ràng là người tự mình..." đang định phân giải thì ở xung quanh vài người chạy tới ôm lấy nữ hài tên Lodesta an ủi sau đó lại quay sang nạt nộ chỉ trích tóc cam Juli.. kèm theo đó là những lời nặng nề cay độc khiến tên Juli nữ hài sắc mặt trở nên trắng bệch.. vài vị tộc trưởng tức giận nhìn phía đang chỉ trích đám nhóc thì không muốn nhìn nữa... Đây là cái gì cùng cái gì? Rõ ràng là tên Lodesta tiêu cô nương tự tát mình lại còn vu oan người khác...

"Rõ ràng ta không làm gì hết. Ta không có sai." rồi tức giận quay lưng chạy đi để lại đang an ủi Lodesta đám người... đợi đến khi những người lớn nơi đây phục hồi lại tinh thần thì cũng không còn bóng dáng người nào nữa...

Nếu không phải tận mắt chứng kiến sự thật.. có phải hay chẳng chính họ cũng sẽ cùng nhau chỉ trích tên Juli nữ hài?

Những cuộc hiểu lầm nối tiếp những cuộc hiểu lầm khiến cho các vị tộc trưởng đều cảm thấy khó thở... là người ngoài cuộc... là người chứng kiến nhưng khi họ nói ra sẽ không ai tin tưởng... những hài tử bước binh lúc nào cũng chỉ bao che cho kẻ yếu mà không biết có đôi khi kẻ yếu mới là hung thủ thật sự...

"Ánh mắt có thể lừa người... tai nghe cũng chỉ là lời đồn đãi... rốt cuộc cũng chỉ những đứa trẻ chưa hiểu sự đời..." giọng nói thương lão vang lên khiến mọi người xung quanh thần thờ... mằm mông nghĩ ngợi khi này bé tí như hạt đậu nhỏ bấy giờ đã phát triển một cách tươi tốt thành cây đại thụ ngang trời...

"Năm mươi năm trước... ta... cũng trong tình cảnh đó... đến rốt cuộc hết năm mươi năm sau ta mới biết đâu là sự thật..." một nam nhân lắc đầu cảm thán... khi nhìn lại những hình ảnh bên hồ trong đầu hần lại hiện lên những hình ảnh năm xưa... trí nhớ phủ đầy bụi đột nhiên được lau chùi bụi bặm khiến nó nhớ tới rất rõ ràng.. nhất là khi nữ hài tên Polina nói câu nói cuối cùng rồi xoay người đi... cái phản ứng xanh mét của Ranita cũng giống y hệt phản ứng của người đó.. xanh mét run rẩy một cách sợ sệt...

Hóa ra năm đó người tự sát mới là người bị hại... cũng là chính bọn họ những người ngoài cuộc tự tay dồn một nữ sinh yếu ớt vào bước đường cùng sao?

Cuối cùng đầu mới là sự thật?

Nơi bàn uống trà trong vườn không còn nữa những tiếng cười đùa như lúc trước mà trở nên càng thêm âm trầm...áy này...

Những người là nhân chứng của năm mươi năm trước lần đầu tiên họ tự hỏi lại lương tâm của mình... chân chân ảo ảo... giả giả thật thật... nếu khi xưa không đứng ra chỉ trích thì tốt biết bao nhiêu... có phải hay không kết quả sẽ không như bây giờ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 166: Tình Được Venusa.

Nói chuyện được một lúc Bạch Hiểu Tinh mới rời khỏi đó để đi toilet cách đó không xa lại thấy một nữ hài với mái tóc bóng mượt nhanh chóng đang chạy vào toilet... Bạch Hiểu Tinh mỉm cười lấy ra bình nước hoa cùng cây son môi trong giỏ xách rồi đi nhanh vào toilet tân trang...

Cạch.

Bạch Hiểu Tinh đánh xong lớp son lên cánh môi rồi cầm lấy chai nước hoa đổ nhẹ vào tay sau đó xoay người định xem phía sau lưng mình thì sợ ý đụng trúng vào nữ sinh mới từ phòng trong bước ra...

Doãn Y Ngưng vuốt nhẹ khuôn mặt đầy mùi dầu thơm thì khẽ nhủ mày sau đó một người phụ nữ trung niên vẻ mặt áy náy dùng khăn tay lau lau khuôn mặt cô rồi nói lời xin lỗi... do đang vội nên Doãn Y Ngưng cũng không chú ý nhiều đến người phụ nữ chỉ nói không sao rồi bỏ chạy ra ngoài...

Phía phòng học đang rất cần người phụ giúp nên cô cũng chỉ xin vài phút để đi toilet rồi chạy về làm việc... năm nay rất nhiều những người khách tham quan học viện.. là một trong những người phụ trách nên cô rất bận rộn...

Bạch Hiểu Tinh bỏ đi chai nước hoa trống rỗng vào thùng rác sau đó từ từ đi ra ngoài...

Sharp đang đứng phụ giúp tiếp khách nơi gian phòng thứ ba... hôm nay hắn mặc trên người một bộ tuxedo màu đen, mái tóc bạc dài ra đôi mắt đỏ ngầu cùng hai hàm răng nanh hiện rõ... trông vừa yêu nghiệt lại rất yêu mị... cũng bởi vì lẽ đó gian phòng thứ ba lúc nào cũng đầy người...

Bất quá trong gian phòng đầy hòm chỉ có chiếc hòm đen đặt nơi chóp đỉnh cao nhất là không được vào nằm... nghe nói đó chỉ là vật trang trí... thật ra nói cho cùng là do tên Sharp thích sạch sẽ không muốn ai nằm vào chiếc giường bảo bối của hắn mà thôi..

"Sharp... cảm ơn đã hỗ trợ..." Doãn Y Ngưng đi tới bên hắn cười cười sau đó vội vàng chạy vào cây dương cầm đang đặt ở góc gian phòng thứ ba rồi ngồi xuống đàn...

Từng tiếng đàn như những nốt nhạc tinh nghịch bay ra khắp nơi theo những con gió vang vọng khắp tầng lầu... những bản nhạc êm dịu nhẹ nhàng cùng mùi hương an thần giúp người ta dễ dàng đi vào giấc ngủ... công việc của cô hôm nay là đệm nhạc cho gian phòng này...

Cũng đã rất lâu rồi cô không được chạm vào chúng... những phím đàn đáng yêu ngọt ngào với những âm trầm âm bổng... những ngón tay ngọc trắng hồng nõn nà thoăn thoắt lướt đi trên những phím đàn trắng đen... như đang khiêu vũ... khi thì thông thả đi từng bước... lúc lại thoăn thoắt chạy nhanh... cùng theo đó là những thanh âm tuyệt diệu vang vọng...

Sharp mê mẩn nhìn phía đang thả lỏng vào những phím đàn Doãn Y Ngưng rồi bỗng dừng bình tĩnh lại... ban này khi đi ngang qua cô hắn nghe thấy một mùi hương gì đó... một mùi nước hoa được pha với một loại thảo dược... đây rốt cuộc là loại thảo dược nào mới được...

Sharp cau mày suy nghĩ.. bởi vì mùi nước hoa quá mức nồng đậm nên mùi hương thảo dược khiến hắn không thể nào phân biệt ra được...

Tới lúc chiều thì buổi biểu diễn bắt đầu mở màn...

Vào ngồi hàng ghế danh dự đang vui vẻ đám người Bạch Hiểu Tinh khẽ nhủ mày... họ cảm giác phía xung quanh lúc có lúc không chú ý về phía họ... rồi những tiếng bàn luận thỉnh thoảng vang lên... nào là nữ thần năm đó.. nào là lão sư nẫu mực... rồi tỷ muội tình thâm...

Sevil Coste cùng hai tỷ muội Bạch gia hân diện chào hỏi những người xung quanh mà không hề hay biết những nụ cười đó mang theo những tia khinh bỉ chán ghét... một lúc sau hội trường yên lặng bắt đầu mở màn...

Mở màn là do các học sinh của từng học viện biểu diễn tài năng.. sau đó sẽ là một vở kịch do mọi người cùng nhau biểu diễn... cuối cùng mới là bế mạc buổi lễ...

Trên những hành lang lúc này không còn bóng người... từ khi buổi diễn bắt đầu thì mọi người đều bắt đầu hành động... phía bên ngoài cổng trường là người của cảnh sát bao vây không kẻ hở... hai bên ghế ngồi trống là sự hiện diện của Davil cùng Lidi cùng Rose... Robert ngồi giấu mặt phía cuối cùng của hàng ghế vinh dự...

Trên hành lang vắng vẻ Doãn Y Ngưng đứng dậy khỏi cây dương cầm trắng thì bỗng cảm thấy cả cơ thể dần dần nóng bỏng rồi ngửa ngáy khắp người... từng hơi thở hồng hộc càng ngày càng nóng... ánh mắt trong xanh ban nãy bây giờ bị một tầng sương mù bao phủ... trở nên càng thêm đằm đằm đáng yêu...

Sharp nhìn phía phản ứng của cô thì đột nhiên xanh mặt... này... này là Tinh thảo Venusa ... loại thức giục tình mạnh nhất cũng bá đạo nhất...

Tinh thảo Venusa danh như ý nghĩa ...chỉ cần ăn phải hay dính phải một giọt dung dịch tiết ra từ lá cây sẽ khiến người ta trở nên khô nóng khó chịu... thời gian phát tác hiệu lực là 5 tiếng... sau 5 tiếng sẽ bộc phát càng lúc càng dữ dội... nếu không giao hợp thì một tiếng sau gân mạch sẽ dần dần đứt đoạn mà chết...

Sharp vội vàng chạy tới ôm lấy thân mình nóng bỏng yếu ớt Doãn Y Ngưng... đôi mắt đỏ ánh lên từng tia sát khí dày đặc... từ khi hấn ngửi thấy mùi hương trên người cô cũng đã hơn 5 tiếng... nếu không giải độc nhanh chóng... hấn lo lắng cô sẽ trở thành phế nhân...

Sharp một tay vịn chặt phần eo thon nhỏ vừa đưa tay búng một phát sau đó phía sau không khí chợt chuyển động rồi một bóng đen quỷ xuống phục mệnh...

"Ành. Điều tra cho ta." nói rồi khoác tay một cái rồi nhanh chóng ôm thân thể bé nhỏ vào chiếc hòm to dùng màu đen đầy những cánh hoa hồng của hấn...

Ành nghe lệnh nhanh chóng thi hành.. trước khi đi còn không quên phong tỏa không gian gian phòng rồi hai gò má đỏ bừng sau đó nhanh chóng biến mất... cứ như bóng đen hồi nãy chỉ là ảo giác..

Những chap hôm nay tặng cho nàng @bangmatuyetnhi nhá... sinh nhật vui vẻ nàng nhá... khụ.. (H+) hay hành hạ mai ta sẽ up.. sr tênh êu.. moa... sinh nhật vui vẻ hạnh phúc... may mắn...ngập tràn niềm vui...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 167: Giải Được (H+)

Doãn Y Ngưng cảm thấy cơ thể càng ngày càng khô nóng... từng mạch máu đang sùng sục sôi lên như kêu gào ... ánh mắt mơ hồ khẽ mở nhìn về phía đang đau lòng nam nhân đang đè nặng trên người rồi nhẹ nhàng nức nở một cách ủy khuất...

"Sharp.... Thật nóng... hức.... Khó chịu...ô...ô~~"

Nghe giọng nói mềm mại nũng nịu của cô Sharp cảm thấy thương tiếc khó chịu... thật tình còn muốn bồi dưỡng thêm tình cảm mới quyết định ăn cô.. nhưng mà... tình huống bây giờ lại không cho phép hấn chần chừ nghĩ ngợi...

Bên trong chiếc hòm tối om đầy những cánh hồng mềm mại rộng rãi.. cơ thể mềm mại của cô khẽ vặn vẹo một cách khó chịu... Y Ngưng giờ lên tay choàng vào cổ Sharp rồi kéo xuống... cánh môi hồng đang phả ra hơi thở nóng bỏng nhanh chóng áp lên cánh môi lạnh lạnh... hàm răng khẽ mở rồi cắn nhẹ nhẹ lên môi hấn... chiếc lưỡi nghịch ngợm liếm láp nhẹ nhàng...

Sharp thoải mái hưởng thụ sự chủ động của cô được một chốc thì mãnh liệt đáp lại... đầu lưỡi hấn chui tọt vào khoang miệng ấm áp của cô rồi càng quét bừa bãi kỹ lưỡng từng góc ngách... hai chiếc lưỡi quấn quýt lấy nhau trên trêu đùa... một bên đòi lấy ngọt ngào.. một bên lại hưởng thụ sự mát mẻ... dây dưa không dứt...

Bàn tay cứng cáp của Sharp di chuyển từ từ lên bộ ngực đầy đặn đang phập phồng gấp gáp rồi đưa bàn tay xoa bóp nhẹ nhàng đôi vú căng tròn qua lớp áo khiến Doãn Y Ngưng khẽ ưỡn lên đôi gò bồng tìm kiếm an ủi... từng tiếng than nhẹ từ trong miệng nhẹ phát ra vài tiếng "Uh~ ahaa~" rồi bị chặn bởi chiếc lưỡi mềm... những ngón tay thon thả từng chút từng chút một tháo xuống từng nút trên chiếc đầm xinh đẹp màu phấn hồng sau đó đẩy nhẹ chúng sang hai bên...

Bên trong chiếc đầm là bộ ngực trắng hồng đang lấp lăm lấp lăm những hạt mồ hôi nhỏ nhẹ phập phồng trong lớp áo lót ren mỏng... bàn tay lại tiếp tục trêu đùa một bên nhũ hoa đang dần dần lộ ra ngoài.. chiếc áo ren mỏng manh bị xé tan thành từng mảnh nhỏ..

Sharp buông tha cho cánh môi mềm đầy ngọt ngào cúi đầu xuống liếm nhẹ xung quanh nhũ hoa còn lại rồi từng chút một ngoạm lấy nó trên trêu đùa..

"Sharp ~ thật thoải mái.. uh~"

Doãn Y Ngưng rướn người đẩy đôi gò bồng vào sâu vào miệng hấn sau đó ôm chặt lấy chiếc đầu đang chơi đùa trước ngực... bàn tay kia của Sharp

nhanh chóng di chuyển từ chiếc bụng bằng phẳng xuống dần nơi u cốc đang tỏa ra mùi hương ngọt ngào... ngón tay nhẹ nhàng ma sát vào đáy quần mỏng manh đang dần ướt đầm... khẽ xoa nhẹ...

Những khoái cảm càng ngày càng nhiều khiến cô càng thêm khao khát.. muốn nhiều hơn... nhiều hơn nữa...

"Sharp... muốn... thật muốn~"

Lý trí bị ăn mòn chỉ còn lại dục vọng đang kêu gào càng nhiều những ngón tay mát lạnh vuốt ve.. Sharp đưa tay vào quần ren nhỏ rồi lần mò xuống dưới.... Trơn láng nhẵn nhụi như tơ lụa khiến đôi mắt huyết ngọc càng thêm sâu thẳm.. ngón tay chạm vào hai cánh hoa ướt át đang e ấp rồi đẩy nhẹ sang hai bên sau đó đi chậm rãi vào khe huyết nhẹ nhàng vuốt ve rồi từ từ len lỏi một ngón tay vào hân khe huyết.

"Ar~ uh~" dị vật chọt xâm chiếm khiến hoa huyết nóng bỏng co bóp tham lam hút lấy ngón tay mát lạnh... cánh môi sưng mọng ướt át khẽ thở dài thoải mái... ân~

Sharp ngẩng đầu nhìn phản ứng của cô rồi hôn nhẹ lên trán cô... hôn lên gò má ửng hồng đầy dục vọng.. vụn vật hôn từng tác da thịt rồi cúi đầu chăm chú nhìn phía đang tham lam cắn mút hoa huyết thơm ngát ướt át... hân vừa dứt vào thêm ngón tay nữa khẽ xoáy nhẹ trong nó.. từng thành thịt càng sâu bên trong càng co bóp mãnh liệt... những chiếc miệng nhỏ của những khối thịt như đang giành ăn với nhau cắn lấy hai ngón tay hân...

Đầu lưỡi duỗi ra liếm nhẹ lên nơi giao nhau giữa hoa huyết và ngón tay sau đó di chuyển lên trên tìm kiếm đang tròn căng hoa hạch...

Hai ngón tay từ từ di chuyển ra ra vào vào rồi nhanh dần ...nhanh dần sau đó nhẹ xoay tròn rồi nghiền nát những khối thịt mềm mại đang tham lam co bóp... trong không gian kín mít từng tiếng phốc phốc ái muội tràn ra kèm theo là tiếng hôn hên rên rỉ kiều mị khiến Sharp càng thêm đáng kinh mìm cười.. hân liếm nhẹ lên hai khóa răng nanh rồi tà mị nhìn phía đang động tình Doãn Y Ngưng.. lúc này ửng hồng cơ thể vận vẹo vòng eo càng thêm ngon miệng hơn bao giờ hết...

Bàn tay nhanh chóng đâm sâu vào rồi gia tăng thêm ngón tay thứ ba xoáy tròn trong đó khoách truong một chút cái lỗ nhỏ hoa huyết đang rỉ ra những dòng nước ngọt ngào...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 168: Chương 57B

Hân nhanh chóng còi ra bộ đồ lịch lãm trên người lỏa lồ ra cơ thể trắng trẻo rắn chắc đầy sáu múi thịt cơ bụng... phía dưới còn thịt to đùng đầy gân xanh hiện rõ khiến đang mơ hồ Doãn Y Ngưng dù đang mất dần lý trí cũng phải ngưng ngừng...

"Thật...lớn~" giọng nói trầm bầm nhỏ khiến nam căn càng thêm phình to một vòng rồi thân thể rắn chắc đè lên thân mình mềm mại...

"Bảo bối... thích không?" Sharp thổi khí nơi lỗ tai trắng hồng rồi liếm nhẹ nó sau đó hài lòng nhìn nó đỏ lên khẽ run rẩy...

"Sharp~"

Nụ hôn rơi nhẹ lên chiếc cổ nõn nà khẽ liếm láp nơi mạch máu đang kêu gào rồi há ra bốn chiếc răng nanh ngoạm nhẹ vào nơi hân sắp thương thức dòng máu thơm ngọt...

Phía dưới còn thịt ma sát hoa huyết khiến cả hai càng thêm bóng loáng... rồi một cái động thân còn thịt thô to đâm mạnh vào trong hoa huyết ẩm áp ẩm ướt... phía trên cổ răng nanh cũng đâm sâu vào lớp da cần cổ như còn thịt... dòng máu ngọt ngào được hân chậm rãi hút nhẹ khiến Doãn Y Ngưng càng thêm thoải mái...

"Ân~" nơi cổ bị chiếc lưỡi nhẹ liếm láp khiến cho đau ma khoái cảm... phía dưới lại nhanh chóng giao hợp một cách mãnh liệt...

Sharp bên trên hưởng thụ hương vị ngọt ngào từng chút một bên dưới còn thịt lại được mềm mại các nếp uốn gập gao bao quanh ... ôn nhuận dầm thủy bao bọc lấy cả còn thịt thô to... mỗi lần di chuyển ra vào lại cùng nhau mang ra một lượng nước nhớt nháp thơm lừng khiến vốn khúu giác Vampire của Sharp đã nhạy cảm càng thêm nhạy cảm một cách điên cuồng... buông ra chiếc cổ mềm mại đang rỉ ra dòng máu đỏ hồng yêu mị Sharp đưa lưỡi liếm nhẹ vết thương làm nó biến mất sau đó như nghĩ tới điều gì đôi mắt ánh lên tia giao hoạt rồi khỏe miệng khẽ nhếch...

Phập! trên bầu ngực là hai dấu răng cắm sâu vào sau đó ngón tay dài thon thả đưa tới miệng vết thương rồi vẽ lấy vài ký hiệu... những dấu máu chạy theo những ký hiệu tụ về một điểm nhỏ trên ngực... Dần dần tỉnh táo lại Doãn Y Ngưng khẽ cúi đầu quan sát nơi đang dần nóng lên ngực phải sau đó tròn mắt kinh ngạc nhìn phía mỉm cười hài lòng Sharp như tò mò hỏi này là gì...

"Ký hiệu này là nói ta ngươi cùng chung một mạng... đời đời kiếp kiếp ...mãi bên nhau... Doãn Y Ngưng~ Ta yêu ngươi."

Doãn Y Ngưng khẽ hồng hốc mắt ôm lấy cổ Sharp dụi dụi đầu nhỏ vào cần cổ hân.... Đôi chân thon dài cũng ôm lấy phần mông đang nhanh chóng di

động một cách mãnh liệt... Sinh mạng cùng chung.. đòi đòi kiếp kiếp...

Sharp liều mạng rút cắm vào hoa huyết.. càng ngày càng sâu càng ngày càng mạnh... mỗi lần mạnh mẽ nháp vào là một lần hoa tâm điểm G bị nghiền nát.. mỗi khi đó thân thể cô lại lần nữa cao trào... run rẩy.. Sharp ngậm cùng lúc hai nhũ hoa đang sinh nhũ thì nhanh chóng mút vào miệng... dòng máu cực phẩm của người mình yêu hòa quyện với dòng nhũ ngọt ngào khi cao trào hòa vào nhau trong khoang miệng khiến Sharp càng thêm hưng phấn...

Doãn Y Ngưng cảm thấy cơ thể như bị vùi dập vào những cơn khoái cảm tuyệt vời của bữa tiệc thịnh yến đầy dục vọng.. trong chiếc hòm tối om từng cảm quan lại càng thêm sâu sắc..

Tiếng rên rỉ kiều mị nghẹn ngào cùng tiếng thở dốc găm nhẹ hòa vào nhau như một bản nhạc tuyệt vời của dục vọng...

Cắm rút càng lúc càng mạnh càng ngày càng lâu... lâu tới khi Doãn Y Ngưng cảm thấy xương sống thắt lưng bắt đầu chua sót thì Sharp mới đâm một cái thật mạnh đỉnh vào tử cung khẽ mở bắn vào dòng bạch sữa của mình... mười phút bắn vào không ngừng nghỉ của Sharp cũng là mười phút cao trào liên tục Doãn Y Ngưng...

Những tưởng đã kết thúc nhưng không ngờ đây chỉ mới là bắt đầu... Doãn Y Ngưng lúc này đã thanh tỉnh... nhìn phía đang ra sức một lần lại một lần cây Sharp chỉ có thể nghẹn ngào rên rỉ hòa theo... trong lòng lại là một trận khóc không ra nước mắt... Vampire là như vậy đúng mãnh sao?

"Bảo bối~ đây là ta lần đầu tiên mở huân... nên ngươi biết..." Sharp thủ thủ vào tai cô rồi lại mạnh hơn nghiền ép thành thịt hoa huyết đỏ hỏn như máu... cô hận chết kẻ đã hãm hại mình.. thật hận...thật hận...

Như thấy cô phân thần lòng tự tôn mấy trăm năm nay bị đá kích hấn quyết định phải đòi lại tự tôn của mình..

"Nhẹ... nhẹ chút... ân

quá sâu rồi... Sharp

không chịu nổi ~~~~~ Khôngggggg~" lại cao trào liên tục khiến Doãn Y Ngưng khàn giọng van xin... bắt quá ai kia lại nhanh chóng bỏ qua vẻ đáng thương của cô mà càng ra sức đâm...thọt...

Phía bên ngoài chiếc hòm đen với hoa văn đỏ yêu mị khẽ run lên từng chập càng ngày càng mãnh liệt...

Bên trong gian phòng là một mảnh xuân sắc triền miên thì phía dưới sân trường lại đang tràn đầy những lời thoái mạ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 169: Bộ Mặt Thật: Bắt Giam Quy Án.

"Chúng ta kết thúc đi. Ta sẽ nói gia gia hủy hôn... lý do ta cũng sẽ nói rõ ràng..."

"Không.. xin người đừng như vậy.." nam nhân khụy xuống đưa tay van xin về phía đang xoay lưng lại nữ hài...

Trên sân khấu đang tới hình ảnh một nam nhân anh tuấn đang lút chui vào căn phòng của một thiếu nữ xinh đẹp... cả hai nói chuyện một lúc sau thì cô gái hoảng sợ nhìn phía nam nhân rồi ngất xỉu...

Phân cảnh kế tiếp.

Nam nhân hài lòng nhìn phía đang ngã xuống sân nữ hài rồi mỉm cười một cách đắc ý sau đó hấn cúi người đưa tay ôm chầm lấy thân hình bé bỏng của cô gái rồi từ từ leo lên chiếc giường ... sau đó đem thân thể cô gái treo lên thòng lọng mà hấn chuẩn bị sẵn nơi chum đèn...

Sevil Coste xanh mét mặt mày định đứng dậy thì một bàn tay vịn chặt vai hấn ngăn cản rồi ép hấn ngồi xuống.

"Xem tiếp.." giọng nói trầm thấp vang lên khiến hấn cứng ngắc quay đầu lại nhìn thì thấy đôi mắt vàng hổ phách đang hiện lên những tia nhìn sắc bén nhìn thẳng vào hấn như đang cảnh cáo... Sevil Coste mồ hôi lấm tấm trên trán... hấn đưa tay quệt nhẹ rồi đỏ ngầu ánh mắt nhìn phía sân khấu tiếp tục xem xét...

Davil câu môi hài lòng khẽ nhếch miệng... không dám xem tiếp sao? Sợ hãi? Sevil Coste sao lúc gây ra sự việc các người lại không nghĩ sẽ có kết quả của hôm nay?

Đây chỉ là bắt đầu.

Bạch Hiểu Tình về mặt vẫn bình tĩnh như không chuyện gì xảy ra bởi vì trí nhớ của cô đã bị xóa khi rời khỏi học viện nên bản thân cô sẽ được an toàn...

Bạch Hiểu Huệ ánh mắt lo lắng nhìn phía tỷ phu sau đó tiếc nuối thở dài một hơi... cứ tưởng câu dẫn được tỷ phu sẽ có được vinh hoa phú quý cùng địa phụ phu nhân Philip Dailent không ngờ chỉ là một giấc mộng... bất quá việc này không liên quan đến cô cho nên cô có thể thoải mái xem diễn...

Hai tỷ muội Bạch gia tâm trạng thoải mái nhìn đang tiếp tục phát triển câu chuyện trên sân khấu thính thoảng liếc phía đang trắng bệch khuôn mặt Sevil Coste rồi mỉm cười...

Sevil.... Đó là cái giá phải trả cho sự phản bội...

Xung quanh khán giả lúc càng ngày càng tức giận... cái gì mà chuyện tình cảm động... cái gì mà truyền thuyết lãng mạn của Lomulios... đều là chó má... những kẻ độc ác giết người thì bị tôn thờ trong khi nạn nhân lại bị hãm hại hóa ra năm đó là một cuộc tự sát dàn cảnh sao?

Tách trên sân khấu những cơ quan mật đạo dần dần được đóng lại bóng lưng của người nam nhân vừa biến mất trong con đường mòn thì toàn bộ bóng đèn đều được tắt đi...

Xung quanh sân khấu tối om một mảnh phía trên sân diễn là một tấm màn trắng to đùng đang được máy chiếu chiếu lên... một quyển sách dày cộm xinh đẹp hiện lên giữa màn hình... cuốn sổ yêu mị với nền đen cùng những hoa văn đỏ như máu tràn đầy bề mặt...

Trang giấy ó vàng được mở ra với những nét chữ nắn nót cẩn thận...

.....

Ngày x tháng x.

Hôm nay ba ba đem về từ tu viện Saintfort một nam hài nói đây sẽ là người sẽ bảo vệ cho ta... khi đó ta chỉ cảm thấy hân hạnh kỳ lạ... hân hạnh nhìn ta bằng ánh mắt vui vẻ nhưng lại có một tia chán ghét lóe qua.. có lẽ ta đã nhìn lầm... dù sao cũng có bạn mới nên ta cảm thấy thật vui vẻ..

Năm đó ta 10 tuổi ... hân 17 tuổi...

Tên hân là Sevil Coste..

.....

Ngày xx tháng x

Sevil hôm nay thật kỳ lạ.. ta cảm thấy hân đang giấu ta một điều gì đó.. luôn lén lút nhìn ta rồi có khi chột dạ xoay qua chỗ khác...

"Sevil. Người bị sao?" ta đưa tay sờ trán hỏi hân thì thấy khuôn mặt hân đỏ bừng như quả táo khiến ta cảm thấy... hân thật đáng yêu...

Rồi hân nói hân yêu ta... Ách.. yêu sao? Ta về mặt lạnh lùng nhìn hân rồi nhanh chân bước đi..

Thật ra sau đó ta đã trốn vào trong chăn trùm mền lại úp chiếc gối dày lên mặt sau đó là thật to...

Thật tốt quá... hân nói yêu ta ngar... oa...

Thật ra ta rất muốn chạy ra nói với hân rằng "Sevil.. ta cũng thật yêu người.." bất quá... ta lại không có can đảm.. để thẳng thắn thổ lộ... nhưng mà không quan trọng bởi vì chúng ta đã chính thức quen nhau...

.....

Ngày xx tháng xx

Sevil làm lão sư ở Lomulios cũng đã 5 năm... thì chỉ vừa vào đây được một năm hơn.. ngày đó ta đột nhiên nghe nói hân đang theo đuổi một nữ hài khác... là nữ thần của học viện Bạch Hiểu Tình...

Khi đó ta cảm thấy tò mò lại mất mát lẫn hụt hẫng... ta đã nghĩ dù sao chúng ta chỉ mới quen nhau được vài năm.. có chia tay cũng sẽ không lắm.. đau lòng.. nhưng ta biết lòng ta đang cực kỳ khó chịu...

.....

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 170: Chương 58B

Ngày xx tháng y

Ta đưa ra lời chia tay... Sevil sững sờ nhìn ta rồi dứt khoát không đồng ý... hấn đẩy ta vào vách tường trong phòng rồi hôn ta... sau đó còn quỳ gối cầu hôn...

Hắn nói hắn đi tìm Bạch Hiểu Tình để hỏi cách làm sao cầu hôn thật lãng mạn... khi đó ta cảm thấy thật cảm động... hạnh phúc đột nhiên đến khiến ta rơi lệ... nhìn về mặt chân thành của Sevil ta đã đồng ý..

.....

Ngày x tháng yy

Chúng ta đính hôn được vài ngày... tuy ta cảm thấy rất hạnh phúc nhưng vẫn không lắm hài lòng về buổi đính hôn... thật ra ta muốn làm thật lớn.. làm lớn đến nỗi khiến cho mọi người đều biết Sevil Coste là vị hôn phu của ta.. của Sharena Philip Dailent này... nhưng mà Sevil lại nói không nên làm như vậy...

Hắn nói hắn không muốn mọi người biết hắn vào được Lomulios là nhờ vào quan hệ với gia đình vị hôn thê...

Ta đã đồng ý... bởi ta biết Sevil là một người thật si diện...

.....

Từng dòng nhật ký được mở ra trong tiếng nứt vỡ của vài người... từ từ tiếng bàn tán xôn xao càng ngày càng nhiều Sevil Coste bất chấp tất cả đứng bật dậy định chạy trốn thì xung quanh hàng ghế danh dự vài nam nhân đứng lên che đi đường đi của hắn...

Davil lui ra phía sau một bước nhường chỗ đang đi tới viên sĩ quan. Bộ đồ màu trắng uy nghiêm thêm vào đó là vài viên ruby đỏ làm rõ cấp độ quân hàm... Thiếu tướng Deiric Jackson Clenobart lên trước sân khấu nói vào micro được đặt trước tấm màn máy chiếu...rồi lấy trong xấp tài liệu một tờ giấy nhanh chóng mở ra... những chiếc máy quay quay nhanh chóng chia về phía tờ giấy đang cầm trên tay..

Dòng chữ lệnh bắt do tòa án tối cao thành phố Outurad đã ký tên cùng đóng mộc đỏ đậm đau ánh mắt Sevil Coste. Hắn run rẩy đứng bật dậy bàn tay run run chia về phía viên thiếu tướng ... khoe môi trắng bệch run rẩy lợi hại... đôi mắt anh minh lúc trước giờ đây chỉ còn là những tia tơ máu đỏ ngầu...

"Người... các người..." Sevil Coste nhìn phía từ từ đi ra những học sinh vừa diễn kịch cảm thấy bản thân mình đang rơi vào một cạm bẫy không lồ không lối thoát... và cạm bẫy đó đã dần dần thu lại...

"Sevil Coste. Người là kẻ si nhục của cả học viện Lomulios." lời tuyên bố thẳng thừng của một nam sinh vang lên sau đó cậu nhanh chóng đi tới trước mặt vị thiếu tướng trẻ tuổi cung kính cúi đầu...

"Xin giúp Sharena Philip Dailent đòi lại công bằng... còn lại cho người bị hại thanh danh vốn có."

Hơn hai ngàn học sinh từ trên sân khấu cùng dưới khán đài đều đồng loạt đứng dậy sau đó cung kính khẽ cúi đầu nhìn về phía đang thi hành án thiếu tướng trẻ tuổi đồng thanh nói...

"Xin giúp đỡ."

Sevil Coste hoảng sợ định xoay người chạy trốn thì từ phía sau hai nam nhân mặc vest đen nhanh chóng đi tới giữ chặt bờ vai hắn rồi một chiếc còng tay được vòng vào đôi tay đang run rẩy của Sevil Coste. Vị thiếu tướng giờ lên lệnh bắt lên tiếng nói...

"Sevil Coste. Người bị bắt vì tội danh cố ý giết người...cướp đoạt tài sản cùng buôn lậu chất cấm. Dẫn đi." viên sĩ quan nhìn phía chỉ huy rồi nhanh chóng gạt đầu ra hiệu bắt đi ra ngoài... Sevil Coste gằm mặt xuống uể oải đi ra đại sảnh... xung quanh là năm sáu vị cảnh sát viên với vũ trang đầy đủ.

Bạch Hiểu Tình nhìn phía đang bị dẫn đi trưng phu thì cảm thấy rất thoải mái không có lấy một tia đau lòng... kể từ cái đêm kinh hoàng kia xảy ra tình nghĩa vợ chồng cũng đã kết thúc... bà cảm thấy cả người cực kỳ dơ bẩn cùng tuổi nhục... nhớ tới đêm đó bản thân như một kỹ nữ giang chân đòi thoả bà lại hận chết không thể tự tay giết chết hắn cho hả giận...

Bạch Hiểu Huệ cũng chỉ tiếc nuối thờ dài nhìn phía nam nhân bàn tay bị còng đi xa khu khách quý cảm thấy hụt hẫng ... bất quá nếu hắn bị bắt cũng tốt.. gia tài Philip Dailent dù sao cô cũng đã bòn rút không còn nhiều... những kẻ hết giá trị lợi dụng thì nên nhanh chóng biến mất...

Dù sao Bạch Hiểu Huệ cô vẫn còn rất trẻ... muốn kiếm nam nhân kết hôn sanh hài lại đơn giản bất quá...

Thiếu tướng Deiric xoay người nhìn sang phía đang tươi cười tỷ muội Bạch gia... lần nữa lấy ra thêm một tờ giấy khác cũng có đóng dấu mộc đang hoàng.. bất quá lần này tên người bắt lại thay đổi.....

"Bạch Hiểu Tình cùng Bạch Hiểu Huệ bị bắt về hành vi giam giữ, đánh đập người trái phép cùng giết người. Lệnh bắt giữ có hiệu lực ngay lập tức. Những lời các người nói hiện giờ sẽ là bằng chứng ở trên tòa. Dẫn đi." Giọng nói đầy quyền uy vang lên khiến đang tươi cười hai tỷ muội chợt cứng ngắt sắc mặt.. sau đó kêu to oan uổng rồi vùng vẫy muốn chạy thoát thân... bất quá cũng không có ích gì...

Nhìn phía còng tay đang dần dần tới gần Bạch Hiểu Tình sắc mặt u ám đang vùng vẫy chợt bình tĩnh trở lại rồi yêu cầu gọi điện thoại cho luật sư của mình... Dù sao lệnh bắt này chỉ là tạm thời... không có chứng cứ nên họ sẽ nhanh chóng thả bà... dù sao những kẻ đáng chết cũng đã hóa thành tro bụi...

cùng lắm chỉ là tội danh giam giữ cùng đánh người trái phép... chỉ cần đủ tiền bảo lãnh sẽ nhanh chóng được thả ra ngoài...

Tiền sao? Bà không thiếu... dù sao thì Bạch Liên Kiều bảo bối nữ nhi cũng bây giờ đang là người thừa kế của Louis Rissin nên nhất định họ sẽ nể mặt gia tộc đó... mà nhanh chóng thả bà ra... nếu không thả thì bà sẽ đổ hết tội lên đầu Bạch Hiểu Huệ... dù sao cô ta là người thường xuyên đi tới nơi đó...

Ta vừa đào một hố nữa truyện hiện đại

"Đòi đòi kiếp kiếp mãi yêu em."

Thật ra là ta cảm thấy rất bức xúc vài việc liên quan tới cho tiết mang thai ly hôn.. chỉ tiết đơn giản mà cứ làm lớn chuyện... cho nên để dẫn dắt ai kia ta đã up lên 1 truyện thể loại ngôn tình hiện đại mà ta viết gần 2 năm trước... các nàng ủng hộ ta nhá...

P/s: Đây là trá hình PR...

Thân ái...

Thể loại 3S sạch sùng và sắc.. ta sẽ cho ngược nam chính.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 171: Đôi Đầu: Ảnh Vs Rose.

Ảnh trở về phục mệnh cũng đã hơn ba tiếng sau... khoe môi cơ giết có nhiều điều muốn nói nhưng một lần lại một lần cũng không thể mở miệng được.. bởi vì bên trong gian phòng nào đó hần vẫn còn nghe tiếng thở dốc kiều mị cùng tiếng gầm nhẹ thỏa mãn.. thỉnh thoảng lại nghe vang lên tiếng nghẹn ngào cầu xin tha thứ cùng với tiếng nói lưu manh đáng khinh của... chủ tử...

Ảnh tuyệt đối không chịu chấp nhận đây là giọng nói của chủ nhân của hần... bởi vì...

"Bảo bối... cả hai cái miệng nhỏ của người đều đang tham lam cắn mút ngón tay cùng côn thịt của ta... này... ta làm sao có thể không chịu theo ý người đâu?"

"A~ xem này... Bảo bối... người lại cao triều... có phải hay không muốn ta lần nữa thao người?"

"Bảo bối ngar~ vận vẹo vòng eo là muốn ta nhanh hơn chút nữa sao?"

"....." Ảnh ngửa đầu nhìn trời làm trạng thái hóa đã trong lòng lệ đang từ từ nhỏ xuống... chủ tử a~ cho dù ngài là lần đầu tiên khai trai nhưng mà ngài có hay không nghĩ tới dơi độc thân là ta a?

.....

"Thật kỳ lạ... rõ ràng Y Ngưng nói sẽ đi xuống để xem kịch cơ mà?"

Phía đằng xa vang lên tiếng lầm bầm nhỏ cùng tiếng bước chân nhẹ nhàng... mái tóc tím bạc được buộc lên một cách gọn gàng nhưng không kém phần quyến rũ trong bộ đồng phục bó sát người... từng đường cong bốc lửa vận vẹo như rắn nước có thể làm cho bất cứ tên nam nhân nào cũng muốn đè thân thể thướt tha này xuống dưới thân... mà hung hăng khi dễ...

Ảnh lỡ tai giật giật khẽ lắc mình biến mất bất quá hần lại quên mất đáng khinh chủ nhân đang làm việc trong gian phòng một cách không có tiết chế...

Rose đang đi tới hành lang nơi ba gian phòng của khu vực lớp mình thì chợt sững lại.. lỡ tai nhẹ nhàng run rẩy sau đó từ từ đi tới trước gian phòng thứ ba...

"Không~... không chịu nổi nữa

ahaaa~"

"Sharp ~ dừng... dừng lại...ô...ô~"

Tiếng van xin đứt quãng xem lẫn với tiếng thở dốc kiều mị khiến không khí xung quanh mang đầy vẻ ái muội... Rose khuôn mặt nhỏ nhắn hiện lên những vết đỏ bừng cái lỗ tai cũng khẽ run rẩy một cách đáng yêu... bàn tay vừa nẩy định giờ tay đẩy cửa bây giờ đang từ từ thu về rồi ngồi xổm xuống giữa lối đi đưa tay vẽ những vòng tròn trên đất...

"Ngưng Ngưng thật xấu... người ta đang lo lắng đi tìm trong khi bản thân ở đây lại đang a a o o... thật đáng ghét..." cái miệng nhỏ nhắn khẽ chu ra một

cách mất hứng... cái đầu nhỏ lại cúi xuống nhưng đôi tai đỏ bừng vẫn vành lên nghe ngóng một cách hưng phấn...

Ảnh đang ẩn thân nhìn phía đáng yêu nữ nhân cảm thấy rất buồn cười... rõ ràng khuôn mặt kia là đang muốn tìm bất mãn sao? Hắn có nên thỏa mãn cô???

Nghĩ nghĩ hắn cúi đầu nhìn tiểu huynh đệ nhà mình thì thấy dưới đũng quần nó đang ngạo nghễ đứng thẳng... Ảnh thở dài một hơi rồi trò đùa dai hiện ra phía sau đang ngồi hùa quyền quyền nữ nhân...

Rose cảm thấy có một vật gì đó tiếp cận mình nhưng chưa kịp hoàn hồn thì cả thân thể đã bị mang cách mặt đất và... xuất hiện trên ...sân thượng của trường?

Rose đưa tay thực mạnh về phía sau rồi móng vuốt chợt xuất hiện cào mạnh ra phía đằng sau sau đó nhanh chóng xoay người thoát ra... trong đôi mắt tím hiện lên tia sát khí đầy đặc rồi chạy nhanh tới đánh nhau cùng bóng đen trước mặt mình...

Ảnh nhìn phía đang nhào tới vùng vẫy móng vuốt một cách bạo lực thì cả khuôn mặt đầy hắc tuyến nhưng vẫn đưa kiếm ra đỡ... những móng vuốt dài sát quá mạnh về lồng ngực bóng đen thì bị một thanh tóa đầy hắc ám kiếm chặn lại...

Vampire? Trường học có Vampire sao? Nếu là ảnh vệ thì đó là nhân vật nào? Rose híp mắt nhìn phía đôi mắt đỏ ngầu trên chiếc khăn đen khề nhú này... Ảnh thấy cô đang đánh giá mình cũng rất ngạc nhiên nhìn phía nữ nhân trước mặt..

Là cô? A~ thật thú vị.. không ngờ lại gặp nhau ở đây...

Hắn đưa tay nắm lấy hai bên cổ tay cô rồi bẻ ngược ra sau lưng động tác so với ban nãy nhanh hơn gấp mười lần khiến Rose không kịp phòng bị... rồi cả thân hình bị một luồng thân nhiệt ấm áp bao quanh bộ ngực ngạo nhân bị ép chặt trong lồng ngực rắn chắc khiến chúng móp méo không ra hình... Rose sững sờ ngẩng đầu nhìn phía đôi huyết sắc ánh mắt đầy ý cười cùng... sùng nịch... trong đôi mắt tím là đầy vẻ nghi hoặc cùng mơ hồ... rất quen... đôi mắt này...

"Tiểu công chúa của LoeKing Wolferi lại xuất hiện ở Lomulios?" Giọng nói tựa tiểu phi tiểu vang lên bên tai khiến Rose khẽ giật mình cả thân mình giật giật khiến tên Ảnh nam nhân đột nhiên khẽ cứng đờ... tiểu yêu tinh.. Đôi mắt hắn lúc này càng ngày càng ám sau đó hắn đưa ra một bàn tay vuốt nhẹ dưới cằm của Rose...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 172: Chương 59B

Những ngón tay nhẹ nhàng gãi nhẹ dưới cằm như đang cưng chiều vỗ về khiến Rose chợt sững sờ chỉ thấy lúc này như nữ vương bản Rose bây giờ như một cô mèo mềm mại không sức phản kháng... Ảnh hài lòng cười cười rồi cúi người xuống ôm lấy thân thể mềm mại vào lòng rồi lần nữa biến mất.

Đợi đến khi hoàn hồn Rose mới ánh mắt long lanh bay tới căn mạnh vào bả vai tên nam nhân kia... đáp lại là một lần nữa xoa cằm dịu dàng... Ảnh cúi đầu nhìn thiếu nữ trong lòng mình khi thì tỉnh lại gương mặt múa vuốt khi lại mềm mại như mèo con lười biếng thì chỉ cười cười vừa đi vừa gãi cằm cho cô...

Rose ánh mắt mơ hồ gừ gừ thoải mái nhưng trong lòng lại đang khóc thét nguyên rửa tên nam nhân đáng chết này.. sao cô lại quên mất đôi mắt đó chứ.. là của hắn... là của khắc tinh của cô... đôi huyết ngọc chỉ có ba người trong tộc Vampire mới có.. một người là thiếu chủ hiện giờ của tộc Vampire Sharp DarkKnight... hai người còn lại là hai em trai sinh đôi của hắn vương tử Daniel DarkKnight cùng Darie DarkKnight...

Mà vị đang ôm cô là Daniel DarkKnight... kẻ giao hoạt đáng giận nhất trong ba anh em nhà Vampire..

Cái gì mà chó má ảnh vệ... rõ ràng là hắn lấy thân phận ảnh vệ chỉ để muốn ra tòa thành trên biển Matas chơi đùa... còn ảnh vệ thật sự chắc đang nằm xủ ở một nơi nào đó...

Lại nói tới khắc tinh cơ hồ Rose rất muốn quay về đảo người sói mà cào rách mặt ca ca nhà mình... hừm... sói đội lốt người...

Jack LoeKing Wolferi... ngẫu tuyệt đối sẽ trả thù... nhất định sẽ trả thù... Rose nước mắt lưng tròng nhớ lại cái ngày mà bản thân không biết sống chết trên đùa ca ca cùng Darkas là công và thụ... bây giờ thì hay rồi... nhược điểm bị kẻ địch phát hiện... có muốn vùng lên cũng không được...

"Daniel~" Rose mềm mại chớp đôi mắt tím xinh đẹp định làm nũng thì thấy đôi mắt huyết ngọc đang chăm chú nhìn mình...

"Ta...ta không có...trốn hôn.. ta tuyệt đối... tuyệt đối không có chạy trốn...." Rose lòi thè son sất còn kém liếm nước bọt giờ ba ngón tay lên trời thè thốt... bất quá Daniel sẽ tin sao? Làm sao có thể...

"Chúng ta trên giường bàn luận!" vấn đề quan trọng này phải được bàn luận ở một nơi quan trọng.. Daniel nhanh chóng ôm lấy thân hình bốc lửa chặt

vào lòng rồi dịu dàng nói..

Rose xanh mét mặt mày nhìn phía đang dịu dàng tuyên án tử hình Daniel sau đó vùng vẫy lợi hại .. bàn tay nắm lại đập thành thịch vào lồng ngực rắn chắc...

"Daniel nguoi là cầm thú... là bại hoại... thả ta xuống..."

*Ngao ô

*

"Ngoan... ngoan ngoan ta sẽ dịu dàng... còn không... nguoi biết.." nhìn phía đang tru lên mồ nữ Daniel khẽ dừng lại phun ra một câu rồi hải lòng khi thấy đang yên tĩnh trở lại nữ nhân.

Roselina LoeKing Wolferi... nguoi là của bọn ta... trốn hôn sao? Nói đùa... Xem ra quyết định ở lại đảo của Darie là một sai lầm... hấn nên gọi cho đệ ấy đến đây vui đùa mới được... bảo bối của bọn họ thật không ngoan... rất không ngoan.. nên phải bị trừng phạt...

Daniel đi nhanh về phía khách sạn mà mình đang tạm thời ở trọ quăng mồ nữ nhân thẳng lên giường rồi ép người nằm đè lên thân thể mềm mại sau đó mới cầm lên điện thoại lên ung dung gọi cho em trai bảo bối thông báo tin vui...

Rose bị đè ép bên dưới xanh mét mặt mày nghe cuộc điện thoại sau đó run run mềm mại gọi tên...

"Darie

"

Bảo bối. Hai tiếng nữa ta sẽ tới.. thật may là ta đang ở cách Outurad không phải rất xa. Darie giọng nói đáng đánh đòn truyền lại khiến Rose cảm thấy bản thân mình lần này thật sự xong đời...

Daniel nhìn phía xanh mét nữ nhân cảm thấy hải lòng trong lúc cô đang lo lắng sấm hối với đệ đệ hấn nhanh tay xé đi bộ quần áo mê nguoi của cô sau đó ung dung chơi đùa thân thể mẫn cảm... đợi tới khi Rose kịp hoàn hồn thì mồ nam nhân nào đó đang ra sức cày cấy trên thân thể ửng hồng mềm mại...

.....

Trong gian phòng của những chiếc hòm đầy hoa hồng lãng mạn hai thân thể vẫn quấn quýt bên nhau không rời.. thật lâu... thật lâu sau những đợt cao triều dôn dập Doãn Y Ngưng lại lần nữa ngất xỉu... Sharp nhìn phía những tia nắng ban mai dâng lên mới hải lòng buông tha nữ nhân dưới thân mình... nhìn phía lấy lại những chất lỏng của cô và hấn trên những cánh hồng dập nát hấn cảm thấy thật thỏa mãn... đôi mắt bây giờ lại lần nữa hóa trở về màu xám... một cái phất tay đưa lên cả hai thân thể đã sạch sẽ thơm tho... chính là trên thân thể Y Ngưng những dấu đầu tây xanh tím vẫn còn đậm màu...

Phía trên chiếc đàn dương cầm trắng là hai bộ quần áo được Ảnh chuẩn bị từ lúc đầu... Sharp nhanh tay mặc lại y phục cho cả hai người rồi nhủ mày nhìn xung quanh tìm kiếm.. thật kỳ lạ... tên kia lại chạy đi đâu rồi? Thân là ảnh vệ mà suốt ngày cứ long nhong đi khắp nơi... Sharp thăm rửa trong đầu tên ảnh vệ vô dụng... mà không hề hay biết mồ ảnh vệ đáng thương đang ngất xỉu ở bụi cỏ sau vườn hoa... với tình trạng lỏa thể...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 173: Trừng Phạt (H Nhẹ)

Sharp ôn nhu ôm lấy đang ngủ ngon Doãn Y Ngưng đặt cô thoải mái ngồi trên đùi mình rồi mới nhìn phía kết giới được Ảnh giăng ra phất tay phá kết giới... Hấn nhủ mày rồi lần nữa đưa tay lên ra hiệu.. một bóng đen từ phía sau lưng lại hiện ra.. bất quá lần này khí chất lại hoàn toàn khác biệt so với Anh... bóng đen đi tới nói ra toàn bộ sự việc mà Ảnh điều tra được sau đó lần nữa biến mất trong không khí...

Đôi mắt xám lóe ra những tia lạnh bức người rồi nhanh chóng trở lại bình thường.. Tinh được Venusa vốn chỉ xuất hiện ở hòn đảo của gia tộc LoeKing Wolferi không ngờ tới bây giờ lại tới trên tay người đàn bà đó.. Xem ra Jack vẫn để lọt lưới một con bạch nhãn lang...

.....

Lại nói tới Rose bé nhỏ... trong căn phòng khách sạn sa hoa loại lớn trên chiếc giường trắng tinh là hai thân ảnh đang dùng sức dây dưa với nhau...

Một người lôi kéo.. một người trốn...

Rose đang nói chuyện điện thoại cùng Deria thì cảm thấy cả người chột lạnh... sau đó một thứ gì đó đang đâm sâu vào hạ thể của mình... cô rên nhẹ một tiếng rồi quăng luôn chiếc điện thoại xuống giường rồi dùng sức đập tên đang cày cấy xuống đất.... Đang tập trung làm việc Daniel một cái chột thất thần

thì rơi hẳn xuống nền gạch lạnh lẽo...

Đôi mắt hắn tối sầm lại một cách nguy hiểm rồi mái tóc đỏ rực dài ra... dài ra chạm đất... hắn mọc ra hai chiếc răng nanh rồi liếm mép nhìn phía đang run rẩy Rose..

"Roselina... Lá gan lại phi?" hắn từ từ từng chút một leo lên giường sau đó nắm lấy cổ chân cô kéo cả người cô lại gần về phía mình..

"Da...Daniel... ta... ta không cố ý... ô..ô... ngươi là hồn đản... mau buông tay... buông tay..." nhìn phía càng ngày càng đen mặt vị hôn phu Rose cảm thấy lần này xong thật rồi.. cô không nên đá hắn... không nên trả thù a

Bàn tay cứng rắn dùng sức kéo con mồi đang vùng vẫy về phía mình... tay kia đưa nhẹ từ bàn chân từ từ hướng lên trên...hắn xoa nhẹ đùi trong của cô rồi di chuyển từ từ chạm vào hoa huyết mãn cảm..

Rose cảm thấy bản thân mau điên rồi... tay chân bị sờ soạn đến không có sức lực... phía cầm lại bị xoa nhẹ nhẹ làm cô càng thêm thoải mái...

Hắn hài lòng nhìn phía đang phát ra từng tiếng Grừ...grừ... mềm mại Rose... đôi mắt sùng nịch nhìn phía đang dần dần ứng hồng từng tia dục vọng...

Rose mơ hồ ngồi dậy ôm lấy cổ Daniel khẽ dụi đầu nhỏ vào cổ hắn như đang làm nũng sau đó là một cuộc triển miên... Daniel nhìn thấy đang không phòng bị Rose liền thúc mạnh côn thịt vào sâu trong hoa huyết rồi thoải mái hừ nhẹ.. hắn nhấp móng từng cái thật mạnh thật sâu vào tử cung... đôi răng nanh cắn vào cổ hút từng chút một vị máu thơm ngọt sau đó nhả ra để từng dòng máu chảy dài xuống cơ thể nõn nà... hắn mới từ từ dùng lưỡi liếm lấy từng tấc thịt...

Dưới hạ thể côn thịt vẫn nhanh chóng thúc đẩy khiến cơ thể Rose càng ngày càng trầm mê vào dục vọng... cao trào thật nhiều thứ sau Rose mới hôn hên định cầu xin tha thứ thì lúc này một nam nhân nữa từ ngoài cửa bước vào.

Thân thể yếu ớt khẽ run rẩy từng chút rồi vặn vẹo vòng eo mềm mại sau đó từ phía sau một hơi thở nóng rực phả vào cần cổ mãn cảm.. Darie nhìn phía ca ca sinh đôi của mình nở nụ cười sau đó hút nhẹ vào cần cổ nơi hai đầu răng nanh đang rỉ máu khẽ nhắm nháp... côn thịt đâm mạnh vào hậu huyết khiến Rose khẽ rướn người lên cao... hai côn thịt trong cơ thể bừa bãi đâm thọt khắp nơi góc ngách thành thịt mềm mại rồi nhồi mạnh vào điểm G mãn cảm..

"Không

" Rose cảm thấy hai côn thịt đang căng lớn thành một vòng khẽ xoay móng vặn vẹo muốn thoát... hai huynh đệ tâm linh tương thông khẽ cười cười hài lòng rồi nhanh chóng lướt động.. mọi nơi mãn cảm trên cơ thể đều được vuốt ve an ủi...

Hai côn thịt lớn thành một vòng nghiền ép lấy từng khối thịt mềm mại âm áp lại âm ướt nơi hai huyết... côn thịt được bao bọc kín giữa những thành thịt đang mát lấy một cách tham lam.. từng tấc da thịt đầy gân đều được thít chặt vào hai lỗ nhỏ... từng tiếng bababa vang lên...

Không khí ái muội vờn quanh khắp căn phòng... tứ khỏa đàn đánh mạnh vào nhau phát ra những thanh âm phành phạch... bầu vú tròn căng được nhào nặn thành hàng trăm hình thái khác nhau... thỉnh thoảng lại được bú mút chắc chắn một cách đam mê...

Mùi máu tươi lẫn mùi xuân thủy cùng tinh dịch hòa quyện vào nhau khiến hai nam nhân ánh mắt càng thêm đỏ ngầu đầy dục vọng..

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 174: Chương 60B

Cứ mỗi lần cao trào là một lần mệt lã... dường như đang trừng phạt tội trốn hôn của ai kia hai huynh đệ ra sức thao mạnh vào hai lỗ nhỏ dưới hạ thể khiến nó căng đầy rồi thì nhau chà sát thành thịt vách ngăn... đôi lúc còn đùa xem ai vừa nhanh vừa mạnh... khiến Rose nức nở nghẹn ngào... nhiều lần cô biến thân trở lại thành lang tộc... nhưng đều vô dụng... những khi đó một trong hai người sẽ đưa tay sờ sờ nơi sau tai sói khiến cô lại lần nữa hóa lại hình người...

Mỗi khi như thế lại là một trận trừng phạt... lúc này Rose mới thật sự khóc không ra nước mắt...

Ca ca~~~ ngấu sai rồi... ngấu không nên đánh giá thấp sự trả thù nhỏ nhen của ngươi a

"Daniel... Darie... tha ta~ ta sai rồi

ưh... nhẹ chút a

"

"Sai? Bảo bối... ngươi không sai nha~ là bọn ta không uy ăn no ngươi nên ngươi mới có sức chạy trốn."

"Phải a. Bảo bối. Người yên tâm. Lần này chúng ta sẽ thật cố gắng uy đến khi người no bụng."

Giọng nói nhẹ nhàng sủng nịch vang lên từ hai phía khiến Rose chỉ có thể nuốt ngược nước mắt vào lòng.. sau đó lại là một lần bị chà đạp.

Ra về lần uy no này sẽ thật lâu... thật lâu... vì hai nam nhân nào đó cảm thấy nếu lại tha cô lần này cô nàng nào đó sẽ không biết sợ là gì... sau đó lại tiếp tục chạy trốn để cho bọn hắn truy...

Cho nên.... Bảo bối... người nên ngoan ngoãn...

.....

Trên hòn đảo của gia tộc LoeKing Wolferi.

Tòa lâu đài cổ kính của Lang tộc đang sáng lên như những tòa hải đăng giữa biển với từng lớp tường thành kiên cố bao bọc xung quanh...

Trong thư phòng khổng lồ của dòng họ Lang tộc...Jack đang vừa xem tài liệu vừa nhận một cuộc điện thoại từ hai tên nhóc sinh đôi dòng họ DarkKnight nghe nói bọn chúng đã tìm được người muốn tìm còn nói cho hắn một tin tức thú vị... ra về Roselina đã đồng ý kết hôn vài tháng nữa... xem ra tiệc vui của rất nhanh sẽ đến...

Quả là một tin tức thật thú vị... hắn nghe bên kia chiếc điện thoại là những tiếng thở dốc kiểu mỉa mai hỗn hợp với tiếng cầu xin tha thứ của muội muội hắn... sau đó là tiếng la đẩy cảm phẫn thông qua điện thoại truyền vào tai.. Jack nở nụ cười nham hiểm rồi mới trầm giọng nói với Darie ...

"Lang tộc đang trông chờ tiểu lang tử. Cho nên... các người biết... muội muội ta cũng rất thích hài tử... các người đừng cho muội ấy thất vọng."

"Ca...ca... Ta hận chết người... ngẫu nhất định sẽ trả thù... sẽ trả thù... Ô..ô...~ Daniel... nhẹ chút.. Ar~~ đừng mà..." sau đó lại là tiếng thở dốc dồn dập...

"Vẫn còn có thể la được... DarkKnight hóa ra thật ...yếu..." Jack nói xong câu đó rồi cúp hẳn điện thoại...

Muốn trả thù ca ca của muội sao? Roselina ta hy vọng muội vẫn còn sức để leo xuống chiếc giường của hai tên nhóc nhà DarkKnight... đến lúc đó hoan nghênh muội đến trả thù..

Chuyện cười của hắn là dễ dàng như vậy ư sao? Hừ... Jack nhếch lên khóe môi của mình một cách mỉa mai rồi rời đi khỏi bàn làm việc của mình...

Bên kia Rose thật sự khóc không ra nước mắt... ca ca. ... người... người là tiểu nhân... là tiểu nhân~...

"Arrr~ Darie... người... người đừng nữa lại đây a~ không mà~"

"Uh~~ thật thoải mái... muốn chết... ta thật sự muốn chết...~ Daniel~ nhanh quá~"

.....

Jack đi qua hành lang dài ngoằn rồi mở ra cánh cửa màu đen có hoa văn cổ xưa phía ngoài cửa...

Doãn Y Ngưng... ta thật nhớ người...

Chờ ta một chút nữa.. chút nữa là tốt rồi..

Ánh mắt nhu hòa nhìn vào tấm hình được phóng to treo ở trên bức tường trong phòng hắn... căn phòng xám phôi đen nam tính lại mạnh mẽ...

Jack mơ mơ màng màng ngủ mất... trong giấc mơ là một nữ hài xinh đẹp đang thở dốc dưới thân mình... làn da ửng hồng lấm tấm sương ... mái tóc xõa xuống tấm nệm đen một cách yêu mị.. như đóa hoa anh túc đang nở rộ tỏa hương...

.....

Lại nói về đám người Sevil Coste sau khi bị giam vào những ngục giam khác nhau họ bắt đầu bị phỏng vấn... từng câu hỏi sắc bén như dao đâm tới dồn dập khiến Sevil Coste trở nên điên cuồng... đôi mắt hắn đỏ ngầu như một ác quỷ từ miệng lại phát ra từng tiếng gầm gừ ghê người...

.....

Phía lâu đài Vladimira vùng đất Seaperia.

Podius được bọn thuộc hạ đưa tới những tư liệu liên quan đến vụ việc năm xưa của ông cùng Pesta cùng lúc đó một xấp tư liệu dày cộm liên quan đến vụ giả mạo hai mẹ con Bạch gia cũng được đưa tới đặt ngay ngắn trên bàn... nhìn phía những tấm hình của những người liên quan ông chợt sững người... Sevil Coste trông rất giống một người... kẻ phản bội năm xưa của hòn đảo mà Pesta ở... này ... là có chuyện gì? Không phải Pesta nói kẻ đó đã chết rồi sao?

Chương 175: Cuộc Nội Chiến Năm Xưa.

"Hắn là Senjin Otakia Naniki?" Pesta đang bùng tới ly cà phê sữa tới cho trượng phu thì chợt sững người... tấm hình của tên nam nhân trên bàn là hắn sao? Đây sao có thể... kẻ đó.. đã mất từ lâu lắm rồi...

"Pesta... Thật là hắn sao? Nhưng mà như thế nào có thể?" Podius đôi mắt lóe ra tia sát khí rồi nhẹ cầm lấy tay ái thiếp của mình...

Pesta nhìn phía tấm hình hiện ra những tia nhìn vừa phẫn hận lại xen lẫn phức tạp...

....

Mọi chuyện xảy ra vài năm trước khi Podius được Pesta cứu lên đảo.. khi đó trên hòn đảo lớn có hai dòng họ cùng nhau chăm lo đời sống của người dân trên đảo Hanenta...

Hai dòng họ Là dòng họ Jenny Knight cùng dòng họ Otakia Nakini tồn tại trên đảo đã rất lâu đời...

Dòng họ Jenny Knight sẽ phái ra một người phụ nữ được gọi chung là Thánh nữ.. nhiệm vụ của Thánh nữ là tổ chức những buổi lễ thờ cúng hoặc hiến tế các vị thần trên đảo...

Trong khi đó dòng họ Otakia Naniki ra một nam nhân được gọi chung là Tổng quản... nhiệm vụ của Tổng quản là kiểm kê và giữ gìn kho bạc chung của người dân ở Hanenta.

Cả hai dòng họ có nghĩa vụ giám sát lẫn nhau để hoàn thành những công việc của mình.. nên có thể ví hai dòng họ khi đó như huynh đệ một nhà... cũng vì vậy những vị trưởng bối trong tộc càng muốn duy trì mối quan hệ thân thiết nên thường có những cuộc cưới gả với nhau trên nguyên tắc hợp tác cùng có lợi..

Cứ những tương cả hai dòng họ sẽ mãi mãi bền vững như những đời trước... Nào ngờ khi xã hội càng ngày càng phát triển... khoa học kỹ thuật càng lúc càng hiện đại thì cũng là lúc dòng họ xuất hiện những kẻ biến chất...

Khi đó là đời thứ năm của Thánh nữ cùng Tổng quản... người được chọn là gia chủ của hai tộc phân biệt là phụ thân của Pesta.. William Jenny Knight cùng hữu hảo của ông Otuk Otakia Naniki.

Có thể nói vốn dĩ cuộc sống sẽ càng thêm tốt đẹp nếu huynh trưởng của William là Whiles cùng thiếp tử của ông là Huệ Ngọc Tình không cầu kết với tiêu đề của Otuk là Senjin Otakia Naniki để chiếm đoạt hòn đảo làm của riêng..

Cũng vì việc này mà đã xảy ra rất nhiều tranh chấp liên quan đến nhiều mạng người trên đảo...

Khi đó những vị tộc trưởng của cả hai tộc đã họp sức tiêu diệt lũ sâu mọt ngay trong đêm. Bất quá hài tử của Senjin cùng Whiles đều bị mất tích sau cuộc huyết tẩy năm đó... đó là một cuộc nội chiến đẫm máu và nước mắt... hơn năm ngàn người dân chỉ còn lại phân nửa con số đó... những người bị mất mạng rất nhiều bởi vì những kẻ phản bội mang theo độc cùng những loại vũ khí hiện đại đến trên đảo...

Sau cuộc chiến nội bộ đó gia chủ Jenny Knight đã bị mất mạng khi bảo vệ ái thiếp cùng nữ nhi của mình... vài năm sau đó mẫu thân của Pesta vì nhớ trượng phu mà càng ngày càng thêm suy yếu... đến khi Pesta vừa thừa kế vị trí Thánh nữ trong tộc thì bà qua đời...

Cứ những tương mọi việc đã kết thúc sau cái chết của những kẻ phản bội... không ngờ hai con cá lọt lưới lại lần nữa gây ra sóng gió đến ngày nay.

.....

"Pesta. Nếu như vậy thì tại sao những kẻ phản bội lại liên quan tới những kẻ trong gia đình Steve?" gia đình của tiền vị hôn thê của ông năm xưa...

"Điều này có lẽ là trùng hợp đi. Vì có một đoạn rất dài một thời gian gia đình đại bá thường xuyên ra khỏi đảo để vào đất liền gia dịch... có lẽ là khi đó đang tìm kiếm hợp tác." Pesta như vậy giải thích...

Nếu thật sự là như thế cũng rất dễ hiểu vì sao năm đó loại thuốc kia lại bị tiêm vào người Podius... vì Huệ Ngọc Tình rất thích nghiên cứu thảo dược nên đã giao cho gia tộc kia làm điều kiện trao đổi.. còn về vì sao họ có thể liên lạc với đất liền lại càng dễ hiểu hơn...

Cho dù ở trên đảo nhưng mọi người vẫn phải mở mang kiến thức bên ngoài không bị lạc hậu... nên cứ ba tháng sẽ có một thuyền lớn chở những dân cư trên đảo đi vào đất liền một lần... hoặc là buôn bán trao đổi lại hay như định cư nơi khác...

Bất quá sau cuộc nội đấu năm đó người dân trên đảo đã yêu cầu không tiếp tục giao thiệp với thế giới bên ngoài... chính thức cách ly hoàn toàn với thế

gười... nên mới tạm thời làm gián đoạn kế hoạch nội ứng ngoại hợp của bọn họ...

Vài năm sau đó Podius mới trôi dạt vào hòn đảo này và được Pesta cứu giúp... thật trùng hợp là gia tộc vị hôn phu của Podius trên đất liền cũng chính là gia tộc những kẻ phản bội đã hợp tác...

Vì lẽ đó nên một kế hoạch khác được lập ra...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 176: Nick Ôn Nhu.

Trong thư phòng là một tiếng thở dài chán nản... hóa ra hai mẹ con kia giả mạo để lọt vào Louis Rissin là để trả thù... điều này cũng thật dễ hiểu...

"Hắn là Sevil Otakia Naniki?" Pesta cầm lên tấm ảnh nhìn về phía trượng phu dò hỏi. Chỉ thấy Podius cũng đang trầm tư rồi khẽ gật đầu...

"Nếu như thật sự là hắn thì bọn họ cũng đã hết giá trị rồi... nên giải quyết cho sớm" Podius cũng thở dài nhẹ nhõm... đồng rắc rỏi này nên chấm dứt một cách sạch sẽ... nếu không lại sẽ lần nữa gây nên sóng gió...

.... Đang ở trong phòng hai mẹ con Bạch Hiểu Ngọc cùng Bạch Liên Kiều đang một lần lại một lần đắp thuốc lên khuôn mặt cùng sau lưng... Bạch Liên Kiều đầy mắt đầy hận ý nhớ tới hai tỷ muội Sera cùng Poly lại lần nữa nghiêng rằng nghiêng lại... không ngờ bọn chúng lại dám hạ độc mà cùng cô... lại còn làm về mặt vô tội lừa dối kẻ khác...

Tức nhất là ngoại công cùng bà ngoại lúc này lúc nào cũng lo lắng cho hai tiện nhân kia... lúc cô chạy tới méc chỉ thấy bà ngoại an ủi vài lời rồi... kết thúc... đôi khi còn la cô nói khí chất độ lượng... giáo đường nơi nào... đi con bà nó giáo đường khí chất... ngay cả mạng xém nữa không cần còn cần mấy thứ đó để làm gì...

Bạch Liên Kiều nước mắt chảy dài khóc nức nở một cách tức tưởi cùng ủy khuất... bàn tay cầm lấy chiếc gối để xuống đất rồi dùng dao đâm mạnh... đâm mạnh để phát tiết cơn tức của mình...

"Ma ma. Ta muốn trả thù... ta nhất định phải khiến hai tiện nhân kia chết không chỗ chôn...." vồn dĩ gương mặt xinh đẹp nay lại đang xì ra những bọng mồm mũn tanh hôi... gương mặt vận vẹo đến ghê người... lần đầu trước trắng nõn mềm mại bây giờ lại lở loét một cách kinh tởm khiến hai mẹ con càng thêm không dám bước chân ra khỏi phòng...

Bạch Hiểu Ngọc nhìn phía nữ nhi đầy đau lòng như vẫn đưa tay vuốt tóc cô như an ủi... bất quá chỉ là kẻ ở nhờ mà lại càn rỡ như vậy sao? Hạ độc? Chỉ là hai ranh con mà thôi...

Poly cùng Sera nhìn chăm chăm vào màn hình theo dõi phía trong phòng hai mẹ con họ Bạch khách khách bật cười...

"Sera... những chú chuột lại sắp bính đáp đầu.."

"Chuột con sai người hãm hại miều nữ..." Sera đôi mắt tràn đầy sát khí nhìn phía đang tính kế hai mẹ con họ Bạch. Về mặt chán ghét khinh bỉ... nếu không phải do bọn họ lơ là lơ tay đánh mất gốc cây Venusa nhỏ thì cũng sẽ không bị Bạch Liên Ngọc nhặt được mà đem ra điều chế...

Thật là sơ sót...

"Nghe nói... nhờ vậy mà đệ đệ đã thuận lợi ôm mỹ nhân về..." Poly nằm ngửa ra đút vào một cây kẹo mút vào miệng bắt đầu liếm. Ân~ ngọt ngào chưa chưa.. cô thật thích.

"Ngưng Ngưng thật tốt số... bắt giữ được cả tâm cùng thân tên ranh con đó." rồi lại lần nữa cảm thán... đôi mắt hồng hồng híp lại một cách hưởng thụ...

Cộc... cộc...

Đang suy tính hai mẹ con chợt giật mình... Bạch Liên Kiều giấu đi chiếc gối rách cùng cây kéo to xuống dưới gầm giường rồi nhẹ nhàng bước ra mở cửa...

Vừa thấy vị bác sĩ riêng điển trai Nick đang đeo trên vai chiếc hòm thuốc Bạch Liên Kiều liền mềm mại dựa vào lòng ngực ấm áp.. bà vai run run tội nghiệp... đôi tay vòng tới ôm chặt bên hông của hắn như muốn được an ủi... dỗ dành..

Nick sững sờ trong giây lát rồi ánh mắt sùng nịch xoa mái tóc nâu cam mềm mại của cô... giấu đi dưới đáy lòng vẻ chán ghét ghê tởm hắn nhẹ nhàng nâng cô vào phòng rồi trị liệu... Bạch Liên Ngọc nhìn thấy nữ nhi được nam nhân yêu thương sùng nịch cảm thấy rất hài lòng.. ánh mắt cũng càng phát ra vẻ cảm kích chân thật...

"Nick.. độc trên người chúng ta chừng nào mới hết?" Bạch Liên Kiều chu môi ủy khuất hỏi đáng về nững nịu thẹn thùng nếu như lúc trước có lẽ sẽ rất đáng yêu.. nhưng bây giờ thì lại không dám khen tặng..

"Một tuần nữa sẽ hết... lúc đó chúng ta sẽ cùng lão gia cùng phu nhân đi Simelia chơi đùa." Nick mềm nhẹ thoa thuốc khử độc cho cô rồi cung chiều hôn hôn mái tóc trên đỉnh đầu nhẹ nói...

Nghe được sắp hết bệnh lại còn được đi Simelia cả hai vui mừng nhìn nhau cười bỏ qua đáng về châm chọc cùng sát khí trong đôi mắt Nick...

Poly cùng Sera đang theo dõi màn hình thì cảm thấy càng thêm thú vị... nghe đồn Nick có người yêu bé nhỏ bị tai nạn xe cộ nên đã sống suốt hai mươi năm đời sống thực vật... thân thể của cô được Nick cẩn thận bảo vệ ở hầm băng dưới tầng hầm phòng khám của hắn.. nghe nói... tên của người đó là...Bạch Hứa Nguyệt... thật trùng hợp là cái tên này trùng với tên đích nữ của Bạch gia..

Xem ra.. Lại sắp có kịch vui để xem..

Ra về Hudas sắp có cả con trai cùng con dâu rồi.. bất quá.. cứ nghĩ đến lão già đáng khinh đó thỉnh thoảng lại mè nheo muốn tới đây thăm Nick... bọn họ cảm thấy thật đau đầu... chỉ tội cho đám người Richard phải ngày đêm chế thuốc để cho hai nữ nhân sống đời sống thực vật tỉnh dậy thời gian sớm nhất...

Thật may vì cô cùng Poly không ở lại căn cứ... nếu không người phải ngày đêm làm culi sẽ là tỷ muội bọn họ.. cho nên Richard a~ làm phiền người thế mạng bọn ta rồi...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 177: Dấm Chua Cả Hang.

Đang đi ngang qua hai tiểu sủng vật chột khựng lại sau đó ánh mắt nguy hiểm liếc nhau một cái... rồi nghiêng đầu đưa lỗ tai áp sát vào khe hở cạnh cửa căn phòng Poly cùng Sera đang ở...

"Sera... Người nói nếu Sharp biết gốc Venusa là chúng ta sợ ý đánh mất... hắn có hay không quai chúng ta nha?" Poly đang nằm ngửa ra giường nhìn trần nhà vu vơ hỏi một câu rồi nhanh chóng nằm lật người lại nhìn phía đang chế độc Sera ánh mắt nghi hoặc...

Đang nhanh tay đảo chiếc ống nghiệm thủy tinh Sera khẽ khựng lại một chút rồi bắn lấy tia nhìn ngu ngốc về phía Poly bàn tay lại liên tục lắc thứ chất lỏng trong ống hòa vào nhau...

"Sẽ không. Sharp phải cảm ơn chúng ta." nói xong lại tiếp tục cho vào một tí bột trắng rồi lại lắc đều tay... đợi đến khi hỗn hợp chuyển sang màu tím trong suốt mới dừng lại...

"Cũng đúng.. nhờ chúng ta mà Sharp mới nhanh chóng ăn được Ngưng Ngưng xương cốt cũng không thừa..." Poly lấy ra cây kẹo trong miệng lật người ngửa ra rồi giơ cây kẹo màu hồng lên cao quay quay trong tay khanh khách cười...

Hai tiểu sủng vật vèo một cái chạy vào một căn phòng trống rồi thở phì phì một cách tức giận... chúng nhìn nhau một cách nghiêng răng nghiêng lợi ... hai vầng sáng hiện ra rồi hai nam nhân yêu nghiệt cùng xuất hiện..

"Ca... bảo bối lại bị tên kia đến trước." Hiên Viên Nhật híp đôi mắt xanh biển tức giận nói... giọng nói sắc mùi chua khiến cả căn phòng như bốc mùi dầy đặc... nếu hắn biết hai mẹ con kia gửi thuốc tới Simelia hắn đã tống hết cả chai thuốc vào miệng hai mẹ con nhà đó... bây giờ thì hay rồi... trong khi bọn hắn phải canh chừng hai kẻ kia thì tên Sharp đáng chết lại đang ôm mèo con vào ngực yêu thương...

Thật bất công.. vì sao người yêu thương cô lại không phải là hắn...

"Người nói nếu cho Bạch Liên Kiều uống vào *Thất dạ triền miên* trước mặt đám người kia có phải hay không bọn chúng sẽ mừng đến phát khóc?" Đôi huyết ngọc sâu thẳm không thấy đáy đang nổi lên cuồng phong bão táp dầy đặc trong con người.. giọng nói âm trầm lạnh lẽo khiến Hiên Viên Nhật khẽ rung mình...

Thất dạ triền miên? Ách.. nghe tên có vẻ rất lãng mạn ... nhưng công dụng lại không lãng mạn một chút nào..

Thất dạ triền miên... triền triền miên miên không ngừng nghỉ.. nhất đêm ngũ nhị nam... nhị đêm ngũ tứ nam... tam dạ ngũ bát nhân.. tứ dạ cho đến thất dạ phải tăng dần theo cấp số nhân... thất dạ... có thể nói ngàn nhân kỳ vạn nhân chăm cũng không ngoa... triền miên cho đến khi tinh tẫn nhân vong... mới kết thúc..

Như vậy là kết thúc? Không phải đơn giản như vậy... cho dù người chết trước thất dạ thì linh hồn người cũng sẽ bị ảnh hưởng... luân hồi sau...sau nữa cho đến khi triền miên đủ bao nhiêu đó người mới tính hoàn đủ... cho dù tính ra nhất thể người kỳ ngàn nhân cũng chưa đủ để hóa giải độc tính...

Có thể nói nếu so sánh *Thất dạ triền miên* cùng *tình được Venusa* thì đây gọi là trùng hợp đấy... *Thất dạ triền miên* khi trùng phải quan hệ liên trong vòng 2 tiếng.. nếu như mất đi lý trí.. cho dù là động vật cũng có thể bị người trùng được đề ra ...thao... có thể nói đây là loại tình được biến thái bậc nhất Bookie đại lục.. mà chỉ có Hồ tộc mới có thể chế ra...

Hồ tộc là loài có nhu cầu sinh lý cao... nếu nói Xà tộc cùng Long tộc tính dâm cao thì Hồ tộc cũng xấp xỉ con số đó... cho nên khác với máu dâm của xà cùng nước miếng dâm của long.. hồ tộc đều mang mùi hương kích dục... thấm sâu vào máu...

Thất dạ triền miên được tạo ra bởi những loại dâm vật bậc nhất: máu của Hồ và Xà... nước bọt của long làm chủ... cùng với hàng ngàn thuốc dẫn khác như gốc cây Venusa ngàn năm... tình được Vasnus năm trăm năm... quả tình ngàn năm... hoa Fidelity mười đóa..... và nhiều loại khác...

Lại nói về đám nam nhân trong dàn hậu cung của cô nhóc.. sau khi nhận được tư liệu Sharp gửi tới thì ánh mắt mỗi người càng thêm nhũn lại... Vị hôn phu từ bé?

Này là chuyện gì? Hơn nữa... ra về định dính luôn không nhà???

Doãn Mặc ngồi trên máy bay trầm mặc đọc từng tư liệu mà ngoại công gửi tới vài ngày trước... vừa đọc vừa cảm thấy đau đầu.... Không ngờ hai kẻ phản bội năm xưa bản năng lớn như vậy... bắt quá ra về người phụ nữ kia vừa mất cách đây hai năm vì bệnh tật cho nên Bạch gia bây giờ chỉ là cái thùng rỗng kêu to... Bạch Văn lão gia từ trước đó đã chuyển toàn bộ tài sản vào tiểu nữ nhi Bạch Hứa Nguyệt... nên có thể nghĩ nữ nhi của ông cũng đã lãnh ít dữ nhiều... nhưng những điều đó không quan trọng.. quan trọng là... vị hôn phu từ bé là chuyện gì xảy ra???

Đông Phương Vũ cầm trong tay vài bịch kẹo cát vào vali rồi dính vé máy bay sớm nhất để tới Simelia... hân chột nhớ tới đồng kẹo biến hình vẫn chưa được sử dụng.. bất quá.. nghe nói bảo bối lại thu thêm một tên nữa vào hậu cung của mình... hân có nên trừng phạt cô một lần nữa về thói trêu hoa ghẹo nguyệt?

Long Ngạo Thiên dạo lần các cửa hàng tinh thú mua vài vali lớn rồi hài lòng leo lên chiếc trực thăng trên sân thượng của Long gia... bảo bối của hân rất không ngoan... nên Thiên ca ca phải trừng phạt..

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 178: Chương 63B

Vũ Hạo Nhiên vừa bước ra từ đợt huấn luyện cũng xách theo vài món đồ rồi lên đường... một đồng kẹo ngọt tinh thú được hân tuyển chọn cho bảo bối của hân..

Ở hòn đảo LoeKing Wolferi... Jack cũng đang thu xếp lại đồ đạc rồi nhanh chóng bước ra sân bay riêng của hòn đảo... một chiếc trực thăng đang mở máy đợi sẵn chính giữa sân bay... cầm trên tay tấm hình hân cất kỹ vào túi áo rồi leo lên chiếc trực thăng đang đợi.

Trong một không gian nào đó.. một tên nam nhân điên cuồng đập vỡ các vì sao trong dãy ngân hà mà hân tạo ra... mái tóc nâu đỏ cùng đôi mắt khế nhắm lại thở hên hên một cách tức giận... hân nhìn phía trên bàn một bộ xương cốt cùng huyết nhục ngũ tạng lục phủ đang dần dần hình thành cảm thấy thật tức giận... tình địch của Người Sói cùng Hồ tộc vẫn chưa có... Đáng giận... hân còn thiếu một bộ da cùng trái tim nữa là có thân thể thật sự ở bên cô... không lẽ hân phải ra tay sao?

Nam nhân nhìn phía hình ảnh bên ngoài thế giới cô đang sống cảm thấy thật chán nản... rõ ràng người ở bên cô lâu nhất là hân... nhưng mà vì sao hân lại là người cuối cùng xuất hiện? Thật không cam lòng... nam nhân đưa lên bàn tay thử chạm vào vật thể thật sự trước mắt... nhưng đáp lại phản ứng của hân chỉ là xuyên thẳng qua đồ vật... trong đôi mắt xinh đẹp hừng hực xuất hiện ngọn lửa...

Phía bên Simelia Doãn Y Ngưng đang bước bình nhìn phía Sharp cùng Davil ... một kẻ day mặt dày dính lên không rời.... Một kẻ lại như tường thành nói rằng phải bảo vệ cô...

Chưa tính chỗ viện trưởng vô sỉ hùng hồn nói Davil là vị hôn phu được dính khi còn bé của cô... này là chuyện gì xảy ra? Gọi về cho ngoại công thì chỉ nghe ngoại công thông khoái gật đầu thừa nhận... sau đó nói lời hứa năm xưa.. ngay cả tin vật cũng thu...

Ký chủ ngu ngốc. Ta rất nhớ người. giọng nói ôn nhu vang lên trong óc khiến đang mơ màng Doãn Y Ngưng chợt giật mình...

"Tịch... Người tình?" hàng mi dài cong vuốt khê run rẩy... đôi mắt xanh long lanh từ từ mở ra... cả khuôn mặt nhỏ nhắn khê ửng hồng một cách thẹn thùng..

Ân. Ngưng Ngưng... người lại có thêm vài người bên cạnh. mô hệ thống chưa chưa nói... trong thời gian hân ngủ say cô lại có thêm vài nam nhân xung quanh.. là quen hân sao? Thật đáng ghét...

Ách... Tịch đây là đang... ghen sao?

Doãn Y Ngưng lần nữa nhắm mắt lại... khung cảnh trước mắt lần nữa thay đổi.. xung quanh cô là cả một dãy ngân hà tuyệt đẹp đang sáng lấp lánh... cả vũ trụ mênh mông rộng lớn khiến con người ta càng thêm nhỏ bé..

Từ phía sau một vòng tay nhẹ nhàng vòng lại ôm lấy linh hồn cô... cái đầu phía sau nhanh chóng vùi sâu vào hõm cổ khẽ hít vài hơi... mùi hương thơm ngát lan tỏa trong khoang mũi... cho dù là thân thể hay linh hồn.. ký chủ ngốc nghếch của hắn vẫn thơm ngát hương hoa... mùi hương nhẹ nhàng thoang thoảng làm hắn cảm thấy thoải mái...

Y Ngưng đứng yên cho Tịch ôm mình cô nghiêng đầu dựa vào đầu hắn một cách nhẹ nhàng quen luyến... rồi ngược lên hôn nhẹ gò má của hắn khiến Tịch đột nhiên cứng đờ...

"Tịch... cảm ơn đã cứu Thiên." nếu không có Tịch kịp thời cứu giúp... có lẽ Long Ngạo Thiên đã mất mạng ở Xperia Comix hai năm trước...

Đôi mắt đỏ ớn nhu nhìn bé trong lòng ngực hắn nghiêng đầu hôn hôn khoe môi cô nhẹ lắc đầu.. "Ngưng Ngưng... người biết... ta không thể chứng kiến người đau khổ." cho nên khi đó hắn đã dùng toàn bộ năng lượng mình có để cứu lấy tình địch của mình... cái giá phải trả là ngủ say suốt hai năm trời...

Không thể nghe giọng nói của cô... không thể dịu dàng an ủi cô những khi cô buồn.. cũng không thể chứng kiến nụ cười của cô... điều đó khiến hắn cảm thấy thật đau khổ...

"Tịch... linh hồn người?" sẽ không sao phải hay không? Tịch... đừng giấu ta.. bởi linh hồn bây giờ của người thật yếu ớt... cứ như bất cứ khi nào cũng có thể tan biến... nó mờ ảo.. mỏng manh cứ như một làn khói mờ nhạt...

"Sẽ không sao... sẽ ổn cả.." chỉ cần có thân thể thật sự... có lẽ nó sẽ không tan biến đi.. cho nên bảo bối.. người mau thu thập đủ tình địch đi... như vậy ta mới có thể chính thức ở bên người... Tịch lần nữa ôm chặt linh hồn nhỏ bé.. ký chủ ngốc nghếch của hắn vẫn mềm lòng như lúc xưa... thật tốt...

"Tịch.. người đang giấu ta chuyện gì sao?" Doãn Y Ngưng xoay lại khuôn mặt nhìn thẳng vào đôi mắt đang né tránh Tịch khẽ nhủ mày... rõ ràng linh hồn của Tịch đang dần biến mất.. vì sao lại giấu cô?

"Không có.. bảo bối.. bọn họ đang tìm người đâu.. mau ra ngoài a~" nói rồi Tịch nhanh chóng buông tay... một lực hút mạnh mẽ hút lấy linh hồn Doãn Y Ngưng khiến cô chột bàng hoàng.. cô đưa tay về phía linh hồn mờ ảo của Tịch khẽ thều thào rồi không nhìn thấy Tịch đâu nữa...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 179: Thân Phận Mới.

Doãn Y Ngưng nhíu mày đôi mắt màu xanh đẹp mở ra doanh đầy nước mắt...chộp lấy cặp mắt của mình... một giọt lệ nhẹ rơi xuống gò má... Tịch... Người là ngu ngốc... cô nằm thẫn thờ nhìn phía trần nhà trong khách sạn rồi nhớ tới khuôn mặt ôn nhu sủng nịch... mỗi ngày làm bạn... mỗi ngày nói chuyện.. những lần chờ che.. đề rồi tới bây giờ mới chợt nhận ra.. hóa ra trong tim của cô đang có dần hình bóng của hắn... Tịch thật sự rất ngốc... lúc nào cũng chỉ nghĩ cho cô... tuy rằng đôi lúc hắn độc mồm độc miệng khiến người ta nghiêng răng nghiêng lợi... nhưng mà... hắn rõ ràng rất quan tâm tới cảm giác của cô...

Phía vũ trụ mênh mông... linh hồn mờ ảo của Tịch khẽ hiện lên nơi vừa biến mất.... bất quá so với vừa nãy lại mờ nhạt hơn chút ít.. hắn nhìn phía bàn tay mình cười khổ.. gần tới cực hạn rồi a~ bảo bối.. ta thật luyến tiếc người đâu... làm sao bây giờ... hắn thẫn thờ... đôi mắt màu đỏ ngọc nhìn phía bàn này ký chủ ngốc nghếch của hắn biến mất ... đôi tay giờ lên hư không như muốn níu lấy một thứ gì đó rồi thất vọng buông rơi...

Hắn lần nữa đi tới bộ thân thể đã chuẩn bị thật lâu gần hình thành lại thở dài... hắn không muốn ép buộc cô... thôi thì.. cứ dựa theo tự nhiên vậy...

Có lẽ.. sẽ có kỳ tích cũng nói không chừng... một kì tích... khiến hắn được ở bên cô...

.....

Sau khi lễ kỷ niệm kết thúc học viện sẽ cho học sinh nghỉ phép một tháng.. Trong một tháng đó tất cả các học sinh phải trở về nhà.. Doãn Y Ngưng cũng có thể quay về Seaperia nhưng vì một tuần nữa sẽ có phiên tòa xử lý những kẻ giết người ở Lomulios nên cô chỉ kiếm một phòng nghỉ ở khách sạn...

Khách sạn hôm nay rất vắng vì Sharp phải đi quay vài ngoại cảnh với đoàn làm phim vài ba ngày... nên Y Ngưng phải dùng bữa sáng một mình ở ngay đại sảnh... nghe nói sáng nay Mặc cùng Jack sẽ đến nên có thể nguyên ngày nay cô sẽ hoạt động tại đại sảnh để chờ người... biết làm sao được hai người họ lại không nói cho cô biết giờ chuyển bay tới vì sợ cô đi đón... vì chủ từ muốn ở đây nên trong vòng một tuần sẽ chỉ có vài nhân viên dọn dẹp cùng quản lý...

Nhắc đến mới nhớ đây là sản nghiệp của Doãn gia ở Simelia nên cô có thể thoải mái như ở nhà.. hơn nữa quản lý cũng là người quen...

Cầm lấy ly sữa nhấp một ngụm rồi cắn lấy miếng Sandwich cô nhai nhóp nhép cau mày chăm chú nhìn cuốn sách mà mình mua trong lúc rảnh rỗi... là một cuốn tạp chí có đăng về tiến độ của việc điều tra vụ án.. nghe nói đã xác minh được danh tính những nạn nhân bị giam cùng đã mất...

"Ngưng Ngưng." giọng nói trầm ấm vang lên phía sau khiến đang nhai bữa sáng Doãn Y Ngưng chợt giật mình... hơi ấm quen thuộc từ phía sau đánh úp lại một cách quen thuộc.. rồi cả thân thể bị ôm chầm vào lồng ngực ấm áp...

Buồng trên tay miếng Sandwich còn đang dang dở cô ôm chầm lấy đôi tay rắn chắc của hắn hít mất lại nở nụ cười rồi ngẩng lên chiếc đầu nhỏ....

"Mặc~"

Doãn Mặc cúi đầu nhìn xuống đang mấp máy cánh môi hồng cảm thấy thật ngọt ngào.. hắn thấp xuống đầu áp lên cánh môi đầy hương vị mứt dâu thom ngọt rồi luồn vào khoang miệng cắn quét bữa bãi... Doãn Mặc đưa dai cắn một phát vào môi dưới của cô khiến nó sưng đỏ... đây là trừng phạt...

"Uh~~" Doãn Y Ngưng bị cắn bất ngờ cả người chợt mộng... rồi cô cau mày trả thù...cắn một phát thật mạnh vào cánh môi của hắn đến khi trong miệng là mùi tanh của máu mới buông ra thở hồng hộc... sau đó ánh mắt lên án nhìn hắn... thật đau quá..

Con ngươi của Doãn Mặc xoẹt qua tia xanh lá rồi nhanh chóng ám trầm lại.. hắn nhìn phía đang liếm lấy giọt máu trên môi Doãn Y Ngưng thì cảm thấy yết hầu của mình khô nóng khó nhìn... trong lòng lại cười thầm nhìn phía đang dần hồng mặt khẽ run bé cảm thấy hài lòng... quả nhiên.. kích hoạt huyết mạch là chính xác..

Doãn Y Ngưng chợt cảm thấy khô nóng khó nhìn sau đó đôi mắt đang lên án mơ hồ đầy dục vọng ... đáng vẻ phong tình ..đôi ngươi quyền rũ nhìn phía nam nhân đang ôm mình... thân thể chợt vận vận..

"Mặc~~ khó chịu." giọng nói run run nghẹn ngào bật ra khỏi cánh môi sưng đỏ vừa bị chà đạp khiến vừa bước vào sảnh Jack chợt sững người... chiếc mũi ngửi ngửi mùi máu trong không khí rồi cau mày đánh giá nam nhân trước mắt..

Doãn Mặc cũng cười cười nhìn phía Jack gật đầu một cách lịch sự rồi nhìn phía càng ngày càng thở gấp Doãn Y Ngưng... ánh mắt của Jack cũng dần thay đổi rồi nhanh chóng bùng nổ hành lý xuống đất đi vội tới trước mặt bé...

"Nàng uống máu người!" Jack đưa ngón tay lau lấy vệt máu nhỏ bé còn đọng lại nơi khóe môi nữ nhân trước mặt rồi nhìn phía đang bắt đắc dĩ nam nhân trước mặt nghiêm túc nói...

"Ta bị cắn xuất huyết." cho nên ta mới là nạn nhân... Doãn Mặc vô sỉ cười cười rồi đưa tay ôm lấy đang còi nút áo của mình Doãn Y Ngưng ầm vào phòng..

Jack kêu quản lý đem hành lý mang vào phòng khác rồi nhanh chân theo sau Doãn Mặc...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 180: Máu Dâm Phát Tác (H+).

Cả ba vừa bước chân vào phòng Doãn Y Ngưng cũng đã cởi ra chiếc áo xinh xắn của mình... hai bầu ngực trắng nõn lúc này đã hồng hồng phập phồng lên xuống một cách khiêu gợi... chiếc áo ren nhỏ xíu che đi đỉnh nhũ đang căng cứng khê nổi lên...

Doãn Mặc nhìn phía bộ nội y hắn tặng cô vào lễ trưởng thành cảm thấy cực kỳ hài lòng... trong khi Jack lại đang sững sờ nhìn phía khiêu gợi Doãn Y Ngưng...

Thân mình như rần rức nhẹ vận vận rồi trường qua ôm lấy cánh tay hắn... Doãn Mặc đưa bảo bối vào lòng Jack rồi nhanh chóng thoát y.. thân mình lỏa lồ rắn chắc đủ sáu múi thịt săn chắc càng làm hắn thêm mê người... chiếc khố tam giác trôi lên một vòng đầy gợi cảm...

Jack lúc này cũng là có khổ không thể tả... vì bảo bối trong ngực hắn đang áp cánh môi sưng đỏ lên môi hắn.. đầu lưỡi nghịch ngợm đẩy ra hai cánh môi rồi cắn quét trong khoang miệng như muốn giành lấy nguồn nước mát lạnh...

Doãn Mặc nhìn phía đang ần ần Jack vừa khinh bỉ lại vừa cảm thấy buồn cười... không phải tên này rất muốn thao chết đám oa này sao? Bây giờ lại còn trang cao lãnh ngạo kiêu...

"Không còi sao?" Doãn Mặc ôm lấy thân thể bé bỏng chỉ còn lại nội y nhỏ nhắn che khuất ba điểm quan trọng vào lòng... bàn tay sờ soạng âu yếm những nơi mẫn cảm... tay còn lại lại giữ chặt hông cô áp sát vào côn thịt đang căng cứng trong nội khố...

Jack khuôn mặt đỏ bừng rồi cũng nhanh chóng cởi ra quần áo lộ ra thân hình lực lưỡng của mình.. làn da trắng lúc này đỏ bừng đầy dục vọng... hạt đậu nhỏ xíu nơi bờ ngực rắn chắc ban nãy bị cô ma sát đang ngẩng đầu... đôi chân dài đầy cơ bắp cùng thêm quyền rũ...

Thân hình rắn chắc của Jack áp sát vào sau lưng cô khiến đang nóng bỏng cơ thể Doãn Y Ngưng cảm thấy thoải mái.. môi nhỏ rồi đi bờ môi lạnh của Doãn Thần khiến sợi chỉ bạc ái muội kéo dài ra đầy dâm mị...

Doãn Y Ngưng ngửa đầu ra sau... đôi mắt xanh mơ hồ đầy dục vọng nhìn phía đang cúi đầu xem mình nam tử...

"Jack~ Mặc~ cho ta... cho ta..." giọng nói mềm mại như móng vuốt mèo khều nhẹ vào đáy lòng khiến hai nam nhân càng thêm bất ổn... cả hai kéo thân hình mềm mại vào chính giữa rồi bờ môi cùng ngón tay cùng nhau hành động.

Doãn Mặc cúi đầu hàm trụ nhũ hoa căng cứng mê người nuốt liếm mút chụt chụt... trong khi bên nhũ hoa trông là chiếc lưỡi của Jack đang nhẹ nhàng liếm mút... bên trong bên trong khiến cơ thể mẫn cảm của cô càng thêm trống rỗng thèm khát được mạnh bạo vuốt ve...

Hai tay nhỏ bé chạm vào hai bên côn thịt trước và sau xoa nhẹ qua lớp nội khô căng phồng. Doãn Mặc cùng Jack kinh ngạc thở hắt một hơi thỏa mãn..

Hai bàn tay nhỏ bé nóng hổi đánh bạo cho vào trong hai nội khô nhẹ nhàng an ủi chúng nó... hai căn côn thịt càng thêm to ra vài vòng. nóng bỏng lại run rẩy nhẹ nhẹ... như cảm thấy vướng víu bàn tay nhỏ bé kéo xuống hai chiếc nội khô ...cùng lúc đó hai căn côn thịt như được giải phóng bật mạnh vào tay.. khiến cô chợt sống người cúi đầu xuống nhìn...

Jack cùng Doãn Mặc nhìn phía hỏn hển bộ ngực hồng hào dính đầy nước bọt mới hài lòng nhả ra... những sợi tơ ái muội rơi xuống chiếc bụng bằng phẳng...

Cơ thể bé nhỏ được nâng lên cao... hai chân mỗi bên một bàn tay cầm lấy giang rộng ra... hoa huyết lúc này đã ẩm ướt đầy quần tam giác nhỏ đang che chắn nó... Doãn Mặc cầm hai chân banh ra của cô đưa lên cao hướng về phía Jack như đang nói *muốn hay không ném thử* một cách mời gọi.

Jack nhìn phía đang rí rí những sợi chỉ bạc xuống sàn khẽ dùng ngón tay quệt một đường nơi nội y mỏng manh rồi bỏ vào miệng... sau đó giật đứt nội khô nhỏ để lại trần trụi hoa huyết đỏ hồng đang co bóp mãnh liệt.. đầu lưỡi khô ráp liếm vào hoa huyết hơi hờ ra vì tư thế khiêu gợi.. bắt đầu liếm láp... từng dòng chất lỏng chảy ra mang theo mùi hương ngọt ngào làm hấn mê muội..

Doãn Mặc ngồi lên giường đặt thân thể cô lên đùi trong tư thế cũ rồi đưa tay vút ve hoa huyết đang bị liếm láp chảy nước ướt đầm.. hấn đem từng dòng chất lỏng ngọt ngào nhắm nháp rồi xoa nhẹ bôi trơn hậu huyết của cô..

Doãn Y Ngưng một chút lý trí còn lại muốn khép lại hai chân của mình nhưng bị đôi tay Jack cản lại... tư thế thẹn người này khiến cô cảm thấy càng thêm hưng phấn khó tả..

"ừ~~ cho ta~~ ta muốn... hức~~" tiếng nức nở kiều mị phong tình văng vẳng vang lên khiến hai nam nhân khẽ dừng động tác sau đó xấu xa nhìn nhau cười cười... chỉ mới như vậy đã chịu không nổi?

Jack đưa sâu đầu lưỡi vào hoa huyết càn quấy.. khi xoay tròn khi lại đè mạnh lên những nơi mẫn cảm... đầu lưỡi nham nhám càn quét bức thành thịt đang tiết ra thứ nước ngọt ngào ngày càng nhiều.. hơi thở nóng rực phả vào hoa huyết khiến cô càng thêm điên cuồng... chớp mũi nhọn của Jack ma sát hoa hạch đang cương cứng đỏ hỏn...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 181: Chương 65B

Phía sau lưng Doãn Mặc một tay xoa bóp hậu huyết một tay bỏ vào miệng cô trêu chọc chiếc lưỡi dính hương... hàm răng lại cắn vào nhũ hoa đang run rẩy... các nơi trên cơ thể bị trêu đùa cùng lúc khiến dòng máu trong cơ thể càng thêm kêu gào mãnh liệt... đầu nhỏ khẽ lắc... ánh mắt sương mù mông lung chỉ còn lại dục vọng dày đặc...

Một dòng sữa phun ra trong miệng khiến Doãn Mặc cùng thêm dùng sức hút... một bên nhũ hoa còn lại đang rí rí xuống những giọt sữa trắng nõn rơi xuống cơ thể..

Jack cảm thấy một dòng nước ấm áp bắn mạnh ra vào miệng và mặt khiến côn thịt hấn lại to ra một vòng một cách hưng phấn...

Dường như thấy cô đã chuẩn bị sẵn sàng... Doãn Mặc ôm cô đứng dậy.... Jack cũng tiến tới trước mặt Y Ngưng ôm lấy bờ mông đầy đặn căng tròn rồi hai căn côn thịt nhanh chóng đâm sâu vào hai lỗ nhỏ dưới hạ thể cùng lúc..

"Ahaaa

thật sâu... thật sâu~" Doãn Y Ngưng rướn người lên hai tay vòng lấy hai bờ vai rộng.. phần mông đang đưa một cách thích ý... hai căn côn thịt sáp nhanh và mạnh ... khi vào sâu đụng cổ tử cung... khi lại đưa tuốt ra phía cửa huyết rồi lại đâm mạnh vào... hậu huyết co bóp liên tục khi côn thịt chạm vào điểm mẫn cảm sâu trong... khi thì đâm mạnh... lúc lại xoáy tròn...

"Bảo bối~ nhìn xem... cả hai lỗ nhỏ đều bị lấp đầy..." giọng nói khàn khàn mê người khiến đang mơ hồ Doãn Y Ngưng hé mở miệng nhỏ thở dốc...

những giọt mồ hôi lăn dài xuống cơ thể rơi xuống sàn...

Đôi mắt xanh đầy sương mù nhìn phía tấm gương to đứng phía tủ khiến cô càng thêm cảm thấy thẹn... cặp mắt nhắm chặt lại xoay đầu sang nơi khác... bất quá nhắm lại đôi mắt khiến cảm quan càng thêm rõ ràng...

"Ngưng Ngưng~ tao huyết của người chảy thật nhiều thủy..có phải hay không rất đói bụng.. muốn các ca ca uy người ăn tinh dịch a~" Doãn Mặc nhìn phía thẹn thùng nữ hài càng ra sức trêu đùa... hai thanh côn thịt càng thêm dùng sức đâm mạnh... thành thịt vách ngăn hai lỗ nhỏ bị ma đến đỏ bừng.

Con khoái cảm cực hạn đã lên tới khiến cô cả người run rẩy rồi cao trào lại đến một cách mãnh liệt...

"Ammrrr

"

Doãn Mặc cùng Jack nhìn phía đang cao trào Doãn Y Ngưng cảm thấy rất tức giận... bọn hắn còn chưa thoải mái đâu... trong khi cô đã sung sướng hai lần..

Như trừng phạt lại thúc càng sâu càng mạnh khiến đang thoải mái Doãn Y Ngưng chợt thét chói tai...

"Ahaaa~ sâu quá... mạnh quá a~

không chịu nổi nữa rồi..." nhìn phía đang lắc đầu ngoay ngoay hai nam nhân mới cảm thấy hài lòng. thúc thêm vài trăm cái mới hài lòng bắn ra...

Jack cùng Doãn Mặc hài lòng nhìn phía đang thở hồng hộc sau cơn cao trào.. từng dòng tinh dịch ấm nóng được bắn ra kéo dài gần mười phút rồi được giữ kín trong hai lỗ nhỏ không cho thoát ra... cho dù phát tiết xong dục vọng hai côn thịt cũng không chút nào mềm bớt mà càng thêm phình to ra...

Bắt đầu một vòng nghiền ép... trong khoang bụng cùng hậu huyết những dòng tinh dịch đánh mạnh vào thành thịt theo mỗi cái lắc lư theo nhịp thúc... khiến cơ thể cô như bồng bềnh bởi những cơn sóng lớn nhấp nhô...

Mỗi lần rút ra đẩy vào lại mang theo những dòng nước thơm lừng đầy tình dục... xuân thủy hòa với tinh dịch càng khiến hoa huyết cùng hậu huyết trở nên càng thêm trơn tru dễ di chuyển... những khối thịt mềm gât gạo cắn mút hai căn côn thịt một cách đói khát thèm thuồng không nỡ bỏ ra... tiếng bababa trong gian phòng vang lên càng thêm mãnh liệt...

Trong căn phòng vang lên tiếng thở dốc cùng tiếng gầm nhẹ ái muội... Doãn Y Ngưng trong lòng lại lần nữa khóc thét... bất quá mọi việc chỉ vừa mới bắt đầu...

Xuân thủy cùng tinh dịch hòa quyện vào nhau khiến căn phòng tràn ngập hương vị dâm dăng câu lòng người... cả ba hết làm từ dưới đất vào nhà tắm mới dừng lại... thân thể trắng nõn hồng hào được làm vệ sinh sạch sẽ trong cái nhìn cảm động của Doãn Y Ngưng... Jack cùng Mặc thật tốt... cô đang rất cảm động... cả hai muốn cô chỉ có ba lần rồi ôn nhu tẩy trừ cho cô... bắt đầu gọi bữa ăn chiều vào phòng và chuẩn bị uy thực...

Jack bận rộn lau người cho cô rồi đặt cô lên giường sau đó mới đi dọn dẹp xung quanh căn phòng... trong khi Doãn Mặc lại ôn nhu nói sẽ bụng bữa ăn đến...

Đôi mắt cảm động của cô ôn nhu nhìn đang phân công làm việc hai nam nhân... bất quá... ra vẻ cô đã đánh giá sai hai con sói đội lốt người này...

Doãn Mặc đẩy lên mâm đựng thức ăn thơm lừng ấm áp đi tới bên giường rồi nhẹ nhàng đỡ cô ngồi dậy... hắn hôn hôn đỉnh nhỏ mềm mại màu bạch kim của cô rồi vòng ra phía sau xoa lấy thắt lưng chua xót sau buổi hoan ái mãnh liệt... khiến Doãn Y Ngưng thoải mái hừ hừ...

Các nàng muốn nhân thủ chap kể hay là làm món ăn chap kể? Cả 2 đều là H hết nha... hnay cho mấy nàng đại tiệc.. trong khi các nàng lựa chọn ta sẽ viết truyện và... đề cử:

Truyện đề cử: Dạ Lam ký (T/g: TaGapNguoiOAmPhu.)

Ta cảm thấy thể loại này rất mới lạ.. các nàng có thể đọc thử xem... có lẽ các nàng sẽ thích... cơ mà vì ta đang đợi nàng ấy viết tiếp a

~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 182: Trò Chơi Nấu Ăn (Sm Nhẹ 4P H)

"Bảo bối... chúng ta sẽ chơi một trò chơi nhỏ a~" Doãn Mặc bàn tay xoa thắt lưng cho cô hơi thở nóng rực phả vào lỗ tai nhỏ mẫn cảm. hắn lấy đầu ra

sợi ruy băng màu đen buộc vào đôi mắt đang mở to.. chốc lát sau không gian trở nên tối sầm lại..

Doãn Y Ngưng chợt ngồi bật dậy đưa tay định tháo ra ruy băng thì hai cổ tay bị một đôi tay khác cầm lấy đưa lên cao rồi cũng bị cột chặt bằng một vật gì đó.. ách... cô đoán có lẽ là.. dây xích? A~ này làm sao có thể... ở đâu ra sợi xích này a?

"Mặc... Jack? Các người định làm gì?" cô có dự cảm bất hảo... thân thể vận vẹo muốn chạy trốn nhưng không được... chiếc áo choàng tắm ban nãy trên người đang được từ từ mở ra... cô có thể cảm nhận rất rõ ràng chiếc nơ bên hông đã được tháo ra một cách từ từ chậm rãi..

Doãn Y Ngưng nuốt nước miếng một cái.. khóe môi khẽ run run.. rồi một bàn tay lạnh lạnh xoa đôi gò má từ từ chạm vào cánh môi hồng khẽ mở...

Cánh môi lạnh lạnh áp lên đôi môi đang hé ra của cô mang theo một dòng chất lỏng ngọt ngào rơi xuống cuống họng.. Doãn Y Ngưng nuốt lấy chất lỏng mát lạnh khẽ nghi hoặc nghiêng đầu nghe ngóng những âm thanh gần mình... Là ai? Mặc cùng Jack đang ở đâu a?

"Mặc? Jack?" đáp lại cô là tiếng cười nhẹ nhàng cùng không khí yên tĩnh không còn âm thanh... bàn tay từ từ xoa nhẹ cánh môi bóng nước rồi nâng lên chiếc cằm nhỏ hồng hồng vụn vặt... rồi hôn xuống chiếc cổ nờ nà tản ra mùi thơm hương hoa cùng mùi sữa tắm ngọt ngào...

Doãn Y Ngưng thấy trước ngực từ từ chợt lạnh.. lạnh từ cổ xuống dần xuống quai xanh ... rồi bộ ngực được giấu dưới lớp áo bị cơn gió nhẹ thổi qua càng thêm run rẩy... cả cơ thể chỉ còn lại xúc giác rõ ràng.. khiến bộ ngực phập phồng lên xuống càng thêm gấp gáp... Là ai? Rốt cuộc là ai?

Vùng bụng cũng chợt lạnh sau đó chiếc áo choàng tắm bị hoàn toàn đẩy ra hai bên... lộ ra thân hình nõn nà thơm ngát...

Xung quanh vẫn không có lấy một tiếng động.. phía dưới chân tấm nệm giường chợt lõm xuống như có một vật nặng đè lên... sau đó hai cổ chân của cô chợt lạnh... tiếng xích sắt lại lần nữa vang lên... Doãn Y Ngưng giật mình vùng vẫy thì phát hiện tứ chi của mình đã bị khóa chặt từ bao giờ..

Hai chân ban ra hai bên để lộ hạ thể trắng nõn đang phập phồng ... rỉ rỉ những giọt mật ngon miệng...

Cái đầu nhỏ khẽ lắc lư rồi cô cảm thấy một vật gì đó đang được đặt lên cơ thể mình... nó lạnh lạnh lại nóng nóng làm cô cảm thấy cảm giác càng ngày càng kỳ lạ... như đang tự thể nghiệm băng hỏa lưỡng trọng thiên... bộ ngực được đặt lên đầy những vật lạnh lạnh lại ấm nóng... nhất là phía nhũ hoa bị một tấm màn gì đó lạnh lạnh đắp lên...

Doãn Y Ngưng khẽ rung mình một cái... trang trí xong phần ngực một dòng chất lỏng ấm áp chảy dài xuống bụng phẳng... vòng quanh rốn nhỏ rồi nơi u cóc được đẩy lên trên sau đó bị dút vào một vật thủy tinh lạnh lẽo... một dòng nước mát lạnh được trút hết vào từ cung khiến nó căng đầy... dường như sợ chất lỏng trào ra vật thủy tinh lạnh lẽo đó đâm sâu vào đung vào cổ tử cung rồi dừng lại...

"Hộc... Mm

"cô nhẹ nhàng lắc đầu thì cảm thấy cơ thể càng lúc càng nóng lên... rồi tiếng chụp hình tách tách vang lên... Doãn Y Ngưng chợt dừng lại hành động của mình... cô nghe xung quanh vang lên vài tiếng thở dốc cùng lạnh khí...

Chỉ chốc lát sau miệng nhỏ khẽ nhếch của cô được dút ăn bữa ăn chiều... từ cơm... thức ăn... món mặn đều được mớm cho bằng miệng... có lẽ vì rất đói bụng nên cô cũng không để ý lắm mà chỉ tập trung nhắm nuốt.... Đợi đến khi thật sự ăn no mới nghiêng đầu né tránh...

"Ta... ta no.."

Nam nhân nghe thấy thì rất hài lòng.. hắn bắt đầu ăn những thức ăn trên cơ thể hồng hào phập phồng vì dục vọng... vài chiếc lưỡi mềm mại liếm láp xung quanh cơ thể... những miếng thịt..cá được lát trên người dần dần được lấy ra nhắm nuốt bỏ vào miệng không còn một mảnh... không khí càng ngày càng ái muội nhất là khi tiếng hút chụt chụt vang lên từ khuôn ngực... nhũ hoa được ngậm vào miệng.. chiếc lưỡi ấm áp khẽ chơi đùa... khiến nó rung rẩy một cách sung sướng... trên cơ thể những món ăn chính đã được dùng hết... chỉ còn lại những món tráng miệng được trang trí một cách mê người bằng kem.. chocolate lỏng cùng những lát dâu tây đỏ rực...

Doãn Y Ngưng từ trong bóng tối cảm nhận lấy những cơn khoái cảm từ dục vọng tràn dần ra... rồi hai ngón tay xoay tròn trên những khoảng trống của cơ thể... mùi hương này...

"Thiên? Vũ? Nhiên???? Là... Mmm~ là các người sao?" cái miệng há hốc khó khăn học ra vài từ sau đó là tiếng cười hài lòng vang lên...

"Phải a~ bảo bối... rất ngon miệng đầu..." Đông Phương Vũ nhìn phía trên người đầy kem cùng món sốt chocolate lỏng ấm áp về lên cơ thể mềm mại cảm thấy thật hài lòng... phía nhũ hoa một bên kem trắng cùng miếng dâu trang trí bên trên vẫn còn nguyên.. một bên lại đang được Long Ngạo Thiên khẽ nhắm nháp một cách sạch sẽ...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 183: Chương 66B

Dưới hoa huyết đang theo dõi sự co bóp nơi chai rượu vang cảm thấy thật hài lòng... bất quá... thật đáng tiếc chai rượu vang lần này đã được Mặc đặt trước... nên chỉ có thể đợi chai thứ hai...

Nhìn thấy đang dần dần nổi lên phản ứng Doãn Y Ngưng ba nam nhân mới bắt đầu bữa tiệc của mình... Long Ngạo Thiên rướn người liếm láp đôi môi đang phả ra hơi nóng u lan rồi chạm lưỡi vào chiếc lưỡi đinh hương ngọt ngào... nước bọt tràn ngập khoang miệng khiến Doãn Y Ngưng khó khăn nuốt xuống... nó nhiều đến nỗi trào ra khóe môi khiến nó càng thêm bóng bẩy...

Cánh môi kiều diễm ướt át hóp lấy từng luồng không khí rồi đưa chiếc lưỡi đỏ xinh liếm lấy cánh môi. Đôi mắt Long Ngạo Thiên nhìn phía phản ứng của cô càng thêm hài lòng... bảo bối... đây là trừng phạt...

Long nước miếng là chất kích dục mạnh có thể biến trinh nữ thành dâm nữ chỉ trong chớp lát... cho dù chỉ là một giọt nhỏ cũng sẽ ba ngày ba đêm đắm chìm trong dục vọng.... Càng đặc biệt là lý trí họ vẫn sẽ tỉnh táo để tiếp nhận lấy dục vọng trào dâng...

Đông Phương Vũ nhìn phía nuốt lấy nước bọt Doãn Y Ngưng nở ra nụ cười tà ác... Long nước bọt cùng xà huyết đang trong cơ thể bé nhỏ này... có thể nghĩ cô sẽ như thế nào dục tiền dục tử...

Bảo bối... tuy họ chấp nhận Davil nhưng không có nghĩa họ sẽ không trừng phạt cô... nhắc tới Davil hẳn lại lần nữa nghiêng rằng nghiêng lợi... nếu không phải hẳn cản đường thì Đông Phương Vũ hẳn đã đến đây từ sớm.... Có lẽ trước khi Mặc tới đây một ngày...

Đáng chết nhất là vài ngày sau hẳn cũng tham gia buổi thịnh yến này... thật không cam lòng a

~

Doãn Y Ngưng cảm thấy đầu óc càng thêm thanh tỉnh... cô có thể nhận thấy rõ ràng từng dòng máu đang kêu gào một cách mãnh liệt... da thịt trở nên nóng bỏng khẽ run rẩy... hơi thở của mình càng thêm nóng bỏng khó chịu...

"Cho ta~ cho ta

thật khó chịu..." cô rướn lên bộ ngực đầy đặn con lên cơ thể mềm mại như đang mời gọi thưởng thức... Đông Phương Vũ cùng Long Ngạo Thiên hài lòng mỗi người ngậm lấy một bên ngực... sau đó cho đến khi nó bóng loáng chất lỏng một cách mê người mới nhả ra kéo theo những sợi chỉ bạc ái muội...

Ba chiếc lưỡi bắt đầu liếm lấy những hương vị đắng đắng ngọt ngào.. Doãn Y Ngưng cảm thấy khắp nơi trên cơ thể càng thêm kêu gào thoải mái... tiếng rên rỉ kiều mị từ từ phun ra từ chiếc miệng nhỏ nhắn... nhất là khi đầu lưỡi liếm vào hoa hạc căng tròn... chai rượu bắt đầu thúc đẩy di chuyển trong hoa huyết... cái bụng nhỏ cô lên khiến cô vừa tưởng khó chịu lại vừa mang cảm giác khoái cảm. mâu thuẫn về cảm xúc khiến cô muốn có càng nhiều...

Long Ngạo Thiên cảm cây nến châm lửa rồi từ từ nhử xuống thân thể đang dính đầy mồ hôi...

"Ar~~" đang mát lạnh vì kem bị một dòng chảy cực nóng rơi trên nhũ hoa khiến cô thất thanh kêu gào... chính là chốc lát sau nơi nóng rát lại truyền tới cảm giác ngứa ngáy khó chịu... muốn nữa... cô muốn nữa...

"Thao Y Ngưng...ahaaa~ thao tử Y Ngưng..." ba nam nhân hài lòng nhìn bắt đầu lăng kêu dâm oa khanh khách bật cười...

"Có phải hay không hoa huyết thật ngứa?" Vũ Hạo Nhiên cầm lấy chai rượu thống vài ba cái rồi dừng lại... bàn tay xoa nhẹ chiếc bụng đang cở lên dính đầy chocolate rồi đánh nhẹ một phát...

"Ar

"rượu bên trong phập phồng đánh mạnh vào những tường thịt mềm mại khiến cô cao trào... cả rượu cùng xuân thủy bị chặn cứng trong hoa huyết không lối thoát mạnh mẽ đánh vào nhau cùng lúc càng mạnh...

"Trướng~ hoa huyết thật trướng...ô...ô..." lý trí tỉnh táo khiến cô càng thêm điên cuồng... cảm giác này cứ như đang bị cưỡng gian.. vừa sợ hãi lại vừa phấn khích khiến cô càng muốn nhiều hơn những khoái cảm...

"Trướng sao? Như vậy... có phải hay không sẽ không trướng a~" cơn thịt thô to đầy gân dâm mạnh vào hậu huyết được bôi trơn từ trước nhấp càng lúc càng mạnh... phía hoa huyết là chai thủy tinh cùng một bụng tử cung rượu hòa xuân thủy làm cho căng tròn... hậu huyết lại bị cơn thịt nhồi đầy... trên thân thể nơi thì bị đầu lưỡi mềm mại chiếm đóng... nơi lại nóng rát bởi sắp đến cây nhỏ xuống... làn da lúc này trắng hồng lại đang nở rộ những đóa hồng mai...

Vừa đau đón lại vừa khoái cảm đan xen... Khoang miệng bị một cơn thịt lấp đầy dùng sức đưa đẩy... khoái cảm nổi tiếng khoái cảm khiến cao trào càng ngày càng nhiều... cho tới khi những dòng tinh dịch bắn vào người thì hoa huyết cũng mạnh mẽ phun ra từng tia nước màu đỏ như dòng nước bị xì qua chai thủy tinh... Long Ngạo Thiên nhanh chóng cầm lấy ly thủy tinh to kê dưới hoa huyết rồi rút mạnh chai thủy tinh ra...

Rượu cùng xuân thủy được giải phóng khiến nó phun cao rồi đáp xuống chiếc ly Long Ngạo Thiên đang cầm... chiếc bụng phình to dần dần bằng phẳng lại...

Trong căn phòng là một mùi hương nồng nàn khó tả... mùi vị ngọt ngào của rượu vang đỏ cùng xuân thủy hòa quyện với nhau... cầm lấy ly thủy tinh to Long Ngạo Thiên đổ vào lại chai rượu trống rỗng đầy ba phần tư rồi đóng chặt nắp lại đưa ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 184: Nhân Hình Thú Hình (H+)

Ba nam nhân nhìn phía cả người đầy sấp nên cùng tỉnh dịch Doãn Y Ngưng cảm thấy hài lòng. cả ba cầm lấy ba ly rượu trống rỗng chế lấy rượu vang đỏ vừa được *pha chế* trong hoa huyết của cô bắt đầu nhâm nhi. Vũ Hạo Nhiên áp môi mình vào cánh môi bóng lưỡng đầy nước bọt cùng tỉnh dịch của cô nhả ra ngụm rượu từ từ nuốt cô uống... hài lòng nhìn nuốt xuống rượu hẳn cười cười...

"Rượu vang đặc chế cùng xuân thủy của bảo bối... có phải hay không thật ngon?" giọng nói khàn khàn đầy mị lực vang lên bên tai khiến đang bình thường hô hấp Doãn Y Ngưng càng thêm rối loạn... hơi thở trở nên càng thêm dồn dập... rượu cùng xuân thủy cô? Là thứ nước ban nãy trong. từ cung sao? Họ... họ ... thật biến thái a

Lý trí kêu gào khóc không ra nước mắt... bất quá cô biết đây chỉ mới là bắt đầu... đêm càng lúc càng dài.. mà ba côn thịt lại càng tròn phình to ra một vòng lấp đầy các lỗ nhỏ trên cơ thể cô... dây xích nơi tứ chi được tháo ra vút leng keng dưới sàn nhà... những cú nhấp sâu mạnh một lần lại một lần dần cô tới đỉnh cao của dục vọng...

Doãn Y Ngưng cả người bông bênh trong bữa tiệc thịnh yến của dục vọng mà không hề hay biết lúc này huyết âm của Xà cùng Long nước miếng mới bắt đầu phát tác đến đỉnh điểm...

.....

Trên chiếc giường trắng tinh là thân thể bé bỏng đang vui đùa vào đồng chấn ngọt hương vị ngọt ngào.. hơi thở chợt phập phồng một cách khó khăn.. Doãn Y Ngưng bị chơi đùa đến suốt đêm gần năm giờ sáng mới bắt đầu giấc ngủ... trước ngực cảm giác càng ngày càng nhột... ngay cả hạ thể cũng bị một cái gì đó liếm láp.. hoa hạch cứng cứng đỏ hồng run run một cách sung sướng...

Doãn Y Ngưng nhủ mi rồi từ từ mở ra đôi mắt xanh đầy sương mù... cánh môi bị liếm rồi một vật gì đó chạy vào miệng càn quét một cách bừa bãi.. cô mở to đôi mắt của mình thì chợt giật mình... bộ ngực căng tròn bị hai móng vuốt đề lên xoa bóp nhẹ nhàng hai bên nhũ hoa... lông xù khuôn mặt đang ra sức càn quét mặt ngọt trong miệng cô...

Rồi lần này cô như tỉnh hẳn khi dưới hạ thể hoa huyết bị nuốt sâu vào chiếc lưỡi linh hoạt như rắn nước... mỗi lần đưa vào đẩy ra là xuân thủy róc rách cũng bị đưa ra ngoài... Doãn Y Ngưng đưa tay định ôm lấy hai sủng vật của mình ra chỗ khác thì một vầng sáng hiện lên... sau đó cánh tay bị giữ lại thật chặt đè xuống dưới giường...

Nhìn phía trên ngực mình tiểu Ly chợt hóa thành một nam tử yêu nghiệt Doãn Y Ngưng chợt há hốc miệng ra nhìn chăm chăm vào khuôn mặt quen thuộc... đôi con ngươi xanh biếc sừng sững nhìn bé dưới thân trong mắt tràn đầy ý cười... cùng trêu tức...

Cánh môi áp lên khoe môi đang run rẩy ... rồi chiếc lưỡi lần nữa càn quét khoang miệng. chiếc lưỡi đình hương bị trêu đùa đến khi tê dại.. đôi mắt vẫn mở to nhìn nam tử trước mặt...

Này.. này là chuyện gì xảy ra? Vì sao sủng vật của cô lại hóa thành nhân hình a? Còn là một nam nhân...

Không đúng. Đây không phải là trọng điểm... trọng điểm là hẳn là nam nhân từng xuất hiện trong mộng xuân của cô... này rất không khoa học... không khoa học...

Doãn Y Ngưng nhắm chặt lại đôi mắt sau đó lại lần nữa mở to ra... lặp đi lặp lại thật nhiều... thật nhiều lần... Hiên Viên Nhật nhìn phía đang tự lừa mình dối người tiểu nữ nhân cảm thấy vừa đáng yêu lại vừa buồn cười... hần ý xấu véo mạng vào nhũ hoa căng cứng rồi cắn nhẹ chóp mũi cô tà mị nói...

"Bảo bối.. so với trong mộng.. ngươi càng thêm ngon miệng.." hần cúi đầu ngọam vào bầu ngực trắng hồng đang lấm tấm mồ hôi càng thêm hài lòng.. "Thật nhạy cảm.." chỉ mới trêu đùa tí xíu cơ thể đã nhiễm đầy dục vọng..

"Ngươi.. ngươi.. các ngươi.. các ngươi mau xuống. mau xuống.." Doãn Y Ngưng lắp bắp nhìn phía Hiên Viên Nhật run run nói ra... sau đó tròn mắt nhìn phía đang hóa to ra bản thể Hiên Viên Dạ... một chú hồ ly to đùng xuất hiện phía dưới chân cô.. ánh mắt đầy vẻ trêu tức cùng cung chiều... chiếc nôm ngửi hương vị ngọt ngào rồi đâm thẳng đầu lưỡi to càn quét hoa huyết...

Bị bắt ngờ Doãn Y Ngưng khẽ rướn người rên rỉ... cô cảm thấy điên mất rồi... đây là định làm đồng cung bản nhân thú sao? Oa

Quá huyền huyền rồi... không muốn... không muốn... trong lòng kêu gào một cách mãnh liệt bất quá khoái cảm từ hạ thể càng thêm rõ ràng.. chiếc lưỡi hồ ly to dài duỗi vào hoa huyết khoáy tròn trong đó... thỉnh thoảng lại chạm vào điểm G hoa tâm nhạy cảm nghiền ép nó đủ kiểu rồi hài lòng đưa chất dịch ngọt ngào vào miệng...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 185: Chương 67B

Doãn Y Ngưng bắt đầu buổi sáng sớm của mình với lần đầu tiên trong ngày cao trào... cánh môi bị chặn lại phát ra những tiếng rên rỉ mềm mại bị Hiên Viên Nhật nhanh chóng nuốt lấy cuốn vào khoang miệng... chỉ có tiếng chắc chắn cùng thờ dốc vang lên bên trong căn phòng.

Đại hồ ly nhìn phía đang ôm hôn hai người đôi mắt huyết ngọc hiện nhanh lên tia giáo hoạt.. chiếc đuôi to quét lấy hoa hạch đầy nước khiến Doãn Y Ngưng lần nữa cao trào... côn thịt gấp ba lần bình thường thô to dài gần 30cm di chuyển vào hoa huyết... rồi nháp từ từ vào cửa huyết.. đang mơ màng Doãn Y Ngưng chợt tỉnh táo lại đẩy nhẹ nam nhân trên người rồi cúi đầu nhìn xuống phía dưới hạ thân...

"Nó... nó to ...to quá... không .g. không vừa đâu.. sẽ ... sẽ không vừa..." thân thể vận vẹo muốn tránh thoát.. giọng nói nghẹn ngào nức nở khiến hai nam nhân càng thêm đau lòng.. bất quá... đau lòng là phải dừng lại sao? Đương nhiên là không thể nào...

"Chi~"

Một tiếng kêu vang lên Hiên Viên Nhật ngậm lấy cánh môi hồng đang run rẩy đùa giỡn... chiếc lưỡi linh hoạt treu đùa từng góc ngách trong khoang miệng... bàn tay xoa bóp lấy đôi tai cùng chiếc đuôi xù to của cô khẽ bật cười...

"Tiểu hồ ly... Bảo bối đúng là rất thích hợp với tạo hình hồ ly này..." lỗ tai lông xù khẽ giật giật khiến cô chợt sững người... cô... cô lại mọc tai và đuôi rồi??? Lần này là hồ ly sao?

Nhìn thấy đang ngơ ngác bé đại hồ ly đâm mạnh căn trụ thô to vào hoa huyết... bất quá lần này chỉ có thể vào hơn nửa căn...

"Arrrr

"thật trướng... ô... ô Hoa huyết muốn nát... muốn nát... nước mắt trên mặt giàn giụa Y Ngưng khó chịu lắc đầu rồi ngửa mặt lên thở hổn hển.. bất quá... chỉ tích tắc sau một cơn khoái cảm đánh sâu vào khiến cô khẽ xoay phần mông...nhìn phía bé đang dần dần thích ứng Hiên Viên Nhật đi ra phía trên đầu giường nâng nhẹ đầu cô lên khẽ giọng nói...

"Bảo bối.. nhìn xem ai đang thao túng ai~" giọng nói khẽ khàn trên tức bất giác cô phải nhìn thẳng vào sự thật...

Đại hồ ly hít thở di chuyển thân mình chống hai móng vuốt lên giường phía trên bả vai cô rồi bắt đầu luật động.. côn thịt to đùng trướng đầy hoa huyết khiến cô càng thêm ra nhiều dịch thủy thơm ngát... đôi tay trắng nõn giơ lên ôm lấy chiếc đầu đại hồ ly rồi đôi chân ôm phần mông xù đầy lông ấm áp ...

Đại hồ ly thấy cô phối hợp càng thêm hài lòng.. nó đưa lưỡi liếm mặt cô rồi liếm vào khoang miệng ấm áp... chiếc lưỡi to mỗi khi đẩy vào rút ra đều mang theo một lượng nước bọt ngọt ngào...

Côn thịt thô to rút từ từ ra ngoài rồi dừng lại.. sau đó thúc một cái thật mạnh vào sâu trong tử cung khiến chiếc bụng tròn cổ lên hình dáng quy đầu to lớn...

"Muốn nát... tử cung muốn nát

Mnnnnn~" những khoái cảm lại lần nữa đánh sâu vào... những thành thịt bị ép chặt dùng sức co bóp lấy côn thịt thô to đang đưa đẩy ... mỗi lần cắm rút là một lần xuân thủy trào ra mênh mông ướt đầm ra giường...

Những cú nhấp sâu mạnh khiến cả người cô lâng lâng như đang bồng bềnh trên những đám mây mềm mại... Doãn Y Ngưng úp mặt vào bộ lông hồ ly dày đặt thở hổn hển... hai vú bị hai bàn tay Hiên Viên Nhật cọ xát xoa bóp... nhũ hoa cũng bị vờn vờ đến khi cương cứng đỏ hồng..

Đại hồ ly khi thì lắc mông khi lại đâm thọt... dục vọng cũng từ đó mà càng ngày càng cao...

Hắn luyện tiếu hoa huyết ấm áp đầy chất dịch ngọt ngào này...

.....

Trong không gian... thân thể Tịch đang dần dần biến mất... đôi chân mỏng manh như khói lúc này đã hoàn toàn mất đi hình dáng... từ phía bắp chân hướng lên đùi cùng eo lần nữa đang mất dần hình dáng của nó... Tịch luyện tiếu nhìn về phía thân thể trên bàn... nơi bộ da đã thành hình chỉ thiếu một trái tim đang đập...

Bảo bối... làm sao bây giờ? Ta thật sự rất luyện tiếu ngươi...

.....

Đang trong hoan ái Doãn Y Ngưng trái tim khẽ co rút lại một cách đau đớn... thân thể cũng theo đó càng thêm căng thẳng... hoa huyết cùng tử cung co bóp một cách mãnh liệt...

Đại hồ ly hít mất đầy nhanh tốc độ giao hợp rồi thúc thêm mấy chục cái tinh hoa phun ra bắn vào điểm G bị nghiền nát này giờ của Y Ngưng khiến cô cũng theo đó cao triều... cả thân thể pháp phòng mãnh liệt.. khuôn mặt đầy dục vọng đỏ bừng.. cánh môi hé mở thờ dốc...

Ting

~

Nhiệm vụ đặc biệt: thu thập tinh dịch Vampire... người Sói cùng Hồ tộc....Tạo thân thể cho hệ thống. Hoàn thành.

[Thường cho:

Điểm phân phối :5

Điểm kinh nghiệm: 200.

Danh khí: 10 tầng thiên cung.

Độ bền: +5p.]

Doãn Y Ngưng mơ màng mở ra đôi mắt sương mù nhìn phía đang ra sức cày cấy nam nhân có đôi mắt huyết ngọc khẽ đánh vào ngực hấn vài cái..

"Dạ~ Ngươi là bại hoại." tiếng la không chút khí lực nghe vào tai hai nam nhân chỉ như một câu nói nũng nịu hờn dỗi... Hiên Viên Dạ hôn hôn khóe môi cô rồi ôm lấy cơ thể cô ngồi dậy nhẹ nhàng xoa lấy hoa hạc đang lộ rõ trước hoa huyết...

"Có thích không?" giọng nói khàn khàn đầy ma lực khiến Doãn Y Ngưng khẽ gật đầu rồi như thẹn thùng vùi đầu vào lồng ngực rắn chắc của hắn... trong bụng là đầy ấp tinh dịch đang thi nhau lắc lư chuyển động vô mạnh vào thành thịt mềm mại...

Hiên Viên Nhật từ phía sau ôm lấy tấm lưng nõn nà rồi cũng thúc mạnh vào hậu huyết... cày cấy bất diệt nhạc hồ...

.....

Trong không gian... Tịch lúc này đã hoàn toàn biến mất... chỉ để lại bộ thân thể trên chiếc bàn lạnh lẽo nằm đó không nhúc nhích...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 186: Không Gian: Nhiệm Vụ Biến Thái.

Doãn Y Ngưng mệt mỏi nhắm mắt lại ngủ... cả buổi từ sáng đến lúc trưa của ngày hôm nay cô đã cao trào rất nhiều lần.. những khoái cảm dồn dập đến như những con sóng vỗ mạnh vào bờ... khi thì rào rạc pháp phòng... khi lại mãnh liệt hung hãn như dã thú vỗ môi.. lý trí kêu gào mau dừng lại nhưng thân thể lại dục cựa còn ngênhh..

Khiến cô càng thêm thẹn thùng là khi hai nam nhân hóa thân thú hình... cả hai côn thú thô to chống vào hai lỗ nhỏ hoa huyết khiến cô lần nữa triền miên không dứt... hai nam nhân nhìn mỗi một ngủ thiếp đi bé hời hợt hôn hôn đầu nhỏ của cô rồi thỏa mãn đi ra ngoài...

....

Doãn Y Ngưng cảm thấy thân mình mềm mại lạ thường rồi linh hồn lần nữa xuất hiện nơi vũ trụ xinh đẹp.. bất quá khác với những lần trước ...lần này cô không còn nhìn thấy bóng dáng của Tịch..

Doãn Y Ngưng sững sờ chạy xung quanh dãy ngân hà đơn độc... càng ngày càng ra sức chạy.. nước mắt rơi nhẹ xuống đôi gò má trắng hồng... đôi môi khẽ cắn lại như muốn đồ máu...

Không có... vẫn không có.. cho dù cô có kêu bao nhiêu lần cũng không có tiếng đáp lại quen thuộc... Tịch.. ngươi đang ở đâu a? Mau ra đây...

"Tịch~ Ngươi đã nói sẽ ở bên ta suốt đời... ngươi đã nói ngươi sẽ ở... sẽ không sao hết..." nhưng mà.. bây giờ ngay cả một làn khói mỏng manh ta cũng không thấy...

"Tịch là hồn dẫn.. là bại hoại.. ta ghét ngươi.. ghét ngươi chết đi được.." trong không gian vang lên tiếng khóc nức nở nghẹn ngào.. Doãn Y Ngưng thống khổ xoa nhẹ nơi trái tim cảm thấy nó như bị khoét lấy một lỗ hổng.. nó trống trơn một cách khó chịu...

Y...Ngưng...

Y.....Ngung...

.....

Tiếng thều thào nhẹ nhàng vang lên như tiếng gió thổi bên tai khiến đang đau khổ Doãn Y Ngung chợt sững người.. Tịch? Là tiếng của Tịch.

Cô đứng nhanh dậy khẽ xoay tròn rồi nhắm lại đôi mắt cảm nhận phương hướng phát ra tiếng kêu... đi mãi...đi mãi thì dừng lại..

Trong không gian nơi đây đặt nhất những vì sao là chiếc bàn được làm bằng luồng khí lạnh đang nâng đỡ một thân hình lơ lửng của một nam nhân..

Hắn nằm yên tĩnh trên chiếc bàn lạnh lẽo.. mái tóc nâu đỏ bóng loáng rủ xuống bề mặt bàn... gương mặt trắng trẻo yêu nghiệt... lông mi dài cong đang nhắm chặt lại đôi mắt.. cánh môi mỏng khép lại màu phấn hồng.. thân thể hoàn mỹ rắn chắc như kiệt tác của thượng đế... Doãn Y Ngung đưa tay phác họa lấy khuôn mặt nhu hòa... chạm nhẹ vào lông mày nghiêm nghị trên trán.. rồi vuốt xuống cánh môi bạc...

Cô áp đôi môi hồng của mình lên cánh môi bạc lạnh lẽo... rồi khẽ thều thào... Tịch.. là Tịch của cô...

Ting~

Nhiệm vụ đặc biệt 2: Dùng xuân thủy khởi động hệ thống...

[Phần thưởng:

Thưởng cho điểm phân phối: 5

Thưởng cho điểm kinh nghiệm: 200

Thưởng cho mùi hương: Vụn đậm hương thơm 2.

Thưởng cho kỹ năng: Nấu ăn.]

....

Tiếng thanh âm nhiệm vụ vang lên khiến Doãn Y Ngung chợt sững sờ... Ách.. nhiệm vụ này là ý gì a?

Chưa đợi cô nghĩ nhiều trên không trung hiện ra danh sách hướng dẫn..

Yêu cầu ký chủ tự an ủi sau đó dùng xuân thủy đổ vào miệng hệ thống 'Tiết tháo chạy tung tăng' đòi thứ 3. sau khi giọng nói ngừng lại những vì tinh tú biến thành mũi tên chỉ phía đang nằm nam nhân trên đầu ghi rõ chú thích..

Để hỗ trợ ký chủ.. Hệ thống cung cấp dịch vụ cửa hàng.. ký chủ có thể mua vật dụng các loại trong cửa hàng của hệ thống bằng điểm kinh nghiệm.. điểm kinh nghiệm hiện có của ký chủ là: 3200 điểm.

Nhìn phía cửa hàng mở ra danh sách Doãn Y Ngung nét mặt đỏ bừng sau đó nhắm mắt cầm lấy đại một vật lỏi ra..

Ký chủ vừa mua dương vật giả trị giá 100 điểm kinh nghiệm khuyến mãi tặng thêm ly thủy tinh đựng xuân thủy. Dương vật giả đòi thứ 4 của cửa hàng có độ rung ở bốn mức độ : độ run yếu- trung - cao - rung xoáy mạnh đặc biệt. Gây lại khoái cảm cho người sử dụng.

Doãn Y Ngung cứng ngắt thân mình nhìn phía vật to đang đang nằm trên tay... khóe môi co rút dữ dội... Đây... đây là hậu quả của việc quơ đại..

Rất muốn trả hàng... trả hàng có được hay không?

Ký chủ không thể trả hàng. Hàng đã mua xin miễn trả lại.. tiếng nói trên tức vang lên sau đó im bật..

Doãn Y Ngung nuốt nước miếng sau đó bàn tay run run bỏ vào quần ren nhỏ rồi xoa bóp hoa huyệt... ngón tay nhỏ nhắn nhẹ nhàng chà lấy hoa huyệt của mình... chỉ sờ soạng hai cái rồi dừng lại.. cô đỏ mặt úp khuôn mặt vào lồng ngực nam nhân đang nằm rồi tay lần nữa chuyển động..

Ngón tay mềm mại thon thả tách ra hai cánh hoa rồi nhẹ nhàng ma sát lấy hoa huyệt... xuân thủy bắt đầu từ từ tiết ra ướt đầm ngón tay... bắt quả chỉ là chút xíu... Doãn Y Ngung lúc này thật sự khóc không ra nước mắt.. cô đưa dương vật giả vào miệng rồi bám công tắc.. dương vật màu đỏ gân guốc hiện rõ run lên nhẹ nhẹ..

Chiếc lưới đưa ra làm ướt toàn bộ côn thịt giả cho tới khi nó chèn nhẹp mới chần chừ đưa vào cửa huyệt.. nhấn nhẹ vào đường mòn nhỏ chật hẹp...

"Um

Mnnnn~" Doãn Y Ngung một tay xoa lấy hoa huyệt để chất dịch tiết ra.. tay còn lại cầm dương vật giả vào hoa huyệt... ngón tay chợt trượt về phía trước khiến nút bấm thay đổi thành chế độ cao nhất... đáng chết nhất là không thể giảm hay tắt đi độ run... xuân thủy được dương vật giả an ủi càng tiết càng nhiều... chiếc ly thủy tinh đặt dưới chỗ ngồi đang từ từ được dâng cao... cho đến khi cô thở hồng hộc cao triều vài thứ ly thủy tinh mới đầy... Doãn Y

Ngưng thở dài nhẹ nhõm rồi nhanh chóng rút dương vật ra rồi tắt máy... điều ngạc nhiên là chế độ nút bấm lại hoạt động bình thường...

Doãn Y Ngưng thở hổn hển nguyên rủa cửa hàng bán đồ cả trăm ngàn thứ mới thẹn thùng đi lên trên run rẩy dứt xuân thủy thom ngào ngạt vào miệng nam nhân.. bất quá cánh môi đang khép chặt không có lấy một tia hờ để chất dịch tràn vào..

Xoắn xuyết một hồi cô mới cắn răng ngậm lấy một ngụm chất dịch của mình rồi dùng miệng áp lên cánh môi mỏng của hắn... chiếc lưỡi đình hương tách ra cánh môi rồi từ từ đẩy nước dịch vào miệng nam nhân ... đến khi nghe tiếng Ting~ quen thuộc cô mới dừng lại... sau đó ngồi xỏm xuống hổn hển thở ra...

Ting

~

Nhiệm vụ đặc biệt 2: Dùng xuân thủy khởi động hệ thống ...Hoàn thành.

[Nhận thưởng:

Điểm phân phối: 5

Điểm kinh nghiệm: 200

Đặc trưng: Vạn dặm hương thom 2.

Kỹ năng: Nấu ăn.]

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 187: Minh Vương: Tịch.

Doãn Y Ngưng ngồi bệch xuống rồi đưa tay cầm lên quần ren định mặc vào thì đột nhiên một thứ gì đó trong suốt giữ chặt thân thể cô... những xúc tua vô hình khiến lấy thân thể bé nhỏ đưa lên cao.. Doãn Y Ngưng thất thần trong chốc lát lại vùng vẫy... đột nhiên trước mắt chợt sáng lên... mới phát hiện bản thân đang ở trong phòng...

Ách? Ra khỏi không gian rồi sao? Nhưng mà Tịch đâu? Tịch sao rồi?

Đôi mắt xanh mờ hồ nhìn xung quanh.. căn phòng yên tĩnh chỉ có chiếc nệm ấm áp cô đang nằm... một mùi về cả linh hồn cùng thể xác khiến đôi mắt cô đầy sương mù rồi thiếp đi...

.....

Trong không gian lúc này trên chiếc bàn hàn khí... nam nhân mở đôi mắt đỏ ngọc nhìn bàn tay cái thân thể mới của mình hần lật tay qua lại xem xét rồi hài lòng gật đầu... chiếc lưỡi đỏ liếm lấy bạc môi khẽ nở nụ cười...

"Thật ngọt.." nhớ đến hình ảnh ban nãy khi cô tự an ủi hắn rất muốn đè cô ra mãnh thảo.. nhưng mà thân thể lại cứng đờ không cử động được... nhìn chiếc đầu bé nhỏ đề lên lồng ngực hắn khẽ rên hắn vừa cảm thấy buồn cười lại vừa cảm động.. ra về bảo bối của hắn cũng có cảm giác với hắn.. thật tốt...

Những dòng xuân thủy ngọt ngào rơi xuống cuồng hống khiến cả người hắn trở nên khô nóng... những xúc tua vô hình hần huyền hóa ra bắt lấy cô... nhưng lý trí lại lần nữa chiến thắng dục vọng.. hắn muốn cô... muốn cô một cách điên cuồng.. nhưng không phải là ở đây...

Tịch ngồi dậy rồi phát tay... trên người là một bộ đồ cổ trang theo một con hắc long đang bay lượn trên nền đỏ áo choàng.. hắn đi lên đỉnh cao nhất của dãy ngân hà ngồi xuống... vương tọa màu đen phát ra những tia khí thể để vương khiến những linh hồn phía dưới khẽ run rẩy...

"Vương!"

Khung cảnh xung quanh thay đổi hoàn toàn... một tòa thành cổ xưa với hàng ngàn cung ty tỷ nữ... hai hàng quần thần sắp xếp ngay ngắn bắt đầu hành lễ...

"Vương a~ ngài có thu hoạch gì sao?" một lão nhân từ phía quan văn đi ra vuốt râu cười hề hề một cách đáng ghét... gương mặt phúc hậu đầy nếp nhăn đang híp lại nở một nụ cười đáng khinh dò hỏi...

Nếu ba vị gia chủ ở Huyền Vu đại lục có mặt nơi đây sẽ rất kinh ngạc trợn to mắt vì lão nhân đáng khinh trước mặt chính là Nạp Lan Hàn vị lão tổ đã qua đời hơn ngàn năm trước của Nạp Lan gia tộc cũng là một trong ba lão nhân chế ra hệ thống *tiết tháo chạy tung tăng* thời kỳ đầu.

"Không tệ." Tịch tựa tiểu phi tiểu nhìn phía đáng khinh lão nhân... thỉnh thoảng liếc về phía hai vị lão nhân khác đang từ từ đứng ra...

Mái tóc đen lão nhân vận một bộ triều phục tay cầm bình rượu thẩu tiến lại tò mò hỏi.. "Vương a~ ngài thu hoạch được gì rồi?" không có một chút e ngại quyền uy mà như trưởng bối dò hỏi tiểu bối...

Một nam nhân khác cầm quạt phe phẩy đi tới khinh bỉ liếc nhìn hai hảo hữu sau đó lại đổi thành chân chó cười hề hề về mặt phong lưu phe phẩy cây quạt "Vương a~ cho dù có thua cuộc cũng không sao cả... dù sao muốn cho ngài kiếm được vương hậu cũng là một việc không hề dễ dàng... cho dù là ngài đã đi theo vài đời chủ nhân nhưng mà..." đang thao thao bất tuyệt Đàm Đài Văn Kính chợt cảm nín ...

"Đã tìm được..."

Cây quạt tiếp tục phe phẩy.. "Vương a~ ngài không cần sợ mất sĩ diện mà nói mạnh miệng như vậy..." Đàm Đài Văn Kính về mặt không tin nhìn phía đang nở nụ cười tiểu chủ nhân nhẹ nhàng khuyên nhủ... tiểu chủ nhân thật đáng thương.. cho dù không có cũng không nên mạnh miệng như vậy...

"Doãn lão đầu.. ra về trò chơi này người thắng là bản vương a~ chất gái của người ta thật thích... vị hôn thê bé nhỏ của ta..." Tịch nhàn nhã cầm tách trà bốc khói đưa lên mũi hít nhẹ vài hơi rồi nói..

Đang uống rượu Doãn Thiên Kinh lão nhân phốc một ngụm rượu phun ra sau đó tròn mắt vận vẹo khuôn mặt nhìn phía tiểu chủ nhân bọn hắn chăm sóc từ nhỏ...

Bàn tay run run chỉ về phía đang ngồi trên vương tọa... "người....người... người ra tay với Ngưng nha đầu?" sau đó quăng đi bình rượu ngồi bệch xuống đất bắt đầu ăn vạ...

"Mau trả cháu gái bảo bối cho lão phu... ô...ô... mau trả cháu gái cho ta..."

Gào khóc... thỉnh thoảng lại tru lên vài ba tiếng thảm thiết sau đó liếc mắt nhìn phía tiểu chủ nhân để xem phản ứng..

Tịch đầu đầu nhìn phía bắt đầu ăn vạ lão nhân cảm thấy triều đình không bị tam... à không.. tứ lão hồ ly phá nát cũng là một kỳ tích... bất quá... ra về quần thần của hắn đã quá quen thuộc với khung cảnh này... nhìn xem... ai làm việc này... nói chuyện nói chuyện.. cười đùa cười đùa... lại còn thỉnh thoảng ngồi uống trà xem kịch vui bộ dáng...

Xem ra phụ vương hắn cai trị là một sai lầm.. cũng may mắn là tuy quái dị tính tình nhưng Minh giới không có kẻ phản bội... không thôi hắn cũng không dám chơi trò chơi nhỏ với ba vị này..

Doãn Thiên Kinh không thấy ai quan tâm đến hắn khẽ lầm bầm một câu vô lương tâm sau đó phui mông đứng dậy thẩu lại gần vương tọa giờ thôi mè nheo...

"Vương a~ ngài xem.. cháu gái bảo bối của ta cũng bị ngài thu hạ... ngài không biết Ngưng Ngưng lúc nhỏ rất khó nuôi.... Bla bla bla.. cho nên... Vương a~ Doãn phủ rượu ngon chỉ còn vài bình... kho rượu trong cung lại bị ngài khóa lại.."sau đó chia ra bàn tay nhăn nheo mắt chớp chớp rồi hề hề nhìn phía chìa khóa nằm trên tay mình rồi cúi đầu chào... thân ảnh thoáng cái biến mất...

Tịch cười cười nhìn phía biến mất lão nhân ánh mắt lóe qua tia giảo hoạt... chỉ một kho rượu nhỏ có thể rước thù tử coi như đáng giá...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Bánh Kem Phô Mai Ngọt Ngào (H Nhẹ)

Đang ngủ say Doãn Y Ngưng vẫn không hề hay biết chỉ vì một kho rượu nhỏ mà bản thân đã bị lão tổ tông bán thẩu cả cuộc đời... đương nhiên Tịch sẽ nói cho cô biết sự thật phũ phàng này vào một ngày nào đó... nhưng không phải bây giờ... bởi vì hắn đang phải vui đầu xem lại đồng tấu chương mà hắn đã bỏ bê một thời gian qua..

Thật nóng.. thân thể bé nhỏ khẽ nhúc nhích... cô đá văng ra tấm mền đang đắp trên người.. bất quả cũng chỉ mát hơn một chút... mồ hôi bắt đầu túa ra ngoài... làn da ẩm ướt lấm tấm những hạt mồ hôi nhìn càng thêm mê người... mơ màng Doãn Y Ngưng từ từ ngồi dậy rồi cời ra chiếc đầm xòe trắng đầy có cài một hàng nút chính giữa... những giọt mồ hôi chảy xuống chiếc cổ nõn nà rồi rơi qua xương quai xanh xinh đẹp... sau đó dừng lại trước bộ ngực phập phồng.

Nóng.. lại rất khó chịu... cả thân thể nhộn nhạo cả lên như muốn được an ủi... thật kỳ quái... Doãn Y Ngưng đưa tay dụi dụi con mắt nhấp nhem... đôi tai hồ ly trên đầu cũng cụp xuống một cách ẻo ỏi... chiếc đuôi xù màu trắng cũng rũ xuống nệm xõa tung ra đám lông mềm mại... manh manh nhìn thật đáng yêu...

Khuôn mặt ửng hồng hơi ngửa lên thở hổn hển... cô khẽ lắc đầu cho tỉnh táo lại rồi chợt cảm thấy thật ỳ ạch... trong căn phòng rộng lớn chỉ có một mình... bụng nhỏ lại đang rất đói sôi sùng sục... cả người vừa nóng bức khó chịu...

Davil cùng Sharp vừa mở cửa bung com tiến vào thì chứng kiến khung cảnh đầy đau lòng... cả hai nhanh chóng đi tới... một người đặt com lên bàn nhỏ một người lại chạy tới ôm cô dỗ dành...

Ừng ục...

Chiếc bụng nhỏ một lần nữa kháng nghị khiến cô thẹn thùng cúi đầu vào lồng ngực Sharp.. Davil nhìn phản ứng đáng yêu của cô thì bật cười... lấy chén gấp những món ăn trên bàn đưa tới tận miệng... chỉ chốc lát sau chiếc bàn đầy thức ăn đã trống trơn... Doãn Y Ngưng hài lòng xoa xoa bụng nhỏ rồi chợt nhớ tới việc gì cô trùm kín chăn lại...

"Đã thấy... rất liêu nhân~" Davil giọng nói khàn khàn đầy ma lực vang lên khiến trong chăn cô đưa tay che đi hai lỗ tai trắng sau đó nhanh chóng lắc đầu bắt đầu tự nhủ lừa mình dối người... *Y Ngưng không nghe gì cả... không nghe...không nghe...*

cách cửa phòng lần nữa mở ra... Âu Dương Hàn đem vào vài món điểm tâm thì cảm thấy rất buồn cười... trên giường là một đồng chăn đang phồng lên run run... chiếc đuôi hồ ly khẽ lắc lư phía bên ngoài... đây có thể nói là điển hình của việc giấu đầu lòi đuôi trong truyền thuyết...

Đôi tai hồ ly khẽ vảnh lên nghe ngóng sau đó từ từ di chuyển đồng chăn đi di sâu vào trong giường... bàn tay đưa ra ngoài mò mò tìm chiếc đệm trắng...

Sharp như nhìn thấy ý đồ của cô... hần nhanh tay cầm lấy chiếc đệm đem để trên ghế sofa giữa phòng rồi đôi mắt rực lửa chiếu thẳng vào cái đầu nhỏ đang từ từ nhô ra tìm kiếm xung quanh.

Âu Dương Hàn tay cầm lấy bánh kem phô mai đi tới bên giường định dứt cô ăn thì tấm mền bị hất tung lên sau đó chiếc bánh phô mai thơm ngon rơi xuống thân thể trắng hồng mê người... Doãn Y Ngưng nhìn thấy trên bàn là chiếc đệm ngủ muốn tìm thì nhanh chóng hất chăn lên định chạy tới lấy nhưng không ngờ một vật thể lạnh lạnh nào đó lại rơi xuống xương quai xanh của cô rồi lăn xuống ngực... lướt qua bụng rồi lọt tòm vào giữa hai chân dưới bụng...

Ba nam nhân vốn dĩ chỉ vào xem xét rồi đem thức ăn cho cô bây giờ lại cải biến chủ ý... này là mèo mù vớ chuột chết sao? Ngon miệng như vậy làm sao bọn hần có thể bỏ qua...

Doãn Y Ngưng cũng chợt sững sờ... cả thân thể khô nóng ở những nơi chiếc bánh lạnh lạnh đi qua thật thoải mái...

"Ấn~" tiếng rên khẽ vang lên khiến ba nam nhân bắt đầu hóa thân thành sói.. này là do cô trêu chọc bọn họ... không thể trách họ được...

Âu Dương Hàn đưa tay cầm lấy miếng bánh phô mai trét đầy lên người cô khàn giọng hỏi...

"Thích không?" sau đó hài lòng nhìn cô mơ màng đôi mắt khẽ gật đầu... hai ngón tay dính đầy kem phô mai trét lên cánh môi hồng sau đó đưa vào miệng nhỏ khẽ nhếch trên đầu chiếc lưỡi đi hương... tiếng nước bọt bốc bốc vang lên bên tai khiến đang đỡ người Davil cảm thấy hạ thân chợt căng phồng... hần nhìn phía vừa trêu đùa cô vừa cúi bỏ y phục hữu hảo thăm rửa một tiếng cảm thú... sau đó lại tròn mắt nhìn phía cả người xích lõa Sharp ...

Đám người này định 3P sao? Ách.. tuy là... tuy là lần đầu tiên trọng khẩu vị không tốt lắm... nhưng mà... Davil khẽ xoắn xuýt một hồi.. khuôn mặt đỏ bừng nhìn đang liếm láp những vệt kem trắng trên thân thể kiều mỹ hai nam nhân cảm thấy lưỡi khô họng khô... hần cũng nhanh tay tháo đi y phục của mình... đôi mắt hồ phách nhìn phía đang kiêu kiêu diễm nở rộ nữ nhân càng thêm lửa nóng.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 189: Chương 70B

Doãn Y Ngưng sương mù đôi mắt nằm xuống giường hưởng thụ... cơ thể nóng cháy được những bàn tay xoa nắn âu yếm càng thêm thoải mái.. mát lạnh cả người... những chiếc lưỡi giao hoạt liếm lấy lớp kem phủ trên cơ thể rồi chạm nhẹ vào làn da khiến cánh môi đang bị ngón tay xâm nhập khẽ phát ra từng tiếng rên rỉ nghẹn ngào...

"Uh~ Mnnnn~" Âu Dương Hàn rút lấy hai ngón tay ra khỏi miệng nhỏ cúi đầu liếm lấy cánh môi bóng loáng được phết đầy kem rồi đầu lưỡi nhanh chóng đẩy vào khoang miệng... hai chiếc lưỡi cuốn lấy nhau quấn quýt không rời... người nông ta nông...

Sharp cúi đầu lấy bánh cùng kem trải dưới hạ thể đang tiết ra chất dịch thơm ngọt... hần trải vào hoa hạc mẫn cảm rồi cúi đầu nếm lấy vị phô mai xuân thủy ngọt ngào... Davil đi tới trên giường liếm nhẹ vào chiếc cổ đang ngửa lên một cách duyên dáng... hần liếm nhẹ dọc theo chiếc cổ... qua xương quai xanh rồi ngoạm lấy một bên bộ ngực đầy kem liếm láp bú mút... trong khoang miệng chiếc lưỡi đưa ra xoa lấy nhũ hoa đang dần cứng lại... hần đưa đầy chiếc lưỡi xẹt qua nhũ hoa rồi dùng răng nhay nhay nhẹ nhàng...

Doãn Y Ngưng tay ôm chầm lấy cổ Âu Dương Hàn khẽ rướn người đưa lấy ngực cùng hoa huyết đẩy lên cao khiến hai nam nhân kia càng thêm thuận lợi trêu đùa... tiếng hôn nhau phát ra càng ngày càng ái muội... Âu Dương Hàn cẩn nhẹ cánh môi dưới của cô rồi đưa lưỡi chạm vào đầu lưỡi đang muốn chạy trốn...

Sharp đưa tay tách ra hai đùi khiến hoa huyết hoàn toàn nở rộ trước mặt... đồ hòn đầy nước lại được trét thêm lớp kem phô mai trông càng thêm ngon miệng.. nụ cười tà ác xuất hiện.. đôi con ngươi đỏ huyết xuất hiện... hắn trét kem vào côn thịt thô to lại dài của mình rồi từ từ quét qua lại cửa huyết rồi đâm mạnh vào trong...

Những lớp tường thịt thít chặt lấy dị vật co bóp càng lúc càng nhanh.. mỗi tác côn thịt khi thì bị co bóp massa nhẹ nhàng.. khi lại như hàng ngàn chiếc miệng nhỏ nhấm tham lam cắn mút... Sharp thoải mái học ra một hơi rồi bắt đầu lướt động.. đẩy sâu vào cửa tử cung rồi dừng lại... sau đó côn thịt chọt phình to ra một vòng rồi hắn bắt đầu lắc mông tìm lấy điểm G quen thuộc nghiền nát nó..

Doãn Y Ngưng lắc lư eo nhỏ như đang cổ vũ dưới thân nam nhân. Sharp nhìn phía phản ứng của cô càng thêm hài lòng.. thúc vào thật mạnh thật nhanh... phía ngực là hai chiếc đầu đang cúi xuống bú mút hai bên nhũ hoa.. khi mạnh khi nhẹ khiến Y Ngưng cong người sung sướng... miệng nhỏ bị từ ngón tay của hai nam nhân trêu đùa khiến cánh môi sưng đỏ ... nước bọt không thể nuốt mà chảy qua hai bên gò má hồng hào...

Đầu lưỡi tê rần liếm lấy tứ căn ngón tay trong miệng... khi thì khoáy nhẹ khi lại bị nắm lấy đưa ra. Lý trí càng ngày càng tỉnh táo khiến Y Ngưng cảm giác càng rõ hơn từng cái âu yếm của các nam nhân... mỗi lần cao trào hai nhũ hoa càng bị mút càng mạnh.. dòng sữa ngọt ngào được bú sạch sẽ...

Trong căn phòng tối là cảnh xuân triền miên ái muội.. khi thì thấy thân thể mềm mại bị áp chính giữa hai nam nhân... khi lại thấy cả bốn thân mình đang dây dưa cùng nhau... hình ảnh dâm mỹ đánh sâu vào thị giác...

Doãn Y Ngưng ngậm lấy côn thịt trong miệng liếm ướt xung quanh.. dưới hạ thể là hai côn thịt đang lấp đầy hoa huyết cùng hậu huyết nhịp nhàng lên xuống... xuân thủy róc rách chảy ra từ nơi giao hợp... hương thơm càng lúc càng nồng càng ngày càng hương...

Trên thân thể hồng hào là những dòng tinh dịch trắng đục đang thi nhau chảy xuống... hòa chung với những dòng sữa đang phụ ra từ hai nhũ hoa đang bị đôi tay xoa bóp... bàn tay nhỏ mềm mại xoa lấy chiều dài côn thịt trong miệng ... thì thoảng lại nắn bóp vắn về hai viên đàn đang đánh nhẹ nơi cảm...

Nước bọt trong miệng mỗi khi bị cấm rút đều tràn ra rớt xuống bầu ngực đang phập phồng... cao trào... cao trào... như từng ngọn sóng cuốn lấy cô...

Lông xù chiếc đuôi cong lên phần gốc sát mông lại có một đôi tay đang nắm lấy vuốt ve... phía hoa hạch lại bị hai ngón tay bóp lấy xoa nắn .. lúc mạnh lúc nhẹ... khiến miệng nhỏ thỉnh thoảng vang lên vài tiếng grừ grừ thoải mái...

.....

Trong một tuần ngắn ngủi đó đối với Doãn Y Ngưng là thật dài thật dài... quán quýt triền miên ngày ngày đêm đêm... cũng thật may mắn có thuốc bổ sung thể lực cùng bổ sung máu của Vũ... nếu không thôi cô không bị một chết cũng sẽ mất máu mà chết.. bởi vì tên Vampire đáng chết cứ mỗi lần hoan ái lại là một lần nhấm nháp dòng máu của cô lại còn luôn mồm khen ngon.. khiến cô chỉ muốn đưa tay bẻ lấy hai khóa răng nanh đang lòi ra ở hàm trên cho hết chương mất...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 190: Phán Quyết Cuối Cùng.

Bầu trời hôm nay ở Outurad trở nên trong xanh lạ kỳ.. nơi tòa án tối cao ngay quảng trường Polus lúc này đang đầy người... đa số là những người có liên quan đến những vụ mất tích trong học viện Lomulios...

Sau khi điều tra có thể nói toàn bộ Simelia càng thêm bàng hoàng khi biết hơn trăm người mất tích cùng thiệt mạng trong vụ án này.. mà kẻ đầu sỏ gây ra chỉ có ba người nhất nam nhị nữ.. những vụ tai nạn thảm khốc trong khoảng thời gian từ năm mươi năm trước tới đây có gần một nửa là do ba vị này gây ra chỉ với mục đích thủ tiêu nhân chứng.. cùng buôn bán hàng cấm..

Đứng giữa tòa án uy nghiêm Bạch Hiểu Tình vẫn luôn mồm nói bản thân vô tội... và đổ hết mọi lỗi lầm lên đầu Bạch Hiểu Huệ còn khóc lóc một cách tê tâm liệt phê tở về bản thân mình là người bị hại...

"Chánh án. Ta có bằng chứng chứng minh Bạch Hiểu Tình là kẻ chủ mưu trong vụ mưu sát ở Lomulios năm mươi năm trước..."

Phía dưới cánh cổng đang khép kín được mở tung ra.. một ông lão ốm yếu gầy gò đang được một nam nhân từ từ đẩy vào..

Mọi người đang hiện diện ở nơi đây càng thêm xôn xao.. người nam nhân trên tay cầm lấy một chiếc điện thoại đời cũ đưa tới trước mặt vị luật sư đang đại diện cho Sharena Philip Dailent rồi đẩy lấy ông lão lên phía dành cho nhân chứng

Cộp...cộp... tiếng búa gõ gõ vào bàn vang lên khiến đang xôn xao mọi người trở nên im lặng.. Doãn Y Ngưng cùng nam nhân nhóm ngồi ở hàng ghế

chính giữa để theo dõi tình hình...

Vị luật sư trẻ tuổi cầm lấy điện thoại đặt lên bàn rồi đứng dậy nêu ra câu hỏi.

"Xin hỏi nhân chứng. Ông có thể tự nói về mình hay không? Lý do vì sao đến bây giờ ông mới bước chân vào tòa án?"

Ông lão bàn tay run rẩy đưa tay tuyên thệ vào tấm nệm đỏ rồi nói...

"Tên ta là Rodas. Ta từng là tài xế của Bạch gia hơn năm mươi năm trước."

"Vậy Rodas. Xin nói rõ hơn những điều người biết về vụ án mưu sát được không?" vị luật sư trầm giọng nói. nếu như có nhân chứng vật chứng thì Bạch Hiểu Tinh sẽ không thể nào chối được nữa.. đến lúc đó chỉ còn chờ đến phán quyết cuối cùng.

Ông lão nhanh chóng gật gù bắt đầu kể lại...

Năm đó ông là tài xế riêng của Bạch Văn Bạch gia gia chủ... Nhiệm vụ của ông chỉ là chở gia chủ đi các nơi để công tác hoặc làm ăn... rồi dùng một cái Bạch gia đôi chủ... Bạch Văn gia chủ bị mất tích.. sau đó một phụ nữ đột nhiên nhảy lên nắm quyền... bà ta gọi Huệ Linh Kiều rồi từ ngày đó ông bị chuyển qua làm tài xế cho hai nữ nhi sinh đôi của bà ta. Là Bạch Hiểu Tinh cùng Bạch Liên Ngọc...

Có một ngày vào buổi chiều tan học Bạch Hiểu Tinh tình tứ kéo tay một nam nhân đi vào sau xe ôm áp hôn hít... khi đó họ không quan tâm trong xe vẫn có người ngoài là ông... bởi vì lúc đó dục vọng đã xâm chiếm đầu óc của họ...

Khi đó Rodas mặt đỏ tai hồng đang gọi điện thoại cho nữ nhi thì chợt sững người... băng ghế sau Bạch Hiểu Tinh nói...

"Sevil... người nói nếu chúng ta ... ân~ liên thủ giết đi đại ...uh

tiểu thư của Philip Dailent rồi dàn dựng thành một vụ tự sát.. có phải hay không

đừng mà... Sevil... người nhẹ chút..Mnn~"

Khi đó Rodas xanh mét mặt mày Ông bấm nút ghi âm lại cuộc nói chuyện ái muội để lại điện thoại nơi kín đáo trong xe rồi lên ra ngoài đứng như chưa hề nghe thấy gì... một lúc lâu sau đó khi thấy nam nhân kia bỏ đi ông mới giả vờ cầm ly cà phê nóng hấp tấp chạy vào trong xe luôn mồm xin lỗi...

Bạch Hiểu Tinh khi đó chỉ khoác tay rồi kêu cho xe chạy.

"Ông Rodas. Vì sao ngay lúc đó ông không báo cảnh sát?"

Rodas đôi mắt đục ngầu khẽ lắc đầu... "Ta đã định ngay sau đó chạy đi báo cảnh sát nhưng mà chỉ có đoạn ghi âm cùng một mình ta nói thì ai sẽ tin? Họ sẽ nghĩ ta bịa chuyện lừa họ.." giọng nói khàn khàn vang lên.. ông cười khổ rồi lắc đầu...

"Vậy tại sao khi sự việc thật sự xảy ra thì ông lại không báo?" luật sư trẻ cau mày hỏi.. nếu báo ngay khi đó có lẽ sẽ không có nhiều như vậy người bị hại...

Rodas lắc đầu một cách bất lực... "Vị khi đó ta đang bị hôn mê trong bệnh viện Litos.. ở đất nước Bunney thành phố Tusla"

Bạch Hiểu Tinh là một người rất cẩn thận nên ngay sau ngày hôm đó đã sai người dàn dựng một vụ tai nạn giao thông cho tài xế của mình... khiến Rodas đầu bị chấn thương mạnh dẫn đến liệt nửa người... sau vụ tai nạn xảy ra nữ nhi của ông đã tiếp ông qua nước khác để trị liệu... cũng nhờ vậy mà ông mới may mắn còn sống đến bây giờ...

"Vài năm nay ta vẫn luôn nhờ bằng hữu theo dõi tình hình ở nơi này thì biết năm mươi năm trước thật sự có một nữ hài mang họ Philip Dailent tự sát... khi đó thế lực của bọn họ quá lớn nên ta không dám ra mặt.. một phần vì sợ liên lụy gia đình.. một phần vì ta cũng không thể đi một quãng đường dài như vậy.."

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 191: Thiên Đường Địa Ngục.

"Vậy vì sao hôm nay ông lại quyết định ra làm chứng?" luật sư trẻ hỏi rồi lại chiếc bàn của mình cầm lấy chiếc điện thoại cầm dây loa vào rồi cầm trên tay..

"Năm tháng trước sức khỏe của ta đã ổn định được một chút... trùng hợp là vị lão hữu của ta gọi tới báo sự việc năm mươi năm trước được điều tra... khi đó ta đã gọi con rể mua vé máy bay rồi nhanh chóng về lại Simelia... vừa đáp xuống sân bay căn bệnh lại phát tác... tỉnh dưỡng một thời gian ta mới

có mặt nơi này hôm nay." Rodas cúi đầu ho sặc sụa... ông cảm thấy tảng đá chặn trong lòng suốt bao nhiêu năm qua của mình đã được lấy xuống... nó khiến lòng ông nhẹ hẳn đi... rồi ông ngẩng đầu nhìn những con người tài cao đức trọng đang ngồi trên những chiếc bục cao nhất của công lý nghiêm túc nói...

"Ngài chánh án.. xin ngài làm rõ vụ việc này... đừng để người bị hại bị oan uổng..."

Sau khi Rodas đi xuống thì một vài nhân chứng nữa đứng lên làm chứng... chứng cứ nhân chứng đều rõ ràng... ngay cả quả cầu ký ức của Bạch Hiểu Tình cũng được đưa ra ánh sáng...

Vụ án kết thúc với án tử hình cho cả ba người... bắt quá... họ sẽ dễ dàng như vậy mà chết đi sao? Đương nhiên là không thể...

Bởi vì vài tên nam nhân nào đó thù dai đã sử dụng vài thủ đoạn nhỏ để đưa cả ba người ra ngoài và giam lại trong hai căn phòng tối trên một hòn đảo nhỏ giữa vùng biển gần Seaperia ...

.....

Bạch Liên Ngọc cùng Bạch Liên Kiều đi dạo xung quanh hòn đảo nhỏ một cách hứng thú... nơi đây thật sự rất thơ mộng... sau khi tới Simelia đi mua sắm Nick đã dẫn cả hai đi du lịch nơi này... thật sự là nam nhân lý tưởng..

Bạch Liên Kiều thẹn thùng khi nghĩ tới những bất ngờ mà Nick nói chuẩn bị cho mình vào buổi tối thì càng thêm hưng phấn cùng chờ mong... trong khi Bạch Liên Ngọc lại đang rất hào hứng khi nghe cuộc điện thoại mà Hàn Mạnh Long gọi tới.... Đó là nam nhân khi còn trẻ bà đã yêu.. tuy lúc đầu là trên cơ sở về vật chất nhưng trong tim bà vẫn đập liên hồi khi gặp hắn...

Mạnh Long nói hắn sẽ đến đây tối nay để gặp bà... hắn nói hắn sẽ ghi tên Bạch Liên Kiều vào gia phả Hàn gia... đó là điều khiến bà cảm thấy thật vui mừng.. như vậy chứng tỏ hắn không còn thống hận bà nữa.. Tử Diệp con tiện nhân kia thua rồi... người thắng trong trò chơi tình yêu là bà... mà không phải hai mẹ con tiện nhân đáng chết đó...

Hai mẹ con cười đùa vùng vẫy dưới làn nước mát rồi mới hóa trang xinh đẹp đi tới hai nơi của điểm hẹn...

.....

Dưới ánh nến lung linh Bạch Liên Kiều cảm lên ly nước cam uống từng ngụm.. đối diện là đôi mắt thâm tình của Nick..

"Kiều Kiều... ta chỉ biết làm vài món ăn cùng nước cam.. nên..." Nick ngượng ngùng cúi đầu sau đó đôi tai chợt đỏ bừng nhìn phía ngọt ngào mỉm cười Bạch Liên Kiều giải thích...

Bạch Liên Kiều đầu đội lên chiếc vương miện nhỏ hạnh phúc nở nụ cười sau đó ăn từng món ăn mà hắn nấu... chỉ chốc lát sau trên bàn chỉ còn lại những chiếc đĩa trống không... Nick lúc này mới thờ phào nhẹ nhõm đôi mắt nóng rực nhìn phía thẹn thùng thiếu nữ khẽ đưa tay... cô ngại ngần nắm lấy bàn tay hắn rồi đi tới gần Nick ôm lấy hắn...

"Kiều Kiều... chúng ta chơi một trò chơi được hay không?" Nick đôi mắt ám dần phun hơi thở nóng rực tới bên tai cô nhỏ giọng thổ lộ rồi hài lòng nhìn phía đang đỏ mặt gật đầu...

Tầm vãi đen che khuất tầm mắt... Bạch Liên Kiều đi theo nam nhân trước mặt.. bàn tay mềm mại được một bàn tay rắn chắc nắm cẩn thận dẫn cô đến nơi khác... thân thể mềm mại được ôm chăm lấy đặt lên giường.... Từng chiếc nơ nhỏ trên chiếc đầm trắng được từ từ tháo ra... Bạch Liên Kiều mềm giọng kêu tên Nick...

Đôi nhũ hoa bị xả đau trở nên cứng rắn đỏ hồng.. nội y của cô đã bị xé rách từ bao giờ... Bạch Liên Kiều khẽ rên rỉ lên từng tiếng rồi chợt cứng đờ khi cảm thấy trên thân thể là vài bàn tay đang sờ soạng... Không.. Không phải Nick của cô.. không phải Nick...

Cô hoảng hốt ngồi bật dậy thì mái tóc bị xả ra phía sau giật ngược ra sau đầu khiến cô không thể ngồi dậy... trong căn phòng yên tĩnh ban nãy là vài chục tiếng cười sặc sụa vang lên khắp nơi... chỉ chốc lát sau thân thể bé nhỏ đầy những vết cắn cùng xanh tím ghê người..

Bạch Liên Kiều chống lên đôi móng vuốt xin đám nam nhân trước mắt mãnh thảo cô... thỉnh thoảng lại lắc móng vuốt lòng... đám nam nhân hài lòng đâm côn thịt vào hoa huyết đầy sấp đèn cầy... thỉnh thoảng hai côn thịt đâm cùng lúc vào hoa huyết khiến cô tru lên đau đớn... nhưng chỉ vài giây sau lại lần nữa sung sướng rên rỉ..

Ở một căn phòng khác Bạch Liên Ngọc đang bị xích chặt vào bức tường... trước mặt bà là vài tên nam nhân thô to lại đầy máu.. từng nhát roi quất mạnh vào thân thể khiến bà thảm thiết kêu la.. rồi vài tên nam nhân cười khùng khục đi tới... thường thức những vết máu mê người trên cơ thể nữ nhân...

Đang ở một căn phòng khác Sevil cùng Bạch Hiểu Tình nhìn phía đám đấng nữ nhi càng thêm điên mất... họ nhìn thấy đang quỳ gối bú lấy vài căn côn thịt Bạch Liên Kiều vẻ mặt hạnh phúc.. lúc thì chống móng vuốt xin thảo.. lúc lại nằm ngửa tự tay ban ra hoa huyết nói lời dâm dăng... từng hình ảnh... từng câu nói như nhát búa đánh thẳng vào đầu...

Bạch Hiểu Tình điên cuồng đập kính như muốn kêu nữ nhi mau tỉnh lại... song trọng đả kích khiến tâm trí bà trở nên càng thêm rối loạn...

"Bạch Hiểu Tình. Nhìn xem ngoan nữ nhi của ngươi đang rất hạnh phúc.. xem hoa huyết sung đỏ đầy nước... xem hậu huyết đang bị hai căn côn thịt thao đến chảy máu vẫn còn hạnh phúc mỉm cười.." giọng Nick từ phía sau vang lên như ác ma tiến tới đòi nợ...

Sau đó hẳn sai người đem Sevil Coste quăng vào căn phòng của Bạch Liên Kiều đang hoan ái... rồi bắt đầu đốt mê tình tràn ngập căn phòng..

Không.. không được..

"Sevil Coste.. người là cảm thú... là cảm thú... nàng là nữ nhi của người...là nữ nhi của người..."

"Kiều Kiều... hẳn là cha người.. là cha người a~" Bạch Hiểu Tình chạy tới trước màn hình to đứng rõ nét trước mặt đập thành thịch lên màn hình bắt đầu gào thét... chỉ thấy trên màn hình Sevil Coste đang ôm lấy thân sinh nữ nhi cúi đầu liếm láp hoa huyết đỏ bùng rồi đưa côn thịt đen to của mình mãnh thao nữ hài...

Bạch Hiểu Tình điên dại nhìn màn hình ha ha bật cười sau đó điên điên khùng khùng bị người của Nick mang vào căn phòng của Bạch Hiểu Ngọc... bắt đầu cuộc sống nô lệ tình dục ở hòn đảo Devilta... hòn đảo giam giữ những nam nhân độc ác nhất Bookie đại lục..

....

Dưới tầng hầm ngầm Doãn Y Ngưng đôi mắt đầy hận thù cảm lấy chiếc roi đầy gai nhọn tẩm muối từng nhát từng nhát quất lên cơ thể Bạch Hiểu Huệ... tiếng chan chất vang lên rộn người.. tiếng kêu la thảm thiết ban đầu bây giờ chỉ còn lại tiếng thều thào yếu ớt van xin...

Một trăm chín mươi chín nhát roi càn mau ngoan chuẩn quất vào cơ thể từng nhát từng nhát Doãn Y Ngưng đều dùng hết sức của mình để quất lấy quất đề...

Doãn Mặc cùng các nam nhân thấy cô quất mệt đi tới ôm lấy thân thể bé nhỏ vào lòng.. đánh mạnh như vậy chắc bảo bối cũng đã mỏi tay... nên nghỉ ngơi... nghỉ ngơi thật tốt...

Nick nhìn phía màn hình các căn phòng càng thêm hài lòng.. hẳn liếm láp cánh môi đỏ bùng yêu mỹ rồi phun ra một câu nói lạnh lùng đến thấu xương...

"Bạch gia các tiểu thư.. Hoan nghênh đã tới địa ngục."

1510 từ để kết thúc quyển 2 nhá.. phù... thật ra thì hành hạ thể xác thú vị hơn là phán tử hình.. cho nên... các nàng biết.... ta thì thích sống dở chết dở hơn... mấy các hình phạt các nàng mong đợi sẽ không có đâu... moi ruột moi tim gì đó tuy là 1 cách hành hạ nhưng sẽ tử rất nhanh... nên ta viết kết cho các nữ nhân Bạch gia như vậy...

Lắc đuôi hí hửng Ngẫu thật thiện lương ...

Ngao ô

~~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 192: Quyển 3: Tính Phúc Cuộc Sống. (Kết Thúc - Phiên Ngoại.)

Chương 1: Học bù: Rừng đào (H nhẹ)

Từ sau vụ án ở Lomulios cũng đã qua hai tháng.. Doãn Y Ngưng trở lại với trường quốc tế Lanka quen thuộc... đương nhiên là lại một lần nữa phải tham dự các cuộc thi đã bỏ qua thời gian trao đổi sinh đến Simelia... học bù... học bù và học bù...

Những buổi học bù của cô có thể nói là đa dạng đầy màu sắc... học từ trên bàn học cho tới lên thẳng giường hay học ngay trong.. toilet... khoa trương nhất là lúc này...

Dưới rừng hoa anh đào trên hòn đảo nhỏ của Hồ tộc... hai vị thiếu chủ phong tỏa tất cả lối ra vào rừng đào với một lý do hết sức chính đáng... thiếu phụ nhân của các người cần học bù...

Phải a~ cho nên rừng hoa anh đào hoàn toàn bị phong tỏa một cách nhanh nhất... bất quá... mấy vị trưởng lão sao lại không biết hai vị thiếu chủ muốn làm gì.. hừ hừ.. họ dùng ánh mắt mờ ám nhìn phía thiếu phụ nhân đang ngơ ngác nhòm ngó xung quanh rồi hớ hớ bỏ đi...

Xem ra rất nhanh Hồ tộc sẽ có tiểu chủ nhân...

Trong rừng đào thơ mộng thơm ngát.. một chiếc bàn được đặt ra để ở chính giữa khu rừng... con gió thổi qua mang theo từng luồng hương thơm ngát

cùng những cánh hoa anh đào khẽ tung bay...

Trên bề mặt chiếc bàn gỗ thấp là la liệt những cuốn tập sách cùng dụng cụ học tập... trông có vẻ rất hoành tráng... bất quá... đó chỉ là mặt ngoài ...

"Đây là định luật tính quỹ tích đường bay của tinh thạch..." giọng nói trầm thấp mê người nghiêm túc giảng giải... nếu xem nhẹ bàn tay nào đó đang vòng tay qua chiếc eo nhỏ nhắn di chuyển lên trên... bóp nhẹ bầu ngực đầy đặn...

"Uh~~ Dạ.. Đùng mà~~" tiếng rên rỉ khẽ phát ra từ chiếc miệng đang thờ dốt... khiến một bên khác nam nhân một trận miệng khô khó nhin...

Hai ngón tay thông xuống làn váy ngắn xoa lấy cặp đùi mềm mại di chuyển lên phía trên rồi tách ra đang cố gắng khép chặt hai chân đưa tay vào nơi u cốc cách lớp vải nhẹ nhàng ma sát..

Doãn Y Ngưng hai tay đặt lên bàn nhanh chóng viết công thức rồi thêm vào... mỗi khi viết sai một số sẽ bị hai ngón tay của Hiên Viên Nhật đâm thẳng vào hoa huyết đang chảy ra dòng xuân thủy...

Hiên Viên Dạ ôm lấy phần eo mềm mại đang khẽ vịn vịn rồi tháo ra từng chiếc cúc áo nhanh chóng lột trụi phần trên của cô... Doãn Y Ngưng khóc không ra nước mắt vừa làm bài vừa lo lắng bất an đang nhanh chóng cởi đồ hai nam nhân nào đó... rõ ràng nói sẽ nghiêm túc dạy bù cho cô... nhưng mà sao lại phải dạy thế này a~~

Đôi tai hồ ly trắng nõn lông tơ mềm mại bị ngoạm lấy liếm láp... một tay bầu lấy nhũ tiêm đang dựng đứng một tay chỉ về phía cuốn vở Hiên Viên Dạ chỉ đạo...

"Tính sai.." hần cảm lấy bàn tay đang run lên của cô điền lại số liệu rồi ôn nhu nói "như vậy mới đúng."

Hiên Viên Nhật lách qua lớp vải dưới đáy quần đâm sâu vào hoa huyết khiến Y Ngưng chột cao triều... dòng sữa trắng ấm áp thơm ngon phun lên cuốn tập đang sử dụng bút lông viết lách... làm nhòe hết đề mục...

"Bảo bối... người thật không ngoan. Sao có thể cao triều phun sữa vào tập học a? Trẻ hư là nên bị phạt.." Hiên Viên Dạ cau mày trầm giọng nói... đôi mắt huyết ngọc liếc phía đệ đệ một cách tán thưởng rồi hóa ra thú hình đè lên thân thể bé nhỏ đâm sâu vào hậu huyết... phía bên kia Hiên Viên Nhật cũng biến thủ thân áp côn thịt thô to đâm sâu vào đũng thành tứ cung rồi cuồng thao...

"Ồ.....ô... người xấu... người xấu... ưm

Mnnn~~" Doãn Y Ngưng nằm đè lên một con đại hồ ly... phía sau lưng một con đại hồ ly khác đang ra sức cuồng đâm... hoa tâm bị nghiền ép khiến thân thể run lên bắn bật một cách sung sướng..

Những cánh anh đào bay qua bám vào mái tóc bạch kim tuyệt đẹp đang khẽ lắc lư... hai lỗ huyết dưới hạ thể co bóp liên tục theo những nhịp nhanh chậm khác nhau khiến hai đại hồ còn thịt càng lúc càng phòng ra...

Mỗi lần đâm vào đút ra đều mang theo mật dịch ngọt ngào ... tiếng bababa vang lên khắp rừng đào làm phong cảnh càng thêm dâm mỹ...

Những dòng tinh dịch được bắn vào trong hai lỗ huyết khiến chúng căng đầy... mỗi lần nhấp nhô lên xuống chúng đều đánh mạnh vào hai thành thịt... cứ mỗi lần cao trào Y Ngưng lại muốn khóc... cô cảm thấy nhờ vả đám nam nhân dạy bù là một sai lầm... sai lầm to lớn...

Cuối cùng thì buổi học cũng kết thúc trong sự thỏa mãn của hai nam nhân cùng vẻ mặt ủy khuất của Doãn Y Ngưng..

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 193: Thông Báo Về Cuộc Thi Wattysvn 2016.

Thân ái các tênh êu..

Hiện nay trên trang mạng xã hội Wattpad đang tổ chức một cuộc thi có quy mô lớn về viết truyện... cuộc thi này diễn ra ở rất nhiều quốc gia và đã tới Việt Nam

Các Author thân mến... các bạn có thể tham gia cuộc thi thú vị này... up lên truyện của mình tag vào thẻ #Wattys2016 để tác phẩm của các bạn có thể dự thi... mọi chi tiết có thể theo dõi trang Watty để xem rõ thể lệ tham gia.. (tác phẩm có thể hoàn hoặc Unfull đều được...)

Thân ái các tênh êu..

Xem thử trình độ viết lách của mình để biết có bao nhiêu người thích tác phẩm của các bạn...

Thân ái...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Đến Minh Giới.

Đương nhiên đó là ngày đầu tiên đến Hồ tộc....

Trong căn phòng cổ điển đầy những vật dụng bằng gỗ sành sứ quý hiếm là một tấm màn sa màu đỏ che lấy chiếc mộc dũng phía cuối căn phòng được rải đầy những cánh hoa đào khiến mặt nước vốn trong suốt nay hóa thành màu hồng ngọt ngào thơm ngát...

Tiếng tí tách rào rạc vang lên.. bàn tay trắng nõn nà lạnh lạnh những dòng nước đang từ từ chảy xuống cánh tay... những cánh hoa xinh xắn dính vào bả vai trắng nõn mịn màng khiến nhìn từ xa thân thể quyến rũ càng câu lòng người... nữ nhân mái tóc bạch kim búi cao lên trên lộ ra chiếc cổ duyên dáng cùng bả vai nhỏ nhắn liêu nhân...

Phía sau cổ vài giọt nước chảy dài xuống sống lưng càng khiến cô như đoá anh túc đang khoe sắc... gương mặt tinh xảo như họa hồng hào đang nhẹ nhàng nở nụ cười... hơi nước bốc lên càng khiến mỹ nhân càng thêm mờ ảo...

Doãn Y Ngưng từ từ đứng dậy khỏi mặt nước đầy ắp cánh hoa... đôi chân trần trắng nõn bước ra mộc dũng kéo theo từng tia nước chảy dài từ vai xuống những đường cong cơ thể rồi rơi xuống sàn gỗ được trải thảm mềm mại...

Lau khô thân mình cô cầm lấy chiếc yếm đỏ thêu một đoá mẫu đơn to đùng chính giữa mặc trên tấm bình phong mặc vào... từ khi đến chơi Hồ tộc... hầu như cô dần dần quen thuộc cách ăn mặc thú vị này... những bộ đồ cổ trang thướt tha xinh đẹp...

Cô đưa tay buột lên sợi dây sau lưng cùng trên cổ của chiếc yếm đỏ... khuôn ngực trắng nõn nửa hở nửa che càng thêm câu người... rồi mặc vào bộ đồ cổ trang dài màu đỏ... buột lấy một chiếc nơ nhỏ trước bụng rồi khoác vào chiếc áo khoác voan mỏng với ống tay áo dài rũ xuống... mái tóc bạch kim được xõa ra sau lưng che đi chiếc cổ duyên dáng...

Không khí phía sau lưng chợt dao động một cái rồi một nam nhân mặc bộ long bào đi tới ôm lấy cơ thể nõn nà đang loay hoay muốn bôi lên mái tóc dài...

Nam nhân nhẹ nhàng buông cô rồi đưa tay giúp đỡ búi tóc lên cổ định lại mái tóc bằng một đoá hoa mạn châu sa đỏ được khắc bằng huyết ngọc...

Cánh tay nam nhân rời khỏi mái tóc bạch kim mềm mại ôm chầm lấy bé vào trong lòng... Mùi hương mạn châu sa tỏa ra bao vây khắp cơ thể khiến Y Ngưng cảm thấy thật thoải mái...

"Tịch~" cô đưa tay ôm lấy bàn tay đang vòng trước ngực mình... đầu nhỏ dựa về phía sau gác lên lồng ngực rắn chắc cao lớn của nam nhân...

Nam Cung Tịch cúi đầu nhìn phía cổ bé rồi bật cười... xem ra hai con hồ ly kia không thích hợp để dạy bù.. nếu như vậy hẳn rất vui lòng thay thế bọn hắn...

Phía bên ngoài tiếng bước chân vang lên càng lúc càng gần.. Nam Cung Tịch khẽ nhíu mày rồi phất tay một cái... Không khí lại một trận dao động... cùng lúc đó cánh cửa được mở ra một cách nhanh chóng... bất quá trong phòng lúc này chỉ còn lại mùi hương nhàn nhạt...

Hiên Viên gia hai huynh đệ đưa mũi lên ngửi ngửi rồi mảy kiếm cau lại phất tay áo bỏ đi... "Đáng chết... Nam Cung Tịch lại đến cướp người..."

.....

Khung cảnh xung quanh lần nữa thay đổi.. trước mắt cũng là một căn phòng cổ trang bất quá lần này thay đổi lại là thư phòng... trên vách tường những kệ sách đặt san sát nhau được sắp xếp một cách ngay ngắn cẩn thận ... mọi thứ rất sạch sẽ không có lấy một hạt bụi...

Trong căn phòng nơi góc phòng là một chậu lư hương đang tản ra hương thơm an thần nhẹ... mùi hương này chỉ khiến đầu óc được thư giãn mà lại hoàn toàn không gây buồn ngủ...

Hắn buông ra chiếc eo thon nhỏ của cô rồi ánh mắt sững sờ nhìn thân ảnh bé nhỏ đang đi tham quan thư phòng của hắn... những món đồ vật nơi đây thật tân kỳ đối với cô.. những chiếc bình với hình dáng kỳ lạ bằng cẩm thạch hay những hình long được điêu khắc bằng ngọc... mọi thứ đều là cực phẩm trong cực phẩm.

Doãn Y Ngưng rời xa kệ sách đi đến chiếc bàn đặt từng chồng tấu chương mở ra một cuốn xem thử... bất quá nhìn đồng tử ngũ trong đó cô cảm thấy bản thân thật sự là kẻ mù chữ... bởi vì cô hoàn toàn không hiểu văn tự trên đó viết gì...

Đôi mi thanh tú khẽ cau lại.. cánh môi hơi mím vào nhau sau đó đáng thương hề hề nhìn phía đang tựa tiểu phi tiểu Nam Cung Tịch rồi quơ quơ trên tay

cuốn sách..

Nhìn hành động uỷ khuất đáng yêu của cô hần mới hài lòng đi đến chiếc ghế sau bàn ngồi xuống rồi đưa tay cuốn lấy vòng eo nhỏ kéo vào lòng... Doãn Y Ngưng ngồi yên trong lòng hần ngửi mùi hương quen thuộc rồi khẽ nhúc nhích điều chỉnh lại tư thế thoải mái ...hoàn toàn không để ý thấy đang đưa tay xoa nhẹ mặt cô Nam Cung Tịch đôi mắt lóe qua tia giảo hoạt rồi biến mất một cách nhanh chóng..

"Bảo bối... có muốn hay không học Minh ngữ?" giọng nói ấm áp phả vào lòng xù lỗ tai khiến nó run lên.. cái đuôi xù hồ ly trắng như bông vênh lên cao lắc lắc một cách vui vẻ vui vẻ...

"Muốn a~" Doãn Y Ngưng hí mắt ngọt ngào cười.

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại WwW.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Dạy Chữ (H).

Tiết học Minh ngữ bắt đầu với sự hào hứng trông chờ của cả hai.. đương nhiên trông chờ với hai mục đích hoàn toàn khác nhau..

Nam Cung Tịch chép ra một bảng chữ cái Minh ngữ sau đó chỉ cô cách phát âm từng từ rồi cầm tay cô viết từng nét một cách cẩn thận... bàn tay to lớn cầm lấy mềm mại bàn tay vining bút lông viết từng chữ cái.. mỗi khi viết một chữ sẽ cận kề giải thích cách đọc cùng cách ghép từ... sử dụng như thế nào và trong hoàn cảnh gì... trên tờ giấy trắng từ từ hiện ra những dòng chữ được viết bằng mực đen một cách cẩn thận..

Doãn Y Ngưng một bên cầm bút lông nắn nót viết tự một bên lại ... há miệng thờ dốt... chiếc áo khoác mỏng phía ngoài cùng đã bị đẩy ngược về phía sau lộ ra bờ vai trắng nõn mê người từ bao giờ... bàn tay to với những ngón tay thon dài vuốt ve bên vai trái... thỉnh thoảng những ngón tay di chuyển nhẹ về lên bả vai những vòng tròn ái muội...

Nam Cung Tịch cúi đầu hôn nhẹ bả vai đang tỏa ra hương đào thơm ngát... chiếc lưỡi tinh nghịch thỉnh thoảng liếm lấy chiếc cổ duyên dáng rồi hài lòng nghe tiếng rên nhẹ của cô. Doãn Y Ngưng bàn tay cầm bút khẽ run một cái khiến chữ cái xiêu xiêu vẹo vẹo rước lấy tiếng cười khàn khàn vang lên bên tai..

Một bàn tay ôm lấy chiếc eo thon kéo sát vào lồng ngực của mình... Nam Cung Tịch một tay cầm lấy bàn tay mềm mại của cô viết lại từng nét chữ ở khoảng giấy trốngchiếc cằm nhọn gác lên hõm vai hít lấy mùi hương mê người... thỉnh thoảng lại chơi xấu thổi một luồng khí nóng vào cằm cổ mẫn cảm...

"Tịch~ ân~~ đừng mà~~" tiếng nói nhẹ nhàng nũng nịu khiến hần càng thêm ham muốn giữ lấy cô... bàn tay xấu xa xoa nhẹ chiếc bụng bằng phẳng qua lớp váy rồi gạt nhẹ chiếc nơ khiến nó từ từ mở bung ra... bộ y phục không có chiếc nơ giữ lại từ từ tan ra rơi xuống nền gạch lách lẻo... chiếc áo choàng ngoài mỏng manh cũng đã mất tích tự khi nào... trên thân thể nõn nà sau lưng chỉ còn hai sợi dây nhỏ được thắt nơ đang bị hàm răng cắn lấy một đầu dây nhẹ nhàng rút ra....

Doãn Y Ngưng hoảng hốt buông tay chiếc bút lông giữ lại phần trước của chiếc yếm đỏ bị tháo nơ... cả thân thể nõn nà chỉ còn lại nội khố cùng mảnh yếm hình mẫu đơn che phía trước ngực... cô bị Nam Cung Tịch đẩy người nằm úp sấp lên mặt bàn bầu ngực căng tròn bị ép thành những hình thù móp méo... phía sau lưng bị cánh môi bạc lạnh lạnh của ai đó áp vào làn da rồi hôn nhẹ lên từng tác da thịt.. ngón tay dài về nhẹ lên những đốt xương sống thẳng tắp tới giữa lưng..

"Tịch~~" Doãn Y Ngưng mềm yếu hoán một tiếng rước lên tiếng cười nhẹ bên tai... một làn gió ấm áp thổi qua lỗ tai lông xù khiến nó càng thêm run rẩy...

Tịch cầm lên chiếc bút lông sạch sẽ viết lên tấm lưng nõn nà những chữ cái Minh ngữ rồi khảo bài cô..

"Bảo bối.. đây là từ gì?" tấm lưng trắng nõn bị trêu đùa đến khẽ run rẩy... hơi thở càng lúc càng phập phồng khiến Doãn Y Ngưng càng thêm muốn khóc...

Rõ ràng ban nãy rất nghiêm túc dạy học a~ Sao bây giờ có thể như vậy... thật nhột quá... "Thư~ từ thư... Mmmn

"

Doãn Y Ngưng khẽ vịn vào phần lưng sau đó nức nở nghẹn ngào lên án tên nam nhân nào đó.... Nam Cung Tịch cảm thấy đã đùa đủ mới kéo lại cô vào lòng... chiếc yếm đỏ rơi xuống chân bàn khiến cô thẹn thùng đưa tay che lại đôi gò bồng đang lồ lộ trước cặp mắt rục rủa của ai đó...

Nam Cung Tịch cầm lấy hai cổ tay đang che lấy cảnh đẹp trước mắt lấy ra rồi đưa lên cao.. Doãn Y Ngưng đỏ bừng khuôn mặt khẽ cúi đầu đôi mắt cụp xuống khiến hàng mi dài cong vút nhẹ run rẩy.. Hần cúi đầu ngậm lấy điểm hồng mai trước ngực khẽ trêu đùa khiến chúng càng thêm nõn nà dưới chiếc lưỡi mềm mại... nội khố bị một xúc tua vô hình tháo đi tự bao giờ..

Cả thân thể trần trụi bị trêu đùa ửng hồng càng làm cô cảm thấy ngượng ngùng.. trong khi bản thân bị thảo hết ý phục thì hấn lại quần áo chỉnh chu ngồi trêu đùa những điểm nhạy cảm của cô... đôi mắt ửng hồng lên án nhìn phía nam nhân kia mà không hề hay biết ánh mắt câu nhân đó càng khiến hấn tăng mạnh cảm giác muốn khi dễ đến khi cô khóc nức nở... Nam Cung Tịch xấu xa nở nụ cười...

Hắn điều khiển các xúc tua vô hình nắm lấy đùi cô rồi bành rộng ra hai bên.. một xúc tua khác lại nắm chặt hai cổ tay giờ lên cao... rồi hấn mới nhàn nhả cầm bút lông vẽ nhẹ lên từng đường nét trên cơ thể... đầu bút lông mềm mại nhón nhón vẽ lên cánh môi hồng.. cảm giác ngứa ngứa khiến Doãn Y Ngưng khẽ đưa đầu lưỡi liếm lấy cánh môi sau đó con người ngập nước nhìn phía đầu sở gây nên cầu xin tha thứ...

"Tịch~ không muốn Mnnn~" phớt lờ từng tiếng rên rỉ phát ra từ miệng nhỏ... bàn tay lần nữa di chuyển chiếc bút lông lướt lên xương quai xanh rồi vẽ lấy một bên ngực đang phập phồng.. Doãn Y Ngưng thân mình khẽ vùng vẫy muốn thoát đi các xúc tua vô hình nhưng lại là một trận... bất lực...

Tịch quá xấu rồi... chỉ biết bắt nạt Y Ngưng. Khuôn mặt nhỏ nhắn trắng nõn lúc này đã ửng hồng đầy dục vọng... hơi thở nóng rực như lan học ra từ miệng cùng những tiếng gừ gừ nhẹ nhẹ...

Nam Cung Tịch nhìn phía kiết tác của mình hài lòng cười... hấn lần nữa chuyển hướng bút lướt nhẹ qua vùng bụng bằng phẳng rồi khẽ nhấc chiếc rốn nhỏ xinh của cô mới di chuyển đến nơi trắng trẻo không một cọng lông của cô khoanh lấy những vòng tròn nhỏ...

Doãn Y Ngưng thở hồng hộc khẽ rướn người muốn tránh thoát đầu bút mềm mại ngứa ngứa... đầu nhỏ khẽ lắc lư một cách đáng thương...

Ngồi bết lần nữa di chuyển xuống hoa hạc đang núp phía dưới vẽ lên những vòng tròn nhẹ nhàng như đang âu yếm vỗ về khiến nó lộ ra phía ngoài lớp da rồi sưng lên đỏ hồng.. Nam Cung Tịch đứng giữa hai chân đang giang ra hai bên nhìn thẳng vào hoa huyết đang nở rộ trước mắt... phần hồng dần dần đậm dần... xuân thủy róc rách chảy ra thơm ngọt...

"Bảo bối... người thật hấp dẫn." hấn cúi đầu xuống hôn nhẹ lên hoa huyết ướt sũng khẽ liếm láp cánh hoa đang run run phấn hồng.. lưỡi nhỏ nghịch ngợm tách ra hai cánh hoa lớn đang che chở nơi u cổ rồi trượt chiếc lưỡi tới khe huyết khít chặt... chiếc lưỡi lắc lư dút sâu vào hoa huyết khiến Doãn Y Ngưng cong lên thân thể đầy mạnh hoa huyết đang róc rách đầm thủy của mình vào miệng hấn...

Chiếc lưỡi bị thúc càng thêm đâm sâu vào trong đỉnh trứng hoa tâm rồi ra sức nghiền ép nó.. những bức tường thịt mềm mại co bóp liên tục dị vật đang xuất hiện... đầu lưỡi liếm nhẹ lên những khối thịt nhỏ nhỏ ra như đang đùa bỡn.. xoay tròn nghiền ép đến khi bên trong đều ngập những dòng nước ngọt ngào...

Nam Cung Tịch hài lòng nhìn phản ứng của cô rồi chùn chụt hút lấy thứ mật dịch hấn luôn khao khát... từng dòng nước ngọt thơm chảy xuống cuống họng làm thân thể hấn càng thêm khô nóng... chiếc bút lông vẫn xoay nhẹ nhàng bên ngoài khiến đầu bút khẽ ẩm ướt làm cho phần lông bút dường như cứng lại.. những xúc tua vô hình tự động tháo ra ý phục trên người khiến Nam Cung Tịch trở nên càng thêm nam tính...

Nơi khó nộ còn thịt to đùng dần dần hiện ra... thân hình rắn chắc cùng còn thịt thô to trắng hồng càng làm toát lên vẻ nam tính yêu nghiệt... một tay xoa bóp lấy hai viên đàn khiến còn thịt lại to ra một vòng hấn mới hài lòng buông tay ra.....

Nhìn phía đang cao trào hoa huyết co bóp dữ dội hấn đưa tay vuốt lấy khuôn mặt ướt sũng của mình rồi thoải mái bật cười.. thật là nhạy cảm... chỉ mới chơi đùa thân thể bé bỏng mà cô đã có thể cao trào ra nhiều nước như vậy...

Đang thờ dốt Doãn Y Ngưng thân thể chợt rùng mình... cô lại lần nữa cảm giác những xúc tua vô hình của hấn tạo ra đang vuốt ve âu yếm khắp cơ thể cô... từng tác da thịt đều bị ma sát vuốt ve đến đỏ bừng... có xúc tua còn nhét vào khoang miệng cô đùa giỡn đầu lưỡi đỉnh hương mềm mại làm cho nước bọt chảy ra ướt chiếc cằm nhỏ nhắn... đôi mắt đầy dục vọng lấp đầy sương mù một cách uy khuất lại lần nữa hồng lên...

Một xúc tua khác đẩy lên chiếc đầu nhỏ ngồi dậy khiến cô nhìn rõ hơn nam nhân đang đùa bỡn hoa huyết của mình như thế nào... hình ảnh dâm mỹ từ thị giác đánh sâu vào khiến cô càng thêm hưng phấn... cô có thể nhìn thấy Nam Cung Tịch một tay đang bóp lấy nhũ hoa của cô vân vê... tay còn lại lại đang cầm bút lông vẽ dọc xung quanh hoa huyết khiến nó càng thêm ngứa ngáy trông rùng.

Nam Cung Tịch đưa phần đầu bút lông vào hấn khe huyết rồi khẽ di chuyển đầu bút... những cọng lông của cây bút chạm vào thành thịt mềm mại khiến cô vừa tê ngứa khó chịu... cảm thấy đã đủ chất dịch tiết ra hấn mới dừng tay rồi từ từ rút ra cây bút ướt đầm xuân thủy mới cầm lấy còn thịt đầm mạnh vào hoa huyết trơn tru... bắt đầu luật động...

Những xúc tua vô hình đẩy thân thể mềm mại như nước của cô đang ngồi dậy ôm chầm lấy thân thể rắn chắc nóng bỏng của hấn.. hai cẳng chân vòng chặt vào chiếc hông rắn chắc đang đưa đẩy luật động... tiếng thờ dốt cùng tiếng rên rỉ ái muội vang lên khắp gian phòng...

Doãn Y Ngưng rướn người lên cao ôm chặt bờ vai của hấn đầu nhỏ úp vào cẳng cổ hấn thở hổn hển.. mùi hương chợt biến mất chỉ còn hương thơm ngọt ngào của xuân thủy cùng những dòng sữa tiết ra...

Nam Cung Tịch cúi đầu ngậm lấy nhũ hoa đang tiết ra chất sữa thơm ngọt bú mút chùn chụt từng ngụm.. xúc tua lần nữa xuất hiện... bắt quá một xúc tua nhỏ đâm sâu vào hậu huyết cô rồi phình ra thật to... sau đó cùng lúc với còn thịt đang trước luật động...

Còn thịt thô to nóng bỏng lại cứng đâm sâu vào trong khe thịt ấm áp.. mỗi lần cắm rút là một lần đâm mạnh vào.. lớp thành thịt mỗi khi đó lại ra sức hút lấy từng tác còn thịt một cách tham lam không muốn xa rời...

"Tịch~~ Thật sướng... thật sướng... Mnnn~~" cô có thể cảm nhận lấy thứ thô cứng đó từ từ di chuyển ra ngoài rồi đâm mạnh vào điểm G nhạy cảm nhất của cô.. bụng nhỏ phía dưới nóng lên rõ rệt như có một thứ gì đó muốn phóng thích ra ngoài...

"Ồ...ô... đnh vào tử cung... thật sâu quá

" quy đầu của cón thit dạo chơi khắp nơi trong chiếc tử cung bé nhỏ rồi dần dần vùi chỗ trong đó khiến bên ngoài xuất hiện một khối u nhỏ lộ ra khỏi cái bụng bằng phẳng.. nó trôi nhẹ ra rồi lại biến mất... cứ mỗi lần như thế cô một lần lại một lần kêu to một cách dâm dăng...

Hắn nhìn lăng kêu bé mềm nhũn yếu ớt vang bên tai càng cảm thấy thật vừa lòng... Xem... bảo bối của hắn rất phối hợp lặc lư phần mông a~ Có lẽ hắn nên thưởng cho cô...

Thông báo nhỏ nhá các nàng... hiện nay acc wattpad của nàng Wendy_MN đã bị mất... nên các tênh eù nếu muốn theo dõi lại nàng ấy thì kết bạn lại với acc mới là _wendyfuckfuck21_ nhá

.... chap sau sẽ là H tiếp a~

Bạn đang đọc truyện *Nam Chinh Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 196: Suối Nước Nóng Triền Miên.

Nam Cung Tịch vừa đẩy mông thúc cón thit sâu vào hoa huyết vừa di chuyển lại phía giá sách rồi đưa tay xoa xoa bức tượng Hắc long theo chiều kim đồng hồ ba lần...

Két...két....

Giá sách mở ra lộ ra cầu thang dài ngoằn tới om.. hai thân thể quấn quýt nhau bước vào rồi giá sách trở lại như cũ...

Mỗi lần bước xuống bậc thang dài lại là một lần xóc nảy khiến cón thit đâm vào càng sâu trong hoa tâm.. thỉnh thoảng xúc tua vô hình trong hậu huyết xoắn mạnh lên vạch thành thit mỏng manh ngăn cách... khiến cả thân thể cô khẽ run lên bần bật rồi xụi lơ cao trào như đang bùng bình giữa những đám mây... lúc lên lúc xuống trầm luân không thể thoát khỏi...

Rồi một dòng nước ấm áp bao quanh lấy cơ thể mềm mại không xương.. sức ép của dòng nước lại khiến cón thit ra vào càng thêm dễ dàng.. cơ thể cũng từ đó càng thêm nhanh hơn luật động... tiếng phanh phạch trong nước vang lên càng lúc càng lớn... càng ngày càng ái muội..

Vài xúc tua nữa lại xuất hiện... từ trong nước càng thêm khiến thân thể đầy dục vọng càng nhạy cảm... những xúc tua vuốt ve lấy tấm lưng trần ửng hồng... Nam Cung Tịch há mồm ngọam lấy một bên nhũ hoa tay kia vịn vào lấy hoa hạch cùng một bên nhũ hoa còn lại... chiếc lưỡi mềm mại nghịch ngợm đánh nhẹ lên nhũ tiem đang nổi lên rõ rệt.. những xúc tua có nhiệm vụ đẩy nhanh phần mông của cô nhấp nhô lên xuống khiến hai lỗ nhỏ dưới hạ thể nhanh mạnh ra vào cón thit thô to ... mỗi lần cón thit nghiền ép hoa tâm nhạy cảm là một lần một dòng sữa ngọt ngào bắn ra...

Doãn Y Ngưng lý trí hoàn toàn bị mất chỉ có thể một lần lại một lần cầu xin tha thứ... đôi lúc lại khẽ xoay nhẹ mông đòi mãnh thảo... đầu óc nóng dần bị dục vọng hoàn toàn xâm chiếm.. trong tử cung càng ngày càng đầy... càng ngày càng trướng khiến cô càng thêm điên cuồng..

"Tịch~ sẽ mang thai mất... Mnnnn~ sẽ mang thai mất..." giọng nói thều thào kháng nghị khiến đôi mắt đỏ huyết càng lúc càng lượng... mang thai sao? Thật tốt.. nếu như vậy...

"Bảo bối.. Minh giới cần người thừa kế... cho nên chúng ta nên cố gắng một chút

" Nam Cung Tịch khoe môi cong lên thành hình cung thỏa mãn nhìn đang gãy giữa bé... một cách... ác thú vị...

Doãn Y Ngưng lý trí chợt quay trở lại... cô khẽ lắc đầu rồi ôm chầm cần cổ của hắn nức nở nói không muốn... nói đùa.. cô vẫn còn đang đi học.. cho dù luật pháp Bookie cho phép nữ hài kết hôn sinh hài vào năm 16 tuổi nhưng mà vẫn không được a~... ít ra... ít ra cũng phải đợi cô thêm vài năm nữa...

Nam Cung Tịch hài lòng cảm nhận hoa huyết co rút càng lúc càng nhanh đôi mắt lượng lên tia nhìn thỏa mãn... mười tầng thiên cung quả nhiên vô cùng tốt.. thành thit non mềm lại xoắn ốc... co bóp lúc nhanh lúc chậm.. càng vào sâu bên trong lại càng mạnh cùng chặt... có thể nói là bảo vật dâm oa...

Cơ thể nhạy cảm khiến hắn càng thêm hưng phấn... Nam Cung Tịch ý xấu điều chỉnh lại số liệu miễn cảm lên 100 khiến Doãn Y Ngưng lại liên tục cao trào... cơ thể của cô bấy giờ chỉ cần hôn môi cũng có thể xảy ra cao trào.. cực kỳ nhạy cảm...

.....

Tỉnh dậy lần nữa cũng đã buổi chiều... Doãn Y Ngưng thần thờ nhìn phía khung cảnh xung quanh rồi một lần nữa đỏ hồng khuôn mặt khi thấy đôi mắt sung nịch của nam nhân nào đó đang nhìn về phía mình chằm chằm.

Cái bụng nhỏ khẽ sôi lên sùng sục khiến cô càng thêm quần bách... Nam Cung Tịch nhìn phía đang xấu hổ vùi đầu vào chăn bé thì cảm thấy buồn cười.. hắn đưa thức ăn vừa được ngự thiện phòng hâm nóng từ từ đút cô ăn... bàn tay lúc có lúc không chạm vào chiếc lưỡi đình hương khiến nó tê tê nhột

ngọt...

"Tịch

"... cô ngước mắt lên kháng nghị khiến nam nhân cảm thấy chột dạ cười cười... được rồi.... là hấn sai.. hấn không nên trêu đùa cô lúc đang ăn...

Suốt gần một tuần ở Minh giới chỉ bao gồm học ăn ngủ cùng... tu nhân... đương nhiên tu nhân cũng là nhiều nhất so với những việc còn lại... đơn giản bởi vì tên nam nhân vô sỉ nào đó luôn lợi dụng những khoảng thời gian học...ăn ngủ đó để ăn cô... ăn cả xương cốt cũng không thừa...

Khoảng thời gian này cơ thể cô càng ngày càng nhạy cảm.. chỉ cần Tịch hôn nhẹ sờ soạng cũng có thể khiến cô nổi lên dục vọng cùng cao trào.. điều này khiến Y Ngưng càng thêm quần bách... trong khi kẻ đầu sỏ gây ra lại luôn miệng nói là do cô càng ngày càng.. đam mê... lúc nào hoa huyết cũng đối bụng... nên việc uy ân nó thuộc về hấn... sau đó là sói đối chụp môi uy ân nó cái bụng nhỏ của cô trong đồng tình dịch...

Bất quá ... ra về dự định học bù của cô lại lần nữa biến mất... Doãn Y Ngưng ngửa đầu nhìn những đám mây đang ở xung quanh mình chợt cảm thấy cái từ học bù càng lúc càng xa vời... nhất là khi cô nhìn phía Minh giới đang từ từ biến mất sau những đám mây ... rồi nó càng ngày càng xa như một chấm nhỏ li ti rồi mất hút...

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 197: Thiên Không Ái Muội (H)

Mới vừa bãi triều Nam Cung Tịch như một làn gió trở về tẩm cung của mình thì mới phát hiện tiểu vương hậu của hấn đã biến mất... chỉ còn lại trên sàn vài mảnh vảy lấp lánh... hấn hí hóp đôi mắt lại cúi đầu cảm lấy những mảnh vảy có hai màu sắc khác nhau quan sát... sau đó nghiêng răng nghiêng lợi trùng phía hai sắc màu khác nhau của hai chiếc vảy rồi phát tay một cái... những mảnh vảy trên tay hóa thành tro bụi bay tán đi trong không khí... Nam Cung Tịch cúi kinh đạp long ý một phát rồi phát tay áo nhanh chóng đi tới ngự thư phòng phê duyệt tấu chương...

Trong đầu lần nữa nghĩ cách đàn áp đám nam nhân khác trong hậu cung của nữ nhân nào đó...

Trên bầu trời trong xanh cùng những đám mây trắng đang vẫy quanh lại đang xuất hiện những hình ảnh đậm mỹ kì dị.... Hai con rồng đang hứng chí tung hứng một "vật nhỏ" qua lại trước cái miệng rộng to đùng... bất quá nếu nhìn thật kỹ sẽ thấy rõ "vật" chúng đang trêu đùa là một nữ nhân... một nữ nhân xinh đẹp chỉ mặc phía thân trên chiếc yếm hồng cùng.. phần nửa chiếc áo bị xé rách tà vấy dưới... lộ ra đôi chân dài thon thả mê người...

Doãn Y Ngưng lúc này lại đang nức nở rên rỉ trên bầu trời bởi vì hai con rồng hảo sắc nào đó đang tung lên thân thể bé nhỏ của cô lên không trung như một trái bóng caosu chưa kể cứ mỗi lần đáp xuống là chiếc lưới dài nhọn lại một lần đâm sâu vào thẳng hoa tâm.. chuẩn xác đến kinh ngạc..

Kim long đưa lên móng vuốt xé toan bộ đồ phấn hồng còn lại trên người cô trong khi thanh long lại xoắn đầu lưỡi liếm vào hoa huyết đang ướt đầm.. khiến xuân thủy tiết ra một cách mãnh liệt... Doãn Y Ngưng ôm chặt lấy râu rồng nắm chặt sau đó một phen hót hoảng nhìn phía đang từ từ xuất hiện cự vật to lớn hình xoắn ốc...

"Thiên

Vũ

các người.. các người là... là cảm thú ..." cô... cô chưa bao giờ biết còn thịt lại có thể có hình dạng kì lạ như vậy... nó không những đầy gai mà còn xoắn ốc phình to ra... quy đầu lại tự lại hơi tự tròn lại... hình dáng thật kỳ lạ...

"Bảo bối... có thích hay không chúng?" một giọng nói vang lên bên tai một cách khàn khàn... Kim long chợt sáng lên hóa lại thành nhân hình.. bất quá cự vật vẫn còn đó... Long Ngạo Thiên đưa tay ôm lấy thân thể bé nhỏ của Doãn Y Ngưng đáp xuống lưng Thanh long rồi ý xấu trêu đùa... hấn liếm lấy hoa huyết đang đỏ lên của cô rồi đưa chiếc lưỡi dài của long tộc đâm sâu vào hoa tâm đang co rút... sau đó hài lòng nhìn cô cao trào trên không trung còn ác thú vị cười đùa....

"Bảo bối... có phải hay không thật thích? Nhìn xem a~ xuân thủy cùng sữa rơi xuống đất... có nghĩ tới hay không sẽ có một nam nhân nào đó uống lấy những dòng chất lỏng ngọt ngào?" bên lỗ tai đây lông vang lên tiếng thêu thảo khiến cô càng thêm bị kích thích... cái đuôi bị một bàn tay nắm lấy vuốt ve... thỉnh thoảng lại bị Long Ngạo Thiên áp chặt hoa huyết vào những mảnh vảy xanh biếc phía hạ thể chà sát một đường... những nơi hoa huyết đi qua lưu lại một dòng chất lỏng nhớp nháp phía trên lưng khiến đang bay thanh long cảm nhận thất ướt át mà càng thêm hưng phấn...

"Thiên~ đừng mà~~" khuôn mặt ửng hồng đầy vẻ dục vọng cùng đôi mắt sưng mù ngập nước khiến cô càng thêm ngon miệng trong mắt nam nhân... Long Ngạo Thiên ánh mắt tối sầm lại rồi dè dặt cô ra đây mạnh còn thịt kỳ lạ của mình vùi sâu vào những thành thịt đang co bóp mãnh liệt nơi hoa huyết... chiếc móng trắng nhô lên trên không trung hai bàn tay lại chống lên những chiếc vảy xanh biếc óng ánh dưới ánh mặt trời... tư thế bị thao mạnh từ phía sau khiến cô càng thêm bị kích thích... hoa huyết tiếp nhận dị vật kì lạ rồi dùng sức co bóp..

Những nơi còn thịt đi qua đều trương to lên khiến bên ngoài chiếc bụng bằng phẳng khẽ cổ lên một khối... Long Ngạo Thiên hài lòng dùng tay xoa nhẹ

côn thịt của mình đang cổ lên qua lớp bụng rồi cười dài...

"Bảo bối... xem ngươi bụng nhỏ.. thật đáng yêu... đều nổi lên côn thịt của ta..." Long Ngạo Thiên khàn khàn trêu đùa chiếc đuôi xù trắng đang nghoe ngáy theo từng cú nhấp mỡ của hắn rồi nói... đôi mắt giả hoạt chợt hiện lên rồi hắn nhanh chóng lật ngược nữ nhân trong ngực...

"Nhìn xem thiên không có phải hay không thật đẹp? Ân~" hắn ngoạm lấy nhũ hoa của cô rồi liếm láp lấy nhũ tiem đỏ hồng đang run rẩy...

"Thiên~~ Nhẹ chút ... thật sâu a~~ Mnnnnnn~

"tiếng thổ dốc vang lên càng lúc càng mạnh... cô có thể nhận biết rõ ràng hình dáng côn thịt đang chạm mạnh đụng vào thành thịt nắn cảm của mình... những chiếc gai xoáy nhẹ đẩy ra thúc vào mang theo những khoái cảm dục vọng... tiếng xì xì của côn thịt ma sát với hoa huyết đẩy ra những dòng xuân thủy thơm ngọt... đang chảy róc rách rơi xuống vảy xanh dưới thân...

Những cơn triều thủy liên tiếp kéo tới khiến vòng eo càng thêm mềm nhũn không còn tí sức lực... cô ôm chặt lấy bả vai Long Ngạo Thiên mặc cho hắn chà sát khi dễ hoa huyết bé nhỏ của mình... những cú thúc càng lúc càng nhanh lại mạnh đỉnh lấy hoa tâm nắn cảm rồi dùng sức nghiền ép nó một cách không thành hình... thân thể mỗi khi đó lại run lên bần bật đầy khoái cảm rồi từ hoa tâm phun ra một dòng nước bắn mạnh vào quy đầu xoắn ốc... khiến nó cũng nhanh chóng tiết ra tinh dịch...

Những dòng tinh dịch bắn mạnh lần nữa đỉnh vào hoa tâm khiến cho nó lại lần nữa lên tới đỉnh điểm dục vọng rồi lại liên tiếp phóng thích ra dâm thủy thơm lừng...

Thật lâu... thật lâu sau đó... Doãn Y Ngưng cảm thấy hậu huyết đang có một thứ gì đó đỉnh vào thì chợt hoảng thần... đôi mắt đầy dục vọng khê ngoái đầu ra phía sau cúi đầu xuống nhìn thì thấy cự vật gân guốc xoắn ốc giống như quái vật lớn đang xâm nhập hoa huyết đằng trước thì chợt sững người...

Hóa ra ban nãy trong lúc đôi mắt đầy sương mù của cô đang nhắm lại để cao trào thì thanh long đã đáp xuống một bãi đất trống gần đó... luồng sáng lại một lần nữa xuất hiện khiến cô chợt xoay đầu nhỏ ra phía sau thì lại lần nữa xanh mặt..

Đông Phương Vũ hài lòng nhìn đang thất thần nữ nhân rồi đẩy từ từ côn thịt xoắn ốc của hắn vào hậu huyết... đến khi Doãn Y Ngưng giật mình kịp hoàn hồn thì côn thịt cũng đã vào được phân nửa... cảm giác trướng vừa tê dại lại ngứa ngưa chợt xuất hiện như một luồng điện xẹt ngang...

Nhìn thấy cô giãy giụa hắn đâm mạnh một phát vào côn thịt thô to của mình vào thẳng hậu huyết của cô rồi nằm thẳng trong những lớp thành thịt ôm ấp... đợi đến khi dịch ruột non tiết ra róc rách chất nhầy trơn tru hắn mới bắt đầu lướt động...

Thành vách ngăn giữa hai lỗ nhỏ bị ép chặt vào nhau khiến nó trướng đau lại mang theo một chút tê dại khoái cảm... song trọng tra tấn khiến cô cảm thấy điên mất... đợi đến khi thân thể căng cứng dần dần mềm mại hai nam nhân mới bắt đầu từ từ di chuyển... nhìn phía đang dần thích ứng về thô to của hai côn thịt cả hai mới bắt đầu đồng đưa nhẹ nhàng hai cự vật...

Doãn Y Ngưng cảm thấy thật khó chịu... bên trong ngứa ngáy khiến cô vịn vào vòng hông... Đông Phương Vũ cầm lấy cảm nhỏ của cô xoay nhẹ về phía hắn rồi cẩn thận lên cánh môi bị biểu đệ chà đạp đến sưng đỏ ban nãy.. hắn nhẹ nhàng liếm lấy cánh môi cô rồi đưa đầu lưỡi vào khoang miệng âm áp dò xét... tiếng mút chụt chụt cùng những âm thanh bababa vang lên làm cho khoảng đất trống càng thêm ái muội...

Những sợi tơ bạc ái muội đứt quãng từ khoe miệng rơi xuống khuôn ngực đang phập phồng.. từng tiếng rên rỉ phát ra bị nuốt gọn vào miệng nam nhân... côn thịt khi thì cùng lúc đâm vào... khi lại từ từ lướt động khiến Y Ngưng mỗi lần như vậy lại nức nở cầu xin họ mạnh mẽ giữ lấy cô...

"Thao ta~ thao từ Y Ngưng... thật thoải mái... Mnnnn

"ân~ đỉnh vào thật sâu... thật sâu... lại còn xoắn tròn trong đó chạm vào từng khối thịt mềm mại trong hoa huyết cùng hậu huyết... ar

muốn bị xuyên nát... bị xuyên nát

Trong bãi đất trống là ba thân ảnh quấn quýt lấy nhau không rời.. tiếng rên rỉ cầu hoan cùng tiếng gầm nhẹ vang lên càng to... những lời lăng kêu càng khiến hai nam nhân càng thêm hưng phấn... dùng sức thao nòng.. thao đến khi hoa tâm bị nát... thao đến khi tử cung cùng hậu huyết trướng căng bởi tinh dịch ấm nóng... thao đến khi nàng phải khóc lóc cầu xin tha thứ mới thôi...

Từng cơn dục vọng mạnh mẽ kéo tới như từng cơn sóng mãnh liệt đổ ập vào bờ... cuốn đi lý trí tỉnh táo chỉ còn lại dục vọng nguyên thủy phía sâu trong nội tâm cần sự lấp đầy.

.....

"Ngưng Ngưng~ ngươi có hay không nghe ta nói a?" Tiết Hiểu Ngọc đưa đầu nhỏ đến ngay trước mặt Doãn Y Ngưng tò mò hỏi.. mấy bữa nay cô nhóc này cứ như người mất hồn... rất hay thần thờ lại thường đỏ mặt... thật kỳ quái...

"Nga~ đã học bù xong hết rồi..." học bù từ trên bàn tới trên giường.. rồi từ rừng đào đến thẳng Long đảo... ách... như vậy có phải hay không cô sẽ thi tốt a? Doãn Y Ngưng cảm thấy thật hoang mang... cả tháng này của cô tuy rất đa dạng ... đa dạng từ hình dạng cho tới kiểu dáng... từ nhân hóa thú lại từ thú trở về nhân... nhưng mà... hai từ học bù đơn giản cứ như nó hoàn toàn bị cấm trong từ điển từ ngữ của cô...

Có thể nói kết thúc buổi thi hôm đó cô nhóc nào đó lại rất muốn khóc... bởi vì môn hình học không gian của cô lại là môn thi thấp điểm nhất... 100 điểm năm phân cô chỉ có 40 điểm... thật là tệ hết chỗ nói...

Jack cúi đầu nhìn điểm số của từng người trong lớp khẽ thở dài.

"Doãn Y Ngưng. Tuần này ngươi sẽ học bù cùng ta." ... giọng nói từ từ nhàn nhả khiến Y Ngưng thật sự rất muốn hét lên... ngẫu không học bù.. bắt quá ... là gan của cô vẫn không lớn đến vậy...

Hai ngày nay ngẫu đang bị cảm a~ cho nên cái đầu này của ta không năng suất bằng mọi khi.. thông cảm cho ta nhá.. bắt quá ta vẫn sẽ viết từ từ... có cái hok nhanh và nhiều mà thôi...

Nghệt mũi sổ mũi... ngẫu hận các ngươi....

Ngao ô

Chương 6: Học bù cách của Jack.

Thật may vì lần học bù của Jack đã khiến cô qua được kỳ thi môn hình không gian này... có thể nói trong việc học Jack thực sự là một lão sư đầy đủ trách nhiệm... nhìn con số 99 to đùng trên bài thi mà cô mừng rơn... cuối cùng thì cô cũng có thể thoát khỏi cái địa ngục mang tên hình học không gian này vào những ngày cuối năm a

Nhớ tới cái địa ngục mà Jack tạo ra Y Ngưng rất muốn khóc sau đó sẽ là một trận ury khuất cùng kẻ lè... nếu những ngày trước học bù từ trên bàn cho đến toilet theo nghĩa bóng... thì bây giờ cô phải học bù theo đúng nghĩa đen... đề Y Ngưng nói rõ hơn một chút về cái nghĩa đen của nó...

Từ khi bước vào hòn đảo gia tộc LoeKing Wolferi thì Jack đại nhân dành riêng cho cô một căn phòng để học môn này... đầu tiên là đưa ra hàng trăm công thức bắt cô học thuộc... sau đó sẽ khảo... mỗi ngày làm bất cứ việc gì cũng sẽ khảo....

Như lúc ăn... đói bụng muốn ăn sao? Đơn giản ... đọc 20 công thức trong vòng mười phút mà không được vấp sau đó mới được ăn... nếu không thì sẽ chỉ được uống nước dinh dưỡng...

Muốn uống nước vì khát? A~ càng đơn giản... nắm công thức một lần uống..

Muốn đi toilet sao? Hahaha... không phải cũng sẽ đọc trước khi đi chứ? Đáp án đương nhiên là không... Jack của cô sẽ không biến thái đến cỡ đó... mà hần chỉ... biến thái hơn như thế... trong toilet là một bức tường dày đặt công thức... Jack nhìn phía tái mét bảo bồi dưỡng hôn nhẹ trán cô rồi nói.

"Bảo bồi... khi bước ra ngươi phải đọc đủ 20 công thức trong đây... nếu không ta sẽ rất vinh hạnh để cái thao nhỏ dưới gầm giường cho ngươi đi toilet..." hần tạm dừng chốc lát rồi học ra cuối cùng hai từ khiến Doãn Y Ngưng muốn khóc.. "mỗi ngày"... rồi xoay người bước đi...

Thế là Doãn Y Ngưng đáng thương phải ngồi lên bồn cầu mà học đồng công thức trên tường... học cho thật là thuộc sau đó mới dám bước chân ra khỏi cái toilet cô đang ngồi xỏm học bài... xem thử có ai mệt mỏi như cô hay không.. đến cả đi toilet mà cũng phải bị bắt khảo bài...

Chỉ vậy là hết sao?

Đừng đùa... ngay cả lúc ngủ ngươi cũng phải khảo bài.. theo cách của Jack... theo cách của con sói biến thái Jack...

Mỗi nam nhân sau khi khiến bé dưới thân cả người đầy dục vọng vụn vụn thân mình để cầu hoan.. những khi đó Jack sẽ dùng cơn thịnh nộ của mình cạ vào hoa huyệt cùng khe huyết mãn cảm... sau đó sẽ bắt cô đọc những công thức dài ngoằn.. mỗi lần đọc đúng mười công thức hần mới nhấp mạnh một cái đũa vào hoa tâm mãn cảm... nếu đọc sai sẽ vô si dùng ngay động tác luật động lại tà ác nhìn cô cố gắng nhớ lại công thức...

Càng biến thái hơn là ngay cả khi hần đã thỏa mãn cũng sẽ lôi cô dậy đọc thêm vài công thức nữa mới cho cô ngủ... nếu phản kháng thì cô xong rồi...

"Bảo bồi... hóa ra ngươi vẫn còn hơi sức để chống đối... Như vậy chúng ta tiếp tục..." nam nhân nào đó bỗng chốc hiện lên thú hình nguyên thủy của mình rồi tăng nhanh năng suất cày cấy lên thân thể đang nứt nẻ của ai kia...

Sau khi học xong đồng công thức vài trăm cái trong gần một tuần thì phần áp dụng mới là phần đáng sợ nhất...

Trong phòng thực hành dành riêng cho cô Doãn Y Ngưng sẽ dựa theo đề mục Jack đưa ra để tính toán từng chu vi cho tới quỹ tích của tinh cầu này đến tinh cầu khác... với tình trạng lỏa thể...

Jack cầm lấy một tờ nho đã được lột bỏ vỏ cùng hạt đặt ngay trước mặt hần sau đó tà ác nói...

"Bảo bồi... tính sai một lần sẽ bỏ hai trái nho mộng nước này vào hoa huyết một lần... cho nên... mau mau giải đề đi... thời gian để tính một đạo đề là năm phút.. trề một giây bỏ vào một trái..." sau đó đưa tay bấm lấy đồng hồ tính giờ rồi tựa tiểu phi tiểu nhìn cô nhanh chóng bấm số... thiết bị tính điểm của Jack chỉ cần chọn một câu trong phần trắc nghiệm thì câu đó sẽ ngay lập tức hiện lên đúng hay sai... cho nên cứ mỗi lần làm sai một câu hoa huyết sẽ bị tặc vào hai trái...

Đợi đến khi cô hoàn thành hai trăm câu trong một đề mục thì thịt nho đã bị gần như muốn trào ra ngoài... Jack nhìn phía đậm nát những trái nho khẽ nhủ này sau đó đâm mạnh cơn thịnh nộ vào nghiền ép đồng nho đó cho đến khi nước nho cùng cái lẫn chung với tinh dịch cùng xuân thủy trào vào cổ chiếc bình thủy tinh hần kê dưới hoa huyết...

Cứ mỗi ngày Jack sẽ tìm một cách để bắt cô vừa giải đề lại vừa tu nhân... bắt quá không thể nói cách làm của Jack thật sự rất hiệu quả... nhìn xem con điểm trên tay cô thì biết...

ngẫu không tạo được chap mới lên ngẫu up hần vào chương 5 luôn... chừng nào tạo được ngẫu sẽ chuyển lại sau.. các nàng chịu khó nha.... *cúi đầu*

Chương 7a: Mất tích.

Mọi việc tưởng chừng như đã kết thúc cho tới khi ngày lễ khai giảng năm thứ hai đại học khu Skydia trường quốc tế Lanka...

Doãn Y Ngưng ngáp ngáp dài vừa đi tới cổng trường thì trước mắt bỗng tối sầm lại... một bàn tay cầm lấy chiếc khăn trắng chụp vào mũi... mùi thuốc mê xộc mạnh vào khoang mũi khiến cô nhanh chóng ngất đi... hôm nay các nam nhân của cô đều có việc đột xuất nên hôm nay là lần đầu tiên Y Ngưng phải một mình đi tới trường làm lễ khai giảng... Tiết Hiểu Ngọc cùng đám người Hỷ Hỷ, Hoan Hoan, Muội Muội đã vào trong đại sảnh để giữ chỗ cho cô... nhiệm vụ của Y Ngưng hôm nay chỉ có đi tới và ngồi xuống sau đó là ra về...

Việc học đại học là việc rất thoải mái đối với những học sinh nơi đây... muốn học thì học còn không thì có thể ra về... nhưng mỗi lúc thi phải có mặt đầy đủ và được điểm cao... nếu không người sẽ phải thi lại với đề mục khó hơn gấp đôi...

Dưới mặt đất ximăng lạnh lẽo đôi chân của cô bị xích lại vào góc tường cũ kỹ phủ đầy rêu... trong căn phòng tối tăm chỉ còn lại vài vệt sáng le lói chiếu qua những thanh sắt nhỏ bé của ống thông gió trên tường... cô đứng dậy quan sát xung quanh rồi khẽ nhíu mày... bàn tay đưa xuống chạm vào sợi xích dài tìm cách mở thì một giọng cười the thé vang lên phía trước mặt...

"Ngô

mạnh hơn một chút nữa... a

chủ nhân của ta còn thật lớn... thật lớn...

"tiếng lẳng kêu to cầu xin thao mạnh cùng tiếng kêu mị khúc khích cười thỏa mãn... những tiếng tap âm vang lên khiến Doãn Y Ngưng thật khó chịu... mùi dâm loạn bốc lên nồng nặc hòa với mùi ẩm mốc khiến Y Ngưng càng thêm buồn nôn...

Đầu bên kia có vẻ rất nhiều người... nhất nữ ngự thập nam cũng nói không ngoa... những bàn tay thô to đầy vết chai xoa nắn vân vê thân thể đầy những dấu vết hoan ái của nữ nhân một cách thèm khát... vòng eo của nữ nhân như rắn nước bấp bênh lên xuống theo từng cú nhấp của những căn côn thịt... trên khắp cơ thể là những dòng tinh dịch đặc sệt đang nhều xuống sàn ximăng xám đen... tiếng gầm nhẹ cùng tiếng thở dốc khanh khách vang lên...

"Thật ghê tởm." Doãn Y Ngưng đôi mắt dần quen với màn đêm trợn to mắt kính hải nhìn sau đó xoay đầu nhỏ qua chỗ khác...

Đang liếm bú cùng lúc vài căn côn thịt nữ nhân ngửa lên khuôn mặt của mình... nước bọt cùng nước mũi chảy dài một cách bắn thiếu... vừa há miệng thở dốc lại vừa bật cười khi nghe câu nói...

"Ghê tởm? A

đây không phải là các người ban cho ta sao?" nữ nhân liếm lấy những dòng tinh dịch đặc sệt đang bắn ra khề cau mày một cách chán ghét... nhưng vẫn dùng sức lấy lòng các nam nhân...

Doãn Y Ngưng đôi con ngươi hiện ra từng tia sát khí bắn thẳng vào nữ nhân đang thích thú hoan ái... "Mnnnnnn~ bú dâm huyết của ta

aaa~ thật sướng... thật sướng... thật nhiều những chiếc lưỡi đang liếm ta... bản công chúa muốn ra... lại muốn ra...." hai dòng nước cùng lúc bắn ra khiến các nam nhân càng thêm hứng thú...

"Công chúa điện hạ... xem người đang bắn ra gì này... chắc... thật tao..." thô to đại hán nhìn phía nữ nhân đang vừa kêu to vừa cao trào càng thêm hải lòng... chắc quả nhiên là cực phẩm mẫu cầu....

Doãn Y Ngưng lúc này cảm thấy kinh ngạc... nữ nhân trước mắt này không phải là cô ta sao? Sao có thể xuất hiện ở Nanly?

.....

Phía bên Lanka đám người Hoan Hoan đợi mãi cho đến khi kết thúc buổi lễ vẫn không thấy Doãn Y Ngưng thì càng thêm hoảng hốt... Không phải Y Ngưng nói đã đến cổng trường sao? Từ cổng trường đi đến khu Skydia chỉ mất 15 phút... dù sao cũng có xe chuyên chở... như thế nào đã vài tiếng mà vẫn chưa vào? Hơn nữa điện thoại lại đang cúp máy...

Tiết Hiểu Ngọc cầm lấy điện thoại gọi thêm vài cuộc nữa cho Y Ngưng nhưng lần nào cũng là thuê bao không hoạt động... này.. điều này thật to không ổn...

Mười mấy năm quen biết Y Ngưng chưa bao giờ tắt nguồn điện thoại... này là có chuyện gì...?

Trong khi đám người ĐH1A đang lo lắng tìm cách liên lạc thì phía bên Memor đang ồn ào xôn xao...

Tin hiệu của Miêu nữ đột nhiên không liên lạc được... chưa kể Nick nói có một nhóm người lạ mặt đã cứu đi Bạch Liên Kiều... vũ trang tùy thuộc loại

trung bình nhưng bọn chúng ra tay rất ngoan độc khiến nhiều bảo vệ trên đảo bị mất mạng...

Nick cau mày liên lạc với gia tộc Louis Rissin để thông báo việc mất tích của Y Ngưng... chỉ sau một tiếng khắp nơi ở Nanly đều hỗn loạn troN việc tìm người...

Đám nam nhân chia nhau ra các nơi để tìm kiếm... bất quá họ không ngờ Doãn Y Ngưng bị đưa tới một tầng hầm ngầm của một công xưởng chế thuốc bỏ hoang ở ngoại ô thành phố Ruby...

.....

Chương 7b:

Dưới tầng hầm Bạch Liên Kiều từ từ đi tới chỗ Y Ngưng đang ngồi... đôi mắt đầy những tia máu hận ý từ trên cao nhìn xuống phía dưới đang bị giữ chặt Doãn Y Ngưng...

Hai cánh tay bị kẹp chặt hai bên khiến Y Ngưng càng cảm thấy kinh tởm... những đôi tay nhóp nhép dính đầy tinh dịch hôi thối chạm vào cánh tay sạch sẽ của cô khiến cô càng thêm buồn nôn...

"Bạch Liên Kiều... ngươi thoát được?" đôi mắt xanh lúc này hiện lên từng tia nghi hoặc nhìn phía đang khanh khách bật cười nữ nhân trước mặt... sau đó cúi đầu nhìn phía cái bụng hơi cô lên của cô... "Ngươi.. mang thai?"

Chát

"Câm miệng!" ... làm sao... làm sao cô ta có thể nói toẹt ra như thế? Làm sao tiện nhân này dám nói ra nỗi nhục lớn nhất trong cuộc đời cô? Mang thai.. hahaha... mang thai với chính phụ thân của mình... mang thai với Sevil Coste... thật kinh tởm...

Khuôn mặt khanh khách bật cười lúc này dần vụn vỡ một cách đáng sợ... Bạch Liên Kiều nhìn phía đang thanh xuân sức sống Doãn Y Ngưng cảm thấy bản thân thật dơ bẩn... cho dù cô có bắt đám nam nhân kia kêu cô là công chúa thì cũng không thể thay đổi được cô là một kẻ ... dâm loạn... ngàn nhân kỷ... vạn nhân chửi... thật dơ bẩn cùng... thối nát...

Bạch Liên Kiều đưa tay xoa nhẹ gò má trắng nõn mịn màng nhè nhẹ vuốt ve... đôi mắt ánh lên vẻ điên cuồng hận ý... *Khanh khách*.... tiếng cười the thé lần nữa vang lên bàn tay dính đầy tinh dịch tát mạnh vào khuôn mặt cô cảm thù thấu xương sau đó điên lên giật đứt những cúc áo trên bộ đồng phục mới quy định mặc vào lễ khai giảng của Lanka... rồi cười ngạo nghễ...

Doãn Y Ngưng cắn môi vùng vẫy càng thêm lợi hại... rồi bị đẩy mạnh té xuống nền xi măng...

Dây xích dưới chân leng keng kêu rồi cả thân hình bị kéo về phía trước..

"Bản công chúa ban thưởng tiện nhân này cho các ngươi... có phải hay không thật nộn a

" Bạch Liên Kiều nhìn phía chặt vật Doãn Y Ngưng càng thêm hài lòng... cô nhìn phía đang chặt vật ngồi dậy né tránh kẻ thù của mình thì cảm thấy rất thoải mái...

"Buông tay... các ngươi buông... buông~" Doãn Y Ngưng cắn mạnh vào bắp tay của tên nam nhân đàn nắm lấy vai mình một phát thật mạnh rồi cả thân thể bị đánh văng ra phía góc tường... cả người đau nhức nhưng bị trật khớp.. khiến cô càng thêm căm tức thân thể yếu ớt này... cả tháng nay nó cứ bủn rùn không sức sống khiến cô cảm thấy thật khó chịu... cứ như bản thân sức lực đều biến mất...

.....

Phía bên ngoài các cuộc tìm kiếm đang diễn ra càng lúc càng căng thẳng... Jack cùng Sharp cùng đi với nhau tìm kiếm ở các khu nhà bỏ hoang trong thành phố.. Doãn Mặc cùng Đông Phương Vũ thì tìm trong trường học khắp năm khu nhà... Âu Dương Hàn cùng Nam Cung Tịch đi tới ngoại ô tìm kiếm... Long Ngạo Thiên cùng Vũ Hạo Nhiên lại nhanh chóng đi tìm ở các bến tàu sân bay... Hiền Viên Nhật, Hiền Viên Dạ và Davil thì liên lạc với đám thuộc hạ phong tỏa từng tuyến đường rồi đi Ruby...

Phạm vi tìm kiếm từ từ thu hẹp dần khi Âu Dương Hàn mò ra một chút xúu tín hiệu từ chiếc cúc áo trên bộ đồng phục của cô... bất quá tín hiệu rất yếu ớt... lúc có lúc không..

Phía khu nhà máy bỏ hoang lại đang là một cuộc mèo vờn chuột... Doãn Y Ngưng chỉ còn lại trên cơ thể chiếc váy dài qua gối cùng chiếc áo somi trắng mỏng manh... từng hơi thở phập phồng khiến đám nam nhân càng thêm thèm khát dục vọng...

Doãn Y Ngưng cầm lấy sợi xích dài dưới chân dùng hết sức xiết chặt cổ tên to con trước mặt khiến hắn gãy gập lưng tung... tên nam nhân khác nhìn phía cô đang tập trung vào tên kia thì đi tới sau lưng dùng cây gậy to đập mạnh một phát vào sau đầu...

Sau ót đột nhiên đau đớn khiến Doãn Y Ngưng chột khựng lại... rồi cô dùng sức xiết mạnh tên to con phía dưới khiến hắn ngã đi... mùi máu tanh xộc lên bất ngờ khiến Y Ngưng càng thêm buồn nôn cùng choáng váng...

Chát!

Một cú tát trời giáng lần nữa vang lên khiến đang choáng váng Y Ngưng ngã xuống đất... hai bên gò má xanh tím sưng lên một cách ghê người... máu tươi chảy ra hai bên khóe miệng.. đôi mắt xanh quật cường nhìn phía đám nam nhân đang cười ha ha như đang chế nhạo cô không biết lượng sức mình...

Chương 8a: Trở về Huyền Vu đại lục.

Huyền Vu đại lục.

Trong một căn phòng xanh biển hòa với trắng mang theo một phong cách hiện đại tao nhã... trên chiếc giường to đùng là một thân ảnh đang khoa tay múa chân... trong miệng lại lầm bầm câu ngâm xướng nào đó.. khi thì dứt quãng.. khi lại sai động tác khiến nữ nhân trên giường phát điên đập đồng gối vào đầu...

Cuốn sách đặt trên giường mỗi khi nghe câu ngâm xướng chợt run lên n + 1 lần.. cho tới khi câu ngâm xướng cuối cùng tuôn ra một cách thuộc lòng theo kiểu thờ dài chán nản thì phía quyển sách lóe lên một cái...

Trên chiếc giường xanh biển là một thân ảnh với vết thương đầy mình cũng những vết máu khô lại tanh hôi phát ra... Nạp Lan Tử trùng lớn con mắt bàn tay run rẩy đầy lên khuôn mặt dính máu bị che khuất sau mái lông bạch kim ẩm đảm thì chợt xanh mặt...

Y Ngưng? Đây không phải là thân thể Y Ngưng xuyên qua sao? Sao có thể chật vật như vậy chứ?

"Gia gia...ba ba... mụ mụ.... Mọi người mau tới đây a

án mạng... án mạng..." Nạp Lan Tử nhanh chóng lấy chiếc đầm của mình mặc nhanh vào cho thân thể đầy máu rồi la lớn một cách hoảng loạn..

Trên gương mặt hoảng sợ là đầy nước mắt.. hốc mắt hồng hồng... cái miệng méo mếu ôm lấy đầu Y Ngưng trông đáng thương cực kỳ...

Nạp Lan Tử thật không ngờ ngày mình vừa thí nghiệm mở ra cánh cổng thời không lại là ngày bản thân cứu Doãn Y Ngưng một mạng...

.....

Đám người Âu Dương Hàn gặp nhau ở trước cánh cổng khu vực bỏ hoang nơi điều chế được ngoại ô thành phố Ruby 100m khoảng cách... chỉ có Davil là không liên lạc được... hai huynh đệ Hiên Viên nói thuộc hạ Davil có người phát hiện một con tàu đang chở một người có vóc dáng cùng mái tóc rất giống Y Ngưng nên cả ba đã chia ra hai đường...

Davil tìm kiếm trên chiếc tàu đó còn bọn họ thì giữ tín hiệu trên bờ... không ngờ Davil vừa mới đi chừng nửa tiếng thì Âu Dương Hàn gọi đến nói rằng đã tìm được nơi Y Ngưng đang bị nhốt...

Phía khu nhà bỏ hoang nơi khu rừng nhỏ phía ngoài là vài tên nam nhân đang cầm vũ khí núp ở những góc khuất để canh gác... Đông Phương Vũ cùng Vũ Hạo Nhiên chia ra đi xử lý những tên núp trên cây cùng xung quanh khu nhà máy bỏ hoang.. Long Hạo Nhiên cùng những người khác cùng chia nhau ra đi tìm nơi giam giữ Y Ngưng...

Đội đến khi thanh lý xong đám người xung quanh gần trăm tên mười người mới đi thẳng vào trong tìm kiếm.... từ phía căn phòng ở kho hàng bên trái nơi cuối khu chế tác là tiếng nói chuyện rầm rì vang lên... hai tên lính cánh vừa hút thuốc vừa tán gẫu... thỉnh thoảng lại nghe tiếng roi dưới tầng hầm truyền đến thì bật cười...

Hai nhát súng giảm thanh bắn ra cùng lúc phân biệt vào hai chiếc đầu rồi Sharp mới đi tới đẩy lên tấm xi măng to đùng...

Dưới nền xi măng hơi mở ra là một cầu thang dài dẫn thẳng xuống tầng hầm... Đám nam nhân liếc nhau một cái rồi nhanh chóng đi xuống.. cầu thang dài cả chục mét có những ngọn nền thấp sáng hai bên...

Càng đi sâu xuống dưới tiếng la cùng tiếng dây xích vang lên càng lớn...

"Tiên nhân... không chạy nữa sao? A?" tiếng nói khàn khàn thô bỉ vang lên cùng với tiếng roi chan chát phát ra rợn người...

"Kỹ nữ... Dám đâm lão tử?" một tiếng gầm to vang lên sau đó là tiếng chát nghe chói tai...

"Ai ô

các người sao có thể ra tay với Doãn đại tiểu thư như vậy a~ nhìn xem té da nộn thịt đều đầy vết thương." ... tiếng một người phụ nữ vang lên một cách đầy mỉa mai sau đó là tiếng thở dốc cùng gầm nhẹ ái muội...

Đám nam nhân chợt sững người khi nghe thấy những câu nói đó... hơi thở dồn dập khiến lồng ngực phập phồng... mười nam nhân nhanh chân chạy xuống... nhanh hơn một chút.. nhanh thêm chút nữa...

Đội đến khi cánh cửa phía dưới tầng hầm khu nhà bỏ hoang bị đập tung ra... trước mắt là cả một địa ngục đang hiện ra trước mắt.. mùi máu tanh tươi.. ẩm mốc cùng mùi vị hoan ái đập thẳng vào mặt khiến đám nam nhân càng thêm điên cuồng...

Doãn Mặc nhìn thấy Doãn Y Ngưng bị đè dưới thân một nam nhân... trong tay cô cầm một con dao nhỏ liên tiếp đâm vào lồng ngực hắn... xung quanh là những tên nam nhân khác đang ha ha cười một cách dâm dăng... mùi máu khiến bọn chúng càng thêm điên cuồng...

.....

Chương 8b:

Âu Dương Hàn nhanh chóng chạy tới vùng ra nắm đầm đầm mạnh vào đang cười tên đứng gần cửa... từng cú đầm điên cuồng tới tấp đập lấy khuôn mặt đầy râu của tên to con... Đang cảm roi da quất về phía Doãn Y Ngưng tên mất híp bị Jack nhanh chóng lấy ra móng vuốt xé rời cánh tay hấn ra thành từng mảnh... Đông Phương Vũ vùng độc vào hai con người của tên đang giữ chặt chân cô rồi cầm súng phang thẳng vào đầu gã...

Đang vui cười đám ác nhân chợt thấy biến cố xảy ra thì điên tiết lên.. chúng nhanh chóng cầm lấy vũ khí nơi góc phòng rồi xả đạn vào đám người xâm nhập...

Long Ngạo Thiên cùng Đông Phương Vũ huyền hóa ra móng vuốt rồng chặn lấy viên đạn rồi bay nhanh tới cào vào cánh tay đang cầm súng của hấn..

Doãn Mặc nhìn thấy tên nam nhân bị đâm đang điên tiết cầm lấy cánh tay mỏng manh của Doãn Y Ngưng bẻ gãy thì vội vàng huyền hóa ra đuôi rắn phía thân dưới .. đuôi rắn to dùng sức quất thẳng vào lưng hấn khiến tên nam nhân hỏi đầu bay dính vào vách tường đối diện .. đầu hấn đập mạnh vào tường bắn ra những tia máu ghê người chảy dài xuống vách tường ẩm mốc đầy rêu xanh.... Đôi rắn cuốn lấy thân thể bé nhỏ đầy vết thương ôm vào lòng bảo vệ... Doãn Mặc run rẩy ôm cô vào lòng... đuôi rắn to thỉnh thoảng quất vào những tên đang cầm dao xông tới...

Âu Dương Hàn hóa thành một con bạch sư phóng nhanh tới cứu xé tên nam nhân đang chui phía dưới gầm bàn trốn khiến cơ thể hấn bị xé tan thành từng mảnh... Vũ Hạo Nhiên sau khi kích hoạt bảo vương mười mấy năm trước cũng đỏ mắt dùng móng vuốt cào tới tấp vào một tên bụng phệ đang lén lút định trốn khỏi tầng hầm..

Hiên Viên Dạ cùng Hiên Viên Nhật cũng hóa ra bản thể rồi nhanh chóng gia nhập chiến đấu... dưới tầng hầm rộng lớn là tiếng la thảm thiết cùng tiếng cầu xin tha thứ vang lên... phía bức tường chợt tách ra... lại thêm một đám người có vũ trang xuất hiện...

Sharp cùng Jack cũng hiện ra hình dáng thật của mình xông tới chặn lại đám nhân vừa xuất hiện... Không gian xung quanh chợt rung động... thân hình của Nam Cung Tịch hiện ra tiến thẳng vào trung tâm khu căn cứ ngầm của kẻ địch kích hoạt hủy diệt... Davil là người xuất hiện sau cùng phía cánh cửa tầng hầm.. hấn đang theo dõi một chiếc tàu mà bọn chúng dùng để chở một thiếu nữ rất giống Y Ngưng.. không ngờ lại là nhầm người... Davil kêu thuộc hạ cứu lấy nữ nhân đó rồi nhanh chóng chạy ngược về đây... từ bên ngoài hương vị tanh nồng khiến Davil cảm thấy khó thở.. hấn cảm thấy hương vị quen thuộc của cô nên mới có thể tìm ra nơi này...

Davil vội vàng chạy tới dùng hải lực trị thương cho cô... nhưng nửa chừng một chùm tia sáng bắn tới khiến thân hình Doãn Y Ngưng đang nằm trong lòng Doãn Mặc chợt mờ dần sau đó biến mất... chùm tia sáng cũng theo đó mờ dần...

...

"Ngưng Ngưng..."

"Bảo bối..."

.....

Vừa chiến đấu xong mấy nam nhân chợt thất thần nhìn phía thân ảnh bé đang bị bao quanh bởi tia sáng kỳ lạ đám nam tử chạy nhanh tới định giữ chặt chùm tia sáng đang lóe lên... nhưng không kịp... xung quanh căn phòng đầy thi thể cùng máu thân ảnh bé bỏng biến mất như một làn khói không thấy bóng dáng...

Đám người Doãn Mặc điên cuồng tìm kiếm khắp nơi... rồi phía góc tường một thân ảnh trần truồng đang co rúm lại.. thấp nhất cặp mắt đầy hận thù nhìn nữ nhân đang run rẩy trước mắt... hàn khí trong phòng càng ngày càng nhiều khiến Bạch Liên Kiều càng thêm khó thở... cô đưa đôi mắt xanh lá run run ngửa đầu lên nhìn thì một con lóc màu đen cuốn lấy thân thể cô.. cái lạnh thấu xương khiến Bạch Liên Kiều vùng vẫy càng thêm lợi hại...

Cô sai rồi... cô sai thật rồi... đáng ra khi được cứu ra cô nên chạy trốn... nên nhanh chóng chạy trốn mà không phải trả thù... cô sai rồi...

"Tha... tha ...a.. ch...cho...t. t. ta... tha ...cho.. ta" Bạch Liên Kiều đôi mắt trừng to một cách hoảng sợ thều thào cầu xin tha thứ...

"Tha? A~~ sao lúc bắt Ngưng Ngưng người lại không tha cho cô ấy? Bạch Liên Kiều... đây là người nên được... là tự người chuốc lấy..." Nam Cung Tịch lãnh đạm lên tiếng sau đó phất tay một cái... một cánh cổng cổ xưa hiện ra như một họng máu to lớn nuốt chửng lấy thân thể bé nhỏ của cô...

"Khônggggggg~" tiếng la thảm thiết vang lên rồi im bật... cánh cổng dẫn đến mười hai công địa ngục biến mất...

.....

Chương 9: Doãn Hiên khó dễ. (Doãn Hiên vs Nam Cung Tịch)

Trong căn phòng tím đậm sang trọng xa xỉ là một thiếu nữ đang nằm trên chiếc giường nhung tím tuyệt đẹp... đôi mắt nhắm lại khiến đôi mi dài cong vút yên tĩnh nằm đó... mái tóc bạch kim xoắn tung trên chiếc gối nhung... chiếc mềm lông tím choàng qua cơ thể được băng bó kín mít từ thất lưng lên đến vai... trên đầu cũng là một mảnh lụa trắng bao bọc phần đầu...

Nam nhân đẩy cửa bước vào... mái tóc nâu hạt dẻ được cắt tỉa gọn gàng ngồi xuống bên mép giường đưa tay đẩy những sợi tóc trên gò má vén qua hai bên... đôi mắt nâu ôn nhu sững nhìn nhìn gương mặt nhỏ nhắn khẽ thở dài...

"Y Ngưng... mau mau tỉnh dậy a~ ca ca rất nhớ ngươi..." nói rồi nam tử đỡ lên đầu nhỏ dựa vào lòng mình rồi dùng muống đẩy ra cánh môi hồng đút vào muống cháo lỏng... Doãn Hiền đau lòng nhìn phía muội muội duy nhất của mình cả người băng kín vết thương đôi mắt hiện lên tia sát khí... xem ra... hẳn phải đi đến Minh giới một chuyến... nếu không sẽ khó voi đi mỗi hận này... nghe nói Nam Cung Tịch đã đưa nữ nhân kia vào mười tám tầng địa ngục để chơi đùa....

Một dòng khí khẽ lướt qua... phía không gian chuyển động nhẹ nhàng sau lưng khiến Doãn Hiền khẽ nhướng mày rồi lại lần nữa đút cháo cho muội muội.. bạc môi khẽ mím lại đôi mày kiếm cau cau rồi giãn ra.. động tác trên tay không dừng lại mà vẫn lưu loát đút cháo...

Thân ảnh từ từ hiện ra... vẻ mặt phờ phạc hốc hác mái tóc dài nâu đỏ hơi rối... bạc môi khẽ run run chăm chú nhìn phía đang mê man nữ nhân trên giường... đôi mắt đỏ ôn nhu nhìn phía thân hình mỏng manh đang được một lớp chăn lông bao lại...

"Y ...Ngưng..."... hẳn khẽ thều thào tên cô... Nam Cung Tịch khó khăn lắm mới có thể xé ra không gian đi đến Huyền Vu đại lục... bởi vì mỗi lần đến Huyền Vu đại lục hẳn luôn gặp phải rắc rối về phương hướng... hơn nữa nơi này cũng không thuộc sự cai quản của hắn nên có một loại từ trường bài xích tạo ra một lớp màng mỏng chặn ngay chính giữa lối đi từ Minh giới tới đây...

Doãn Hiền im lặng đút xong chén cháo rồi ôn nhu hôn hôn cái trán của Y Ngưng.. bàn tay vuốt lấy mái tóc mềm mại trên đầu mới quay sang nhìn phía nam tử đứng sau lưng.

"Minh vương đại nhân... Ngài đây là vi phạm luật lệ của Huyền Vu đại lục." Doãn Hiền dùng thân thể cường tráng che đi thân mình bé bỏng của Doãn Y Ngưng phía sau lưng mình.. giọng nói lãnh đạm tường thuật sự thật.

"Ta... chỉ là lo lắng." Nam Cung Tịch nhìn phía Doãn Hiền khẽ chùn xuống... dù sao tên này không những là anh vợ tương lai mà còn là người cai quản những lối đi từ những nơi khác đến Huyền Vu đại lục... nếu Doãn Hiền muốn... hẳn có thể dễ dàng đá bay kẻ xâm nhập là hắn ra khỏi nơi này.. cho nên vị này hẳn không thể trêu vào... càng không thể đắc tội.

Doãn Hiền đôi mắt lạnh lùng khuôn mặt tựa tiểu phi tiểu nữ nhìn đang cuồng quýt giải thích nam tử trước mặt... Nam nhân này là một trong những vị muội phu của hắn... không tệ... bắt quá một đám mười một tên nam nhân lại không thể bảo vệ muội muội bé bỏng của hắn... xem ra... hẳn không nên dễ dàng tha thứ bọn họ...

Doãn Hiền trầm ngâm nhìn phía bắt đầu chột dạ Nam Cung Tịch sau đó phất tay mở ra đường hầm khác thông tới Minh giới rồi nhìn thẳng vào đang nhanh chóng né sang một bên Nam Cung Tịch...

Muốn né sao? Không dễ như vậy... đôi mắt nâu hồ ly khẽ híp lại nhìn phía chột vật đầu đầy mồ hôi muội phu nhân nhà nói...

"Minh Vương đại nhân... bốn sứ giả sẽ chăm sóc tốt cho muội muội ta... cùng.. hài tử của ngươi... cho nên... không tiễn." nhìn phía đang thất thần Nam Cung Tịch ... Doãn Hiền hài lòng về câu nói của mình sau đó lần nữa phất tay đẩy đang ngỡ ngàng Minh vương đại nhân vào thẳng đường hầm thông đến Minh giới rồi nhanh chóng đóng kín lại thông đạo...

Một cái sơ ý rơi vào đường hầm Nam Cung Tịch trọn to con mắt nhìn phía đầu thông đạo bên kia đang giao hoạt nhếch mép Doãn Hiền khẽ nghiêng răng nghiêng lợi... bắt quá trong lòng lại mừng rỡ như điên trước câu nói của hắn... hài tử sao? Hài tử của Nam Cung Tịch hẳn... hahaha... thật tốt quá...

Xem ra vài tháng trước lén lút cày cấy của hắn đã được đền bù mong muốn... thật tốt... bắt quá... câu nói kia của hắn là ý gì? Chăm sóc tốt? Như vậy sao có thể... nói đùa..

Vừa đáp xuống đất nơi Minh giới Nam Cung Tịch chợt sững người.... Sau đó thì chuyển Minh lực lần nữa mở ra thông đạo thông đến Huyền Vu đại lục.... Bắt quá lúc này cho dù hắn có đánh bao nhiêu đạo phù cũng không thể mở ra thông đạo...

Nam Cung Tịch trọn to mắt nhìn bàn tay mình sau đó thất bại ngồi xỏm xuống dưới đất... cấu kính vẽ từng vòng tròn nguyên rửa Doãn Hiền... nhất định là tên đó đã phong tỏa thông đạo dẫn đến Huyền Vu.. tên hồ ly đáng chết...

Doãn Hiền đưa tay áp lên lớp chăn lông tím đặt trên cái bụng hơi cổ lên của Y Ngưng lần nữa cảm thán... Quả nhiên là dòng máu của Nam Cung Tịch.. lại đang định giúp phụ thân của hắn mở ra thông đạo sao? Không thể nga...

"Không nghe lời sẽ không đưa mẫu thân ngươi trở về..." Doãn Hiền nhìn phía chuyển động không gian biến mất mới hài lòng vỗ vỗ bụng của cô như đang khen thưởng... chỉ thấy bụng nhỏ xung quanh không gian khẽ run một cái rồi yên lặng trở lại như đang làm nũng...

Chương 10a: Cảnh trong mơ.

Doãn Y Ngưng cả người mềm mại nằm trên những đám mây trắng bông bồng.. xung quanh là một khu rừng đầy những bông hoa kỳ lạ... nó lấp lánh như pha lê... lại trong suốt mang hình dáng một giọt nước... mỗi khi con gió thổi qua sẽ phát ra những tiếng leng keng rất êm tai... cô gặp người xuống bàn tay đưa ra chạm nhẹ vào những cánh hoa trĩu xuống thích thú với cảm giác mát lạnh trong tay mình...

"Nương~" bất chợt một giọng nói mềm mại vang lên khiến Doãn Y Ngưng sững người lại... cô thẳng người lên rồi xoay đầu tìm kiếm xung quanh nhưng chỉ là một cánh đồng hoa thủy tinh đang khẽ rung rinh trong gió.. đầu nhỏ khẽ lắc rồi cô thở dài nhìn trời... có lẽ là nghe nhầm đâu...

Những tiếng leng keng chọt lớn dần xung quanh rồi một bàn tay bé xíu mềm mại nắm lấy ngón tay út của cô khẽ giật giật... bàn tay nhỏ bé ầm áp bao trùm hết cả ngón tay của cô...

"Nương~" giọng nói mềm nhu nhu lại lần nữa xuất hiện lần này vang lên rõ ràng hơn ban nãy..

Doãn Y Ngưng cúi xuống nhìn phía dưới chân thì thấy một tiểu hài tử đang ngửa đầu nhỏ lên nhìn mình rồi nở nụ cười ngọt ngào... khuôn mặt mუმ mუმ đáng yêu có mái tóc ngang vai màu nâu đỏ cùng đôi mắt đỏ lung linh... Cô mềm lòng nhìn phía hài tử rồi ôm lấy đang đưa tay đòi bế đứa trẻ ôm vào lòng một cách cẩn thận...

"Bảo bối~" Doãn Y Ngưng mềm nhẹ vỗ về lưng nhỏ rồi hôn hôn đôi gò má hồng hào của nó... một cách cưng chiều... gò má thơm mùi sữa khiến tim cô chảy qua một dòng nước ấm mềm mại... đôi mắt xanh trong suốt hiện lên vẻ sùng nịch từ ái nhìn đang dụi đầu nhỏ vào hóm cổ cô hài tử...

"Nương~ mau tỉnh lại~" hài tử hít một hơi dài mùi hương thơm ngát lại lần nữa dùng giọng nói mềm nhu nhu thì thầm bên tai cô.. hai cánh tay đầy những ngón thịt ôm chầm cô cô giữ chặt không muốn xa rời...

.....

"Nương~ phụ thân nhóm đang chờ ngươi..."

.....

"Nương~ ngươi không trở về bọn hắn sẽ chết mất a~"

.....

Thân ảnh đứa bé mờ dần... xung quanh lại lần nữa trắng xóa... trong gió là tiếng nói mềm nhũn vang lên rồi im bật...

Doãn Y Ngưng nhìn phía đang mờ dần hài tử khẽ giật mình... đôi mắt xanh đầy vẻ mê man... thân hình xoay tròn một vòng quan sát mọi thứ đang dần mờ ảo... cảnh đồng thủy tinh biến mất... ngay cả đứa trẻ cũng không còn... này... là giấc mơ của cô sao?

Mau tỉnh lại? Là đang nói cô sao? Phụ thân nhóm là Doãn Mặc bọn họ? Đứa bé... là hài tử của cô sao? Nhưng mà.... Làm sao có thể... đứa trẻ ban nãy cũng đã được ba tuổi...

.....

Trên góc giường Doãn Hiền đưa tay truyền vào bụng cô một tia linh lực rồi vỗ nhẹ cái bụng nhỏ ra rõ ràng của cô cười cười một cách bất đắc dĩ... đứa bé của Nam Cung Tịch quả nhiên không bình thường.. chỉ có sáu tháng đã có thể sử dụng Minh lực tiến vào giấc mơ của người khác... bất quá... dù sao vẫn chưa thành hình đầy đủ... nên Minh lực cũng không phải là rất nhiều...

"Không muốn tồn tại nữa sao? Nương ngươi chỉ là một mối quá độ mới dẫn đến chiều sâu hôn mê... sẽ tỉnh dậy sớm thôi." Doãn Hiền cười cười bàn tay vuốt ve bụng cô rồi nói... dường như nghe hiểu được những lời hắn nói bụng lớn phía bàn tay hắn đặt lên khẽ trời ra một chút như đang lo lắng...

"Hảo... hảo... ta sẽ truyền linh lực cho nương ngươi được hay không? Thật là khó chịu tiểu tử kia...." Doãn Hiền bất đắc dĩ đưa tay đến trán Y Ngưng độ lấy một tia linh khí rồi buông tay ngồi đợi... Tiềm thức của muội muội hắn đã tỉnh.. linh hồn cũng đang dần dần tỉnh lại... xem ra việc thức tỉnh sẽ chỉ còn vấn đề thời gian... có lẽ vài ngày hoặc nhiều lắm là hai tháng nữa sẽ tỉnh...

.....

Chương 10b:

Doãn Y Ngưng nhíu mi nghe những tạp âm bên ngoài cảm thấy sững sờ như không tin được vào tai mình... Đây... không phải là tiếng của khuê mật của cô sao? Đây rõ ràng là tiếng của Nạp Lan Tử?

Đôi tai khẽ giật giật.. đôi mày liễu nhăn lại rồi hàng mi cong vút nhẹ run rẩy ... đôi mắt đang nhắm chặt lại mở ra một cái khe nhỏ cúi xuống nhìn phía cái đầu đang lắc lư trên bụng cô thì dần dần mở mắt to ra...

Bàn tay mềm mại đưa lên vỗ một cái vào cái đầu nhỏ đang áp tai vào bụng mình... lâu ngày không nói chuyện khiến cổ họng cô hơi đau đốn...

"Từ.. Từ..."

Bất quá do quá chú tâm nên Nạp Lan Tử không cảm thấy gì khác lạ... Cái đầu nhỏ vẫn chăm chú nghe ngóng máy thai đang hoạt động... hết hôm nay là tròn tám nguyệt.. nên máy thai trở nên thường xuyên hơn... cô có thể cảm thấy rất rõ những cái hoa tay múa chân bên trong lớp da trên bụng đang trôi lên như đập vào má cô.. Nạp Lan Tử hưng phấn đưa tay vuốt lấy cái bụng to của khuê mật và mặt ngu đần cười hề hề...

"Ấn~" Doãn Y Ngưng chớp lấy mắt to cảm nhận trong cơ thể nhịp tim thứ hai đang đập.. sau đó bụng cô từ phía trong đập ra một cái... bàn tay mềm của Y Ngưng đi tới xoa lấy bụng tròn của mình rồi nhẹ nhàng nở nụ cười hạnh phúc... hóa ra đứa bé trong bụng của cô lại thật sự đang hiện diện... đây là hài tử của cô... thật giống Tịch khi bé... mუმ mუმ mềm mại chọc người đau...

Doãn Hiền vừa mở cửa vào thì chợt sững sờ hẳn nhìn phía đang mở mắt cười tiếu muội đang với tay lấy ly nước thì hoảng thần... Doãn Hiền vội chạy tới nắm lỗ tai Nạp Lan Tử kéo ra khỏi cái bụng của muội muội hẳn đẩy cô vào lòng vừa đi tới cửa Đạm Đài Văn Hạo rồi nhanh chóng đỡ đầu Y Ngưng nâng lên dứt cô ngậm nước nhỏ...

"Ồn không?" hẳn hôn hôn trán cô cười hỏi... nhìn phía đang tỏa ra thứ ánh sáng nhu hòa hẳn lần đầu tiên hẳn cảm nhận rõ sự hạnh phúc của Y Ngưng... xem ra so với trước kia bảo bối của hẳn kiếm được nhiều lắm... trở nên có nhân khí hơn...

"Ca~ là hài tử của ta." đầu nhỏ ngược lên đôi mắt sáng lấp lánh sau đó cầm tay Doãn Hiền xoa lên bụng như đang khoe ra một loại... bàn tay cũng dòi tới nơi khác vuốt lấy bụng của mình đầu dụi vào lồng ngực rắn chắc của Doãn Hiền thủ thủ... đôi mắt ánh lên tia từ ái nhìn xuống phía bụng mình rồi bật cười... thật may vì sau ngày đó hài tử của cô vẫn còn giữ được...

"Ca~ hài tử của ta vẫn ổn chứ?" cô sợ đứa bé có đi chứng... vì ngày đó cô cũng bị một thanh gỗ to đánh thẳng vào bụng... nếu không phải cô tỉnh mắt thấy con dao nơi góc phòng tối om có lẽ cô cũng đã không còn mạng...

"Rất kiên cường... giống người..." Y Ngưng... hài tử của người cùng tên kia không những kiên cường mà còn rất mạnh mẽ... xem ra Minh giới sắp có người thừa kế mạnh nhất trong lịch sử... thật không cam lòng mà...

Doãn Hiền xoa đầu muội muội nói sau đó mới dịu cô đi xuống giường... sản phụ nằm hoài cũng không tốt... nếu không phải bắt đấm dĩ muội muội hôn mê hẳn cũng muốn cô đi nhiều một chút... như vậy sẽ dễ dàng sinh nở hơn...

"Ngưng Ngưng~ Người tình a~" Nạp Lan Tử thấy bụng to Doãn Y Ngưng bị dẫn xuống vườn thì phóng nhanh lại... bắt quá cổ áo phía sau hành động nhanh hơn cô... Đạm Đài Văn Hạo nhanh tay nắm lấy cổ áo cô giật ngực ra sau rồi ôm vào lòng mình đánh một phát vào mông cô rồi trầm giọng nói...

"Nạp Lan Tử... không thấy Ngưng nha đầu đang đi đứng khó khăn sao? Phốc lại như vậy rất nguy hiểm." giọng nói ôn nhu trách cứ khiến Nạp Lan Tử đỏ thắm mặt... Văn Hạo thật quá đáng... trong vườn đang rất đông người... sao có thể đánh mông nhân gia như vậy chứ...

Đạm Đài Văn Hạo cúi đầu nhìn bé trong lòng mình khẽ thở dài... lại còn dám đưa tay néo hông hẳn? Gan phỉ rồi? Xem ra tối nay phải dạy bảo lại... Nam nhân nào đó nhìn xoắn xuýt trong lòng bé ánh mắt nghiêm nghị suy nghĩ n cách trừng phạt vào buổi tối... bắt quá vẫn bị gạt bỏ hết toàn bộ... trực tiếp vẫn tốt hơn... Dù sao Y Ngưng cũng đã có hài tử... bọn hẳn cũng không thể lạc hậu được...

Ở Huyền Vu đại lục đang là khung cảnh vui vẻ ấm áp trong vườn thì ở Bookie đại lục lại là một cảnh hỗn loạn...

.....

Chương 11: Tìm người.

Trong một tòa lâu đài trên biển đỏ Matas vài tháng nay không khi lại căng thẳng một cách rộn người... những thuộc hạ trong lâu đài đều thật cẩn thận không dám phát ra một tia tiếng ồn... cứ như chỉ cần thở mạnh một cái sẽ phải hồi phi yên diệt... tiếng bước chân ngoài cửa dồn dập chạy đến báo cáo... cứ mỗi lần như thế bọn thuộc hạ sẽ dùng tốc độ nhanh nhất rời xa khỏi thư phòng để tránh cập vô tội...

"Thiếu chủ... khu vực Seaperia cùng Losirey không có tung tích của thiếu phu nhân." bóng đen quỳ xuống một gối cung kính báo cáo kết quả tìm kiếm... sau đó thân hình run lên nhẹ nhẹ một cách sợ hãi... mồ hôi từ trán túa ra như tắm... nhìn đang tỏa ra hàn khí bóng lưng đang nhìn phía khung cửa sổ...

"Tiếp tục tìm... đến khi nào tìm ra mới thôi." Sharp DarkKnight lạnh lẽo phun ra một câu khiến tên thuộc hạ run rẩy càng thêm lợi hại sau đó mới phát tay ra hiệu ra ngoài...

Tiếng đóng cửa vang lên Sharp đôi mắt đỏ ngầu đầy nguy hiểm nhìn phía hoàng hôn lần nữa đang tắt nắng... bàn tay trắng bệch đưa lên ngực xoa lấy trái tim... nơi ký hiệu đang nóng lên dần dần... chỉ cần hẳn không chết Y Ngưng cũng sẽ không có chuyện gì... chỉ là khi hẳn dùng hết huyết lực thì chuyển tìm kiếm thì lại như muối bỏ biển... không có một chút gì dao động... cứ như bảo bối của hẳn đã bốc hơi khỏi Bookie đại lục...

Mái tóc bạc bóng loáng càng lúc càng ảm đạm... hẳn thật lo lắng bản thân sẽ vì cạn kiệt huyết lực mà chìm vào giấc ngủ say... như vậy sẽ phải mất rất lâu... rất lâu mới nhìn thấy bảo bối của hẳn...

Bắt lão bắt tử của Vampire khiến hẳn có càng nhiều thời gian để thức tỉnh mà gặp cô... nhưng hẳn lại không muốn mất đi một phút... một giây để sớm gặp lại bảo bối... đối với Sharp thời gian để ngủ thật... phí phạm...

"Sharp đừng nữa dùng Huyết chủ... nếu không đến ngày Ngưng Ngưng trở lại người cũng đã ngủ say." phía cửa mở ra hai bóng dáng nhỏ xinh đi đến...

Poly cầm lấy kẹo que bỏ vào miệng mút chụt chụt... đôi mắt hồng nhìn phía thân ảnh đứng trước cửa sổ khẽ thở dài... có thể khiến Sharp bất chấp tất cả cũng là việc lạ... tên nhóc này từ nhỏ đã rất độc lập cùng lý trí... nhiều lúc cô cứ nghĩ hẳn là do một vị lão tổ nào đó trọng sinh... già dặn... cô chấp... bảo thủ...

"Tỷ... người nói bảo bối sẽ trở về sao?"

"Đương nhiên." Sera ngồi vào sofa rót ly trà nhắm nháp rồi nói... làm sao có thể không trở về được... dù sao nha đầu đó cũng không thể trợ mắt nhìn đám nam nhân ngu ngốc tự đẩy dọa bản thân chết vì khô kiệt nguyên lực...

Nghe nói đám người Hồ tộc đã hóa thú hình lên lời khắp nơi trên Bookie để tìm người... Xà tộc thì khỏi phải nói... ngày nào cũng đưa tin hết thành phố

này đến thành phố khác bị Xà tộc đạo quanh... cũng may mắn không ai bị cắn.. nếu không từ tìm người sẽ hóa thành sát Xà...

Còn Hải tộc thì càng thêm điên cuồng... sóng dâng lên làm ngập hàng trăm thành phố chỉ để tìm người... tìm không được mới không cam lòng rút nước... chắc... đám binh tôm tướng cá thì khỏi phải nói... mỗi lần biển dâng lên cao là Seaperia phải nhường chỗ để bọn tôm cá len lỏi qua từng góc ngách thành phố...

Nói chung cũng nhờ vậy mà bọn người Memor mới thoải mái mà ăn hải sản... mỗi ngày... mỗi lúc tới Seaperia mà không cần phải tốn sức cùng tiền bạc... thật có lợi...

.....

Chương 12: Mẫu giấy nhỏ.

Long tộc thì càng trực tiếp... những thân hình to lớn xuất hiện trên cao những tầng trời nhìn xuống để cảm nhận khí tức quen thuộc.. thình thoảng vài con lại sà xuống sát mặt đất nếu thấy người giống người... khiến người dân xung quanh cảm thấy cứ như bị đùa giỡn... lưu manh...

Cứ nghĩ mà xem... người đang đi đường thì một cái long đầu xuất hiện.. nhìn người bằng con mắt tò mò sau đó nghiêng đầu nghĩ nghĩ rồi người người cuối cùng vẫy đuôi bỏ đi... không phải đùa giỡn lưu manh thì là gì...

Bảo tộc.. Sư tộc cùng người Sói thì ghê rợn hơn... hóa hân thú hình rong chơi khắp nơi... thiếu nữ có mái tóc bạch kim đều là nạn nhân của chúng... một bầy Báo hay bầy Lang thậm chí là bầy Sư tử nếu thấy có nữ nhân nào có mái tóc bạch kim thì sẽ bị đám thú đó bao vây lại ở giữa nếu không đúng sẽ nhanh chóng thả người...

Vài tháng Doãn Y Ngưng mất tích cũng là thời gian đám thú tộc dần dần hiện thế... từ hoảng sợ... đến ngưỡng mộ.. cuối cùng là bình thản... dù sao gặp hơn cùng sẽ quen thuộc dần...

Vài tháng đó có thể nói Bookie đại lục càng thêm náo nhiệt... đi đâu cũng có thể dễ dàng gặp thú.. thú.... và thú.. mới đầu không biết cứ nghĩ là do các thú tộc bị bạo loạn... nhưng dần dần càng về sau dân chúng mới biết là đang tìm người... nghe nói đang tìm một nữ nhân có mái tóc bạch kim xinh đẹp... nghe nói nữ nhân đó là đại tiểu thư tập đoàn Proselia đang bị mất tích... nghe nói thiếu nữ còn là người thừa kế của Louis Rissin gia tộc...

Louis Rissin gia tộc?

Người thật lạc hậu... đó là gia tộc đã lãnh đời hơn mấy trăm năm trước... tài lực hùng hậu... năng lực mạnh... khoa học kỹ thuật khỏi phải nói...

Thậm chí có vài cô bé có mái tóc bạch kim đã tới để giả mạo... nói tên ta là Doãn Y Ngưng.. còn nói ta bị mất trí nhớ... đủ mọi chuyện trên đời đều có thể xảy ra...

.....

Trong khi Bookie đại lục đang xôn xao tìm người thì ở Minh giới lại vui mừng như đang trải hội để xem kịch vui... bởi vì Minh Vương của bọn họ mỗi ngày đều tới bãi phóng Rượu lão nhân Doãn Thiên Kinh... với mục đích cực kỳ đơn giản... mau mau quần chất trai của người... mau mau nói hân đưa thế nhi của hân trở về...

Triều thần lúc này mới biết Vương Hậu tương lai của họ đã có hài tử của Minh Vương.. bất quá ra về... anh vợ đầu với muội phu thì phải... thật là thú vị...

Điều Nam Cung Tịch tức nhất là cứ mỗi lần từ Huyền Vũ đại lục về Rượu lão nhân lại khoa tay múa chân hài tử của Y Ngưng cùng hân đáng yêu như thế nào... xinh xắn đến thế nào.. rồi còn cầm tấm hình khoe ra một cách đắc ý đáng đánh đòn....

Mỗi lần như thế Nam Cung Tịch lại tịch thu đồng ảnh rồi nhanh chóng xé không gian trở về tẩm cung của mình thờ người ra nhìn... trong hình là một nữ nhân đang nở một nụ cười ấm áp ôm lấy một đứa bé chỉ hai tháng tuổi một cách cưng chiều..

Bàn tay run run xoa lấy khuôn mặt nữ nhân qua tấm hình rồi dúi xuống dưới chạm vào khuôn mặt bé bỏng trong chăn đang tròn lên đôi mắt đỏ cùng một mái tóc nâu đỏ loe hoe của đứa bé... nhìn xem... đây là hài tử của hân.

Một nam hài thật đáng yêu..

Trong xấp hình dày cộm rơi xuống một mẫu giấy nhỏ đáp xuống tấm nệm.. tờ giấy bé xíu như len lút được bỏ vào kèm chung với đồng hình... "Một tháng sau gặp mặt.. Y Ngưng.." nét chữ nắn nót viết bằng văn tự của Minh giới khiến Nam Cung Tịch bật cười một cách sung sướng.. Hân biết bảo bối của hân sắp trở về... bất quá hân sẽ không thông báo cho đám nam nhân kia biết việc này... chiếm hữu một thời gian cũng tốt...

Nam Cung Tịch nhếch mép cười cười rồi xem đồng hình vừa cướp được của Rượu lão nhân... rồi ngu ngốc hề hề nở nụ cười...

.....

Chương 13: Ôm bảo trở về.

"Ca~ người nói đến khi nào mới đưa ta trở về a?" Doãn Y Ngưng một tay đùa bảo bối một tay ôm chặt bảo bối vào lòng đôi mắt xanh ngửa đầu nhìn vị

đang ngồi trước mặt...

Bảo bảo sinh đã được hai tháng tuổi mà ngay cả phụ thân cũng chưa thấy mặt... ca thật quá đáng... đã vậy còn phong kín thông đạo không cho Tịch đi vào đây... nếu không phải cô tình cờ nghe lão tổ tông cùng ca nói chuyện trong thư phòng chắc cô cũng không biết ca của cô lại thù dai như vậy...

Lại nói sau khi mở mắt tỉnh dậy cũng đã là tháng thứ tám của thai kỳ... những phản ứng nôn nghén của thai phụ cô vẫn còn không thể cảm nhận rõ ràng ... Tiểu tử này từ lúc cô tỉnh lại chỉ đập cô một cái như vui mừng sau đó cũng không đập lần hai... ca nói do sử dụng Minh lực quá nhiều nên bảo bảo phải nghỉ ngơi một đoạn ngày ... thế là cái hy vọng nhỏ nhoi được cảm nhận máy thai của cô cũng biến mất... tiếp đó là vào thẳng phòng sinh rồi nhẹ nhàng sinh ra đứa bé này... quả thật là nhẹ nhàng cực kỳ... bởi vì nước ối vừa phá tiểu tử này đã tỉnh dậy rồi tự dùng Minh lực đưa thân thể nhẹ nhàng tụt ra...

Sau đó khi được cô ôm vào lòng còn khanh khách nở nụ cười như muốn được khen thưởng... ôm mềm nhũn nam hài được bọc kỹ trong chăn Y Ngưng lần đầu tiên cảm thấy đó là ... huyền huyền.... Huyền huyền cực kỳ...

Đau bụng đẻ đâu? Đau bụng đến chết đi sống lại đâu??? Đau bụng mệt mỏi cứ như đi một vòng quỹ môn quan đâu? Ngay cả dùng sức rặn cho đầu đứa bé từ từ thoát ra hay thét lên một cách đau đớn cô cũng chưa từng cảm nhận được...

Đến cả tiếng khóc chào đời cũng không có thì Y Ngưng chỉ có thể thở dài một cách bất đắc dĩ... hài tử của Minh giới quả nhiên rất khác người... không khóc nháo... không giãy vờ... cũng không một chút gì gọi là khóc suốt cả đêm...

Nhìn xem hài tử nhà người ta... cứ hờ chút sẽ khóc nháo suốt ngày.. hết đòi ăn rồi sẽ đòi xi xi... không đúng ý sẽ lớn tiếng khóc to...

Nhìn xuống trong lòng bảo bảo nhà cô... đôi bụng sẽ a a vài tiếng rồi xoa bụng... đi ngoài sẽ o o vài câu rồi nhăn mặt... từ khi có bảo bảo Y Ngưng mới hiểu rõ được câu nói nhìn mặt đoán ý là như thế nào...

"A~a....aaa" rồi như để chứng thật câu nói của cô bảo bảo trong lòng kêu lên vài tiếng rồi đưa tay quơ loạn xạ về phía bụng nhỏ như muốn nói *nuông thân... ngấu đói* sau đó khuôn mặt cún con ngửa lên nhìn xinh đẹp mầu thân... giọng nói mềm nhũn khiến Y Ngưng mẩu tính tràn ra rồi cầm lấy bình sữa ấm đưa vào miệng bé nhỏ sau đó nhìn đang hí mắt bú chùn chùn núm vú cao su...

Bảo bảo nhà cô chỉ uống sữa mẹ hai tháng đầu sau đó... kiên quyết không uống nữa mà chỉ tập trung bú bình... lúc đó Y Ngưng cảm thấy thật khó hiểu... nên phải tức tốc nhờ người mua lấy chiếc máy nhỏ hút sữa từ ngực rồi đem sữa mẹ chuyển vào bình nhựa nhỏ bảo bảo mới chịu uống...

Doãn Hiên nhàn nhàn uống lấy tách trà nhìn hồ động hai mẩu tử rồi cười cười... tiểu muội... người đừng tưởng lén lút bỏ mẩu giấy nhỏ vào xấp hình dày cộm đưa cho lão tổ tông hẳn sẽ không biết...

Thật ra cơ thể Y Ngưng từ khi hôn mê cũng đã từ từ bình phục rất nhiều... nhưng mà vẫn chưa thể hoàn toàn khỏe mạnh... nhất là đang trong giai đoạn ở cữ.. nên cũng không thích hợp đi vào thông đạo không gian... bất quá xem chừng đang nồm nóng muội muội hẳn cũng chỉ có thể thở dài nhận mệnh...

"Vài ngày nữa ca sẽ đưa người cùng bảo bảo đến Minh giới. Khi nào nhớ nhà kêu tên kia dẫn về... dù sao các người cũng chưa kết hôn... cũng nên tổ chức sớm một chút..." nhắc đến mới nhớ ra về đám muội phu hẳn chỉ mới gặp một tên... còn thập tên vẫn chưa thấy mặt... xem ra lần sau phải kêu Từ nha đầu đưa hẳn vào Bookie đại lục rồi...

Doãn Y Ngưng nghe nhắc tới đám nam nhân của mình thì hạnh phúc nở nụ cười... thời gian cô mất tích cũng đã gần một năm... ở bên kia chắc họ cũng mau điên rồi...

.....

Minh giới.

Đang trong thư phòng phê duyệt tấu chương Nam Cung Tịch chợt sững lại một chút sau đó đứng dậy khuôn mặt mừng rỡ như điên xé rách lấy không gian đi thẳng ra bãi đất trống cách cung điện vài chục cây số... chỉ thấy tầm mắt không gian chợt chuyển động càng lúc càng kịch liệt sau đó mở ra cái lỗ hổng đen ngòm giữa trời.. rồi một bóng trắng hiện ra rơi xuống khoảng không trống không trước mặt...

Doãn Y Ngưng ôm chặt lấy hài tử định giữ thăng bằng để rơi xuống đất thì một bóng đen chợt xuất hiện ôm chầm lấy cơ thể của cô cùng hài tử cẩn thận rơi xuống đất... mùi hương mạn châu sa quen thuộc bao quanh khắp nơi khiến cô bật cười dụi đầu vào lồng ngực rắn chắc...

"Tịch... ta đã trở về~"

.....

Chương 13: Lễ cưới thế kỷ... (Kết thúc)

Dưới ánh hoàng hôn đỏ rực Nam Cung Tịch ôm chặt thể nhi của mình vào lòng nở nụ cười hạnh phúc... đôi con người màu đỏ đầy vẻ sùng nịch... mái tóc nâu đỏ bay trong gió khiến hẳn càng thêm phiêu dật... long bào trên người càng thêm uy nghiêm về mặt từ ái cúi đầu xuống nhìn hài tử đang y y a a nghiền đầu đánh giá hẳn...

Nam Cung Tịch buông ra vòng eo thon nhỏ của Y Ngưng đưa tay run rẩy bế lấy đang giơ tay đòi bế nhi tử cẩn thận ôm vào lòng... Doãn Y Ngưng nhìn phía cẩn thận Tịch cảm thấy vừa buồn cười lại vừa cảm động... nghe lão tổ tông nói tên nam nhân nào đó khi biết tin mình đã được thành phụ thân thì đã

hưng phấn suốt cả một thời gian dài... sau đó cứ mỗi khi rảnh rỗi lại chạy tới nhà các trọng thần trong triều để thực tập làm... vù em..

Minh Vương đại nhân lần đầu tiên tập ẩm hải tử đã chạy tới phủ thượng thư sau đó ôm hôn từ từ vừa mới năm tháng tuổi của quan thượng thư lên tay xem tý nữa đã đem thẳng nhóc ngã xuống đất khiến mọi người xung quanh xanh mét cả mặt mày... bất quá tên vô sỉ nào đó lại hùng hồn dùng dâm uy để đe dọa vị thượng thư đang đưa tay định ôm lấy hôn tử của mình..

"Thượng thư đại nhân... ngươi không tin lắm?" sau đó híp mắt lại nhìn phía đang mờ mờ hồ hồ rờ rờ chảy thượng thư đại nhân đáng thương..

Nam Cung Tịch hôn lấy gò má hồng hào của nhi tử ha ha bật cười rồi cúi đầu hôn nhẹ lên khóe môi đang giương lên của Y Ngưng nhỏ giọng thủ thủ.. "Ngưng Ngưng... cảm ơn đã giúp ta sinh hài..."... còn có ... cảm ơn đã trở lại..

"Nam Cung Doãn sẽ là tên của ngươi." giọng nói nghiêm túc nhìn phía đang khảnh khách bật cười bé... một cơn gió mạnh thổi qua hình bóng của Doãn Y Ngưng chợt biến mất..

Vừa hải lòng đặt tên cho nhi tử Nam Cung Tịch bỗng dừng hóa đá... dưới chân là vài mảnh vảy đang sáng lấp lánh.. đôi con ngươi híp lại một cách nguy hiểm nhìn phía bầu trời đang dần biến mất đuôi rồng hoàng kim khẽ nghiêng răng nghiêng lợi... hẳn đột nhiên quên mất cả tháng nay đám nam nhân kia đột nhiên rảnh rỗi ghé chơi Minh giới... sau đó ở lý không chịu chạy về ổ của mình..

Nam Cung Tịch ôm chặt nhi tử trong lòng rồi thì chuyển Minh lực nhanh chóng đuổi theo..

Trên bầu trời Doãn Y Ngưng nhìn phía đang ôm mình nam tử khẽ bật cười một cách thích ý... đôi tay ôm lấy cổ nam tử hôn nhẹ lên khóe môi hẳn rồi ngọt ngào cười... "Thiên~ ta trở về..."

Long Ngạo Thiên ôm thân mình bé nhỏ vào lòng thở dài thỏa mãn bất quá chỉ vài giây sau đó bé trong lòng biến mất không tung tích khiến Long Ngạo Thiên điên tiết gầm rú khắp nơi..

Cuộc tranh đoạt diễn ra một cách nhanh chóng cùng sôi nổi... cho dù trên trời hay dưới đất đều có thể thấy xuất hiện vài thân ảnh từ từ xuất hiện ôm chặt nữ nhân trong lòng một cách cẩn thận... hay chỉ chốc lát sau lại hóa thú hình giành lấy nữ nhân... đùa giỡn trá vô sỉ bán manh bắt diệc nhạc hồ...

Trên mỏm núi cách đó không xa Doãn Hiền cúi đầu nhìn phía đang tranh đoạt nữ nhân thì chợt bật cười một cách vui vẻ...

Tiểu muội... nhất định phải hạnh phúc.

Ca ca cùng mọi người ở Huyền Vũ đại lục chúc phúc các người~

Thân ảnh của Doãn Hiền mờ dần rồi biến mất trong thiên địa sau đó xuất hiện trở lại trong phòng ngủ của mình... bài xích thật mạnh... xem ra muốn đến Bookie tham gia hôn lễ phải nhờ Nạp Lan nha đầu giúp một tay...

Khoảng đất trống ở Minh giới lúc này thật náo nhiệt... trong không khí chỉ còn nghe thấy những tiếng cười đùa ầm ập... nơi bóng tối bao trùm tiếng gầm thét của vài tên nam nhân... đương nhiên sự gào long tru hay rồng ngâm đều có... tiếng khảnh khách bật cười vui vẻ vang lên giữa nền trời...

Trở về Bookie đại lục ... trở về với gia đình thứ hai của mình... trở về với những nam tử cô yêu... đó là một niềm hạnh phúc...

.....

Một năm sau đó nơi Seaperia là một bữa tiệc hoành tráng đang diễn ra...

Trên bãi biển khu phía đông là một lễ đài lớn màu trắng to đùng... xung quanh là hàng ngàn vị khách đủ mọi chủng tộc đang hiện diện... từ những tộc ở không trung cho đến dưới đất hay như ngoài đại dương xanh ngắt đều tập tề tới đây tham dự lễ cưới thế kỷ này...

Người tới tấp nập vang lên tiếng cười đùa náo nhiệt... trên bãi biển là những đoàn người trang điểm xinh đẹp quý phái... mọi người từ khắp nơi đều tề tụ đông đủ để chung vui... các tộc đều cử đại diện đi tới chúc mừng... từ từ càng ngày càng đông người...

Doãn gia cùng phía gia tộc Louis Rissin đều tham dự đầy đủ... nhiệm vụ hôm nay của hai gia đình là đón tiếp những gia đình thông gia cùng khách mời dự tiệc trong đại sảnh của tòa lâu đài được trang trí đầy hoa tươi Vladimira lồng lộng...

Phía ngoài cổng lâu đài Vladimira là hàng đoàn người nâng sình lễ đi tới cổng chính đầy hoa của tòa lâu đài... những vị trưởng bối của Doãn gia cùng Louis Rissin sắc mặt vui mừng ra phía ngoài chào đón rồi cầm lấy những cái phong bì màu đỏ đầy cộm phân phát khắp nơi... trong đại sảnh của tòa lâu đài lúc này đã đông nghẹt người...

Trong khi đó phía trên lầu thì vắng vẻ... chỉ có vài tiếng cười đùa của những phụ dâu cùng tiếng khảnh khách bật cười của đứa bé nào đó...

"Ngưng Ngưng~ Hôm nay ngươi thật đẹp a~" Tiết Hiểu Ngọc cầm lấy những bông hoa màu trắng dính vào sau mái tóc bạch kim ngọt ngào cười... sau đó cúi người bế lên Nam Cung Doãn hôn chụt một phát khiến gò má phúng phính của cậu nhóc dính đầy vết son mới cảm thấy hài lòng...

Hỷ Hỷ cùng Hoan Hoan phụ trách trang điểm cho cô trong khi Muội Muội cúi đầu chỉnh lại chiếc đầm cưới trắng tinh bông bênh tuyệt đẹp...

"Nghe nói chiếc đầm này được dệt ra từ Thiên tâm ty ngàn năm ở Minh giới... trên váy còn đính vào những viên ngọc trai năm trăm năm của Hải tộc..."

còn có khăn voan cũng là từ Hồ tộc tự tay tạo ra từ lông tơ trong suốt trên thân thể chúng... vừa êm lại mềm mại như bông..." Hàn Diệp San ôm lấy bụng bầu vừa tròn năm tháng của mình chắc chắn tán thưởng nói... sau đó đưa tay cầm lấy một giỏ những cánh hoa vầy vầy những cánh hoa nhỏ như lời chúc phúc ra phía sau mái tóc bạch kim rồi hài lòng gật đầu...

Doãn Y Ngưng đưa tay xoa lấy cái bụng hơi cổ lên được che lại bởi tà váy bông bành bất đắc dĩ cười cười... cái thai của cô đã được ba tháng... nếu không tổ chức hôn lễ cô thật sợ cho dù chín năm nữa cũng sẽ không được tổ chức... bởi vì đám nam nhân nào đó từ khi thấy cô ôm bảo trở về lại càng thêm ra sức cày cấy... còn nói những câu nói rất vô si...

"Bảo bối... Tịch tên kia đã có nhi tử... ngươi cũng không được quên chúng ta..." sau đó ánh mắt ôn nhu nhìn cô đầy vẻ... lưu manh...

....

Tục lệ ở Bookie đại lục nếu kết hôn với ba nam nhân trở lên họ sẽ không đeo nhẫn cưới mà sẽ mang vào một bộ trang sức được khảm vào đó số màu sắc đá quý ứng với số nam nhân sẽ kết hôn...

Phía trên lễ đài to đùng màu trắng giữa bãi biển... Mười hai nhân bắt đầu trao đổi tín vật của mình... Doãn Y Ngưng nhận lấy chiếc vòng tay được khảm vào mười một viên đá quý đủ màu sắc xinh đẹp... trên đầu được đeo vào một viên tinh thạch nhỏ có đủ mười một màu phối cùng với nhau thành hình giọt nước... cuối cùng là sợi dây chuyền cùng kiểu với sợi dây trên đầu làm chiếc cổ nõn nà duyên dáng càng thêm xinh đẹp...

Bàn tay trắng nõn mềm mại đeo vào từng bàn tay nam nhân những chiếc nhẫn với kiểu dáng giống nhau nơi ngón tay áp út... mỗi người là một màu sắc khớp với sở thích của mỗi người... Mười một nam nhân cảm động xoa nhẹ lên mặt nhẫn những viên đá quý đủ màu được mài giữa một cách thật cẩn thận... đây là bảo bối của họ tự tay thiết kế... từ kiểu dáng màu sắc đều là những màu bọn hắn yêu thích... chưa kể trên viên đá quý còn tự tay điêu khắc tên của họ...

Đám người Doãn Mặc nhìn phía tân nương của mình đôi mắt khẽ ám ám đầy gió lốc cùng ham muốn chiếm hữu mãnh liệt... Chiếc đầm cưới màu trắng tinh khôi cúp ngực làm bờ ngực căng tròn của cô càng thêm mê người theo mỗi nhịp thở phập phồng... trên đầu là một chiếc khăn voan màu trắng xinh đẹp làm khuôn mặt tinh xảo trở nên càng thêm mong lung cùng quyến rũ... mái tóc bạch kim tết bím phía sau được đính vào đầy hoa khiến hôm nay Doãn Y Ngưng càng thêm lộng lẫy...

Mười một nam nhân đi tới trước cô cùng nhau đưa tay vén lên chiếc khăn voan che đi khuôn mặt xinh đẹp khuynh thành đang thẹn thùng khẽ cúi đầu xuống...

Đồng Phương Vũ nâng lên chiếc nhẫn nhỏ của cô khiến Y Ngưng nhìn thẳng vào bọn hắn... bạc môi cười cười hỏi ra tiếng lòng của mọi người...

"Doãn Y Ngưng... bọn ta yêu ngươi... yêu mãi ngươi lúc trước hay là bây giờ... yêu kéo dài từ giờ đến khi thiên địa biến mất... Doãn Y Ngưng... Đồng ý hay không làm thê tử của chúng ta?"

Doãn Y Ngưng nhìn phía mười một nam nhân mặc vest trắng trước mặt thẹn thùng gật đầu đôi mắt xanh lung linh đầy sương mù của hạnh phúc nhìn xung quanh các nam nhân của mình khẽ gật đầu... rồi ngọt ngào nói..

"Hảo~... ta cũng yêu các ngươi... yêu từ bây giờ đến mãi mãi về sau... sánh cùng thiên địa... Phu quân nhóm... mãi mãi chỉ yêu các ngươi... đời đời kiếp kiếp không thay đổi..." cho dù linh hồn có rơi vào địa ngục... này phân yêu cũng chỉ giành cho các ngươi... chia đủ trái tim ta ra làm mười một phần... đủ cho đôi mắt có mù lòa theo năm tháng... vẫn luôn khắc ghi bóng hình các ngươi trong trái tim...

~Hoàn chính văn

~

Truyện là tác phẩm của angel581992 chỉ có bản quyền duy nhất ở Wattpad.

Nguồn : Wattpad.

Link dẫn 1: [s:// .wattpad.com/story/72755993-hệ-thống-nữ-xúng-xuyến-quia-sách-nam-chính](https://www.wattpad.com/story/72755993-hệ-thống-nữ-xúng-xuyến-quia-sách-nam-chính)

Link 2 (đã chỉnh sửa):

[s:// .wattpad.com/story/76439571](https://www.wattpad.com/story/76439571)

Nếu ai thấy bài viết của tôi bị đăng trên các website khác thì có nghĩa Admin web đó đã cài phần mềm tự sao chép để "Ăn cướp" tác phẩm của tôi và nhiều tác phẩm của nhiều tác giả khác để gắn vào link quảng cáo nhằm kiếm lợi vài chục triệu mỗi tháng. Mọi người nếu muốn đọc có thể trực tiếp vào link gốc của tôi để xem những cập nhật mới nhất của truyện.

Cám ơn đã ủng hộ truyện.

[Ghi chú: Tẩy chay những bản sao trên các Website chui để bản quyền của mình không bị mất.

Cứ nghĩ mà xem. Trong khi mọi người ngồi đó suy nghĩ chết đi bao nhiêu tế bào não cùng chất xám trong khi những người đăng chui chỉ tốn vài giây bật phần mềm paste và nói đó là tác phẩm của mình... sau đó thoải mái thu lợi nhuận từ đồng truyện mà bạn viết...]

Cảm xúc của bạn khi đó sẽ như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Nam Chính Né Ra Xa* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.